

ခုဒ္ဒသိက္ခာမူလသိက္ခာနိဿယ

(ဆရာတော်ဦးမုနိ)

ဒုဒ္ဒသိကာ မုလသိကာ
ဇဒ္ဒသိကာ မုလသိကာ
နိဿယ

—

နိဒါန်း

ဝိနယေ ဌိတေ သာသနံ ဌိတံ ဟူ၍၎င်း၊ ဝိနယောနာမ သာသနဿ အာယု ဟူ၍၎င်း၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သည်နှင့်အညီ ဝိနယ၊ ဓမ္မနှစ်ဌာနတွင် သာသနာတော်မြတ်၏ ကာလအရှည်တည်နေမည့် အခြေခံ မူလဘူတ အကြောင်းမှန်ကား မြတ်စွာဘုရားသည် များပြားထောင်သောင်း ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို ဖွဲ့ပြင်ဆုံးမ အာဏာတော်ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ် သော ဝိနည်းဒေသနာတော်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဝိနယပညတ် ဒေသနာတော်မြတ်၌ ပါဝင်သော ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလတည်းဟူသော အဓိသီလသိက္ခာနှင့်တကွ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိ ပညာသိက္ခာသုံးရပ်တို့ကိုပါ လူ့ သုံးဦးတို့အရှင် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်နှင့် အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ကိုယ်တော်ရှေ့တီး ကျင့်သုံးတော်မူပြီးမှ အများဝေနေ ယျာ သတ္တဝါတို့ကို လုံ့လဥဿာဟော ကျင့်သုံးအားထုတ်စေတော်မူ၏။

ထိုသို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်သော အလုပ်ကိစ္စ သည် ရဟန်းတော်တို့ ကျင့်သုံးရမည့်အလုပ်ကိစ္စပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သုံးသိက္ခာကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ် လိုသောရဟန်းတော်တို့ အလွယ်တကူသင်ယူနိုင်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော် မူနိုင်ကြရန် ရည်သန်လျက် အရှင်ဓမ္မသီရိမထေရ် နှင့် ပေါရာဏဆရာတော် နှစ် ပါးတို့သည် အကျဉ်းသုံးသွယ် အကျယ်အချိ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သုံးသိက္ခာတို့ကို အကျဉ်းရုံးစု အပေါင်းပြုလျက် ထားအပ်သော များစွာ ကျင့်တမ်း လက်သန်းအဋ္ဌကထာခေါ် ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဌ် နှင့် မူလသိက္ခာပါဌ် နှစ်စောင်တို့ကို အသီးအသီးတစောင်စီ မာဂဓပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားစီ ရင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ထိုပါဌ်နှစ်စောင်တို့သည်မာဂဓပါဠိဘာသာဖြင့်ရေးသာ စီရင်ထားသည် ဖြစ်၍ ကျင့်ကြံလိုကုန်သော ရဟန်းသစ်ရဟန်းငယ်၊ စာသင်သစ် စာသင်ငယ် တို့အနက် အဓိပ္ပာယ်စသည်တို့ကို အလွယ်တကူ သင်ကြားနာယူနိုင်ရန် ခဲခက် သည့်အပြင် သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရန်လည်း မ လွယ်ကူကြပေ။

ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဌ်နိဿယကို ကျမ်းပြုအကျော် ဖြစ်တော်မူသော မဟာ အောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ

သော ဣန္ဒြိယသီရိ သဒ္ဓမ္မဇဇ မဟာဇဇ ရဇာဓိ ရဇဂုရု ဘွဲ့ တံဆိပ်တော် နာမံကို ခံတော်မူသောဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ သည် မာဂဓပါဠိဘာသာ၌မလိမ္မာ ကုန်သေးသော ရဟန်းသစ် ရဟန်းငယ်၊ စာသင်သစ် စာသင်ငယ်တို့လွယ်ကူစွာ သင်ကြား နာယူနိုင်ရန်၎င်း၊ သုံးပါးသော သိက္ခာကို ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ကိစ္စတပါး စွန့်ပစ်ထားကာ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်နိုင်ရန် ၎င်း၊ သာသနာတော်ကြီး၏ ကာလအရှည် တည်တံ့ စေခြင်းငှါ၎င်း ကရုဏာ စေတနာ ရှေးထား၍ အဓိပ္ပါယ်၊ သရုပ်၊ သဘာဝ၊ သဒ္ဓဝိနိစ္ဆယ၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယ၊ ဂဏ္ဍိခက်ဆစ်စသည်တို့ကို ထည့်သွင်းပါဝင်စေလျက် ဝေဝေဆာဆာ ပဒေသာတမျှ သေချာကျနစွာ ရေးသားစီရင်တော် မူအပ်ခဲ့ လေသည်။

မူလသိက္ခာပါဠိ နိဿယ ကို ကားဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓနည်းတူ ကရုဏာ ရှေးရှု အာရုံမူ၍ အဓိပ္ပါယ်၊ သရုပ်၊ သဘာဝ၊ သဒ္ဓဝိနိစ္ဆယ၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယ၊ ဂဏ္ဍိခက်ဆစ်စသည်ပေါင်းထုံ နည်းမျိုးစုံစေလျက် ပုခန်းကြီးမြို့နယ် နေရင်း ရွာဇာတိ မဏိရတနာပုံတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အရှင် အရိယာလင်္ကာရ မထေရ်မြတ် ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ထေရ်အရှင်နှစ်ပါးတို့အသီးအသီးရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော နိဿယနှစ်စောင်သည် စာချ၊ စာသင်၊ စာမေးပွဲဝင် အရှင်သူမြတ်တို့အား အလွန်အကျိုးကျေးဇူးများစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေကြည့်ရှုတော်မူနိုင်ကြရန် သက်ဆိုင်ရာ ပါဠိဂါထာ နှင့် နိဿယအနုတ်တို့ကို နီးကပ်စွာ ယှဉ်တွဲလျက် ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ် စသည်တို့ကို ဂွဉ်စာလုံးတမျိုးဖြင့် တမူထူးခြား ဖော်ပြထားပါသည်။

အဘိုးနည်းဝန်ပါနှင့် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင် ရန်လည်း ဝိနည်းငယ်လေးစောင်ရှိသည်တွင်နောက်ပိုင်းခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယနှင့်မူလသိက္ခာနိဿယနှစ်စောင်ကိုအထူးစေတနာရှေ့ထားကာ ဒုတိယတွဲ အဖြစ်ဖြင့် သီးခြားခွဲ၍ စာနေစာထား မင်ကျ မင်န သပ်ရပ်စေလျက် အက္ခရာပုဒ်ဗျည်းမလိပ်လည်း ရအောင်ကျွန်ုပ်တို့ ဟံသာဝတီတိုက်ဦးခင်စိုး [သုဿနဇဇ သီရိပဝရဇဇမ္မာစရိယ] အမှူးရှိသော ပါဠိဆရာ အဖွဲ့မှ ကောင်းစွာ ရိုက်နှိပ် စေအပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

“ဟံသာဝတီ”

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယ		စာမျက်နှာ
ဂန္ထာရမ္မ			
မာတိကာ			၄
ပါရာဇိက			၆
ဂရုကာနဝ			၁၅
စီဝရ			၁၈
ရဇန			၃၇
ပတ္တ			၃၈
ထာလက			၄၂
ပဝါရဏာ			၄၃
ကာလိက			၄၉
ပဋိဂ္ဂါဟ			၅၉
အကပ္ပိယမိသ			၆၃
နိဿဂ္ဂိယ			၆၄
ပါစိတ္တိယ			၆၆
သမဏကပ္ပ			၇၁
ဘူမိ			၇၅
ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထ			၇၉
ဝစ္စပ္ပဿာဝဌာနိက			၈၃
အာပုစ္ဆကရဏ			၈၅
နဂါ			၈၇
နာနကပ္ပ			၈၈
အဝနိယ			၈၉
စမ္မ			၉၀
ဥပါဟန			၉၂
အနောလောကိယ			၉၅
အဉ္ဇနီ			၉၆
အကပ္ပိယသယန			၉၇

(ဃ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ			စာမျက်နှာ
သမာနာသနိက			၁၀၃
အသံဝါသိက			၁၀၄
ကမ္မ			၁၀၄
မိစ္ဆာ ဇီဝဝိဝဇ္ဇန			၁၀၄
ဝတ္ထ			၁၀၈
ဝိကပ္ပနာ			၁၀၉
နိဿယ			၁၁၂
ကာယဗန္ဓန			၁၁၅
ပထဝီ			၁၁၇
ပရိက္ခာရ			၁၂၀
ဘေသဇ္ဇ			၁၂၆
ဥဂ္ဂဟ			၁၃၀
ဒုဿန			၁၃၂
ဝဿူပနာယိက			၁၃၇
အဝေဘဂီယ			၁၄၁
ပကိဏ္ဍက			၁၄၅
ဒေသနာ			၁၅၂
ဆန္ဒဒါနာဒိ			၁၆၇
ဥပေါသထ			၁၇၈
ပဝါရဏာ			၁၈၂
သံဝရ			၁၉၀
သုဒ္ဓိ			၁၉၉
သန္တောသ			၂၀၀
စတုရက္ခ			၂၀၃
ဝိပဿနာ			၂၀၄
ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဌ်နိဂုံး			၂၁၀
ခုဒ္ဒသိက္ခာ နိဿယနိဂုံး			၂၁၁
			၂၁၅
မူလသိက္ခာနိဿယ			
ဂန္ထာရမ္ဘ			၂၁၇
ပါရာဇိက နိဒ္ဒေသ			၂၁၉

မာတိကာ

(c)

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဂရုကောပတ္တိနိဒ္ဒေသ			၂၂၉
နိဿဂ္ဂိယ နိဒ္ဒေသ			၂၃၄
ပါစိတ္တိယ နိဒ္ဒေသ			၂၄၂
ပကိဏ္ဍက နိဒ္ဒေသ			၂၅၃
ဝတ္ထာဒိကဏ္ဍ နိဒ္ဒေသ			၂၇၉

ခုဒ္ဒသိက္ခာ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ထာရဗ္ဗိ

ခုဒ္ဒပိ ဒွါစရံ ခုဒ္ဒံ၊ ခုဒ္ဒပိ သွာစရံ စရံ။
ခုဒ္ဒပိ သိက္ခယံ နာထော၊ ခုဒ္ဒပိ သိက္ခတံ သ နော။ ။

ခုဒ္ဒပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဒွါစရံ၊ ပြက်ချော်ကျင့်သွပ် မပြုအပ်သော ဒုစရိုက်ကို။ ခုဒ္ဒံ၊ ထူပြောပည်းဖြင် အများထင်၍။ ဒွါစရံ၊ ဝေးစွာကြည်ဘဲ ရှောင်လွှဲတော်မူသော။ ခုဒ္ဒပိ၊ များစွာလည်း။ သွာစရံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော သုစရိုက်ကို။ စရံ၊ ကျင့်သုံးတော်မူသော။ ခုဒ္ဒပိ၊ အကျဉ်းသုံးသွယ်၊ အကျယ်အချိ၊ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာသိက္ခာသုံးပါးကိုလည်း။ သိက္ခယံ၊ ကိုယ်တော်ရှေးတီးကျင့်သုံးပြီးမှ ဝေနေယျကို လုံ့လကုသေ ကျင့်စေတော်မူတတ်သော။ သ-သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခုဒ္ဒပိ၊ အနည်းသုံးပါး၊ အများအချိ၊ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကိုလည်း။ သိက္ခတံ၊ သင်အံ့ နေ့ည လုံ့လကုသေ ကျင့်စေတော်မူစေသော။

အာဒိတော ဥပသမ္ပန္န၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ သမာတိကံ။
ခုဒ္ဒသိက္ခံ ပဝက္ခာမိ၊ ဝန္တိတွာ ရတနတ္ထယံ။ ။

အဟံ၊ သည်။ အာဒိတော၊ လက်မွန်မဆွ အစဦးစွာ ရှေးခါကျမ်းမှပဌမဉ္စ။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝံ၊ ရတနာတို့၏ သုံး

ပါးသော အစိတ်ရှိသော အပေါင်းကို။ ဝါ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့ကို ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းကို။ တနည်း၊ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ သုံးပါးသော အစိတ်ရှိသော အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ သုံးပါးတို့ကို ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ စိတ္တိကတသဘာဝကြောင့် ရတနာမည်သော ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဝန္တိတွာ၊ ဤ။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သောရှင် အဖြစ်မှ။ ပစ္ဆာ၊ ဤ။ (ထည့်။) ဥပသမ္ပန္န-ဥပသမ္ပန္နောဟုတွာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သော အဓိသီလသိက္ခာမှစ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာအားဖြင့်သင်အပ်၊ ကျင့်အပ်၊ အားထုတ်အပ်သော။ ဝါ၊ ဝစသာ ပရိစိတအားဖြင့်သင်အပ်သော။ ဝါ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ မနသာနုပေက္ခိတ အားဖြင့် အဘန်ဘန် ရှုအပ်သော။ ဝါ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သုက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဒိဋ္ဌိယာသု ပဋိဝိဒ္ဓအားဖြင့် သိအပ်သော။ ဝါ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သိက္ခာဇုတဗ္ဗံ၊ သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ အားသစ်ခြင်းဖြင့် သရဇ္ဈာယ်အပ်၊ သိအပ်၊ ရောက်အပ်သော။ ခုဒ္ဒသိက္ခံ၊ သဒ္ဓါနည်းလျက်၊ အနက်များစွာ၊ သင်ရာကျင့်တန်း၊ လက်သန်းအဋ္ဌကထာကို။ သမာတိကံ၊ အမိပမာမာတိကာနှင့်တကွ။ ဝါ၊ ရေမြောင်းသဘွယ် ဆောင်လွယ်လိုရာ မာတိကာနှင့်တကွ။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာပါရာဇိကမှစ၍။ ဝါ၊ ပါရာဇိကစသောအပိုင်းပိုင်း။ ဝါ၊ ပါရာဇိက စသည်၌ ပဌမပါရာဇိက စသောအစိတ်အစိတ်။ ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့် ဆိုပေအံ့သတည်း။

[အာဒိတောပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ အာဒိဒီပကဖြစ်၍ သင့်ရာယှဉ်။ ၊ တိဏ္ဍိသမူဟောတယံ၊ တယော၊ အဝယဝါ၊ အဿာတိဝါ တယံ။ တိဏ္ဍိသမာဟင်္ဂနီတိဝါတယံ၊ ရတနာနံ တယံ။ တွ၊ နောက်သုံးနက်မှာ ဝိသေသနပရနိပါတ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သိက္ခ-ဝိဇ္ဇောပါဒါနော။ ဣက္ခ-ဒဿနဝေသု။ ဣ-ဂတိယံ။ ဣ- အဇ္ဈာယနော၊ ဓာတ်နက်။

ဧတ္ထ စ ဒုဝိဓေန ဘဂဝတော ထောမနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ကထံ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိမတော ပရဟိတပဋိပတ္တိတော။ တတ္ထ ရမနံ ရတနန္တိဝစနတ္ထေန ရတနသဒ္ဓေန အရဟတ္တ ဖလသမာပတ္တိသင်္ခါတာ ဝိသယဇ္ဈတ္တဘူတာ နိစ္စကပ္ပဝိဟာရာ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ ဒဿိတာ။ ရတိံ ပေမံ ဇနေတီတိ ရတနန္တိဝစနတ္ထေန သဗ္ဗညုတဉာဏသင်္ခါတဒေသနာ ဉာဏဘူတာ နိယျာနိကဓမ္မဒေသနာဘူတာစ ပရဟိတပဋိပတ္တိဒဿိတာ။ တာဟိစအနတ္တိက္ခိသနတာအပရဝမ္ဘနတာ။ တတောယေဝ သရဏဂမနိယတာသရဏဂတာနန္တတဒတ္တသိဒ္ဓိသူမိတာတိ။

အထဝါ စိတ္တိကတဋ္ဌေန ရတနသဒ္ဓေန သဒေဝံကေန လောကေန စိတ္တိကတဋ္ဌဘူတာ သီလာဒယော ဓမ္မာ ဒဿိတာ။ သီလဇ္ဇ သဗ္ဗုဒ္ဓဂုဏာနံ အာဒိ၊ သမာဓိ-

မဇ္ဈိမဗညာပရိယောသာနန္တိ အာဒိမဇ္ဈိ ပရိယောသာန ကလျာဏာ သဗ္ဗေဒုဒ္ဓ-
ဂုဏာ ဒဿိတာ ဟောန္တိ။ မဟဂ္ဂဋ္ဌာဒိသုပိ ဧသေဝနယော။

အထဝါ စိတ္တိက တဋ္ဌေန ရတနသဒ္ဓေန ဂုဏမဟတ္တတာ ဒဿိတာ။ မဟဂ္ဂ-
ဋ္ဌေန ပုညမဟတ္တတာ။ ပုညမဟတ္တာဟိ ဟတ္တာဇာနိယာ ဒယော မဟဂ္ဂဋ္ဌာ
ဟောန္တိ။ အတုလဋ္ဌေန ဇာတိမဟတ္တတံ။ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန ဒဿနာ နုတ္တရိ
ယတံ။ တာဒိသဉ္စိ ပုရိသုတ္တမံ တာဒိသေယော ကာလေ ဒဿနာယ လဘန္တိ။
နာညဒါ။ အနောမသတ္တ ပရိဘောဂဋ္ဌေန ပါရိစရိယာ နုတ္တရိယတံ။ သဝန
လာဘသိက္ခာ အနုဿတာ နုတ္တရိယတံဝါ။ တေဟိ တေ အနောမသတ္တာတံ ပရိ
ဘုဇ္ဇန္တိ။ နာညထာတိ၊ ဓမ္မရတနေ ပန သွာက္ခာတတ္တာ ရတိ' ဇနေတိတိ ရတ-
နန္တိအာဒိနာ တံတဒတ္ထော ဒဿိတဗ္ဗော၊ သံသရတနေစ သုပ္ပုပ္ပန္တတ္တာ ရတိ'-
ဇနေတိတိ ရတနန္တိအာဒိနာ တံတဒတ္ထော ဒဿိတဗ္ဗော။

တယန္တိဇ္ဈမိနာ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ ဒဿိတော၊ အထဝါ တယ-ဂတိယံ၊
တယတိ နာမိကပဒံ ပန ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ သဒ္ဓနိတိယံ ဝုတ္တတ္တ-တယတိ ဂစ္ဆ-
တိပဝတ္တတိယထာ သဘာဝန္တိတယန္တိနိဗ္ဗစနိယံ၊ အထဝါ တေနတေန သဘာ
ဝေနတိဟာဝယဝေဟိပါ အယတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ၊ တံတံသဘာဝံ တိဓာဝ
ယဝံဝါယာတိ ပါပုဏာတိတိတယံ၊ ဇ္ဈမိနာ ယံကိဉ္စိဝိတ္တိဇ္ဈမဝါတိ အာဒိနာ
ဝုတ္တာ ရတနဘာဝါဒယော ပိဋကတ္တယဂတာ သဗ္ဗေ ရတနတ္တယဂုဏာဒဿိ
တာဟောန္တိ။

အထဝါ တိဝိဓေန ထောမနာဟေတု ဖလောပကာရတော၊ တတ္ထ ဟေတု-
မဟာကရုဏာ၊ သာ ဒုဝိဓာ ကုသလကိရိယဝသေန၊ ကုသလံ ဒုဝိဓံ ပရိတ္တမဟဂ္ဂ-
တတော၊ ပရိတ္တံစတုဓာစိတ္တုပ္ပါဒဝသေန၊ မဟဂ္ဂတံတိဓာစတုဓာဝါ၊ တထာကိ-
ရိယာ၊ ဒုဝိဓာဝါကရုဏာအတ္တဟိတပရဟိတသမ္ပတ္တိဟေတုတော၊ ပါရမိတာ
ဟေတုဓမ္မဒေသနာ ဟေတု တောဝါ၊ ဟေတုဖလကရုဏာတောဝါ၊ ပုရိမာ-
စေတ္ထသုမေဓသန္တာနဂတာ၊ ပစ္ဆိမာ ဗုဒ္ဓသန္တာနဂတာ၊ တာ ပန အတ္တဟိတပရ-
ဟိတသမ္ပတ္တိဒီပကေန ရတနသဒ္ဓေနဒီပေတဗ္ဗော။

ဖလံ ပန နိဿန္တဖလမတ္တတော ဒကဝိဓံ၊ ရူပကာယ နာမကာယ သမ္ပတ္တိ ဖလ
တောဒုဝိဓံ၊ ပါရမိတာဖလသမထဝိပဿနာ ဖလတောဝါ၊ တေသုပါရ မိတာဖ
လေကဒေသမတ္တရူပကာယသမ္ပတ္တိဖလံ၊ နာမကာယသမ္ပတ္တိဖလံ ပန ဥာဏပ
ဟာနာ နုဘာဝသမ္ပဒါဝသေနတိဝိဓံ၊ တတြဥာဏသမ္ပဒါ ဝိပဿနာဖလံ၊ ပဟာ
နာနုဘာဝသမ္ပဒါ သမထဖလံ၊ ဥပကာရော ဒုဝိဓောအာသယပယောဂတော၊
အာသယောစ ဟိတဇ္ဈာသယိန္ဒြိယပရိပါကကာလာဂမနဝသေန ဒုဝိဓော၊
ပယောဂေါ ပန သဏှေန ဝိနယနာဒိဝသေန တိဝိဓော၊ သဗ္ဗော ပေသောဖလ-
သမ္ပဒေကဒေသောယေဝ၊ တထာပိကိဉ္စိမတ္တာကာရ နာနုတ္တဘေဒတော ဝိသု
ဝုတ္တော၊ ဧဝံဉ္စိသတိအတ္တဝိသေသာဝဓောဓော ဟောတိတိ၊ တံသဗ္ဗိစိတ္တိက-
တာဒျုတ္တေန ရတနသဒ္ဓေန ဒဿိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ရူပမာဏိကာဒယော ဟိ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလာရူပကာယာဒိသမ္ပတ္တိ မာဂဗ္ဗ
 ဝိတ္တိကတာ ဟောန္တိ၊ တာစ ဘဂဝတော ရူပကာယသမ္ပတ္တာဒယော အတိသ-
 ယေနဝိတ္တိကတာ မဟဉ္ဇ္ဈာ အတုလာ ဒုလ္လဘဒဿနာအနော မသတ္တပရိဘောဂံ၊
 ဟောန္တိတိအလမတိ ပပဉ္စေန။

မာတိကာ

[သမာတိကံ—မာတိကာ ဟူသော ဥဒ္ဓေသကို နိဒ္ဒေသမူလိရကား၊ ပါရာဇိ-
 ကာစ၊ စသည်ကိုမိန့်။]

- (၁) ပါရာဇိကာ စ စတ္တာရော၊ ဂရုကာ နဝ စိဝရံ။
 ရဇနာနိ စ ပတ္တော စ၊ ထာလကာ စ ပဝါရဏာ။ ။
- (၁) ၁။ ပါရာဇိကာစစတ္တာရော၊ ပါရာဇိကလေးပါးတို့၎င်း။ ဝါ၊ ပါ
 ရာဇိကလေးပါးကိုဆိုရာ စကားအစဉ်တို့၎င်း။
 ၂။ ဂရုကာနဝ၊ သံဃာဒိသိသ်ကိုးပါးတို့၎င်း။
 ၃။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း၎င်း။
 ၄။ ရဇနာနိစ၊ ဆိုးရည်တို့၎င်း။
 ၅။ ပတ္တောစ၊ သပိတ်၎င်း။
 ၆။ ထာလကာစ၊ ခွက်တို့၎င်း။
 ၇။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း၎င်း။
- (၂) ကာလိကာစ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ မံသေသု စ အကပ္ပိယံ။
 နိဿဂ္ဂိယာနိ ပါစိတ္တိ၊ သမဏကပ္ပဘူမိယော။ ။
- (၂) ၈။ ကာလိကာစ၊ ကာလိကလေးပါးတို့၎င်း။
 ၉။ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်း၎င်း။
 ၁၀။ မံသေသုစအကပ္ပိယံ၊ အသားတို့တွင် မအပ်သော အသား
 ၎င်း။
 ၁၁။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိဝတ္ထုတို့၎င်း။
 ၁၂။ ပါစိတ္တိ၊ မုသာဝါဒစသော ပါစိတ်၎င်း။
 ၁၃။ သမဏကပ္ပ၊ ရဟန်းတို့၏ကပ္ပိခြင်း၎င်း။
 ၁၄။ ဘူမိယော၊ ကပ္ပိယကုဋီလေးလုံးတို့၎င်း။
- (၃) ဥပဇ္ဈာစေရ ဝတ္တာနိ၊ ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိကံ။
 အာပုစ္ဆကရဏံ နဂ္ဂေါ၊ နှာနကပ္ပေါ အဝန္တိယော။ ။

- (၃)၁၅။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနိ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ အာစရိယ ဝတ်တို့၎င်း။
 ၁၆။ ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိကံ၊ ဝစ္စကုဋီ၊ ပဿာဝကုဋိ၌ပြုရာသောဝတ်၎င်း။
 ၁၇။ အာပုစ္ဆကရဏံ၊ ပန်ခြင်းကိုပြုခြင်း၎င်း။
 ၁၈။ နဂ္ဂေါ၊ သင်္ကန်းမဝတ်သော ရဟန်းပြုရာသောဝတ်၎င်း။
 ၁၉။ နှာနကပ္ပေါ၊ အပ်သောရေချိုးခြင်း၎င်း။
 ၂၀။ အဝန္တိယော၊ ရှိမခိုးအပ်သောသူ၎င်း။

- (၄) စမ္ပံ ဥပါဟနာ စေဝ၊ အနောလောကိယမဉ္ဇနီ။
 အကပ္ပိယသယနာနိ၊ သမာနာသနိကော ပိ စ။ ။

- (၄)၂၁။ စမ္ပံ၊ သားရေ၎င်း။
 ၂၂။ ဥပါဟနာစေဝ၊ ဘိနပ်၎င်း။
 ၂၃။ အနောလောကိယံ၊ မကြည့်အပ်သောဝတ္ထု၎င်း။
 ၂၄။ အဉ္ဇနီ၊ မျက်စဉ်းကျည်၎င်း။
 ၂၅။ အကပ္ပိယသယနာနိ၊ မအပ်သောအိပ်ရာ၊ နေရာတို့၎င်း။
 ၂၆။ သမာနာသနိကောပိစ၊ နေရာတူနေရသောသူ၎င်း။

- (၅) အသံဝါသိကော စ ကမ္မံ၊ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနာ။
 ဝတ္တံ ဝိကပ္ပနာ စေဝ၊ နိဿယော ကာယဗန္ဓနံ။ ။

- (၅)၂၇။ အသံဝါသိကောစ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းငှါ မထိုက်သောသူ၎င်း။
 ၂၈။ ကမ္မံ၊ ကံ၎င်း။
 ၂၉။ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနာ၊ မိစ္ဆာဇီဝမှကြဉ်ခြင်း၎င်း။
 ၃၀။ ဝတ္တံ၊ အာဂန္တုကစသော ဝတ်၎င်း။
 ၃၁။ ဝိကပ္ပနာစေဝ၊ ဝိကပ္ပနာ၎င်း။
 ၃၂။ နိဿယော၊ နိဿယ၎င်း။
 ၃၃။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်း၎င်း။

- (၆) ပထဝီ စ ပရိက္ခာရာ၊ ဘေသဇ္ဇုဂ္ဂဟဒူသနံ။
 ဝဿူပနာယိကာ စေ ဝါ၊ ဝေဘဂီယံ ပကိဏ္ဍကံ။ ။

- (၆)၃၄။ ပထဝီစ၊ မြေ၎င်း။
 ၃၅။ ပရိက္ခာရာ၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာ၎င်း။
 ၃၆။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်း၎င်း။
 ၃၇။ ဥဂ္ဂဟ၊ ရွှေ၊ ငွေသည်ကိုခံခြင်း၎င်း။

- ၃၈။ ဒူသနံ၊ ကုလဒူသနသင်္ဂဟံ။
 ၃၉။ ဝဿပနာယိကာစေတ၊ ဝါကပ်ခြင်းသင်း။
 ၄၀။ အဝေဘင်္ဂီယံ၊ မဝေဘင်္ဂအပ်သောဝတ္ထုသင်း။
 ၄၁။ ပကိဏ္ဍကံ၊ ပြီးပြီမီးသောအဆုံးအဖြတ်သင်း။
 (၇) ဒေသနာ ဆန္ဒဒါနာဒိ၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ။
 သံဝရော သုဒ္ဓိ သန္တောသော၊ စတုရက္ခာ ဝိပဿနာတိ။
 (၇)၄၂။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကြားခြင်းသင်း။
 ၄၃။ ဆန္ဒဒါနာဒိ၊ ဆန္ဒစသည်ပေးခြင်းသင်း။
 ၄၄။ ၄၅။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ၊ ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာသင်း။
 ၄၆။ သံဝရော၊ စက္ခု၊ နှော့စသည်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသင်း။
 ၄၇။ သုဒ္ဓိ၊ သုဒ္ဓိလေးပါးသင်း။
 ၄၈။ သန္တောသော၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲခြင်းသုံးပါးသင်း။
 ၄၉။ စတုရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလေးပါးသင်း။
 ၅၀။ ဝိပဿနာ၊ လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးသို့တင်၍ သင်္ခါရတို့ကို
 ရှုခြင်းသင်း။ ဣတိအယံပညာသပဒဇာတိ၊ ဤငါးဆယ်သောပုဒ်
 အစုသည်။ မာတိကာ၊ မာတိကာမည်၏။

[စ-သဒ္ဓါစသည်ကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်အပ်လျက် အနက်၌သာယှဉ်၍သမ္မာန်သည်၊
 ထိုထိုအရာ၌ ဤနည်းနည်း။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနိဉ္စ အာစေရ ပုဒ်ကိုဆန္ဒာ နှ
 ရက္ခဏာအလို၌၊ အာစရိယဿာစေရော၊ ဟူသောသဒ္ဓါနိတိသုတ်ဖြင့်စီရင်။]

ပါရာဇိကနိဒ္ဒေသ

ခ-ပါရာဇိကာစ စတ္တာရော

[ကရုဏပူကာရ၌-သမာတိကံ-ဟူသော ဥဒ္ဒေသကို ပါရာဇိကာစ စတ္တာရော
 စသောသမာတိကာဌပနအားဖြင့် နိဒ္ဒေသပြု၍ထိုကိုပဋိနိဒ္ဒေသမူလိုရကား ပါရာဇိ
 ကာစစတ္တာရော ဟူသော ၎င်းပုဒ်ကိုပင်ထုတ်ပြန်သော်။]

ပါရာဇိကာစ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရော ဟူသည်ကား။ ဝါ၊ ပါရာဇိကာစ
 စတ္တာရောတိပဒံ၊ ဟူသောပုဒ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဤသို့။
 ဝဏ္ဏယေ၊ ဘွင့်ရာ၏။ ဝါ၊ စတ္တာရောတိပဒေန၊ သည်။ ဧဝံအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊
 ဟောအပ်၏။ ဝါ၊ စတ္တာရောတိပဒေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ စတ္တာရောတိပဒဿ၊ အား။ စတ္တာရောတိပဒါ၊ မှ။ ပဒဿ၊ ၏။ ပဒေ၌။

ဝေမတ္တောကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။ဝါ၊စတ္တာရေတိ ဥဒ္ဓေသဿ၏။ မဂ္ဂတ္တယေစွာ
ဒိနိဒ္ဓေသော၊ ကို။ဝါ၊ စတ္တာရေတိ နိဒ္ဓေသဿ၏။ မဂ္ဂတ္တယေစွာဒိပဋိနိဒ္ဓေ
သောကို။ ဝါ၊ သမာတိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံကရဏပ္ပကာရံကို။ မယာ၊ သည်။
ပဋိညာတံ၊ပြီ။တတ္ထကရဏပ္ပကာရေ၊ထိုဝေးသော ကရဏပ္ပကာရ၌။သမာတိ
နိဝိဋ္ဌော၊ သော။ ယောပါရာဇိကာစ စတ္တာရေစွာဒိမာတိကာပဒသမုဒါ
ယောကို။ မယာ၊ သည်။ဌပိတော၊ပြီ။ တေသ္မိံဝစနေ၊ ဤ မနီး၊မဝေးသော
ပါရာဇိကာစစတ္တာရေစသော မာတိကာပုဒ်အပေါင်း၌။သန္တိဝိဋ္ဌော၊သော။
ယောပါရာဇိကာစ စတ္တာရေတိပဒါဝယဝေါ၊ကို။ ဥဒ္ဓတော၊ ထုတ်အပ်ပြီ။
ဣမဿပါရာဇိကာစ စတ္တာရေတိ ပဒါဝယ ဝဿ၊ ဤအလွန်နီးသော ပါရာ
ဇိကာစ စတ္တာရေဟူသော ပုဒ်အစိတ်၏။ ဝိတ္တာရော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၏။ ဝါ၊မာတိကာယ၏။ ပဒဘာဇနိယံ၊ကို။ ဝါ၊မာတိကာယ၊အမိနှင့်
တူသော။ ပါရာဇိကာစ စတ္တာရေတိ ပဒဇာဘိယာ၊ ၏။ ပုတ္တသဒိသော၊
သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဧဝံ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။

[ဤသို့သည်ဖြင့် သမ္ဗုဒ္ဓါအထက်၌လည်းဤနည်းချည်း။]

[သန္တတသန္တတေကို-သန္တတေအသန္တတေပုဒ်ဖြတ်။ဒုတိယကွရာ၊စတုတ္ထကွ
ရာသင့်သည်ချည်း။]

၁။ မဂ္ဂတ္တယေ အနိက္ခိတ္တ၊ သိက္ခော သန္တတ သန္တတေ။
အလ္လောကာသေ နိမိတ္တံ သံ၊ တိလမတ္တမ္ပိ သန္တတံ။ ။

၂။ အသန္တတမုပါဒိန္နံ၊ ပဝေသန္တော စုတောထ ဝါ။
ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ၊ ပဝိဋ္ဌကွဏသာဒကော။ ။

၁-၂။ အနိက္ခိတ္တသိက္ခော၊မချအပ်သောသိက္ခာရှိသော။ဝါ၊ချအပ်သော
သိက္ခာမရှိသော။ ဝါ၊သိက္ခာကိုမချသောရဟန်းသည်။သန္တတေ၊နီးအပ်သည်
လည်းဖြစ်သော။ အသန္တတေ၊ မနီးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊အနီးမရှိ
သည်လည်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂတ္တယေ၊မဂ်သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌။ ဝါ၊တွင်။ ဝါ၊၏။
အလ္လောကာသေ၊ ပကတိလေသည်မတွေ့အပ်သောစိုသောအရပ်၌။ သန္တတံ၊
သော။အသန္တတံ၊သော။ ဝါ၊သော။သံ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊အင်္ဂါဇာတ်
ကို။တိလမတ္တမ္ပိ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှလည်း။ ဥပါဒိန္နံ၊မပျက်သော ကာယပသာဒရှိ
သော။ ဝါ၊သရီရဋ္ဌကစတုဇရုပ်ဖြစ်သော။နိမိတ္တံ၊အင်္ဂါဇာတ်သို့။ ဝါ၊ဥပါဒိန္နံ၊

နိမိတ်၌ပေါက်လျက် မပျက်သော ကာယပသာဒရှိသော အိုင်းအမာအရေ
 ငုတ်သို့။ပဝေသန္တော၊သွင်းသည်ရှိသော်။ဝါ၊ကြောင့်။ဝါ၊ဝင်စေသောကြောင့်။
 စုတော၊သာသနာတော်မှရွှေ၏။ အထဇသောပုဗ္ဗနယော၊ဤမိမိပယောဂဖြစ်
 သော ရှေးနည်းသည်။ ယုတ္တော၊ ပဒဒေါသစသည်ဝေးလွင့် ဂုဏ်ပေါင်းဆင့်
 ၍ သင့်စလှလေပြီ။ဝါ၊အပရောနယော၊ သူတပါးပယောဂဖြစ်သော နောက်
 နည်းကို။မယာ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊ ။ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ ပဝိဋ္ဌက္ခဏသာဒကော၊
 သွင်းဆဲ၊တည်ဆဲ၊နုတ်ဆဲ၊ဝင်ဆဲခဏ၌သာယာသောရဟန်းသည်။စုတော၊၏။

[သွင်း၏ဟူသည်ဝင်စေသည်ပင်ဖြစ်၍ ပဝေသန္တောကား၊ ကာရိတန္တော-
 ဂဓ။ဝါ၊ကာရိက်ပစ္စည်းကျေ၏။ ဥပါဒိန္နံဟူသောဓာတ်ကံကိုကား။ဇီဝမာနက-
 သရီ ရဿဝုတ္တပ္ပ ကာရေ မဂ္ဂေ သစေပိ တစာဒီနိ အနဝသေသေတွာသဗ္ဗသော
 ဆိန္တေ နိမိတ္တသဏ္ဌာနမတ္တံပညာယတိ၊တတ္ထအန္တမသောအင်္ဂဇာတေဥဋ္ဌိတံအနဋ္ဌ
 ကာယပ္ပသာဒံ ဝိဋ္ဌကံဝါ စမ္ပဒိလံဝါ ပဝေသန္တဿပိ သေဝနစိတ္တေသတိပါ-
 ရာဇိကံ၊ ဟူသောကံခါ၌၊ အင်္ဂဇာတေ။ပ။ စမ္ပဒိလံဝါဟူသည်ကိုရည်၍ မိန့်အပ်
 ၏။ ဦးကာနှစ်စောင်၌လည်း ကံခါပါ၌ကိုရည်၍ ဤဥပါဒိန္နပုဒ်ကိုဆိုအပ်၏ဟု
 သိစေလို၍ ဥပါဒိန္နန္တိအနဋ္ဌကာယပ္ပသာဒံ၊ ဟုမိန့်၏။ သရီရဋ္ဌကစတုဇရုပ်သည်
 ဥပါဒိန္နမည်၏ဟု အဋ္ဌသာလိနိ စသည်၌မိန့်သည်တွင် ဤ၌အရာအားဖြင့် ဂေ-
 ဋ္ဌကကိုလိုအပ်၏၊ ဤအကြောင်းကို မသိသောနိဿယတို့၌ အဓိပ္ပါယ်လည်းပျက်၊
 အနက်လည်းချွတ်လေ၏။

ပဝေသန ပဝိဋ္ဌ ဌိတုဒ္ဓါရက္ခဏသာဒကော၊ ဟူလျှင်။ အနက်၊ သဒ္ဓါ၊ ဆန်း၊
 အလင်္ကာ၊ အာဂုံယုတ္တိရှိလျက်၊ ပဝိဋ္ဌကိုနောက်မှဆိုသည်မှာ၊ ပကတိ ဟေသာ-
 စရိယာနံ ယဒိဒံ ယေနကေနဈာကာရေနာမိပ္ပါယဒိညာပနံ၊ ဟူသည်နှင့်အညီ
 ဂါထာဗန္ဓအရာ ယထိစ္ဆိတပယောဂကို သိစေတော်မူသည်။]

ပဌမပါရာဇိကပြီး၏။

- ၃။ အာဒိယေယျ ဟရေယျာဝ၊ ဟရေယျ ဣရိယာပထံ။
 . ကောပေယျ ဌာနာ စာဝေယျ၊သင်္ကေတံ ဝီတိနာမယေ။ ။
- ၄။ အဒိန္နံ ထေယျစိတ္တေန၊ ဘဝေ ပါရာဇိကောထ ဝါ။
 ထေယျာ ဗလကုသစ္ဆန္တ၊ ပရိကပ္ပိဝဟာရကော။
 ဘဏ္ဍကာလံ ဌာဒေသေဟိ၊ ပရိဘောဂေတ္ထနိစ္ဆယော။
- ၃-၄။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတ
 ပါးဥစ္စာကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒိယေယျ၊ အရံစသည်
 ကိုတရားဆင်၍ခိုးငြားအံ့။ ဟရေယျ၊ မိမိဆောင်သောသူ့ဥစ္စာကိုခိုးငြားအံ့။

အဝဟရေယျ၊ နံထားသောဥစ္စာကိုခိုးငြားအံ့။ ဣရိယာပထံကောပေယျ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်သောသူ၏ ဣရိယာပုထ်ကိုဖျက်၍ခိုးငြားအံ့။ ဌာနာစာဝေယျ၊ အရာမှရွှေစေ၍ခိုးငြားအံ့။ [ဤငါးပုဒ်ဖြင့် နာနာဘဏ္ဍာ၊ ကေဘဏ္ဍပဉ္စကကို ပြ၏။] သင်္ကေတံ ဝိတိနာမယေ၊ လွှတ်လိုက်၍ကင်းထားရာကို လွန်စေငြားအံ့။ [ဤနည်းဖြင့် သာဟတ္ထိက ပဉ္စက၌ နိဿဂ္ဂိယကို ဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကိုပြ၏။]

[ဝါ၊ သင်္ကေတံဝိတိနာမယေ၊ အချိန်းအချက်ကို မလွန်စေမူ၍ ခိုးငြားအံ့။ ။ ဤနည်း၌ ဝိဂတအတိနာမနုဗြစ်ရကား၊ ပကတုတ္ထဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ပုဗ္ဗပယောဂ ပဉ္စက၌သင်္ကေတကမ္မကိုဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကိုပြ၏။ ။ဝါ၊ သင်္ကေတံဝိတိနာမယေ၊ ဥစ္စာကိုကြံရာ၊ အရပ်ကိုကြံရာကို လွန်စေ၍ခိုးငြားအံ့။ ။ဤနည်းဖြင့် ထေယျာဝဟာရ ပဉ္စက၌ ပရိကပ္ပါဝဟာရကို ဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကိုပြ၏။]

သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ အထသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤပဉ္စ ပဉ္စကသာမညကိုပြသောရှေးနည်းသည်။ ဝါ၊ ပါဠိတော်နည်းကိုပြသော ရှေးနည်းသည်။ ယုတ္တော၊ ပြီ။ ဝါ၊ အပရောနယော၊ ပဉ္စမ ပဉ္စကကိုဝိသေသပြသော နောက်နည်းကို။ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာနည်းကိုပြသော နောက်နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ထေယျာဗလကုသစ္ဆန္တ ပရိကပ္ပါဝဟာရကော၊ ချိန်စဉ်းလဲ-ချင့်စဉ်းလဲ-သပြာစဉ်းလဲ စသည်ဖြင့်ခိုးခြင်း၊ အားရှိအင်တက်နိုင်ထက် လွှမ်းမိုး၍ခိုးခြင်း၊ ကမ္မည်းပြောင်း၍ခိုးခြင်း၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်း၊ ဥစ္စာအရပ်ကိုကြံ၍ ခိုးခြင်းဖြင့်ခိုးသော ရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ထေယျာဗလ၌ အာသဒ္ဓါကား အဘိဘဝနတ္ထ၊ ဤ၌လည်း ထေယျာပသယု-ပရိကပ္ပ ဆန္ဒကုသာဝဟာရကော၊ ဟူအပ်လျက် ယေနကေနစိဖြင့် သိစေတော်မူသည်။]

နာနာဘဏ္ဍ ကေဘဏ္ဍာ၊ သာဟတ္ထိက ပုဗ္ဗပယောဂါ။
ထေယျာဝဟာရပဉ္စက၊ ပဉ္စဝိသာ ဝဟာရကော။

တ္ထေ၊ ဤအဒိန္နာဒါနံ။ ဘဏ္ဍကာလဂ္ဂ ဒေသေဟိ၊ ခိုးအပ်သော ဥစ္စာ၊ ခိုးရာကာလ၊ ဘဏ္ဍာ၏အဘိုး၊ ခိုးရာအရပ်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

[ပရိဘောဂေါတ္ထေပုဒ်ဖြတ်၊ ကရဏတ္ထံပစ္စတ္တံသက်။]
ဒုတိယ ပါရာဇိကပြီး၏။

- ၅။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ စိစ္စ၊ ဇီဝိတာ ဝါ ဝိယောဇယေ။
သတ္တံ ဝါ အဿ မရဏ၊ စေတနော ဥပနိက္ခိပေ။ ။
- ၆။ ဂါဟေယျ မရဏူပါယံ၊ ဝဒေယျ မရဏေ ဂုဏံ။
စုတော ပယောဂါ သာဟတ္ထိ၊ နိဿဂ္ဂါဏတ္ထိထာဝရာ။ ။
- ၇။ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမယာ ကာလ၊ ဝတ္ထာဝုမိရိယာပထာ။
ကြိယာဝိသေသော ဩကာသော၊ ဆ အာဏတ္ထိနိယာမကာ။ ။

၅-၆-၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ စိစ္စ၊ သတ်လိုသောစေတနာဖြင့် လုံ့လပြု၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာဝါ၊ ဇီဝိန္ဒြေမှမူလည်း။ ဝိယောဇယေ၊ ခွင်းငြားအံ့။ မရဏစေတနော၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော လက်နက်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်သောလက်နက်ကိုမူလည်း။ အဿ၊ ထိုလူဇာတ်၏။ ဥပနိက္ခိပေ၊ အနီး၌ထားငြားအံ့။ ။ မရဏူပါယံ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ဂါဟေယျ၊ ယူစေငြားအံ့။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ ။ ပယောဂါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လတို့သည်။ သာဟတ္ထိနိဿဂ္ဂါဏတ္ထိထာဝရာ၊ မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်း၊ ပစ်ခတ်၍သတ်ခြင်း၊ စေခိုင်း၍သတ်ခြင်း၊ တွင်းတူးခြင်းစသော ထာဝရပယောဂဖြင့် သတ်ခြင်းတို့၎င်း။ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်သတ်ခြင်း၊ အတတ်ဖြင့်သတ်ခြင်းတို့၎င်း။ ။ ဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကာလဝတ္ထာဝုမိရိယာပထာ၊ နံနက်စသောကာလ၊ သတ်အပ်သောသူ၊ ထားလှံ စသော လက်နက်၊ သွားခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်တို့၎င်း။ ကြိယာဝိသေသော၊ ထိုး၊ ခုတ်ခြင်းစသော အမူအရာအထူး၎င်း။ ဩကာသော၊ ရွာစသောအရပ်၎င်း။ ဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ အာဏတ္ထိနိယာမကာ၊ စေခိုင်းခြင်းကိုပိုင်းခြားတတ်ကုန်၏။

တတိယပါရာဇိက ပြီး၏။

[ဈာနာဒိဘေဒ၌-ဆန်းကြောင့်ကျေသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို အနက်ဆိုသောအခါ ဆောင်အပ်၏။]

* ဆန်းကြောင့်ပျက်ကျေ၊ ယွင်းကွက်သွေ၊ ခဆောင်လေနက်ပေးခါ။

- ၈။ ဈာနာဒိဘေဒ နောသန္တ၊ မတ္တနတ္ထုပနာယိကံ။
ကတွာ ကောဌာသမေကေကံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဘဝဿိတံ။ ။

၉။ အညာပဒေသရဟိတံ၊ ဒီပေန္တော နာမိမာနိကော။
ကာယေန ဝါစာ ဝိညတ္တိပထေ ဉ္ဇတေ စုတော ဘဝေ။ ။

၉-၉။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ နောသန္တံ၊ မရသောအား ထင်ရှားမရှိသော။
ပစ္စုပ္ပန္နဘဝသိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌မှီသော။ အညာပဒေသရဟိတံ၊ သူတပါး
အားရည်ညွှန်းခြင်းကင်းသော။ ဈာနာဒိဘေဒံ၊ ဈာန်စသည် အပြားရှိသော
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို။ ကောဋ္ဌာသံ၊ ဈာန်၊ ဝိမောက္ခစသော အစုအစု၎င်း။
[ကောဋ္ဌာသံကား၊ ဝိစ္ဆာလောပ။] ဧကေကံ၊ ပဌမဈာန်သုညတဝိမောက္ခ
စသောတပါးတပါးစီ၎င်း။ အတ္တုပနာယိကံ၊ မိမိ၌ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဆောင်
သည်ကို။ ဝါ၊ မိမိကိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ ဆောင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ နာမိမာ
နိကော၊ ရနိုးခြင်းမရှိဘဲ။ ကာယေနဝါစာ၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။
ဝိညတ္တိပထေ၊ ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်ကိုယူသင့်ရာအရပ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။
[ထည့်။] ဒီပေန္တော၊ ပြသောရဟန်းသည်။ ဉ္ဇတေ၊ ပြအပ်သောသူသိသည်
ရှိသော်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဝါ၊ ဈာနာဒိဘေဒံ။ သော၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအစုကို။ ဧကေကံ၊
ပဌမဈာန်သမာပဇ္ဇိစသည်ဖြင့် တခုတခုစီသမ္ပန်။]

စတုတ္ထပါရာဇိကပြီး၏။

[အာပတ္တိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ တဒါပန္နနိစ္ဆယကိုပြခြင်းငှါ ပါရာဇိကေ စသည်
ကိုမိန့်။]

၁၀။ ပါရာဇိကေတေ စတ္တာရော၊ အသံဝါသာ ယထာ ပုရေ။
အာဗ္ဗာ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ သီသစ္စိန္ဒောဝ ဇီဝိတုံ။ ။

၁၀။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဧတေပါရာဇိကာ၊ ဤပါရာဇိ
က သို့ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပုရေ၊ ရှေးလူသာမဏေဖြစ်သောအခါ၌။
ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်။ အသံဝါသာ၊ ဧကကမ္မစသောသံဝါသမထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ [ထည့်။] အသံဝါသာ၊ ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နကေဝလမသံဝါသာဝ၊ သက်သက်သံဝါသ မထိုက်ရုံသာ
မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ ကား။ [ထည့်။] ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းတဘန်
ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါလည်း။ အာဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ ကိမိဝ၊ ဘိက္ခု
ဘောငှါ မထိုက်ရာဝယ် ပမာအတိနည်း။ သီသစ္စိန္ဒော၊ လည်ညွှန်ဦးခေါင်း

ထောင်းထောင်းပြတ်ပြီးသောသူသည်။ ဇီဝိတုံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်လျက် အသက်
တဘန်ရှင်ပြန်ခြင်းငှါ။ အာဇာနည်ဇာတိ၊ မထိုက်လှည့်ယောင်တည်း။

[ပရိယာယ်စသည်ဖြင့်လွတ်,မလွတ်ကိုပြလို၍ ပရိယာယော စသည်ကိုမိန့်။]

၁၁။ ပရိယာယော စ အာဇာနည်၊ တတိယေ ဒုတိယေ ပန။
အာဇာနည်ယေဝ သေသေသု၊ ဒွယမေတံ န လဗ္ဘတိ။ ။

၁၁။ တတိယေ၊ တတိယပါရာဇိက၌။ သံဝဏ္ဏေယျာတိ ဝစနတော၊
သံဝဏ္ဏေယျပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ ယောဇဝံမရတိ-အစရှိသဖြင့် ပရိယာယ်
ဟောတော်မူသောကြောင့်။ [ထည့်။] ပရိယာယောစ၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကို
၎င်း။ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဘိက္ခုဘိက္ခုအာဇာနည်တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
[ထည့်။] အာဇာနည်၊ သူ့ကိုသတ်ချေစေခိုင်းခြင်းကို၎င်း။ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အမုစ္စ
နဘာဝေန၊ အာပတ်မလွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။
ဝါ၊ လဗ္ဘတိ-ဉာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ လဗ္ဘတိ-အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုတိယေပန၊ အဒိန္နာ
ဒါနိ၌ကား။ ဘိက္ခုဘိက္ခုအာဇာနည်တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ [ထည့်။]
အာဇာနည်ယေဝ၊ သူ့ကိုခိုးချေစေခိုင်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ သည်သာလျှင်။
အမုစ္စနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ လဗ္ဘတိ-ဉာယတိ၊ ၏။ လဗ္ဘတိ-အတ္ထိ၊ ၏။
အာဒိယေယျာတိ ဝစနတောစ၊ ကြောင့်ကား။ ပရိယာယော၊ ထိုသူ့ဥစ္စာ
အလွယ်သာကိုခိုးပါဘိမူ ရလိမ့်ဟူသော ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကို။ ဝါ၊ သည်။
မုစ္စနဘာဝေန၊ အာပတ်လွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ နလဗ္ဘတိ-န
ဉာယတိ၊ အပ်။ နလဗ္ဘတိ-နတ္ထိ၊ ရှိ။ [ဤသို့ဗျုတ်ရိက်ထုတ်။] သေသေသု၊ ဒုတိယ၊
တတိယမှ ကြွင်းသော ပဌမ၊ စတုတ္ထတို့၌။ ဧတံဒွယံ၊ ဤပရိယာယ်၊ အာဇာနည်
နှစ်ပါးစုံကို။ ဝါ၊ သည်။ မုစ္စနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ နလဗ္ဘတိ-န
ဉာယတိ၊ အပ်။ နလဗ္ဘတိ-နတ္ထိ၊ ရှိ။

[အင်္ဂါကိုပြလို၍ သေဝေတုစသည်ကိုမိန့်။]

၁၂။ သေဝေတုကာမတာစိတ္တံ၊ မဂ္ဂေ မဂ္ဂပ္ပဝေသနံ။
ဣမံ မေထုနဓမ္မဿ၊ အာဟု အင်္ဂဒွယံ ဗုဓာ။ ။

၁၂။ သေဝေတုကာမတာစိတ္တံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်
တည်းဟူသောစိတ်၎င်း။ မဂ္ဂေမဂ္ဂပ္ပဝေသနံ၊ သူတပါးမဂ်၌ မိမိမဂ်ကိုသွင်းခြင်း
၎င်း။ ဣမံ၊ ဤနှစ်ပါးကို။ မေထုနဓမ္မဿ၊ မေထုနပါရာဇိက၏။ အင်္ဂဒွယံ၊
အင်္ဂါ ၂-ပါးဟူ၍။ ဗုဓာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

၁၃။ မနုဿသံ တထာသညိ၊ ထေယျစိတ္တဉ္စ ဝတ္ထုနော။
ဂရုတာ အဝဟာရော စ၊ အဒိန္နာဒါနဟေတုယော။ ။

၁၃။ မနုဿသံ၊လူ၏ဥစ္စာ။ တထာသညိ၊ထိုလူ၏ ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိခြင်း။
ထေယျစိတ္တဉ္စ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိခြင်း။ ဝတ္ထုနော၊ ခိုးအပ်သောဝတ္ထု၏။
ဂရုတာ၊ တမတ်၊တမတ်ထိုက်၊တမတ်ထက်အလွန်၊တမတ်ထက်အလွန်ထိုက်
ခြင်း။ အဝဟာရောစ၊ခိုးခြင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ဤ ၅-ပါးတို့သည်။[ထည့်။]အဒိန္နာ
ဒါနဟေတုယော၊အဒိန္နာဒါန၏အကြောင်း အင်္ဂါတို့တည်း။
[ဤကဲ့သို့သောအရာ၌သရုပ်ကြားသမျှသာပမာဏပြု၍ စ-သဒ္ဒတ္တတို့ကိုမဝဲပြီး။]

၁၄။ ပါဏော မာနုဿကော ပါဏ၊ သညိတာ ဃာတစေတနာ။
ပယောဂေါ တေန မရဏံ၊ပဉ္စေတေ ဝဓဟေတုယော။ ။

၁၄။ မာနုဿကောပါဏော၊ လူဖြစ်သောသတ္တဝါ။ ပါဏသညိတာ၊
သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိခြင်း။ ဃာတစေတနာ၊ သတ်လိုသောစေတနာ။ ပယော
ဂေါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လ။ တေနမရဏံ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်သေခြင်း။ ဧတေပဉ္စ၊
တို့သည်။ ဝဓဟေတုယော၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့
တည်း။ ။

၁၅။ အသန္တတာ အတ္တနိ ပါပမိစ္ဆတာ၊
ယာရောစနာ တဿ မနုဿဇာတိတာ။ ။
နာညာပဒေသော စ တဒေဝ ဇာနနံ၊
ပဉ္စေတ္ထ အင်္ဂါနိ အသန္တဒီပနော။ ။

၁၅။ အတ္တနိ၊မိမိ၌။အသန္တတာ၊မရသောအားဖြင့် ထင်ရှား မရှိသည်
၏အဖြစ်။ ဝါ၊ပဌမဈာန်စသည်ဖြင့် နိဝရဏစသည်၊ပဌမမဂ်စသည်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိ
စသည် မငြိမ်းသည်၏အဖြစ်။ ပါပမိစ္ဆတာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ အာရောစနာ၊ ကြားခြင်း။ တဿ၊ ထိုကြားအပ်သော သူ၏။
မနုဿဇာတိတာ၊လူဇာတ်၏အဖြစ်။ နာညာပဒေသောစ၊ သူတပါးကိုမရည်
ညွှန်းခြင်း။ တဒေဝဇာနနံ၊ ထိုစကားကို ကြားဆဲခဏသိခြင်း။ ဧတေပဉ္စ၊တို့
သည်။ဧတ္ထအသန္တဒီပနော၊ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြခြင်း၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့တည်း။
[ပဌမပါဒဝံသဌ အကြွင်း ဣန္ဒဝံသာ ရောသောဥပဇာတိဂါထာ။]
[အောက်၌ဆိုအပ်သော လေးပါးနှင့်တကွ၊ပါရာဇိက ရှိသမျှကိုပေါင်း၍ ပြလို
ရကား အသာဓာရဏာစသည်ကိုမိန့်။]

၁၆။ အသာဓာရဏာ စတ္တာရော၊ ဘိက္ခုနီနမဘဗ္ဗကာ။
ကောဒသ စ ဝိဗ္ဗန္တာ၊ ဘိက္ခုနီ မုဒုပိဋ္ဌိကော။ ။

၁၇။ လမ္ဗိ မုခေန ဂဏှန္တော၊ အင်္ဂဇာတံ ပရဿ စ။
တတ္ထေဝါ ဘိနိသီဒန္တော၊ စတ္တာရော အနုလောမိကာ။ ။

၁၈။ မဂ္ဂေ မဂ္ဂပ္ပဝေသနာ၊ မေထုနဿ ဣဓာဂတာ။
စတ္တာရေတိ စတုဗ္ဗိသ၊ သမောဓာနာ ပရာဇိကာတိ။ ။

၁၆-၁၇-၁၈။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အသာဓာရဏာ၊ ရဟန်း
ယောက်ျားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော ပါရာ
ဇိကတို့၎င်း။ အဘဗ္ဗကာ၊ ပဏ္ဍုက်စသော တကျိပ်တယောက်သော သူတို့၏
ရဟန်းအဖြစ်ကိုမထိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ကောဒသစ၊ တဆွဲတပါး
သော ပါရာဇိကတို့၎င်း။ ဝိဗ္ဗန္တာဘိက္ခုနီ၊ လူထွက်သော ဘိက္ခုနီ၏ ပါရာဇိက
၎င်း။ မုဒုပိဋ္ဌိကော၊ နူးညံ့သောကျောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိခံတွင်းဖြင့် မိမိအင်္ဂါ
ဇာတ်ကိုစုတ်သော ရဟန်း၏ ပါရာဇိက၎င်း။ လမ္ဗိ၊ ရှည်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် မိမိဝစ္စမက်ကို ထိုးသော ရဟန်း၏ ပါရာဇိက
၎င်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ အင်္ဂဇာတံ၊ ကို။ မုခေန ဂဏှန္တော စ၊ ခံတွင်းဖြင့်
စုတ်သော ရဟန်း၏ ပါရာဇိက၎င်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသူတပါး၏ အင်္ဂါဇာတ်၌သာ
လျှင်။ အဘိနိသီဒန္တော၊ ရှေးရှုထိုင်သော ရဟန်း၏ ပါရာဇိက၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
မဂ္ဂေ မဂ္ဂပ္ပဝေသနာ၊ မဂ်၌ မဂ်ကိုသွင်းခြင်းကြောင့်။ မေထုနဿ၊ မေထုန် ပါရာ
ဇိကအား။ အနုလောမိကာ၊ လျော်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့၎င်း။
ဣဓာ၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော သာဓာရဏ ပါရာဇိကတို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနာ၊ ပေါင်း
သောအားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိသ၊ နှစ်ဆွဲလေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိက
တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

[တ္ထေဝ ဂါထာဗန္ဓနဝသေန ရဿံ ကတွာ ပရာဇိကာ တိ ဝုတ္တံ၊ ဋီကာသစ်။

ပဏ္ဍက၊ ထေယျသံဝါသက၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက၊ တိရစ္ဆာနဂတ၊ မာတု၊
ပိတု၊ အရဟန္တ၊ သာတက၊ သံဃဘေဒက၊ ရဟိတုပ္ပါဒက၊ ဘိက္ခုနီဒူသက၊
ဥဘတောဗျဉ္ဇနက။]

* ပဏ်၊ ထေ၊ ပဏ်၊ ဆန်၊ ပဉ္စာနန်၊ ဒူသံ၊ ဥဘောဗျည်း။

မထိုက်ပယ်ပစ်၊ တဆယ့်တစ်၊ ရှင်ချစ်ဟောဝိနည်း။

[ဣတိသဒ္ဓါပရိသမာပန။ ပါရာဇိက ပြီးပြီဟူလို။ အထက်၌လည်း ဤနည်း
ချည်း။]

ပါရာဇိကပြီး၏။

၂-ဂရုကာနဝ

ဂရုကာနဝါတိ၊ ကား။ အကျယ်ဆိုမြဲ။ ။

၁။ မောစေတုကာမတာ သုက္က၊ သုပက္ကမ္မ ဝိမောစယံ။
အညတြ သုပိနန္တေန၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၁။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်၌ သက်လွတ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ မောစေတုကာမတာ၊ လွတ်စေလိုသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပက္ကမ္မ၊ လက်စသည်ဖြင့် နိမိတ်၌ လုံ့လပြု၍။ သုက္ကဿ၊ သက်ကို။ ဝိမောစယံ-ဝိမောစယန္တော၊ လွတ်စေသော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ဂရုကံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ ရောက်၏။

၂။ ဣတ္ထိသညီ မနုဿိတ္ထိံ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ။
သမ္မုသန္တော ဥပက္ကမ္မ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၂။ ဣတ္ထိသညီ၊ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မနုဿိတ္ထိံ၊ လူမိန်းမကို။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ၊ ကိုယ်ကိုသုံးသပ်ခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပက္ကမ္မ၊ လုံ့လပြု၍။ သမ္မုသန္တော၊ သုံးသပ်ထိပါးသော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၃။ တထာ သုဏန္တိ ဝိညဉ္ဇ၊ မဂ္ဂံ ဝါရပ္ပ မေထုနံ။
ဒုဋ္ဌ၊ လ္လဝါစာရာဂေန၊ ဩဘာသေတွာ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၃။ တထာ၊ ထိုအတူလူမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဏန္တိ၊ မိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌ တည်၍နားထောင်သော။ ဝိညဉ္ဇ၊ ရုန့်ရင်း၊ မရုန့်ရင်းသော စကားကိုမှတ်သားနိုင်သော လူမိန်းမကို။ မဂ္ဂံဝါ၊ ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ်ကို၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်ကို၎င်း။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒုဋ္ဌ၊ လ္လဝါစာရာဂေန၊ ရုန့်ရင်းသော စကားကို ဆိုခြင်း၌ တပ်သော ရာဂဖြင့်။ ဩဘာသေတွာ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စသည်ဖြင့် ပြည်သောကြောင့်။ ဂရုံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၄။ ဝတ္တာတ္တကာမုပဋ္ဌာန၊ ဝဏ္ဏံ မေထုနရာဂိနော။
ဝါစာ မေထုနယုတ္တေန၊ ဂရုံ မေထုနယာစနေ။ ။

၄။ ဝါစာမေထုနယုတ္တေန၊ မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားဖြင့်။ အတ္တကာမုပဋ္ဌာနဝဏ္ဏံ၊ မိမိအကျိုးငှါ မေထုန်အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ကာမဂုဏ်

ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ဝါ၊ မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော ကာမ
တည်းဟူသော လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ဝတ္တာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာ
ထက်မြတ်၏ ဟု ချီးမွမ်း၍၊ မေထုနရာဂိနော၊ မေထုန်၌တပ်ခြင်းရှိသောရဟန်း
၏။ ဝါ၊ အား။ မေထုနယာစနော၊ မေထုန်ကိုတောင်းခြင်းကြောင့်။ ဂရုံ၊ သို့။
ဖုသေ၊ ။

၅။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သန္ဓေသံ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
ဝီမံသိတွာ ဟရံ ပစ္စာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၅။ ဣတ္ထိယာ၊ နှစ်ကျိပ်သောမိန်းမ၊ ထိုသူတို့၏ အမိစသော မိန်းမ၏၎င်း။
ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျား၊ ထိုသူတို့၏ အဘစသော ယောက်ျား၏၎င်း။ သန္ဓေသံ၊
ဤသို့ဆိုပါ မှာထားသောသတင်းစကားကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့်
ဝန်ခံ၍။ ဝီမံသိတွာ၊ အလိုကိုမိမိစုံစမ်း သူ့ကိုစုံစမ်းစေ၍။ ဟရံပစ္စာ-ပဋိဟ
ရန္တော၊ စေသသူထံ တဘန်ဆောင်သော ဆောင်စေသော။ သမဏော၊
သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

[ပတိပုရိအန္တဘီတိ၊ စတ္တာရော ဩပသဂ္ဂိကာ။
အာဒိမိပိ ပဒါနံဝေ၊ အန္တေပိစပဒိဿရေ။

ဟူသောသဒ္ဓနီတိနှင့်အညီ ပဋိ၊ အာ ဟူသော ဥပသာရသည် ဟရံဟူသော
ပုဒ်၏ နောက်၌ဖြစ်သည်။]

၆။ သံယာစိတပရိက္ခာရံ၊ ကတွာ ဒေသိတဝတ္ထုကံ။
ကုဋိံ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ အတ္တုဒ္ဓေသံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၆။ သံယာစိတပရိက္ခာရံ၊ မိမိတောင်းအပ်သောဝဲခွပ်စသောအဆောက်
အဦရှိသော။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ၊ မကြားအပ်သော ကုဋီရာရှိသော။ ဝါ၊
ကြားအပ်သော ကုဋီရာမရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ အလျား တဆဲ့နှစ်ထွာ၊
အနံ့ခုနစ်ထွာပမာဏကိုလွန်သော။ အတ္တုဒ္ဓေသံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိံ၊ အတွင်း၊ အပလိမ်းကျံသော ကုဋီကို။ ကတွာ၊
ပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်းကြောင့်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

၇။ မဟလ္လကံ ဝိဟာရံ ဝါ၊ ကတွာ ဒေသိတဝတ္ထုကံ။
အတ္တနော ဝသနတ္ထာယ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၇။ မဟလ္လကံ၊ ကြီးသော။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ၊ မကြားအပ်သော
ကျောင်းရာရှိသော။ ဝါ၊ သော။ ဝိဟာရံဝါ၊ အတွင်း၊ အပလိမ်းကျံသော
ကျောင်းကိုမူလည်း။ အတ္တနော၊ ။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေရာအကျိုးငှါ။ ကတွာ၊
ပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်းကြောင့်။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

၈။ အမူလကေန စောဒေန္တော၊ စောဒါပေန္တောဝ ဝတ္ထုနာ။
အန္တိမေန စ စာဝေတုံ၊ သုဏမာနံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၈။ သုဏမာနံ၊ မိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌ တည်၍ နားထောင်သော ရဟန်းကို။ စာဝေတုံ၊ သာသနာတော်မှ ရွှေစေခြင်းငှါ။ အမူလကေန၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိသော။ အန္တိမေနဝတ္ထုနာ၊ ပါရာဇိကတဆယ့်ကိုးပါးဖြင့်လျှင်။ စောဒေန္တော၊ စောဒနာသော ရဟန်းသည်၎င်း။ စောဒါပေန္တောဝ၊ စောဒနာစေသောရဟန်းသည်၎င်း။ ။ [ဝါသဒ္ဓါ၌ဆန်းကြောင့်ရသပြသည်ကို ဒီဃပြု၍ သမ္ပန်]။ ။ဝါ၊ စောဒေန္တော-စောဒါပေန္တောဝ၊ ဝတ္ထုသန္ဓဿနစသော လေးပါးဖြင့် စောဒနာသော၊ စောဒနာစေသော ရဟန်းသည်လျှင်။ သုဏမာနံ၊ စောဒနာအပ်သောသူ ကြားသည်ရှိသော်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

[သုဏမာနံကား-တန္တနည်း။]

၉။ အညဿ ကိရိယံ ဒိသွာ၊ တေန လေသေန စောဒယံ။
ဝတ္ထုနာ အန္တိမေနာညံ၊ စာဝေတုံ ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၉။ အညဿ၊ တပါးသော ခတ္တိယဇာတိ အစရှိသော သူ၏။ ကိရိယံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းအမူအရာကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တေနလေသေန၊ ထိုမေထုန်မှီဝဲခြင်းအမြွက်ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောခတ္တိယ ဇာတိအစရှိသောသူကို။ စာဝေတုံ၊ ငှါ။ အန္တိမေနဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ စောဒယံ-စောဒယန္တော၊ စောဒနာသော၊ စောဒနာစေသော ရဟန်းသည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

[ဂရုကကိုပြပြီး၍ တဒါပန္နကို ကျင့်အပ်သည်ကို ပြလို၍ ဆာဒေတိ စသည်ကိုမိန့်။]

၁၀။ ဆာဒေတိ ဇာနမာပန္နံ၊ ပရိဝသေယျ တာဝတာ။
စရေယျ သံဃေ မာနတ္တံ၊ ပရိဝုတ္တော ဆရတ္တိယော။
စိဏ္ဏမာနတ္တမဗ္ဗေယျ၊ တံသံဃောဝီသတိဂ္ဂဏော။ ။

၁၀။ အာပန္နံ၊ သင့်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ အာပတ်၊ ဝတ္ထုအားဖြင့်သိလျက်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော ရက်၊ လ၊ နှစ်ပတ်လုံး။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ တာဝတာ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းသမျှ ရက်၊ လ၊ နှစ်ပတ်လုံး။ ပရိဝသေယျ၊ ပရိဝါသ်နေရာ၏။ ပရိဝုတ္တော၊ ပရိဝါသ်နေပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဆရတ္တိယော၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ သံဃေ၊ ၌။ မာနတ္တံ၊

ရဟန်းတို့နှစ်လိုဘွယ်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ စိတ္တမာနတ္ထံ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဝိသတိဂ္ဂဏော၊ နှစ်ကျိပ်ဂိုဏ်းရှိသော။ ဝါ၊ နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော။ သံဃော၊ သည်။ အဗ္ဘယျ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းရာ၏။

[ဆာဒနာကိုပြုလို၍ အာပတ္တိစသည်ကိုမိန့်။ ။ဒုတိယပါဒဥပေက္ခ ဝဇီရာ၊ အကြွင်း၌ ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာ။]

၁၁။ အာပတ္တိ နုက္ခိတ္တမနန္တရာယ၊
ပဟုတ္တတာယော တထာသညိတာ စ။
ဆာဒေတုကာမော အထ ဆာဒနာတိ၊
ဆန္တာ ဒသင်္ဂေဟျဇ္ဈကုပ္ပမမှိတိ။ ။

၁၁။ အာပတ္တိနုက္ခိတ္တမနန္တရာယပဟုတ္တတာယော၊ အာပတ်သင့်သည်၏အဖြစ်၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါးမရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဒေသနာကြားစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်တို့၎င်း။ တထာသညိတာစ၊ ထိုအာပတ်သင့်၏ဟူသောအမှတ်၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်း မဟုတ်ဟူသောအမှတ်၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါး မရှိဟူသောအမှတ်၊ ကြားစွမ်းနိုင်၏ဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၎င်း။ ဆာဒေတုကာမော၊ ဖုံးလွှမ်းလိုခြင်း၎င်း။ အထ၊ ထိုသို့ ဖုံးလွှမ်းလိုတိုင်း။ ဆာဒနာ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသင်္ဂေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈကုပ္ပမမှိ၊ အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ၌။ ဆန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။

[ရာဇ၊ စောရ၊ အဂ္ဂိ၊ ဥဒက၊ မနုဿ၊ အမနုဿ၊ ဝါဠု၊ သရီသပ၊ ဇိဝိတ၊ မြဟ္မစရိယ။]

* မင်းနှင့်ခိုးသူ၊ မီးပူရေမိုး၊ လူဆိုးဘီလူး၊ စားကြူးဆီခဲ၊ သားရဲမြွေသက်၊ ကျင့်မြတ်ပျက်၊ ဆယ်ချက်အန္တရာယ်။

သံဃာဒိသိသ်ပြီး၏။

၃- စိဝရ

၁။ ခေါမ ကောသေယျ ကပ္ပိသ၊ သာဏဘင်္ဂါနိ ကမ္မလံ။
ကပ္ပိယာနိ ဆဠေတာနိ၊ သာနုလောမာနိ ဇာတိတော။ ။

၁။ စီဝရန္တိ၊ ကား။ ခေါမကောသေယျကပ္ပိသသာဏဘင်္ဂါနိ၊ ခေါမ
ချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး၊ ပိုးချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး၊ ဝါချည်ဖြင့်ယက်သော
ပုဆိုး၊ ပိုက်ဆံလျော်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး၊ ခေါမစသော ချည်ငါးပါးကိုရော
၍ယက်သောပုဆိုးတို့၎င်း။ ကမ္မလံ၊ လူမွေး၊ သားရဲမွေးကိုထား၍ ကြွင်းသော
အမွေးတို့ဖြင့် ယက်အပ်သောသက္ကလတ်၎င်း။ ဇာတိတော၊ ချည်ဇာတ်အား
ဖြင့်။ သာနုလောမာနိ၊ အလျော်အဟပ်နှင့် တကွကုန်သော။ ဆဋ္ဌတာနိ၊
ဤခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့သည်။ ကပ္ပိယာနိ၊ အပ်ကုန်၏။

[ကမ္မလန္တိ မနုဿလောမံ ဝါဠုလောမဉ္ဇေပေတွာ သေသလောမေဟိဝါယိ
တံ၊ ဟုဒ္ဓိကာမိနိသည်နှင့်အညီ မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် သက္ကလပ်ဟု ခေါ်
ဝေါ်အပ်သော ဥဏ္ဏာမယ ဝါယိတဝတ္ထကို သင်္ကန်းအရာ၌ ကမ္မလာဟုမှတ်အပ်
၏။ ကမ္မလာဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် သုံးဆောင်သော ဥဏ္ဏာမယသန္တ တဝတ္ထ
ကို သင်္ကန်းအရာ၌ ကမ္မလာဟုမှတ်အပ်၊ ထိုသန္တတကိုကား-

တေန ခေါပန သမယေန သံသဿ နမတကံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ဘဂဝတော
ဧတမတ္ထံ အာရောစေသံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေနမတကံ။ အထခေါဘိက္ခူနံ
ဧတဒဟောသိနမတကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဥဒါဟုဝိကပ္ပေတဗ္ဗန္တိ။ပ။ နဘိက္ခဝေန
မတကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗန္တိ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓကပါဠိတော်။ ။နမ
တကံနာမဇဠကလောမေဟိ ကတံ အဝါယိမံ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ဤပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယခုအခါ ကမ္မလာဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သောသန္တ
တဝတ္ထကိုမာဂဓဘာသာ၌ နမတကဟုသမုတ်အပ်၏။ ယင်းနမတကပုဒ်ကို
မြန်မာဘာသာ နာမသတ်သမ္ပန်၍ (နမတ်)ဟု ခေါ်ဝေါ်သင့်၏။ ဤသို့ နာနာ
ကာလ ဒေသဝေါဟာရဝတ္ထုကို အတပ်အကြပ်စပ်ဟပ်၍ မှတ်သားရမည့်အရာ
ခဲလှစွာ၏။

နမတကန္တိ သတ္တကဒဝကေပိလောတိကခဏ္ဍိ။ ။၎င်းခုဒ္ဒကဝတ္ထု အဋ္ဌက
ထာ။ ဤနမတကကား သာနုလောမ ဆစီဝရနှင့်ဆက်ဆံ၏။]

၂။ ဒုက္ခလဉ္ဇေဝ ပဠုဏ္ဏ၊ ပဋိ သောမာရစီနဇံ။

ဣဒ္ဓိဇံ ဒေဝဒိန္နဉ္စ၊ တဿ တဿာနုလောမိကံ။ ။

၂။ ဒုက္ခလဉ္ဇေဝ၊ ဤဖြူပုဆိုးသည်၎င်း။ ပဠုဏ္ဏပဋိ၊ ပဠုဏ္ဏတိုင်း၌ဖြစ်
သော ပိုးချည်ပုဆိုးသည်၎င်း။ သောမာရစီနဇံ၊ သောမာရတိုင်း၌ဖြစ်သော
ပိုးချည်ပုဆိုး၊ စိန့်တိုင်း၌ဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုးသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိဇံ၊ ဧဟိဘိက္ခု၊
တို့အား ပုညိဒ္ဓိဖြင့်ဖြစ်သောပုဆိုးသည်၎င်း။ ဒေဝဒိန္နဉ္စ၊ နတ်လှူသောပုဆိုး
သည်၎င်း။ တဿတဿ၊ ထိုထိုခေါမစသော ပုဆိုးအား။ အနုလောမိကံ၊
လျော်၏။

၃။ တိစီဝရံ ပရိက္ခာရ၊ စောဠံ ဝဿိကသာဠိကံ။
အဓိဋ္ဌေန ဝိကပ္ပေယျ၊ မုခပုဉ္ဇ နိသီဒနံ။ ။

၄။ ပစ္စတ္တရဏကံ ကဏ္ဍ၊ ဤဒိမေတ္တ တိစီဝရံ။
န ဝသေယျ ဝိနေကာဟံ၊ စာတုမာသံ နိသီဒနံ။ ။

၃-၄။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို၎င်း။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ အိတ်အစ
ရှိသော ပရိက္ခရာပုဆိုးကို၎င်း။ ဝဿိကသာဠိကံ၊ မိုဃ်းရေခံ သင်္ကန်းကို၎င်း။
မုခပုဉ္ဇ နိသီဒနံ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုး၊ နိသီဒင်ကို၎င်း။ ပစ္စတ္တရဏကံ၊ အိပ်ရာ
လွှမ်းကို၎င်း။ ကဏ္ဍ၊ ဤဒိ။ အမာလွှမ်းပုဆိုးကို၎င်း။ အဓိဋ္ဌေ၊ သင်္ဃာဋီအ
စရှိသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ [ကသ္မာ၊ ဧဝမနဓိဋ္ဌိတေသင်္ဃာဋာ
ဒိဝေါဟာရဿေဝါသ မ္ဘဝတော။ သမ္ဗန္ဓ။] နဝိကပ္ပေယျ၊ သင်္ဃာဋီအစရှိသော
အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာမပြုရာ။ [ကသ္မာ၊ အနဓိဋ္ဌိတဿသင်္ဃာဋာဒိနာမာဘာ-
ဝတော အဓိဋ္ဌိတဿစပစ္စုဒ္ဓရဏေန သင်္ဃာဋာဒိနာမဿေဝ ဝိဂတဘာဝ-
တော သိက္ခာပစ္စက္ခာနေနဘိက္ခုတိ နာမဿ ဝိဂတဘာဝေါဝိယ။ သမ္ဗန္ဓ။]
ဧတ္ထ၊ ဤသင်္ကန်း ကိုးထည်တို့တွင်။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ဝါ၊ နှင့်။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဝါ၊ တရက်ပတ်လုံး။ ဝါ၊ တရက်ကိုမျှ။
ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ နဝသေယျ၊ မနေရာ။ နိသီဒနံ၊ ကို။ ဝါ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။
စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ဝါ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ နဝသေယျ၊ ရာ။

[မုခပုနာတိသောဓေတိဧတေနာတိမုခပုဉ္ဇံ၊ ပုပဝနေ၊ ဖပစ္စယော၊ နိဂ္ဂဟိတာ
ဂမော။ ပုဇိ သောဓနေဝါ။ ဂေါမယေနပထဝီ၊ ဩပုဉ္ဇာပေတွာဉ္စ၊ ဩပုဇိ လိမ္မနေ
ဟူ၏။ ဒွေပုဉ္ဇေကာရာပေသိဉ္စ၊ ပုဂ သမူဟေဓာတ်နက်။ မုခပုဉ္ဇ-ဩပုဉ္ဇ-ဒွေပုဉ္ဇပုဒ်
တို့ကား နိပ္ပန္နသုတ်တူ၊ ဓာတ်ပစ္စည်းပြား။

တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုန္တိ နာမံ ဝတွာအဓိဋ္ဌာတုံ။ နဝိကပ္ပေတုန္တိ နာမံ ဝတွာန
ဝိကပ္ပေတုံ။ ။ သာရတ္ထဒိပနီ။

တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိ သင်္ဃာဋီအာဒိနာမေနအဓိဋ္ဌာတုံ။ နဝိကပ္ပေတုန္တိဣဓိနာ
နာမေနနဝိကပ္ပေတုံ။ ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ။

တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိဧတ္ထတိစီဝရံတိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တကံ။
ယံတံတိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေနအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ၊ တဿအဓိဋ္ဌာနကာလပရိစ္ဆေဒါ
ဘာဝတောသဗ္ဗကာလံအဓိဋ္ဌာတုံယေဝအနုဇာနာမိ။ တံကာလပရိစ္ဆေဒံကတွာ
ဝိကပ္ပေတုံနာ နုဇာနာမိ။ သတိပနပစ္စယေတဒါတံပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိကပ္ပေတုံဝဋ္ဋတိတိ။
အနာပတ္တိအန္တောဒသာဟံအဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိတိဝစနတောသိဒ္ဓံဟောတိ။ ။
ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။ ဤသွင်လှိုရင်းကား တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိတိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေနအဓိဋ္ဌာတုံ။
ဤမျှသာတည်း။

ထို့ကြောင့် ဦးကာသုံးရပ်ကို စပ်ဟပ်နှိုးနှောသော် တိစိဝရံတိစိဝရာမိဋ္ဌာနေန သဃ်ာဋ္ဌိအာဒိနာမေနနာမံဝတွာ သဗ္ဗကာလံအမိဋ္ဌာတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဟူ၍အ ဘိန္နတ္ထကိုရအပ်၏။

တိစိဝရံတိစိဝရာသင်္ခေပနပရိဟရတော အမိဋ္ဌာတုမေဝ အနုဇာနာမိ၊ နဝိ ကပ္ပေတုံ။ ဝဿိကသာဋ္ဌိကံပန စာတုမာသတောပရံဝိကပ္ပေတုမေဝ၊ နာမိဋ္ဌာတုံ။ ဧဝဉ္စသတိယောတိစိဝရေဧကေနစိဝရေနဝိပ္ပဝသိတုကာမောဟောတိ၊ တဿ စိဝရာမိဋ္ဌာနံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ ဝိကပ္ပနာယ ဩကာသောဒိန္နောဟော တိ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ဤတွင်လည်း အမိဋ္ဌာတုမေဝ၌ တိစိဝရာမိဋ္ဌာနေနသဃ်ာဋ္ဌိအာဒိနာမေန နာမံဝတွာသဗ္ဗကာလံဟူသော ဦးကာသုံးရပ်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာသော် ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ဦးကာနှင့်နှိုးနှောသည်သာတည်း။

ဝိနယာလင်္ကာရဦးကာရှင်ကား- ဦးကာဝါဒသုံးပါးတွင် တတိယဝါဒသာ ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာနှင့်နှိုးနှောရကား ယုတ္တတရဟူပြီးလျှင်-

ပဌမဝါဒေနဝိကပ္ပေတုန္တိနာမံဝတွာနဝိကပ္ပေတုန္တိအတ္ထောရတ္ထော၊ဧဝံသန္တေ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုန္တိ ဧတ္ထ တတောပရံ နာမံဝတွာ ဝိကပ္ပေတုန္တိ အတ္ထော ဘဝေယျ။ သောစအတ္ထောဝိကပ္ပနာမိကာရေနရတ္ထော။နာမံဝတွာတိစ ဝိသေသ နေကတ္တဗ္ဗေသတိနဝိကပ္ပေတုန္တိစတတောပရံဝိကပ္ပေတုန္တိစဘေဒဝစနံ နသိယာ။ သဗ္ဗေသုပိစိဝရေသု နာမမဝတွာဝိကပ္ပေတဗ္ဗတော။ ။ဟု အပြစ်ဆို၏။

ယင်းသို့ဆိုရာဝယ်အကယ်၍နဝိကပ္ပေတုံဟူသောပုဒ်၏နာမံဝတွာနဝိကပ္ပေတုံ ဟူသောအနက်ဖြစ်ခဲ့သော် ဝိကပ္ပေတုံ-ဟူရာ၌ နာမံဝတွာဝိကပ္ပေတုံ-ဟူသော အနိဋ္ဌတ္ထဖြစ်ရာ၏ဟူသော ဒေါသာဝိကရဏဝိသုဂ္ဂါရသည်မသင့်၊ အဘယ်ကြောင့် နည်း၊ တတောပရံပစ္စုဒ္ဓရိတွာဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ-ဟူသောကြောင့်တည်း၊ ဤပစ္စုဒ္ဓ ရိတွာ၏အရကိုလည်း ပစ္စုဒ္ဓရိတွာဝိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ ဝဿိကသာဋ္ဌိကဘာဝတော အပနေတွာဝိကပ္ပေတဗ္ဗာဟု- ကင်္ခါဦးကာသစ် လှစ်ရကား အမိဋ္ဌာန်ချသော ပစ္စုဒ္ဓါရ်ကိုမလိုအပ်၊ မိုဗ်းရေခံသင်္ကန်းအဖြစ်မှဘဲခြင်းကိုလိုအပ်၏။

တတောပရံပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ ဝဿိကသာဋ္ဌိကမာသတော ပရံ အမိဋ္ဌာနံပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ။ ဣမိနာစတုန္တံ ဝဿိကမာသာနံ ဥပရိအမိ ဋ္ဌာနံဝိဇဟတိတိဝိညာယတိ၊အသတောပစ္စုဒ္ဓရာယောဂါ။ ။ဤဝိနယာလင်္ကာရ အလိုကား။ အမိဋ္ဌာန်ချ၊ပစ္စုဒ္ဓါရ်ကိုလိုအပ်၏။ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် အမိဋ္ဌာန် ကိုချလျှင် အမည်ဟောင်း ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်၍ တတောပရံ နာမံဝတွာဝိကပ္ပေ တုန္တိ အတ္ထောဘဝေယျ-ဟူသော အနိဋ္ဌတ္ထမဖြစ်ရာပြီ။

နာမံဝတွာတိ-စသည်ဖြင့် အပြစ်ပြရာ၌လည်း ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ ဝဿာန မာသာတိက္ကမေနပိ ကဏ္ဍုပဋိစ္စာဒိအာဗာဓဂူပ သမေနပိ အမိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟတိ- ဟုကင်္ခါမိန့်သောကြောင့် မိုဗ်းရေခံသင်္ကန်း၊ အမာဓ္မာသုံးပါးဆိုသည် ဒုက္ခဋ္ဌိ

၆၁၂၀

ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓကဏ္ဍသီလ
စာကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာ့အေး

စသည်ကဲ့သို့ ပစ္စုဒ္ဓရဖြင့်သာ အဓိဋ္ဌာန်ကျသည်မဟုတ်။ ကာလာတိက္ကမအားဖြင့် လည်းကျ၏။ ဥပမာကား အပဏ္ဏကပက္ခ၌ ဥပသမ္ပန္နဖြစ်သောသူသည် ပဏ္ဏက ပက္ခ၌အနုပသမ္ပန္နဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့သော အထူးကိုသိစေလိုသောကြောင့် ထိုသင်္ကန်း နှစ်ထည်၌သာ တတောပရိဝါကပေတု-ဟု ဟောတော်မူသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ရှိကလည်း ဝိကပ္ပနာပြုခွင့်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဘေဒဝစနာဘာဝ ဒေါသ လည်းမဖြစ်ရာ။

ကင်္ခါကိုပယ်လို၍ အတ္ထာပတ္တိဟေမန္တအာပဇ္ဇတိ၊ နောဂိမ္မေတိ။ပ။ကုရုန္တိယံ ပနကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဟေမန္တအာပဇ္ဇတိတိဝုတ္တံ။ပ။တသ္မာ ကုရုန္တိယာ ဝုတ္တနယေနပိ ဝဿိကသာဠိကာ ဝဿာနာတိက္ကမေပိ အဓိဋ္ဌာန် နဝိဇဟုတိတိ ဝိညာယတိ၊ ဟူရာဠ်လည်း-ကတ္တိက ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ။ အပစ္စုဒ္ဓ ရိတွာ၊ ဝိကပ္ပနာမပြန်မူ၍။ဝဿိကသာဠိကံ၊ကို။နိဝါသေန္တော၊သည်။ဟေမန္တေ၊ ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။ ဤသို့ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၏အရကို အဓိဋ္ဌာန်ချ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို မယူအပ်၊ဝိကပ္ပနာပြန် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကိုယူအပ်၏။

အဓိဋ္ဌာန် ဝိဇဟုနေသုစဝဿာနမာသအာဗာဓာနံ ဝိဂမေဝိဇဟနံ မာတိကာ ဌကထာယပိ နဥဒ္ဓဋ်-ဟူရာဠ်လည်း ပုရာဏသင်္ချာဠိ စသည်ကို စီဝရဘိသိစသည် ပြုသဖြင့် အဋ္ဌကထာ၌ လာသော အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ခြင်းမှ တပါးသော စွန့်ခြင်းသည် လည်း ပါကဋ်ဖြစ်၍ အသီးမဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ကာလာတိက္ကမအားဖြင့် စွန့်ခြင်း သည်လည်း ပါကဋ်ဖြစ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝိဇဟုနအရာ၌မဆိုသည်ဖြစ်ရာ၏။

န ဘိက္ခဝေ စာတုမာသံ နိသီဒနေန ဝိပုဝသိတဗ္ဗံ၊ယောဝိပုဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ပါဠိတော်။

စာတုမာသံ နိသီဒနေနာတိ နိသီဒနေန စတ္တာရောမာသေ ဝိပုဝသိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။ ။၎င်း အဋ္ဌကထာ လာသောကြောင့် မိုဗ်းလေးလသမ္ပန် ကြသည် မသင့်၊လေးလသာမညကိုသာ ယူအပ်၏။]

၅။ ဣမံ သင်္ဃာဋိံ ဓိဋ္ဌာမိ၊သင်္ဃာဋိမိစ္စဓိဋ္ဌဟေ။
အဟတ္ထပါသမေတန္တိ၊ သေသေသု ပိ အယံ နယော။

၅။ သင်္ဃာဋိံ၊ဟတ္ထပါသ်၌တည်သော ဒုကုဋ်ကို။ ဣမံသင်္ဃာဋိံ၊ ဤ ဒုကုဋ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ဓိဋ္ဌာန်၏။ ဣတိ၊သို့။ အဓိဋ္ဌဟေ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ အဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်မှအပ၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ဧတံ သင်္ဃာဋိံ၊ ထိုဒုကုဋ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ။ ဣတိ၊သို့။ အဓိဋ္ဌဟေ၊ရာ၏။ သေသေ သုပိ၊ ဒုကုဋ်မှ ကြွင်းသောသင်းပိုင်စသည်တို့၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။

၆။ အဓိဋ္ဌဟန္တော သင်္ဃာဋိ၊ ပွဘုတိံ ပုဗ္ဗစီဝရံ။
ပစ္စုဒ္ဓရိတွာဓိဋ္ဌေယျ၊ ပတ္တာဓိဋ္ဌဟနေ တထာ။ ။

၆။ အဓိဋ္ဌဟန္တော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောရဟန်းသည်။ သင်္ဃာဋီပုဗ္ဗဘူတံ ပုဗ္ဗစိဝရံ၊ ဒုကုဋ် အစရှိသော သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြု၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ ပတ္တာဓိဋ္ဌဟနေ၊ သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် ရာ၌။ တထာ၊ ထိုသင်္ကန်းအတူတည်း။

၇။ ဧတံ ဣမံ သင်္ဃာဋီ၊ သံသေ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။

ဧဝံ သဗ္ဗာနိ နာမေန၊ ဝတ္တာ ပစ္စုဒ္ဓရေ ဝိဒူ။ ။

၇။ ဧတံသင်္ဃာဋီ၊ ထိုဒုကုဋ်ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြု၏။ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန် ချ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဣမံသင်္ဃာဋီ၊ ဤဒုကုဋ်ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ ၏။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ သံသေ၊ ဆိုရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကိုးထည်သော သင်္ကန်း တို့ကို။ နာမေန၊ သင်္ဃာဋီစသော မိမိအမည်ဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဝိဒူ၊ ပညာ ရှိသည်။ ပစ္စုဒ္ဓရေ၊ ရာ၏။

[ဣမံ-၌ ရသေ့ပြုသော ဝါသဒ္ဓါကို ဣတိ နောင်ယှဉ်။]

၈။ သင်္ဃာဋီ ပစ္ဆိမန္တေန၊ ဒီဃသော မုဋ္ဌိပဉ္စကော။

ဥတ္တမန္တေန သုဂတ၊ စိဝရူနာပိ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၈။ သင်္ဃာဋီသည်။ ပစ္ဆိမန္တေန၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်။ ဒီဃသော၊ အလျားမှ။ မုဋ္ဌိပဉ္စကော၊ အဆုပ်နှင့်တကွ မိမိငါးတောင်သည်။ ဝါ၊ လေးတောင်နှင့် တောင်ဆုပ်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥတ္တမန္တေန၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သုဂတစိဝရူနာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်ပမာဏ အောက်ယုတ်သော ဒုကုဋ်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

မုဋ္ဌိယာ ဥပလက္ခိတံ၊ ပဉ္စကံ မုဋ္ဌိပဉ္စကံ။

စတုဟတ္ထေ မိနိတွာန၊ မုဋ္ဌိကတွာန ပဉ္စမံ။

မိနိတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပါယော၊ ဝုတ္တောအာစရိယေဟိဝေ။

ကေစိစ မုဋ္ဌိဟတ္တာနံ၊ ပဉ္စကံမုဋ္ဌိပဉ္စကံ။

ပဉ္စဟတ္တာ မုဋ္ဌိကတွာ၊ မိနိတဗ္ဗာတိဝုစ္စရေ။ ။သင်္ဂဟဂါထာ။

[ကေစိဝါဒ၌ ပမာဏရလွယ်၏၊ ကေစိဆရာတို့အလိုကား-ပစ္ဆိမပမာဏကို ပြသော အရာဖြစ်၍ ဟတ္ထပမာဏတွင်လည်း မုဋ္ဌိဟတ္ထသည် ပစ္ဆိမဖြစ်ရကား မုဋ္ဌိဟတ္ထဖြင့်သာယူအပ်၏ ဟူလို။]

မုဋ္ဌိပဉ္စကမိစ္စတြ၊ ကဿမုဋ္ဌိတိဉ္ဇယတိ။

တံသာမိကဿမုဋ္ဌိတိ၊ ဒဏှကထိန ယုတ္တိတော။

မုဋ္ဌိပဉ္စကမိစ္စတြ၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကံဟူသော ဤပါဌ၌။ ကဿမုဋ္ဌိတိ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၊ ပကတိ ပုရိသတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မုဋ္ဌိဟူ၍။ ဉ္ဇယတိ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ

အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ အယံအနုယောဂေါ၊ ဤစောဒနာသည်။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ဂဏ္ဍီ၊ ဝိနိစ္ဆယ၌။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ တထာပိ၊ လည်း။ တံသာမိကဿမုဋ္ဌိတိ၊ ထိုသင်္ကန်းရှင်၏ မုဋ္ဌိဟူ၍။ ဒဏ္ဍကထိနယုတ္တိတော၊ ကားကြီးအလယ်၊ ကားငယ်အပေါင်ဘွဲ့ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသော ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော် အသင့်အားဖြင့်။ ဉာယတိ၊ ၏။ ဣတိအယံပရိဟာရော၊ တည်း။

[ဒဏ္ဍကထိနဟူသည်ကား-မြတ်စွာဘုရားရှေ့လက်ထက် ကားကြက်၍ သင်္ကန်းချုပ်ရာရှည်သောရဟန်း၏ ပမာဏဖြင့် ပြုအပ်သောကား၌ တိုသောရဟန်း၏ သင်္ကန်းကိုကြက်သည်ရှိသော် ကားအပေါင်သို့ မရောက်သောကြောင့် လျှောက်ထားသည်တွင် ထိုကားကြီးအလယ် တပါးသော သင်္ကန်းရှင်ရဟန်း၏ ပမာဏအားဖြင့် အပေါင်ဘွဲ့၍ကြက်စေဟု ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းတည်း။ ဤသို့မိမိပမာဏအားဖြင့်ကား ခွင့်ပြုတော်မူသော မိမိ၏မုဋ္ဌိဟူသောအနက်သည် အတိပါကဋ ဖြစ်သတည်း။]

၉။ မုဋ္ဌိတ္တိကဉ္စ တိရိယံ၊ တထာ ဧကံသိကဿ ပိ။
အန္တရဝါသကော စာပိ၊ ဒီဃသော မုဋ္ဌိပဉ္စကော။
အဗုတေယျော ဒွိဟတ္ထော ဝါ၊ တိရိယန္တေန ဝဋ္ဋတိ။

၉။ တိရိယံ၊ အနံမှ။ မုဋ္ဌိတ္တိကဉ္စ၊ အဆုတ်နှင့်တကွ သုံးတောင်သည်၎င်း။ သုဂတစိဝရနဉ္စ၊ သည်၎င်း။ [စသဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း] ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ [ဤ၌မုဋ္ဌိပဉ္စကော-မုဋ္ဌိတ္တိကံ-ပုဒ်ကားလိန်ပြန်ချည်း]။ ဧကံသိကဿပိ၊ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌တင်အပ်သော ကိုယ်ဝတ်၏လည်း။ ဝါ၊ အားလည်း။ တထာ၊ ထိုဒုက္ကုဒ်အတူပမာဏသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ယထာဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ သင်္ဃာဋိယာ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တထာဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ဧကံသိကဿပိ၊ အားလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ သင်္ဃာဋိယာ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ဧကံသိကဿပိ၊ အားလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ယထာယေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပ။ တထာတေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္တရဝါသကောစာပိ၊ အလယ်အဝတ်သည်လည်း။ ဝါ၊ သင်းပိုင်သည်လည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။ မုဋ္ဌိပဉ္စကော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တိရိယန္တေန၊ အနံအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ မှ။ အဗုတေယျော၊ နှစ်တောင့်ထွာသည်၎င်း။ ဒွိဟတ္ထောဝါ၊ နှစ်တောင်သည်၎င်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၀။ နိသီဒနဿ ဒီဃေန၊ ဝိဒတ္တိ ဒွေ ဝိသာလတော။
ဒီဃမုဒဿာ ဝိဒတ္တိ၊ သုဂတဿ ဝိဒတ္တိယာ။ ။

၁၀။ နိဿိဒနဿ၊ ၏။ ဒိဃေန၊ အလျားအားဖြင့်။ သုဂတဿဝိဒတ္ထိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းအထွာတော်ဖြင့်။ ဒွေဝိဒတ္ထိ၊ နှစ်ထွာတို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဿာလတော၊ အနံမှ။ ဒိယမုံ၊ တထွာခွဲသည်။ ဒဿ၊ အဆာကား။ ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

[ဤနိဿိဒနကား ယခုပြုလုပ်ရိုး-သုံးဆောင်ရိုးပြတ်လေပြီ၊ ပြုလိုမှုကား ငွေက လောမသန္တတအခင်းဖြစ်သော ယခုကမ္မလာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော နမတက အခင်းကို တဘက်ခြေရင်းမှ နှစ်ဌာနတို့၌ ကိုက်ဖြတ်၍အဆာပြုလျှင် နိဿိဒင်ဖြစ် တော့သည်။]

၁၁။ ကဏ္ဍုပ္ပငိုစ္ဆာဒိကဿ၊ တိရိယံ ဒွေ ဝိဒတ္ထိယော။
ဒိဃန္တတော စတဿောဝ၊ သုဂတဿ ဝိဒတ္ထိယာ။ ။

၁၁။ ကဏ္ဍုပ္ပငိုစ္ဆာဒိကဿ၊ ၏။ တိရိယံ၊ အနံမှ။ သုဂတဿဝိဒတ္ထိယာ၊ ဖြင့်။ ဒွေဝိဒတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဒိဃန္တတော၊ အလျားအပိုင်းအခြားမှ။ စတဿောဝ၊ လေးထွာတို့သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၂။ ဝဿိကသာဠိကာယာပိ၊ ဒိဃသော ဆ ဝိဒတ္ထိယော။
တိရိယံ အဘုတေယျာဝ၊ သုဂတဿ ဝိဒတ္ထိယာ။ ။

၁၂။ ဝဿိကသာဠိကာယာပိ၊ ၏လည်း။ ဒိဃသော၊ မှ။ သုဂတဿဝိ-
ဒတ္ထိယာ၊ ဖြင့်။ ဆဝိဒတ္ထိယော၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ မှ။ အဘုတေယျာဝ၊ နှစ်ထွာ
ခွဲတို့သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၃။ ဧတ္ထ ဆေဒနပါစိတ္တိ၊ ကရောန္တဿ တဒုတ္တရိ။
ပစ္စတ္တရမုခစောဠာ၊ အာကမ္ဘိတပ္ပမာဏိကာ။ ။

၁၃။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်္ကန်းခြောက်ထည်တို့၌။ တဒုတ္တရိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော
ပမာဏထက်အလွန်။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဆေဒနပါစိတ္တိ၊
အလွန်ကိုဖြတ်ခြင်းရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပစ္စတ္တရမုခစောဠာ၊
အိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးတို့သည်။ အာကမ္ဘိ တပ္ပမာဏိကာ၊ လိုအပ်
သောပမာဏရှိကုန်၏။

၁၄။ ပရိက္ခာရစောဠေ ဂဏနာ၊ ပမာဏံ ဝါန ဒိပိတံ။
တထာ ဝတွာ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ထဝိကာဒိပိကပ္ပိယံ။ ။

၁၄။ ပရိက္ခာရစောဠေ၊ ၌။ ဂဏနာ၊ အနည်း၊ အများ အရေအတွက်ကို
၎င်း။ ပမာဏံဝါ၊ အကြီး၊ အငယ် ပမာဏကို၎င်း။ နဒိပိတံ၊ အဋ္ဌကထာ၌

မပြုအပ်။ ထဝိကာဒိဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော အိတ်စသည်ကို။
တထာဝတွာ၊ ထိုပရိက္ခာရစောဠဟုဆို၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။

၁၅။ အဟတာဟတကပ္ပါနံ၊ သင်္ဃာဋိ ဒိဂုဏာ သိယာ။

ကေစ္စိယောတ္တရာသင်္ဂေါ၊ တထာ အန္တရဝါသကော။ ။

၁၅။ အဟတာဟတ ကပ္ပါနံ၊ မဖွပ်အပ်သေးသောပုဆိုး၊ တကြိမ်သာ
ဖွပ်၍ မဖွပ်သေးသည်နှင့် တူသောပုဆိုးတို့၏။ ဒိဂုဏာ၊ နှစ်ထပ်သော။
သင်္ဃာဋိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကေစ္စိယော၊ တထပ်တလွှာသော။ ဥတ္တရာ-
သင်္ဂေါ၊ သည်။ သိယာ၊ အပ်၏။ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ တထာ၊ ထိုကိုယ်
ဝတ်အတူ တလွှာတထပ်အပ်၏။

[ကေစိတို့ကား-ဤဂါထာကိုမှီ၍ ဒုကုဋ်ကား နှစ်ထပ်မှအပ်သည်၊ တထပ်မ
အပ်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင်ကား တထပ်သာဟုကုန်၏။

အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အဟဗ္ဘာနံဒုဿာနံ အဟတကပ္ပါနံ ဒိဂုဏံသင်္ဃာဋိ-
စသော အနုညာတပါဠိကို ပဋိက္ခိတ္တပြု၍ပြခြင်း၏ မဟာသာဝဇ္ဇအဖြစ်ကို မသိ
သည်ထက် လွန်ကဲသောအပြစ်ကား ထိုသူတို့အားမရှိရာပြီ။]

၁၆။ ဥတုဒ္ဓဋ္ဌာနံ ဒုဿာနံ၊ သင်္ဃာဋိ စ စတုဂ္ဂုဏာ။

ဘဝေယျုဒိဂုဏာ သေသာ၊ ပံသုကုလေ ယထာရူစိ။ ။

၁၆။ ဥတုဒ္ဓဋ္ဌာနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး သိုမှီးအပ်ကုန်သော။
ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးနွမ်းတို့၏။ သင်္ဃာဋိစ၊ သည်ကား။ စတုဂ္ဂုဏာ၊ လေးထပ်တို့
သည်။ ဘဝေယျု၊ အပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင်
တို့သည်။ ဒိဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဘဝေယျု၊ ကုန်၏။ ပံသုကုလေ၊ ပံသုကု၍။
ယထာရူစိ၊ အထပ်အလိုရှိတိုင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

[သဗ္ဗမိဒံ သာဒိယန္တဿ ဘိက္ခုနော ဝုတ္တံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ သဗ္ဗမိဒံအရကို ရှေ့
ဂါထာနှင့် တကွယူ။ ပကတိယာဒုပဋ္ဌစိဝရဿဒုပဋ္ဌတ္ထာယေဝဒါတဗ္ဗံ။ ။
ကထိနက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။]

၁၇။ တီသု ဒွေ ဝါ ပိ ဧကံ ဝါ၊ ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ ပဟောတိ ယံ။

သဗ္ဗေသု အပ္ပံဟောန္တေသု၊ အန္ဓာမိမာဒိယေ ယျ ဝါ။

အစ္ဆိန္ဒဉ္စ အနာဒိန္ဒ၊ န ဓာရေယျံ တိစိဝရံ။ ။

၁၇။ တီသု၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့တွင်။ ယံယာနိဒ္ဓေဝါပိ၊ အကြင်
နှစ်ထည်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဆိန္ဒမာနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
ပဟောန္တိ၊ လောက်ကုန်၏။ ဧကဒ္ဓေဝါပိ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာနိ၊

ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ယံကေဝါ၊ အကြင်တထည်သောသင်္ကန်းကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒမာ
 နံ၊ သော်။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ တံကေဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ။ သဗ္ဗေ
 သု၊ အလုံးစုံ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့သည်။ အပ္ပဟောန္တေသု၊ ဖြတ်၍
 မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တာမိဝါ၊ သလင်းထောင်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊
 လျားရှည်နံကြီး ရပြီးလောက်ကာ သင်္ကန်းလျာကို လိုရာဖြတ်လျက် ၎င်း
 ထက်ဝယ် ဖြည့်စွက်ထပ်ချုပ် မြောင်းတလုပ်ဟု ဒုကုဋ်အသွင် အလွှာတင်ခြင်း
 ကို။ ဝါ၊ ဒုကုဋ်အဟန် သဏ္ဌာန်တူမူ အာဂန္တုဟု ထပ်ပြုချုပ်မြှောင် သလင်း
 ထောင်ကို။ အာဒိယေယျ၊ ယူရာ၏။ အတ္ထိန္ဒူအနာဒိန္ဒူ၊ တထည်၊ နှစ်ထည်ကို
 လည်းမဖြတ်အပ်၊ သလင်းထောင်ကိုမူလည်း မယူအပ်သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။
 နဓာရေယျ၊ ရာ။

[န ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံအတ္ထိန္ဒူကံဓာရေတဗ္ဗံ-၌ သဗ္ဗံဆို၍ဖြစ်အောင် အိမ်ကြီး၊ အိမ်
 ငယ်၊ မြောင်း၊ တလုပ်၊ အနားပတ်ဖြတ်ကောင်းသမျှ အလုံးစုံကိုဖြတ်၍ချည်းအချို့
 စီရင်ကုန်၏။ ကာလဒေသပမာဏကိုမသိခြင်းမှတစ်ပါး ထိုသူတို့၏ ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟ
 အကြောင်းမရှိပြီ၊ ဇီဝကလူသောအနံ့ရှစ်တောင်၊ အလျားတဆယ့်ခြောက်တောင်ရှိ
 သောသင်္ကန်းလျာကဲ့သို့၊ နံကြီး လျားရှည်ရသည်ရှိသော် ဒုကုဋ်ပမာဏစသဖြင့်
 သာဖြတ်၍မသုံးဘဲ ဒုကုဋ်စသည်၌ အယုတ်ဆုံးပဉ္စခန်းမျှသော်လည်း ဖြတ်၍သုံး
 စိမ့်သောငှါ ယခင်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြည့်စုံလောက်အောင် မရသောကြောင့်- အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဒွေ
 ဆိန္ဒကာနိကေအတ္ထိန္ဒူကံ-စသည်ဖြင့်ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤအနက်ကိုပြလို၍ တီသု
 စသည်ကိုမိန့်။

အန္တာမိကမ္ပိအာရောပေတုန္တိ အာဂန္တုကပဉ္စံဒါတံ၊ ဣဒံပနအပ္ပဟောနကေ
 အာရောပေတဗ္ဗံ။ သစေပဟောတိအာဂန္တုကပဉ္စံနာဠတိ၊ ဆိန္ဒတဗ္ဗမေဝ။ ။
 အဋ္ဌကထာ။

အန္တာမိနာမအနုဝါတံဝိယသံပ-ရိတွာစီဝရသယုပရိသင်္ဘာဋီအာကာရေန အာ
 ရောပေတဗ္ဗံ။ အာဂန္တုကပဉ္စံန္တိပိဝဒန္တိ။ ။ ဋီကာဟောင်း။

အန္တာမိန္တိအာဂန္တုကပဉ္စံ၊ အနုပစ္စာ အာမိယတိတိအန္တာမိ။ ယံစီဝရသော
 ပရိသင်္ဘာဋီအာကာရေန အာရောပေတဗ္ဗံ။ ။ ဋီကာသစ်။

သင်္ဘာဋီယာအာကာရောသင်္ဘာဋီအာကာရော။ ။ သင်္ဘာဋီယာ၊ ။ ။ အာ
 ကာရော၊ နှစ်ထပ်အသွင်သဏ္ဌာန်တည်း။ ဝါသင်္ဘာဋီယာ၊ ။ ။ အာကာရော၊ တည်း။
 သင်္ဘာဋီအာကာရော၊ ဒုကုဋ်၏ဒုကုဋ်၌နှစ်ထပ်အသွင်သဏ္ဌာန်။

သင်္ဘာဋီယာ၏အရာကို ဧကဒေသပစာရအားဖြင့် မြောင်းတလုပ်ကိုသာယူ။
 ဝါသင်္ဘာဋီယာ၏။ ။ ။ အာကာရော၊ မြောင်းတလုပ်သဏ္ဌာန်တည်း။ အာကာရ
 သဒ္ဓါကားသဏ္ဌာနတ္ထ။ ။ ။ အာကာရောကာရဏေဝုတ္တော၊ သဏ္ဌာနေန ဣဒံတေ

ပိစ။ အဘိဓာန်။ ။လျားရှည် နံကြီးသက်န်းလျာကို ပစ္စိမစိဝရပမာဏဖြတ်၍
 ၎င်းအထက် ဒုကုဋ်အသွင်မြောင်းတလုပ်အထပ်အလွှာတင်လျက် အိမ်ကြီး၊ အိမ်
 ငယ်ဘော်၍ချုပ်လေဟူလို၊ ဤအရာများကား ပြရိုးမရှိပြီဖြစ်၍ အလွန်သိခဲစွာ၏။
 မဟာကဿပသက်န်းတော်အစွန်းအနားပြတ်ရာမှ ချည်စလျှောကျကြောင်းကို
 လျှောက်သည်တည်း။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အနုဝါတံပရိဘဏ္ဍံ၊ ဟုခွင့်ပြုတော်မူ
 သောကြောင့် သင်းပိုင်၌လည်း အနံအနားပတ် တင်မှအပ်သည်ဟူကုန်၏။ ထိုဆရာ
 တို့ကား ဤအနုညာတကို ဒိဝါသေယျအနုညာတကဲ့သို့ မချွတ်ပြုအပ်၏ ဟုနှလုံး
 ထားသည်ဖြစ်ရာ၏။]

၁၈။ ဂါမေ နိဝေသနေ ဥဒေါ၊ သိတ ပါသာဒ ဟမ္ပိယေ။

နာဝါဠမာဠ အာရာမေ၊ သတ္တခေတ္တခလေ ဒုမေ။ ။

၁၉။ အဇ္ဈောကာသေ ဝိဟာရေ ဝါ၊ နိက္ခိပိတွာ တိစိဝရံ။

ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာညတြ၊ ဝိပ္ပဝတ္ထု န ဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၈-၁၉။ ဂါမေ၊ ဧကကုဋီဧကကုလသန္တကစသော ရွာ၌၎င်း။ နိဝေ
 သနေ၊ ဧကကုလသန္တကစသော အိမ်၌၎င်း။ ဥဒေါသိတပါသာဒဟမ္ပိယေ၊
 ဧကကုလသန္တကစသော ဥစ္စာထားရာတိုက်၊ ပြာသာဒ်ရှည်ဦးပြည်း၌၎င်း။
 နာဝါဠမာဠအာရာမေ၊ ဧကကုလသန္တကစသောလှေ၊ ပြအိုး၊ တန်ဆောင်း၊
 အရံ၌၎င်း။ သတ္တခေတ္တခလေဒုမေ၊ ဧကကုလသန္တကစသောလှည်း၊ လယ်၊
 ကောက်နယ်တလင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ရွာမှကင်းသော
 ဟင်းလင်းအပြင်လွင်တီးခေါင်၌၎င်း။ ဝိဟာရေဝါ၊ ဧကကုလသန္တကစ
 သော ကျောင်း၌၎င်း။ တိစိဝရံကို။ နိက္ခိပိတွာ၍။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ ရဟန်း
 တို့၏သမုတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ သမ္ပုတိရသော ရဟန်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၍။
 ဝိပ္ပဝတ္ထု၊ ကင်း၍နေခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

[အောက်၌ပြုအပ်သော ပစ္စုဒ္ဓါရ်၏ ကလပရိယန္တရီ-မရှိကိုပြလို၍ ရောဂ-
 စသည်ကိုမိန့်။]

၂၀။ ရောဂဝဿ ပရိယန္တာ၊ ကဏ္ဍုစ္ဆာဒိက သာဋိကာ။

တတော ပရံ ဝိကပ္ပေယျ၊ သေသာ အပရိယန္တိကာ။ ။

၂၀။ ကဏ္ဍုစ္ဆာဒိကသာဋိကာ၊ အမာလွမ်း ပုဆိုး၊ မိုဃ်းရေခံသက်န်းတို့
 သည်။ ရောဂဝဿပရိယန္တာ၊ ရောဂါရှိသောကာလ၊ မိုဃ်းလေးလကာလ
 အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ တတော၊ ထိုရောဂါရှိသောကာလ၊ မိုဃ်းလေးလကာ
 လအပိုင်းအခြားမှ။ ပရံ၊ ၌။ ဌပိတုကာမေန၊ ထူးလိုသော ရဟန်းသည်။

[ဝဇီရဗုဒ္ဓိအလိုထည့်]ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမေန၊သည်။[ဂဏ္ဍိသုံးစောင်အလိုထည့်။]
 ရောဂဝူပသမဒိနကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ အနာငြိမ်းသောနေ့၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊၍။ [ကုရုန္တိအလိုထည့်။]ဝိကပ္ပေယျ၊ ဝိကပ္ပနာ
 ပြုရာ၏။ သေသာ၊ကြွင်းကုန်သော သက်န်းခုနစ်ထည်တို့သည်။ အပရိယန္တိ
 ကာ၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ဝိကပ္ပနာကာလ အပိုင်းအခြားမရှိကုန်။

[အဆင်းသဏ္ဌာန် အထူးအားဖြင့် အပ်သော သက်န်းလေးထည်ကို ပစ္စတ္ထရ
 စသဖြင့်ပြ၏။]

၂၁။ ပစ္စတ္ထရ ပရိက္ခာရ၊ မုခပုဉ္ဇန စောဠကံ။
 ဒသံပျရတ္တနာဒိန္န၊ ကပ္ပံ လတ္တံ နိသီဒနံ။ ။

၂၂။ အဒသံ ရဇိတံ ယေဝ၊ သေသစီဝရပဉ္စကံ။
 ကပ္ပတာဒိန္နကပ္ပံ၊ သဒသံ နိသီဒနံ။ ။

၂၁-၂၂။ ပစ္စတ္ထရပရိက္ခာရ မုခပုဉ္ဇနစောဠကံ၊ အိပ်ရာခင်း၊ပရိက္ခရာ၊
 မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးသည်၎င်း။ နိသီဒနံ၊ သည်။ ဒသံပ၊ အမြိတ်အဆာသဏ္ဌာန်
 ရှိသော်၎င်း။ အရတ္တနာဒိန္နကပ္ပံ၊ အညှိစသည်ဆိုးရည်မတပ်၊ ကပ္ပဗိန္ဒု၊မထိုး
 သော်၎င်း။ လတ္တံ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ ဒသံပျရတ္တနာဒိန္နကပ္ပံ၊ သော။ ပစ္စတ္ထရ။ ပ။
 စောဠကံ၊ သည်။ လတ္တံ၊ ၏။ ။[အရတ္တနာဒိန္နကပ္ပံ၊ သော။ နိသီဒနံ၊သည်။
 လတ္တံ၊ ၏။ ။ပိ-သဒ္ဓါဖြင့်အဒသံပ၊ ရတ္တံပ၊ အာဒိန္နကပ္ပံပကိုပေါင်း၊ ထို့
 ကြောင့် ဒုကုဋ်စသည်ပြုသင့်သော သက်န်းကို ပစ္စတ္ထရစသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်
 တင်သင့်သည်ကို သိအပ်၏။ ။အဒသံပကိုကား-နိသီဒနံမလိုအပ်။] ။သေ
 သစီဝရပဉ္စကံ၊ ကြွင်းသောသက်န်းသုံးထည်၊ မိုဃ်းရေခံ၊ အမာလွမ်းသက်န်း
 ငါးထည် အပေါင်းသည်။ အဒသံ၊ အဆာမရှိသော်သာလျှင်။ ရဇိတံယေဝ၊
 အပ်သောဆိုးရည် ဆိုးသော်သာလျှင်။ အာဒိန္နကပ္ပံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု၊ထိုးသော်
 သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ နိသီဒနံ၊ သည်။ သဒသံ၊ အဆာမရှိသော်သာ
 လျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

[ရှေးဂါထာ၌၊ ဒသံပ၊ အဒသံပ၊ ပုပ္ဖဒသံပ၊နိသီဒနံဟူသော ပသက်ကို
 မြစ်လို၍ ဤသဒသံနိသီဒနံကိုမိန့်သည်။

အဓိဋ္ဌာနဝိမိဖြင့် ပရိဘောဂုပါယကိုပြပြီး၍ အညဝိမိဖြင့် ပရိဘောဂုပါယကို
 ပြပြန်လို၍ အနမိဋ္ဌိတ စသည်ကိုမိန့်။

ဣဒါနိအန မိဋ္ဌိတေ အနိဿဋ္ဌေစကာပဝတ္တတိတိတံဒဿေတုံ အနမိဋ္ဌိတန္တိ
 အာဒိမာဟ။ ။ဇိကာသစ်။]

၂၃။ အနဓိဋ္ဌိတနိဿယဉ္စ၊ ကပ္ပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇယေ။
ဟတ္ထဒီဃံ တတောပဗျ၊ ဝိတ္တာရဉ္စ ဝိကပ္ပိယံ။ ။

၂၃။ အနဓိဋ္ဌိတနိဿယဉ္စ၊ တိစိဝရိက် စသည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်၊ သူတပါးအား မစွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ဝိကပ္ပနာပြန်ပစ္စုဒ္ဓိရပြု၍။ [ထည့်။] ပရိဘုဉ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဝါ၊ ကပ္ပေတွာ၊ သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ထိုက်၏။

[ဝိကပ္ပနုပဂပမ္ဘိမပမာဏကိုပြလို၍ ဟတ္ထဒီဃံစသည်ကိုမိန့်။]

စ၊ ဝိကပ္ပနုပဂပမာဏကား။ ဟတ္ထဒီဃံ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏ တတောင်အလျားရှိသော။ တတောပဗျဝိတ္တာရံ၊ ထိုအလျားတတောင်ထက်ဝက် အနံရှိသော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ဝါ၊ သင်္ကန်းသည်။ ဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်၏။

[ပရိဘုဉ္ဇယေဉ္စ-ဇယျ-ဝိဘတ်ကို ကညံ ဂဟေယျ ဘဝတာဉ္စကဲ့သို့ အရဟတ္တဉ္စသက်။]

[အနာပတ္တိအန္တောဒဿဟံ အဓိဋ္ဌေတိဝိကပ္ပေတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူသော ဝိဘင်းပါဠိကိုမှီ၍ ဤဂါထာခွဲကို ဆိုအပ်သောကြောင့် ထိုပါဠိ၏မျှတိရေကဖြစ်သော။ ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ တိစိဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ၊ ဟူသော ခန္ဓကပါဠိကိုမှီ၍။ ။ အဝိကပ္ပမနိဿဉ္စ၊ ဓိဋ္ဌာယပရိဘုဉ္ဇယေ၊ ဟူ၍ဆိုအပ်လျက်။ အောက်၌ ဣမံသဃံာဋီ အဓိဋ္ဌာမိ၊ စသည်ဉ္စဝင်ပြီးဖြစ်၍ ဤဉ္စမဆိုသင့်ပြီ။

ထိုခန္ဓကပါဠိကို။ ။ တိစိဝရံတိစိဝရသင်္ခေပေန ပရိဟရတော အဓိဋ္ဌာတု မေဝ အနုဇာနာမိ၊ နဝိကပ္ပေတုံ၊ ဟုဘွဲ့၍ လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြသော။ ။ ဧဝဉ္ဇသတိယော တိစိဝရေဧကေနစိဝရေန င်ပွဝသိတုကာမော ဟောတိ။ တဿတိစိဝရာ ဓိဋ္ဌာနံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိပွဝါသသုခတ္ထံ ဝိကပ္ပနာယ ဩကာသော ဒိန္နောဟောတိ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍-

အဓိဋ္ဌိတံပုနိဿဉ္စ၊ ကပ္ပေတွာပရိဘုဉ္ဇယေ။

ဝိပွဝါသသုခတ္ထံဝ၊ တိသွေကံခွေတယံဝါ။ ။ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဧကေနစိဝရေနဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဒွိဟိတိဟိစိဝရေဟိဟူသော အတ္ထယုတ္တိအားဖြင့် ဤခွေတယံဝါ၊ ဟူသတည်း။

ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူသောပါဠိကိုမှီ၍-

နာဓိဋ္ဌိတမကပ္ပံဝါ၊ နိဿဇ္ဇိတွာ ပရံဒဒေ။

ဧဝဉ္ဇသတိနိဿဂ္ဂိ၊ ပါစိတ္တိယံနဟေဿတိ။ ။ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့လျှင် ခန္ဓကပါဠိအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သင်္ကန်း၏ ဝိကပ္ပနာကိုပြ၏။ ဝိဘင်းပါဠိဤခုဒ္ဒသိက္ခာလက်သန်းအဋ္ဌကထာတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သေးသော သင်္ကန်း၏ ဝိကပ္ပနာကိုပြ၏။ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပ

နာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်သော အရာကား အရိုး အစဉ်မပြတ်ဖြစ်၍ အလွန်ထင်ရှားစွာ၏။

ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်သောအရာကား အရိုးအစဉ်ပြတ်ပြီဖြစ်၍ ဤသို့ သုံးဆောင်အပ်၏ဟု အမှတ်သညာမျှ မရှိကြပြီ။ ပဋိစ္စနူအပါကဋ ဖြစ်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာန်သည် ဒုပ္ပရိဟာရဖြစ်၍ ဝိပဿနာသုခအကျိုးငှါ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်သောအရာ အများပင်ရှိသည်။ ယင်းသို့ရှိခြင်းကား ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ရှင်ဥပနန်၏ ဝတ္ထု ဖြင့်၎င်း။ ။အနန္တဇာနာမိတိက္ခဝေ အတိရေကစိဝရံ ဒဿာဟတော ပရိ- ဝိကပ္ပေတွာပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်၎င်း။ အလွန်ထင်ရှား၏။ နောက်အခါ ကား ပရိက္ခာရစောဠာဓိဋ္ဌာနသုခပဋိဟာရ နည်းကိုရည်၍ ထိုနည်းဖြင့်သာ သုံး လေ့ပြုရကား ဝိကပ္ပနာပရိဘောဂနည်းသည် အပါကဋဖြစ်သတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုနည်းကိုပြုလို၍ ဤဝါထာခွဲကိုမိန့်တော်မူသည်။ ဤအရာ၌ ဤသို့သော သင်္ဂဟ ဝါထာကို ဆိုအပ်၏။

- (က) တိစိဝရာဓိနုညာတံ၊ မိဋ္ဌိတံ ကပ္ပိတံနုတိ။
ဓိဋ္ဌာတုံနကပ္ပေတုန္တိ၊ ဝုတ္တတ္တာကပ္ပနာနစေ။ ။
- (ခ) အနာပတ္တိ အဓိဋ္ဌေတိ၊ ကပ္ပပုတိ သဇ္ဇတိတိစ။
ဝုတ္တတ္တာ ကပ္ပနာကပ္ပိ၊ ဣစ္ဆိတ္ထောနိစ္ဆိတော ယတော။ ။
- (ဂ) ဒုခာ စိဝရ သမ္ဘောဂေါ၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပတော။
အဓိဋ္ဌာနံ ဒုဓိတတ္ထ၊ သုခဒုပ္ပရိဟာရတော။ ။
- (ဃ) ပရိက္ခာရစောဠသုခံ၊ ဒုက္ခမတြတိစိဝရံ။
တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ ဓုတင်္ဂဝိနယာဒုခာ။ ။
- (င) ဝိကပ္ပနာ ဒုခာဥေယျာ၊ ဓိဋ္ဌာနဓိဋ္ဌကပ္ပတော။
ဒုခာ ဓိဋ္ဌာတိမိတရံ၊ စောဠံ သုဒ္ဓါဒိတောတိခာ။ ။
- (စ) ပရိက္ခာရစောဠစာပိ၊ တိစိဝရံဝကပ္ပတိ။
တဒညံ စေ ကပ္ပတေဝံ၊ နိရတ္တံ ကပ္ပနံ သိယာ။ ။
- (ဆ) နစနိရတ္တကံ တေ၊ ဣတိ ဘာသန္တိ ကေစန။
တေသန္တမဗျာပိတံဝ၊ ဣစ္ဆိတာ ပရိပူရတော။ ။
- (ဇ) အတိဗျာပိတဒေါသဉ္စ၊ အနိစ္ဆိတတ္ထဒိဿနာ။
ဣစ္ဆာဒိနာ ဗဟူ ဒေါသာ၊ ကိမတ္ထော ဘာသနေန သော။ ။
- (ဈ) သာသကေဂေါစရေမာသံ၊ ဆာဟညတ္ထဝသံအယံ။
အဓိပ္ပာယော ပဋိစ္စန္ဓော၊ ပကာသိတောဝိဓာပိသော။ ။
- (ည) ပထဝီပရိဝတ္တေတွာ၊ ပထဝေါဇမဓုဒ္ဓရာ။
သတေန သု ဒုက္ကရေဒံ၊ စိန္တိတဗ္ဗံ ပုနပ္ပုနံ။ ။

- (က) အနံညာတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော။ တိစိဝရာဒိ၊ တိစိဝရိက်စသည်ကို။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်အပ်သလော။ ကပ္ပိတံနု၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်အပ်သလော။ ဣတိအာရောစိတေ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့သည် အကြံဖြစ်၍ ကြားလျှောက်လတ်သော်။ အဓိဋ္ဌာဟံ နကပ္ပေတုန္တိ၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ တိစိဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ စသည်ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ခန္ဓကဉ္စဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပနာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ န၊ မအပ်။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။
- (ခ) အနာပတ္တိအဓိဋ္ဌေတိ ကပ္ပေတိသဇ္ဇတီတိစ၊ အနာပတ္တိအန္တောဒဿာဟံ အဓိဋ္ဌေတိဝိကပ္ပေတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဝိဘင်းဉ္စဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပနာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကပ္ပံ၊ အပ်၏။ ဣစ္စတ္ထော၊ ဤသို့အညမည ဝိရုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လှည့်ငြားသော်လည်း အညမညောကာသဒါနအနက်ကို။ ယတော၊ ကြောင့်။ နိစ္ဆိတော၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့မှထုတ်၍ အလိုရှိအပ်၏။ တတော၊ ကြောင့်။ စိဝရသမ္ဘောဂေါ၊ သင်္ကန်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပတော၊ တင်၍သုံးခြင်း၊ ပြု၍သုံးခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဓာ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တင်၍သုံးခြင်းသည်။ သုခဒုပ္ပရိဟာရတော၊ ဆောင်လွယ်ခြင်း၊ ဆောင်ခဲခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဓာ၊ ၏။ အတြ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သုခံ၊ ဆောင်လွယ်သော တင်၍သုံးခြင်းမည်၏။ တိစိဝရံ၊ တိစိဝရိက်တင်၍ သုံးခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆောင်ခဲသောတင်၍ သုံးခြင်းမည်၏။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဓုတင်္ဂဝိနယာ၊ ဓုတင်တိစိဝရိက်၊ ဝိနည်းတိစိဝရိက်အားဖြင့်။ ဒုဓာ၊ ၏။
- (င) ဝိကပ္ပနာ၊ ပြု၍သုံးခြင်းကို။ အဓိဋ္ဌာနဓိဋ္ဌကပ္ပတော၊ တင်ပြီး၊ မတင်သေးသည်ကိုပြု၍သုံးခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဓာ၊ နှစ်ပါးဟူ၍။ ဥပယျာ၊ သိအပ်၏။ အဓိဋ္ဌာ၊ တင်ပြီးကိုပြု၍ သုံးခြင်းသည်။ ဒုဓာ၊ ဓုတင်္ဂ၊ ဝိနယအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ဣတရံ၊ မတင်သည်ကို ပြု၍သုံးခြင်းသည်။ တိဓာ၊ ဓုတင်္ဂ၊ ဝိနယ၊ ပရိက္ခာရစောဠမတင်သည်ကို သုံးသောအားဖြင့် သုံးပါးတည်း။ စောဠံ၊ ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးခြင်းသည်။ သုဒ္ဓါဒိတော၊ တိစိဝရိက်မတင်ဘူးသည်ကိုတင်သော သုဒ္ဓိပရိက္ခာရစောဠ၊ ဓုတင်တိစိဝရိက်တင်ဘူးသည်ကိုတင်သော၊ ဓုတင်္ဂတိစိဝရ ပုဗ္ဗပရိက္ခာရစောဠ၊ ဝိနည်းတိစိဝရိက် တင်ဘူးသည်ကိုတင်သော ဝိနယတိစိဝရပုဗ္ဗပရိက္ခာရ စောဠအားဖြင့်။ တိဓာ၊ သုံးပါးတည်း။

တိစိဝရံပနပရိက္ခာရစောဠံအဓိဋ္ဌာတုံဝန္တံ၊ ဟူသောပုစ္ဆာကိုဖြေရာ။ ။မယံ ပုဗ္ဗေဝမဟာထေရာနံအာသုမ္မာ အရညဝါသိနောဘိက္ခု။ ရုက္ခသုသိရာ ဒီသုစိဝရံ ဌပေဘွာပဓာနံ ပဒဟနတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တိ။ သာမန္တံဝိဟာရေ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ ဂတာနန္တံ နေသံ သူရိယေဥဋ္ဌိတေသာမဏေရာဝါ ဒဟရဘိက္ခု။ ဝါ ပတ္တစိဝရံဂ

ဟေတွာ ဂန္ထန္တိ။ တသ္မာသုခပရိဘောဂတ္ထံ တိစိဝရံပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဇ္ဇတိ။ ဟူသောမဟာတိဿထေရဝါဒ။ ။ပုဗ္ဗေအာရညကာ ဘိက္ခု။အဗဒ္ဓသိ-မာယံ ဒုပ္ပရိဟာရန္တိ တိစိဝရံပရိက္ခာရစောဠမေဝအဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိံသု။ ဟူသောမဟာပစ္စရိ ဝါဒတို့၌ အရညဝါသိနောဘိက္ခု။-ဖြင့်ထိုရဟန်းတို့၏ အရညကင်စုတင်ကိုပြ၏။

ရုက္ခသုသိရာဒီသုစိဝရံဌပေတွာ-ဖြင့်ရုက္ခမူစုတင်ကိုမူချ၊ ကြွင်းသောစုတင်ကို အပဋ္ဌာနအားဖြင့်ပြ၏။ ပဓာနံပဒဟနတ္ထာယ-ဖြင့် အာရဒ္ဓဝိပဿက အဖြစ်ကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် အရညဝါသိနော ရုက္ခမူလိကာ ပဟိတတ္တာ သမာနာနတေစ တေစိဝရိကံ သမာဒိယိဿန္တိတိ။နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိ။ဟူသောယုတ္တိ။တိစိဝရိကံကို ပရိက္ခာရစောဠတင်သဖြင့် စုတင်မပျက်သင့်သောယုတ္တိ။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိ အဝိရောဓ သုခ ပရိဘောဂယုတ္တိအားဖြင့် စုတင် တိစိဝရ ပုဗ္ဗကိုပင် စုတင် ဆောင်လျက် ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူသောအနက်သည် အလွန် ထင်ရှား၏ ဟု မှတ်အပ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း ကျမ်းသုံးဆောင်ရွက်သည်ကို ထားဘိဦး၊ ပြောဆိုရိုး ပင် ပြတ်ကြီးပြတ်ခဲ့သောကြောင့် အပ္ပဿုတတို့အား ဇစ္စန္ဓသည် နေလကိုမမြင် သကဲ့သို့၊ ဗဟုဿုတတို့အား သတိမမူ ဂူမမြင်ဟူ၏သို့သာဖြစ်၏။ ဝိကပ္ပနာလည်း ဤနည်းသိအပ်၏။ ယခုအခါ ဤသို့သောအနက်ကို မသိကုန်သောသူတို့၏ ဝါဒကို ပြလို၍ ပရိက္ခာရစောဠစာပိ။စသည်ကိုဆိုအပ်၏။

- (စ) အပိ။အဘို့တပါးကား။ ပရိက္ခာရစောဠစ၊ ပရိက္ခာရစောဠဆောင်ရာ၌လည်း။ တိစိဝရံဝါသကံန်းသုံးထည်သည်သာလျှင်။ဝါ။ကိုသာလျှင်။ပရိက္ခာရစောဠန္တိ။၍။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ။ [ထည့်] ကပ္ပတိ။အပ်၏။တဒညံ၊ထိုမှကြွင်းသော တိစိဝရပဟော နကသကံန်းရှိသမျှကို။ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ၊ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ဝါ။တဒညံ၊သည်။နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ [ထည့်] တဒညံ၊သည်။ စေကပ္ပတိ၊အံ။ ဧဝံ၊ဤသို့အပ်ခဲ့သော်။ ကပ္ပနံ၊ ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိရတ္ထံ၊မြတ်စွာဘုရား ကြိုးစားပြင်းစွာ ပညတ်ပါလျက် အနက်မဲ့သာ လိုရာမပြီးအချည်းနှီးသည်။ သိယာ၊ရာ၏။ ကသ္မာ၊ကား။ဩကာ သာဘာဝတော၊ ဝိကပ္ပနာ ပြရာဘွယ်တိ ခွင့်မရှိသောကြောင့်တည်း။ [ထည့်။]
- (ဆ) ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊သည်။ နစနိရတ္ထကံ၊လိုရာယွင်းကွက်အနက်မဲ့နှိုး အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာတမို့၊ဣတိ၊သို့။ကေစန၊အချို့ ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘာသန္တိ၊ကုန်၏။တေသံ၊တို့၏။ တံဘာသနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဣစ္ဆိတာပရိပူရ တော၊အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်းဟူသောဝိကပ္ပနပုဂဟုသမျှ မပြည့်စုံသော ကြောင့်။အဗျာပိတံဝ၊အဗျာပိတဒေါသ သင့်သည်သာတည်း။ နကေဝလမဗျာပိ တမေဝ၊အဗျာပိတသာမဟုတ်သေး [ထည့်။]
- (ဇ) အနိစ္စိတတ္ထဒိဿနာ၊ အလိုမရှိအပ်သောပါဠိ၊ ဝိရုဒ္ဓ စသောအနက်၏ထင်မြင် သောကြောင့်။ အတိဗျာပိတဒေါသဉ္စ၊အတိဗျာပိတဒေါသလည်း သင့်သေး၏။

ဣစ္စာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဒေါသ၊ တို့သည်။ ဗဟု၊ များကုန်၏။ သောဒေါသော၊ ကို။ ဘာသ
နေန၊ ဖြင့်။ ကိမတ္ထော၊ နည်း။

(ဈ) သာသကေ၊ သာသကံသိက္ခာပုင်၌။ ဂေါစရေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ နိက္ခိပိတွာ၊
သင်္ကန်းကိုထား၍။ ဝသံ-ဝသန္တော၊ ရှေးဝါကျွတ်မြောက်နောက်ကြတ္တိကာ တာ
ငါးရာတွင် ရွံရှာဘွယ်များ လေးပါးအင်္ဂါ ပြည့်စုံစွာနေသောသူသည်။ မာသံ၊
တလပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ၊ ထိုသင်္ကန်းနှင့် ကင်း၍နေအပ်၏။ အညတ္ထ၊ ထိုမှ
တခြား ရပ်တပါး၌။ ဝသံဝသန္တော၊ သည်။ ဆာဟံ၊ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော ဘုရားအလိုတော်သည်။ ပဋိစ္စန္ဓော၊
ဖုံးလွှမ်းရကား။ ဘဒန္တဗုဒ္ဓဒတ္တေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ်သည်။ ဝိနယဝိနိစ္စယော၊ ၌။ ပကာ
သိတောဝ၊ ကဲ့သို့။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ အယံအဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ပဋိစ္စန္ဓော၊
ရကား။ ဘဒန္တဓမ္မသိရိနာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤရဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌။ ပကာသိတော၊ ၏။

(ည) ပထဝီ၊ မဟာပထဝီကို။ ပရိငတ္ထေတွာ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် မှောက်လှန်၍
ပထဝေါဇမရဒ္ဒရာ၊ ချိုမြိန်လှစွာသော မြေဩဇာကို ထုတ်ဘော်သည်ထက်။
သတေနသုဒ္ဓက္ကရံ၊ အဆအရာလွန်စွာပြခဲ့သော။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရာကို။ ပုနပ္ပုနံ၊
ရှေ့နောက်ပြန်လှန်အဘန်ဘန်လျှင်။ စိန္တိတဗ္ဗံ၊ အောက်မေ့အပ်၏။

၂၄။ တိစီဝရဿ ဘိက္ခုဿ၊ သဗ္ဗမေတံ ပကာသိတံ။
ပရိက္ခာရစောဠိယော သဗ္ဗံ၊ တထာ ဝတွာ အဓိဋ္ဌတိ။ ။

၂၄။ တိစီဝရဿ၊ ဝိနည်းတိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဝါ၊
ရဟန်းအကျိုးငှါ။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အဓိဋ္ဌာန်အစီအရင်၊ ဆောင်ရာ
သောအစီအရင်ကို။ [ဋီကာဟောင်း။] ဝါ၊ ထိုအလုံးစုံသော သင်္ကန်းကိုးထည်
အစီအရင်ကို။ [ဋီကာသစ်။] ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏။ ပရိက္ခာရစောဠိယော၊
ပရိက္ခာရစောဠဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ ကိုးထည်သော
သင်္ကန်းကို။ တထာဝတွာ၊ ထိုပရိက္ခာရစောဠ ဟုဆို၍။ အဓိဋ္ဌတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်
တင်၏။

[ဝါ၊ အနဓိဋ္ဌိတနိဿဋ္ဌံ၊ ကပ္ပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇယေ-ဟူသော အစီအရင်ကို သဗ္ဗ
ဘိက္ခုအကျိုးငှါ ပြအပ်သလော-စုဒ္ဓါ၊ တိစီဝရဿစသည်မိန့်။ ထိုအစီအရင်ကား
တေစီဝရိကတို့အား ဝိပ္ပဝါသသုခဘို့သော၊ ပရိက္ခာရစောဠိယအားကား ပရိက္ခာရ
စောဠာဓိဋ္ဌာနပင် ဝိပ္ပဝါသသုခကိုရလေပြီဟူလို။]

တိစီဝရဿ၊ စုတင်၊ ဝိနည်း၊ တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ၏။
ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကင်းကွာချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ။ [ထည့်။] ဧတံသဗ္ဗံ၊
ထိုအလုံးစုံသောအနဓိဋ္ဌိတအနိဿဋ္ဌဟူသမျှကို ဝိကပ္ပနာပြု၍ချည်း သုံးဆောင်
ရာ၏ဟူသောအစီအရင်ကို။ ပကာသိတံ၊ ၏။ ကဿွာ၊ ကား။ ယဿွာ၊ ကြောင့်။

[ထည့်။] ပရိက္ခရာ စောဠိယော၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ တထာဝတွာ၊ ဤ။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တေနောပရိက္ခရာ စောဠာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပုဝါသသုခံ၊ ကို။ လဘော၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိစိဝရဿဘိက္ခုဿဝိပုဝါသသုခတ္ထံ ဧတံ သဗ္ဗံ ပကာသိတံ၊ သမ္ပန်။

[နဝစိဝရ၏အဓိဋ္ဌာနဝိမိကိုပြပြီး၍ နဝကာရဏကြောင့်အဓိဋ္ဌာနဇဟနဝိမိကို အစွေဒစသဖြင့်ပြ၏။ ဒုတိယပါဒကား ကောဒသက္ခရာ ဣန္ဒဝဇရာ၊ အကြွင်း ကား ဒွါဒသက္ခရာ ဣန္ဒဝံသာ။]

၂၅။ အစွေဒဝိဿဇ္ဇနဂါဟဝိဗ္ဗမာ၊ ပစ္စုဒ္ဓရော မာရဏလိင်္ဂသိက္ခာ။
သဗ္ဗေသ္မိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏာ၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓဆိဒ္ဓန္တ တိစိဝရဿ ပိ။

၂၅။ အစွေဒဝိဿဇ္ဇနဂါဟဝိဗ္ဗမာ၊ ခိုးသူလုခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ အကျွမ်းဝင် ဖြစ်ယူခြင်း၊ သိက္ခာမချမှု၍ လူထွက်ခြင်း၎င်း။ ပစ္စုဒ္ဓရော၊ ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း၎င်း။ မာရဏလိင်္ဂသိက္ခာ၊ သေခြင်း၊ လိန်ပြန်ခြင်း၊ သိက္ခာချခြင်း၎င်း။ ဣမေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ [ထည့်။] သဗ္ဗေသ္မိ၊ အလုံးစုံသင်္ကန်းကိုးထည်တို့၌။ အဓိ-
ဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကင်းခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။ တိစိ-
ဝရဿပိ၊ တိစိဝရိက်၏ကား။ နိဗ္ဗိဒ္ဓဆိဒ္ဓန္တ၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော အပေါက်
သည်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂ ကာရဏံ၊ တည်း။

[ဤဗျူဟာကင်းစိမ့်သောငှါ စောဒနာ၊ သောဓနာကိုဆိုအပ်၏။]

ဆိဒ္ဓံတိစိဝရဿာတိ၊ ဝုတ္တံကဿာတိနာဂတံ။
ဝိနယတေစိဝရိကော၊ တိစိဝရပ္ပဟောနကံ။ ။
စောဠာဓိဋ္ဌာနတောဘုဉ္ဇိ၊ တဿတံ နဇဟေယထာ။
တထာန ပရိက္ခာရိဿ၊ ဓုတာဒိဿေဝတန္တိစ။ ။

တိစိဝရဿ၊ ၏။ ဆိဒ္ဓံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကဿ၊ ဓုတင်ဝိနည်းပရိက္ခရာစောဠာတို့တွင် အဘယ်သူ၏။ တိစိဝရဿ၊
၏။ ဆိဒ္ဓံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊ နည်း။ ဣတိစောဒနာ၊ တည်း။
ဣဒံအနုယုဇ္ဇနံ၊ ဤစောဒနာသည်။ နာဂတံ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂဏှိ ဝိနိစ္ဆယ၌
မလာ။ တထာပိ၊ လည်း။ ယုတ္တိယာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။
ဝိနယတေစိဝရိကော၊ ဝိနည်းတိစိဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ တိစိဝရ-
ပဟောနကံ၊ တိစိဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ စော-
ဠာဓိဋ္ဌာနတော၊ ပရိက္ခရာစောဠာတင်သောအားဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်၏။
တဿ၊ ထိုဝိနည်းတိစိဝရိက် ဆောင်သောရဟန်း၏ ထိုပရိက္ခရာ စောဠာတင်
သောသင်္ကန်းသုံးထည်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည်ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို။ နဇဟေယထာ၊
မစွန့်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ပရိက္ခာရိဿ၊ ပရိက္ခရာစောဠာဆောင်သော ရဟန်း၏။

တဿ၊ ထိုပရိက္ခာရစောဠတင်သော သင်္ကန်းသုံးထည်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည် ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို။ န၊ မစွန့်။ တသ္မံ၊ ကြောင့်။ [ထည့်] ဓုတာဒိဿေဝ၊ ဓုတင်၊ ဝိနည်း၊ တိစ္ဆိဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသင်္ကန်းသုံးထည်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊ တည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဒဠု၊ ။

[အကပ္ပိယစိဝရဘေဒကို၎င်း၊ ထိုကိုဆောင်ခြင်း၌ အာပတ္တိဘေဒကို၎င်း၊ ထို၏ရံခါအပ်သည်ကို၎င်း ပြလို၍ကုသဝါက- စသည်ကိုမိန့်။]

၂၆။ ကုသဝါကဖလကာနိ၊ ကမ္မလံ ကေသဝါဠဇံ။
ထုလ္လစ္စယံ ဓာရယတော၊ လူကပက္ခာဇိနက္ခိပေ။ ။

၂၆။ ကုသဝါက ဖလကာနိ၊ သမန်းမြက်ကို ကျစ်၍ ပြုသောသင်္ကန်း၊ လျှော်မျှင်ကို ယက်သောသင်္ကန်း၊ ပျဉ်ချပ်ကိုစပ်သော သင်္ကန်း တို့ကို၎င်း။ ကေသဝါဠဇံ၊ လူဆံပင် စာမရှိခြီးမှဖြစ်သော။ ကမ္မလံ၊ သက္ကလပ်ကို၎င်း။ ဥလူကပက္ခာ ဇိနက္ခိပေ၊ ခင်ပုပ်တောင်ဖြင့် ယက်သောသင်္ကန်း၊ အမွေးခွါနှင့် တကွသော သစ်နက်ရေတို့ကို၎င်း။ အက္ကဠာနံ၊ မုရိုးဒဏ်ကို မုရိုးမျှင်ဖြင့် စီသောသင်္ကန်းကို၎င်း။ [လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌစသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။] ဓာရယတော၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏။

၂၇။ ကဒလေရကက္ကဒုဿေ၊ ပေါတ္တကေ စာပိ ဒုက္ကဋံ။
သဗ္ဗနီလကမဉ္ဇိဋ္ဌ၊ ပီတလောဟိတကဏ္ဍကေ။ ။

၂၈။ မဟာရင်္ဂမဟာနာမ၊ ရင်္ဂရတ္တေ တိရိဋကေ။
အတ္ထိန္ဒဒိဃဒသကေ၊ ဖလပုပ္ဖဒသေ တထာ။
ကမ္ဘုကေ ဝေဌနေ သဗ္ဗံ၊ လဘတိစ္ဆိန္ဒစိဝရောတိ။ ။

၂၇-၂၈။ ကဒလေရကက္ကဒုဿေ၊ ငှက်ပျောမျှင်၊ ပြိတ်မျှင်၊ မုရိုးမျှင်ဖြင့် ယက်သောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပေါတ္တကေစာပိ၊ သင်ပန်းလျော်ဖြင့်ယက်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ သဗ္ဗနီလကမဉ္ဇိဋ္ဌပီတလောဟိတကဏ္ဍကေ၊ အလုံးစုံညီသောသင်္ကန်း၊ အလုံးစုံမောင်းသောသင်္ကန်း၊ အလုံးစုံရွှေသောသင်္ကန်း၊ အလုံးစုံနီသောသင်္ကန်း၊ အလုံးစုံမည်းသောသင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ အလွန်ညီသော။ ဝါ၊ တခဲနက်ညီသော။ ပ၊ မဟာရင်္ဂမဟာနာမ-ရင်္ဂရတ္တေ၊ အလုံးစုံကင်းခြေများ ကျောက်ကုန်းအဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့်

ဆိုးသောသင်္ကန်း၊ အလုံးစုံ ဖြောင့်တော့သောအဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးသောသင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ တိရိစ္ဆာန်ကမည်သော သစ်ခွံဖြင့်ပြုသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အတ္ထိန္ဒဒိဃဒသကော၊ မဖြတ်သော အဆာရှိသောသင်္ကန်း၊ အလယ်၌ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ရှည်သော အဆာရှိသော သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဖလပုပ္ဖဒသေ၊ အချင်းချင်းစပ်၍ ချုပ်အပ်သောအသီးပမာ အဆာရှိသောသင်္ကန်း၊ ဆတ်သွားတမျှင် အပွင့်အဆာ ရှိသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ကဉ္စုကော၊ အင်္ကျီဒုယင်သင်ဒိုင်းကို ဝတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝေဌနေ၊ ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ တထာ၊ ထို့အတူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အတ္ထိန္ဒစီဝရော၊ ခိုးသူလုသောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ ရသမျှ ကုသစီဝရ စသည်ကို။ ဓာရေတုံ၊ ၄။[ထည့်။] လဘတိ၊ ရ၏။

[ဖလပုပ္ဖဒသေတိ အညမညံ သံသိဗ္ဗိတွာ ကတာလသဒိသာ ဒသာဖလာတိ ဝုစ္စန္တိ။ ကေတကာဒိပုပ္ဖသဒိသာနိပုပ္ဖါနိ။ ဣကာသစ်။ သံသိဗ္ဗိတွာ၌-သံ-ကာ-သမ္ပန္နတ္ထ၊ နိသိဒ္ဓိအဆာကဲ့သို့ခွဲ၍ပြုသည်ကိုနစ်စေလိုရကား။ အညမညံ သံသိဗ္ဗိတွာကတာဟူသည်၊ ဤပုဒ်ကို နောက်ကေတကာဒိပုပ္ဖသဒိသာနိသို့လည်း လိုက်စေ။ ။သိဝ၊ တန္တသန္တာနေ၊ ဟူသောဓာတ်နက်၌။ တန္တသန္တာနတ္ထ၏ သာမညဖြစ်၍ ချုပ်၍အပြောက်ဆိုးခြင်း၊ ယက်၍ပြုခြင်းသည်ပင် သံသိဗ္ဗန မည်သည်ချည်း၊ ဤဖလပုပ္ဖဒသကို ပကတိအဝတ်မှ အဆင်းအထူးထင်စေ၍ ပြုသောအရာသည် လောက၌ ပါကဋ္ဌပင်၊ ထိုဖလပုပ္ဖကိုအဆာ၌ သာပယ်ခြင်းသည်လည်း သာသနာ၌ ပါကဋ္ဌပင်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါတထည်လုံး မှန်ကူသီးအသွင် ထင်စေလျက် ယက်သော လေးလုံးပြောက်ခေါ်သော သင်္ကန်းသည် ကပ္ပိယာ နုလောမကဲ့သို့ ရှိ၏။]

စီဝရပြီး၏။

၄-ရဇန

၁။ မူလက္ခန္ဓတစပတ္တ၊ ဖလပုပ္ဖပုဘေဒတော။

ရဇနာနိ ဆဗ္ဗိဓာနိ၊ အနုညာတာနိ သတ္ထုနာ။ ။

၁။ ရဇနာနိစာတိ၊ ကား။ မူလက္ခန္ဓတစ ပတ္တဖလပုပ္ဖပုဘေဒတော၊ အမြစ်၊ ပင်စည်၊ အခေါက်၊ အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်အပြားအားဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓာနိ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ ရဇနာနိ၊ ဆိုးရည်တို့ကို။ သတ္ထုနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။

၂။ မူလေ ဟလိဒ္ဓိံ ခန္ဓေ စ၊ မဉ္ဇိဋ္ဌတုဂ်ဟာရကေ။
 အလ္လိံ နိလ္လိဉ္စ ပတ္တေသု၊ တစေလောဒ္ဒဉ္စ ကဏ္ဍုလံ။
 ကုသုမ္ဘံ ကိံသုကံ ပုပ္ဖေ၊ သဗ္ဗံ လမ္ဘံ ဝိဝဇ္ဇိယာတိ။ ။

၂။ မူလေ၊ အမြစ်ဆိုးရည်၌။ ဟလိဒ္ဓိံ၊ နန္ဒင်းဥကို။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ကြဉ်၍။
 ခန္ဓေစ၊ ပင်စည်ဆိုးရည်၌ကား။ မဉ္ဇိဋ္ဌတုဂ်ဟာရကေ၊ ထန်းကျင့်၊ ပိန်းနဲနွယ်
 တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ ပတ္တေသု၊ အရွက်ဆိုးရည်တို့၌။ အလ္လိဉ္စ၊ မဲရွက်ကို၎င်း။
 နိလ္လိဉ္စ၊ ဒန်းရွက်ကို၎င်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ တစေ၊ အခေါက်ဆိုးရည်၌။ လောဒ္ဒဉ္စ၊
 တောက်ရပ်ကို၎င်း။ ကဏ္ဍုလံ၊ ကြာပိုင်ခေါက်ကို၎င်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ ပုပ္ဖေ၊ ၌။
 ကုသုမ္ဘံ၊ ဝတ်ပန်းပွင့်ကို၎င်း။ ကိံသုကံ၊ ပေါက်ပွင့်ကို၎င်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောဆိုးရည်ကို။ လမ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

[အသီး၌ကြဉ်ဘွယ်မရှိ။ ။ ယခုအခါ ဆိုးရည်ကိုမကျိမူ၍ ဆိုးကြကုန်၏။ ။
 တေန ခေါပန သမယေန ဘိက္ခု သီတုဒကေန စိဝရံ ရဇန္တံ၊ စိဝရံ ဒုဂ္ဂန္တံ ဟောတိ၊
 ဘဂဝတော တေမတ္ထံအာရောစေသံ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေရဇနံပစိတံ။ သီတု
 ဒကာတိ အပက္က ရဇနံဂုစ္ဆတိ။ ။ ဤသို့ပါဠိ အဋ္ဌကထာလာသောကြောင့် ကျိမူ
 အပ်မည်။]

ရဇနပြီး၏။

၅-ပတ္တ

၁။ အယောပတ္တော ဘူမိပတ္တော၊ ဇာတိယာ ကပ္ပိယာ ဒုဝေ။
 ဥက္ကဋ္ဌော မဇ္ဈိမော စေဝ၊ ဩမကော စ ပမာဏတော။ ။

၁။ ပတ္တောစာတိ၊ ကား။ အယောပတ္တော၊ သံသပိတ်၎င်း။ ဘူမိပတ္တော၊
 မြေသပိတ်၎င်း။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်လုံးကုန်သောသပိတ်
 တို့သည်။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သပိတ်ကြီး၎င်း။ မဇ္ဈိမောစေဝ၊
 သပိတ်လတ်၎င်း။ ဩမကောစ၊ သပိတ်ငယ်၎င်း။ ပမာဏတော၊ ပမာဏ
 အားဖြင့်။ တယော၊ သုံးလုံးကုန်သောသပိတ်တို့သည်။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

၂။ ဥက္ကဋ္ဌော မဂဓေနာဠိ၊ ဒွယတဏ္ဍုလသမိတံ။
 ဂဏ္ဍာတိ ဩဒနံ သူပံ၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ တဒူပိယံ။ ။

၂။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ မဂဓေနာဠိ၊ ဒွယတဏ္ဍုလသမိတံ၊ မဂဓတိုင်း၌
 နှစ်ကွမ်းစားသောဆန်ဖြင့် ချက်အပ်သော။ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၎င်း။ သူပံ၊

ထိုထမင်း၏ လေးဘို့တဘို့ရှိသောလက်ဖြင့် ယူကောင်းသော ပဲနောက် ဟင်း
ကို၎င်း။ တဒူပိယံ၊ အဆုံးထမင်းလုပ်တိုင်အောင် စားလောက်သည် ဖြစ်၍
ထိုထမင်းအားလျောက်ပတ်သော။ ဗျဉ္ဇနဉ္စ၊ ငါး၊ အမဲစသော ဟင်းလျာကို
၎င်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ဝင်၏၊ ဆန့်၏။

၃။ မဇ္ဈိမော တဿုပဗျော ဝ၊ တတောပဗျောဝ ဩမကော။
ဥက္ကဋ္ဌတော စ ဥက္ကဋ္ဌော၊ အပတ္တော ဩမကောမကော။ ။

၃။ တဿ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၏။ ဥပဗျောဝ၊ ထက်ဝက်ဝင်သောသပိတ်
သည်သာလျှင်။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမသပိတ်မည်၏။ တတော၊ ထိုမဇ္ဈိမသပိတ်မှ။
ဥပဗျောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဩမကော၊ မည်၏။ ဥက္ကဋ္ဌတောစဥက္ကဋ္ဌော၊
ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်ကြီးသောသပိတ်သည်၎င်း။ ဩမကောမကော၊ ဩမက
သပိတ်အောက်ငယ်သောသပိတ်သည်၎င်း။ အပတ္တော၊ သပိတ်မမည်။

[ဆွမ်းနှစ်ပြည်၊ ပဲဟင်း၊ အမဲ၊ ငါးတခွက်သားစီ၊ သုံးပြည်တခွက်ဝင်သည်ကား
ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။]

ဝါ၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယကို မြစ်သောခွက်တည်း။ [ပဋိသေဓ။] ဝါ၊ ဥက္ကဋ္ဌ
တော၊ ထက်။ ဥက္ကဋ္ဌောစ၊ ကား။ အပတ္တော၊ ခွက်ကြီးတည်း။ [ဝုဒ္ဓတ္ထ။] ဝါ၊
အပတ္တော၊ ခွက်မျှသာတည်း။ [တဗ္ဘော။] ဝါ၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယမှတပါး
သော ခွက်တည်း။ [အညတ္ထ။] ဝါ၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယနှင့်သဏ္ဌာန်တူသော
ခွက်တည်း။ [သဒိသ။] ဝါ၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယနှင့်ဆန့်ကျင်သောခွက်တည်း။
[ဝိရုဒ္ဓ။] ဝါ၊ အပတ္တော၊ မအပ်ဟု ကဲ့ရဲ့အပ်သောခွက်တည်း။ [ဂရဟာ။]
ဝါ၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယမှဆိတ်သောခွက်တည်း။ [သုည။] ဝါ၊ အပတ္တော၊
အပ်သော အဖြစ်မှကင်းသောခွက်တည်း။ [ဝိဂတ။] ဩမကော၊ အောက်။
ဩမကော၊ ယုတ်မူကား။ အပတ္တော၊ ခွက်ငယ်သာတည်း။ [အပ္ပက။]

[အဟံ ခေါ် ပန ဥဒါယိအပ္ပေကဒါ ဣမိနာပတ္တေန သမတိတ္ထိကံပိ ဘုဉ္ဇာမိ၊
ဘိယျောပိ ဘုဉ္ဇာမိ ဟု မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် မြတ်စွာ
ဘုရားသပိတ်တော်ကား ဘုန်းပေးတော်မူမြဲဆွမ်းကော်ဆံ့ ရုံသာတည်း။ သမတိတ္ထိ
ကံ ဘုဉ္ဇာမိ-ကိုပကတိကာလကို၊ ဘိယျောပိဘုဉ္ဇာမိ-ကိုဒေသစာရီကြွတော်မူ
ခါနီးကိုရည်၍ မိန့်တော်မူသည်။ ရဟန်းတို့လည်း လောက်ရုံသော ဆွမ်း ဆံ့ရုံ
သပိတ်ကိုသာ ဆောင်ကုန်ရာသည်။ အခါခပ်သိမ်းဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာ
ဖြစ်၍ ကြီးစွာသောသပိတ်ကိုမဆောင်ကုန်ရာ၊ ဤအကြောင်းကို ပိဏ္ဍောလဘာရ
ဒ္ဒါဝတ္ထုဖြင့်သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့်ခွက်ကွမ်းစား၊ ပြည်ကွမ်းစားကိုယူကြသည်
တွင် ခွက်ကွမ်းစားသာ သင့်လျော်သကဲ့သို့ ရှိ၏။]

ပါဒဂဏှန ကတော အန တိရိတ္တပ္ပမာဏော ပန ခဉ်ကော ပတ္တိ ထာလကံ ကဉ္စနကောကုဏှိကာတိဇ္ဇဒမေတ္တိဘာဇနိယဘဏှိ၊ ဤမတ္တိကာဘဏှဂရုဘဏှိ ပတ္တ,ထာလကသည် ဆွမ်းခွက်ချည်း။ ထိုပတ္တ, ထာလက၏ ဘာဇနိယအဖြစ် ကား ငယ်သော ပမာဏကြောင့်တည်းဟု သိလို၍ ပါဒဂဏှနကတော အန တိရိတ္တပ္ပမာဏော၊ ဟူသော ဟေတုမန္တဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ဂရုဘဏှိ ခုဒ္ဒကပမာဏကိုလိုရာ၌ ပါဒဂဏှနသဒ္ဓါဖြင့် ဆိုမြဲ။ ဤပတ္တ, ထာလကတို့လည်း နှစ်ပြည်တခွက်ဝင်ဖြစ်၍ ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်ပမာဏပင်၊ ဤမှတပါးလည်း ကြာ သွတ်အိုးသဋ္ဌက, ရေခွက်ကဉ္စနက, ရေတကောင်းကုဏှိကဟူသော ယှဉ်ဘက် အားဖြင့်လည်း ခုဒ္ဒကပမာဏကိုလို၏ဟု သိအပ်၏။]

၄။ အတိရေကပတ္တော ဓာရေယျော၊ ဒသာဟပရမံ သကော။

ကပ္ပေါနိဿဂ္ဂိယော ဟောတိ၊ တသ္မိံကာလေ တိနာမိတေ။ ။

၄။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ကပ္ပေါ၊ဇာတ်,ပမာဏ,အဆင်း,ဖုတ် ခြင်းအားဖြင့်အပ်သော။ အတိရေကပတ္တော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ ပြုသော သပိတ်မှ လွန်သောသပိတ်ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဓာရေယျော၊ ဆောင်အပ်၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသောကာလကို။ ဝါ၊ သည်။ အတိနာမိတေ၊ လွန်စေအပ် သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ လွန်လသော်။ ဝါ၊ အတိနာမိတေ၊ သော။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုတဆယ့်တစ်အရက်တက်သောအခါ၌။ နိဿဂ္ဂိယော၊ စွန့်အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅။ အစ္ဆေဒဒါနဂါဟေဟိ၊ ဝိဗ္ဘမာ မရဏုဒ္ဓဋ္ဌာ။

လိင်္ဂသိက္ခာဟိ ဆိဒ္ဓေန၊ ပတ္တောဓိဋ္ဌာနမုဇ္ဈတိ။ ။

၅။ အစ္ဆေဒဒါနဂါဟေဟိ၊ ခိုးသူလုခြင်း, သူတပါးအား ပေးခြင်း, အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဘမာ၊ သိက္ခာ မချမှ၍ လူထွက်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ မရဏုဒ္ဓဋ္ဌာ၊ သေခြင်း, ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း ကြောင့်၎င်း။ လိင်္ဂသိက္ခာဟိ၊ လိန်ပြန်ခြင်း, သိက္ခာချခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း။ ဆိဒ္ဓေန၊ ဆပ်ဆွမ်းလုံးဆုံလောက်သော အပေါက်ကြောင့်၎င်း။ ပတ္တော၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဥဇ္ဈတိ၊ စွန့်၏။

၆။ ပတ္တိ နပ္ပဋိသာမေယျ၊ သောဒကံ န စ ဩတပေ။

ဥဏှေ နနိဒဟေ ဘူမျာ၊ န ဌပေ နော စ လဂ္ဂယေ။ ။

၆။ သောဒကံ၊ ရေရှိသော။ ပတ္တိ၊ ကို။ နပ္ပဋိသာမေယျ၊ မသိုမှီးရာ။ သောဒကံ၊ သော။ ပတ္တိ၊ကို။ နစဩတပေ၊ နေမလှန်းရာသည်သာတည်း။

[ဝေါဒကံကတွာမဟုတ္တိဩတပေ-ဟုအနုညာတပြု၏။] ဝေါဒကံပိ၊ ရေကင်း
သောသပိတ်ကိုလည်း။ [ထည့်။] ဥဏှော၊ နေပုဉ်။ နနိဒဟေ၊ ရှည်ကြာမြင့်စွာ
မထားရာ။ ဘူမျာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌။ နဌပေ၊ မထားရာ။ နောစလဂ္ဂယေ၊
တံသင်းစသည်တို့၌ မဆွဲရာသည်သာတည်း။

၇။ မိမုန္တေ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊ အင်္ဂေ ဝါ အာတပတ္တကေ။
ပါဒေသု မဇ္ဈပိဋေ ဝါ၊ ဌပေတုံ န စ ကပ္ပတိ။ ။

၇။ မိမုန္တေ၊ ကျောင်းဦးအတွင်း အကျည်စွန်း၌၎င်း။ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊
နံရံအပအကျည်စွန်း၌၎င်း။ အင်္ဂေဝါ၊ ပေါင်အလယ်တွင် ရင်ခွင်၌၎င်း။
အာတပတ္တကေ၊ ထီး၌၎င်း။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၎င်း။ မဇ္ဈပိဋေဝါ၊ ညောင်
စောင်းအင်းပျဉ်၌၎င်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ [ထည့်။] ဌပေတုံ၊ ဌာ။ ဝါ၊ သည်။ နစကပ္ပ
တိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။

မိမုန္တေတိအာဠိန္ဒက မိမိကာဒိနမိမိနံအန္တေ။ ။ ဝိကာ။
အာဠိန္ဒက မိမိ ကာဒိနန္တိ ပမုခမိမိကာဒိနံ ဥစ္စဝတ္ထုကာနန္တိ အတ္ထော။ ။
ဝိမတိဝိနောဒနိ။

၈။ န နိဟရေယျ ဥစ္စိဋ္ဌော ၊ ဒကဉ္စ စလကဋ္ဌိကံ။
ပတ္တေန ပတ္တဟတ္ထော ဝါ၊ ကဝါဠိ နပ္ပဏာမယေ။ ။

၈။ ဥစ္စိဋ္ဌောဒကဉ္စ၊ လုပ်ဆေးရေကို၎င်း။ စလကဋ္ဌိကံ၊ စုတ်၍၊
စား၍၊ ဝါး၍စွန့်အပ်သောငါးအမဲ၊ ထိုငါးရိုး၊ အမဲရိုးကို၎င်း။ ပတ္တေန၊ ဖြင့်။
နနိဟရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ ပတ္တဟတ္ထောဝါ၊ သပိတ်လက်၌ရှိသော ရဟန်း
သည်လည်း။ ကဝါဠိ၊ တံခါးရွက်ကို။ နပ္ပဏာမယေ၊ မဘွင့်ရာ။

[စလကာနိစ စမေတ္တာ အပဝိဋ္ဌမံသာနိ၊ အဋ္ဌိကာနိ မစ္ဆမံသအဋ္ဌိကာနိစ
စလကဋ္ဌိကံ။ ။ ဝိကာ။ စမေတ္တာတိခါဒိတွာ။ ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ စမ္ပအဒေန၊ သဒ္ဓ
နိတိဗကာရန္တဓာတ်။]

၉။ ဘူမိအာဓာရကေ ဒါရ၊ ဒဏ္ဍာဓာရေ သုသဇ္ဇိတေ။
ဒုဝေ ပတ္တေ ဌပေယျေကံ၊ နိကုဇ္ဇိတွာန ဘူမိယံ။ ။

၉။ ဘူမိအာဓာရကေ၊ ဆင်စွယ် နွယ် ကြိမ်စသည်ဖြင့်ပြုအပ်သောမြေနှင့်
စပ်ကာနိမ့်လှစွာသော လက်ကောက်သပိတ်ခြေ၌၎င်း။ သုသဇ္ဇိတေ၊ မြင့်လွန်း
လှလည်းမကျစိမ့်ငှါ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော။ ဒါရဒဏ္ဍာဓာရေ၊ သစ်တ
ခုဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်အများဖြင့် ပြုအပ်သောသပိတ်ခြေ
၌၎င်း။ ဒုဝေပတ္တေ၊ နှစ်လုံးကုန်သော သပိတ်တို့ကို။ ဌပေယျ၊ ၏။ ဘူမိယံ၊

သင်ဖြိုးစသည်ဖြင့် ခင်းအပ်သောမြေ၌ နိကုဇ္ဇိတွာနာမှောက်၍။ ကေံ၊ တလုံး
သောသပိတ်ကို။ ဌပေယျ၊ ရာ၏။

[ဘူမိအာဓာရကေတိဒန္တာဒီဟိ ကတေ ဝလယာဓာရကေ၊ ဧတဿ ဝလ-
ယာဓာရကဿ အနုစ္စတာယ ဌပိတာပိ ပတ္တာ နပရိပတန္တိတိ တယောပတ္တေ-
ဌပေတုံ ဝဇ္ဇိတိတိဝုတ္တံ။ အနုစ္စတဌိသန္တာယ အယံဘူမိအာဓာရကေတိ ဝုတ္တော။
ဒါရုအာဓာရကဒဏ္ဍာဓာရကေသုတိကေဒါရုနာ ကတအာဓာရကေစ ဗဟုဟိက
တအာဓာရကေစ။ ဧတေနစဉစ္စတရာ ဟောန္တိ ပတ္တေဟိ သဟပတနသဘာဝါ။
တေနသုသဇ္ဇိတေသုတိဝုတ္တံ။ ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ။]

၁၀။ ဒါရုရူပိယသောဝဏ္ဏ၊ မဏိဝေဠုရိယာမယာ။

ကံသကာစတိပုသိသ၊ ဖလိကာ တမ္ဗလောဟဇာ။ ။

၁၁။ ဆဝသီသမယော စာပိ၊ ဃဋိတုမ္ဗကဋာဟဇာ။

ပတ္တာ အကပ္ပိယာ သဗ္ဗေ၊ ဝုတ္တာ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကာတိ။

၁၀-၁၁။ ဒါရု ရူပိယသောဝဏ္ဏမဏိဝေဠုရိယာ မယာ၊ သစ်သားဖြင့်၊
ငွေဖြင့်၊ ရွှေဖြင့်၊ ပတ္တမြားဖြင့်၊ ကျောက်မျက်ရွှေ၊ ဝင်သဝဏ်ဖြင့် ပြီးသောသပိတ်
တို့သည်၎င်း။ ကံသကာစတိပုသိသဖလိကာတမ္ဗလောဟဇာ၊ ကြေးဖြူ၊ စဉ့်၊ သ
လွဲစင်၊ သလွဲမည်း၊ ဖလ်၊ ကြေးနီတို့မှဖြစ်ကုန်သော သပိတ်တို့သည်၎င်း။ ဆဝ-
သီသမယောစာပိ၊ လူခေါင်းခုံဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သည်၎င်း။ ဃဋိတုမ္ဗက-
ဋာဟဇာ၊ အိုးအုံ၊ ဗူးအုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တာ၊ တို့သည်၎င်း။ အကပ္ပိယာ၊
မအပ်ကုန်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတဆယ့်လေးလုံးသော သပိတ်တို့ကို။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု-
ကာ၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

ပတ္တပြီး၏။

၆-ထာလက

၁။ ကပ္ပိယာ ထာလကာ တိဿော၊ တမ္ဗာယောမတ္တိကာမယာ။

ဒါရု သောဝဏ္ဏ ရဇတ၊ မဏိဝေဠုရိယာမယာ။ ။

၂။ အကပ္ပိ ဖလိကာ ကာစ၊ ကံသဇာ ဂိဟိသန္တကာ။

သံဃိကာ ကပ္ပိယာ တုမ္ဗ၊ ဃဋိဇာ တာဝကာလိကာတိ။ ။

၁-၂။ ထာလကာစာတိ၊ ကား။ တမ္ဗာယောမတ္တိကာမယာ၊ ကြေးနီ၊
သံ၊ မြေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ တိဿောထာလကာ၊ ဆွမ်းစားခွက် သုံးလုံးတို့သည်။
ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဒါရုသောဝဏ္ဏရဇတမဏိဝေဠုရိယာမယာ၊ သစ်သား၊

ရွှေ၊ ငွေ၊ မြ၊ ဝင်သဝဏ်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ခွက်တို့သည်။ အကပ္ပပါ၊ သုံးသပ်ရုံမျှ မအပ်ကုန်။ ဖလိကာကာစကံသဇာ၊ ဖလ်၊ စဉ်၊ ကြေးဖြူဖြစ်ကုန်သော ခွက်တို့ သည်။ ဂိဟိသန္တကာ၊ လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ သံယိကာ၊ သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ တုမ္မယဋီဇာ၊ ဗူးအုံ၊ အိုးအုံ ဖြစ်ကုန်သော ခွက်တို့သည်။ တာဝကာလိကာ၊ တကြိမ်စားမျှ ကာလအခိုက် အတန်။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

[ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်သုဝဏ္ဏသေဝနယော။ ။ဝိမတိဝိနောဒနီ။]

ထာလက ပြီး၏။

၇-ပဝါရဏာ

၁။ ယေနိရိယာပထေနာယံ၊ ဘုဉ္ဇမာနော ပဝါရိတော။
တတော အညေန ဘုဉ္ဇေယျ၊ ပါစိတ္တိနုတိရိတ္တကံ။ ။

၁။ ပဝါရဏာတိ၊ ကား။ ယေနိရိယာပထေန၊ အကြင်ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်သော။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ဣရိယာပုထ်မှ။ အညေန၊ တပါးသောဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ အနုတိရိတ္တကံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုသော ယာဝကာလိကကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

၂။ အသနံ ဘောဇနဉ္စေ၊ အဘိဟာရော သမိပတာ။
ကာယဝါစာပဋိက္ခေပေါ၊ ပဉ္စအင်္ဂါ ပဝါရဏာ။ ။

၂။ အသနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကိုစားဆဲ၏အဖြစ်။ ဘော-
ဇနဉ္စေ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါး၏အဖြစ်။ အဘိဟာရော၊ ထိုကိုရှေး
ရှုဆောင်ခြင်း။ သမိပတာ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်တွင်းဖြစ်၍ နီးသည်၏
အဖြစ်။ ကာယဝါစာပဋိက္ခေပေါ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့်ပယ်ခြင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
[ထည့်။] ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည်။ ပဉ္စအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။
ပဉ္စအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောကြောင့်။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်၏။
[ဘောဇနဉ္စေဝဉ္စ ဘောဇန၏သရုပ်ကို ဩဒနောစသည်ဖြင့် ပြအပ်၏။]

၃။ ဩဒနော သတ္တု၊ ကုမ္မာသော၊ မစ္ဆော မံသဉ္စ ဘောဇနံ။
သာလိ ဝိဟိ ယဝေါ ကင်္ဂ၊ ကုဒြုသဝရဂေါရမာ။
သတ္တန္တမေသံ ဓညာနံ၊ ဩဒနော ဘောဇဇယာဂု စ။ ။

၃။ သြဒနော၊ ထမင်းသည်၎င်း။ သတ္တု၊ မုံလုံးသည်၎င်း။ ကုမ္မာသော၊ မုယောမုံသည်၎င်း။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်၎င်း။ မံသဉ္စ၊ အသားသည်၎င်း။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်မည်၏။

[သြဒနစသည်ကိုပြလို၍ သာလိဝီဟိစသည်ကိုမိန့်။]

သာလိ၊ သလေး။ ဝီဟိ၊ ကောက်။ ယဝေါ၊ မုယော။ ကင်္ဂါ၊ ဆပ်။ ကုဒြ၊ သဝရဂေါ၊ ခုမာ၊ လူး၊ ပြောင်းလျှင်၊ နတ်ကောက်။ ဧသံ၊ သတ္တန္တံ၊ ဓညာနံ၊ ဤစပါးမျိုးခုနစ်ပါးတို့၏။ ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊ ပြောပျောင်းထပ်ထပ် စားအပ်သော ယာဂုသည်လည်း။ သြဒနော၊ သြဒနမည်၏။ [ထမင်းမှသာမဟုတ်ဟူလို] ဝါ၊ သြဒနော၊ သည်၎င်း။ ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊ သည်၎င်း။ သြဒနော၊ မည်၏။ [အဓိကာရာဓိကနည်း။] ဝါ၊ ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊ သည်၎င်း။ ဘတ္တဉ္စ၊ သည်၎င်း။ သြဒနော၊ သြဒနမည်၏။ [အဝုတ္တသမုစ္စယ၊ စ-သဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း။]

[ဓညာနံလောမကိုသာမာကာစသဖြင့်ပြ၏။]

၄။ သာမာကာဒိတိဏံ ကုဒြ၊ သကေ ဝရကစောရကော။
ဝရကေ သာလိယဉ္ဇေ၊ နိဝါရော သင်္ဂဟံ ဂတော။ ။

၄။ သာမာကာဒိတိဏံ၊ လမန်းစသော မြက်သည်။ ကုဒြ၊ သကေ၊ လူး၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဝရကစောရကော၊ ပြောင်းလျှင်သည်။ ဝရကေ၊ ပြောင်းကြီး၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။ နိဝါရော၊ ကျိတ်သည်။ သာလိယဉ္ဇေ၊ သလေး၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။

၅။ ဘဋ္ဌဓညမယော သတ္တု၊ ကုမ္မာသော ယဝသမ္ဘဝေါ။
မံသော စ ကပ္ပိယော ဝုတ္တော၊ မစ္ဆော ဥဒကသမ္ဘဝေါ။ ။

၅။ ဘဋ္ဌဓညမယော၊ ကျက်စွာ လှော်အပ်သော စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးဖြင့်ပြုအပ်သောမုံသည်။ သတ္တု၊ သတ္တုမည်၏။ ယဝသမ္ဘဝေါ၊ မုယောဆန်မှဖြစ်သောမုံသည်။ ကုမ္မာသော၊ မည်၏။ ကပ္ပိယောစ၊ အပ်သော အသားကိုသာလျှင်။ မံသော၊ မံသဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဥဒကသမ္ဘဝေါ၊ ရေ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်။ မစ္ဆော၊ မည်၏။

[မံသောစ၌၊ အဝဓာရဏတ္ထစ-သဒ္ဒါကိုကပ္ပိယောပုဒ်နောင်ယှဉ်။]

[အဘယ်ကဲ့သို့သော ဘောဇဉ်ကိုစားစဉ် အဘယ်သို့ဆို၍ဆောင်သည်ကို အဘယ်သို့မြင်သော် ပဝါရိတ် သင့်သနည်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံးထား၍ ဘုဒ္ဓန္တောစသည်ကိုမိန့်။ ။ ဇီကာ။]

[ဝါပဝါရဏာ အင်္ဂါငါးပါးတွင် ပဝါရဏာပဟောနက ဘောဇနံကိုပြပြီး
၍ပဉ္စင်သဘာဝရဏအားဖြင့် ပြလိုရကား ဘုဉ္ဇန္တောစသည်ကိုမိန့်။]

[ဤ၌ ဘုဉ္ဇန္တောဖြင့် အသနံ-၏အရကို၊ဘောဇနံ ဖြင့်ဘောဇနဉ္စေ၏အရ
ကို၊ကပ္ပမကပ္ပံဝါ-ဖြင့်ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊နိသေဓယံ-ဖြင့် ကာယဝါ စာပဋိက္ခေ
ပ၏အရကို၊ဝါရိတော-ဖြင့်ပဝါရဏာ၏အရကို၊အဘိဟဋ္ဌံဖြင့် အဘိဟာရော၏
အရကို၊ကပ္ပံ-ဖြင့်အသိတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊တံနာမေနဣမန္တိဝါ-ဖြင့်အဘိဟဋ္ဌာကာရကို
ပြ၏။သမိပတာ၏ အရကိုကား အဘိဟဋ္ဌံ-ပုဒ်၏သာမတ္ထိယဖြင့်ပြ၏။ ဝါအစ္စန္တ
သမိပဝါစိဖြစ်သောဣမံပုဒ်ဖြင့်ပြ၏။]

၆။ ဘုဉ္ဇန္တော ဘောဇနံ ကပ္ပ၊ မကပ္ပံ ဝါ နိသေဓယံ။
ဝါရိတောဘိဟဋ္ဌံ ကပ္ပံ၊ တံနာမေန ဣမန္တိ ဝါ။ ။

၆။ ကပ္ပံ၊ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အကပ္ပံဝါ၊ မအပ်သည်လည်းဖြစ်
သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားစဉ်။
တံနာမေန၊ ထိုပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့၏ ဩဒန
စသော ဝိသေသအမည်ဖြင့်၎င်း။ ဣမန္တိဝါ၊ဤဘောဇဉ်ဟူ၍ သာမညအမည်
ဖြင့်၎င်း။ဝတ္ထာ၍။[ထည့်။]အဘိဟဋ္ဌံ၊အနီးသို့ရောက်အောင် ရှေးရှု ဆောင်
အပ်သော။ ကပ္ပံ၊အပ်သောဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို။ နိသေဓယံ၊
ကိုယ်၊နှုတ်ပယ်စွန့်ပစ်သောရဟန်းသည်။ ဝါရိတော၊ပဝါရိတ်သင့်၏။

[ဣမန္တိ၌၊ဣတိသဒ္ဓါအာကာရတ္ထ၊နာမတ္ထ။ထိုပုဒ်နောင်တတိယာလောပ။ ဝါ၊
တံနာမေနဩဒနန္တိဝါ။ပ။မံသန္တိဝါ ဝတ္ထာ ဣမန္တိ ဩဒနာဒိ ဝတ္ထုဒေသေတွာဝါ
အဘိဟဋ္ဌံကပ္ပံနိသေဓယံဝါရိတော၊သမ္ပန်။]

[ပဝါရိတ်ကိုမဖြစ်စေတတ်သည်ကိုပြလို၍ လာဇာစသည်ကိုမိန့်။]

၇။ လာဇာ တံသတ္တုဘတ္တာနိ၊ ဂေါရသော သုဒ္ဓုခဇ္ဇကော။
တဏှုလ္လာ ဘဠပိဠ္လ၊ ပုထုကာ ဝေဠုအာဒိနံ။ ။

၈။ ဘတ္တိ ဝုတ္တာဝသေသာနံ၊ ရသယာဂု ရသော ပိ စ။
သုဒ္ဓယာဂုဖလာဒိနိ၊ န ဇနေန္တိ ပဝါရဏံ။ ။

၇-၈။ လာဇာ၊သလေးစသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော မရွေးပေါက်ပေါက်
တို့သည်၎င်း။ တံသတ္တုဘတ္တာနိ၊ ထိုမရွေးပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော
မုံလုံး၊ထမင်းတို့သည်၎င်း။ဂေါရသော၊ခီရစသောဂေါရသ ငါးပါးသည်၎င်း။
သုဒ္ဓုခဇ္ဇကော၊ငါး၊အမဲ မရော သက်သက်သော ခဲဘွယ်သည်၎င်း။တဏှုလ္လာ၊
ကြပ်ကြပ်ရှိရုံလျော်အပ်သော သလေးဆန် စသည်တို့သည်၎င်း။ ဘဠပိဠ္လ၊
အမှတ်မရှိလျော်အပ်သော အမုန့်သက်သက်သည်၎င်း။ ပုထုကာ၊ သလေး

စသည်တို့၏ ဗုံဆန်းသည်၎င်း။ ဂုတ္တာဝသေသာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပုထုကာဝေဠု၊ အာဒိနံ၊ ဗုံဆန်း၊ ဝါးသုန်းဆန်စ သည်တို့၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၎င်း။ ရသယာဂ၊ ငါးရည်၊ အမဲရည် စသည်နှင့် ရောသောယာဂသည်၎င်း။ ရသောပိစ၊ ငါးရည်၊ အမဲရည်သည်၎င်း။ သုဒ္ဓ ယာ ဂုဗလာဒိနိ၊ ငါး၊ အမဲ မရော သက်သက်သောယာဂ-သစ်သီး စသည်တို့သည် ၎င်း။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ နဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေတတ်ကုန်။

[ဋီကာသစ်၌ပုထုကာ-ပုဒ်ကိုသမာသ်၊ ဝါကျနှစ်နည်းယူသည်။]

[အနတ္တိရိတ္တဖြစ်သော ဝိနယ ကမ္မာကာရ ခုနစ်ပါးတွင် ငါးပါးကိုနောက် ဂါထာ၌ပြအပ်သော ကပ္ပိယစသည်မှပြန်သောအားဖြင့် နှစ်ပါးကို သရုပ်အားဖြင့် ပြလို၍ ပဝါရိတေန-စသည်ကိုမိန့်၊

ဝါ၊ နှစ်ပါးကိုသရုပ်အားဖြင့် ငါးပါးကိုအတိရိတ္တံနကာတဗ္ဗံပုဒ်၏ သာမတ္ထိ ယ အားဖြင့် ပြလို၍ ပဝါရိတေနစသည်ကိုမိန့်၊ နောက်ဂါထာ၌ အတိရိတ္တံ ကရောန္တောပုဒ်ကို အတိရိတ္တံကရောန္တေနဟု ပြန်၍လိုက်စေ။]

၉။ ပဝါရိတေန ဝုဠာယ၊ အဘုတ္တေန စ ဘောဇနံ။

အတိရိတ္တံ န ကာတဗ္ဗံ၊ ယေန ယံ ဝါ ပုရေ ကတံ။ ။

၉။ အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို။ ကရောန္တေန၊ ပြသောဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းသည်။ ပဝါရိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သဖြင့်။ ဝါ၊ သင့်လျက်။ ဝုဠာယ၊ နေရာမှထ၍။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဘောဇနံ၊ ပဝါရိတ် လောက်သော ဘောဇဉ်ကို။ အဘုတ္တေနစ၊ မစားသဖြင့်လည်း၊ မစားဘဲ လည်း။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သောဘောဇဉ်၊ မကပ္ပိသောဘောဇဉ်ကို။ အပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်မခံသောဘောဇဉ်ကို။ အနုစ္စာ ရိတံ၊ မချီ၊ မကြွ၊ မညွတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ အဟတ္ထပါသဂံ၊ ဟတ္ထပါသမှ အပ ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို။ အလမေတန္တိ၊ ၍။ အဘာသယံ၊ မဆိုဘဲ။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ [နောက်ဂါထာ၌၊ ကပ္ပိယံစသည်ကိုပြန်၍ လိုက်စေ။] ယေန၊ အကြင်ဝိနည်းကံပြုသော ဝိနည်းမိုရ်သည်။ ယံ၊ အကြင် ဘောဇဉ်ကို။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး။ တေနဝါ-တေနေဝ၊ ထိုရှေးပြုပြီး သောဝိနည်းမိုရ်သည်သာလျှင်။ တံဝါ-တံဧဝ၊ ထိုရှေးပြုပြီးသော ဘောဇဉ်ကို ပင်လျှင်။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ [အညံပနကာတဗ္ဗံဟူလို။]

[ယေန ယံဝါပုရေကတန္တိ ဧတ္ထ စ ဧဝသဒ္ဓေါ ဒီဃံကတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-စသည် ဖြင့်ဋီကာသစ်မိန့်၏။ ပတ္ထဒ္ဓေါဘဝတိကာယော၊ ဒဋ္ဌောကမ္မုခေနဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါ ဧဝတ္ထဟူသောမူလဋီကာ။ ယံပနာနိစ္စံတံ ဒုက္ခံဝါ သုခံဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါ ဧဝတ္ထ-

ဟူသော ဝိမဟိဝိနောဒနီဋ္ဌိကာအလိုကား ယံဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါပင် ဧဝတ္ထဖြစ်၏။ ဤဋ္ဌိကာသစ်နည်းဖြင့် ထိုဋ္ဌိကာတို့ဆုံးဖြတ်သောထိုပါဌ်တို့၌လည်း ဧဝသဒ္ဓါကို ဒီဃပြုသည်ဟု သိအပ်၏။

အဘုတ္တေန စ ဘောဇနန္တိ ယေနပဉ္စဘောဇနာနံ အညတြ ဘောဇနံ အန္တ မသောကုသဂ္ဂေနိအဘုတ္တံ၊ တေနာပိ အတိရိတ္တံ နကာတဗ္ဗန္တိအတ္ထော။ ယေန ပနအရဏုဂ္ဂပိဘုတ္တံဟောတိ၊ သောစေအပ္ပံ ဝါရိတော အာသနာ ဝုဋ္ဌိတောပိ မဇ္ဈန္တိကသမယေပိ ပုနကိဉ္စိအဘုတ္တံ ကာတံ လမ္ဘိတိ။ ။ဋ္ဌိကာဟောင်း။ ဤတွင်သောစေ အပ္ပံဝါရိတောအာသနာ ဝုဋ္ဌိတောပိ၌ ပိဖြင့် ပဝါရိတော အာသနာ အဝုဋ္ဌိတောပိကိုပေါင်း။

ဘောဇနန္တိပဝါရဏဗျဟောနကံ ဘောဇနံ၊ အဘုတ္တေနာတိ ဧကသိတ္ထမတ္တမိ အဘုတ္တံ ဝိနာ။ ။ဋ္ဌိကာသစ်။ ဤသို့ ဋ္ဌိကာတို့၌ ပဝါရဏဗျဟောနက ဘောဇဉ် ကိုဆိုသောကြောင့် ဘုတ္တံဝိအရာ၌လည်း ပဝါရဏဗျဟောနကကို လိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်း ကွမ်းစားလိုသော် အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ယံဖလံဝါ ကန္တမူလံဝါပဉ္စဟိ သမဏကပ္ပေဟိ ကတကပ္ပိယံ အညံပိ ကပ္ပိယ ဘောဇနံဝါ ကပ္ပိယံနာမ။ ။ဋ္ဌိကာဟောင်း။ ယံဖလံဝါ ကန္တမူလာဒိဝါ ပဉ္စဟိ သမဏကပ္ပေဟိကပ္ပိယကတံ၊ ယဉ္စကပ္ပိယမံသံဝါ ကပ္ပိယဘောဇနံဝါ၊ ဧတံ ကပ္ပိယံနာမ။ ။ဋ္ဌိကာသစ်။ ဤသို့သမဏကပ္ပဖြင့် ကပ္ပိသော ဖလစသည်၏ ကပ္ပိယကတအဖြစ်ကိုဆိုသောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းပြုစေသော ဖလစသည်ကိုပင်စား၍ ပြုအပ်၏ ဟူသောအနက်သည် ထင်၏။

နကာတဗ္ဗိ၌ ကရဓာတ်သည် သုဝဏ္ဏိကဋကံကတံ၌ကဲ့သို့ ဒွိကမ္မကဖြစ်၍ ဘောဇနံ၊ အတိရိတ္တံဟု ကံနှစ်ခုရှိသင့်သတည်း။ထိုတွင်အဘယ်ကံသည် ဝုတ္တံဖြစ်၍ အဘယ်ကံကို တဗ္ဗပစ္စည်း ဟောသနည်းဟူမူ ဒွိကမ္မကဓာတ်၏ ဒုဟာဒိဂိုဏ်း၊ ချာဒိဂိုဏ်းနှစ်ပါးတို့တွင် ကရဓာတ်သည် ဒုဟာဒိဂိုဏ်း၌ ဖြစ်၍ အပဋ္ဌာနကို ဟော ရကား၊ ကရဏကိရိယာဖြင့် အလိုရှိအပ်သော မုချပဉ္စာနဝိကတိ ဖြစ်သော အတိ ရိတ္တကိုပြုလိုသော ဝိနည်းမရှိသည့် ဘောဇနကိုပြုအပ်သောကြောင့် ဘောဇနံ၊ ဟူသောအမုချ၊ အပဋ္ဌာနပကတိကံကို ဟော၏ဟူပေ၊ ထို့ကြောင့်ဘောဇနံကား ပဌမန္တ၊ အတိရိတ္တံကား ဒုတိယန္တ။]

[အတိရိတ္တဖြစ်သော ဝိနယကမ္မာကာရခုနစ်ပါးတို့တွင် နှစ်ပါးကို ရှေးဂါထာ ၌ ပြုအပ်သောဝုဋ္ဌာယစသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့် ငါးပါးကိုသရုပ်အားဖြင့် ပြုလို၍ ကပ္ပိယံ စသည်ကိုခိန့်။]

၁၀။ ကပ္ပိယံ ဂဟိတဉ္စေဝ၊ စွာရိတံ ဟတ္ထပါသဂံ။
အတိရိတ္တံ ကရောန္တေဝံ၊ အလမေတန္တိ ဘာသတု။ ။

၁၀။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိပြီးလည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂဟိတဉ္စေ၊ အကပ်ခံသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥစ္စာရိတံ၊ ဇဉ်းငယ်မျှလည်း ဝိနည်းမိရ်ရှေ့ ချီရှေ့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ ညွတ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟတ္ထပါသဂံ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယာဝကာလိကကို။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောဝိနည်းမိရ်သည်။ ပဝါရိတေန၊ သဖြင့်၊ အဝုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှမထမူ၍။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တေနစ၊ ဖြင့်လျှင်။ အလမေတန္တိ၊ အလမေတံသဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာသတု၊ ဆိုဘိလော့။

[ပဝါရိတေနစသည်ကား ရှေးဂါထာမှပြန်၍ လိုက်စေသည်။ ။ ဥစ္စာရိတန္တိ ဤသကံပိဥက္ခိတ္တံ အဝပဏာမိတံဝါ။ ။ ဤကား ဤဥက္ခိတ္တဖြင့် ဥ-၏ဥဒ္ဒကမ္မတ္တကို၊ အဝပဏာမိတံဖြင့် အ-၏ကာရိသဖြစ်သောကြာ၊ ထိုဩဇာဝိပရိတ် ဥ၊ အပြုကိုပြု၏၊ အဝကားဩနတတ္ထ။

ကပ္ပိယံ ပဋိဂ္ဂဟိတု၊ စွာရိတံ ဟတ္ထပါသဂံ။

ဘုတ္တာဝီ အဝုဋ္ဌတေန၊ အလမေတန္တိ သတ္တဓာ။ ။ သင်္ဂဟဂါထာ။

ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိပြီးသောသစ်သီးစသည်ကိုအတိရိတ်ပြုခြင်း၊ အပ်သောအသား-အပ်သောဘောဇဉ်ကိုပြုခြင်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံပြီးသောဝတ္ထုကို အတိရိတ်ပြုခြင်း။ ဥစ္စာရိတံ၊ အတိရိတ်ပြုခြင်းငှါလာသော ရဟန်းသည် သပိတ်ခွက်ကိုဝိနည်းမိရ်သို့ ချီရှေ့စောင်းငဲ့သည်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်း။ ဟတ္ထပါသဂံ၊ ဝိနည်းမိရ်၏ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်သည်ကိုပြုခြင်း။ ဘုတ္တာဝီ၊ ယူခဲ့သည်ကိုဝိနည်းမိရ်စား၍ပြုခြင်း။ [စားပြီးဖြစ်မှု ယူခဲ့သည်ကို စေးဘဲပင် အလမေတံသဗ္ဗံ- ဟုဆိုလျှင်အပ်၏ဟု ဤကားဟောင်းအဆိုကို အောက်၌ရေးခဲ့ပြီ။] အဝုဋ္ဌတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် နေရာမှမထဘဲ တပါးရဟန်း၏ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်း။ ဧဝံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အလံ၊ ငါတန်ပြီ။ ဝါ၊ သင်စားထိုက်ပြီ။ ဝါ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံခုနစ်ပါး အပြားရှိသော။ ဧတံဝိနယကမ္မာကာရံ၊ ဤဝိနည်းကံဟူသော အကြောင်းသည်၊ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိရိတ္တံ၊ သည်။ သတ္တဓာ၊ ။

အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုရာ၌ အလမေတံသဗ္ဗံ- ဟူသောစကားကို ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းဆိုအပ်၏။ ဝိနည်းမိရ်ရဟန်းကား တလုံးသော ဆွမ်းကိုမျှယူ၍ မယုံသန္တကံပရိဟုဉ္စေ၊ ဝါ၊ သဗ္ဗေဟိဝါ ယထာပန္နယံကရေဟိ၊ ဟုဆို၍ ပြုအပ်၏ဟု ရှေ့ဥမင် ဘုန်းတော်ကြီးစီရင်သော ပါစိတ်နိဿယသံဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုရာ၌ ပဝါရိတ်သင့်သောကြောင့် စားလို၍ဝိနည်းကံပြုရကား၊ အလမေတံသဗ္ဗံ၊ ဟုမဆိုရာ၊ ယင်းသို့ဆိုရုံမျှဖြင့် ဒါနလက္ခဏာ အမြွက်မျှမရှိရကား၊ မယုံသန္တကံစသည်ကို ဝိနည်းမိရ်မဆိုရာ၊ တောင်ဘီလာ ဘုန်းတော်ကြီးစီရင်သော ဓုတင်္ဂဝိနိစ္ဆယသန္တကား၊

ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည် အတိရိတ္တပြုသော ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းအထံ၌ အတိရိတ္တကရောထာဘန္တေ-ဟုဆိုအပ်၏။ ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းကား သပိတ်၌ ရှိသော တလုံးသောဆွမ်းကိုမျှယူ၍ အလမေတံသဗ္ဗံ-ဟုဆိုအပ်၏ဟုဆို၏။ ဤစကားနှစ်ရပ်တွင် နောက်စကားသင့်ကြောင်းကိုဋီကာပါဌ်ကိုဆောင်၍ မဏိရတနာ နိဿယ၌ ဆုံးဖြတ်၏။ ထိုဋီကာပါဌ်သည် အတိရိတ္တကရောဇန္တဝံ၊ အလမေတန္တိဘာသတု၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာကို နယာဇနာရုံမျှသာ၊ အဋ္ဌကထာဖြင့်ပင် ဝိနည်းမိုရ်ဆိုရမည့် စကား ထင်ရှားလှလေပြီ။ ဤသာမဟုတ်သေး ကပ္ပိယကတံဟောတိ၊ အစရှိသော သတ္တဝိဓိနယကမ္မာကာရကိုပြုသောပါဌ်တော်၌—

အတိရိတ္တံ ကရောဇန္တော ဗျတ္တော ဘိက္ခု၊ ပဋိဗလော ဝိနယဓရော ကပ္ပိယကတံ ဟောတိ၊ အတိရိတ္တကရောဇန္တော ပဋိဂ္ဂဟိတံကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တကရောဇန္တော ဥစ္စာရိတံကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တကရောဇန္တော ဟတ္ထပါသေဌိတံကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တကရောဇန္တေန ဘုတ္တာဝိနာကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တကရောဇန္တေန ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာပဋိဗလေန ဝိနယဓရေန ပဝါရိတေန အာသနာ အဂုဋ္ဌိတေန ကတံ ဟောတိ။ အတိရိတ္တံ ကရောဇန္တော ဗျတ္တော ဘိက္ခု၊ ပဋိဗလော ဝိနယဓရော အလမေတံသဗ္ဗံန္တိ ဘာသိတံ ဟောတိ၊ ဟူ၍အတိရိတ္တကာရကချည်းကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် အလမေတံ သဗ္ဗံ၊ ဟူသောဝိနယကမ္မာ ကာရကို ဝိနည်းမိုရ်သာဆိုအပ်၏။ ပဝါရိတ်သင့်သသူ မဆိုအပ်။]

၁၁။ န ကရေနုပသမ္ပန္တ၊ ဟတ္ထဂံ ပေသယိတွာ ပိ။

ကာရေတုံ လံဘတေ သဗ္ဗော၊ ဘုဉ္ဇိတုံ တမကာရကောတိ။ ။

၁၁။ အနုပသမ္ပန္တဟတ္ထဂံ၊ ပဝါရိတ်သင့်သသူစေသောလူသာမဏေ လက်၌ဖြစ်သော ယာဝကာလိကကို။ နကရေ၊ အတိရိတ်မပြုရာ။ ပေသယိတွာပိ၊ တပါးရဟန်းကိုစေခိုင်း၍လည်း။ ကာရေတုံ၊ အတိရိတ်ပြုစေခြင်းငှါ။ လံဘတေ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုအတိရိတ်ပြုပြီးသော ယာဝကာလိကကို။ အကာရကော၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုသော ရဟန်းမှ တပါးသော။ သဗ္ဗော၊ ပဝါရိတ်သင့်၊ မသင့်သောရဟန်းခပ်သိမ်းသည်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ လံဘတေ၊ ရ၏။

ပဝါရဏာပြီး၏။

ဂ-ကလိက

၁။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ စတ္တာရော၊ ကာလိကာ ယာဝကာလိကံ။

ယာမကာလိကံ သတ္တာဟ၊ ကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁။ ကာလိကာစာတိ၊ ကာလိကာစဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ အကပ်ခံအပ် ကုန်သော။ ဝါ၊ ခံထိုက် ခံကောင်း ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊

အကပ်ခံပြီးသည်မှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ [ထည့်။] ကာလိကာ၊ ကာလိကအပိုင်း အခြားရှိကုန်သောခဇ္ဇ၊ ဘောဇ္ဇ၊ လေယျ၊ ပေယျ-ဟူသော ပုဒ်အနက်တို့သည်။ ဝါ၊ ကာလအပိုင်းအခြားရှိကုန်သော ဆွမ်းပစ္စည်း၊ ဆေးပစ္စည်းတို့သည်။ ယာဝကာလိကံ၊ အရုဏ်တက်သည်မှ မွန်းတည့်တိုင်အောင်သော ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော မုံ၊ ခဲဘွယ်စသော ဝတ္ထု၎င်း။ ယာမကာလိကံ၊ အရုဏ်တက်သည်မှ ပစ္စိုမယံဆုံးအောင် ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော အဖျော်၎င်း။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ထောပတ်စသောဆေး၎င်း။ ယာဝဇီဝိကံ၊ အသက်ရှိသမျှကာလ အပိုင်းအခြားရှိသော နန္ဒင်းစသော ဆေး၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ [ထည့်။] စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။

[ပဋိဂ္ဂဟိတာယေဝတေယာဝကာလိကာဒိကာလိကဒဝါဟာရလာဘိနော၊ နောအညထာတိအဓိပ္ပာယ်ယော။ ။ဋီကာသစ်။

အကပ်ခံမီဖြစ်မှု တံသဒိသဟူလို။ ဝါ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၌ တ-ပစ္စည်းကိုအရဟ သက္ကတ္တ၌စီရင်၊ ကာလိက၌ ဖိက-ပစ္စည်းကိုလည်း အရဟတိတဒ္ဓိတ်၌သက်။]

၂။ ပိဋ္ဌံ မူလံ ဖလံ ခဇ္ဇံ၊ ဂေါရသော ဓညဘောဇနံ။

ယာဂုသူပပ္ပဘုတယော၊ ဟောန္တေတေ ယာဝကာလိကာ။ ။

၂။ ပိဋ္ဌံ၊ စပါးမျိုး၊ ပဲ၊ ပိန်းနဲစေ့စသည်တို့၏ အမှန်ခဲဘွယ်။ မူလံ၊ ဟင်းနု နွယ်မြစ်စသော အမြစ်ခဲဘွယ်။ ဖလံ၊ ပိန်းနဲသီးစသော အသီးခဲဘွယ်။ ခဇ္ဇံ၊ ကျွေးသဲမုံ၊ ကတွတ်မုံစသော ကောက်ပဲဖြင့်ပြီးသောခဲဘွယ်။ ဂေါရသော၊ နို့ရည်၊ နို့ဓမ္မ၊ ရက်တက်ဟူသော ဂေါရသသုံးပါး။ ဓညဘောဇနံ၊ အဟပ်အလျော် နှင့်တကွသော စပါးမျိုးတို့၏ထမင်း၊ မုံလုံး၊ မုယောမုံဟူသော ဘောဇဉ်သုံး ပါး။ ယာဂုသူပပ္ပဘုတယော၊ ယာဂု၊ ဟင်းစသည်တို့၎င်း။ တေ၊ ဤပိဋ္ဌ စသောပုဒ်တို့၏ အနက်တို့သည်။ ဝါ၊ ဤပစ္စည်းအာဟာရတို့သည်။ ယာဝ- ကာလိကာ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဤ၌ ပဘုတိသဒ္ဓါဖြင့် မူလခါဒနိယ၊ ကန္တ၊ မုဠာလ၊ မတ္တက၊ ခန္တ၊ တစ၊ ပတ္တ၊ ပုပ္ဖ၊ ဖလ၊ အဋ္ဌိ၊ ပိဋ္ဌ၊ နိယျာသ ဟူသောခဲဘွယ် တဆယ့်နှစ်ပါးတွင် မူလ၊ ဖလ၊ ပိဋ္ဌ၊ နိယျာသကိုထား၍ အကြွင်းရှစ်ပါးကို၎င်း၊ ဓညဘောဇနမှတပါး မစ္ဆ မံသဘောဇနကို၎င်းယူ၊ နိယျာသကား-ယာဝကာလိကမရှိ၊ ကြံစေးကား သတ္တာ ဟကာလိက၊ အကြွင်းကား ယာဝဇီဝိကချည်း။]

*မြစ်ဥစ္စယ်ညောက်၊ ပင်ခေါက်ရွက်ပွင့်၊ သီးစေ့ဆင့်၊ မုံနစ်စေးဆယ့်နှစ်။

၃။ မရ မုဒ္ဒိက၊ သာလူက၊ စောစမောစမ္ပဇမ္ပဇံ။

ဖာရူသံ နာဂ္ဂိသန္တတ္တံ၊ ပါနကံ ယာမကာလိကံ။ ။

၃။ မရံမုဒ္ဒိကသာလူကစောစမောစမ္ပဇမ္ပုဇံ၊ သစ်မည်စည်၊မုဒြိက်၊ကြာ
စွယ်၊အစေ့ရှိသော တောငှက်ပျော၊ အစေ့မဲ့သော အိမ်ငှက်ပျော၊ သရက်၊
သပြေသီးမှဖြစ်သော။ ဖာရူသံ၊ ဖက်သက်တရော်သီးမှဖြစ်သော။ နာဂိ-
သန္တတ္တံ၊ မီးဖြင့်မချက်အပ်သော။ ပါနကံ၊ အဖျော်ရှစ်ပါးသည်။ ဝါ၊
သောက်ဘွယ်ရှစ်ပါးသည်။ ယာမကာလိကံ၊ မည်၏။

၄။ သာနုလောမာနိ ခညာနိ၊ ဌပေတွာ ဖလဇော ရသော။
မရူကပုပ္ဖု၊အညတြ၊သဗ္ဗော ပုပ္ဖရသော ပိ စ။ ။

၅။ သဗ္ဗပတ္တရသော စေဝ၊ ဌပေတွာ ပက္ကဋ္ဌာကဇံ။
သီတောဒမဒ္ဒိတာဒိစ္စ၊ ပါကော ဝါယာမကာလိကော။ ။

၄-၅။ သာနုလောမာနိခညာနိ၊အဟပ်နှင့်တကွသော စပါးမျိုး၊သီးကြီး
ကိုးပါး၊ပဲတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ ဖလဇောရသော၊ အသီးမှဖြစ်သော အရည်
သည်၎င်း။ မရူကပုပ္ဖု၊သစ်မည်စည်ပွင့်ကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ သဗ္ဗောပုပ္ဖရ-
သောပိစ၊ ခပ်သိမ်းသောအပွင့်ရည်သည်၎င်း။ ပက္ကဋ္ဌာကဇံ၊ ဟင်းရွက်ကျက်
ရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗပတ္တရသောစေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အရွက်ရည်
သည်၎င်း။ သီတောဒမဒ္ဒိတော၊ ရေအေး၌နယ်အပ်သော်၎င်း။ အာဒိစ္စပါ-
ကောဝါ၊ နေပူ၌ချက်အပ်သော်၎င်း။ ယာမကာလိကော၊ မည်၏။

[တာလ၊နာဠိကေရ၊ပနသ၊လဗ္ဗေ၊အသာဗု၊ကုမ္ဘဏ္ဍ၊ပုဿဖလ၊တိပုဿဖလ၊
ဇ္ဇောလုကာနိနဝမဟာဖလာနိသဗ္ဗညုအပရဏ္ဍံ ခညဂတိကမေဝ၊ ဟူသောအဋ္ဌက
ထာ၌ ခညဂတိကကို ဤ၌ သာနုလောမညေဟူသည်။]

*ထန်းအုန်းတကွ၊ ပိန်းနဲနှစ်စုံ၊ ဗူးဖရုံ၊ မှတ်ယုံသုံးသခွါး။
ပုဿ-တိပု၊ ဇ္ဇောလု၊ သုံးခုသရုပ်ကြား။
မဟာဖလ၊ ပရဏ္ဍ၊ ခညတူအလား။

[သီတောဒမဒ္ဒိတော၌ ယှဉ်အပ်သော ဝါသဒ္ဓါကြောင့် သီတောဒဖြင့်
ဥဏှောဒကိုယူ။ မဒ္ဒိတဖြင့်မရူကမှတပါးသော ပုပ္ဖဖလပတ္တ၌ သံဒ္ဓမဒ္ဒိတကိုယူ။
မရူကပါနန္တိမရူကာနံဇာတိရသေနကတပါနံ။ တံပနဥဒကသမ္ဘိန္ဒဝဇ္ဇတိ၊ သုဒ္ဓိန-
ဝဇ္ဇတိ။ ဟူ၍အဋ္ဌကသာ၌ မရူက၏ဇာတိ ရသသုဒ္ဓမအပ်ဟု ပယ်သောကြောင့်
မုဒ္ဒိကစသည်၌ ဇာတိရသသုဒ္ဓမအပ်၏ဟူသော အနက်ပြီး၏။]

[အနုဇာနာမိတိကွဝေဂိလာနဿဂုဠံ၊အဂိလာနဿဂုဠောဒကံ၊ဟူသောပါဠိ
တော်၌လည်း ဥစ္ဆု၊ရသလည်း ဂုဠပင်ဖြစ်သောကြောင့် ဤပါဠိဖြင့်လည်း ဇာတိ
ရသသုဒ္ဓမအပ်၏ဟူသော အနက်ပြီး၏။ ဤဂုဠောဒကဥစ္ဆု၊ရသသည် သတ္တာဟကာ
လိကတကားဟူငြားအံ့။ ဥစ္ဆု၊ရသော နိက္ကသဇ္ဇောပစ္စာဘတ္တံဝဇ္ဇတိ။ ဣတိ ပါနာ
နိအနုဇာနန္တေန ဣမေပိစတ္တာရောရသာအနုညာတာ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ပုပ္ဖပတ္တ ဖလုစ္ဆန္တံ၊ စတ္တာရောပနိမေရသာ။

အနုညာတာဗ္ဗမာနဋ္ဌ၊ ပါနာနိ အနုဇာနတာ။ ။

ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယဖြင့် ပါနအရာ၌ အနုညာတာအဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ကာလိကသမ္ဘိန္ဒုဖြစ်ခဲ့၏ တကား ဟူခြားအံ့၊ ဂိလာနဿိဂုဠန္တိ တထာရူပေန ဗျာဓိနာ ဂိလာနဿပစ္စာဘတ္တံ ဂဠုအနုဇာနာမိတိ အတ္ထော၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ တထာရူပဗျာဓိကြောင့် ဂိလာနသည် ပစ္စာဘတ္တံ ဂုဠကို သတ္တာဟကာလိကဘောသဇ္ဇပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏ဟု သိအပ်သကဲ့သို့၊ အဂိလာနဿဂုဠောဒကံ ဟူသောပုဒ်ကို အဂိလာနဿဂုဠောဒကန္တိ အသတိပိ တထာရူပေ ဗျာဓိမိ တထာရူပပါယပိပါသာယ အဂိလာနဿပစ္စာဘတ္တံဂုဠောဒကံ ပါနပရိဘောဂေနပရိဘုဠိတုံ အနုဇာနာမိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အနက်၏ ဥတ္တာနဖြစ်သောကြောင့် တထာရူပဗျာဓိ မရှိသော်လည်း တထာရူပပိပါသကြောင့် အဂိလာနသည် ပစ္စာဘတ္တံ ဂုဠောဒကကို ယာမကာလိကပါန ပရိဘောဂဖြင့်သုံးဆောင်အပ်၏ ဟုသိအပ်ရကား- တထာရူပပိပါသ အကြောင်းအထူး၊ အာရောဂျပိပါသစ္စေဒနအကျိုးအထူး၊ ဘောသဇ္ဇပါနဟူသော ပရိဘောဂအထူး၊ ဂိလာနာဂိလာန ဟူသော အနုဇာနနကိရိယာ ပဋိဂ္ဂါဟကသမ္ပဒါန် အထူးအားဖြင့် ကာလိကသမ္ဘိန္ဒုမဖြစ်၊ အသမ္ဘိန္ဒုသာဖြစ်၏ဟူပေ။]

၆။ သပ္ပိ နောနိတတေလာနိ၊ မရုဖာဏိတမေဝ စ။

သတ္တာဟကာလိကာ သပ္ပိ၊ ယေသံ မံသမဝါရိတံ။

၆။ သပ္ပိနောနိတတေလာနိ၊ ထောပတ်၊ ဆီဥ၊ ဆီတို့၎င်း။ မရုဖာဏိတမေဝစ၊ ပျား၊ တင်လဲ၎င်း။ ဣမေပဉ္စတို့သည်။ [ထည့်။] သတ္တာဟကာလိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်နွား၊ ကျွဲစသည်တို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ အဝါရိတံ၊ မအပ်ဟုမမြစ်အပ်။ တေသံ၊ ထိုအသားအပ်သော သတ္တဝါတို့၏။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ သပ္ပိ၊ သပ္ပိမည်၏။

[ယေသံမံသံပရိဝါရိတံဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ယေသံမံသံကပ္ပတိတေသံသပ္ပိ၊ ဟူသောပါဠိတော်၌ ကပ္ပတိ၏အရကိုပြသော ပရိယာယ်ချည်းပင်။ ဤပါဠိဖြင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုသပ္ပိကိုသာပြသည်၊ နောနိတကားသပ္ပိနှင့်တူ၏။]

[တေလမရုကိုပြလို၍ တေလံစသည်ကိုမိန့်။]

၇။ တေလံ တိလဝသေရဏ္ဏ၊ မရုသာသပသမ္ဘဝံ။

ခုဒ္ဒါဘမရမရုကရိ၊ မက္ခိကာဟိ ကတံ မရ။ ။

၇။ တိလဝသေရဏ္ဏမရုသာသပ သမ္ဘဝံ၊ နှမ်းစေ့၊ သားဆီခဲ၊ ကြက်ဆူ၊ သစ်မည်စည်၊ မုန်ညင်းစေ့မှဖြစ်သောဆီသည်။ တေလံ၊ မည်၏။ ခုဒ္ဒါဘမရမရုကရိမက္ခိကာဟိ၊ ပျားငယ်၊ ပျားကြီး အတံတို့၌ ပျားအုံပြုတတ်သော

ယင်ပျားတို့သည်။ [ဇိုကာဟောင်း။]ဝါ၊ ပျားရည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော ပျား
ငယ်၊ပျားကြီးတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ပျားရည်သည်။မရ၊ မည်၏။

ဂ။ ရသာဒိ ဥစ္ဆုရိကတိ၊ ပက္ကာပက္ကာ စ ဖာဏိတံ။
သဝတ္ထုပက္ကာ သာမံ ဝါ၊ ဝသာ ကာလေ အမာနုသာ။
အညေသံ န ပစေ ဝတ္ထု၊ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုနံ။ ။

ဂ။ ပက္ကာ၊ အဖတ်ကိုပစ် အရည်ညှစ်၍ ချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
အပက္ကာစ၊ မချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရသာဒိဥစ္ဆုရိကတိ၊ အရည်
စသောကြံအထူးသည်။ ဖာဏိတံ၊ မည်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤသပ္ပံစသောအလုံးစုံ
သည်။သတ္တာဟကာလိကံ၊ မည်၏။[ထည့်။] ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။ သာမံဝါ၊
မိမိသည်၎င်း။ ပရေဟိဝါ၊ သူတပါးတို့သည်၎င်း။[ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ယူ။] သဝတ္ထု၊
ပက္ကာ၊ အသားစိုင်း၊အဆီခဲဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွချက်အပ်သော။ အမာ-
နုသာ၊ လူဆီမှတပါးသော သားဆီကြည်သည်။ ဝသာ၊ မည်၏။ အညေသံ၊
သားဆီကြည်မှ တပါးကုန်သော။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုနံ၊ ယာဝကာလိက
ဝတ္ထုရှိသော ထောပတ်၊ဆီဥ ဟူသောသတ္တာဟကာလိကတို့၏။ဝတ္ထု၊ တည်
ရာအကြောင်းဖြစ်သော ခီရ၊ ဒဓိဟူသော ယာဝကာလိကဝတ္ထုကို။ သာမံ၊
ကိုယ်တိုင်။[လိုက်စေ။]နပစေ၊မချက်ရာ။

[အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေဝသာနိ ဘောသဇ္ဇောနိ အစ္ဆဝသံမစ္ဆဝသံသံသုမာရဝသံ
သုကရဝသံဂဒြဘဝသံကာလေ ပဋိဂ္ဂဟိတံကာလေနိပ္ပက္ကံ ကာလေသံသဋ္ဌံတေလ
ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ဟူသည်နှင့်အညီ-

*ဝံငါးမိကျောင်း၊ ဝက်အောင်းမြည်းဆီ၊ ဆေးငါးလီ၊ ခါမှီချက်စစ်သုံး။

ဟူသောအနက်သည်ပါကဋ်ဖြစ်၍ တေလဇ္ဇောဂဓဖြစ်သော ဝသာ၏ဝိဘာဂ
ကိုမပြဘဲ ဘောသဇ္ဇောဓိသ၏အခြားမဲ့၌ဝသောဓိသကိုပြလိုရကား သဝတ္ထုစသည်
ကိုမိန့်၊ တပါးသောအရာ၌ သာမံပက္ကကိုမြစ်လို၍ အညေသံစသည်ကိုမိန့်။

*ဗျာဓိပုဂ္ဂလာ၊ ကာလာသမယ၊ ဒေသဝသာ၊ ဘောသဇ္ဇော၊ သတ္တာဩဓိသ၊
ဘီလူးနာကို၊ သားစိမ်းမျိုး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရောမန်၊ စားမြို့ပြန်။
လေးတန်ဆေးမှာ၊ မြွေခဲခါ၊ စားရာခဏ၊ သမယ။
ဒေသဘိနပ်၊ အထပ်ထပ်၊ ပညတ်ဝသာ၊ ဆီငါးဖြာ၊ ပဉ္စာဘောသဇ္ဇ။
သတ္တောဓိသ၊ သရုပ်ပြ၊ မှတ်ကသိမည်သာ။

ရောမဋ္ဌကဟူရှိသောပါဌ်အလိုကား- ပုဂ္ဂိုလ်ရောမဋ္ဌ၊ စားမြို့ခတ်၊ဝိကဋ်ဆေး
မှာ၊ မြွေခဲခါ၊ ဟူ၍ဆို။ ဒေသောဓိသ၌ဝိနယဓရပဉ္စမဥပသမ္ပဒါ၊ ဓုဝန္တာန၊
စမ္ပတ္တရဏကိုလည်းယူ၊ ဩဒိသ၊ ဩဓိသနှစ်ချက်သင့်သည်ချည်း။]

၉။ ဟလိဒ္ဓိံ သိင်္ဂီဝေရဉ္စ၊ ဝစတ္တံ လသုဏံ ဝစာ။
ဥသီရံ ဘဒ္ဒမုတ္တဉ္စ၊ တိဝိသံ ကဋုကရောဟိဏီ။
ပဉ္စမူလာဒိကဉ္စာပိ၊ မူလံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၉။ ဟလိဒ္ဓိံ၊ နန္ဒင်း။ သိင်္ဂီဝေရဉ္စ၊ ချင်း။ ဝစတ္တံ၊ ဆိတ်ဖူး။ လသုဏံ၊
ကြက်သွန်ဖြူ။ ဝစာ၊ လင်းလေ။ ဥသီရံ၊ ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္တဉ္စ၊ နွားမြေ
ရင်း။ အတိဝိသံ၊ ဓိဝုတ်။ ကဋုကရောဟိဏီ၊ ကုလားဆောင်းမေးခါး။ ပဉ္စမူ
လာဒိကံ၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးပါးစသော။ မူလံ၊ အမြစ်၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊
ထိုအမြစ်အလုံးစုံသည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။
[ဟရိ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏိဓာရေတိတိဟလိဒ္ဓိ။]

၁၀။ ဗိဠင်္ဂံ မရိစံ ဂေါဋ္ဌ၊ ဖလံ ပိပ္ပလိရာဇိကာ။
တိဖလေရဏ္ဍကာဒိနံ၊ ဖလံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၀။ ဗိဠင်္ဂံ၊ အိပ်မွေသီး။ မရိစံ၊ ငရုတ်ကောင်း။ ဂေါဋ္ဌ၊ ဖလံ၊ သမင်စာသီး။
ပိပ္ပလိ၊ ပိတ်ချင်းသီး။ ရာဇိကာ၊ မုန်ညင်းသီး။ တိဖလေရဏ္ဍကာဒိနံ၊ ကနိခို၊
ကြက်ဆူစသည်တို့၏။ ဖလံ၊ အသီး၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။

၁၁။ ကပ္ပါသနိမ္မကုဋဇ၊ ပဋောလ သုလသာဒိနံ။
သုပေယျပဏ္ဍံ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပဏ္ဍံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၁။ သုပေယျပဏ္ဍံ၊ ဟင်းချက်ထိုက်သော ဟင်းနုနွယ်ရွက် စသည်ကို။
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ကပ္ပါသ၊ ဝါ။ နိမ္မ၊ တမာ။ ကုဋဇ၊ လက်ထုတ်။ ပဋောလ၊
မြူးဒါး။ သုလသာဒိနံ၊ ရုံးစသည်တို့၏။ တံပဏ္ဍံ၊ ထိုအရွက်သည်။ ယာဝဇီဝိ-
ကံ၊ မည်၏။

၁၂။ ဌပေတွာ ဥစ္ဆုနိယျာသံ၊ သရသံ ဥစ္ဆုဇံ တစံ။
နိယျာသော စ တစော သဗ္ဗော၊ လောဏံ လောဟံ သိလာ တထာ။ ။

၁၃။ သုဒ္ဓသိတ္တဉ္စ သေဝါလော၊ ယဉ္စ ကိဉ္စိ သုဇျာပိတံ။
ဝိကဋာဒိပ္ပဘေဒဉ္စ၊ ဉာတဗ္ဗံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၂-၁၃။ ဥစ္ဆုနိယျာသံ၊ ကြီစေးကို၎င်း။ သရသံ၊ အရည်ရှိသော။
ဥစ္ဆုဇံတစံ၊ ကြီခွံကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗော၊ သော။ နိယျာသောစ၊ အစေး။
တစော၊ အခေါက်အခွံ။ လောဏံ၊ ဆား။ လောဟံ၊ သံ၊ ကြေး။ သိလာ၊
ကျောက်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သုဒ္ဓသိတ္တဉ္စ၊ ပျားရည်မဘက် သက်သက်သော

ဘယောင်း။ သေဝါလော၊ မှော်။ သုဈာပိတံ၊ အကျမ်းမီးဖုတ်သော။ ယဉ္ဇကိဉ္ဇိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ကာလိကဝတ္ထု၎င်း။ ဝိကဋာဒိပ္ပဘေဒံ၊ ကျင်ကြီးတသွယ်၊ ကျင်ငယ်တထွေ မြေသစ်စိမ်းပြာ မဟာဝိကဋ စသည်အပြားရှိသော။ ယဉ္ဇကိဉ္ဇိစ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ဝတ္ထု၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ [ထည့်။] ယာဝဇီဝိကံ၊ ဟူ၍။ ဉ္ဇတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၁၄။ မူလံ သာရံ တစော ဖေဂ္ဂု၊ ပဏ္ဍိ ပုပ္ဖ ဖလံ လတာ။
အာဟာရတ္ထမသာဓေန္တိ၊ သဗ္ဗံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၄။ အာဟာရတ္ထံ၊ အာဟာရကိစ္စကို။ အသာဓေန္တိ၊ မပြီးစေနိုင်သော။ မူလံ၊ အမြစ်။ သာရံ၊ အနှစ်။ တစော၊ အခေါက်၊ အခွံ။ ဖေဂ္ဂု၊ အကာ။ ပဏ္ဍိ၊ အရွက်။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်။ ဖလံ၊ အသီး။ လတာ၊ နွယ်၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။

[ကာလိကလေးပါးသရုပ်ကိုပြပြီး၍ထို၌ကမ္မိယာဒိဝိဘာဂကို သဗ္ဗစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၁၅။ သဗ္ဗကာလိကသမ္ဘောဂေါ၊ ကာလေ သဗ္ဗဿ ကပ္ပတိ။
သတိ ပစ္စယေ ဝိကာလေ၊ ကပ္ပတေ ကာလိကတ္တယံ။ ။

၁၅။ သဗ္ဗကာလိကသမ္ဘောဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလိကလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာလေ၊ အကပ်ခံသနွေ နံနက်အခါ၌။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံနာ၊ မနာသောရဟန်းအား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ပစ္စယေသတိ၊ အကြောင်းရှိမှုကား။ ကာလိကတ္တယံ၊ ယာမ၊ သတ္တာဟ၊ ယာဝဇီဝိကဟူသော ကာလိကသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဝိကာလေဝိ၊ နေလွဲသောအခါ၌ လည်း။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။

[ဝိပါသပစ္စည်းရှိမှု ယာမကာလိက၊ ဂေလညပစ္စည်းရှိမှု သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကအပ်၏ဟူလို။]

၁၆။ ကာလယာမမတိက္ကန္တာ၊ ပါစိတ္တိံ ဇနယန္တုဘော။
ဇနယန္တိ ဥဘောပေတေ၊ အန္တောဂုတ္တဉ္စ သန္နိမိံ။ ။

၁၆။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့သည်။ ကာလယာမမတိက္ကန္တာ၊ မွန်းတည့်အခါ၊ ပစ္စိမယံကိုလွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ လွန်ကုန်သောကြောင့်။ ပါစိတ္တိံ၊ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ်၊ သန္နိမိပါစိတ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းကို။ [ကာရိုက်ကံထည့်။] ဇနယန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဧတေဥဘောဝိ၊ ထိုယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက နှစ်

ပါးတို့သည်ပင်လျှင်။ အန္တောဝုတ္တဉ္စ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ သိုမှီးခြင်းကြောင့်
ဒုက္ကဋ်ကို၎င်း။ သန္တိမိ၊ သန္တိမိကာရကပါစိတ်ကို၎င်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကို။ [ထည့်။]
ဇနယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၇။ သတ္တာဟကာလိကေ သတ္တ၊ အဟာနိ အတိနာမိတေ။
ပါစိတ္တိ ပါဠိနာရူဠေ၊ သပ္ပိအာဒိမိ ဒုက္ကဋ်။ ။

၁၇။ သပ္ပိအာဒိမိ၊ ထောပတ်အစရှိသော။ သတ္တာဟကာလိကေ၊
သတ္တာဟကာလိကသည်။ ဝါ၊ သတ္တာဟကာလိကကို။ သတ္တအဟာနိ၊ ခုနစ်
ရက်တို့ကို။ အတိနာမိတေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ လွန်စေအပ်သည်ရှိသော်။
ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်သင့်၏။ ပါဠိနာရူဠေ၊ ပါဠိတော်သို့မတင်အပ်သော။ ဝါ၊
ပါဠိတော်သို့ မတက်သော။ သပ္ပိအာဒိမိ၊ သော။ သတ္တာဟကာလိကေ၊ ကို။
သတ္တအဟာနိ၊ တို့ကို။ အတိနာမိတေ၊ သော်။ ဒုက္ကဋ်၊ သင့်၏။

သပ္ပိတိမနုဿာဒိနံ၊ အာဒိနာတံဝနောနိတံ။
နာဠိကေရာဒိတေလဉ္စ၊ သိတောဒမရုဖါဏိတံ။
[ပါဠိနာရူဠသပ္ပိစသည်၌ သင်္ဂဟဂါထာ။]

သပ္ပိတိ၊ ပါဠိနာရူဠသပ္ပိဟူသည်ကား။ မနုဿာဒိနံ၊ တို့၏။ သပ္ပိ၊ တည်း။
အာဒိနာ၊ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ တံဝနောနိတံ၊ ထိုလူနို့စသည်တို့၏ ဆီဥကို၎င်း။
နာဠိကေရာဒိတေလဉ္စ၊ အုန်းစသည်တို့၏ဆီကို၎င်း။ သိတောဒမရုဖါဏိတံ၊
ရေအေးဖြင့်ပြုအပ်သော သစ်မည်စည်ပွင့် တင်လဲကို၎င်း။ သင်္ဂဟိတံ၊ ၏။
[ခုနစ်ရက်လွန်သော သတ္တာဟကာလိကတို့၌ ပြုအပ်သောအစီအရင်ကို၎င်း၊
ခုနစ်ရက်တွင်းပြုအပ်သော အစီအရင်ကို၎င်းပြုလို၍ နိဿဋ္ဌစသည်ကိုမိန့်။]

၁၈။ နိဿဋ္ဌလဒ္ဓံ၊ မက္ခေယျ၊ နာဂံ နာဇ္ဈောဟရေယျ စ။
ဝိကပ္ပေန္တဿ သတ္တာဟေ၊ သာမဏေရဿမိဋ္ဌတော။
မက္ခနာဒိဉ္စနာပတ္တိ၊ အညဿ ဒဒတော ပိ စ။ ။

၁၈။ နိဿဋ္ဌလဒ္ဓံ၊ စွန့်အပ်၊ စွန့်ထိုက်သော သတ္တာဟကာလိက၊ စွန့်၍
ရအပ်၊ ရထိုက်သော သတ္တာဟကာလိက၊ စွန့်အပ်သည်ကို တဘန်ရပြန်
သော သတ္တာဟကာလိကကို။ အင်္ဂံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကို။ နမက္ခေယျ၊ မလိမ်းကျံရာ။
နာဇ္ဈောဟရေယျစ၊ မျိုလည်းမမျိုရာ။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။
ဝိကပ္ပေန္တဿ၊ သညာ၊ စေတနာ၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွသော စတ္တဝန္တ မုတ္တစိတ်
ကိုဆောက်တည်ပြုပြင်စီရင်သောရဟန်းအား။ မက္ခနဇ္ဈောဟာရာဒိသု၊ လိမ်း
ခြင်း၊ မျိုခြင်းစသည်တို့၌။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်

အတွင်း၌။ မက္ခနာဒိ။ အမာသုတ်ရန်စသည်အကျိုးငှါ။ ဝါ။ စသည်၌။ အဓိဋ္ဌ
တောစ၊ဆောက်တည်သောရဟန်းအား၎င်း။ အညဿ၊တပါးသော လူ၊သာ
မဏေ၊ရဟန်းအား။ ဒဒတောပိစ၊ ပေးသောရဟန်းအား၎င်း။ အနာပတ္တိ၊
မသင့်။

[နိဿဋ္ဌလဒ္ဓန္တိရိနယကမ္မဝသေန နိဿဋ္ဌိတဉ္စ တံ လဒ္ဓဉ္စ ပုနတထေဝါတိ-
နိဿဋ္ဌလဒ္ဓိတံဂဟေတွာတိသေသော။ ။ဋီကာသစ်။

နိဿဋ္ဌလဒ္ဓဉ္စ နိဿဋ္ဌလဒ္ဓဉ္စနိဿဋ္ဌလဒ္ဓိ။ ပြုစေလိုသည်။ နိဿဂ္ဂိယံ အနိ
ဿဋ္ဌိတွာပရိဘုဉ္စတိအာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဟူသောပါဠိကြောင့် နိဿဋ္ဌဟူသော
အနက်ကို သုခဒ္ဓိန္ဒသန္တကံဧကေနပဋိဂ္ဂဟိတံအဝိဘတ္တိဟောတိ၊ သတ္တာဟာ-
တိက္ကမေ ဒ္ဓိန္ဒပိ အနာပတ္တိ၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာကြောင့် လဒ္ဓဉ္စဟူသောအနက်ကို
ရအပ်၏။ ဤနှစ်နက်၌ တာစည်းကို အရဟတ္တ၌စီရင်၊ နိဿဋ္ဌံ ပဋိလဘိတွာန
ကာယိကေန ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ ဟူသောပါဠိကြောင့် နိဿဋ္ဌလဒ္ဓဉ္စ
ဟူသော အနက်ကို ရအပ်၏။

သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၌ တိုက်ရိုက်ဝိကပ္ပနာလာ၏။ အာဝသထံ အနိဿဋ္ဌိတွာ
စာရိကံပက္ကမေယျပါစိတ္တိယံ-ဟု ကျောင်း၌ဝိဿဇ္ဇေနပရိယာယ်အားဖြင့် ဝိကပ္ပနာ
လာ၏။ သာမဏေရဿစ ဧတ္တေန ဝန္တေန မုတ္တေန-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဆေး၌
ပရိယာယ်ဝိကပ္ပနာကိုရအပ်၏ဟု နှလုံးပြုလျက်၎င်း၊ ပါဠိကိုရည်၍ဝိကပ္ပေန္တဿ-
သတ္တာဟေ သာမဏေရဿ အဓိဋ္ဌတောကိုမိန့်သည်။

အန္တောသတ္တာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ နဿတိ ဝိနဿတိ သာမဏေ-
ရဿ စတ္တေန ဝန္တေန မုတ္တေန- ဟူသော ပါဠိကြောင့် ဤ၌ သတ္တာဟေပုဒ်ကို
အဓိဋ္ဌတော၌သာယှဉ်အပ်၏။

သာမဏေရဿစတ္တေန စသည်၏ အရဖြစ်သော ဝိကပ္ပေန္တဿ သာမဏေ
ရဿ၌ မယှဉ်အပ်။ ပါဠိတော်၌ အန္တောသတ္တာဟံ ပုဒ်သည် မဟာသုမနထေရ
ဝါဒအားဖြင့် သာမဏေရဿ စတ္တေန စသည်သို့လည်း လိုက်ရကား ဤ၌လည်း
ထိုထေရဝါဒအားဖြင့် ဝိကပ္ပေန္တဿ၌ ယှဉ်အပ်သော်လည်း ထိုဝါဒကို မဟာ-
ပဒုမထေရ်ပယ်ပြီးဖြစ်၍ မယှဉ်သင့်ပြီ။ ဝိကပ္ပေန္တဿ၌ ကပ္ပသဒ္ဓါဝိဓေနတ္ထ။
ယင်းသို့ ဝိဓာနတ္ထကိုလည်း စိတ္တသင်္ကပ္ပေါဉ်ကဲ့သို့ သညာစေတနာဓိပ္ပါယ်တို့ဖြင့်
သပြိုဟ်အပ်၏။ ။အဓိဋ္ဌတော၌ ဌာဓာတ်သည် အကမ္မကဖြစ်၍ မက္ခနာဒိပုဒ်
နောင်အာလပနေစ၌ စ-သဒ္ဓါဖြင့် တဋ္ဌတ္ထ၌ သိဝိဘတ်သက်။ သိ။ ဟူသော
သုတ်ဖြင့် သိကိုအံပြု၊ အံမောနိဂ္ဂဟိတံဖြင့်ပြီးစေ။ ဝါ။ သို့သက်၍ အာဒိတော-
ဩစ၌ စ-သဒ္ဓါဖြင့်ပြီးစေ။

သပ္ပါဒိမုဒ္ဓန္တဉ္စနံ၊မရုဉ္စအရမက္ခနံ။
ဖါဏိတံသရဇူပနံ၊မိဋ္ဌာယ ဘုဉ္စိယေ တထာ။ ။ [သင်္ဂဟဂါထာ။]

သပ္ပါဒိ၊ ထောပတ်၊ ဆိဉ္ဇ၊ ဆိကို၊ မုဒ္ဒဗ္ဗန္ဓနံ၊ ခေါင်းလိမ်းရန်၊ ခြေနယ်ရန်အကျိုး
 ၄။ မရဉ္ဇ၊ ပျားကိုကား၊ အရမက္ခန္ဓံ၊ အမာသုတ်ရန်အကျိုး၊ ၄။ ဖါဏိတံ၊ ကို၊ ခံရမှုပန်၊
 ကျောင်းကိုထုံရန်အကျိုး၊ ၄။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တထာ၊ ထိုဆောက်တည်
 တိုင်း၊ ဘုဉ္ဇယေ၊ သုံးရာ၏။]

[ဘောသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌လာသော ခုဒ္ဒသိက္ခာကိုဆိုပြီး၍ ဘောသဇ္ဇခန္ဓကဉ္စလာ
 သော ခုဒ္ဒသိက္ခာကိုဆိုလိုရကား ယာဝကာလိကအာဒိနိစသည်ကိုမိန့်။ ၀။ အသီး
 အသီးပြအပ်ပြီးသောကာလိကတို့၏ ကာလိကန္တရဂတသဘောကိုပြလို၍ ယာဝ
 ။ပ။ သဗ္ဗာဝံ-ကိုမိန့်။ တသ္မာ-စသည်လဒ္ဒဂုဏ်။]

၁၉။ ယာဝကာလိကအာဒိနိ၊ သံသဌာနိ သဟတ္တနာ။
 ဂါဟာပယန္တိ သဗ္ဗာဝံ၊ တသ္မာ ဝေမုဒိရိတံ။ ။

၁၉။ ယာဝကာလိကအာဒိနိ၊ ယာဝကာလိကစသည်တို့သည်။ ၀။ ယာဝ၊
 ယာမ၊ သတ္တာဟကာလိကတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော ယာဝ၊
 ယာမ၊ သတ္တာဟကာလိကနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံသဌာနိ၊ ရောနှောအပ်ကုန်သော
 ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကတို့ကို။ သဗ္ဗာဝံ၊ ယာဝ၊ ယာမ၊
 သတ္တာဟဟူသောမိမိ၏မွန်းတည့်၊ ပစ္စိမယံ၊ ခုနစ်ရက်၌ အပ်သောသဘောကို။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂါဟာပယန္တိ၊ ယူစေတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝေမုဒိရိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဝုစ္စမာနာပေက္ခာဝေသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် ဥဒိရိတံ၌ တပစ္စည်းကိုအနာ
 ဂတ်၌သက်။]

၂၀။ ပုရေ ပဋိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ သတ္တာဟံ ယာဝဇီဝိကံ။
 သေသကာလိကသမ္ဘိဿံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဉ္ဇတော။ ။

၂၀။ ပုရေပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ရှေးနေ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ သေသကာလိက
 သမ္ဘိဿံ၊ ကြွင်းသော ယာဝ၊ ယာမကာလိကနှင့်ရောသော။ သတ္တာဟဉ္စ၊ သတ္တာ
 ဟကာလိကကို၎င်း။ ယာဝဇီဝိကဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော
 ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၂၁။ ယာဝကာလိကသမ္ဘိဿံ၊ ဣတရံ ကာလိကတ္တယံ။
 ပဋိဂ္ဂဟိတံ တဒဟု၊ တဒဟေဝ စ ဘုဉ္ဇယေ။ ။

၂၁။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ထိုနေ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ ယာဝကာလိက သမ္ဘိသံ၊ ယာဝကာလိကနှင့်ရောသော။ ဣတရံ၊ ယာဝကာလိကမှတစ်ပါးသော။ ကာလိကတ္တယံ၊ ခုနစ်ရက် အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလိကသုံးပါးတို့ ၏ အပေါင်းကို။ တဒဟေဝ၊ ထိုအကပ်ခံသနဲ့ နံနက်၌သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇယေ၊ သုံးရာ၏။

၂၂။ ယာမကာလိကသမ္ဘိသံ၊ သေသမေဝံ ဝိဇာနိယံ။
သတ္တာဟကာလိကမိဿဉ္စ၊ သတ္တာဟံ ကပ္ပတေတရန္တိ။ ။

၂၂။ ယာမကာလိကသမ္ဘိသံ၊ ယာမကာလိကနှင့်ရောသော။ သေသံ၊ ကြွင်းသောသတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကကို။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ အကပ်ခံ သနဲ့ယံ၌သာသုံးရာ၏ဟု။ ဝိဇာနိယံ၊ သိအပ်၏။ သတ္တာဟကာလိကမိဿံ၊ သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောသော။ ဣတရဉ္စ၊ ယာဝဇီဝိကသည်ကား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

[သေသမေဝံ၌ ဧဝံသဒ္ဓါဥပမာအနက်ရှိရကား။] တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ယာဝကာလိကသမ္ဘိသံ၊ သော။ ဣတရံ၊ ကာလိကတ္တယံ၊ ကို။ တဒဟေဝ၊ လျှင်။ ဘုဉ္ဇယေယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ယာမကာလိက- သမ္ဘိသံ၊ သော။ သေသံ၊ ကာလိကဒွယံ၊ ကို။ တဒဟေဝ၊ လျှင်။ ဘုဉ္ဇယေ၊ ၏။ [ဤသို့ အပြည့်အစုံသမ္ပန်။] ဝါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါဝံ၊ ဤယာမကာလိကဟူသော မိမိ ၏အကပ်ခံသနဲ့ ယံ၌သာအပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝိဇာနိယံ၊ ၏။ [ဧဝံ- သဒ္ဓါနိဒဿနတ္ထ။]

ကာလိကပြီး၏။

၉-ပဋိဂ္ဂါဟ

၁။ ဒါတုကာမာဘိဟာရေ စ၊ ဟတ္ထပါသေရဏက္ခမံ။
တိဓာ ဒေန္တေ ခွိဓာ ဂါဟော၊ ပဉ္စဂေဝံ ပဋိဂ္ဂဟော။ ။

၁။ ပဋိဂ္ဂါဟောတိ၊ ကား။ ဒါတုကာမာဘိဟာရေစ၊ ကပ်လိုသောသူ၏ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း။ ဟတ္ထပါသော၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့ရောက် ခြင်း။ ရေဏက္ခမံ၊ ထာမ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏ချီကြွခြင်းငှါ ခံသောဝတ္ထု။ တိဓာ- ဒေန္တေ၊ ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု၊ လွှတ်လိုက်ခြင်း သုံးပါးဖြင့်ပေးလတ်

သော်။ ဒွိဓာဂါဟော၊ ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုနှစ်ပါးဖြင့်ခံခြင်း။ ဧဝံ၊
သို့။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ပဉ္စင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။

ဥစ္စာရဏံဟတ္ထပါသော၊ ဘိဟာရော ဒေဝတာဒိဒေါ၊
ပဋိဂ္ဂဟောတိဂါဟေဝံ၊ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိရူဟတိ။
[အဋ္ဌကထာကြီး၌လာသော အင်္ဂါကိုဆိုသောသင်္ဂဟဂါထာ။]

ဥစ္စာရဏံ၊ အားလျစ်လျူရှိသောသူ ချီနိုင်လောက်သောဝတ္ထု။ ဟတ္ထပါသော၊
ဟတ္ထပါသ်၌တည်ခြင်း။ အဘိဟာရော၊ ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှုဆောင်ခြင်း။ ဒေဝတာဒိ-
ဒေါ၊ နတ်၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်တို့ ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု၊ လွှတ်လိုက်၍ပေး
ခြင်း။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ရဟန်းသည် ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်ခံခြင်း။ ဣတိဧဝံ၊
သို့။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။

၂။ အသံဟာရေ တတ္ထ ဇာတေ၊ သုခုမေ စိဉ္စအာဒိနံ။
ပဏ္ဏေ ဝါသယုဘာရေ စ၊ ပဋိဂ္ဂါဟော န ရူဟတိ။ ။

၂။ အသံဟာရေ၊ မချီနိုင်သော ကျောက်ဖျာစသည်၌၎င်း။ တတ္ထဇာ-
တေ၊ ထိုအပင်၌ရောက်သော အရွက်၌၎င်း။ စိဉ္စအာဒိနံ၊ မန်ကျည်းစသည်တို့
၏။ သုခုမေပဏ္ဏေဝါ၊ သိမ်မွေ့သောအရွက်၌၎င်း။ အသယုဘာရေစ၊ ထာမ၊
မဇ္ဈိမပုရိသ မချီနိုင်သောဝန်၌၎င်း။ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။

၃။ သိက္ခာမရဏလိင်္ဂေဟိ၊ အနပေက္ခဝိသဂ္ဂတော။
အစ္ဆေဒါနုပသမ္ပန္န၊ ဒါနာ ဂါဟောပသမ္ပတိ။ ။

၃။ သိက္ခာမရဏလိင်္ဂေဟိ၊ သိက္ခာချခြင်း၊ သေခြင်း၊ လိန်ပြန်ခြင်းတို့
ကြောင့်၎င်း။ အနပေက္ခဝိသဂ္ဂတော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိစွန့်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အစ္ဆေ-
ဒါနုပသမ္ပန္နဒါနာ၊ လုယက်၍ယူခြင်း၊ လူ-သာမဏေအား ပေးခြင်းကြောင့်
၎င်း။ ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။

[ပသမ္ပယံပုဒ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဥပသမ္ပတိဟုပုဒ်မဖြစ်သင့်ပြီ။ သမ္ပတိလည်းရှိ၏။
ဥပသမ္ပတိပုဒ်ဖြတ်၊ သမအဒဿနေ၊ သမတိဂူပသမ္ပတိအဂ္ဂိ။ ။သဒ္ဓနီတိ။ ဤ၌
ကား ဆန်းကြောင့်ခွေတော်ပြီ။]

၄။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ သဗ္ဗံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဉ္ဇတော။
သုဒ္ဓမ္မ နာတိဗဟလံ၊ ကပ္ပတေ ဥဒကံ တထာ။ ။

၅။ အင်္ဂလဂ္ဂမဝိစ္ဆန္တံ၊ ဒန္တက္ခိကဏ္ဍဂူထကံ။
လောဏသုခေဠသိယံဏိ၊ သေမှမုတ္တကရီသကံ။ ။

၄-၅။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်မခံအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကာလိ
 ကလေးပါးကို။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိ၊ ၏။
 သုဒ္ဓံ၊ ဝတ်မှုမြို့နည် အရည်တပါးမရော စင်ကြယ်သော။ နာတိဗဟလံ၊
 မနောက်လွန်းသော။ ဥဒကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ အင်္ဂလဂ္ဂမဝိစ္ဆန္တံ၊
 ကိုယ်၌ဗြိကပ် ပြတ်၍ မကျသေးသော။ ဒန္တက္ခိကဏ္ဍဂူထကံ၊ သွားညှိ၊ မျက်ဝတ်၊
 နဖါသည်၎င်း။ လောဏသုခေဋ္ဌသိဃံ၊ ကိုယ်၌ပေါက်သောဆား၊ မျက်
 ရည်၊ တံထွေး၊ နှပ်သည်၎င်း။ သေမှမုတ္တကရီသကံ၊ သလိပ်၊ အပေါ့၊ အလေး
 သည်၎င်း။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်မခံဘဲ။ [လိုက်စေ။] ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ ဝါ၊
 [သုဒ္ဓန္တံ၊ စ-ကားဗျုတ်ရေကတည်း။] အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သုဒ္ဓံ၊
 သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံသဗ္ဗံနာတိဗဟလံဥဒကံ-
 ကပ္ပတေ၊ ၏။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်မခံသော။ အင်္ဂလဂ္ဂံ၊ ပ။ ကရီသကံ၊ သည်။
 တထာ၊ တူ။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ [သမ္ပန်။]

[သဘာဝကပ္ပိယကိုပြပြီး၍ ကာလောမိသကပ္ပိယကို ဂူထစသည်ဖြင့် ပြ၏။]

၆။ ဂူထမတ္တိကမုတ္တာနိ၊ ဆာရိကဉ္စ တထာဝိဓေ။

သာမံ ဂဟေတွာ သေဝေယျ၊ အသန္တေ ကပ္ပကာရကေ။ ။

၆။ ဂူထမတ္တိကမုတ္တာနိ၊ ဘင်၊ မြေ၊ ရေ ဟောင်းတို့ကို၎င်း။ ဆာရိကဉ္စ၊
 သစ်စိမ်းပြာကို၎င်း။ တထာဝိဓေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော မြွေခဲခါစသည်၌။
 ကပ္ပကာရကေ၊ ကပ္ပိယကာရကလူသာမဏေသည်။ အသန္တေ၊ မရှိလတ်သော်။
 သာမံဂဟေတွာ၊ ကိုယ်တိုင်ယူ၍။ သေဝေယျ၊ သုံးရာ၏။

၇။ ဒုရူပစိဏ္ဏေ ရဇောကိဏ္ဏေ၊ အထုဂ္ဂဟပ္ပဋိဂ္ဂဟေ။

အန္တောဝုတ္တေ သယံပက္ကေ၊ အန္တောပက္ကေ စ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ။ ။

၇။ ဒုရူပစိဏ္ဏေ၊ အသီးရှိလျက်နွယ်သစ်ခက်ကိုကိုင်ခြင်း၊ အာမိသရှိသော
 ခွက်ကိုကိုင်ခြင်းစသော ပျက်သော အလေ့အကျက်ကြောင့်၎င်း။ ရဇော
 ကိဏ္ဏေ၊ မြူပြွမ်းသောသပိတ်ဖြင့် ဆွမ်းခံခြင်းကြောင့်၎င်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ ဥဂ္ဂ
 ဟပ္ပဋိဂ္ဂဟေ၊ အကပ်ပျက်သောအာမိသကိုစားလို၍အကပ်ခံခြင်းကြောင့်၎င်း။
 အန္တောဝုတ္တေ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ ယာဝ၊ ယာမကာလိကကို သိုမှီးခြင်း
 ကြောင့်၎င်း။ သယံပက္ကေ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌ယာဝ၊ ယာမ ကာလိကကို
 ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အန္တောပက္ကေ၊ ယာဝ၊ ယာမကာလိကကို
 အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ မိမိချက်ခြင်း၊ သူတပါးချက်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 သင့်၏။

[ပုဗ္ဗပယောဂ ဒုက္ကဋ်,သဟပယောဂ,အနာမာသ,ဒုရုပဓိဏ္ဏ,ဝိနယ,ဥတ္တိ,
ဉ္ဇတ,ပဋိဿဝဒုက္ကဋ်အားဖြင့် ရှစ်ပါးတွင် ဒုရုပဓိဏ္ဏဖြင့် ၎င်းဒုက္ကဋ်ကိုပြန်၊
အကြွင်းကား ဝိနယ ဒုက္ကဋ်ချည်း။

* ပုဗ္ဗသဟ၊ နာမသ၊ ဝိဏ္ဏဝိနယာ။
ဥတ္တိဉ္ဇတ၊ ပဋိဿဝ၊ အဋ္ဌဒုက္ကဋာ။ ။

အထုဂ္ဂဟပုဋိဂ္ဂဟေတိ အထဉ္ဇဂ္ဂဟပုဋိဂ္ဂဟေ၊ အတ္တနာဇဝဉ္ဇဂ္ဂဟေတွာ ဂဟိ
တေတိအတ္ထော။ ။ဋီကာဟောင်း။ ဉ္ဇဂ္ဂဟပုဋိဂ္ဂဟေတိ ဉ္ဇဂ္ဂဟိတ္ထာတိဉ္ဇဂ္ဂဟေ၊
ဉ္ဇဂ္ဂဟိတံ။ တဿပဋိဂ္ဂဟေ၊ တသ္မိံအပုဋိဂ္ဂဟိတဘာဝံ ဇာနတော အတ္တနာဇဝ
ဉ္ဇဂ္ဂဟေတွာ ဂဟဏေတိ အဓိပ္ပါယော။ ။ဋီကာသစ်။

- (က) သာမဏေရံ ဝိဏ္ဏံဒေန္တေ၊ တဿပတ္တံဂတံဆုပံ။
သပတ္တေတံ ဂဏန္တဿ၊ ဟောတိသော ဉ္ဇဂ္ဂဟိတကော။ ။
- (ခ) ယာဂုံပဓိသာမဏေရော၊ ဘိက္ခုဘာဇနမာမသိ။
ဝိဓာနံဖေဏံပဟရိ၊ ဒုပဓိဏ္ဏံဝနာဿတံ။ ။
- (ဂ) ဒုဗ္ဗုဠုကံမနုက္ခိပ၊ မာဠုဠေစေနသဗ္ဗသော။
သာမပါကံဒုပဓိဏ္ဏန္တု၊ ဉက္ခိပိစုဂ္ဂဟိတကံ။ ။
- (ဃ) အာဓာရေဌပိတံပတ္တံ၊ ကိဋ္ဌမာမသိနာဿတံ။
တဗ္ဗေဌပေတိဉ္ဇဂ္ဂဟိ၊ သဗ္ဗေသံဝိနဝဋ္ဋတိ။ ။

[အဋ္ဌကထာ၌လာသော ဉ္ဇဂ္ဂဟိတက စသည်၏ သင်္ဂဟဂါထာ။]

- (က) သာမဏေရံဝိဏ္ဏံဒေန္တေ၊ သာမဏေကို ဆွမ်းပေးသည်ရှိသော်။ တဿပတ္တံ
ဂတံဆုပံ၊ ထိုသာမဏေ၏ သပိတ်သို့ရောက်ပြီးသောဆွမ်းကို ထည့်စေ၍။
သပတ္တေတံ ဂဏန္တဿ၊ မိမိသပိတ်၌ ဆွမ်းကိုတဘန်ယူပြန်သော ရဟန်း၏။
သောဝိဏ္ဏော၊ ထိုသာမဏေ သပိတ်သို့ရောက်သောဆွမ်းနှင့် ရောသော မိမိ
သပိတ်၌ဆွမ်းသည်။ ဉ္ဇဂ္ဂဟိတကော၊ အကပ်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
[ဤလည်းစကားတရပ်။]
- (ခ) သာမဏေရော၊ သည်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပဓိ၊ ကျိ၏။ ဘိက္ခု၊ လက်ဆော့သော
ရဟန်းသည်။ ကိဋ္ဌ၊ ကစားလျက်။ ဘာဇနံ၊ ယာဂုအိုးကို။ အာမသိ၊ သုံးသပ်
၏။ ဝိဓာနံ၊ စလောင်းကို။ အာမသိ၊ ၏။ ဖေဏံ၊ တက်သောအမြှုပ်ကို။
ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပယ်ရှား၏။ ဒုပဓိဏ္ဏံ၊ ဒုရုပဓိဏ္ဏမည်၏။ အဿဝေ၊ ထိုရဟန်း
အား သာလျှင်။ တံ၊ ထိုယာဂုသည်။ န၊ မအပ်။
- (ဂ) ဒုဗ္ဗုဠုကံမနုက္ခိပမာဠုဠေစေ၊ ယောက်မဟင်းချိုကိုမကြမူ၍ မွေသည်ဖြစ်အံ့။
သဗ္ဗသောသဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းခပ်သိမ်းတို့အား။ န၊ မအပ်။ သာမပါကံဒုပဓိဏ္ဏန္တု၊
သာမပါကလည်းဖြစ်၊ ဒုရုပဓိဏ္ဏလည်းဖြစ်၏။ ဉက္ခိပိစေ၊ ယောက်မဟင်းချိုကို
ချီကြသည်ဖြစ်အံ့။ ဉ္ဇဂ္ဂဟိတံ၊ ဉ္ဇဂ္ဂဟိတလည်းဖြစ်၏။ [ဤလည်းစကားတရပ်။]

(ဃ) အာဓာရေဌပိတံပတ္တံ၊ ဆွမ်းခံ၍သပိတ်ခြေ၌ ထားသော သပိတ်ကို။ လောလ
ဘိက္ခု၊ မရပ်မတည် လော်လည်လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းသည်။ ကိဉ္ဇု၊ ကစားလျက်။
အာမသိ၊ သုံးသပ်၏။ ပိဓာနံ၊ သပိတ်ဖုံးကို။ အာမသိ၊ ၏။ ဒုရုပစိဏ္ဏံ၊ ဒုရုပစိဏ္ဏ
မည်၏။ [ထည့်။] အဿံ၊ ထိုသပိတ်ကို ကစားသောရဟန်းအား။ တံ၊ ထို
သပိတ်မှရသောဆွမ်းသည်။ န၊ မအပ်။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဥက္ကိပံ၊ ချီကြ၍။ စေဌ
ပေတိ၊ အကယ်၍ချထားငြားအံ့။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ လည်းဖြစ်၏။ [လိုက်စေ။]
သဗ္ဗေသံပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။
[ဤလည်းစကားတရပ်။]

ဤသုံးရပ်တွင် ပဌမအလို ဥက္ကိပိတွာဂဟိတေန ဇဟိတပဋိဂ္ဂဟိတေနသံသဋ္ဌံ
ဥဂ္ဂဟိတကံပြု၊ ဒုတိယဋ္ဌဒုရုပစိဏ္ဏသာဖြစ်သည်တချက်၊ သာမံပက္က၊ ဒုရုပစိဏ္ဏနှစ်ပါး
ဖြစ်သည်တချက်၊ သာမံပက္က၊ ဒုရုပစိဏ္ဏ၊ ဥဂ္ဂဟိတက သုံးပါးဖြစ်သည်တချက်၊
တတိယဋ္ဌ ဒုရုပစိဏ္ဏသာ ဖြစ်သည်တချက်၊ ဒုရုပစိဏ္ဏ၊ ဥဂ္ဂဟိတကနှစ်ပါးဖြစ်သည်
တချက်အားဖြင့် ငါးပါးပြားသည်တွင် ဒုရုပစိဏ္ဏ စသည်နှင့် ရောနှောသည်ကို
ရည်၍ ဒုရုပစိဏ္ဏသာမပါကမိဿကတ္တာသမ္မာပဋိဂ္ဂဟိတတော ဥဂ္ဂတံအပဂတံ
ဂဟိတန္တိဥဂ္ဂဟိတကံပြု၊ ဥဂ္ဂဟိတကသက်သက်ကိုရည်၍ ဥက္ကိပိတွာ ဂဟိတံအဝ
ဂဟောဘွာဌပိဘန္တိဝါဥဂ္ဂဟိတကံပြု၊ ဥဂ္ဂဟိတပဋိဂ္ဂဟိတော၊ ဟူအပ်လျက်။ ဝတ္တိစ္ဆာ
အားဖြင့် ဥဂ္ဂဟပဋိဂ္ဂဟောဟူသည်။]

ဒုရုပစိဏ္ဏနိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ဂဟဏုဂ္ဂဟိတဿပိ။

အန္တောဝုတ္တေသယံပက္ကေ၊ အန္တောပက္ကေစဒုက္ကဋ္ဌံ။ ။

[ဝိနယဝိနိစ္ဆယ-ဝါထာ။]

ပဋိဂ္ဂါဟပြီး၏။

၁၀-အကပ္ပိယမံသ

၁။ မနုဿဟတ္ထိအဿာနံ၊ မံသံ သုနခဒီပိနံ။
သီဟဗျဠတရစ္ဆာနံ၊ အစ္ဆဿ ဥရဂဿ စ။ ။

၂။ ဥဒ္ဒိဿကတမံသဉ္စ၊ ယဉ္စ အပ္ပဋိဝေက္ခိတံ။
ထုလ္လစ္စယံ မနုဿာနံ၊ မံသေ သေသေသု ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ။

၁-၂။ မံသေသုစအကပ္ပိယန္တိ၊ ကား။ မနုဿဟတ္ထိအဿာနံ၊ လူ့ဆင်၊
မြင်းတို့၏၎င်း။ သုနခဒီပိနံ၊ ခွေး၊ သစ်တို့၏၎င်း။ သီဟဗျဠတရစ္ဆာနံ၊
ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ အောင်းတို့၏၎င်း။ အစ္ဆဿ၊ ဝံ၏၎င်း။ ဥရဂဿစ၊ မြွေ၏၎င်း။

ယံမံသံ၊ အကြင်အသားသည်၎င်း။ ယံဥဒ္ဓိဿကတမံသဉ္စ၊ အကြင်သီတင်း
သုံးဘော်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကိုရည်၍ ပြုအပ်သောအမဲ၊ ငါး၊ အသားသည်
၎င်း။ ယဉ္ဇအပ္ပဋိဝေက္ခိတံ၊ အကြင်မမေးအပ်သော အသားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
၏။ တေသု၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော အသားတို့တွင်။ [ထည့်။] မနုဿာနံ၊
တို့၏။ မံသေ၊ ဌ။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ သေသေသု၊ လူသား
မှကြွင်းသော တဆယ့်တပါးသော အသားတို့၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။

၃။ အဋ္ဌိပိ လောဟိတံ စမ္ပံ၊ လောမမေသံ န ကပ္ပတိ။
သစိတ္တကံဝ ဥဒ္ဓိဿ၊ ကတံ သေသာ အစိတ္တကာတိ။ ။

၃။ သေ၊ ထိုအသားမအပ်သော သတ္တဝါဆယ်ခုတို့၏။ အဋ္ဌိပိလောဟိ-
တံစမ္ပံ၊ အရိုး၊ အသွေး၊ အရေသည်၎င်း။ လောမံ၊ အမွေးသည်၎င်း။ နကပ္ပတိ၊
မအပ်။ သေ၊ ထိုအသားတဆယ့်နှစ်ပါးတို့တွင်။ [လိုက်စေ။] ဥဒ္ဓိဿကတံဝ၊
ရည်၍ပြုအပ်သောအမဲ၊ ငါး၊ အသားသည်၎င်း။ သစိတ္တကံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော
အမဲ၊ ငါး၊ အသားဟုသိသောစိတ်ဖြင့် သစိတ္တကမည်၏။ သေသာ၊ ဥဒ္ဓိဿက
တမှကြွင်းကုန်သော တဆယ့်တပါးသော အသားတို့သည်။ အစိတ္တကာ၊
လူသားစသည်ကိုသိသော စိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်
သောကြောင့် အစိတ္တကမည်ကုန်၏။

[အပ္ပဋိဝေက္ခိတွာတိ အပ္ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ သစေပန အသုကမံသန္တိ ဇာနာတိ-
ပုစ္ဆနကိစ္စနတ္ထိ၊ အဇာနန္တေနပနပုစ္ဆိတွာဝခါဒိတမ္ပံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။]

အကပ္ပိယမံသ ပြီး၏။

၁၁-နိဿဂ္ဂိယ

၁။ အရူပိယံ ရူပိယေန၊ ရူပိယံ ဣတရေန စ။
ရူပိယံ ပရိဝတ္တေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယဇ ဣဒ ရူပိယံ။ ။

၂။ ကဟာပဏော သဇ္ဈ၊ သိင်္ဂီ၊ ဝေါဟာရူပဂမာသကံ။
ဝတ္ထမုတ္တာဒိဣတရံ၊ ကပ္ပံဒုက္ကဋဝတ္ထုစ။ ။

၁-၂။ နိဿဂ္ဂိယာနိတိ၊ ကား။ ရူပိယေန၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့်။ အရူပိယံ၊
ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကို၎င်း။ ရူပိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို၎င်း။ ပရိဝတ္တေယျ၊
ဖလယ်ငြားအံ့။ ဣတရေန၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ ရူပိယံ၊

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို။ ပရိဝတ္ထေယျ၊ အံ။ နိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣဓ၊ ဤရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်၌။ ကဟာပ-
ဏော၊ အသပြာသည်၎င်း။ သဇ္ဈ၊ ငွေသည်၎င်း။ သိဂီ၊ ရွှေသည်၎င်း။
ဝေါဟာရူပဂမာသကံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ဝဲသည်၎င်း။ ရူပိယံ၊
ရူပိယမည်၏။ ဝတ္ထမုတ္တာဒိ၊ ပုဆိုးစသော၊ ပုလဲစသော။ ကပ္ပံဒုက္ကဋဝတ္ထုစ၊
ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုသည်ကား။ ဣတရံ၊ အရူပိယမည်၏။

[ဝတ္ထာဒိကား- ကပ္ပိယဝတ္ထုမည်၏။ မုတ္တာဒိကား- ဒုက္ကဋဝတ္ထုမည်၏
ဟူလို။]

[ရူပိယသံဝေါဟာရကိုပြပြီး၍ ကယဝိက္ကယကိုဣမံစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၃။ ဣမံ ဂဟေတွာ ဘုတွာ ဝါ၊ ဣမံ ဒေဟိ ကရာနယ။
ဒေမိ ဝါတိ သမာပန္နော နိဿဂ္ဂိ ကယဝိက္ကယေ။ ။

၃။ ဣမံ၊ ဤဆန်စသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။
ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။ ဣမံ၊
ဤထင်းစသည်ကို။ အာနယ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဣမံ၊
ဤဆွမ်းစသည်ကို။ ဘုတွာ၊ စား၍။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။
ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။ ဣမံ၊ ဤထင်းစသည်ကို။
အာနယ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။ ဒေမိ၊
ငါပေး၏။ ဣမံ၊ ဤဖျင်စသည်ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်း
စသည်ကို။ ကရ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤထင်းစသည်ကို။ အာနယ၊ လော့။ ဣတိဝါ၊
၎င်း။ ကယဝိက္ကယေ၊ ဝယ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်းသို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ကယဝိက္ကယေ၊ သည်။ သမာပန္နော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။
ဝါ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

[ပရိဏာမနအားဖြင့် အာပတ္တိဘေဒကို အတ္တနောစသည်ဖြင့်ပြ၏။ ။အတ္တ-
နော သံဃဿ အညဿ၌ စတုတ္ထိဝိဘတ်၊ အညဟော၌ တောပစ္စည်းကို သီလာ
သ၌ စသဒ္ဒါဖြင့်နယနတ္ထကမ္မနိဉ္စ သမ္ပဒါနသညာပြု၍ စီရင်။]

၄။ အတ္တနော အညတော လာဘံ၊ သံဃဿညဿ ဝါ နတံ။
ပရိဏာမေယျ နိဿဂ္ဂိ၊ ပါစိတ္တိ စာပိ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄။ သံဃဿ၊ သံဃာသို့။ အာနတံ၊ ရှေးရူညွတ်ကိုင်း ရှိုင်းဝှမ်းရည်
ကော့ ငဲ့ငေါ့လေပြီးသော။ လာဘံ၊ ရအပ်၊ ရထိုက်၊ ရသင့်၊ ရကောင်းသော
သက်န်းသဝိတ်စသော ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမေ
ယျ၊ ညွတ်စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိ၊ လာဘ်ကိုလည်း စွန့်အပ်၏။ ပါစိတ္တိစ၊

ပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ အညတော၊ မိမိမှတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ပါစိတ္တိအပိ၊ သုဒ္ဓပါစိတ်သာသင့်၏။ အညဿ၊ တပါးသော ကျောင်း၌ သံဃာ၊ စေတိသို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ အညဿ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ စေတိသို့။ အာနတံ၊ သော။ လာဘံ၊ ကို။ အတ္တနောဝါ၊ သို့၎င်း။ အညတောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တဦး၊ စေတိတဆူသို့၎င်း။ သံဃဿဝါ၊ သို့၎င်း။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[ဤယောဇနာကား ဋီကာနှင့်မဘူ၊ အဓိပ္ပါယ်ကားတူ၏။]

၅။ အနိဿဇ္ဇိတွာ နိဿဂ္ဂိ၊ ပရိဘုဉ္ဇေ န ဒေယျ ဝါ။
နိဿဋ္ဌိ သကသညာယ၊ ဒုက္ကဋံ အညထေတရန္တိ။ ။

၅။ နိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်အပ်၊ စွန့်သင့်၊ စွန့်ထိုက်၊ စွန့်ကောင်းသော ဝတ္ထုကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ မစွန့်ဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ နိဿဋ္ဌိ ဝါ၊ ဝိနည်းကံဖြင့် စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကိုမူလည်း။ သကသညာယ၊ မိမိဥစ္စာ ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ နဒေယျ၊ မပေးငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ အညထာ၊ သကသညာမှ တပါးခိုးလိုသောအမှတ်ဖြင့်။ ဣတရံ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် တပါးပါးသော ပါရာဇိက၊ ထုလ္လစွဉ်း၊ ဒုက္ကဋံသင့်၏။

နိဿဂ္ဂိယပြီး၏။

၁၂-ပါစိတ္တိယ

၁။ မုသာဝါဒေါမသဝါဒေါ ပေသုညဟရဏေတထာ။
ပဒသော ဓမ္မသာဂါရာ၊ ဥဇ္ဈာပနကဓိယုနေ။ ။

၁။ ပါစိတ္တိတိ၊ ကား။ မုသာဝါဒေါမသဝါဒေါ၊ မဟုတ်မှန်သောစကား ကိုဆိုခြင်း၊ ဇာတ်စသော ဩမသဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ အက္ကောသဝတ္ထုဆယ်ပါး ဖြင့် ရဟန်းကိုဆဲရေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပေသုညဟရဏေ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက် သောစကားကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ပဒသောဓမ္မသာ ဂါရာ၊ ပဒါနုပဒါနွက္ခရာနုဗျဉ္ဇနအဘို့အစုအားဖြင့်ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတရားကို လူ၊ သာမဏေကိုပို့ချခြင်း၊ လူ၊ သာမဏေ မိန်းမနှင့် တမိုးတရံတည်းသော အိပ်ရာကျောင်း၌တကွ အိပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဥဇ္ဈာပနကဓိယုနေ၊ သမ္မုတိ- ရသော ရဟန်းကိုကွဲခဲ့ခြင်း၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကိုရှုတ်ချခြင်းကြောင့် ၎င်း။

၂။ တလသတ္တိ အနာဒရ၊ ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေသု စ။
ဂါမပ္ပဝေသနာ ပုစ္ဆာ၊ ဘောဇနေ စ ပရမ္ပရာ။

၃။ အနုဒ္ဓရိတွာ ဂမနေ၊ သေယျံ သေနာသနာနိ ဝါ။
ဣတ္ထိယာဒ္ဓါနဂမနေ၊ ဧကေကာယ နိသီဒနေ။ ။

၂-၃။ တလသတ္တိအနာဒရကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေသုစ၊ ကိုယ်-ကိုယ်နှင့်စပ်သော လုံစသော လက်နက်ကို ပုတ်ခတ်အံ့နွဲ့မိုးရွယ်ချီကြွခြင်း၊ ပုဂ္ဂလဓမ္မကို မရိုသေခြင်း၊ ရဟန်းကိုအလို့လို့ဖြစ်စေခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း။ ဂါမပ္ပဝေသနာ ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ နေလွဲအခါ ရွာသို့ဝင်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဘောဇနေစ ပရမ္ပရာ၊ အာဝသထပိဏ္ဏ၊ ဂဏဘောဇဉ်၊ ပရမ္ပရဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့်၎င်း။ သေယျံ၊ ဘုံလျှိုစသောအခင်းဆယ်ပါးကို၎င်း။ သေနာသနာနိဝါ၊ မဇ္ဇ၊ ပိဌ၊ ဘိသိ၊ ကောစ္ဆဟူသော အိပ်ရာနေရာတို့ကို၎င်း။ အနုဒ္ဓရိတွာဂမနေ၊ မရုတ်ဘဲသွားခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဣတ္ထိယာဒ္ဓါနဂမနေ၊ မိန်းမနှင့် တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ အခွန်ရှည်သောခရီးကို သွားခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဧကေကာယနိသီဒနေ၊ မိန်းမနှင့်ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တယောက်ချင်းချင်းနေခြင်းကြောင့်၎င်း။

၄။ ဘိံသာပနာကောဌန အညဝါဒေါ
ဝိဟေသ ဒုဋ္ဌုလ္လ ပကာသ ဆာဒေါ။
ဟာသောဒကေ နိစ္ဆုဘနေ ဝိဟာရာ၊
ပါစိတ္တိ ဝုတ္တာနုပဇ္ဇ သာယေတိ။ ။

၄။ ဘိံသာပနာကောဌန အညဝါဒေါ၊ ရဟန်းကို ချောက်ခြင်း၊ ရဟန်းအား ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ အဖျင်းဖျင်းဆိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိဟေသဒုဋ္ဌုလ္လပကာသ ဆာဒေါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ သံဃာကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းသော သံဃာဒိသိသ်ကို ဝတ္ထုအာပတ်စပ်၍လူ၊ သာမဏေအားပြောခြင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဟာသောဒကေ၊ ချိုင်းထိုး၍ကစားခြင်း၊ ရေဉှမြူးထူးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိဟာရာ၊ သံဃိကကျောင်းမှ။ နိစ္ဆုဘနေ၊ ရဟန်းကို နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အနုပဇ္ဇသာယေ၊ ရှေးဦးကပ်လင့်သောရဟန်းကို ကျဉ်းမြောင်းစေလို၍တိုးဝှေ့လျက် အိပ်နေခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

[ဤဂါထာကား ဒုတိယပါဠိပေဋ္ဌဝဇီရာ၊ အကြွင်းသုံးပါးဣန္ဒဝဇီရာ။]
ဇာတိနာမဂေါတ္တကမ္ပံ၊ သိပ္ပအာပါဓလိင်္ဂိကံ။
ကိလေသာပတ္တိအက္ခောသော၊ ဒသိမောမသဝါဒကာ။ ။

ဇာတိ၊ ယုတ်မြတ်သောအမျိုး။ နာမ၊ ယုတ်မြတ်သောအမည်။ ဂေါတ္တ၊ ယုတ်မြတ်သောအနွယ်။ ကမ္မံ၊ ယုတ်မြတ်သောအမှု။ သိပ္ပ၊ ယုတ်မြတ်သောအတတ်။ အာဗာဓ၊ ယုတ်မြတ်သောအနာ။ လိဂီကံ၊ ယုတ်မြတ်သောသဏ္ဌာန်အသွင်။ ကိလေသ၊ ယုတ်သောကိလေသ။ အာပတ္တိ၊ ယုတ်သောအပတ်။ အက္ခောသော၊ ယုတ်မြတ်သောဆဲရေးခြင်း။ ဣမေဒသ၊ တို့သည်။ ဩမသဝါဒကာ၊ မည်ကုန်၏။

ဩဠမေဏှဂေါဂဗြဘာ၊ တိရစ္ဆာန် နေရယိကာ။
နသုဂတိဒုဂ္ဂတိဝ၊ ယဘက္ကောသာတိတေ ဒသ။ ။

ဩဠ၊ ကုသားအုပ်။ မေဏှ၊ ဆိတ်။ ဂေါ၊ နွား။ ဂဗြဘာ၊ မြည်း။ တိရစ္ဆာန်၊ တိရစ္ဆာန်။ နေရယိကာ၊ ငရဲသူ။ နသုဂတိ၊ သင့်အားလားရာ သုဂတိမရှိ။ ဒုဂ္ဂတိဝ၊ သင်လားစရာအပါယ်သာတည်း။ ယဘ၊ မေထုန်နှင့်စပ်သောဆဲရေးခြင်း။ အက္ခောသော၊ ယုတ်သောဇာတ်စသည်ဖြင့်ဆဲရေးခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုအက္ခောသဝတ္ထုတို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့တည်း။

[ဘောဇနဓပရမ္မရာဉ္စ အာဝသထပိဏှ- ဂဏဘောဇနတို့ကို သိက္ခာပုဒ်ချင်းချင်း နီးသောကြောင့်၎င်း၊ ဘောဇနသာမညအားဖြင့်၎င်း၊ ထိုကို ယူသဖြင့် အပြစ်မထင် အကျိုးမြင်သောကြောင့်၎င်း ဤသမ္ပန်သည်၊ ဤမှ တပါးသော ဘောဇဉ်ကိုပေးခြင်း၊ ခံခြင်း၊ စားခြင်းနှင့် စပ်သောပါစိတ်ဟူသမျှကိုလည်း ယူအပ်၏။

- (က) နိမန္နိတမကပ္ပိယံ၊ သမယေ ကပ္ပတေ ဂဏံ။
ဝိညတ္တိစတဒါကိန္နု၊ ဣတိပုစ္ဆန္တိပဏှိတာ။ ။
- (ခ) တဒကပ္ပံယဒဂ္ဂေန၊ ကပ္ပတေသာတဒဂ္ဂတော။
ယဒါ ပသဝိ တံ ဒွိဟိ၊ တဒါ န တန္တိသောဓယေ။ ။
- (ဂ) ကပ္ပတေ သာ ဂိလာနဿ၊ သမယံ လဒ္ဓတော ယထာ။
တဒညေသံပိ သာဓေ၊ မနုညာတသမာနတော။ ။

- (က) နိမန္နိတမကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဓဝါဟာရဖြင့် နိမန်အပ်သော။ ဂဏံ၊ ဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဝါ၊ ကို၊ ဘုဉ်တုံ၊ ငှါ။ [ထည့်။] သမယေ၊ အခါ၌။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ တဒါ၊ ထိုသမယ၌။ ဝိညတ္တိစ၊ တောင်းခြင်းသည်ကား။ ကပ္ပတေကိန္နု၊ အပ်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပဏှိတာ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။
- (ခ) တဒကပ္ပံ၊ ထိုအကပ္ပိယဓဝါဟာရဖြင့် နိမန်အပ်သော ဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘုဉ်တုံ၊ ငှါ။ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်သမယလဒ္ဓအဘို့အားဖြင့်။ သမယေ၊ ၌။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဝိညတ်သည်။ တဒဂ္ဂတော၊ ထိုသမယလဒ္ဓ အဘို့အားဖြင့်။ သမယေ၊ ၌။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ ယဒါ၊ အကြင်သမယ ဝိမုတ်အခါ၌။ တံ၊ ထိုဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဒွိဟိ၊ မအပ်သောနိမန်၊ ဝိညတ် နှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊

ပသဝိ၊ ပွား၏။ ဖြစ်၏။ ပြီး၏။ တဒါ၊ ထိုသမယဝိမုတ်အခါ၌။ တံ၊ ထိုနှစ်တန်
ကြောင်းလျားဖြစ်ပွားလာသော ဂဏဘောဇဉ်သည်။ နကပ္ပတေ၊ မအပ်။ ဣတိ၊
သို့။ သောဓယေ၊ ဖြေရာ၏။

- (ဂ) သာဝိညတ္တိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို၊ ဂိလာနဿ၊ အား။ သမယံလဒ္ဓတော၊ ဂိလာန
သမယ၊ စီဝရဒါနသမယစသည်ကိုရသောကြောင့်။ ကပ္ပတေယထာ၊ အပ်၏သို့။
ဝါ၊ စီရင်အပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တဒညေသံဝိ၊ ထိုဂိလာနမှတစ်ပါးသောရဟန်းတို့
အားလည်း။ သမယံလဒ္ဓတော၊ ဒါနကာရ၊ အဒ္ဓ၊ နာဝါ၊ မဟာသမယကိုရ
သောကြောင့်၎င်း။ အနုညာတသမာနတော၊ အညကြသမယာဟူသောဥဒ္ဓေ
သ၊ တတ္ထာယံသမယောစသော နိဒ္ဓေသ၊ အနာပတ္တိ သမယောစသော ပဋိ
နိဒ္ဓေသသုံးပါးဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း တူသောကြောင့်၎င်း။ သာဝိညတ္တိ၊ သည်။
ဝါ၊ ကို။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ စီရင်အပ်၏။ ဣတိသောဓယေ၊ ၏။

ကထံနိမန္တနတောပသဝတိ၊ စတ္တာရော ဘိက္ခု။ ဥပသင်္ကမိတွာ တုမှေဘန္တေ
ဩဒနေန နိမန္တမိ ဩဒနံမေဂဏှထအာကင်္ခထ ဩလောကေထ အဓိဝါသေထ
ပဋိမာနေထာတိ ဧဝံ ယေနကေနစိ ဝေဝစနေနဝါ ဘာသန္တရေနဝါ ပဉ္စန္ဓ
ဘောဇနာနံ နာမဂဟေတွာနိမန္တတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ပဉ္စန္ဓဘောဇနာနံနာမံ ဂဟေတွာနိမန္တတိတိ ဝုတ္တတ္တာပန ဩဒနံ ဘုဉ္ဇထာ
တိဝါ ဘတ္တိဘုဉ္ဇထာတိဝါ ဘောဇနာနံ ဂဟေတွာဝ ဝုတ္တေ ဂဏဘောဇနံ
ဟောတိ။ ။ သာရတ္ထဒီပနီ။

ယေနကေနစိဝေဝစနေနာတိ ဝုတ္တတ္တာဘောဇနံဂဏှထာတိ အာဒိသာမည
နာမေနပိ ဂဏဘောဇနံဟောတိ။ ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ။

တ္ထေပနပဉ္စသုဘောဇနေသု အညတရံနာမံဂဟေတွာ ဩဒနေနဝါ ကုမ္မာသေန
ဝါသတ္တုနာဝါမစ္ဆေနဝါ မံသေနဝါနိမန္တတိတိ အာဒိနာယေနကေနစိ ဝေဝ
စနေနဝါ အကပ္ပိယ နိမန္တနာယ နိမန္တတဿ။ ။ ဋီကာဟောင်း။

ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ မူလနာမ်ဝေဝဝစ်ဘာသန္တရဿမညနာမ်တို့ဖြင့်အကပ္ပိ-
ယ နိမန္တနဂဏဘောဇဉ်ဖြစ်သည်ကိုဆို၏။ ထိုမှပြန်သဖြင့်ကပ္ပိယနိမန္တနကိုသိအပ်
၏။ ယင်းသို့သိအပ်ရာ ယံ ပဌမဘောဇဉ်၌ ဩဒန-ဘတ္တစသောဝေဝဝစ်၊ ထမင်း-
ဘတ်-အစာ-ဘောဇဉ်စသောဘာသန္တရ၊ ဘောဇန-အာဟာရစသော သာမည
နာမ်ဖြစ်သောအကပ္ပိယဝေါဟာရ၊ ပိဏ္ဏ-ဘိက္ခု-ပိဏ္ဏပါတစသောဝေဝဝစ်၊ ဆွမ်း-
ပိဏ္ဏပါတ်စသော ဘာသန္တရ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ သတ္တု၊ ကုမ္မာသတို့၌ ဝေဝဝစ်
ဘာသန္တရသာမညဝိသေသအမည်မထင်ရှား၊ အသုံးလည်းနည်း၏။ ပိသိတ-အာ
မိသ-အာမဂန္ဓ-မဟာဘူတတို့ကားမစ္ဆ-မံသ၏ဝေဝဝစ်၊ ထိုပုဒ်တို့၏အနက်ကား
ဘာသန္တရဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အသားခံပါဟု ဘာသန္တရအားဖြင့် ဆိုမှုအပ်၊
မအပ်သောအမဲ၊ ငါး၊ အသားနှင့်ဆက်ဆံသော အကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ အမဲခံပါဟု
သော ဘာသန္တရ၊ မံသံဂဏှ-ဟူသော မာဂဖြင့်ဆိုမှုအပ်၊ မအပ်သော

မံသန္တံ ဆက်ဆံသော အကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိ မံသံဂဏှ-စသည်ဖြင့် ဆိုမှု အကပ္ပိယနိမိတ် ဝိသေသဖြစ်၏။ ဂေါဏမံသံ ဂဏှ-စသည်ဖြင့်ဆိုမှု ဥဒ္ဓိဿကတ သင်္ကာအပ္ပဋ္ဌိဝေက္ခိတ အဖြစ်ကို၌ အကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓိဿသင်္ကာမရှိသော် ၎င်း၊ ရှိ၍ပဋ္ဌိဝေက္ခိတပြုသော်၎င်း ကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ မစ္ဆန္တကား ဥဒ္ဓိဿကတ သင်္ကာအပ္ပဋ္ဌိဝေက္ခိတကို၌ အကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ ထိုမှပြန်သဖြင့် ကပ္ပိယနိမိတ် ဖြစ်၏။

မဏီတဘောဇန သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ပဏီတံဂဏှ၊ သာဓုဂဏှ၊ မဓုရံဂဏှ၊ သုရသံဂဏှ-စသောသာမညနာမ်။ မစ္ဆန္တဂဏှ၊ မံသံဂဏှ၊ ဗျဉ္ဇိနံဂဏှ၊ မစ္ဆဗျဉ္ဇိနံဂဏှ၊ မံသဗျဉ္ဇိနံဂဏှ-စသောဝိသေသနာမ်ဖြင့်၎င်း၊ ပဝါရိတ် သင့်ကောင်းသောအရာ၌ကဲ့သို့အမံဟူ၍၎င်းဆိုမှုအကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ ကပ္ပိယ မစ္ဆန္တ ကပ္ပိယမံသံကပ္ပိယဗျဉ္ဇိနံဂဏှ-စသည်ဖြင့်ဆိုမှုကပ္ပိယနိမိတ်ဖြစ်၏။ ယခုအခါဆွမ်းခံ၊ ဆွမ်းစဉ်၊ ပရိတ်ရွတ်ပတ်ဘိတ်၍ အမဲငါးလှူရာ၌အသိုနည်းဟူမူ ပဉ္စန္တိဟိဘောဇနာနံ ယေဝဝသေန ဂဏဘောဇနေဝိသင်္ကေတံနတ္ထိ။ ဩဒနေနနိမန္တိတာကုမ္မာသံ ဂဏန္တာဝိအာပဇ္ဇန္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဝိဇ္ဇာပါတေနနိမန္တိတာမစ္ဆမံသံဂ ဏန္တာဝိနအာပဇ္ဇန္တိ-ဟူသော ဗျာတိရေကတ္ထကြောင့် အနာပတ္တိဖြစ်၏ဟူပေ။

ပရိဝေသနဌာနေဝိ၊ မစ္ဆမံသေဟိဘောဇနေ။
ဥဒ္ဓိဿာပဋ္ဌိဝေက္ခိတ၊ မပေက္ခိကပ္ပကပ္ပိယံ။

ပရိဝေသနဌာနေဝိ၊ ပတ်ဘိတ်၍လုပ်ကျွေးရာ၌လည်း။ မစ္ဆမံသေဟိဘောဇနေ၊ ငါး၊ အမဲတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးရာ၌။ ဥဒ္ဓိဿာ ပဋ္ဌိဝေက္ခိတံ၊ ဥဒ္ဓိဿာနုဒ္ဓိဿပဋ္ဌိဝေက္ခိ တာ ပဋ္ဌိဝေက္ခိတအဖြစ်ကို၊ အပေက္ခိ၌၌။ ကပ္ပကပ္ပိယံ၊ အပ်မအပ်သော အသား သည်၊ ဟောတိ၏။

ဤသို့လျှင် ဂဏဘောဇဉ်အရာ၌ ပညာရှိတို့ မေးအပ်သော ပြဿနာကို ဖြေ ခြင်းစသော အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုရခြင်းအကျိုး ရှိသောကြောင့် ဋီကာရှင်တို့ မဘွင့်သော်လည်း ဘောဇန သာမညအားဖြင့် ဂဏဘောဇဉ်ကိုယူအပ်သတည်း။

ဘိသိမိလိကတ္ထရာ၊ ဘုမ္မကန္တိကစမ္မကာ။
နိသီဒနပစ္စတ္ထရာ၊ တိဏသန္တာရပဏ္ဏကာ။

ဘိသိမိလိကတ္ထရာ၊ ဘုံလျှို၊ ပုဆိုးကြမ်း၊ အိပ်ရာလွှမ်း။ ဘုမ္မကန္တိကစမ္မကာ၊ ဖြေအခင်း၊ သဘော့၊ စမ္မခဏ်။ နိသီဒနပစ္စတ္ထရာ၊ တိဏသန္တာရပဏ္ဏကာ၊ နိသီဒိုင်၊ အိပ် ရာခင်း၊ မြက်အခင်း၊ သစ်ရွက်အခင်း။ ဣမေဒသ၊ ထိုသည်။ သေယျာ၊ မည်ကုန်၏။]

ပါစိတ္တိယပြီး၏။

၁၃-သမဏကပ္ပ

၁။ ဘူတဂါမသမာရဗ္ဗေ၊ ပါစိတ္တိ ကတကပ္ပိယံ။
နခေန ဝါဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ ဘဝေ သမဏကပ္ပိယံ။ ။

၁။ သမဏကပ္ပိတိ၊ ကား။ ဘူတဂါမသမာရဗ္ဗေ၊ ကြီးပွားဆဲ၊ ကြီးပွားပြီးသောမြက်နွယ်သစ်ပင်အပေါင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။ နခေနဝါ၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းဖြင့်၎င်း။ အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ မီး၊ ထားတို့ဖြင့်၎င်း။ ကတကပ္ပိယံ၊ ပြုအပ်သောကပ္ပိခြင်းရှိသော ဗီဇဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်သည်။ သမဏကပ္ပိယံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းမည်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယံကရောဟိ-ဟူ၍ ပြုစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကပ္ပိယံ-ဟုဆို၍။ နခေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဘဝေ၊ ဆိတ်ခြင်း၊ ရှိခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသည်ရှိသော်။ သမဏကပ္ပိယံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရမည်၏။

[ကပ္ပိယံ ကရောဟိတိကာရေတဗ္ဗန္တိ ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယန္တိကရဏစနံကတကပ္ပိယံ။ ကတကပ္ပိယန္တ ကတကပ္ပိယန္တကတကပ္ပိယံ ပြု၊ အဂ္ဂိပရိဇိတံစသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သော အဘိဘဝနတ္ထဇိဓာတ်၏အရာဖြစ်၍ ဘဝေ၌ဘူဓာတ်ကား အဘိဘဝနတ္ထ။ ဝါ၊ အဘိဘဝေဟူအပ်လျက် ဆန်းကြောင့်အဘိပုဒ်ကျေ။ ဝါ၊ ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယံဟုဆို၍ပြုအပ်သောဗီဇဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်ကို။ နခေန ဝါ၊ ၎င်း။ အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ ၎င်း။ ဘဝေ၊ နှိပ်စက်လတ်သော်။ သမဏကပ္ပိယံ၊ မည်၏။ ။ အာပုဗ္ဗော၊ ရာဘဟိံသာ ကရဏဝါယမနေသု။ အာရဘတိ။ အာရဗ္ဗော။ အာရဗ္ဗံမေဝိရိယံ။ သာရဗ္ဗံ။ အနာရဗ္ဗံ၊ သာရဗ္ဗောတေနဝိဇ္ဇတိ။ ပကရဏာရဗ္ဗော။ သဒ္ဓနီတိကိုရူ၍ သမာရဗ္ဗောဟု အသဒိသဒ္ဓေဘော်လိုသည်။ မဝဂ္ဂန္တလေ။]

[သမူလကို သောမူလပုဒ်ဖြတ်။]

၂။ သမူလခန္ဓဗီဇဂ္ဂ၊ ဖဠုဗီဇပ္ပဘာဝိတော။
အာရဗ္ဗေ ဒုက္ကဋ် ဗီဇံ၊ ဘူတဂါမဝိယောဇိတံ။ ။

၂။ သောဘူတဂါမော၊ ထိုကြီးပွားဆဲ၊ ကြီးပွားပြီးသော ဘူတဂါမ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ မူလခန္ဓဗီဇဂ္ဂ၊ ဖဠုဗီဇပ္ပဘာဝိတော၊ အမြစ်မျိုးစေ့၊ ပင်စည်မျိုးစေ့၊ အစေ့မျိုးစေ့၊ အညွန့်မျိုးစေ့၊ အဆစ်မျိုးစေ့တို့သည် ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝါ၊ မြစ်၊ ပင်၊ စေ့၊ ညွန့်၊ ဆစ်မျိုးစေ့တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တို့မှဖြစ်၏။ ဘူတဂါမဝိယောဇိတံ၊ ဘူတဂါမ်မှ ကပ္ပိခြင်းဖြင့် ကင်းစေအပ်သော။ ဝါ၊ ဘူတဂါမ်မှ ကင်းခြင်းသို့ အလိုအလျောက်ရောက်သော။ ဗီဇံ၊ မြစ်၊ ပင်၊ စေ့၊ ညွန့်၊ ဆစ်ဟူသောအစေ့ကို။ အာရဗ္ဗေ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ သင့်၏။

၃။ နိဗ္ဗတ္တဗီဇံ နောဗီဇ၊ မကတဉ္စာပိ ကပ္ပတိ။
ကဋာဟဗဒ္ဓဗီဇာနိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါပိ ကာရယေ။ ။

၃။ နိဗ္ဗတ္တဗီဇံ၊ ထုတ်အပ်သော အစေ့ရှိသော သရက်သီးစသည်သည်
၎င်း။ နောဗီဇံ၊ အစေ့နုသော သရက်သီး စသည်သည်၎င်း။ အကတဉ္စာပိ၊
မကပ္ပိ၍မူလည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ကဋာဟဗဒ္ဓဗီဇာနိ၊ အခွံနှင့်တစပ်တည်း
တည်သော အစေ့ရှိသော သီးသီးစသည်တို့ကို။ ဗဟိဒ္ဓါဝါပိ၊ အခွံအပ၌လည်း။
ကာရယေ၊ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုရာ၏။

၄။ ကောဗဒ္ဓေသု ဗီဇေသု၊ ဘာဇနေ ဝါပိ ဘူမိယံ။
ကတေ စ ကပ္ပိယေကသ္မိံ၊ သဗ္ဗေသ္မေဝ ကတံ ဘဝေ။ ။

၄။ ဘာဇနေ ဝါပိ၊ တည်ရာ အိုးခွက်၌၎င်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၎င်း။ ကော
ဗဒ္ဓေသု၊ တစပ်တည်းထားအပ်ကုန်သော။ ဗီဇေသု၊ အစေ့တောင်သွင်၊ သစ်
ပင်ထောင်ရာ၊ ကြီးစွာကြီးစည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့တွင်။ ကေသ္မိဉ္စ၊ မျိုးတစေ့၊
သစ်တခက်၊ ကြီးတချောင်း၌လည်း။ ကပ္ပိယေကတေ၊ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုအပ်သည်
ရှိသော်။ သဗ္ဗေသ္မေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောမျိုးစေ့တို့၌သာလျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်
မည်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဤဂါထာကား- သစေ့ဗီဇာနံ ပဗ္ဗတမတ္ထောရာသိ ရုက္ခသဟဿံဝါ
ဆိန္ဒိတွာ ကောဗဒ္ဓံ ကတွာ ဥစ္ဆန္တံ နံဝါ မဟာဘာရော ဗန္ဓိတွာဌာပိတောဟောတိ။
ကေသ္မိံဗီဇေဝါရုက္ခသာခါယဝါဥစ္ဆန္တံ မြိဝါ ကပ္ပိယေကတေသဗ္ဗံကတံ ဟောတိ၊
ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏အရပင်။ ဤရုက္ခသဟဿံ ဆိန္ဒိတွာ ဥစ္ဆန္တံ နံ မဟာဘာ
ရောဖြင့် ဘူတဂါမ်မှလွတ်ပြီးသော ဗီဇဂါမ်ကိုပြန်။ ဋီကာသစ်၌ကား၊ ဗီဇဂါမ်
ဖြင့်ဗီဇကိုပြန်။ ရုက္ခဥစ္ဆန္တံဖြင့်ဘူတဂါမ်ကိုပြန်ဟု နှလုံးထား၍ ဗီဇသူတိဗီဇဂါ
မဘူတဂါမေသု။ ဘူတဂါမေပိ ဟိ ဣဓ ဗီဇန္တိ ရဋ္ဌိ ဝသေန ဝုစ္စတိ၊ မိန့်၏မသင့်၊
ဤတွင်ပဏှိတပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာကို ဆိုအပ်၏။

- (က) မရိစာဒိံ ပဋိဂ္ဂယ၊ ကတကပ္ပံဝကပ္ပတိ။
ဥဒါဟုအပ္ပဋိဂ္ဂယ၊ ကတကပ္ပံပိပုစ္ဆရေ။ ။
- (ခ) ပဗ္ဗတမတ္တအာဒိဟိ၊ ပဋိဂ္ဂဟာတိဂံ ဝဒံ။
အဂယုကတကပ္ပံပိ၊ ကပ္ပတိတိဝိသောဓယေ။ ။
- (ဂ) ဒုဓာဝါကတကပ္ပိယံ၊ ကတမတ္တံပုနက္ကံတံ။
ကပ္ပိယံကရဝုတ္တေတု၊ ပစနာဒိတရေတရံ။ ။
- (ဃ) ကပ္ပိယံကရဝုတ္တေစ၊ ပစိတံကပ္ပတေယထာ၊
တထာ နခဂ္ဂိသတ္တေဟိ၊ ကတကပ္ပံပိ ကပ္ပတိ။ ။

- (က) မရိစာဒိ၊ ငြိတ်စသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂယကတကပ္ပံ၊ အကပ်ခံ၍ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်း သည်သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်။ ဝါ၊ ဥဒါဟု- ဥဒအဟု၊ ယင်းမှတစ်ပါးဖြစ်ခြင်းကား။ အပ္ပဋိဂ္ဂယကတကပ္ပံ၊ အကပ်မခံမူ၍ လူ့၊ သာမဏေလက်၌ပင်ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ဟိုသည်။ ပုစ္ဆရေ၊ မေးကုန်၏။
- (ခ) ပဗ္ဗတမတ္တအာဒိဟိ၊ တောင်တရှိမျှစသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟာတိဂံ၊ အကပ်ခံထိုက် သောအရာကို လွန်သောဝတ္ထုကို။ ဝဒံ-ဝဒန္တော၊ ကပ္ပိအပ်သည်ကိုဆိုသော ကြောင့်။ အဂ္ဂယကတကပ္ပံ၊ အကပ်မခံဘဲကပ္ပိခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသောဓယေ၊ ဖြေရာ၏။
- (ဂ) ဝါ၊ တနည်းကား။ ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ကတမတ္တံ၊ ကပ္ပိယံ ကရောဟိ-ဟု ပြုစေရုံမျှ၎င်း။ ပုနက္ကတံ၊ ကပ္ပိယံကရောဟိ-ဟု ပြုစေသည်ကို ကပ္ပိယံဘန္တေ-ဟု ကပ္ပိတုံ့ပြန် တဘန်ပြုခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုခေါ၊ ။ သေ၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ အပ္ပဋိဂ္ဂယ၊ မူ၍။ [လိုက်စေ] ကပ္ပိယံကရဝုတ္တေ၊ ကပ္ပိယံကရဟုဆို လတ်သော်။ ပစနံ၊ ကြော် လှော် ချက် ပြတ် ကင် ဖုတ် မြှိုက် အုံး စရုံး ကျိုသင်း ပေါင်းနှေးခြင်းသည်။ အာဒိ၊ အစဖြစ်သော ကတမတ္တကပ္ပိယမည်၏။ ဣတရံ၊ ဤကတမတ္တကပ္ပိယမှ တပါးသော ကပ္ပိယံ ကရောဟိ-ဟုပြုစေသည်ကို ကပ္ပိယံ ဘန္တေ-ဟု တဖန်ပြုခြင်းသည်။ ဣတရံ၊ ပုနက္ကတကပ္ပိယမည်၏။
- (ဃ) စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဝါ၊ ဘေဒမှတစ်ပါးဝိနိစ္ဆယကား။ အပ္ပဋိဂ္ဂယ၊ ၍။ ကပ္ပိယံကရ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပစိတံ၊ ကြော် လှော် ချက် ပြတ်အပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကပ္ပတေ ယထာ၊ အပ်၏သို့။ တထာ၊ တူ ပဋိဂ္ဂယ၊ ၍။ နခဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတကပ္ပံ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ။ ဣတိဝိသောဓယေ၊ ရာ၏။

၅။ နိက္ခိတ္တေ ကပ္ပိယံ ကတွာ၊ မူလပဏ္ဏာနိ ဇာယရုံ။
 ကပ္ပိယံ ပုန ကာရေယျ၊ ဘူတဂါမော ဟိ သော တဒါ။ ။

၅။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိတ္တေ၊ ထားအပ်သောချင်း- ဗီဇစသည်၌။ မူလပဏ္ဏာနိ၊ အမြစ်၊ အရွက်တို့သည်။ ဇာယရုံ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပုနကပ္ပိယံ။ တဘန်ကပ္ပိခြင်းကို။ ကာရေယျ၊ ပြုစေရာ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုကပ္ပိ၍ထားသောချင်း-ဗီဇစသောဗီဇဂါမ်သည်။ တဒါ၊ ထိုအမြစ်၊ အရွက် ထွက်သောအခါ၌။ ဘူတဂါမော၊ ဘူတဂါမ်ဖြစ် ပြန်၏။ တသ္မာပုနကပ္ပိယံကာရေယျ၊ ။

၆။ သပဏ္ဏော ဝါ အပဏ္ဏော ဝါ၊ သေဝါလောဒကသမ္ဘဝေါ။
 စေတိယာဒိသု သေဝါလော၊ နိက္ခန္တဒ္ဒတ္တိပတ္တကော။
 ဘူတဂါမောဝ ဗီဇမ္ပိ၊ မူလပဏ္ဏေဝိနိဂ္ဂတေ။ ။

၆။ သပဏ္ဏောဝါ၊ အရုက္ခိယသုဗ္ဗလည်းဖြစ်သော။ အပဏ္ဏောဝါ၊ အရုက္ခိယသုဗ္ဗလည်းဖြစ်သော။ ဥဒကသမ္ဘဝေါ၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကြီးပွားသော ရေသာ ကြီးပွားရာရှိသော။ ဝါ၊ ကြီးပွားရာရေရှိသော။ သေဝါလော၊ မှော်သည်၎င်း။ နိက္ခန္တဒတ္တိပတ္တကော၊ နှစ်ရွက်၊ သုံးရွက်ထွက်သော။ စေတိယာဒိ သုသေဝါလော၊ စေတီစသည်တို့၌ မှော်သည်၎င်း။ ဘူတဂါမောဝ၊ ဘူတဂါမ် သာတည်း။ ဗီဇေ၊ မြေ၌ပျိုးသောဗီဇဂါမ်သည်လည်း။ မူလပဏ္ဏော၊ အမြစ်၊ အရုက္ခိယသုဗ္ဗလည်း။ ဝိနိဂ္ဂတေ၊ ထွက်လတ်သော်၊ ဘူတဂါမောဝ၊ ဘူတဂါမ်မည်သည် သာတည်း။ [ဗီဇောဝိ-ရှိကြ၏မလို။]

၇။ ဃဋ္ဌာဒိပိဋ္ဌိ သေဝါလော၊ မကုဋ္ဌံ အဟိဆတ္တကံ။
ဒုက္ကဋ္ဌသေဝ ဝတ္ထုနိ၊ ဖုလ္လမဗျဝဟာရိကံ။ ။

၇။ ဃဋ္ဌာဒိပိဋ္ဌိ သေဝါလော၊ ရေအိုးစသည်တို့၏ အပ၌ မှော်သည်၎င်း။ မကုဋ္ဌံအဟိဆတ္တကံ၊ မှိုင့်သည်၎င်း။ ဒုက္ကဋ္ဌသေဝ၊ ၎င်းသာလျှင်။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်ပြီးသောမှိုသည်။ အဗျဝဟာရိကံ၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါမလောက်။ ဝါ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဟုမဆိုအပ်။

[ပါနီယဃဋ္ဌာဒိနိမဟိသေဝါလောဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု။ အန္တောအဗျဝဟာရိကော-ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ဗဟိပုဒ်၏အရာဖြစ်၍ ဃဋ္ဌာဒိပိဋ္ဌိသေဝါလော-ရှိလို၏။]

၈။ လာခါ နိယျာသ ဆတ္တာနိ၊ အလ္လရုက္ခေ ဝိကောပိယ။
ဂဏှတော တတ္ထ ပါစိတ္တိ၊ ဆိန္ဒတော ဝါဝိ အက္ခရံ။ ။

၈။ အလ္လရုက္ခေ၊ စိမ်းသော သစ်ပင်တို့ကို။ ဝါ၊ ၌။ တစံ၊ အခွံကို။ [ထည့်။] ဝိကောပိယ၊ ဖျက်ဆီးစေ၍။ လာခါနိယျာသဆတ္တာနိ၊ ချိပ်၊ အစေး၊ မှိုတို့ကို။ ဂဏှတော၊ ယူသောရဟန်းအား၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုစိုသောသစ်ပင်၌။ အက္ခရံ၊ အက္ခရာကို။ ဆိန္ဒတောဝါဝိ၊ ရေးသော ရဟန်းအား၎င်း။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။ [ဝိကောပယံ-ဟု ပါဌ်ရှိသည်ကား မသင့်ဟုဋီကာသစ်ဆို၏။] ဝိကောပယံ-ဝိကောပယန္တော၊ လျက်။ [ကိရိယာဝိသေသနတ္ထ၊ အသင့်ပင်ဖြစ်သည်။]

၉။ ပီဠေတုံ နာဠိကေရာဒိ၊ ဒါရုမက္ကဋ္ဌကောဒိနာ။
ဆိန္ဒတုံ ဂဏှိကံ ကာတုံ၊ တိဏာဒိ န စ ကပ္ပတိ။ ။

၉။ နာဠိကေရာဒိ၊ အုန်းပင်စသည်ကို။ ဒါရုမက္ကဋ္ဌကောဒိနာ၊ သစ်မျောက်လက်စသည်ဖြင့်။ ပီဠေတုံ၊ ညှပ်ခြင်းငှါ။ တိဏာဒိ၊ မြက်စသည်ကို။ ဆိန္ဒတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ ဂဏှိကံကာတုံ၊ အထုံးပြုခြင်းငှါ။ နစကပ္ပတိ၊ အလျဉ်းမအပ်။

၁၀။ ဘူတဂါမံဝ ဗီဇံ ဝါ၊ ဆိန္ဒ ဘိန္ဒောစိနာဟိ ဝါ။
 ဖာလေဟိ ဝိဇ္ဈ ပစ ဝါ၊ နိယမေတွာ နဘာသယေ။ ။

၁၀။ ဘူတဂါမံဝဗီဇံဝါ၊ ဘူတဂါမ်ကို၎င်း၊ ဗီဇဂါမ်ကို၎င်း။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်
 လော့။ ဘိန္ဒ၊ ဖျက်လော့။ ဩစိနာဟိ၊ ဆွတ်ချေလော့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။
 ဖာလေဟိ၊ ခဲ့လော့။ ဝိဇ္ဈ၊ ထိုးဘောက်ထွင်းလော့။ ပစ၊ ချက်ပြတ် ဖုတ်ကင်
 လော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ နိယမေတွာ၊ ဤဘူတဂါမ်၊ ဗီဇဂါမ်ဟုမှတ်၍။ နဘာ
 သယေ၊ မဆိုရာ။

၁၁။ ဣမံ ကရောဟိ ကပ္ပိယံ၊ ဣမံ ဂဏှေဒမာဟရ။
 ဣမံ ဒေဟိ ဣမံသောဓေါဟေဝံ ဝဋ္ဋတိ ဘာသိတုန္တိ။ ။

၁၁။ ဣမံရက္ခဖလံ၊ ဤအပင်ဘူတ၊ အသီးဗီဇကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။
 ကရောဟိ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤအမြစ်၊ အရွက်ကို။ ဂဏှ၊ ယူခဲ့။ ဣဒံ၊ ဤသစ်ပင်၊
 နွယ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣမံ၊ ဤအသီး၊ အပွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။
 ဣမံ၊ ဤမြက်ကို။ သောဓေါ၊ သုတ်သင်လော့။ ဝေဝံ၊ သို့။ ဘာသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။

သမဏကပ္ပုပြီး၏။

၁၄-ဘူမိ

၁။ သမ္မုတုဿာဝနန္တာ စ၊ ဂေါနိဿာဒိ ဂဟပ္ပတိ။
 ကပ္ပိယာ ဘူမိယော ယာသု၊ ဝုတ္တံ ပက္ကန္တ ကပ္ပတိ။ ။

၁။ ဘူမိယောတိ၊ ကား။ ယာသု၊ အကြင်ကပ္ပိယကုဋ်တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ရဟန်း၏
 ဥစ္စာယာဝ၊ ယာမကာလိကကို သိုမှီးခြင်းသည်၎င်း။ ပက္ကန္တ၊ ရဟန်း၏ ဥစ္စာ
 ယာဝ-ယာမကာလိကကို သူတပါးချက်ခြင်း၊ သတ္တဘဟကာလိက-ယာဝဇီဝိက
 ကိုမိမိချက်ခြင်း၊ သူတပါးချက်ခြင်းသည်၎င်း။ ကပ္ပတိ၊ ၎င်း။ တာကပ္ပိယဘူမိ
 ယော၊ ထိုကပ္ပိယကုဋ်တို့သည်။ သမ္မုတိ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ အပလောကနကံဖြင့်
 သံဃာသမုတ်သောကုဋ်၎င်း။ ဥဿာဝနန္တာစ၊ တိုင်နံရံခြေကို မြေထက်ကြား
 ကြား စိုက်ထားစီခင်းခြင်း၊ ကပ္ပိယကုဋ် ကရောမ-ဟုဆိုခြင်းကာလညီမျှသော
 အဆုံးရှိသောကုဋ်၎င်း။ ဂေါနိဿာဒိ၊ တံတိုင်းခြံပွတ် ထိုထိုရပ်မှ ကျိုးပြတ်
 ပေါက်ငြားနွားခြံလားသို့ လှည့်သွားဝင်ထွေ နွားနေရာဖြစ်သော ကုဋ်၎င်း။
 ဂဟပ္ပတိ၊ ရဟန်းမှ တပါးသောသူသည် လှူအပ်သောကုဋ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။

ကပ္ပိယာ ကုဋိ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သဟသေယျပ္ပဟောနကော။ ။

၂။ ဝါသတ္ထာယ၊ နေရာအကျိုးငှါ။ ကတေ၊ ပြုအပ်သော။ သံဃိကေဝါ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာလည်းဖြစ်သော။ ကေသန္တကေ၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာလည်းဖြစ်သော။ ဂေဟေ၊ ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ၏။ သဟသေယျပ္ပဟောနကေ၊ သဟသေယျလောက်ရာအရပ်၌။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သမုတ်ခြင်း၊ ကပ္ပိယကုဋိ°ကရောမ-ဟု ဥဿာဝနပြုခြင်း၊ အရံပျက်ခြင်း၊ ကပ္ပိယကုဋိ°ဒေမ-ဟုလှူခြင်းကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ရအပ်၊ ရသင့်၊ ရထိုက်၊ ရကောင်း၏၊ ရစေ။

[ဣဒိံ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ ဗုဒ္ဓေ ရတနဘာဝေ-ဟုဘာဝပ္ပဋ္ဌာနဖြစ်၏။ ကပ္ပိယကုဋိန္ဒ ကပ္ပိယကုဋိတာ-ဟုဘာဝပ္ပဋ္ဌာနဖြစ်၏။ ထိုဘောကား၊ သမုတ်ခြင်း စသည်တည်း။]

ဝါ၊ဝါသတ္ထာယ၊ဌါ။ သံဃိကေဝါ၊သော။ ကေသန္တကေ၊သော။ သဟသေ
ယျပ္ပဟောနကေ၊သော။ ဂေဟေ၊ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊
သမ္မုတိ၊ဂေါနိသဒိ၊ဂဟပတိ၊ကပ္ပိယကုဋိကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊၏။ ။ဝါ၊ဝါသတ္ထာ
ယ၊ဌါ။ သံဃိကေဝါ၊သော။ပ။ ဂေဟေ၊ကို။ ကတေ၊ပြုဆဲပြုစဉ်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊
ဥဿာဝနန္တိက ကပ္ပိယကုဋိကို။လဒ္ဓဗ္ဗာ၊၏။

[လဒ္ဓဇ္ဈာန်၊ တဗ္ဗပစ္စည်းကိုအရဟ၊ သက္က၊ ပေသာတိသဂ္ဂန္တီရင်။]

[ဝါသတ္ထာယ၊ ၄၊ လိုက်စေ။]

၃။ ဂေဟေ သံဃဿဝေကဿ၊ ကရမာနေဝမီရယံ။

ပဌမိဋ္ဌကထမ္ဘာဒိ၊ ဌပေယုဿာဝနန္တိကာ။

“ကပ္ပိယကုဋ် ကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋ် ကရောမာ”တိ။ ။

၃။ သံဃဿဝါ၊ ဓါ၎င်း။ ကေဿ၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း။
ဂေဟေ၊ ကို။ ကရမာနေ၊ ပြုဆဲ ပြုစဉ်။ ဝါ၊ သော်။ ကပ္ပိယကုဋိံကရော
မ-ကပ္ပိယကုဋိံကရောမာတိ၊ မဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဤရယံ-ဤရယန္တော၊ ဆိုလျက်။
ပဌမိဋ္ဌကထမ္ဘာဒိံ၊ ရှေးဦးစွာစီခင်းသော နံရံခြေအုတ်၊ ရှေးဦးစိုက်သော
သည်တိုင်စသည်ကို။ ဌပေ၊ ထားရာ၏။ အယံ၊ ဤကုဋိသည်။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊
ဥဿာဝနန္တိကကုဋိမည်၏။

[ဌပေယုဿာ-ကို ဌပေအယံ ဉဿာပုဒ်ဖြတ်။ ဤအလိုကား ယဉ်သံယုတ်မ
လို။ သံယုတ်ရှိရာ၌လည်း အာဂမသန္နိမျှသာ၊ ဋီကာသစ်၌ကား ဌပေယု စေသာ
ဉဿာဝ နန္တိကာတိ ဧဝံ စေသာ သဒ္ဓိ ယောဇေတွာ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-
ဟု၏။]

၄။ ယေဘုယျေနာပရိက္ခိတ္တော၊ အာရာမော သကလော ပိ ဝါ။
 ဝုစ္စတေ ဂေါနိသာဒိတိ၊ သမ္မုတိ သံဃသမ္ပတာ။ ။

၄။ ယေဘုယျေန၊ ထက်ဝက်ထက် များသောအားဖြင့်။ အပရိက္ခိတ္တော၊ အရံမရှိသော။ သကလောပိဝါ၊ အလုံးစုံမူလည်း။ အပရိက္ခိတ္တော၊ သော။ အာရာမော၊ ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရံကို။ ဂေါနိသာဒိတိ၊ အာရာမဂေါနိသာဒိကကုဋိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ [ဝိဟာရ ဂေါနိသာဒိ ကား-ပမာဏမဟုတ်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမျှသာ။] သံဃသမ္ပတာ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ အပလောကနကံဖြင့် သံဃာသမုတ်အပ်သော ကုဋိသည်။ သမ္မုတိ၊ ကုဋိ မည်၏။

[ကပ္ပိယကုဋိသမုတ်နည်းကို ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ ကထိနကထာ၌ ဘဏ္ဍာ-
 ဂါရိက သမ္မုတိဝိစာရဏ နည်းဖြင့် သိအပ်၏။]

၅။ ဘိက္ခုံ ဌပေတွာ အညေဟိ၊ ဒိန္နော တေသံဝ သန္တကော။
 အတ္ထာယ ကပ္ပကုဋိယာ၊ ဂေဟော ဂဟပတိ မတော။ ။

၅။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညေဟိ၊ ရဟန်းမှတစ်ပါးသော သီတင်းသုံးဘော်လေးယောက်။ လူ၊ အရံစောင့်စသောသူတို့သည်။ ကပ္ပကု-
 ဋိယာ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်သော။ ဂေဟော၊
 ကျောင်းကို၎င်း။ တေသံဝသန္တကော၊ ထိုရဟန်းမှ တစ်ပါးသောသူတို့၏သာ
 လျှင် ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေဟော၊ ကျောင်း၊ အိမ်ကို၎င်း။ ဂဟပတိ၊ ဂဟပတိ
 ကုဋိဟူ၍။ မတော၊ သိအပ်၏။

[ဂဟပတိတိ မနုဿာ အာဝါသံ ကတွာ ကပ္ပိယကုဋိံ ဒေမ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ
 ဝဒန္တံ သော ဂဟပတိနာမ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယခုအခါ ကျောင်းခံ
 ရာဌ-ကာယာဒိဟိဇုသိတွာယထာသုခံ - ဟူသောပုဒ်ကိုသွင်း၍ အချို့ ဆရာတို့
 ခံကုန်၏။ အချို့ကား ထိုပုဒ်ကိုမဆိုမူ၍ ခံကုန်၏။

ထိုပုဒ်ကိုဆို၍ ခံသောဆရာတို့ကား-န ဘိက္ခုဝေပရိကမ္မကတာဘိတ္တိအပသာ-
 ယိတဗ္ဗာ-စသဖြင့် ပညတ်တော်မူသော ဒုက္ကဋ်မှလွတ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟု နှလုံး
 သွင်းကုန်၏။ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ယင်းပုဒ်ကိုဆို၍ခံခြင်းသည်-ယသ္မာ
 ပန ဒါယကေဟိ ဒါနကာလေယေဝ သတသဟဿဂ္ဂနိကံပိ ကမ္မလံ ပါဒ
 ပုဉ္ဇနံ ကတွာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒိန္နံ တထေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝနုတိ။ တသ္မာ ဣဒံပိ
 မဇ္ဈဝိဋ္ဌာဒိသေနာသနံ အဇ္ဈောကာသေပိ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒါယကေဟိ
 ဒိန္နံ စေ သဗ္ဗသ္မိံပိ ကာလေ အဇ္ဈောကာသေ နိက္ခိပိတုံ ပနုတိ-ဟူသော သာ
 ရတ္ထဒီပနီနှင့်ညီသောကြောင့် ယုတ္တတရဖြစ်၏။

ကမ္မလံ လက္ခမဉ္ဇိပိ၊ ပါဒပုဉ္ဇာယ စေ ဒဒေ။
တထာ နံ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ယထေဝံ တန္တိ ဇာနိယံ။ ။သင်္ဂဟဂါထာ။

ကမ္မလံလမက္ခဉ္ဇိပိ၊ သိန်းတန်သပြာ ကမ္မလာကိုစဉ်လျက်လည်း။ ပါဒပုဉ္ဇာ-
ယစေဒဒေ၊ အကယ်၍ခြေသုတ်စိမ့်ငှါ လှူငြားအံ့။ တထာ၊ ထိုလှူတိုင်း။ နံ၊ ထိုဟေမ္မ
လာကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ သုံးရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တန္တိ၊ ထိုကျောင်း၊
ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကို ထိုသို့ဆို၍ လှူတိုင်းသုံးရာ၏ဟူ၍။ ဇာနိယံ၊ ၏။

တေသံဝသန္တကော ဟူသည်ကား-ဆောက်ပြီး မလှူသေးသော ကျောင်းသည်
၎င်း၊ ထိုသူ၏အိမ်သည်၎င်း ဂဟပတိကုဋ်မည်၏ဟူလို။ မလှူသေးသော ကျောင်း
၏ ဂဟပတိမည်သောအဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ မဆိုသော်လည်း အနုည
တာနုပဝတ္ထိ လက္ခဏာ တေသံ သန္တကသာမည ယုတ္တိအားဖြင့် သိအပ်၏။]

၆။ အကပ္ပကုဋိယာ ဝုတ္တ၊ သပ္ပိအာဒိဟိ မိဿိတံ။
ဝဇေယျ အန္တောဝုတ္တတ္တံ၊ ပုရိမံ ကာလိကဒွယံ။ ။

၆။ အကပ္ပကုဋိယာ၊ အကပ္ပိယကုဋ်၌။ ဝုတ္တသပ္ပိအာဒိဟိ၊ သိုမှီးအပ်သော
ထောပတ်စသော သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကတို့နှင့်။ မိဿိတံ၊ ရောနှော
အပ်သော။ ပုရိမံကာလိကဒွယံ၊ ရှေးဖြစ်သောယာဝ၊ ယာမကာလိကနှစ်ခု
တို့၏အပေါင်းသည်။ အန္တောဝုတ္တတ္တံ၊ အန္တောဝုတ္တ၏အဖြစ်၊ မုခသန္ဓိမိအ
ဖြစ်သို့။ ဝဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

[သပ္ပိအာဒိဟိတိဗ္ဗမိနာ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကဉ္စ ဂဟိတံ။ ။
ဋီကာသစ်။]

၇။ တေဟေဝ ဘိက္ခုနာ ပက္ကံ၊ ကပ္ပတေ ယာဝဇီဝိကံ။
နိရာမိသံဝ သတ္တာဟံ၊ သာမိသေ သာမပါကတာ။ ။

၇။ တေဟေဝ၊ ထိုအကပ္ပိယကုဋ်၌ သိုမှီးအပ်သော ထောပတ်စသော
သတ္တာဟကာလိကတို့နှင့် တကွသာလျှင်။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ပက္ကံ၊
ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ယာဝဇီဝိကသည်။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။
နိရာမိသံဝ၊ အာမိသကင်း၍သာလျှင်။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ သာမိသေ၊ အာမိ
သနှင့်တကွရောသော်ကား။ အန္တောဝုတ္တတ္တံ၊ သည်၎င်း။ [လိုက်စေ။] သာမ
ပါကတာ၊ မိမိချက်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။

[သစေ အာမိသသံသဋ္ဌံ ကတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇတိ အန္တောဝုတ္တဉ္စေဝ သာမပါကဉ္စ
ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ ရှေးဂါထာမှ အန္တော ဝုတ္တတ္တံကိုလိုက်စေ
အပ်သတည်း။]

၈။ ဥဿာဝနန္တိကာ ယေဟိ၊ ထမ္ဘာဒိဟိ အဓိဋ္ဌိတာ။
တေသုယေဝါပနိတေသု၊ တဒညေသု ပိ တိဋ္ဌတိ။ ။

၈။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိကကုဋိကို။ ဝါ၊ သည်၊ ယေဟိထမ္ဘာဒိဟိ၊ အကြင်တိုင်စသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌိတာ၊ တည်စေအပ်၏။ ဝါ၊ တည်၏။ တေသုယေဝါ၊ ထိုတည်စေအပ်သော တိုင်စသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ ထိုတည်ကြောင်းတိုင်စသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အပနိတေသု၊ ပယ်အပ် ကုန်သည် ရှိသော်။ တဒညေသုပိ၊ ထိုတည်စေရင်းတိုင်စသည်မှ တပါးသော တိုင်စသည် တို့၌လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ။

၉။ သဗ္ဗေသု အပနိတေသု၊ ဘဝ ဇဟိတဝတ္ထုကာ။
ဂေါနိသာဒိ ပရိက္ခိတ္တေ၊ သေသာ ဆဒနဝိဗ္ဗမာတိ။ ။

၉။ သဗ္ဗေသုအပနိတေသု၊ အလုံးစုံသော တိုင်စသည်တို့ကို ပယ်အပ်ကုန် သည်ရှိသော်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ စွန့်အပ်သောအရာရှိသည်။ ဝါ၊ အပ်သော အရာကို စွန့်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝေ၊ ။ ဂေါနိသာဒိ၊ ဂေါနိသာဒိကုဋိသည်။ ပရိက္ခိတ္တေ၊ အရံရှိလတ်သော်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဘဝေ၊ ။ သေသာ၊ ကြွင်းသောသမ္ပုတိ၊ ဂဟပတိကုဋိသည်။ ဆဒနဝိဗ္ဗမာ၊ အမိုးပျက်ခြင်း ကြောင့်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဘဝေ၊ ။
ဘူမိပြီး၏။

၁၅-ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထ

၁။ နိဿာယုပဇ္ဈာစရိယေ၊ ဝသမာနော သုပေသလော။
ဒန္တကဋ္ဌာသနံ တောယံ၊ ယာဂုံ ကာလေ ဒဒေ သဒါ။ ။

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနီတိ၊ ကား။ ဥပဇ္ဈာစရိယေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၊ နိဿယည်း စသောဆရာတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသမာနော၊ နေသော။ သုပေသလော၊ အလွန်သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ဒန္တကဋ္ဌ၊ အလတ်၊ ပါး၊ ထူ ဒန်ပူ သုံး ချောင်းကို၎င်း။ အာသနံ၊ ကိုယ်သန့်ပြီးကာ နေရာကို၎င်း။ တောယံ၊ ပူ၊ အေးနှစ် ထွေ မျက်သစ်ရေကို၎င်း။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၎င်း။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ သဒါ၊ နေ့တိုင်း။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။

[နိဿယ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဓမ္မာစရိယ-ဟူ၍ ဆရာလေးပါး၊ ဩဝါဒါစရိယ နှင့်သော်ငါးပါး၊ ပိယံသီလဓဿတိ ပေသလော၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ယလောပေန၊ ဤကာရဿ အတ္တကရဏေန။ ။ ဋီကာသစ်။]

၂။ ပတ္တေ ဝတ္တံ စရေ ဂါမ၊ ပုဝေသေ ဂမနာဂမေ။
အာသနေ ပါဒပိဋေ စ၊ ကထလောပါဟနစီဝရေ။ ။

၂။ ပတ္တေ၊ ယာဂုခွက်သပိတ်၌။ ဝတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆေး၍ သိုမှီးခြင်းစသော
ဝတ်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဂါမ၊ ပုဝေသေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ရွာဝင်ခါ၌။ ဝတ္တံ၊ ရွာ
ဝင် သင်းပိုင်ပေးခြင်း စသောဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ ဂမနေ၊ ရွာဝင်အခါ၌။ ဝတ္တံ၊
ကောင်းစွာဝတ်ရုံ၍ မဝေးလွန်းမနီးလွန်း လိုက်ခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။
အာဂမေ၊ ရွာမှပြန်သောအခါ၌။ ဝတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာလာ၍နေရာခင်းခြင်းစသော
ဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ အာသနေ၊ ခင်းပြီးသောနေရာ၌။ ဝတ္တံ၊ နေထိုင်ပြီးခါ
ခေါက်လိပ်ခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ ပါဒပိဋေ၊ ကထလေ၊ သုံးပြီးသော
ခြေဆေးအင်းပျဉ်၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌လည်း။ ဝတ္တံ၊ သိုမှီးခြင်းဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။
ဥပါဟနစီဝရေ၊ ဘိနပ်သင်္ကန်း၌။ ဝတ္တံ၊ အခြောက်-အစိုပုဆိုးဖြင့် ဘိနပ်ကို
သုတ်ခြင်း၊ ချွေးစွန်းသောသင်္ကန်းကို နေလှန်းခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။

၃။ ဘောဇနိယပါနိယေသု၊ ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိသု။
ဝိဟာရသောဓနေ ဝတ္တံ၊ ပုန ပညာပနေ တထာ။ ။

၃။ ဘောဇနိယပါနိယေသု၊ သုံးရေ၊ သောက်ရေတို့၌။ ဝတ္တံ၊ ခြေဆေး
ရေ-ချိုးရေတည်ခြင်း၊ သောက်ရေဖြင့်ပေးခြင်းဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ [ပရိဘောဇနိ
ယပါနိယေ-ဟုဋီကာရှိ၏။] ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိသု၊ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်
တို့၌။ ဝတ္တံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ သန့်သက်ရေတည်ခြင်း စသောဝတ်ကို။ စရေ၊
၏။ ဝိဟာရသောဓနေ၊ ကျောင်းကိုသုတ်သင်ခြင်း၌။ ဝတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာ သပိတ်
သင်္ကန်းကိုထုတ်၍ သင့်ရာထားခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ ပုနပညာပနေ၊
ထုတ်၍သုတ်သင်ပြီးသော မြေအခင်းစသည်ကို တဘန်ခင်းခြင်း၌။ ဝတ္တံ၊ ရှေး
အတိုင်းခင်းခြင်းဝတ်ကို။ တထာ၊ တူ။ စရေ၊ ၏။

၄။ န ပပ္ပေါဋေယျ သောဓေန္တော၊ ပဋိဝါတေ စ သင်္ဂဏေ။
ဝိဟာရံ ဘိက္ခု၊ ပါနိယ၊ သာမန္တာ သယနာသနံ။ ။

၄။ ဝိဟာရံကို။ သောဓေန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိဝါတေ၊ စ၊
လေညာ၌၎င်း။ သင်္ဂဏေ၊ ရဟန်းတို့စည်းဝေးရာအပြင်၌၎င်း။ ပါနိယ၊ သာမန္တာ၊
သောက်ရေအိုး၏ အနီး၌၎င်း။ သယနာသနံ၊ မြေအခင်း၊ ညောင်စောင်း
စသောအိပ်ရာ၊ နေရာကို။ နပပ္ပေါဋေယျ၊ မခါရာ။

[နပပ္ပေါဋေယျ၌-ဖုဋ္ဌသန္ဓလနေ-ဟူရကား အသဒိသဒ္ဓေဘော်လို၏။ ရူပသိဒ္ဓိ၌
လည်း ပပ္ပေါဋေတိစသည်ကို အသဒိသဒ္ဓေဘော်စီရင်၏။ သင်္ဂဏေ၌ သံ-အင်္ဂဏေ
ပုဒ်ဖြတ်။ သံသဒ္ဓါ-သမောဓာနတ္ထ၊ ပင်္ဂဏေရှိရာ၌ ပသဒ္ဓါ ပါကဋတ္ထ။]

၅။ နှာနေ နှာတဿ ကာတဗ္ဗေ၊ ရင်္ဂပါကေ စ ဓောဝနေ။
သိဗ္ဗနေ စိဝရေ ထေဝေ၊ ရဇန္တော န ဝဇေ ဌိတေ။ ။

၅။ နှာနေ၊ ရေချိုးရာ၌။ ဝတ္တံ၊ ချေးတွန်းခြင်းဝတ်ကို။ သုပေသလေန၊ သည်။ ကာတဗ္ဗေ- ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ နှာတဿ၊ ရေချိုးပြီးသောဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဝတ္တံ၊ ကိုယ်မှရေသုတ်ခြင်း၊ သင်းပိုင်ပေးခြင်းစသောဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗေ၏။ ဝါ၊ နှာနေကို။ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်လတ္တံ့သည်ရှိသော်။ ဝတ္တံ၊ ပူ၊ အေးနှစ်ထွေ ချိုးရေစီရင်ခြင်းဝတ်ကို။ စရေ၏။ ရင်္ဂပါကေစဓောဝနေ၊ ဆိုးရည်ကျိုခြင်း၊ သက်န်းဖွပ်ခြင်း၌၎င်း။ သိဗ္ဗနေ၊ သက်န်း ချုပ်ခြင်း၌၎င်း။ ဝတ္တံ၊ ကျိုခြင်း၊ ဖွပ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်ကြ ပြုခြင်းဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗေ-ကာတဗ္ဗံ၊ ကိုယ်တိုင်မချွတ် ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်၊ ပြုကောင်း၏၊ ပြုလေ၊ ပြုရမည်။ ဝါ၊ ရင်္ဂပါကေစဓောဝနေ၊ ကို၎င်း။ သိဗ္ဗနေ၊ ကို၎င်း။ ကာတဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။ ဝါ၊ ကာတဗ္ဗေ၊ သော။ ရင်္ဂပါကေစ။ ပ။ သိဗ္ဗနေ၊ ၌၎င်း။ ဝတ္တံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။ ဝါ၊ ကာတဗ္ဗေ၊ သော။ ရင်္ဂပါကေစ။ ပ။ သိဗ္ဗနေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။

[ဤနောက်နည်းကား-သစေဥပဇ္ဈာယဿ ရဇနံ ပစိတဗ္ဗံ ဟောတိ-စသော ပါဠိတော်နှင့်ညီသောကြောင့် ယုတ္တတရ။]

ရဇန္တော၊ မိမိသက်န်း၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သက်န်းကိုဆိုးသော ရဟန်းသည်။ စိဝရေ၊ ၌။ ထေဝေ၊ ဆိုးရည်ပေါက်သည်။ ဌိတေ၊ တည်စဉ်။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ၌။ ဝါ၊ လျက်။ နဝဇေ၊ အရပ်တပါးမသွားမဘယ်ရာ။

[ကာတဗ္ဗေ စရေတိ ဂတ္တတော ဥဒကသမ္ပဇ္ဇန နိဝါသနဒါနာဒိကိစ္စေ ပဝတ္တေယျာတိ အတ္ထော။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေတိအာဒိသုဝိယ သိဿဧကာရာဒေသရူပံ၊ တသ္မံ၊ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္တံစရေယျာတိယောဇေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ ဇီကာသစ်။

ဤ၌ ကာတဗ္ဗေစရေကို ကိစ္စေ ပဝတ္တေယျ-ဟု ဘွင့်ခြင်း၊ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္တံ စရေယျ-ဟု လဒ္ဒဂုဏ်ကိုပြခြင်းသည် သိ-ဝိဘတ်၏ ဧ-အပြုရပ်မဟုတ်ရကား ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ-ဟူသောပုဒ်နှင့် ဤ ကာတဗ္ဗေ ကိစ္စေ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္တံ-ဟူသော ပြင်ပုဒ် ကားမညီ၊ ကာတဗ္ဗေ ကိစ္စေ၊ သည်။ စရေပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္တံ၊ သည်။ စရေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့သိ-၏ ဧ-အပြုရပ်ဖြစ်၏ ဟူငြားအံ့၊ သုပေသလော ဟူသောကတ္တားနှင့်မတန်၊ ပတ္တေ ဝတ္တံ စရေ-စသော ရှေးဝါကျ ဟူသမျှ၌ သုပေသလော-ဟူသောကတ္တားကိုချည်း ဟောသော စရေ-ဟူသော ကြိယာ သည် ဤမှာမှ ကာတဗ္ဗေ-ဟူသော ကတ္တားကိုမဟောရာ၊ ကတ္တားဟော ကြိယာ ဖြစ်၍ သုပေသလေန-ဟု တတိယန္တလည်းမဖြစ်ရာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့-ဇီကာ

သစ်ဆရာ အလင်္ကာ၌ ဆိုအပ်သော ဘဂ္ဂရီတိဒေါသသင့်၏။ ပကတိ၊ဝိကတိ
ကတ္တား၏ အရာလည်းမဟုတ်။ သုခေ၊ဒုက္ခေ-ဟူသော နပုလ္လိင် သိဿေကာရရုပ်
ဖြစ်လျက် ပုလ္လိင်ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ-ကိုသက်သေထုတ်ခြင်းလည်း မသင့်လွန်း။]

၆။ ကေစ္စဿ အနာပုစ္ဆာ၊ ပတ္တံ ဝါ စီဝရာနိ ဝါ။
န ဒဒေယျ န ဂဏှေယျ၊ ပရိက္ခာရဉ္စ ကိဉ္စနံ။ ။

၆။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို မပန်မူ၍။ ကေစ္စဿ၊ ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်၏ ဝိသဘာဝအနတ္တကာမဝေရီဖြစ်သော အချိုသောရဟန်းအား။
ပတ္တံဝါစီဝရာနိဝါ၊ မိမိ၏သပိတ်ကို၎င်း၊ သင်္ကန်းတို့ကို၎င်း။ ကိဉ္စနံ၊ တစုံတခု
သော။ ပရိက္ခာရဉ္စ၊ ပရိက္ခရာကို၎င်း။ နဒဒေယျ၊ မပေးရာ။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။
ကေစ္စဿ၊ ၏။ ပတ္တံဝါစီဝရာနိဝါ၊ ကို၎င်း။ ကိဉ္စနံ၊ သော။ ပရိက္ခာရဉ္စ၊
ကို၎င်း။ နဂဏှေယျ၊ မိမိမယူရာ။

[ကိဉ္စနံရှိရာ၌-ကိဉ္စ၊ သော။ နပရိက္ခာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သမ္ပန်။]

၇။ ကေစ္စံ ပစ္ဆတော ကာတုံ၊ ဂန္တုံ ဝါ တဿ ပစ္ဆတော။
ပိဏ္ဍပါတဉ္စ နိဇ္ဇေတုံ၊ နိဟရာပေတုမတ္တနော။ ။

၈။ ကိစ္စယံ ပရိကမ္ပံ ဝါ၊ ကေသဇ္ဈေဒဉ္စ အတ္တနော။
ကာရာပေတုံဝ ကာတုံ ဝါ၊ အနာပုစ္ဆာ န ဝဋ္ဋတိ။ ။

၇-၈။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ ကေစ္စံ၊ အချိုသောရဟန်းကို။ အတ္တနော၊ ၏။
ပစ္ဆတောကာတုံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၎င်း။ တဿ၊ ထိုဝိသဘာဝ
ရဟန်း၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ဂန္တုံဝါ၊ မိမိလိုက်ခြင်းငှါ၎င်း။ တဿ၊ ထို
ဝိသဘာဝ ရဟန်း၏။ ဝါ၊ သို့။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ နိဇ္ဇေတုဉ္စ၊ မိမိဆောင်ခြင်းငှါ
၎င်း။ တဿ၊ ထိုဝိသဘာဝရဟန်းကို။ [ဆဋ္ဌိကာရိုက်ကံ။] အတ္တနော၊ ၏။
ဝါ၊ သို့။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ နိဟရာပေတုံစ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ၎င်း။ တဿ၊ ကို။
အတ္တနော၊ ၏။ ကိစ္စယံ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းစသော အမှုကြီးငယ်ကို၎င်း။ ပရိ
ကမ္ပံဝါ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော ပရိကံကို၎င်း။ ကေသဇ္ဈေဒဉ္စ၊ ဆံရိတ်ခြင်းကို
၎င်း။ ကာရာပေတုံဝါ၊ ပြုစေခြင်းငှါ၎င်း။ ကာတုံဝါ၊ ထိုဝိသဘာဝရဟန်း၏
ကိစ္စပရိကံဆံရိတ်ခြင်းကို မိမိပြုခြင်းငှါ၎င်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၉။ ဂါမံ သုသာနံ နိဿိမံ၊ ဒိသံ ဝါ ဂန္တုမိစ္ဆတော။
အတ္တနော ကိစ္စယံ ဝါပိ၊ အနာပုစ္ဆာ န ဝဋ္ဋတိ။ ။

၉။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဤ၊ ဂါမိ၊ ရွာသို့၎င်း။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့၎င်း။ နိဿိမံ၊ ဥပစာရသိမ်ပသို့၎င်း။ ဒိသံဝါ၊ အရပ်တပါးသို့၎င်း။ ဂန္တု၊ ၄။ ဣစ္ဆတောပိ၊ အလိုရှိသောရဟန်းသည်၎င်း။ [ဆဋ္ဌိကတ္တား။] အတ္တနော၊ ဤ။ ကိစ္စယံဝါ၊ သိမ်တွင်း၌ပြုအပ်သောကိစ္စပရိကံဆံရိတ်ခြင်းကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ၄။ [ထည့်။] ဣစ္ဆတောပိ၊ သည်၎င်း။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဤ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

၁၀။ ဥပ္ပန္နံ အရတိံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကုက္ကုစ္စံ ဝါ ဝိနောဒယေ။
ကရေယျ ဝါပိ ဥဿုက္ကံ၊ သံဃာယတ္တေသု ကမ္မိသု။

၁၀။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၌ဖြစ်သော။ အရတိံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ဒိဋ္ဌိံ၊ မှားသောအယူကို၎င်း။ ကုက္ကုစ္စံဝါ၊ အလို့လို့ကို၎င်း။ ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သံဃာယတ္တေသု ကမ္မိသု၊ သံဃာနှင့်စပ်ကုန်သော ပရိဝါသစသော၊ တဇ္ဇနိယစသောကံတို့၌။ ဥဿုက္ကံဝါပိ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြလုံ့လကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ရာ၏။

၁၁။ ဂိလာနေ စ သုပဋ္ဌေယျ၊ ဝုဋ္ဌာနံ နေသမာဂမေ။
ဝတ္တဘေဒေန သဗ္ဗတ္ထ၊ အနာဒရေန ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ။ ။

၁၁။ ဂိလာနေစ၊ နာသောဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကိုလည်း။ သုပဋ္ဌေယျ၊ ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးရာ၏။ နေသံ၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ အနာမှထခြင်းကို။ အာဂမေ၊ အရပ်တပါးသွားလိုငြားလည်း စောင့်စားငုံ့လင့်ရာ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဒန်ပူပေးခြင်းစသောအမှု၌။ ဝတ္တဘေဒေန၊ မပြုနေလျက် ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အနာဒရေန၊ ပြုလျက်ပင်ကို မရိုသေခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။

ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္တပြီး၏။

၁၆-ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိက

၁။ န ကရေယျ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ ဝစ္စံ ယာတာနုပုဗ္ဗိယာ။
ဝစ္စပဿာဝကုဋိယော၊ နှာနတိတ္ထန္တ လဗ္ဘတိ။ ။

၁။ ဝစ္စပ္ပဿာဝဋ္ဌာနိကန္တိ၊ ကား။ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်ဖြင့်။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ကို။ နကရေယျ၊ မပြုရာ။ ယာတာနုပုဗ္ဗိယာ၊ ရောက်သော

အစဉ်ဖြင့်။ ဝစ္စပ္ပဿာဝကုဋိယော၊ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်တို့ကို၎င်း။ နှာနုတိတ္ထန္တ၊ ရေချိုးဆိပ်ကို၎င်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ [ထည့်။] လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။

[အံဝိဘတ္တိနမကာရန္တာ အဗျယိဘာဝါ-သုတ်ဖြင့် နာဝိဘတ်ကိုအံပြု၍ ယထာဝရုံပြီးစေ၊ ၎င်းသုတ်ဖြင့် သိ-ကိုအံပြုမှု ကြိယာဝိသေသန၊ ယထာဝရုံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်၊ ဘမ္ဗန်၊ ဝစ္စပ္ပဿာ ဝအရာဖြစ်သောကြောင့် ဝစ္စန္တ ပဿာဝေါစ ဝစ္စံပြု၊ ယာတာနံ ဂတာနံ အနုပုဗ္ဗိကမော ယာတာနုပုဗ္ဗိ။ ။ဋီကာသစ်။]

၂။ ပဝိသေယျုပ္ပဇိတွာ နော၊ သဟသာ ပဝိသေယျ စ။
ဥက္ကာသိတွာ ဝုပ္ပဇေယျ၊ ပါဒုကာသွေဝ သဏ္ဌိတော။ ။

၂။ ဥပ္ပဇိတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်၍။ နောပဝိသေယျ၊ ဝစ္စကုဋိသို့မဝင်ရာ။ သဟသာစ၊ အဆောတလျင်လည်း။ နောပဝိသေယျ၊ ရာ။ ဥက္ကာသိတွာဝ၊ ချောင်းညှို့၍သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ရာ၏။ ပါဒုကာသွေဝ၊ ကျင်ကြီးသွားရာ၌ ခင်းသော ခြေနင်းတို့၌သာလျှင်။ သဏ္ဌိတော၊ ရပ်၍။ ဥပ္ပဇေယျ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်ရာ၏။

[ဝစ္စပါဒုက၊ ပဿာဝပါဒုက၊ အာစမနပါဒုက သုံးပါးကိုခွင့်ပြုတော်မူသော ကြောင့် ခြေနင်းမခင်း ဖျဉ်ခင်းရာ၌လည်း တံဌာနိကတဗ္ဗောဟာရအားဖြင့် ပါဒုကမည်၏။ ဥပ္ပဇိတွာ-ဥပ္ပဇိတွာ-ဥပ္ပဇိတွာရှိကြ၏။ ဓာတုမာလာစသည်၌ တိုက်ရိုက်မရှိ၊ ဋီကာတို့၌ ဥက္ခိပနတ္ထကိုတွင်၏။ ဘဇ၊ ဝဇ၊ ပဒဓာတ်သုံးပါးပင် အနေကတ္ထဖြစ်၍ ထိုအနက်ကို ဟောသည်ချည်းပင်။]

၃။ န ကရေ နိတ္ထုနံ ဝစ္စံ၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ ခါဒယံ။
ဝစ္စပ္ပဿာဝဒေါဏီနံ၊ န ကရေယျုဘယံ ဗဟိ။ ။

၃။ နိတ္ထုနံ၊ ညည်းတွားလျက်။ ဝစ္စံ၊ ကို။ နကရေ၊ ရာ။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ခါဒယံ၊ စားလျက်။ ဝစ္စံ၊ ကို။ နကရေ၊ ရာ။ ဝစ္စပ္ပဿာဝဒေါဏီနံ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၊ ကျင်ငယ်ကြောင်းတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဥဘယံ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်နှစ်ပါးကို။ နကရေယျ၊ ရာ။

[န ဒန္တကဋ္ဌ ခါဒန္တေနာတိ အယံ ဝစ္စကုဋိယာ အဝစ္စကုဋိယာပိ သဗ္ဗတ္ထေဝ ပဋိက္ခေပေါ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

၄။ ကုပေ ကဋ္ဌံန ပါတေယျ၊ ခေဋ္ဌံ ပဿာဝဒေါဏီယာ။
နာဝလေခေယျ ဖရူသေ၊ နုဟတဇ္ဇာပိ ဓောဝယေ။ ။

၄။ ကုပေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ ကဋ္ဌံ၊ ကနုတံကို။ နပါတေယျ၊ မချရာ။ ပဿာဝဒေါဏီယာ၊ ကျင်ငယ်ကြောင်း၌။ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးကို။ နပါတေယျ၊

မထွေးရာ။ ဖရသေန၊ ကြမ်းသောကနုတံဖြင့်။ နာဝလေခေယျ၊ မသုတ်ရာ၊
မသန့်စင်ရာ။ ဥဟတဉ္စာပိ၊ ကျင်ကြီးအိမ်တွင် မစင်လိမ်းကပ်သည်ကိုလည်း။
ဓောဝယေ၊ ဆေးရာ၏။

[ဖါလိတ၊ကွဲ။ခရ၊ကြမ်း။ ဂဠုက၊ဆစ်ဖု။ကဏ္ဍက၊ဆူးရှိ။သုသိရ၊အခေါင်းရှိ။
ပူတိ၊ ဆွေး။ နာဝလေခ ကနုတံခြောက်ချောင်း။]

* ကွဲ-ကြမ်း-ဆစ်ဖု၊ ဆူး-ခေါင်း-ပု၊ ကနုမအပ်ခြောက်။

ဟဒ္ဒ ကရီသံဿဂ္ဂေ-ဟူသော ဓာတ်နက်ကြောင့် ဥဟဒဉ္စာပိ-ရှိလိုလျက် ဥဟ-
တာတိ ဥဟဒိတာ ဗဟိ ဝစ္စမက္ခိတာတိ အတ္ထော-အဋ္ဌကထာဘွဲ့ရကား ဓာတွန်
ကျေသည်ဟုလို၊ ဥ-ကားဩ-၏ဝိပရိတ်၊ထိုဩကား အဝ-၏ကာရိယ၊ ယင်း အဝ
ကား အဝလိတ္တတ္ထ၊ ဓောဝယေဉ္စ ဓူဝိရုနနေ၊ ဦကာရဿ ဥဝတ္ထံ။ ။သဒ္ဓနိတိ။
ယထာကတ္တရိစ-ဖြင့် ယပစ္စည်းသက်၊ ဧယျကိုပြော၊ ဆေးရာ၏ဟူသည်မှာ အဓိပ္ပါ-
ယတ္ထ၊ ဤတွင် နာဝလေခေဖရသေန၊ စပုစပူတိနာစမေ-နောက်၌ ဓောဝယေ
ဥဟတဉ္စာပိ၊ ဥတ္တုပစ္ဆဝိသောဓယေ၊ ဆိုမှု ဝင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ သန့်စင်ခြင်း၊ ထွက်
ခြင်းအစဉ် သင့်လှ၏။]

၅။ န နိက္ခမေယျ သဟသာ၊ ဝုပ္ပဇိတွာ န နိက္ခမေ။
စပု စပု နာစမေယျ၊ ဥတ္တုပစ္ဆ ဝိသောဓယေတိ။ ။

၅။ သဟသာဝ၊ အဆာတလျင်လျင်။ နနိက္ခမေယျ၊ မထွက်ရာ။ ဥပ္ပ-
ဇိတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်၍။ နနိက္ခမေ၊ ရာ။ စပုစပု၊ စပ်စပ်အသံမြည်အောင်
ပြု၍။နာစမေယျ၊ သန့်သက်ရေမဆေးရာ။ ဥတ္တုပစ္ဆ၊ရှိသောအမှိုက်ကိုလည်း။
ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။

ဝစ္စပ္ပဿာဝဌာနိကပြီး၏။

၁၇-အာပုစ္ဆကရဏ

၁။ အနတ္ထိဌောဝ ထေရေန၊ ပါတိမောက္ခံ န ဥဒ္ဓိသေ။
ဓမ္မံ န ကထယေပဉ္စ၊ န ပုစ္ဆေ န စ ဝိဿဇေ။ ။

၁။ အာပုစ္ဆကရဏန္တိ၊ ကား။ ထေရေန၊ သီတင်းကြီး သံဃာ့ထေရ်
သည်။ အနတ္ထိဌောဝ၊ မတိုက်တုန်း အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နဝေါ၊
သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်။ [ထည့်။] ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥဒ္ဓိသေ၊ မပြရာ။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။နကထယေ၊ မဟောရာ။ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ နပုစ္ဆေ၊ မိမိမမေးရာ။
နစဝိဿဇေ၊ ဖြေလည်းမဖြေရာ။

၂။ အာပုစ္ဆိတွာ ကထေန္တဿ၊ ပုန ပုမုတရာဂမေ။
ပုန အာပုစ္ဆနံ နတ္ထိ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ စာနုမောဒတော။ ။

၂။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ သီတင်းကြီးကိုပန်၍။ ကထေန္တဿ၊ ဟောသော
ရဟန်းအား။ ပုမုတရေ၊ သီတင်းကြီးထက် သီတင်းကြီးသည်။ ပုနအာဂမေ၊
တဘန်လာပြန်လတ်သော်။ ပုနအာပုစ္ဆနံ၊ တဘန်ပန်ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ အနုမောဒတောစ၊ အလှူရှင်တောင်းပန်၍ အနု
မောဒနာပြုသော ရဟန်းငယ်အားလည်း။ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်ခြင်းကိစ္စသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃။ ဝသန္တော စ အနာပုစ္ဆာ၊ ပုမေနေကဝိဟာရကေ။
န သဇ္ဈာယေယျ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပရိပုစ္ဆန္တ နော ဒဒေ။ ။

၃။ ပုမေန၊ သီတင်းကြီးနှင့်တကွ။ ကဝိဟာရကေ၊ ကျောင်းငယ်တခု
တည်း၌။ [က-ပစ္စည်း အပ္ပကတ္တ။] ဝသန္တောစ၊ နေသောသီတင်းငယ်သည်
လည်း။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ နသဇ္ဈာယေယျ၊ မသရဇ္ဈာယ်ရာ။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိ
သင်ခြင်းကို၎င်း။ ပရိပုစ္ဆန္တ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကို၎င်း။ နောဒဒေ၊ မပေး
ရာ။

[ကဝိဟာရေတိ ဧကောဝရကေ။ ။ ဋီကာဟောင်း။ ကဝိဟာရေတိ
သဝနုပစာရေဝိဟာရေ။ န မဟာဝိဟာရေ။ ။ ဋီကာသစ်။ ။ ပုမုံ အနာပုစ္ဆာ-
တိ ဧတ္ထ တဿ ဩဝရကေ တဒုပစာရေစ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ ဝဒန္တိ။ ။ ဝိနယာ-
လင်္ကာရ။ ဤဋီကာနှစ်စောင်ကို ရည်သည်။]

၄။ ဓမ္မံ န ဘာသယေ ဒီပံ၊ န ကရေ န စ ဝိဇ္ဈပေ။
ဝါတပါနံ ကဝါဠိဝါ၊ ဝိဝရေယျ ထကေယျ စ။ ။

၄။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နဘာသယေ၊ မဟောရာ။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ နကရေ၊ မညှိ
ထွန်းရာ။ နစဝိဇ္ဈပေ၊ ထွန်းပြီးသောဆီမီးကိုလည်း မငြိမ်းရာ။ ဝါတပါနံ၊
လေသာတံခါးရွက်ကို၎င်း။ ကဝါဠိဝါ၊ တိုက်ခန်းတံခါးရွက်ကို၎င်း။ နဝိဝရေယျ၊
မဘွင့်ရာ။ နထကေယျစ၊ ပိတ်လည်း မပိတ်ရာ။

[အောက်၌ ဓမ္မံ န ကထယေ ကား ဥပေါသထာဂါရ သံဃသန္နိပါတ၌သာ
မြစ်သည်။ ဤ၌ ဓမ္မံ န ဘာသယေကား ကဝိဟာရ၌မြစ်သည်။ ရှေးကားဥပေါသ
ထက္ခန္ဓက၊ နောက်ကား ဝတ္ထက္ခန္ဓက။ ဝါတပါနံ အာလောကသန္နိဖလင်္ကံ ကပါ-
ဇုန္ဒဒ္ဓါရဖလင်္ကံ။ ။ ဋီကာသစ်။

ဒွါရံနာမ မဟာဝဋ္ဋန္တံ။ တတ္ထ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ။ ။ ဋီကာဟောင်း။

ဒွါရိနာမ ယသ္မာ မဟာဝဋ္ဋံ၊ တသ္မာ တတ္ထ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ။ ။သေ-
နာသနဝတ္ထကုန္ဒကအဋ္ဌကထာ။ ဤလေးကျမ်းကိုနှိုးနှောသော် အာပုစ္ဆမှာ ဝါတ-
ပါနဝဋ္ဋဒွါရ၊ အာပုစ္ဆနံ နတ္ထိ-မှာ ပမုခကောဋ္ဌကဒွါရ ဖြစ်ဘွယ်ရှိ၏။]

၅။ စက်မေ စက်မန္တော ပိ၊ ဝုဗ္ဗေန ပရိဝတ္တယေ။

ယေန ဝုဗ္ဗော သ သဃာဋိ၊ ကဏ္ဍေနနံ န ယဋ္ဌယေတိ။ ။

၅။ စက်မေ၊ စကြိတခုတည်း၌။ ဝုဗ္ဗေန၊ သီတင်းကြီးနှင့်တကွ။ စက်-
မန္တောပိ၊ စကြိသွားသောရဟန်းသည်လည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝုဗ္ဗော၊
သီတင်းကြီးရှိ၏။ တေန၊ ထိုသီတင်းကြီးရှိရာသို့။ ပရိဝတ္တယေ၊ ရှေးရှုမျက်
နှာလှည့်လည်ရာ၏။ [သ သဃာဋိ-ကို သော-သဃာဋိပုဒ်ဖြတ်။] သော၊
ထိုသီတင်းငယ်သည်။ နံ၊ ထိုသီတင်းကြီးကို။ သဃာဋိကဏ္ဍေန၊ ကိုယ်ဝတ်
သင်္ကန်းစွန်းဖြင့်။ နယဋ္ဌယေ၊ မခိုက်မထိပါးစေရာ။

[သဗ္ဗံ ဟိ စိဝရံ သဃာဋိတတ္တာ သဃာဋိတံ ဝုစ္ဆတိ။ တေန ဝုတ္တံ သဃာဋိ-
ယော ဒါတဗ္ဗာတိ။ ။မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ဤကား အရာအားဖြင့် ကိုယ်
ဝတ်ကိုသဃာဋိဟု ဆိုအပ်၏။]

အာပုစ္ဆကရဏပြီး၏။

၁၈-နဂါး

၁။ နဂေါ မဂ္ဂံ ဝဇေ ဘုဉ္ဇေ၊ ပိဝေ ခါဒေ န သာယယေ။

န ဂဏှေ န ဒဒေ နေဝ၊ ဝန္တေ ဝန္တာပယေယျ ဝါ။ ။

၁။ နဂေါတိ၊ ကား။ နဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်သောရဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။
နဝဇေ၊ မသွားရာ။ နဘုဉ္ဇေ၊ စားဘွယ်ကိုမစားရာ။ နပိဝေ၊ သောက်ဘွယ်ကို
မသောက်ရာ။ နခါဒေ၊ ခဲဘွယ်ကိုမခဲရာ။ နသာယယေ၊ လျက်ဘွယ်ကိုမလျက်
ရာ။ နဂဏှေ၊ မိမိမခံရာ။ နဒဒေ၊ သူ့အားမပေးရာ။ နေဝဝန္တေ၊ မိမိရှိမခိုးရာ။
နဝန္တာပယေယျဝါ၊ သူ့ကိုလည်းရှိမခိုးစေရာ။

၂။ ပရိကမ္မံ န ကာရေယျ၊ န ကရေ ပဋိဆာဒိသု။

ပရိကမ္မေ ဒုဝေ ဝတ္ထ၊ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ ကပ္ပိယာတိ။ ။

၂။ ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်အမှုစသည်ကို။ နကာရေယျ၊
သူ့ကိုမပြုစေရာ။ နကရေ၊ မိမိမပြုရာ။ ပဋိဆာဒိသု၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသုံးပါး
တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဇရုံးအိမ်၊ ရေဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည်။ ပရိ-

ကမ္မေ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်အမှုစသည်၌။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။
ဝတ္ထုစ္ဆာဒိ၊ အဝတ်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသွားခြင်း စားခြင်း
စသည်၌။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်၏။

*ဇန္တာသရ၊ ဥဒကာ၊ ဝတ္ထု ဆာဒိသုံး။

နဂ္ဂပြီး၏။

၁၉-နာနကပ္ပ

၁။ န စ နှာယေယျ ထေရာနံ၊ ပုရတောပရိ ဝါ တထာ။
ဒဒေယျ ဩတရန္တာနံ၊ မဂ္ဂမုတ္တရ မာနကော။ ။

၁။ နာနကပ္ပေါတိ၊ ကား။ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏။ ပုရတော၊ မျက်
နှာရှေးရှုတူရူအရပ်၌၎င်း။ ဥပရိဝါ၊ ရေညာ၌၎င်း။ နစနှာယေယျ၊ ရေမချိုး
ရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ ဥတ္တရမာနကော၊ ရေမှတက်သော
သီတင်းငယ်သည်။ ဩတရန္တာနံ၊ ရေသို့သက်ကုန်သော သီတင်းကြီးတို့အား။
မဂ္ဂ၊ ခရီးကို။ ဒဒေယျ၊ ရှောင်လွှဲ၍သာပေးရာ၏။

၂။ ကုဋ္ဌတ္တမ္ဘတရုဋ္ဌာနေ၊ နှာယမာနော န ဃံသယေ။
ကာယံ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထေန၊ ကုရုရိန္ဒကသုတ္တိယာ။ ။

၂။ နှာယမာနော၊ ရေချိုးသောရဟန်းသည်။ ကုဋ္ဌတ္တမ္ဘတရုဋ္ဌာနေ၊
အုတ်၊ ကျောက်၊ သစ်နံရံ၊ ရေချိုးဆိပ်၌ စိုက်သောတိုင်၊ သစ်ပင်၊ တကျစ်ရေးရှစ်
ကွက်ကျားသဏ္ဌာန်ထူ၍ ရေချိုးဆိပ်၌စိုက်သော ပျဉ်၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။
နဃံသယေ၊ မပွတ်ရာ။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထေန၊ သစ်မျောက်လက်ဖြင့်၎င်း။ ကုရုရိန္ဒက
သုတ္တိယာ၊ မှတ်ကျောက်မှုန့်ကို ချိပ်ဖြင့်ဘွဲ့လျက် အလုံးပြု၍ ချည်ဖြင့် သီသော
ချေးသတ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ချိပ်ရွဲလုံးကိုသီသောချေးတွန်း ချေးပွတ်ဖြင့်၎င်း။

၃။ မလ္လကေနာညမညံ ဝါ၊ သရီရေန န ဃံသယေ။
ကပါလိဋ္ဌကခဏ္ဍာနိ၊ ဝတ္ထဝဋ္ဌိ စ ဝဋ္ဌတိ။ ။

၄။ သဗ္ဗေသံ ပုထုပါဏီ စာ၊ ကလ္လဿာကတမလ္လကံ။
ပါသာဏဇေဏကထလာ၊ ကပ္ပန္တိ ပါဒဃံသနေတိ။ ။

၃-၄။ မလ္လကေန၊ မကရ်းသွားထူ၍ထွေးခံခြေသဏ္ဌာန်ပြုသော ချေးပွတ်
ဖြင့်၎င်း။ [ခွေးသွားစိတ်လည်းဟူ၍] အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သရီရေနဝါ၊ ကိုယ်

ဖြင့်၎င်း။ နယံသယေ၊ ရာ။ ကပါလိဋ္ဌကခဏ္ဍာနိ၊ အိုးကွဲ၊အုတ်ခဲတို့သည်၎င်း။
 ဝတ္ထဝဋ္ဌိစ၊ ပုဆိုးကျစ်သည်၎င်း။ ပုထုပါဏိစ၊ ဖြန့်သောလက်သည်၎င်း။
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံနာ၊ မနာသော ရဟန်းတို့အား။ ယံသိတုံ၊ ၄။
 [ထည့်။] ဝါ၊ ပိဋ္ဌပရိကမ္မ၊ကျောက်ကိုချေးတွန်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ၄။[ထည့်။]
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ [အကလ္လဿပုဒ်ဖြတ်။] အကလ္လဿ၊ မခန့်ဤသာ နာသော
 ရဟန်းအား။ အကတမလ္လကံ၊ မကရီးသွားမထူမူ၍ ပြုသော ချေးပွတ်သည်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပါသာဏဖေဏကထလာ၊ ကျောက်ခဲ၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်၊အိုးကွဲ
 တို့သည်။ ပါဒယံသနေ၊ ခြေကိုပွတ်ခြင်း၌။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

[မလ္လကံနာမ မကရဒန္တကေ ဆိန္ဒိတွာ မလ္လကမူလသဏ္ဌာနေန ကတံ ဝုစ္စတိ။
 အဋ္ဌကထာ။ မလ္လကမူလသဏ္ဌာနေနာတိ ခေဋ္ဌမလ္လကမူလသဏ္ဌာနေန။ ။သာ
 ရတ္ထဒိပနီ-ဝိမတိ။ ။မလ္လကေနာတိ မကရဒန္တကေဆိန္ဒိတွာ ပဒုမကဏ္ဍိက
 သဏ္ဌာနေန ကတမလ္လကေန-ဟု ဋီကာသစ်တွင်သည်မှာ ကတကံနာမ ကဏ္ဍိ
 ကာကာရံ ပါဒယံသနတ္ထံ ကဏ္ဍေနက ဥဋ္ဌာပေတွာ ကတံ-ဟူသော ကတက၏
 အတွင် အဋ္ဌကထာကို မလ္လက၏ အတွင်ထင်၍ တွင်ခြင်းသာ။

ခဏ္ဍာနိ-ဝဋ္ဌိ-ပါဏိ-ပုဒ်တို့ကို ကရဏဏှံ ပစ္စတ္တကြိ၍ဖြင့်သော်လည်းသမ္ပန်။
 ခဏ္ဍာနိ-ဝဋ္ဌိကို-ငဲ့၍ယံသိတုံ၊ ပါဏိ-ကိုငဲ့၍ပိဋ္ဌပရိကမ္မကာတုံ၊ [ထည့်။] ပုထု
 ပါဏိကန္တိဟတ္ထပရိကမ္မ ဝုစ္စတိ။တသ္မာ သဗ္ဗေသံ ဟခတ္ထေန ပိဋ္ဌပရိကမ္မ ကာတုံဝဇ္ဇ
 တိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ပုထုပါဏိနာ ကာတဗ္ဗကမ္မံ ပုထုပါဏိကံ။ ။ဝဇ္ဇိရမ္ပဒ္ဓိ
 ဋီကာ။ လက်ဆုပ်ကိုမပြုမူ၍ ဖြန့်သော လက်ဝါးပြင်ဖြင့် ကျောက်ကိုချေးတွန်းသည်
 ကို ရည်၍ ဟတ္ထပရိကမ္မ ဝုစ္စတိ-တွင်၏ဟု မိန့်သော ဝိမတိအလို ပုထုသဒ္ဓါ
 ဝိတ္တာရတ္ထ။ ပုထုနာနာပါဏိ ပုထုပါဏိ၊ ဟတ္ထပရိကမ္မံ ရဋ္ဌိဝသေန။ ။
 ဋီကာသစ်။ ဤအလိုပုထုသဒ္ဓါနာနတ္ထ။ ပုထုပါဏိတိ ဟတ္ထပရိကမ္မံ ဝုစ္စတိ။ ။
 ဋီကာဟောင်း။ ဤသို့တွင်ကြရာ၌ ပါဏိကပုဒ်၊ပါဏိပုဒ်အနက် အထူးမရှိ၊ ဝိစိတြ
 တဒ္ဓိတ်မျှသာထူး၏။ ယင်းသို့လျက် ပုထုပါဏိစ၊ လက်ဖနှောင့်သည်၎င်း။ ဟူ၍
 သမ္ပန်ကြသည်မှာခဏ္ဍာနိ-ဝဋ္ဌိ-ဟူသောရှေးနှစ်ပုဒ်နှင့်လျော်စေသည်။အကလ္လဿ
 ဟု မဖြတ်မူ၍ ကလ္လဿ၊ မနာသောရဟန်းအား။အကတမလ္လကံ၊ သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ သမ္ပန်ကြသည်မှာ အကတမလ္လကံနာမ မကရဒန္တ အဆိန္ဒိတွာကတံ။
 ဣဒံဂိလာနသေဝဝဇ္ဇတိ၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်မညီ။]

နာနကပ္ပပြီး၏။

၂၀-အဝဋ္ဌိယ

၁။ ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္တ၊ နာနာသံဝါသ ဣတ္ထိယော။
 နဝေါ စ ဂရုကဋ္ဌော စ၊ ပဏ္ဏကော စ အဝဋ္ဌိယာတိ။ ။

၁။ အဝဋ္ဌိယောတိ၊ ကား။ ဥက္ခိတ္တော၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ အာပတ်ကို မကုခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော ရဟန်း သုံးယောက်တို့ကို၎င်း။ အနုပသမ္ပန္န နာနာသံဝါသ ဣတ္ထိယော၊ ပဉ္စင်း မဟုတ်သောသူ၊ အယူအသီးအခြားဖြစ်လျက် ပေါင်းဘော်သော သီတင်းကြီး၊ အဓမ္မဝါဒီရဟန်း၊ မိန်းမတို့ကို၎င်း။ နဝေါစ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းကို၎င်း။ ဂရူက ဌောစ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်၌တည်သော ရဟန်းကို၎င်း။ ပဏ္ဏကောစ၊ ပဏ္ဏုက်ကို၎င်း။ အဝဋ္ဌိယာ၊ ရှိမခိုးအပ်ကုန်။

[နာနာသံဝါသကသည် ကမ္မနာနာသံဝါသက၊ လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကအား ဖြင့်နှစ်ပါး၊ ဥက္ခိတ္တကသည် ကမ္မနာနာသံဝါသကမည်၏၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက သည် လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကမည်၏၊ ထိုတွင် ကမ္မနာနာသံဝါသကကို ဥက္ခိတ္တ သဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်ပြီးဖြစ်၍ ဤလဒ္ဓိနာနာသံဝါသကကို ယူအပ်၏။

လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကောနာမ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကော။ ကမ္မနာနာသံဝါ သကောနာမ ဥက္ခေပနိယ ကမ္မကတော။ ။ သာရတ္ထဒီပနီ။

ဥက္ခိတ္တဂ္ဂဟဏေန ကမ္မနာနာသံဝါသကော ဂဟိတော၊ နာနာသံဝါသဂ္ဂ ဟဏေနပနလဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော။ ။ စမ္ပေယျက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ အတ္တကတ၊ သံဃကတနာနာသံဝါသကနှစ်ပါးတွင် ဥက္ခိတ္တကသည် သံဃ ကတမည်၏၊ အတ္တကတနာနာသံဝါသကသည် ဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း၊ ထိုတွင် ဤအဝဋ္ဌိယအရာ၌ အဓမ္မဝါဒီလဒ္ဓိနာနာသံဝါသကကို လိုအပ်၏။

နာနာသံဝါသကော ဝုရုတရော အဓမ္မဝါဒီ အဝဋ္ဌိယော။ နာနာ။ ပ။ ဓမ္မဝါဒီ ဝဋ္ဌိယော။ ။ ပါဠိဘော်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက် နာနာသံဝါသကောနာမ လဒ္ဓိနာ နာသံဝါသကောပိ ကမ္မနာနာသံဝါသကောပိ-ဟုဋီကာသစ်မိန့်သည်မှာ အတ္ထုဒ္ဓါ မျှသာ။ ။ ပါရိဝါသိယမူလဿ ပဋိကဿနာရဟမာနတ္တာရဟ မာနတ္တစာရီ အတ္တာနာရဟာဂရူကဋ္ဌာတိ ဣဂေဟိတာ။ ။ ဋီကာဟောင်း။]

* ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်း၊ ငင်ရင်းထိုက်လတ်၊ မာနတ်ထိုက်သင့်၊ မာနတ်ကျင့် ဟန်၊ ထိုက်အတ္တာန်၊ ငါးတန်ဂရုကဋ္ဌ။

အဝဋ္ဌိယပြီး၏။

၂၁-စမ္ပ

၁။ မိဂါဇေဠကစမ္မာနိ၊ ကပ္ပန္တိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။

ရောဟိတေဏိပသဒါစ၊ ကုရုဂ်မိဂဇာတိကာ။ ။

၁။ စမ္ပန္တိ၊ ကား။ မိဂါဇေဠကစမ္မာနိ၊ သမင်၊ ဆိတ်မြန်မာ၊ ဆိတ်ကုလား တို့၏အရေတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ သည်။ [ဝိကတိကတ္တား။]

ကပ္ပန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ ရောဟိတ၊စိုင်း။ ဝါ၊ သမင်ဝက်။ ဝါ၊သမင်ဘား။ ဇဏီ၊
ဇဏီမည်သောသား။ ပသဒါ၊ချေတို့သည်၎င်း။ ကုရုဂ်၊ ဆတ်တို့သည်၎င်း။
မိဂမာတုကာ၊ သမင်ပျံအောက်မားတို့သည်၎င်း။ [စသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။] မိဂဇာတိ
ကာ၊အရေအပ်ငြားသားသုံးပါးတွင် သမင်မျိုးတို့တည်း။

[မိဂစမ္မေ ဇဏီမိဂေါ ဝါတမိဂေါ ပသဒမိဂေါ ကုရုဂ်မိဂေါ မိဂမာတုကော
ရောဟိတမိဂေါတိ ဧတေသံယေဝ စမ္မာနိ ဝဋ်န္တိ။အညေသံပန-

မက္ကဋ္ဌော ကာဠသီဟောစ၊သရဘော ကဒလီမိဂေါ။
ယေစ ဝါဠမိဂါ ကေစိ၊ တေသံ စမ္မံ န ဝဋ်တိ။ ။

*ဇဏီ-ဝါတ၊ပသဒ၊ရုဂ်-မာတု-ရော။
မိဂမျိုးမှာ၊ဠကထာ၊သွင်းကာမိန့်မြွက်ဟော။
ဤမှကြွင်းရာ၊သားရေမှာ၊ဆောင်ခါမအပ်သော။

ဦးကာနှစ်စောင်၌ ဝါတမိဂမိဂမာတုကာဒယော-ဟု အာဒိနှင့်ရှိ၏။ ကျမ်း
တပါးတို့၌ အာဒိမရှိ၊မက္ကဋ္ဌောစသောဂါထာကို ဦးကာဟောင်းဆောင်ရာ၌ မက္က
ဋ္ဌောကာဠသီဟောစ၊ ခရဘော ကဒလီမိဂေါရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိသည့် အလိုကား-
သရဘအရာတွင် ခရဘကိုသွင်း၊အာဒိဖြင့် သရဘမိဂကိုယူလိုရိပ်ရှိ၏။ မက္ကဋ္ဌော၊
မျောက်။ ကာဠသီဟော၊ဝံ။သရဘော၊ သမင်ဆီးဆောက်။ ကဒလီမိဂေါ၊ဝံပိုင်။
ခရဘော၊မြည်း။

*တိရစ္ဆာန်ချေ၊ဟောက်၍နေ၊မြိုင်ခြေမနီးကမ်း။

ဟူ၍ခွဲထားစပ်၊ကဗျာကိုရှု၍ [ဂျီ]ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ
ချေကို၎င်း၊မြိုင်ခြေ၌ မုဒ္ဒဇရနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာန်ချေ၌ တာလုဇ ယနှင့်
ယှဉ်သည်ကို၎င်းသိအပ်၏။]

၂။ အနုညာတတ္တယာ အညံ၊ စမ္မံ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကံ။
ထဝိကောပါဟနေ စမ္မံ၊ သဗ္ဗံ ကပ္ပတုမာနသန္တိ။ ။

၂။ အနုညာတတ္တယာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော သမင်၊ ဆိတ်၊ သိုးသုံးပါး
အပေါင်း၏အရေမှ။ အညံ၊စမ္မံ၊ တပါးသော သားရေသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကံ၊
ဒုက္ကဋ္ဌ၏အကြောင်းတည်း။ အမာနသံ၊လူရေမှတပါးသော။ သဗ္ဗံ၊သော၊စမ္မံ၊
သည်။ထဝိကောပါဟနေ၊အိတ်၊ ဘိနပ်၌။ ကပ္ပတိ၊အပ်၏။

[ထဝိကာတိ ဥပါဟနကောသ၊က သတ္တ၊ကကောသ၊က ကုဋ္ဌိကာကောသကာဒိ
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊နပတ္တတ္ထဝိကာဒယော။ ။ဦးကာဟောင်း။]

စမ္မံပြီး၏။

၂၂-ဥပါဟန

၁။ မဇ္ဈဒေသေ န ကပ္ပန္တိ၊ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ နဝါ။
သဗ္ဗဿ ကပ္ပန္တာရာမေ၊ သဗ္ဗတ္တာကလ္လကဿ စ။ ။

၁။ ဥပါဟနာစေဝါတိ၊ ကား။နဝါ။ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ အထပ်ထပ်သောဘိနပ်တို့သည်။ မဇ္ဈဒေသေ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌။ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ အာရာမေ၊ အရံတွင်း၌။ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသောနာ၊ မနာသော ရဟန်းအား။ ဥပါဟနာ၊ တို့သည်။ [ထည့်။] ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ အကလ္လကဿ၊ နာသော ရဟန်းအားကား။ သဗ္ဗတ္တာ၊ အရံတွင်း၊ အရံပ အရပ်ခပ်သိမ်း၌။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထံ တတ္ထံ ဂိလာနောတိ၊ တံ ဝိနာ ဖာသုကော ဂတော၊
တတော တာယ ဝိနာ ဖာသု၊ အကလ္လော တေတ္ထ ဉ္ဗယတိ။ ။

တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ တံဝိနာဖာသုကော၊ ထိုထိုအစာစသည်နှင့် ကင်း၍ မချမ်းသာသောသူသည်။ ဂိလာနော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂတော၊ ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တာယဝိနာဖာသု၊ ထိုဘိနပ်နှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာသောသူကို။ အကလ္လောတိ၊ ဟူ၍။ ဉ္ဗယတိ၊ ၏။

သမ္ဘဝေ ဗျာဘိစာရေစ၊ ဘေဒကံ သာတ္ထကံ ဣတိ။
မဇ္ဈဒေသေတိဘေဒေန၊ တဒညံ ဗျာဘိစရတိ။ ။
[ဋီကာသစ်အဆိုကို သင်္ဂဟဂါထာမူသည်။]

သမ္ဘဝေ၊ သာမညဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၎င်း။ ဗျာဘိစာရေစ၊ သာမညသမ္ဘဝ၏ အကျိုးဖြစ်သော အထူးပိုင်းခြား၍ ဖြီးခြင်းသည်၎င်း။ သတိ၊ သော်။ ဘေဒကံ၊ ဝိသေသနသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဇ္ဈဒေသေတိဘေဒေန၊ မဇ္ဈဒေသ၊ ပစ္စန္တိမအပ်ခြင်း သာမည ဖြစ်သင့်လျက် မဇ္ဈဒေသ ဟူသော ဝိသေသနဖြင့်။ ကြောင့်။ တဒညံ၊ ထိုမဇ္ဈဒေသ၌မအပ်ခြင်းမှတစ်ပါးသော ပစ္စန္တိမအပ်ခြင်းအကျိုးကို။ ဗျာဘိစရတိ၊ အထူးပိုင်းခြား၏။ ဗျာဘိစရတိ၌ ဝိကား ဝိသေသ၊ အဘိကား ပရိစ္ဆိန္န။

[သမ္ဘဝေါနာမ သာမညံ၊ ဗျာဘိစာရေတု တပ္ပလံ။ ။ ဇာလိနီ။]

(က) ဘူတကထ၊ ဗျဝစ္ဆေဒေါ၊ ဝိသေသနံ ဒုခာ ထာဝါ။
သမ္ဘဝေါ ဘူတကထနံ၊ ဗျာဘိစာရေဗျဝစ္ဆေဒေါ။
ယုတ္တိဝ သမ္ဘဝေါနာမ၊ ဂဟဏဟေတု ဘာဝတော။ ။

(ခ) ဂဟိတေ နိဝတ္တိတေ ဝါ၊ ဘေဒကံ သာတ္ထကံ သိယာ။
သမ္ဘဝေါ ဂဟိတောနာမ၊ ဗျာဘိစာရေ နိဝတ္တိတော။ ။

(က) အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဘူတကထာ၊ ဘူတကထနိပိသေသနသင်း။
 ဗျဝစ္ဆေဒေါ၊ ၎င်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝိသေသနံ၊ ဝိသေသနသည်။ ဒုဓာ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏။ တေသု၊ တွင်။ သမ္ဘဝေါ၊ အသင့်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘူတကထနံ၊
 မည်၏။ [ပုံကား-စကြပက္ခော မယူရောတည်း။] ဗျဘိစာရော၊ သည်။
 ဗျဝစ္ဆေဒေါ၊ မည်၏။ [ပုံကား-ဗုဒ္ဓံဝိသုဒ္ဓံ တည်း။] ယုတ္တိဝ၊ အသင့်သည်
 လျှင်၊ ဂဟဏဓဟတုဘာဝတော၊ ယူခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။
 သမ္ဘဝေါနာမ၊ မည်၏။

[သမ္ဘဝနံ သမ္ဘဝေါ ယုတ္တိဘိ အတ္ထော။ ။သဒ္ဓနိတိ။
 သမ္ဘဝေါ ဟိ ဂဟဏကာရဏံ။ ။ဋီကာဒ္ဓါရ။]

(ခ) ဝါ၊ ကား။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သောအဖြစ်သည်၎င်း။ နိဝတ္တိတေ၊
 နှစ်စေအပ်သော အဖြစ်သည်၎င်း။ သာဓာရဏ၊ ဆက်ဆံလတ်သော်။ ဘေ-
 ဒကံ၊ ဝိသေသနသည်။ သတ္တကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ သမ္ဘဝေါ၊
 သည်။ ဂဟိတောနာမ၊ မည်၏။ ဗျဘိစာရော၊ သည်။ နိဝတ္တိတော၊ မည်၏။

[ဂဟေတဗ္ဗ နိဝတ္တေတဗ္ဗ သာဓာရဏဝစနန္တိဒိ-ဟူသော ဋီကာဒ္ဓါရနည်း၊
 ဝိသေသန ဘေဒသင်္ဂဟ ဂါထာကို ဋီကာနည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျဉ်းမျှသာ ဆို
 လိုက်သည်။]

၂။ သဗ္ဗနီလက ဩဒါတ၊ ပီတလောဟိတကဏ္ဍကာ။
 မဟာရင်္ဂ မဟာနာမ၊ ရင်္ဂရတ္တာဥပါဟနာ။ ။

၂။ သဗ္ဗနီလက ဩဒါတ ပီတ လောဟိတ ကဏ္ဍကာ၊ အလုံးစုံညိုသော
 အဆင်း၊ အလုံးစုံဖြူသောအဆင်း၊ အလုံးစုံရွှေသောအဆင်း၊ အလုံးစုံနီသော
 အဆင်း၊ အလုံးစုံမည်းသော အဆင်းရှိကုန်သော ဘိနပ်တို့ကို၎င်း။ မဟာ
 ရင်္ဂမဟာနာမရင်္ဂရတ္တာဥပါဟနာ၊ အလုံးစုံ ကင်းခြေများ ကျောက်ကုန်း
 အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်၊ အလုံးစုံ ဖြောင့်တော့သော အဆင်းရှိသောဆိုးရည်
 ဖြင့်တပ်ကုန်သောဘိနပ်တို့ကို၎င်း။

၃။ သဗ္ဗမဉ္ဇဋ္ဌိကာ စိတြာ၊ နီလပီတာဒိဝဒ္ဓိကာ။
 တိတ္ထိရပတ္တိကာ မေဏှ၊ အဇဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ။ ။

၃။ သဗ္ဗမဉ္ဇဋ္ဌိကာ၊ အလုံးစုံနီတွေးမောင်းစွေးသော အဆင်းရှိကုန်သော
 ဘိနပ်တို့ကို၎င်း။ ဝါ၊ ထန်းကျင့်တိန်းညက်အဆင်း။ ဝါ၊ ကုလားစလပ်အဆင်း။
 စိတြာ၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့် ဆန်းကျယ်သော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကို
 ၎င်း။ ဝါ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်စသည်ဖြင့် ဆန်းကျယ်သော ဘိနပ်တို့ကို၎င်း။
 နီလပီတာဒိဝဒ္ဓိကာ၊ အညို အရွှေ စသော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကို

၎င်း။ တိတ္ထိရပတ္တိကာ၊ ခါတောင်အလားပြောက်ကျားသော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကို၎င်း။ မေဏ္ဍာအဇဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်ကုလား၊ ဆိတ်မြန်မာချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်သောဘိနပ်တို့ကို၎င်း။

၄။ ခလ္လဗဒ္ဓါ ပုဋ္ဌဗဒ္ဓါ၊ တူလပုဏ္ဏာ စုပါဟနာ။
ပါဠိဂုဏ္ဍိမကာ မောရ၊ ပိဗ္ဗေန ပရိသိဗ္ဗိတာ။ ။

၄။ ခလ္လဗဒ္ဓါ၊ ဖနောင့်ဖုံးတပ်ကုန်သော။ ပုဋ္ဌဗဒ္ဓါ၊ ဘမိုးဖုံး တပ်ကုန်သော။ တူလပုဏ္ဏာ၊ လဲဖြင့်ပြည့်ကုန်သော။ စုပါဟနာ၊ တို့ကို၎င်း။ ပါဠိဂုဏ္ဍိမကာ၊ ဖနောင့်ဖုံး၊ ဘမိုးဖုံးတပ်ကုန်သော။ စုပါဟနာ၊ ၎င်း။ မောရပိဗ္ဗေန၊ ဥဒေါင်းမြီးဖြင့်။ ပရိသိဗ္ဗိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ချုပ်အပ် ကုန်သော။ စုပါဟနာ၊ ၎င်း။

၅။ ဝိစ္ဆိကာဠိကတာ သီဟ၊ ဗျုပ္ပုဒ္ဓါဇိနဒီပိနံ။
မဇ္ဇာရကာဠကလုက၊ စမ္မေဟိ စ ပရိက္ခတာ။
ပါဒုကာ သင်္ကမနိယာ၊ ကောစိ ဓာရေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၅။ ဝိစ္ဆိကာဠိကတာ၊ ကင်းဗုဇွန်လက်မနှင့်တူသော အသည်းတပ်ကုန်သော။ စုပါဟနာ၊ ၎င်း။ သီဟဗျုပ္ပုဒ္ဓါဇိနဒီပိနံ၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ဖျံ၊ သစ်နက်၊ သစ်ဆင်တို့၏။ စမ္မေဟိ၊ အရေတို့ဖြင့်၎င်း။ မဇ္ဇာရကာဠကလုက၊ စမ္မေဟိ၊ ကြောင်၊ ရှဉ့်နက်၊ ရူးရေတို့ဖြင့်၎င်း။ ပရိက္ခတာ၊ ဝန်းကျင်ရံပတ်အနားကွပ်၍ ပြုအပ်ကုန်သော။ စုပါဟနာ၊ ၎င်း။ သင်္ကမနိယာ၊ ခြေ၌စွပ်၍ ပြောင်းရွှေ့စီးသွားအပ်ကုန်သော။ ပါဒုကာ၊ မြက်စသည်ဖြင့်ပြုသော ခြေနင်းတို့ကို၎င်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်နာ၊ မနာသော ရဟန်းသည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၎်။

[မဇ္ဇဋ္ဌိကာ မဇ္ဇဋ္ဌိဝဏ္ဏာဝေ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ခန္ဓရဇနအရာ၌ မဇ္ဇဋ္ဌိကိုထန်းကျင့်၊ တိန်းညက်သမ္ပန်ကြ၏။ မဇ္ဇဋ္ဌိကာကဏဝေရပုပ္ဖဝဏ္ဏာ။ ။ ဋီကာဟောင်း။ မောင်းသော အဆင်းဟူ၍သာ သမ္ပန်ကြ၏။ ၎င်းအဆင်း၏ သရုပ်အထူးမထင်ရှားခဲ့ရကား—

ကျောင်းဆေးရေးရှင်တော်တကား။ ။ မောင်းစွေးတွေးထင်တော်တကား။ ။
နောင်းမွေးထွေးမြင်မြော်တကား။ ။ ဟူသည်ကိုရှု၍ နီတျာစွေးစွေး၊ တွေးတွေးရဲရဲ ထင်သောအဆင်းဟု သိအပ်၏။

မဇ္ဇဋ္ဌိကောဝိမာနမှီတိ ရတ္တဖလိကမယေ ဝိမာနေ၊ သိန္နဝါရကဏဝိရမကုဋ္ဌသ-
ဒိသဝဏ္ဏမဇ္ဇဋ္ဌိဟိမဇ္ဇဋ္ဌိကန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ ဝိမာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ။

ဝိစိတြာတိ သဏ္ဌာနဝိစိတြဝဒ္ဓါ အဓိပ္ပေတာ၊ န ဝဏ္ဏိတော။ သဗ္ဗေ တေ
အပနေတဗ္ဗာ ခလ္လကာဒိသု ပဝိဋ္ဌတ္တာ။ ။ဝိမတိ၊ ပုပ္ဖသတာဒိဟိ ဝိစိတ္တာ
စိတြာ။ ။ဋီကာဟောင်း။ ဥလူကာပက္ခိမိဋ္ဌာလာ။ ဋီကာသစ်ရှိ၏။

ဝိမတိ၌လည်း မိဋ္ဌာလသဒိသမုခတ္တာ မဟာဥလူကာပက္ခိမိဋ္ဌာလာတိ ဝုစ္စန္တိ၊
တေသံစမ္ပံ နာမပ ဣလောမဒေမဝ-ဟု ရှိ၏။ လုကစမ္ပပရိက္ခတာတိ ပက္ခိမိဋ္ဌာလစမ္ပ
ပရိက္ခတာ-အဋ္ဌကထာဘွဲ့ရကား ဂါထာ၌ မဇ္ဇာရကာဠကလုက-ဟု ရှိလို၏။]

၆။ နိလာဒိဝဏ္ဏံ သကလံ၊ ပုဗ္ဗိတွာဝေကဒေသကံ။

ဥပါဟနာ ဝဠုဇ္ဈေယျ၊ ဟာရေတွာ ခလ္လကာဒိကန္တိ။ ။

၆။ နိလာဒိဝဏ္ဏံ၊ အညိအစရှိသော အဆင်းကို။ ဝါ၊ အညိစသော အဆင်း
ရှိသောဘိနပ်ကို။ လဘိတွာ၊ ဤ။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ [ထည့်။] သကလံ၊
အလုံးစုံကို၎င်း။ ဧကဒေသကံဝါ၊ တစိတ်ကို၎င်း။ ပုဗ္ဗိတွာ၊ သုတ်၍။ ခလ္လ
ကာဒိကံ၊ ဖနှောင့်ဖုံးစသည်ကို။ ဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။
ဝဠုဇ္ဈေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။

[တောသု ယံကိဉ္စိ လဘိတွာ ရဇနံ စောဠကေန ပုဗ္ဗိတွာ ဝဏ္ဏံ ဘိန္နိတွာ
ဓာရေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အပ္ပမတ္တကေနပိ ဘိန္နေ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။
ဝဠုဇ္ဇိ ပရိဘောဂေ။ ။သဒ္ဓနီတိ ဇကာရန္တဝတ်၌မိန့်ရကား ဝဠုဇ္ဈေယျ၌
တတိယက္ခရာရှိလို၏။]

ဥပါဟနပြီး၏။

၂၃-အနောလောကိယ

၁။ သာရတ္ထော ဣတ္ထိယာ ယောနိံ၊ မုခံ ဝါဘိက္ခဒါယိယာ။
ပရဿ ပတ္တ မုဇ္ဈာန၊ သညီ ဝါ အတ္တနော မုခံ။
အာဒါသောဒကပတ္တ ဝါ၊ ဩလောကေယျဿ ဒုက္ကဋန္တိ။ ။

၁။ အနောလောကိယန္တိ၊ ကား။ သာရတ္ထော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ယောနိံ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို၎င်း။ ဘိက္ခဒါယိယာ၊
ဆွမ်းလောင်းသောမိန်းမ၏။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာကို၎င်း။ ဥဇ္ဈာနသညီ၊ ကဲ့ရဲ့
လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ပတ္တံဝါ၊ သပိတ်၊ ဆွမ်း
ခွက်ကို၎င်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ အာဒါသေ၊ ကြေးမှုံ၌၎င်း။
ဥဒကပတ္တဝါ၊ ရေခွက်၌၎င်း။ ဩလောကေယျ၊ ကြည့်ငြားအံ့။ အဿ၊
ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။

အနောလောကိယပြီး၏။

၂၄-အဉ္ဇနီ

၁။ ဝဋ္ဋာဌသောဌသံသာ ဝါ၊ မဋ္ဌာ ဝဋ္ဋတိ အဉ္ဇနီ။
တိဿော ပိ မူလေ ဂီဝါယံ၊ လောခါ ကောဝ ဗန္ဓိတုံ။ ။

၁။ အဉ္ဇနီတိ၊ ကား။ မဋ္ဌာ၊ ပြေပြစ်ချောမောစွာပြုအပ်သော။ အဉ္ဇနီ၊ မျက်စဉ်းကျည်သည်။ ဝဋ္ဋာ၊ အလုံးသည်၎င်း။ အဌသောဌသံသာဝါ၊ ရှစ်မြောင့်၊ တဆယ့်ခြောက်မြောင့်သည်၎င်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မူလေ၊ မျက်စဉ်းကျည်အရင်း၌။ တိဿောပိလောခါ၊ သုံးခုသောအရေးတို့သည်လည်း။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂီဝါယံ၊ ၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ အပိတ်ကို၌ခြင်းငှါ။ ကောဝလောခါ၊ တခုသောအရေးသည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၂။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ မာလာဒိ၊ ကမ္မံ မကရဒန္တကံ။
ဂေါမုတ္တကဗုဒ္ဓန္တာဒိ၊ ဝိကာရံ နေတ္ထ ဝဋ္ဋတိ။

၂။ ဧတ္ထ၊ ဤမျက်စဉ်းကျည်၌။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ရူပံ၊ အရုပ်သည်၎င်း။ မာလာဒိ ကမ္မံ၊ ခြူးပန်းစသည်ကို ရေးထုခြင်းသည်၎င်း။ မကရဒန္တကံ၊ မကရ်းသွားထုခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါမုတ္တကဗုဒ္ဓန္တာဒိ ဝိကာရံ၊ ဂေါမုတ်၊ လရေးစသော ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်၎င်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၃။ လဗ္ဘေကဝဏ္ဏသုတ္တေန၊ သိဗ္ဗိတုံ ထဝိကာ တထာ။
သိပါဠိကုဉ္ဇိကာကောသော၊ သလ္လာကာပိ အစိတ္တကာ။

၃။ ထဝိကာ၊ မျက်စဉ်းအိတ်ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ သိပါဠိ၊ သင်စုန်းအိမ်ကို၎င်း။ ကုဉ္ဇိကာကောသော၊ သံကောက်အိမ်ကို၎င်း။ ကေဝဏ္ဏသုတ္တေန၊ တခုသောအဆင်းရှိသောချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗိတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်၏။ အစိတ္တကာ၊ အရုပ်ပန်းနွယ် မဆန်းကြယ်သော။ သလ္လာကာပိ၊ မျက်စဉ်းတံကိုလည်း။ လဗ္ဘာ၊ ၏။

၄။ သင်္ခနာဘိဝိသာဏဋ္ဌိ၊ နဠဒန္တမယာ တထာ။
ဖလကဋ္ဌမယာ ဝေဠု၊ လာခါလောဟမယာ ပန။ ။

၅။ အဉ္ဇနိယော သလ္လာကာယော၊ ဓူမနေတ္တာ စ လဗ္ဘရေ။
တထာ သတ္တကဒဏ္ဍာနိ၊ နတ္ထုဒါနာ စ တမ္ပယာတိ။ ။

၄-၅။ သင်္ခနာဘိဝိသာဏဋ္ဌိနဠဒန္တမယာ၊ ခရုသင်းချက်၊ သားချို၊ လူရိုးမှ တပါးသောအရိုး၊ ကျူ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဉ္ဇနိယော၊ မျက်စဉ်း

ကျည်တို့ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ဖလကဋ္ဌမယာ၊ သစ်သီး၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဉ္ဇနိယောစ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝေဠုလ္လာခါလောဟမယာ၊ ဝါး၊ ချိုပ်၊ ကြေး၊ သံဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဉ္ဇနိယော၊ တို့ကို၎င်း။ လဗ္ဘရေ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တမ္ဗယာ၊ ထိုခရုသင်းစသည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ သလာကာယော၊ မျက်စဉ်းတံတို့ကို၎င်း။ ဓူမနေတ္တာစ၊ အခိုးတံတို့ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ သတ္တက ဒဏ္ဍာနိ၊ ထားငယ်ရိုးတို့ကို၎င်း။ နတ္ထုဒါနာစ၊ နှာနှုတ်တံတို့ကို၎င်း။ လဗ္ဘရေ၊ ကုန်၏။

[ရုစာရုစိရဝဏ္ဏိနီ-ဟူသော နာရဒဇာတ်၌ တစိတ်သုတ်တူသော ရုစိရပုဒ်ဖြင့် ရုစာပုဒ်ကို အထူးပြု၍ ဟောတော်မူ၏သို့၊ ဒသနသမောဓာနသမုဇ္ဈလံ အဉ္ဇလိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ တစိတ်သုတ်တူသော ဇလံပုဒ်ဖြင့် ဇလိ'ပုဒ်ကို အထူးပြု၍ မိန့်၏သို့၊ အဉ္ဇနိဇနရဉ္ဇနီဟူသော ဝိနိစ္ဆယ၌ တစိတ်သုတ်တူသော ရဉ္ဇနီ ပုဒ်ဖြင့် အဉ္ဇနီပုဒ်ကို အထူးပြု၍ မိန့်ရကား အဉ္ဇနီ၌ တတိယကွရာလိုသည်။]

အဉ္ဇနိပြီး၏။

၂၅-အကပ္ပိယသယန

၁။ အာသန္တိ တူလီ ပလ္လင်္ကော၊ ပဋိကံ ဂေါန စိတ္တကံ။
ပဋုလီ ဝိကတိ ဥဒ္ဓ၊ လောမီ ဧကန္တလောမိကာ။ ။

၁။ အကပ္ပိယသယနာနီတိ၊ ကား။ အာသန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏တတောင်၊ ပကတိပုရိသ၏ တတောင့်ထွာထက် အခြေရှည်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်။ တူလီ၊ သစ်လဲ၊ နွယ်လဲ၊ မြက်လဲမြွေးသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်၊ လဲသွတ်သော အိပ်ရာနေရာ။ ပလ္လင်္ကော၊ အခြေ၌ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲရုပ် တပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ဟူသောပလ္လင်။ ပဋိကံ၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော ဖြူသောအခင်း။ ဂေါန၊ လက်လေးသစ်ထက် ရှည်သော အမွေးရှိသော ကော်ဇောကြီး။ [ဤပုဒ်ကား-အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသ။ ဝါ၊ လုတ္တဝိဘတ္တိပုဒ်။ ဝါ၊ ဩ-ကိုချေ၍ ထိုကျေရာ၌ အ-အကွရာလာ။] စိတ္တကံ၊ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲ ရုပ်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း။ ပဋုလီ၊ တခဲနက် ပန်းပွင့်ရှိသော နီသော သားမွေးအခင်း။ ဝိကတိ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ကျားရုပ်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း။ ဥဒ္ဓလောမီ၊ တဘက်အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်း။ ဧကန္တလောမိကာ၊ နှစ်ဘက်အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်း။

၂။ ကုဋ္ဌံ ကောသေယျံ ကဋ္ဌိဿံ၊ ဟတ္ထိအဿရထတ္ထရာ။
ဇိနပ္ပဝေဏိကဒလီ၊ မိဂပ္ပဝရ အတ္ထရာ။ ။

၂။ ကုဋ္ဌံ၊ တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ကချေသည်မတို့ ရပ်၍
ကလောက်သော သားမွေးအခင်း။ ကောသေယျံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့်
ချုပ်သော ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးသောအခင်း။ ကဋ္ဌိဿံ၊ ပိုးချည်အတွင်း ရွှေချည်
သွင်းလျက် ရက်အပ်သော အခင်း။ ဟတ္ထိအဿရထတ္ထရာ၊ ဆင်ကုန်းနှီး၊
မြင်းကုန်းနှီး၊ ရထားအခင်းတို့။ အဇိနပ္ပဝေဏိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့် ညောင်
စောင်းပမာဏချုပ်၍ ပြုအပ်သောအခင်း။ ကဒလီမိဂပ္ပဝရအတ္ထရာ၊ ဝံပိုင်
ရေဖြင့်ပြုအပ်သောမြတ်သောအခင်း။ ဝါ၊ အဝတ်ဖြူထက် ဝံပိုင်ရေကို ဖြန့်
လျက်ချုပ်၍ပြုအပ်သောမြတ်သောအခင်း။

၃။ သလောဟိတ ဝိတာနဉ္စ၊ ဘတောရတ္ထပဓာနကံ။
အကပ္ပိယာနိ တောနိ၊ ဒုက္ကဋံ ပရိဘုဉ္ဇတော။ ။

၃။ သလောဟိတဝိတာနံ၊ အထက်၌ကြက်သော ဗိတာန်နီနှင့်တကွ
သော။ ဥဘတောရတ္ထပဓာနကဉ္စ၊ ခြေရင်း၊ ခေါင်းရင်းနှစ်ဘက်၌ နီသော
အုံးရှိသော အိပ်ရာနေရာ၌၎င်း။ တောနိအကပ္ပိယာနိ၊ ဤမအပ်သောမြင့်
မြတ်သောနေရာတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ခုနစ်။

[အာနိဝါသိတွာ သမာဒယတိ သုပတိ ဧတ္တာတိ အာသန္နိ၊ အာပုဗ္ဗ၊ သံပုဗ္ဗ၊
ဒါဓာတ်သုပနတ္ထ။ ဣတ္ထိယမတိယဝေါဝါ-ဖြင့် ဣတ္ထိလိင်၌ အပစ္စည်း၊ နဒါဒိ-
ဤပစ္စည်း၊ အာပုဗ္ဗ-နိဝါသနတ္ထ၊ သံပုဗ္ဗ-သမ္မာအတ္ထ။

အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဇ္ဈော ဗလ္လဒင်္ဂါတိ သာရသမာသေ
ဝံတ္တံ၊ ။ သာရတ္ထဒီပနီ၊ ဤအလိုကား ဗလ္လင်္ဂော၊ မအပ်သောအရပ်ဖြင့် ပြွမ်း
သော ညောင်စောင်း၊ မအပ်သော ရတနာဖြင့် မွမ်းမံသောညောင်စောင်းဟူသော
ပလ္လင်ဟု သမ္ပန်။

ဥဒ္ဒလောမီတိ ဥဘတော ဒသံ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏံ။ ကေန္တလောမီတိ ကေ
တော ဒသံ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏံ။ ။ သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ။ ကဋ္ဌိဿန္တိ ရတန
ပရိသိပ္ပိတံ ကောသေယျကဋ္ဌိဿမယံ ပစ္စတ္ထရဏံ။ ကောသေယျန္တိ ရတနပရိ
သိပ္ပိတံ ကောသိယ သုတ္တမယံ ပစ္စတ္ထရဏံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ကောသေယျ ကဋ္ဌိဿမယန္တိ ကောသိယသုတ္တာနံ အန္တရာ သုဝဏ္ဏမယ
သုတ္တာနိ ပဝေသေတွာ ဝီတံ။ သုဝဏ္ဏသုတ္တံ ကိရ ကဋ္ဌိဿံကသန္တိစ ဝုစ္စတိ။ တေ
နေဝကောသေယျကသန္တမယန္တိ အာစရိယဓမ္မာပါလတ္ထေရေန ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။
ရတနပရိသိပ္ပိတန္တိ သုဝဏ္ဏလိတ္တံ။ ။ ဝိမတိ။

ဤ၌လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား-ရွှေချည်,ပိုးချည် ရောကြသည်တွင် ရွှေများ၍ ပိုး နည်းလျှင် ကနိုဿ, ပိုးများ၍ ရွှေနည်းလျှင် ကောသေယျမည်၏ဟူလို။ ဝါ၊ သွင်း၍ရက်သည်ကား- ကနိုဿ, ပိုးထည်ပေါ်မှာ ရွှေချယ်လယ်သည်ကား- ကောသေယျဟူလို။ ရတနပရိသိဗ္ဗိတန္တိ သုဝဏ္ဏ လိတ္တံ-ဘွင့်သည့် အလိုကား သိဝု တန္တသန္တာနေ-မဟုတ်၊သိဝု လေပနေဟူလို၊ဤဖြင့်ပိုးထည်ပေါ်ဝယ်ရွှေချယ် လယ်သည်ကိုပြ၏။]

၄။ အာသန္တာဒိတ္တယာ သေသေ၊လဗ္ဘတေ ဂိဟိသန္တကေ။
ဓမ္မာသနေ စ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဃရေ ဝါ ပိ နိသီဒိတုံ။
ဘူမတ္ထရဏသင်္ခေပေ၊ သယိတုဉ္စာပိ ကပ္ပတိ။ ။

၄။ ဓမ္မာသနေစ၊ တရားဟောပလ္လင်၌၎င်း။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ ၎င်း။ ဃရေဝါပိ၊ ရွာတွင်း၌၎င်း။ အာသန္တာဒိတ္တယာ၊ အာသန္တိ၊တူလီ၊ ပလ္လင်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းမှ။ သေသေ၊ ကြွင်းသောပဋိက၊ဂေါနစသော အခင်း၌။ ဝါ၊ သည်။ ဂိဟိသန္တကေ၊ လူ၏ဥစ္စာဖြစ်လတ်သော်။ နိသီဒိတုံ- နိသီဒနံ၊ ထိုင်ရုံမျှကို။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ [ထည့်။] လဗ္ဘတေ၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ နိသီဒိတုံ၊ သည်။ လဗ္ဘတေ၊ အပ်၏။ ဘူမတ္ထရဏသင်္ခေပေ၊ သေယျဆယ်ပါး တွင် မြေအခင်း၌အကျဉ်းပြုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သယိတုဉ္စာပိ၊ အိပ် ခြင်းငှါလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

[သယိတုဉ္စာတိ အတ္တနော ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏံ အတ္တရိတွာ သယိတုဉ္စ နိသီဒိ တုဉ္စ။ ပရိကမ္မကတံ ဘူမိံဝါ ဘူမတ္ထရဏသေနာလနံဝါ သံသိကမ္မပိဋံဝါ အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန ပစ္စတ္တိရိတွာ ဝ နိပ္ပဇ္ဇိတဉ္စန္တိ ဟိ အဋ္ဌကဿ ယံ ဝုတ္တံ။ ၊ဋီကာသစ်။

ဓမ္မာသနေ အနာပတ္တိ၊ ဘတ္တဂ္ဂေပိ နိသီဒိတုံ။
ဘူမတ္ထရဏကေ တတ္ထ၊ သယိဘုံ၌ စ ဝဇ္ဇတိ။ ။ဝိနယဝိနိစ္ဆယ။

ဓမ္မာသနေတိ ဧတ္ထ အဋ္ဌကထာယံ ယဒိ ဓမ္မာသနေ သံသိကမ္ပိ ဂေါနကာဒိ ဘိက္ခု ဟိ အနာဏတ္တာ အာရာခိကာဒယော သယမေဝ ပညပေန္တိစေဝ နိဟရန္တိ။ဧတံ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရံနာမ။ ဣမိနာ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန ဝဇ္ဇတိတိ ဝုတ္တံ။ ဘတ္တဂ္ဂေတိ ဝိဟာရေ နိသီဒါပေတွာ ပရိဝေသနဋ္ဌာနေဝါ ဘောဇနသာ လာယံ ဝါ။အပိသဒ္ဓေန ဂိဟိနံ ဂေဟေဝိ၊တေဟိ ပညဒတ္တ ဂေါနကာဒိမ္ပိ နိသီဒိ တုံ အနာပတ္တိတိ ဒီပေတိ။ ဓမ္မာသနာဒိပဒေသနိယမေန တတော အညတ္တဂိဟိ ပညတ္တေပိ တတ္ထ နိသီဒိတုံ န ဝဇ္ဇတိတိ ဗျတိရေကတော ဝိညာယတိ။ ဘူမတ္ထရ ဏကေတိ ဧတ္ထ ကတေတိသေသော။ တတ္ထာတိ သံသိကေဝါဂေါနကာဒိမ္ပိသဟ ဓမ္မိကေဟိအနာဏတ္တေဟိ ဂိဟိဟိဝေ ဘူမတ္ထရဏကတေ။ သယိတုဉ္စိဥပရိ

အတ္တနော ပစ္စတ္တရဏံ ကတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံဝဋ်တိ။ အဝိသဒ္ဓေန နိဿိဒိတုံပိဝါတိ သမုစ္စ
နောတိ။ ဘူမတ္ထရဏေကတေတိဗ္ဗမိနာ ဂိဟိဟိဇေ မဉ္ဇောဒိသု သယနတ္ထံအတ္တဟေ
ဥပရိ အတ္တနောပစ္စတ္တရဏံ ဒတွာ သယိတုံဝါ ဝဋ်တိတိ ဒိပတိ။ ။ ၎င်းဦးကာသစ်။

ဤဦးကာတွံ၌ ဘူမတ္ထရဏပြုသော်လည်း မိမိအခင်းကိုခင်း၍အိပ်အပ်၏ဟု မိန့်
ခြင်းသည် သံဃသန္တကကိုရည်သည်။ ဦးကာသစ်၌ ပရိကမ္မကတံဘူမိဝါ-စသော
အဋ္ဌကထာကိုဆောင်ခြင်းလည်း သံဃသန္တကပင်။

ကောသလမင်းကြီး ဘွားတော်သေလွန်၍ အာသန္နိစသည်ဖြစ်ရာတွင် အနုဇာ
နာမိ ဘိက္ခဝေ အာသန္နိယာပါဒေ ဆိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ်တုံ။ ပလ္လင်္ကဿ ဝါဠေ
ဘိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ်တုံ။ တူလိယံ တူလံ ဝိဇေဠေတွာ မိဗ္ဗောဟနံ ကာတုံ။ အဝသေသံ
ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ-ဟုခွင့်ပြုတော်မူသည်။

ဂေါနကာဒိနိသံသိကဝိဟာရေဝါပုဂ္ဂလိကဝိဟာရေဝါမဉ္ဇူပိဋေသုအတ္တရိတွာ
ပရိဘုဉ်တုံ နဝဋ်တိ။ ဓမ္မာသနေပနဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန လဗ္ဘန္တိ။ တတြပိနိပ္ပဇ္ဇိတုံ
နဝဋ်တိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

အဝသေသံဘူမတ္ထရဏံကာတုံ-ဟုရာ၌ အဝသေသံ၏အရ ဂေါနကစသည်ကို
မြေ၌ခင်းသော်သာလျှင် ဘူမတ္ထရဏကတ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းသို့မပြုအပ်
သောအရာကိုပြု၍ ပယ်တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဂေါနကာဒိနိ။ပ။
နဝဋ်တိ။မိန့်။ အရာ အထူး အမှတ် အထူးဖြင့် အပ်သေးသည်ကိုပြလို၍ ဓမ္မာသနေ
စသည်မိန့်။

ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနေဝ တေဟိ အတ္တရိတွာ ဒိန္နေ
န။ ။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။ ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိဂိဟိဟိအတ္တနောသန္တကံ အတ္တရိ
တွာ ဒိန္နေ နိယာမေနာတိ အတ္တော။ အတ္တရိတွာ ဒိန္နာနေဝ နိဿိဒိတုံ လဗ္ဘန္တိ။
နသယံအတ္တတာနိ အတ္တရာပိတာနိဝါ။ ။ ဝိမတိ။ လူတို့သည် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော
ဂေါနကစသည်ကို ဘတ္တဂ္ဂစသည်၌ခင်း၍ ပေးရာ၌ထိုင်သောအမှတ်ဖြင့်မိမိမခင်း၊
သူ့ကိုမခင်းစေ၊ ဓမ္မသဝနအခါ ဓမ္မာသနကိုခင်းသောသူတို့ အလို့အလျောက်ခင်း
ရာ၌ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရဖြင့် အပ်၏ဟူလို။

ဦးကာသစ်ဆရာဆောင်သော ပရိကမ္မကတံဘူမိဝါ။ပ။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူသော
အဋ္ဌကထာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဆေးပြီးသော ခြေဖြင့်သာ နင်းကောင်းသော
သံဃာ့ကျောင်းပရိကမ္မကတမြေအရပ်၌ ခြေဆေးပြီး၍လည်း အိပ်ခြင်းငှါ ကုက္ကုစ္စ
ရှိရကား-အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စတ္တရိတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ-ဟုခွင့်ပြုတော် မူသည်။
ယင်းသို့ခွင့်ပြုတော်မူရာ၌ ပစ္စတ္တရိတွာ၏ အရသည် သေနာသနပရိဘောဂသံဃာ
သန္တကပစ္စတ္တရဏ-ဟုထင်ရာသောကြောင့် ပစ္စတ္တရိတွာတိ ပရိကမ္မကတံဘူမိဝါ
အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္တရဏေန ပစ္စတ္တရိတွာဝ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံမိန့်။ ပါဠိတော်၌
ပရိကမ္မကတအရာဖြစ်၍ ပရိကမ္မကတံဘူမိ ဟုတန်စေ။ဝါသဒ္ဓါကို မဆိုသင့် စုန်
ရှိရကား။ဘူမတ္ထရဏသေနာသနံဝါ သံသိကမဉ္ဇူပိဋံဝါ-မိန့်။

ဤပရိကမ္မ ကတဘူမိကား အရာအားဖြင့် သံဃံကျောင်းမြေဟုထင်ရှား၏။ ဘူမတ္ထရဏသေနာသန၏ သံဃိကအဖြစ်ကိုကား အတ္တနောသန္တကေန ပစ္စတ္တရဏေန-ဟူသော သဒ္ဓန္တရကြောင့် သိအပ်၏။ သကသန္တက,ဝိဿာသိကသန္တက၌ အနာပတ္တိသာ၊ သံဃိကဖြစ်သော်လည်း ကာယာဒိဟိဗုသိတွာ စသောကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ခံမူ အပ်ရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား-ပကတိမြေအခင်းအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်မြီကဋ္ဌသာရက စသော ဘူမတ္ထရဏကို အပြေအပြစ်မပြုသောမြေ၊ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်းခင်း၍ ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်းကို အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ ဂေါနကစသည်ကိုမူကား ဘူမတ္ထရဏ ကာတုံ-ဟုခွင့်ပြုတော်မူတိုင်း မြေ၌သာခင်းအပ်၏။ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း ကိုမူကား အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏ဟုလိုဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ဂေါနကစသည်ကို သုံးဆောင် ကြစဉ် မဆေးသောခြေဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သောမြေကို နင်းခြင်းကြောင့် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်မူလျှင် ခြေဆေးပြီးလျက် အိပ်ခြင်းငှါ ကုက္ကုစ္စ ရှိသော ကြောင့် အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေပစ္စတ္တရိတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ဟုခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ယင်းသို့ ခွင့်ပြုတော်မူရာ၌မြေသာမဟုတ်၊ဘူမတ္ထရဏသေနာသနမဇ္ဈဝိဌတို့၌လည်း နည်းတူ ဟူသောအနက်ကို အဋ္ဌကထာ၌ပြတော်မူသည်။ ဤ၌သေနာသနအပြားများလျက် ဘူမတ္ထရဏသေနာသနကိုဆိုခြင်းသည် ဂေါနကစသည်ကို ရည်ဘွယ်ရှိ၏။ ဒေသ အလိုက်မြေကို အကျည်မြှင့်၍ပြုသောကျောင်း၌ ခင်းရကား ဘူမတ္ထရဏဟူသည် ကြမ်းစီခင်းရာ၌ ကြမ်းလည်း ဘူမိဂတိကပင်။]

၅။ စတုရံသပီဌာ သတ္တ၊ ဂီပဉ္စဂ္ဂိစ္စပါဒက။
တူလောနဒ္ဓါ ဃရေယေဝ၊ မဇ္ဈပီဌာ နိသီဒိတုံ။ ။

၅။ ဥစ္စပါဒက။ တတောင့်ထွာထက် အလွန်မြင့်သော အခြေရှိကုန် သော။ စတုရံသပီဌာ၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ်တို့သည်၎င်း။ သတ္တဂီ၊ အခြေ လေးပါး၊ အုံးထား၊ လက်တင် အင်္ဂါခုနစ်ပါးရှိသော ညောင်စောင်းအင်း ပျဉ်တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စဂီ၊ အခြေလေးပါး၊ အုံးထားအားဖြင့် ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့သည်၎င်း။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ တူလောနဒ္ဓါ၊ လဲမြေးကုန်သော။ မဇ္ဈပီဌာ၊ တို့သည်။ ဃရေယေဝ၊ အိမ်၌ သာလျှင်။ နိသီဒိတုံဝေ၊ ထိုင်ခြင်းငှါသာလျှင်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

[တေန ခေါပန သမယေန မနုဿာ ဘတ္တဂ္ဂေ အန္တရဃရေ တူလောနဒ္ဓိ မဇ္ဈပီဌံ ပညပေန္တိ-စသဖြင့်လာသောကြောင့် ဃရေယေဝ၌ ဧဝံဖြင့်ဘတ္တဂ္ဂကို အနု ညာတပြု၊ ဓမ္မာသနစသည်ကိုနှစ်စေ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိဝိကဋ္ဌံ အဘိနိ- သီဒိတုံ၊ နုတ္တဝေအဘိနိပ္ပဇ္ဇိတုံ-ဟူရကား ထိုဝေကိုနိသီဒိတုံသို့လိုက်စေ၍ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ ကိုနှစ်စေ။]

၆။ စောဠဝါကုဏ္ဍပဏ္ဏာနံ၊ တိဏာနဉ္စေဝ ပူရိတာ။
စီဝရစ္ဆဝိယော ပဉ္စ၊ ဘိသီ သဗ္ဗတ္ထ ကပ္ပိယာ။ ။

၆။ စောဠဝါကုဏ္ဍပဏ္ဏာနံ၊ ပုဆိုး၊ လျော်၊ လူမွေးမှတစ်ပါးသော သားမွေး၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့်၎င်း။ တိဏာနဉ္စေဝ၊ မြက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပူရိတာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်သော။ စီဝရစ္ဆဝိယော၊ သင်္ကန်းအလွမ်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စဘိသီ၊ ပုဆိုး၊ လျော်ထွေး၊ သားမွေး၊ သစ်ရွက်၊ မြက်အစာအားဖြင့် ငါးပါးသော ဘုံလျှို့တို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကျောင်း၊ ညောင်စောင်းစသော အရပ်ခပ်သိမ်း၌။ ကပ္ပိယာ၊ ၏။

၇။ တူလတ္တယံ ဘိသိဂဗ္ဗော၊ လောမာနိ မိဂပက္ခိနံ။
ဗိမ္ဗောဟနေ အနုညာတံ၊ တူလဝဇ္ဇံ မသုရကေ။ ။

၇။ တူလတ္တယံ၊ သစ်၊ နွယ်၊ မြက်လဲသုံးပါးအပေါင်း၎င်း။ ဘိသိဂဗ္ဗော၊ ပုဆိုး၊ လျော်ထွေး၊ သားမွေး၊ သစ်ရွက်၊ မြက်ဟူသော ဘုံလျှို့အစာငါးပါး၎င်း။ မိဂပက္ခိနံ၊ သားငှက်တို့၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့၎င်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအစာကိုးပါးလုံးကို။ [ထည့်။] ဗိမ္ဗောဟနေ၊ အုံး၌။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ တူလဝဇ္ဇံ၊ လဲသုံးပါးကြဉ်သော အစာခြောက်ပါးကို။ မသုရကေ၊ သားရေလွှမ်းသောဘုံလျှို့၌။ အနုညာတံ၊ ၏။

၈။ [ဘိသိဂဗ္ဗံ ဥဏ္ဏနှင့် မိဂလောမမထူးတကားဟူမူ-ဥဏ္ဏသဒ္ဒါသည် သိုးမွေး၌ သာထင်သောကြောင့် ယင်းဥဏ္ဏဖြင့် သိုးမွေးကိုသာမယူအပ်၊ မိဂပက္ခိလောမဟူသမျှကိုယူအပ်၏။ မနုဿလောမကို ကြဉ်အပ်၏ဟု ဂဟေတဗ္ဗ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗကိုပြသောအားဖြင့် လောမာနိမိဂပက္ခိနံ-ဟူသည်။]

၈။ မနုဿလောမမုဏ္ဍာယံ၊ ပဏ္ဏေ ပုပ္ဖံ တမာလကံ။
သုဒ္ဓံ န အာသနဉ္စေဝ၊ လဗ္ဘမပ္ပဋိဝေက္ခိတန္တိ။ ။

၈။ ဥဏ္ဏာယံ၊ ဥဏ္ဏဘုံလျှို့၌။ ဝါ၊ အမွေးအစာ၌။ မနုဿလောမံ၊ လူမွေးကို၎င်း။ ပဏ္ဏေ၊ ပဏ္ဏဘုံလျှို့၌။ ဝါ၊ သစ်ရွက်အစာ၌။ သုဒ္ဓံတမာလကံ၊ ပန်းညိုရွက်သက်သက်ကို၎င်း။ သုဒ္ဓံပုပ္ဖံ၊ ခရားပွင့်စသောပန်းသက်သက်ကို၎င်း။ အပ္ပဋိဝေက္ခိတံ၊ မဆင်ခြင် မသုံးသပ်အပ်သော။ အာသနဉ္စေဝ၊ အတွန့်အလိပ်ရှိသောနေရာကို၎င်း။ နလဗ္ဘံ၊ မရအပ်။

အကပ္ပိယ သယနပြီး၏။

၂၆-သမာနာသနိက

၁။ တိဝဿန္တရာနုညာတံ၊ ဘိက္ခုနမေကမာသနံ။
သတ္တဝဿ တိဝဿေဟိ၊ ပဉ္စဝဿော နိသီဒိတုံ။ ။

၁။ သမာနာသနိကောပိစာတိ၊ ကား။ တိဝဿန္တရံ၊ သုံးဝါ၏အတွင်း၌ တည်သောရဟန်းနှင့်တကွ။ ဝါ၊ နှစ်ဝါကြီး၊ နှစ်ဝါငယ် ရဟန်းနှင့်တကွ။ ကေ-မာသနံ၊ တခုသောနေရာကို။ ဝါ၊ နေရာတူနေခြင်းကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ တတောဝေ၊ လျှင်။ [ထည့်။] ပဉ္စဝဿော၊ ငါးဝါရသော ရဟန်းသည်။ သတ္တဝဿ တိဝဿေဟိ၊ ခုနှစ်ဝါရသောရဟန်း၊ သုံးဝါရသော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

[တမေဝ သမတ္ထေတိ သတ္တဝဿိစ္စာဒိနာ-ဟု ဋီကာသစ်မိန့်ရကား သတ္တ-ဝဿ စသော နောက်ထက်ဝက်ကား ရှေးဝါကျ၏ အနက်ကို ပြီးစေတတ်သော အတ္ထန္တရချာသာလင်္ကာရတည်း။ သဗ္ဗဗျာပီ၊ ဝိသေသဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် ဝိသေသဋ္ဌ တည်း။ ဟိသဒ္ဓါဖြင့်အထူးပြု၊ မပြုနှစ်ပါးတွင် အဝိသိဋ္ဌတည်း။]

၂။ ဌပေတွာ ပဏ္ဍကံ ဣတ္ထိံ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနံ မုနိ။
ဒီဃာသနေ အနုညာသိ၊ သဗ္ဗေဟေဝ နိသီဒိတုံ။ ။

၂။ ပဏ္ဍကံ၊ ကိုင်း။ ဣတ္ထိံ၊ ကိုင်း။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနံ၊ ကိုင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နေရာတူနေရ၊ မနေရသောရဟန်း၊ သာမဏေစသည်တို့နှင့် တကွသာလျှင်။ ဒီဃာသနေ၊ ရှည်သောနေရာ၌။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၃။ အန္တိ ဒီဃာသနံ တိဏ္ဍံ၊ ယံ ပဟောတိ နိသီဒိတုံ။
မဉ္ဇကေ ဝါ ပိ ပိဋေ ဝါ၊ ဒွိန္တိ လဗ္ဘံ နိသီဒိတုန္တိ။ ။

၃။ ယံအာသနံ၊ သည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဆံ၏။ တံအာသနံ၊ သည်။ အန္တိဒီ-ဃာသနံ၊ အယုတ်ဆုံးနေရာရှည်မည်၏။ မဉ္ဇကေဝါ၊ ဌှိုင်း။ ပိဋေဝါ၊ ဌှိုင်း။ ဒွိန္တိ၊ တို့အား။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းကို။ လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

[ကာလဒ္ဓဘာဝဒေသေတု၊ နာဘိဓာတညသမ္ဘဝေ-ဟူသောလက္ခဏာမှ ပြန် သဖြင့်ရအပ်သော။ ။ ကာလဒ္ဓဘာဝဒေသေပိ၊ အဘိဓာတိအသမ္ဘဝေ-ဟူသော လက္ခဏာဖြင့် နိသီဒိတုံ-ဟူသော ဘောမှ အသီးအခြား ကံတပါး မရှိရကား ၎င်းနိသီဒိတုံဟူသောဘောကိုလဗ္ဘံ၌ ဣပစ္စည်းဟောသတည်း။]

သမာနာသနိကပြီး၏။

၂၇-အသံဝါသိက

၁။ ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နော၊ ဘိက္ခုနီ ဆိန္ဒမူလကော။
 နာနာသံဝါသနိဿီမ၊ ဌိတဝေဟာသသဏ္ဌိတာ။
 ကောဒသ အဘဗ္ဗာ စ၊ အသံဝါသတိ ဒီပိတာတိ။ ။

၁။ အသံဝါသိကော စာတိ၊ ကား။ ဥက္ခိတ္တာ နုပသမ္ပန္နော၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသုံးပါးမှ တပါးသောသူ၎င်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၎င်း။ ဆိန္ဒမူလကော၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သော ရဟန်း၎င်း။ နာနာသံဝါသနိဿီမဌိတဝေဟာသသဏ္ဌိတာ၊ လတ္တီနာနာသံဝါသကအဓမ္မဝါဒီရဟန်း၊ သိမ်ပ၌တည်သော ရဟန်း၊ ကောင်းကင်၌တည်သောရဟန်းတို့၎င်း။ ကောဒသအဘဗ္ဗာစ၊ မထိုက် ရှင်ဖြစ် တကျိပ်တစ်တို့၎င်း။ ဣမေဝီသတိ၊ ဤနှစ်ကျိပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ [ထည့်။] အသံဝါသတိ၊ ကေုဒ္ဒေသ၊ ကေကမ္မ၊ သမသိက္ခာသံဝါသကိုမထိုက် သောသူတို့ဟူ၍။ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။

အသံဝါသိကပြီး၏။

၂၈-ကမ္မ

၁။ ဝဂ္ဂေန အဓမ္မကမ္မံ၊ သမဂ္ဂေန အဓမ္မိကံ။
 ဝဂ္ဂေန ဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ သမဂ္ဂေန စ ဓမ္မိကံ။
 စတုတ္ထိယေဝါနုညာတံ၊ သေသကမ္မေသု ဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဝဂ္ဂေန အဓမ္မကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည်ပြုအပ် သော အဓမ္မကံ၎င်း။ သမဂ္ဂေနအဓမ္မိကံ၊ သမဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သောအ ဓမ္မကံ၎င်း။ ဝဂ္ဂေနဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောသံဃာသည် ပြုအပ်သောဓမ္မကံ ၎င်း။ သမဂ္ဂေနစဓမ္မိကံ၊ သမဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သောဓမ္မကံ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ တေသု၊ တွင်။ [ထည့်။] စတုတ္ထိယေဝ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော သမဂ္ဂဓမ္မကံကိုသာလျှင်။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ သေသ- ကမ္မေသု၊ ကြွင်းသောကံသုံးပါးတို့၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကတေသု၊ သော်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[စတုဝဂ္ဂကရဏီယစသည်၌ ကမ္မပတ္တသံဃာမလာခြင်း၊ ဆန္ဒထိုက်သောသူ တို့၏ ဆန္ဒကိုမဆောင်ခြင်း၊ သမ္ပုဒိဘူတတို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဝဂ်မည်၏။ ဥတ္တိဒုတိယေ စေ ဘိက္ခုဝေ ကမ္မေ ကောယ ဥတ္တိယာ ကမ္မံ ကရောတိ၊ န စ ကမ္မဝါစံ အနုသာဝေတိ အဓမ္မကမ္မံ-သည်သည် အဓမ္မကံမည်၏။]

* ကံလျောက်သံဃာ၊ မလာကုန်ကြ။
ဆန္ဒတူအောင်၊ မဆောင်လေမြောက်။
မျက်မှောက်မြစ်တား၊ အင်သုံးပါး၊ ကွဲပြားဝင်ဖြစ်မြဲ။

၂။ စတုဝဂ္ဂေါ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ဒသဝိသတိ ဝဂ္ဂိကော။
တိရေကဝိသတိဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စသံဃာ ဝိဘာဝိတာ။ ။

၂။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးပါးအစုဖြစ်သော သံဃာ၎င်း။ ဝါ၊ လေးပါးသော ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာ၎င်း။ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ငါးပါးအစုဖြစ်သော သံဃာ၎င်း။ ဒသဝိသတိဝဂ္ဂိကော၊ တကျိပ်အစုဖြစ်သော သံဃာ၊ နှစ်ကျိပ်အစုဖြစ်သော သံဃာ၎င်း။ အတိရေကဝိသတိဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ကျိပ်ထက် လွန်သောအစုဖြစ်သော သံဃာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ [ထည့်။] ပဉ္စသံဃာ၊ ဝင်အားဖြင့် ငါးပါးသော သံဃာတို့ကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ အထူးပြုအပ်ကုန်၏။

၃။ စတုဝဂ္ဂေတ္ထ အဟ္တာနု၊ ပသမ္ပဒပ္ပဝါရဏာ။
ပဉ္စဝဂ္ဂေါ စ အဟ္တာနံ၊ မဇ္ဈဒေသုပသမ္ပဒံ။ ။

၃။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော သံဃာတို့တွင်။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ စတုဝဂ်သံဃာကို။ အဟ္တာနုပသမ္ပဒပ္ပဝါရဏာ၊ အဟ္တာနကံ၊ ဥပသမ္ပဒကံ၊ သံဃပဝါရဏာကံတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပုသ်ကံ စသည်အား လျောက်ပတ်၏ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ အပ်၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂေါစ၊ ပဉ္စဝဂ်သံဃာကိုကား။ အဟ္တာနံ၊ ကို၎င်း။ မဇ္ဈဒေသုပသမ္ပဒံ၊ မဇ္ဈဒေသ၌ ဥပသမ္ပဒကံကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။

၄။ ဒသဝဂ္ဂေါ စ အဟ္တာနံ၊ ဌပေတွာ သဗ္ဗကမ္မိကော။
ဣတရော သဗ္ဗကမ္မေသု၊ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ ဒီပိတော။ ။

၄။ ဒသဝဂ္ဂေါစ၊ ကိုကား။ အဟ္တာနံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။ ဣတရော၊ ဝိသတိဝဂ်၊ အတိရေကဝိသတိဝဂ် သံဃာကို။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောကံတို့၌။ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ၊ ကံအားလျောက်ပတ်၏ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။

၅။ စတုဝဂ္ဂေန ကတ္တဗ္ဗေ၊ စတ္တာရော ပကတတ္တကာ။
ကမ္မပ္ပတ္တာ ပရေ ဆန္ဒာ၊ ရဟာ သေသေပျယံ နယော။ ။

၅။ စတုဝဂ္ဂေနကတ္တဗ္ဗေ၊ စတုဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သောပရိဝါသ်ပေးခြင်းစသောကံ၌။ စတ္တာရောပကတတ္တကာ၊ လေးယောက်ကုန်သော ကေသီ

မဋ္ဌပကတတ်ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏။ ပရေ၊ လေးပါးမှတပါးကုန်သော ကေသီမဋ္ဌပကတတ် ရဟန်းတို့သည်။ ဆန္ဒာရဟာ၊ ဆန္ဒပေးထိုက်ကုန်၏။ သေသေဝိ၊ ကြွင်းသော ပဉ္စဝဂ်၊ ဒသဝဂ်၊ ဝိသတိဝဂ် သံဃာသည် ပြုအပ်သောကံ၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ဝါ၊ လေးယောက်ပြုရာ လေးဖြာပကတတ် ကံလျောက်ပတ်၏ ကြွင်းလတ်သိမ်၌ ဆန္ဒထိုက်ခြင်းဟူသော ဤနည်းပင်တည်း။

[ပါရာဇိက၊ ဥက္ခိတ္တက၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကမှ တပါးကား ပကတတ်တည်း။]

၆။ စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တဗ္ဗံ၊ အသံဝါသကမ္မာရဟ။
ဂရုကဋ္ဌေသုညတရံ၊ ကတွာန ဂဏပူရကံ။
ပရိဝါသာဒိကံ ကမ္မံ၊ ကတံ ကုပ္ပဉ္စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၆။ စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တဗ္ဗံ၊ စတုဝဂ်စသော သံဃာသည်ပြုအပ်သော။ ပရိဝါသာဒိကံကမ္မံ၊ ပရိဝါသ်ပေးခြင်းစသောကံကို။ အသံဝါသ ကမ္မာရဟဂရုကဋ္ဌေသု၊ သံဝါသသုံးပါးမရှိသောရဟန်း၊ ကံထိုက်သောရဟန်း၊ သံဃာဒိသိသ်၌ တည်သောရဟန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ဂဏပူရကံ၊ ဂိုဏ်းပြည့်ကို။ ကတွာန၊ ပြု၍။ ကတံ၊ ပြုငြားအံ့။ ကုပ္ပဉ္စ၊ ကံလည်းပျက်၏။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်းသင့်၏။

[ဂရုကဋ္ဌာ ဂရုကဋ္ဌကမ္မာရဟ ရှိသည်တွင် ဂရုကဋ္ဌမှတပါးသောကမ္မာရဟကိုယူ။]

၇။ အဓမ္မကမ္မံ ဝါရေယျ၊ အန္တရာယေ ဒုဝေ တယော။
ဒိဋ္ဌာဝိမေကောမိဋ္ဌာနံ၊ ဝါရေန္တေဝ တတောမိကာ။ ။

၇။ အန္တရာယေ၊ အသက်၏အန္တရာယ်၊ သာသနာ၏ အန္တရာယ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဧကောပိ၊ တယောက်ထည်းသော ရဟန်းသည်လည်း။ [ထည့်။] အဓမ္မကမ္မံ၊ အဓမ္မကံကို။ ဝါရေယျ၊ မြစ်ရာ၏။ အန္တရာယေ၊ အန္တရာယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုဝေတယော၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤကံကား အဓမ္မကံတည်း-ဤကံကို ငါမနှစ်သက် ဟူသောအယူကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ကရေယျ၊ ပြုကုန်လော့။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းသော ရဟန်းသည်။ အမိဋ္ဌာနံ၊ ဤအဓမ္မကံကို ငါမနှစ်သက်ဟုဆောက်တည်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုလေလော့။ တတောမိ

ကာ၊ထိုသုံးယောက်ထက် လွန်ကုန်မူကား။ ဝါရေန္တုဇေ၊ မြစ်ကုန်ရမည်သာ
တည်း။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတုဟိ ပဉ္စဟိ ပဋိက္ခောသိတုံ၊ ဒွိဟိ တိဟိ ဒိဋ္ဌိ
အာဝိကာတုံ၊ဧကေန အဓိဋ္ဌာတုံ နမေတံ ခမတိတိ။ ။ဤပါဠိ၌ ပဋိက္ခောသိတုံ-ဟု
သော ကတ္တဗ္ဗော ပဒေသဝိမိ၏အရာဖြစ်၍ ဝါရေန္တုဇေကို ဝါရေန္တုဇေပုဒ်ဖြတ်၊
အန္တုဇိဘတ်ကိုဝိရုတ္တ၌စီရင်၊ ဝိမိကတ္တဗ္ဗောပဒေသော။ ။သဒ္ဓနီတိ။ကရေယျ၊
ကရေယျ-ဟူသောပါဌသေသ၌လည်းနည်းတူ၊]

၈။ ကမ္မာရဟာ အသံဝါသာ၊ ခိတ္တစိတ္တဒုခဋိတာ။
ဧတေသံ သံဃမဇ္ဈမ္ပိ၊ ပဋိက္ခေပေါ န ရူဟတိ။ ။

၈။ ကမ္မာရဟာ၊ ကံပြုထိုက်သော ရဟန်းတို့၎င်း။ အသံဝါသာ၊ သံဝါ
သသုံးပါးမရှိသောရဟန်းတို့၎င်း။ ခိတ္တစိတ္တဒုခဋိတာ၊ စိတ်ပြန့်လွင့်သော
ရူးသောရဟန်း၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ရဟန်းတို့၎င်း။ ဧတေသံ၊ ဤရဟန်း
လေးပါးတို့၏။ သံဃမဇ္ဈမ္ပိ၊ သံဃာ၏ အလယ်၌။ ပဋိက္ခေပေါ၊ တား၊မြစ်၊
ပစ်၊ပယ်၊ကွယ်၊ကာ၊ကွက်၊ကန့်၊ဆီး၊ဟန့်၊တွန်း၊ ရှားခြင်းသည်။ ပဋိက္ခော
သနဌာနံ၊တားမြစ်ရာသို့။[ထည့်။]နရူဟတိ၊မရောက်။

[ပုတ္တာနံ ဟိ ဝဇော ဒုခေါ-ဟူသော ဝေဿန္တရာ၌ကဲ့သို့ ဆန်းကြောင့်
ဒုခဋိတာ-ဟုနိသံယောဂလိုသည်။]

[အဘယ်သူ၏မြစ်ခြင်းရောက်သနည်းစဉ်၊ပကတတ္တစသည်ကိုမိန့်။]

၉။ ပကတတ္တေကသီမဋ္ဌ၊ သမသံဝါသဘိက္ခုနော။
အာရောစေန္တဿန္တမသော၊ နန္တရဿာပိ ရူဟတိ။ ။

၉။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အနန္တရဿာပိ၊
အခြားမဲ့သော ရဟန်းအားလည်း။ အာရောစေန္တဿ၊ ဤကား အဓမ္မကံ
တည်း-ဤကံကိုငါမနှစ်သက်ဟုကြားသော။ ပကတတ္တေကသီမဋ္ဌသမသံဝါ
သဘိက္ခုနော၊ပကတတ်လည်းဖြစ်၊ တသိမ်တည်း၌လည်းတည်၊ သမာနသံဝါ
သလည်းဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ပဋိက္ခောသနဌာနံ၊သို့။
[ထည့်။]ရူဟတိ၊ရောက်၏။ဝါ၊ပကတတ္တေက။ပ။ဘိက္ခုနော၏။အန္တမသော၊
ဖြင့်။ အနန္တရဿာပိ၊အားလည်း။ အာရောစေန္တဿ၊ကြားစဉ်။ပဋိက္ခေပေါ၊
သည်။ ပဋိက္ခေပဌာနံ၊သို့။ရူဟတိ၊၏။

[အနန္တရရဟန်းအား ဣဒံအဓမ္မကမ္မံ နမေတံ ခမတိ-ဟုကြားစဉ်ပင် ဓမ္မကံဖြစ်
ငြားသော်လည်း သမ္ပုဒ်ဘူတပုဂ္ဂိုလ်ကောသနဝဂ္ဂကံ၊လမ္ပိနာနာ သံဝါသကနှင့်သံဝါ
သကဖြစ်သောကြောင့် ကံပျက်၏ဟုလို၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ သိမ်နုတ်ခြင်းစ

သည်ဖြင့် ကြာမြင့်စွာကံပြုရာ၌ အချို့သောသူတို့သည် ဤသို့ပြုသော် ဤကံပျက်၏ဟု
သည်ကိုမသိ၊ မိမိမနှင် ပက်သည်ကို ပြောဆိုမြည်တမ်းလျက်ပင် ကံပြုကြသည့်
အရာများကို လွန်စွာ၌ ဖုံးမူသင့်စွာ။]

၁၀။ ကောပေတုံ ဓဒ္ဒိကံ ကမ္မံ၊ ပဋိက္ခောသေယျ သမ္မုခါ။
တိရောက္ခာ ကာယသာမဂ္ဂိံ၊ ဆန္တံ နော ဒေယျ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ။ ။

၁၀။ ဓမ္မိကံကမ္မံ၊ တ ဘုးအားလျော်သော အပလောကနကံစသည်ကို။
ကောပေတုံ၊ ပျက်စေခြင်းငှါ။ သမ္မုခါ၊ ကံပြုရာမျက်မှောက်၌။ ပဋိက္ခောသေ
ယျ၊ မြစ်ငြားအံ့။ တိရောက္ခာ၊ မျက်ကွယ်၌။ ကာယသာမဂ္ဂိံ၊ ကာယသာမဂ္ဂိကို
၎င်း။ ဆန္တံ၊ ဆန္ဒကို၎င်း။ နောဒေယျ၊ မပေးငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌု၏။

ကမ္မပြီး၏။

၂၉-မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇန

၁။ ဒါရုံ ဝေဠု၊ ဖလံ ပုပ္ဖံ၊ စုဏ္ဍံ နှာနမုခေါဒကံ။
မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌာဒိံ၊ န ဒဒေ ကုလသင်္ဂဟာ။ ။

၁။ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနာတိ၊ ကား။ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၎င်း။ ဝေဠု၊ ဝါးကို။ ဖလံ၊
အသီးကို။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ စုဏ္ဍံ၊ လိမ်းသပ်ပွတ်နယ်ကသယ်မှုန့်ကို။ နှာနမုခေါဒကံ၊
ရေချိုးကသယ်မှုန့်၊ မျက်နှာသစ်ရေကို။ မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌာဒိံ၊ မြေညက်၊ ဒန်ပူ
စသည်ကို၎င်း။ ကုလသင်္ဂဟာ၊ ဒါယကာတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့
ခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ နဒဒေ၊ မပေးရာ။

[သိန္ဒာနံ သိရိသစုဏ္ဍာဒိန္ဒာနိယစုဏ္ဍံ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာမိန့်ရကား- နှာနဉ္စ
မုခဉ္စ တဿ ဥဒကန္တိ သမာသော-ဟူသော ဋီကာသစ်သို့မလိုက်သင့်ပြီ၊ စုဏ္ဍ၏
အရကိုကား-ကသာဝစုဏ္ဍ၊ ဝန္တုဏ္ဍကိုယူ။]

၂။ ပါရိဘဋျကတာ မုဂ္ဂ၊ သူပျတာ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇယာ။
ပဟေဏဒူတကမ္မေန၊ ဇဃိပေသနိယေန ဝါ။ ။

၂။ ပါရိဘဋျကတာ၊ ထိန်းယအတူ ရွာသူသားငယ်ကို ချီပိုးဆောင်ရွက်
သဖြင့်၎င်း။ မုဂ္ဂသူပျတာ၊ မကျက်နည်းပါး အကျက်များခြင်း ပဲနောက်
ဟင်းဟန် အမှန်နည်းပါး မမှန်များသောစကားကိုဆိုသဖြင့်၎င်း။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇ
ယာ၊ အိမ်ယာစသော မြေကြွန်အတတ်ဖြင့်၎င်း။ ပဟေဏဒူတကမ္မေန၊ စေ
ခိုင်းသောသူတို့၏ ထိုထိုအမှု၌ယှဉ်ခြင်း၊ သဝန်စာရင်း သတင်းစကား သူ
ဆောင်းပါးကို အသွားအပြန် ဆောင်ခြင်းဟူသောတမန်သည်အမှုဖြင့်၎င်း။
ဇဃိပေသနိယေနဝါ၊ တအိမ်မှ တအိမ်သို့စေ၍ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၎င်း။

၃။ အနုပ္ပဒါနပ္ပဋိပိဏ္ဏ၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပေန ဝါ ပန။
 နာညေန ဝါ ပိ သမ္ပုဒ္ဓါ ပဋိကုဋ္ဌေန ဇီဝယေ။ ။

၃။ အနုပ္ပဒါနပ္ပဋိပိဏ္ဏဝေဇ္ဇကမ္ပေနဝါပန၊ လာဘ်ကိုလို၍ တံစိုးပေးခြင်း၊ ဆွမ်းတုံ့ပေးခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းဖြင့်၎င်း။ သမ္ပုဒ္ဓါပဋိကုဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည် စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော။ အညေနဝါ၊ တပါးသော အင်္ဂါဝိဇ္ဇာစသည်ဖြင့်၎င်း။ နဇီဝယေ၊ အသက်မမွေးရာ။

[ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာယ-ရှိလိုလျက် ဆန်းကြောင့်ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာယ-ပြီးသည်၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပေန အကွရာနှင့် လိုသည်။ ။ အညတရညတရေနာတိ ဧတေသံဝါဝေဠုဒါနာဒိနံ ဝေဇ္ဇကမ္ပာဏ္ဍာဂါရိကကမ္ပ ပိဏ္ဏပဋိပိဏ္ဏကမ္ပသံသုပ္ပါဒ စေတိယပ္ပါဒ ဌပနာဒိနံ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတကပ္ပနကတကမ္ပာနံ ယေနကေနစိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာမိန့်ရကား ရဟန်းတို့ အလှူပေးခြင်း၊ ဘုရားတည်ခြင်း စသည်လည်း မိစ္ဆာဇီဝလွတ်ခဲ့စွ။]

၄။ ဝိညတ္တိနေသနာဘူတ၊ လ္လပနာကုဟနာဒိဟိ။
 လဒ္ဓုသာဒိနုပ္ပန္န၊ ပစ္စယေ ပရိဝဇ္ဇယေတိ။ ။

၄။ ဝိညတ္တိနေသနာ ဘူတလ္လပနာ ကုဟနာဒိဟိ၊ အဆွေမတော်သော သူ-မဘိတ်သော သူတို့အား တောင်းခြင်း၊ မသင့်သောရှာမှီးခြင်း၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြောဟောခြင်း၊ အံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ကုလဒ္ဓုသာဒိနာ၊ ကုလဒ္ဓုသနစသည်ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဥပ္ပန္နပစ္စယေ၊ ဖြစ်သောပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏။

[ကုလဒ္ဓုသာဒိနုပ္ပန္နကို ကုလဒ္ဓုသာဒိနံ ဥပ္ပန္န-ဟုပုဒ်ဖြတ်ကြခြင်းကား-ဘဂ္ဂရီတိ ခေါ်သမလွတ်။]

မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနပြီး၏။

၁။ အာဂန္တုကော န အာရာမံ၊ ပဝိသေ သဥပပါဟနော။
 သဆတ္တော ဂုဏ္ဏိတော သီသေ၊ ကရိတွာ ဝါ ပိ စိဝရံ။ ။

၁။ ဝတ္တန္တိ၊ ကား။ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်ရဟန်းသည်။ သဥပပါဟနော၊ ဘိနပ်စီး၍။ သဆတ္တော၊ ထီးဆောင်း၍။ ဩဂုဏ္ဏိတော၊ ဦးခေါင်းခြုံ၍။ စိဝရံ

ဝါပိ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း။ သီသေကရိတွာ၊ ခေါင်း၌တင်၍။ အာရာမံ၊ အရံ၊
အရံထိုက်ရာသို့။ နပဝိသေ၊ မဝင်ရာ။

[ဘိနပ်ချွတ်ခြင်းစသည်ကိုပြု၍ ဝင်လေဟူလို၊]

၂။ ပါနီယေန န ဓောဝေယျ၊ ပါဒေ ဝုဗ္ဗတရေ ပိ စ။
အာဝါသိကေဘိဝါဒေယျ၊ ပုစ္ဆေယျ သယနာသနံ။ ။

၂။ ဝုဗ္ဗတရေပိစ၊ သီတင်းကြီးမြတ်သော်လည်း။ ပါနီယေန၊ သောက်ရေ
ဖြင့်။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ နဓောဝေယျ၊ မဆေးရာ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဝုဗ္ဗတရေ၊
သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ အာဝါသိကေ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့ကို။ အဘိ
ဝါဒေယျ၊ ရာဇ်။ သယနာသနံ၊ ဝါစဉ်အလျောက် ရောက်သောကျောင်းကို။
ပုစ္ဆေယျ၊ ငါ့အားအဘယ်ကျောင်း ရောက်သနည်းဟုမေးရာဇ်။

[ဝုဗ္ဗတရေပိစ-ကားရှေ့နောက်ငဲ့၏။]

၃။ ဂမိကော ပဋိသာမေတွာ၊ ဒါရုမတ္တိကဘဏ္ဍကံ။
ဝိဟာရဉ္စ ယကေတွာန၊ အာပုစ္ဆ သယနာသနံ။ ။

၄။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗေ အသတိ၊ သံဂေါပေတွာန သာဓုကံ။
ပက္ကမေယျညထာ တဿ၊ ပက္ကန္တံ န စ ကပ္ပတိ။ ။

၃-၄။ ဂမိကော၊ ခရီးသွားသော ရဟန်းသည်။ ဒါရုမတ္တိကဘဏ္ဍကံ၊
ညောင်စောင်းစသော သစ်ဘဏ္ဍာ၊ ပိန္နအိုးစသော မြေဘဏ္ဍာကို။ ပဋိသာ
မေတွာ၊ သိုမှီး၍။ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်း။ ယကေတွာန၊ ပိတ်၍။ သယ
နာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ၊ နေရာကို။ အာပုစ္ဆ၊ ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ အရံစောင့်၊
ကျောင်းတကာကိုပန်၍။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗေ၊ ပန်အပ်သောရဟန်းစသည်သည်။
အသတိ၊ မရှိသော်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သံဂေါပေတွာန၊ လုံခြုံစေ၍။ ပက္ကမေယျ၊
ဖဲရာဇ်။ အညထာ၊ ဂမိကဝတ်ကိုပြုသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ တဿ၊
ထိုဂမိကရဟန်းအား။ ပက္ကန္တံ၊ အရပ်တပါးဖဲသွားခြင်းငှါ။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်
သည်သာတည်း။

၅။ အာဝါသိကော ပညာပေယျ၊ ဝုဗ္ဗာဂန္တုဿ အာသနံ။
ဥပနိက္ခိပေ ပါဒေါဒ၊ ပွဘုတိ ပတ္တစိဝရံ။ ။

၆။ ပစ္စုဂ္ဂန္တာန ဂဏှေယျ၊ ပါနီယေန စ ပုစ္ဆယေ။
အာဂန္တုကေဘိဝါဒေယျ၊ ပညပေ သယနာသနံ။ ။

၅-၆။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ ဂုဗ္ဘာဂန္တုဿ၊ ဧည့်သည်သီတင်းကြီး၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေယျ၊ ခင်းထားရာ၏။ ပါဒေါဒပ္ပဘုတိ၊ ခြေဆေးရေစသည်ကို။ ဥပနိက္ခိပေ၊ အနီး၌ထားရာ၏။ ပစ္စုဂ္ဂန္တာန၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဏှေယျ၊ လှမ်းယူရာ၏။ ပါနီယေနစ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်း။ ပုစ္ဆယေ၊ မေးရာ၏။ အာဂန္တုကေ၊ ဧည့်သည်သီတင်းကြီးရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝါဒေယျ၊ ရာ၏။ သယနာသနံ၊ ဝါစဉ်အလျောက်ရောက်သောကျောင်းကို။ ပညပေ၊ ဤကျောင်းသည် အရှင်အား ရောက်၏ဟု ပြညွှန်ကြားလျက် နှစ်သက်စေရာ၏။

[ဉာဏတ် တောသနတ္ထံ။]

၇။ အဇ္ဈာဝုတ္တမဝုတ္တံ ဝါ၊ ဂေါစရာဂေါစရံ ဝဒေ။
ဝစ္စပ္ပဿာဝဌာနာနိ၊ ကတိကံ သေက္ခသမ္ပုတိ။ ။

၈။ ပဝေသနိက္ခမေ ကာလံ၊ ပရိဘောဇိယ ပါနီယံ။
နိသိန္ဓောဝ နဝကဿ၊ ဧတံ သပ္ပံ သမုဒ္ဒိသေတိ။ ။

၇-၈။ အဇ္ဈာဝုတ္တမဝုတ္တံဝါ၊ လူနေဘူး၊ မနေဘူးသည်ကိုလည်း။ ဝဒေ၊ ၏။ ဂေါစရာဂေါစရံ၊ ဆွမ်းခံကောင်း၊ မခံကောင်းသောရွာ အနီး၊ အဝေးစသည်ကို၎င်း။ ဝစ္စပ္ပဿာဝဌာနာနိ၊ ဝစ္စဌာန၊ ပဿာဝဌာနတို့ကို၎င်း။ ကတိကံ၊ သံဃာ၏ကတိကဝတ်ပြုရာကို။ သေက္ခသမ္ပုတိ၊ သဒ္ဓါပွားလှ ဥစ္စာလျှ၍ သေက္ခဟု သမုတ်အပ်သော သောတာပန်အမျိုးကို။ ပဝေသနိက္ခမေ၊ ဝင်ခြင်း၊ ထွက်ခြင်း၌။ ကာလံ၊ ကို။ ပရိဘောဇိယပါနီယံ၊ သုံးရေ၊ သောက်ရေကို၎င်း။ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ နဝကဿ၊ သီတင်းငယ်အာဂန္တုအား။ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ဧတံသပ္ပံ၊ ဤဝတ်အလုံးစုံကို။ သမုဒ္ဒိသေ၊ ရိုသေစွာညွှန်းရာ၏။

[ဝတ္တန္တိပန သာမညေန နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ န ထေရေ ဘိက္ခု။ အတိအလ္လိယိတွာ နိသိဒ္ဓိတဗ္ဗံ။ပ။ နသံဃာဋီ အဝတ္တရိတွာ နိသိဒ္ဓိတဗ္ဗော စသည်ဖြင့်ဘတ္တဂ္ဂဝတ်စသည်ကို ဦးကာသစ်၌ အမြွက်မျှပြသေး၏။

ယင်းသို့ပြရာ၌ သံဃာဋီ အဝတ္တရိတွာ-ဟု ပါဠိရှိကြ၏။ နသံဃာဋီ သြတ္တရိတွာတိ န သံဃာဋီ အဝတ္တရိတွာ နိသိဒ္ဓိတဗ္ဗံ-ဟု အဋ္ဌကထာဘွင်သောကြောင့် သြတ္တရိတွာ-လိုသည်။ ဘတ္တဂ္ဂအန္တရသရ၌ ထိုင်နေသောအခါ ဒုကုဋ်ကို မထိုင်မိအောင် မဘယ်ရှားဘဲ ဝတ်ရုံဖြတ်တိုင်း ဘိရုထိုင်သော အရာဖြစ်၍လည်း အဝတ္တရိတွာ-လိုသည်။ ဤသိက္ခာပုဒ်ကား ယခုအခါ ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ်စသော အရာတို့၌ ဆက်ဆံသည်များ၏။ ယင်းသို့ဆက်ဆံလျက် ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုနှလုံးထား၍ ထိုင်နေသော

ပုဂ္ဂိုလ်ကို မထင်မမြင်မိပြီ၊ ထို့ကြောင့် သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤသိက္ခာပုဒ်
တော်ကို မကွယ်ပျောက်စိမ့်သောငှါ လွန်စွာနှလုံးမူသင့်အပ်စွ။]

ဝတ္ထုပြီး၏။

၃၁-ဝိကပ္ပနာ

၁။ သမ္မုခါ ပရမ္မုခါတိ၊ ဒုဝေ ဝုတ္တာ ဝိကပ္ပနာ။
သမ္မုခါယ ဝိကပ္ပေန္တော၊ ဗျတ္တဿေကဿ သန္တိကေ။
ဣမံ စီဝရံ တုယံ၊ ဝိကပ္ပေမိတိ ဘာသယေ။ ။

၁။ ဝိကပ္ပနာတိ၊ ကား။ သမ္မုခါ၊ မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဝါ၊ မျက်
မှောက် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ပရမ္မုခါ၊ သူတပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဝါ၊
မျက်ကွယ်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝေ၊ ကုန်သော။ ဝိကပ္ပနာ၊ တို့ကို။
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ တွင်။ [ထည့်။] သမ္မုခါယဝိ-
ကပ္ပေန္တော၊ မိမိနှုတ်ဖြင့်ဝိကပ္ပနာပြုသောရဟန်းသည်။ ဗျတ္တဿေကဿ၊
ဝိကပ္ပနာ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ်အစီအရင်၌ လိမ္မာသောရဟန်းတယောက်၏။ သန္တိကေ၊
၌။ ဣမံစီဝရံတုယံဝိကပ္ပေမိတိ၊ မိဟူ၍။ ဘာသယေ၊ ဆိုရာ၏။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။
တုယံ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၏။ ဝါ၊ တုယံ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဟူ၍။
ဝိကပ္ပေမိ၊ အထူးကြံ၏။ ဝါ၊ တုယံ၊ သင်-မယံ သန္တကံ-စသည်ဖြင့် ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုခြင်း
အကျိုးငှါ။ ဝိကပ္ပေမိ၊ အထူးစီရင်၏။

၂။ ဧတ္တာဝတာ နိဓေတုံ၊ ကပ္ပတိ န စ ကပ္ပတိ။
ပရိဘောဂါဒိကံ တေန၊ အပစ္စုဒ္ဓေ ဘာဝတော။ ။

၂။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ဝိကပ္ပနာပြုကာမျှဖြင့်။ နိဓေတုံ၊ သိုမှီးခြင်းငှါ
သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ပရိဘောဂါဒိကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းစသည်သည်။ နစ-
ကပ္ပတိ၊ အလျဉ်းမအပ်။ ကဿ၊ ကား။ [ထည့်။] တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာခံသော
ရဟန်းသည်။ အပစ္စုဒ္ဓေဘာဝတော၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြန်သောကြောင့်တည်း။

၃။ “မယံ သန္တကံ ပရိဘုဝေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ
ကရောဟိ”တိ တေန ပစ္စုဒ္ဓေယေဝ ပရိဘောဂါဒိကပ္ပတိ။ ။

၃။ မယံ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောသင်္ကန်းကို။ ပရိဘုဝေါ၊ သုံးလိုမှု
လည်းသုံး။ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ၊ စွန့်လိုမှုလည်းစွန့်။ ယထာပစ္စယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်

ခြင်းစသော အကြောင်းအလျောက်။ ကရောဟိဝါ၊ ပြုမူလည်းပြု။ ဣတိ၊ သို့။
တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာခံသောရဟန်းသည်။ ပစ္စုဒ္ဓဓေယေဝ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုသော်
သာလျှင်။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာပြန်သော်သာလျှင်။ ပရိဘောဂါဒိ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
စသည်သည်။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။

[ဝေကာကို ဝါ-ဘောပုဒ်ဖြတ်။]

၄။ အပရာ သမ္မုခါဝေကာ၊ ဘိက္ခုသေကဿ သန္တိကေ။
ဂဟေတွာ နာမမေကဿ၊ ပဉ္စန္ဒံ သဟဓမ္မိနံ။ ။

၅။ “ဣမံ စီဝရံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော၊ တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ၊
တိဿဿ သာမဏေရဿ၊ တိဿာယ သာမဏေရိယာ၊ တိဿာယ
သိက္ခမာနာယ ဝိကပ္ပေမိ”တိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ တေန ဘိက္ခုနာ “တိဿဿ
ဘိက္ခုနော၊ တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ တိဿဿ သာမဏေရဿ၊
တိဿာယ သာမဏေရိယာ၊ တိဿာယ သိက္ခမာနာယ သန္တကံ
ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ ကရောဟိ”တိ
ဝတ္တဗ္ဗံ။

၄-၅။ ဝါ၊ ကား။ အပရာ၊ တပါးသော။ ဧကာသမ္မုခါ၊ တခုသောသမ္မုခါ
ဝိကပ္ပနာသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ [ထည့်။] ဝါ၊ ဧကာသမ္မုခါ၊ သည်။ အပရာဝါ၊
တပါးလည်း။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဝါ၊ အပရာ၊ သော။ ဧကာ၊ တခုသောဝိကပ္ပနာ
သည်။ သမ္မုခါဝ၊ သမ္မုခါဝိကပ္ပနာသာတည်း။ ဧကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ၊
ဗျတ္တရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ပဉ္စန္ဒံသဟဓမ္မိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်
တို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်ယောက်၏။ နာမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဣမံစီ-
ဝရံ။ ပ။ ဝိကပ္ပေမိတိ၊ မိဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံဝိကပ္ပိတေ၊ ဤသက်န်း
ရှင်ရဟန်း ဝိကပ္ပနာ ပြုလတ်သော်။ [ထည့်။] တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုဝိကပ္ပနာ
ခံသောရဟန်းသည်။ တိဿဿဘိက္ခုနော။ ပ။ ကရောဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။
[အနက်ထင်လှပြီ။]

၆။ ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနော၊ ကဿန္တိကေဝ မီရယေ။
“ဣမံ စီဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိ”တိ။ ။

၆။ ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ။ [ထည့်။] ဧကဿ၊
တပါးသောဗျတ္တရဟန်း၏။ အန္တိကေ၊ အနီး၌။ ဣမံစီဝရံတုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာ
ယဒမ္မိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ ဤရယေ၊ ရာ၏။

၇။ တေန ဝတ္ထဗ္ဗော“ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္တိဋ္ဌော ဝါ”တိ၊
 ဣတရေန စေဝံ ဝတ္ထဗ္ဗံ“တိဿော ဘိက္ခုတိ ဝါ၊ တိဿော ဘိက္ခုနီတိ
 ဝါ၊ တိဿော သာမဏေရောတိ ဝါ၊ တိဿော သာမဏေရီတိ ဝါ၊
 တိဿော သိက္ခမာနာ”တိ ဝါ၊ ပုန တေန“အဟံ တိဿဿ တိဿာယ
 ဝါ ဒမ္မိ”တိ ဝိကပ္ပေတွာ တေနောဝ တိဿဿ ဘိက္ခုနော၊ တိဿာယ
 ဘိက္ခုနီယာ၊ တိဿဿ သာမဏေရဿ၊ တိဿာယ သာမဏေ-
 ရီယာ၊ တိဿာယ သိက္ခမာနာယ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇေဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ
 ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ ကရေဟိ”တိ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ။

၇။ တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာပြုလိုသောဗျတ္တရဟန်းသည်၊ တေ၊ သင်သင်္ကန်းရှင်
 ၏။ မိတ္တောဝါ၊ မြဲမြံသောအဆွေခင်ပွန်းသည်၎င်း။ သန္တိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်ဘူးရုံမျှ
 သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။
 ဣတရေန၊ သင်္ကန်းရှင်သည်ကား။ တိဿောဘိက္ခုတိဝါ၊ တိဿမည်သော
 ရဟန်းဟူ၍၎င်း။ တိဿောဘိက္ခုနီတိဝါ၊ တိဿမည်သောဘိက္ခုနီဟူ၍၎င်း။
 ။ ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဘန်။ တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာပြုလိုသောဗျတ္တရဟန်း
 သည်။ အဟံ၊ သည်။ တိဿဿ၊ တိဿမည်သောရဟန်းအား၎င်း။ တိဿာယ-
 ဝါ၊ တိဿမည်သော ရဟန်းမိန်းမအား၎င်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိကပ္ပေတွာ၊
 ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော်။ တေနော၊ ထိုဝိကပ္ပနာပြုသောဗျတ္တရဟန်းသည်ပင်လျှင်။
 တိဿဿဘိက္ခုနော၊ ပ။ ကရေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၈။ ဒူရသန္တိကတ္တေကတ္တ၊ ဗဟုဘာဝံ ဝိဇာနိယ။

ဧတံ ဣမန္တိ တောနိ၊ ဣမာနိတေတ္ထ ယောဇယေ။ ။

၈။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိကပ္ပနာပြုရာ၌။ ဒူရသန္တိကတ္တံ၊ ဝေးသည်၊ နီးသည်၏အဖြစ်
 ကို၎င်း။ ကေတ္တဗဟုဘာဝံ၊ တထည်၏အဖြစ်၊ များသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဝိဇာ
 နိယ၊ အထူးသိ၍။ ဧတံ၊ ဣမန္တိ၊ ဟူ၍၎င်း။ တောနိ-ဣမာနိတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ယော
 ဇယေ၊ ယှဉ်ရာ၏။

၉။ ဒသာဟံ မာသမေကံ ဝါ၊ ပဉ္စ ဝါ ကထိနတ္ထတေ။

ပါရိပူရတ္ထမူနဿ၊ ပစ္စာသာ သတိ မာသကံ။

နပ္ပါဒယတိ နိဿဂ္ဂိ၊ နာမိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတန္တိ။ ။

၉။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်ပတ်လုံး၎င်း။ ကေမာသံဝါ၊ တလပတ်လုံး၎င်း။
 ကထိနတ္ထတေ၊ ကထိန်ခင်းသည်ရှိသော်။ ပဉ္စဝါ၊ ငါးလတို့ ပတ်လုံး၎င်း။

ဦးနဿယုတ်သောသင်္ကန်းကို။ ပါရိပူရတ္ထံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ။ ပစ္စာသာသတိ၊ သင်္ကန်းလျာရနိုးခြင်းရှိလတ်သော်။ မာသကံ၊ တလပတ်လုံး၎င်း။ နာမိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်၊ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိ၊ နိဿဂ္ဂိကို။ နုပ္ပါဒယတိ၊ မဖြစ်စေ။

ဝိကပ္ပနာပြီး၏။

၃၂-နိဿယ

၁။ ဗျတ္တဿ ပဉ္စဝဿဿ၊ နတ္ထိ နိဿယကာရိယံ။
ယာဝဇီဝမ္ပိ အဗျတ္တော၊ နိဿိတော ယေဝ ဇီဝတိ။

၁။ နိဿယောတိ၊ ကား။ ပဉ္စဝဿဿ၊ ငါးဝါရှိပြီးသော။ ဗျတ္တဿ၊ ဝိနည်း၌လိမ္မာသောရဟန်းအား။ ဝါ၊ သည်။ နိဿယကာရိယံ၊ နိဿယည်းယူ၍ ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ နိဿိတောယေဝ၊ သူ့ကိုမှီ၍ သာလျှင်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ [နိဿယကာရိယံလည်းရှိ၏။] နိဿယာ၍၊ ကာရိယံ၊ သည်။ [သမ္ပန်။]

၂။ ဧကံသံ စီဝရံ ကတွာ၊ ပဂ္ဂဏိတွာန အဉ္ဇလိံ။
ဥက္ကဋ္ဌိကံ နိဿိဒိတွာ၊ ဝဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၃။ “အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ၊ အာယသ္မတော နိဿယ
ဝစ္ဆာမိ”တိ။

၂-၃။ စီဝရံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းကို။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ကတွာ၊ စေ့မယ်တင်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ ဆယ်ခုပေါင်းစည်း လက်သည်းဖြူလွှဲတောက် ပသောလက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏိတွာန၊ ဦးထိပ်အပြင် မြှောက်ချီတင်၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိဿိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ အာစရိယော၊ ပ။ ဝစ္ဆာမိတိ၊ ဟူ၍။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယော၊ နိဿယည်းဆရာ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့။ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိဿယာ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ နေလိုပါ၏။ နေရပါစေ။ နေပါအံ့။

၄။ ပက္ကန္တေ ပက္ခသင်္ကန္တေ၊ ဝိဗ္ဗန္တေ စာပိ နိဿယော။
မရဏာဏတ္တုပဇ္ဈာယ၊ သမောဓာနေဟိ သမ္ပတိ။ ။

၄။ ပက္ကန္တေ၊ ဆရာ၎င်း၊ တပည့်၎င်း အရပ်တပါး သွားလတ်သော်။ ပက္ခသင်္ကန္တေ၊ ဆရာ၎င်း၊ တပည့်၎င်း တိတ္ထိအပင်းအသင်းကိုပြောင်းလတ်သော်။ ဝိဗ္ဗန္တေ၊ ဆရာ၎င်း၊ တပည့်၎င်း လူထွက်လတ်သော်။ မရဏာဏတ္တုပဇ္ဈာယ သမောဓာနေဟိ၊ ဆရာ၎င်း၊ တပည့်၎င်း သေခြင်း၊ နိဿယည်းဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့်ပေါင်းမိခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ပေါင်း မိခြင်းတို့ကြောင့်။ နိဿယောစာပိ၊ နိဿယည်းသည်လည်း။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဝါ၊ မရဏာ။ ပ။ သမောဓာနေ၊ သေသော်၊ နှင်သော် ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ပေါင်းမိ သော်။ နိဿယောသည်။ သမ္ပတိ၏။

[ဤနည်း၌ဟိသဒ္ဓါနိဿယည်းယူခြင်းမှတပါးငြိမ်းခြင်းပက္ခန္တရတ္ထ၊ ရှေးနည်း၌ ဘဂ္ဂရီတိဒေါသသင့်၏ဟူမူ၊ အနက်အားဖြင့် ဟေတုတ္ထဖြစ်၍ အတ္ထိဟိနာထောသရဏံအဝေါစ-စသည်နှင့်အညီ ထိုဒေါသမသင့်ဟူလို။]

၅။ နိဿာယ န ဝသေ လဇ္ဇိံ၊ အပုဗ္ဗိဌာနမာဂတော။
အာဂမေ စတုပဇ္ဇာဟံ၊ ဉာတုံ ဘိက္ခုသဘာဂတံ။ ။

၅။ အလဇ္ဇိံ၊ အလဇ္ဇိရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ န ဝသေ၊ မနေရာ။ အပုဗ္ဗိဌာ နံ၊ မရောက်ဘူးသောအရပ်သစ်သို့။ အာဂတော၊ လာရောက်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုသဘာဂတံ၊ လဇ္ဇိရဟန်းတို့နှင့် သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ စတုပဇ္ဇာဟံ၊ လေးရက်၊ ငါးရက်ပတ်လုံး။ အာဂမေ၊ ငွ်ဦးရာ၏။

၆။ အဒ္ဓိကဿ ဂိလာနဿ၊ ဂိလာနုပဋ္ဌကဿ စ။
ယာစိတဿ အရညေ ဝါ၊ သလ္လက္ခေန္တေန ဖာသုကံ။
သဘာဂေ ဒါယကေ သန္တေ၊ ဝသိတုံ တာဝ လဗ္ဘတိတိ။ ။

၆။ အဒ္ဓိကဿ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းအား၎င်း။ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းသည်၎င်း။ ယာစိတဿ၊ သူနာရဟန်းသည် တောင်း ပန်အပ်သော။ ဂိလာနုပဋ္ဌကဿ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းသည်၎င်း။ အရညေဝါ၊ တော၌မူလည်း။ ဖာသုကံ၊ နသောသမထဝိပဿနာ၏ ထူးသော အဘို့ရှိသဖြင့် ချမ်းသာခြင်းကို။ သလ္လက္ခေန္တေန၊ မှတ်သဖြင့်၎င်း။ သဘာဂေ၊ သဘောတူသော။ ဒါယကေ၊ နိဿယည်းပေးဆရာသည်။ အသန္တေ၊ မရှိ

လတ်သော်။ ဝါ၊ မရှိစဉ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင်။
ဝသိတုံ၊ နေခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။

[ဝသိတုန္တိ ဝုတ္တကမ္ပံ၊ ဘာဝေ ဟိ တုံပစ္စယော၊ ဝါသောတိ အတ္ထော။ ။
ဋီကာသစ်။]

နိဿယပြီး၏။

၃၃-ကာယဗန္ဓန

၁။ အကာယဗန္ဓနော ဂါမံ၊ ဒုက္ကဋ် ပဝိသေယျ စေ။
ဗန္ဓေယျ ယတ္ထ သရတိ၊ တတ္ထေဝါသတိယာ ဂတော။ ။

၁။ ကာယဗန္ဓနန္တိ၊ ကား။ အကာယဗန္ဓနော၊ ခါးပန်းမဘွဲ့ဘဲ။ ဂါမံ၊
သို့။ ပဝိသေယျစေ၊ ဝင်ပြားအံ့။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။ အသတိယာ၊ မအောက်မေ့မိ
သဖြင့်။ ဂတော၊ ရွာသို့ဝင်သော ရဟန်းသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သရတိ၊
အောက်မေ့၏။ တတ္ထေဝါ၊ ထိုအောက်မေ့မိရာ၌သာလျှင်။ ဗန္ဓေယျ၊ ခါးပန်း
ချည်တည်း ဘွဲ့စည်းရစ်နှောင်ရာ၏။

၂။ ပဋိကာ သူကရန္တန္တိ၊ ဒုဝိဓံ ကာယဗန္ဓနံ။
ဒုဿပဋ္ဌော စ ရဇ္ဈ၊ စ၊ ကော တဒနုလောမိကာ။ ။

၂။ ပဋိကာ၊ ပကတိရက်သော ခါးပန်းပြား၎င်း။ သူကရန္တံ၊ ဝက်အူ
ကဲ့သို့အခေါင်းရှိသော ခါးပန်း၎င်း။ ဝါ၊ သံကောက်အိတ်သဏ္ဌာန်ရှိသော
ခါးပန်း၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကာယဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ ဒုဿပဋ္ဌော၊ ပုဆိုး
ဖြင့်ပြုသော ခါးပန်းပြားသည်ကား။ တဒနုလောမိကာ၊ ထိုပဋိက ခါးပန်း
အားလျော်၏။ ကောရဇ္ဈ၊ စ၊ တလွန်းသောကြီးခါးပန်းသည်ကား။ တဒနု
လောမိကာ၊ ထိုသူကရန္တ ခါးပန်းအားလျော်၏။

[ကောရဇ္ဈကံ ပန မုဒ္ဓိကကာယဗန္ဓနဉ္စ သူကရန္တကံ အနုလောမေတိ-ဟု အဋ္ဌ
ကထာ မိန့်ရကား ရဇ္ဈစဉ် စသဒ္ဓါဖြင့် မုဒ္ဓိကကိုယူ။ ။ မုဒ္ဓိကသဏ္ဌာနေနာတိ
သင်္ခာဒိယာ မုဒ္ဓိကသိဗ္ဗနာကာရေန ဝရကသီသာကာရေန။ ။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။
မုဒ္ဓိကသိဗ္ဗနာကာရေန၊ တလုပ်ချုပ်သော သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝရကသီသာကာရေန၊
ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ သဗ္ဗနံ၊ ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိဖြင့် မုဒ္ဓိကအရကိုယူ။]

[ပဋိက၏အရကိုပြလို၍ မစ္ဆစသည်ကိုခိန့်အင်သောအဆာပမာဏကိုပြလို၍
လဗ္ဘာဒသာ စတသောဝိ-မိန့်၊ ထိုအဆာ၌ပြုအပ်သည်ကို အန္တေဒိဂဏသုတ္တကံ
ဖြင့်ပြ၏။]

၃။ မစ္ဆ ကဏူက ခဇ္ဈရိ၊ ပဋ္ဌာ မဋ္ဌာ စ ပဋိကာ။
လဟ္တာ ဒဿာ စတဿော ပိ၊ အန္တေ ဒိဂုဏသုတ္တကံ။ ။

၃။ မစ္ဆကဏူကခဇ္ဈရိပဋ္ဌာ၊ ငါး၏ကျောက်ဆူးရိုးသဏ္ဌာန်၊ သင်ပေါင်း ရွက်သဏ္ဌာန်ရက်သော ခါးပန်းသည်၎င်း။ မဋ္ဌာစ၊ ပြေပြစ်ချောမော သင်း ကြောရက်သော အပြားသည်၎င်း၊ ပဋိကာ၊ ပဋိကခါးပန်းမည်၏။ စ တဿောပိ၊ လေးချောင်းလေးသွယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒဿ၊ အဆာ အမြိတ်တို့ကို။ လဟ္တာ၊ ရအပ်ကုန်၏။ အန္တေ၊ ခါးပန်းပြား၏ အစွန်းနှစ် ဘက်အဆာဝဌ်။ ဒိဂုဏသုတ္တကံ၊ နှစ်ထပ်ဘွဲ့သောကြီးကို။ လဟ္တာ၊ ။

[ဥဇုကမေဝ ပန မစ္ဆကဏူကံဝါ ခဇ္ဈရိပဋ္ဌကံဝါ မဋ္ဌပဋ္ဌကံဝါ ကဘွာ ကောဇ္ဇေတုံ ဝဇ္ဇိတိ။ ကာယဗန္ဓနဿ ဒဿာ ကော ဝဇ္ဇိတိ။ ဇွဲတိ။ ဇွဲတိလိ စတ္တာရိပိ ငဇ္ဇန္တိ၊ တတော ပရံ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဥဘောသု ပန အန္တေသု ဒဿာ မုခဿ ထိရ ဘာဝါယ ဒိဂုဏံ ကောဇ္ဇေတုံ ဝဇ္ဇိတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ဧတ္ထစ ဥဘယပဿေသု မစ္ဆကဏူကယုတ္တံ မစ္ဆဿ ပိဋ္ဌကဏူကံဦယ ယဿာ တိ ပဋိကာယ ဝါယနံ ဟောတိ၊ ဣဒံ ကာယဗန္ဓနံ မစ္ဆကဏူကံနာမေ။ ။ ဝိနိစ္ဆ ယဋ္ဌိကာ။ ငါး၏ကျောက်ကုန်းပေါ်၌ အတောင်ကိုပိဋ္ဌကဏူက ဟူသည်။

အန္တေတိ ကာယဗန္ဓနဿ ဥဘယန္တေ။ ။ ဋီကာသစ်။ ခါးပန်းပြား၏ အစွန်းတဘက်ကား ပါသန္တ၊ တဘက်ကား ဒသန္တ၊ ဤနှစ်ပါးကို ရည်၍ ဥဘ ယန္တေဟူသည်။ ။ ဒဿာဝတ္ထာပဋ္ဌန္တေသု။ ။ အဘိဓာန်။ ဒဿ၊ ဒဿသဒ္ဓါ သည်။ အဝတ္ထာပဋ္ဌန္တေသု၊ အခိုက်အတန့်၊ ပုဆိုး၏အပိုင်းအခြားဟူသော အနက် တို့၌။ ဘဝေ၊ ။ ထိုတွင်၌ဒဿသဒ္ဓါသည် ပဋ္ဌန္တ၌ဖြစ်၏၊ ယင်းပဋ္ဌန္တကိုလည်း ဤ၌အရာအားဖြင့် ပါသန္တ၊ ဒသန္တ နှစ်ပါးကိုလိုအပ်၏။

ဤ၌ရှေးဆရာတို့သည် ယခုကဲ့သို့အကွင်းနှင့်မပြုကုန်၊ အဆာနှစ်ဘက်နှင့် ပြ ကုန်၏ဟု သိအပ်၏၊ ထိုအဆာနှစ်ဘက်အဝကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ နှစ်လွန်းကြီး ကျစ်၍ရစ်သည်ကိုလျှင် အန္တေဒိဂုဏသုတ္တကံလဟ္တာဟု ဆိုအပ်၏၊ ဤသို့ မှာထား ကြသည်၊ ဤအမှာအတိုင်း အချို့စီရင်၍သုံးစွဲကြသည်ကား ပဝနန္တောတိ ပါ သန္တော။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ပဝနန္တောတိပါသန္တော ဒဿမူလန္တိစလိခိတံ ဟု သောဋ္ဌိကာတို့နှင့်မညီလေ။]

[မအပ်သော ပဋိကကိုပြုလို၍ မာလာဒိ'စသည်ကိုမိန့်။]

၄။ မာလာဒိ' ကက္ကုဋ္ဌောဒိ'၊ ဒဿေတွာ ဂုဏသုတ္တကံ။
ကောဋ္ဌိတာကုဉ္ဇရစ္ဆောဒိ'၊ ပဋိကာ န စ ကပ္ပတိ။ ။

၄။ မာလာဒိ'၊ ခြူးပန်းစသည်ကို၎င်း။ ကက္ကုဋ္ဌောဒိ'၊ ပုဇွန်မျက်စိ သဏ္ဌာန်စသည်ကို၎င်း။ ကုဉ္ဇရစ္ဆောဒိ'၊ ဆင်မျက်ကွင်းသဏ္ဌာန်စသည်ကို၎င်း။

ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဂုဏသုတ္တကံ၊ ထိုထိုအရပ်၌ နှစ်ထပ်ဘွဲ့သော ကြိုးကို။
ကောဋိတာ၊ ကျစ်အပ်သော။ ဝါ၊ ခတ်အပ်သော။ ပဋိကာ၊ ခါးပန်းပြား
သည်။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

[တတ္ထတတ္ထ အတ္ထိနိ ဒဿေတွာ မာလာကမ္မဒိနိဝါ ကတွာ ကောဋိ
တကာယဗန္ဓနံပ န ငနုတိ၊ ကာယဗန္ဓနဿ သောဘဏတ္ထံ ကဟိတဟိ ဗိဂုဏ
သုတ္တံ ကောဇ္ဇေန္တိ၊ ကတ္တဋ္ဌကိနိ ဥဋ္ဌပေန္တိ၊ န ဝနုတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ။]

၅။ ဃဋကံ မကြမုခါဒိံ၊ န ကပ္ပန္တိ ဒဿာမုခေ။
ဥဘယန္တေ ဃဋကာ လေခါ၊ ဝိဓေ အညဉ္စ စိတ္တကံ။ ။

၅။ ဒဿာမုခေ၊ အဆာဝ၌။ ဃဋကံ၊ ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန်သည်၎င်း။
မကြမုခါဒိံ၊ မကရ်း ခံတွင်းသဏ္ဌာန်စသည်သည်၎င်း။ နကပ္ပန္တိ၊ ကုန်။
ဝိဓေ၊ ခါးပန်းပိ၌။ ဝါ၊ ၏။ ဥဘယန္တေ၊ နံပါးနှစ်ဘက်အစွန်း၌။ ဃဋကာ၊
ကြာသွတ်အိုးမှ၎င်း။ လေခါ၊ အရေးမှ၎င်း။ အညံ၊ သော။ စိတ္တကံ၊ ဆန်း
ကြယ်သော အဋ္ဌမင်္ဂလာစသောသဏ္ဌာန်သည်။ နကပ္ပတိ၊ အပ်။

[မကြမုခါဒိံ၌ ဗိန္ဒုကားအာဂုံမျှသာ၊ ဒဿာ မုခေ ပန ဃဋကံဝါ မကရမုခံ
ဝါ ဒေဉ္စူဘကသီသံဝါ ယံကိဉ္စိ ဝိကာရရူပံ ကာတံ န ဝနုတိ။ ကာယဗန္ဓနဝိဓေ
အဋ္ဌမင်္ဂလာဒိကံ ယံကိဉ္စိ ဝိကာရရူပံ န ဝနုတိ။ ပရိစ္ဆေဒလေခါမတ္ထံ ငနုတိ။
ဝိဓဿ ဥဘောသု အန္တေသု ထိရကရဏတ္ထာယ ဃဋကံ ကရေန္တိ၊ အယံပိ
ဝနုတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ဝိခ၌ ဝ-ကိုဗပြ၍ ခါးပန်းပိဟူသည်။

သင်္ခေါ စက္ကံ ပုဏ္ဏကုမ္ဘော၊ ဂယာ သိရိဝစ္ဆက္ကံသော။
ဓဇံ သောဝတ္တိကံ ငန္တေ၊ အဋ္ဌမင်္ဂလမင်္ဂလံ။ ။

သင်္ခေါ၊ ခရသင်း။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာ။ ပုဏ္ဏကုမ္ဘော၊ မုန်ညင်းနီခစုဖြင့်
ပြည့်သောအိုး၊ ဂယာ၊ ရတနာလုံကန်။ သိရိဝစ္ဆော၊ အသရေ၏နေရာထီးမြူ။
အင်္ဂုသော၊ ချွန်းတောင်း။ ဓဇံ၊ တံခွန်။ သောဝတ္တိကံ၊ လည်ရေးသုံးဆင့်။ ဣတိ၊
သို့။ အဋ္ဌမင်္ဂလမင်္ဂလံ၊ လောက၌ မင်္ဂလာဟုသိခိုက်အပ်သော ဝတ္ထုရှစ်ပါးထက်
အသွန်မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော ရတနာသုံးပါးကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ငန္တေ၊ ၏။
ရှိခိုးလည်းရ၊ သုတလည်းပြီးသော ဂါထာ။]

၆။ ဒေဉ္စူဘကဉ္စ မုရဇံ၊ မဒ္ဒဝိဏံ ကလာဗုကံ။
န ကပ္ပန္တိ ဒဿာသု ဒွေ၊ မဇ္ဈိမာ ယေဝ ကပ္ပရေ။ ။

၆။ ဒေဉ္စူဘကဉ္စ၊ ရေမြေဦးခေါင်းနှင့်တူသော ခါးပန်း၎င်း။ မုရဇံ၊
မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရစ်၍ပြသော ခါးပန်း။ မဒ္ဒဝိဏံ၊ ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်
ပြသောခါးပန်း။ ကလာဗုကံ၊ ကြိုးအမျှားရှိသောခါးပန်း။ ဣမာနိ၊ ဤလေး

ပါးတို့သည်။ [ထည့်။] နကပ္ပန္တိ၊ ကုန်။ ဒဿာသု၊ အဆာတို့၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော။ မဇ္ဈိမာယေဝ၊ အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သော မုရုဇ၊ မဒ္ဒဝိဏတို့သည်
သာလျှင်။ ကပ္ပရေ၊ အပ်ကုန်၏။

[ကလာဗုံကံ နာမ ဗဟုရဇ္ဇ၊ ကံ။ ဒေဇ္ဇ၊ ဘကံနာမ ဥဒကသပ္ပသီသသဒိသံ။
မုရုဇံနာမ မုရုဇဝဋ္ဋိသဏ္ဌာနံ ဝေဋ္ဋေတွာ ကတံ။ မဒ္ဒဝိဏံနာမ ပါမင်္ဂသဏ္ဌာနံ။
ဤဒိသဉ္စိ ဧကံပိ န ဝဋ္ဋတိ၊ ပဂေဝဗဟုနိ။ ၊ အဋ္ဌကထာ။ ၊ ကလံ ကဉ္စိကော
ဋ္ဌာသံ အာဝုနာတိ ဗန္ဓတိ ဧတေနာတိ ကလာဗုံကံ။ ကလာပကံ-လည်းရှိကြ၏။

ကောယဋ္ဌိ ဘဝေ ကိဉ္စိ၊ မေခလာ တုဋ္ဌယဋ္ဌိကာ။

ရသနာ သောဋ္ဌသဉ္ဇေယျာ၊ ကလာပါ ပဉ္စဝိသတိ။ ။

ဟုသည်နှင့် အညီ ဤဗဟုရဇ္ဇကို နှစ်ဆယ့်ငါးသွယ်အပြတ်ကိုယူ။]

၇။ ဝေဠုဒန္တဝိသာဏဋ္ဌိ၊ ကဋ္ဌလာခါ ဖလာမယာ။
သင်္ခနာဘိမယာ သုတ္တ၊ နဋ္ဌလောဟမယာပိ စ။
ဝိဓာ ကပ္ပန္တိ ကပ္ပိယာ၊ ဂဏ္ဍိယော စာပိ တမ္မယာတိ။ ။
ပဌမဘာဏဝါရံ နိဋ္ဌိတံ။

၇။ ဝေဠုဒန္တဝိသာဏဋ္ဌိကဋ္ဌလာခါဖလာမယာ။ ဝါး၊ ဆင်စွယ်၊ သားချို၊
အရိုး၊ သစ်သား၊ ချပ်၊ သစ်သီးဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခနာဘိ
မယာ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တနဋ္ဌလောဟ
မယာပိစ၊ ချည်၊ ကျူ၊ ကြေးဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဓာ၊ ခါးပန်း
မိဘို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ တမ္မယာ၊ ထိုဝါး စသည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။
ဂဏ္ဍိယောစာပိ၊ ခါးပန်းသီးတို့သည်လည်း။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

ကာယဗန္ဓန ပြီး၏။

ပဌမဘာဏဝါရံ၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

[ရှစ်လုံးတပါး၊ လေးပါးတပါး၊ အက္ခရာသုံးဆယ့်နှစ်လုံးရှိသော ဂန္ထ
နှစ်ရာငါးဆယ်သည်တဘာဏဝါရမည်၏။]

၃၄-ပထဝီ

၁။ ဇာတာဇာတာတိ ဒုဝိဓာ၊ သုဒ္ဓမတ္တိကပံသုကာ။
ဇာတာ ဒဗျာ စပထဝီ၊ ဗဟုမတ္တိကပံသုကာ။ ။

၂။ စာတုမာသာမိကောဝဋ္ဌ၊ ပံသုမတ္တိကရာသိ စ။
သုဒ္ဓ သက္ခရ ပါသာဏ၊ မရုဗ္ဗကထဝါလုကာ။ ။

၁-၂။ ပထဝီစာတိ၊ ကား။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဇာတာ၊ မြေစစ်ဖြစ်သော
 မြေ၎င်း။ အဇာတာ၊ မြေစစ်မဟုတ်သောမြေ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓာ၊ ၏။
 တာသု၊ တွင်။ [ထည့်။] သုဒ္ဓမတ္တိကပံသုကာ၊ မြေစိုင်းသက်သက်၊ မြေမှုန့်
 သက်သက်သည်၎င်း။ အဒဗ္ဗာစ၊ မီးမလောင်သော မြေသည်၎င်း။
 ဗဟုမတ္တိကပံသုကာ၊ များသောမြေစိုင်း၊ များသော မြေမှုန့်ရှိသော မြေ
 သည်၎င်း။ စာတုမာသာမိကောဝဠပံသုမတ္တိကရာသိစ၊ လေးလထက်အလွန်
 မိုဗ်းစွတ်စိုသောမြေမှုန့်စု၊ မြေစိုင်းစုသည်၎င်း။ ဝါ၊ တကြိမ်မျှမိုဗ်းစွတ်၍လေး
 လလွန်သောမြေမှုန့်စု၊ မြေစိုင်းစုသည်၎င်း။ ဇာတာ၊ ဇာတပထဝီ မည်၏။
 သုဒ္ဓသက္ကရပါသာဏ မရုဗ္ဗကထဝါလုကာ၊ ကျောက်အုတ်သက်သက်၊
 ကျောက်ခဲသက်သက်၊ ကျောက်ပြုတ်သက်သက်၊ အိုးခြမ်းကွဲ သက်သက်၊
 သဲသက်သက်တို့သည်၎င်း။

၃။ ဒဗ္ဗာ စ ဘူမိ ယေဘုယျ၊ သက္ကရာဒိမဟီ ပိ စ။
 ဒုတိယာ ဝုတ္တရာသိ စ၊ စာတုမာသောမဝဠကော။ ။

၃။ ဒဗ္ဗာစဘူမိ၊ မီးလောင်မြေသည်၎င်း။ ယေဘုယျသက္ကရာဒိမဟီပိစ၊
 ကျောက်စစ်စသည်များသောမြေသည်၎င်း။ စာတုမာသော မဝဠကော၊ လေး
 လအောက်အယုတ် မိုဗ်းစွတ်သော။ ဝါ၊ မိုဗ်းစွတ်ပြီးမှ လေးလယုတ်သော။
 ဝုတ္တရာသိစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မြေမှုန့်စု၊ မြေစိုင်းစုသည်၎င်း။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သောအဇာတပထဝီမည်၏။

[မြေစာ အစိုင်းအခဲရသော မြေကားမတ္တိက၊ ထိုသို့မရ ကြွေမှုသည်မှာ ပံသု
 မည်၏။]

[ဩဝဠောတိ ယေနကေနစိဥဒကေန ဩဝဠော။ ဗုဓာ ပန အာကာသတော
 ဖဋ္ဌဥဒကေနော၊ န အညတ္တ ပဟရိတွာ ပတိတမိန္ဒုနာတိ ဝဒန္တိ-စသည်ဖြင့်
 ဦးကာသစ်မိန့်၏။ ။ ပေါက္ခရာဏီအာဒိနံ တဋ္ဌံ ဘိဇ္ဇိတွာ ဥဒကသာမန္တာ
 ပတတိ၊ သစေ ဩမကစတုမာသံ ဩဝဠံ ဆိန္ဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စတုမာသတော ဥဒ္ဓံ န
 ဝဋ္ဋတိ၊ သစေ ပန ဥဒကေယေဝ အတိရေကစတုမာသံ ဩဝဠေပိ ဥဒကေယေဝ
 ဥဒကဿပတိတတ္တာ ဝဋ္ဋတိ-စသောအဋ္ဌကထာနှင့်ဆင်ခြင်၊ ဩဝဿက၊ ဩဝဠ
 သဒ္ဓါတို့သည်လည်း မိုဗ်းရေ စွတ်သည်၌သာထင်ကုန်၏။ ရာသိသဒ္ဓါ ဣကာ
 ရန္တံ ပုလ္လိင်။ မုဋ္ဌိပ္ပမာဏတော ဥပရိ ပါသာဏောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ မုဋ္ဌိပ္ပမာဏာ
 သက္ကရာ။ ကထလာတိ ကပါလ ခဏ္ဍာနိ၊ မရုဗ္ဗါတိ ကဋသက္ကရာ။ ။ အဋ္ဌကထာ၊

*လက်ဆုပ်မက၊ ပါသာဏ၊ ဆုပ်မျှသက္ကရာ။
 ပြတ်ရှုတ်ငယ်စွ၊ မရုဗ္ဗ၊ ခေါ်ကြန့်ကျောက်သာ။

ရွံ့ကျောက်ဆိုသည်မှာ ရွံ့နှင့်ရောနှောကောင်းသော ကျောက်စစ် ကျောက် ပြုတ်ဟုလိုသည်။ ယခုကျောက်စစ်ခေါ်ကြသော ကျောက်ပြုတ်သည် မရမ္မလက္ခဏာ ရှိသည်။ ကထလ၌လအက္ခရာကျေ၍ ကထဝါလုကာရှိသည်။]

၄။ ဒွေ ဘာဂါ တီသု ဘာဂေသု၊ မတ္တိကာ ယဿ ဘူမိယာ။
ယေဘုယျမတ္တိကာ သော၊ သေသေသု ပိ အယံ နယော။ ။

၄။ ယဿဘူမိယာ၊ အကြင်မြေ၏။ ဝါ၊ ဌ။ ဝါ၊ ကို။ ဓောတေ၊ ရေဆေး လတ်သော်။ [ထည့်။] တီသုဘာဂေသု၊ သုံးပါးကုန်သောအဘို့တို့တွင်။ ဒွေဘာ ဂါ၊ နှစ်ဘို့တို့သည်။ မတ္တိကာ၊ မြေစိုင့်တို့တည်း။ ဧကောဘာဂေါ၊ တဘို့ကား။ သက္ကရာဒိ၊ ကျောက်ဆုပ်စသည်တည်း။ [ထည့်။] သော၊ ဤမြေသည်။ ယေဘု ယျမတ္တိကာ၊ မြေစိုင့်များသောမြေမည်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောယေဘုယျ ပံသုစသည်တို့၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ [ယဿ၌ အာကို ရသပြုသည်။]

[မြေညက်နှစ်ဘို့၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်ဆုပ်၊ ကျောက်ပြုတ်၊ အိုးကွဲ၊ သဲတဘို့ရှိ မှု ယေဘုယျပံသုမည်၏။ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်ဆုပ်၊ ကျောက်ပြုတ်၊ အိုးကွဲ၊ သဲနှစ် ဘို့၊ မြေစိုင့်၊ မြေညက်တဘို့ရှိမှု ယေဘုယျပါသာဏ စသည်မည်၏ဟုလို။]

၅။ ပါစိတ္တိ ခနနေ ဇာတေ၊ ဇာတသညိဿ ဒုက္ကဋ်။
ဒွေ ဌဿာ ဇာတသညိဿ၊ နာပတ္တာဏာပနေ တထာ။ ။

၅။ ဇာတေ၊ ဇာတပထဝီ၌။ ဇာတသညိဿ၊ မြေစစ်ဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ခနနေ၊ တူးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။ ဒွေဌဿ၊ ဇာတလော၊ အဇာတ လောဟုနှလုံးနှစ်ခွဲရှိလျက်။ ခနနေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။ အဇာတသညိဿ၊ မြေစစ်မဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိ၍။ ခနနေ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏာပနေ။ သူတပါးကို စေခိုင်းရာ၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထို့အတူ ပါစိတ်၊ ဒုက္ကဋ်၊ အနာပတ်တည်း။

၆။ ပဟာရေ ပဟာရာပတ္တိ၊ ခနမာနဿ အတ္တနာ။
ကောယာဏတ္တိယာ ကော၊ နာနာဏတ္တိသု ဝါစသော။ ။

၆။ အတ္တနာခနမာနဿ၊ ကိုယ်တိုင်တူးသော ရဟန်းအား။ ပဟာရေ ပဟာရေ၊ တူးတိုင်းတူးတိုင်း။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကောယာ ဏတ္တိယာ၊ တကြိမ်စေခိုင်းခြင်းကြောင့်။ ကော၊ အာပတ်တချက်သင့်၏။ နာနာ ဏတ္တိသု၊ အထူးထူးစေခိုင်းခြင်းတို့၌။ ဝါစသော၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။

[အကပ္ပိယကပ္ပိယဝေါဟာရကို ဣမံစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၇။ ဣမံ ဌာနမိမံ ကန္တ၊ မိမ ဝါပိ ခနေတ္ထ စ။
ဇာလေဟဂ္ဂိန္တ ဝါ ဝတ္ထု၊ နိယမေတွာ န ဝဇ္ဇတိ။ ။

၇။ ဣမံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ခန၊တူးလော့။ ဣမံကန္တံ၊ ဤအဖုကို။ ခန၊
လော့။ ဣမ၊ဤအရပ်၌။ ဝါပိ၊ရေအိုင်ကို။ ခန၊ လော့။ ဧတ္ထစ၊ ဤအရပ်၌
လည်း။ အဂ္ဂိ၊မီးကို။ ဇာလေဟိ၊ညှိလော့။ ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်း။ နိယမေတွာ၊
မှတ်၍။ ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊သည်။ နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်။

၈။ ထမ္ဘဿိမဿ အာဝါဠံ၊ မတ္တိကံ ဇာနမာဟရ။
ကရောဟိ ကပ္ပိယဉ္ဇေတိ၊ ဝစနံ ဝဇ္ဇတေ ဒိသံ။ ။

၈။ ဣမဿထမ္ဘဿ၊ ဤတိုင်၏။ အာဝါဠံ၊ တွင်းကို။ ဇာန၊ သိလော့။
ဣမံမတ္တိကံ၊ဤမြေစိုင်ကို။ အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ ကရော
ဟိ၊လော့။ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း။ ဒေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနံ၊ စကား
သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊၏။

[ဇာနမာဟရကို ဇာန ဣမံ အာဟရဖြတ်။]

[ကပ္ပိယာကပ္ပိယမြေအထူးကို အသမ္ပန္နံစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၉။ အသမ္ပန္နံ ပထဝိယာ၊ သုက္ခကဒ္ဒမအာဒိကံ။
ကောပေတုံ တနုကံ လဗ္ဘ၊ မုဿိဉ္စ နိယကဒ္ဒမံ။ ။

၉။ ပထဝိယာ၊အောက်မြေနှင့်။ အသမ္ပန္နံ၊မစပ်သော။ သုက္ခကဒ္ဒမအာ
ဒိကံ၊ ခြောက်သောညွှန်စသည်ကို၎င်း။ တနုကံ၊ ကျဲသော။ ဥဿိဉ္စနိယကဒ္ဒမံ၊
အိုးဖြင့်ခပ်၍ သွန်းလောင်းအပ်သော ညွှန်စေးရည်ကို၎င်း။ ကောပေတုံ၊
ဖျက်ခြင်းငှါ။ လဗ္ဘ၊ ရအပ်၏။

၁၀။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒံ ဥပစိကာ၊ မတ္တိကံ မူသိကုက္ကိရံ။
စာတုမာသာမိကောဝဠံ၊ လေဒ္ဓာဒိဉ္စ န ကောပယေ။ ။

၁၀။ စာတုမာသာမိကောဝဠံ၊ လေးလထက်အလွန်မိုဃ်းစွတ်သော။ ဝါ၊
သော။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒံ၊ တီကျစ်စာမြေကို၎င်း။ ဥပစိကာမတ္တိကံ၊ ခြပုန်းအိမ်မြေ
ကို၎င်း။ မူသိကုက္ကိရံ၊ ကြွက်ကျစ်စာမြေကို၎င်း။ လေဒ္ဓာဒိဉ္စ၊ ထွန်သွားဖြင့်
ဖြတ်သော မြေစိုင်ကို၎င်း။ နကောပယေ၊ မဖျက်ရာ။

[မူသိကုက္ကိရန္တ မူသိကာနံ ဥက္ကိရော ခဏိတွာ ဗဟိကတပံသုရာသိ မူသိ
ကုက္ကိရော။ ။ဋီကာသစ်။ ကိရ ပိကိရဏေ။ ဓာတ်နက်။ ဤတွင် ပုရာဏသေနာ-
သနံ ဟောတိ အစ္ဆဒနံဝါ ပိနစ္ဆဒနံဝါ အတိရေကစာတုမာသံဩဝဠံ ဇာတ-

ပထဝီသင်္ခမေဝ ဂစ္ဆတိ- ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ဇာတပထဝီထက် ကျောင်း
ဆောက်လျှင် ကျောင်းအောက် မိုဗ်းလွတ်မြေသည် ကာလလျားသဖြင့် အဇာ-
တပထဝီဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိကြသည်ကားမသင့်၊ မြေကျောင်း၌ အကျည်မြင့်
သောမြေ၊ ယခုကျောင်းများ၌ ဘို့မြေကိုယူရမည်။]

၁၁။ ပတိတေ ဝါပိအာဒိနံ၊ ကုလေ ဥဒကသန္တိကေ။
ပါသာဏေ စ ရဇေ လဂ္ဂေ၊ ပတိတေ နဝသောဏ္ဍိယာ။ ။

၁၂။ ဝမ္ဘိကေ မတ္တိကာကုဋေ၊ အပ္ပောကာသုဋ္ဌိတေ တထာ။
ယေဘုယျကထလဋ္ဌာနေ၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌကကုဋကော။ ။

၁၁-၁၂။ ဝါပိအာဒိနံ၊ ထုံးအိုင်စသည်တို့၏။ ဥဒကသန္တိကေ၊ ရေ၏
အနီး၌။ ပတိတေ၊ ကျသော။ ကုလေ၊ ကမ်းပါး၌၎င်း။ ပါသာဏေစ ရဇေ
လဂ္ဂေ၊ ကျောက်ဖျာ၌ကပ်သောမြို့၌၎င်း။ နဝသောဏ္ဍိယာ၊ တူးသစ်စထုံး
အိုင်၌။ ပတိတေ၊ သော။ ရဇေ၊ မြို့၌၎င်း။ အပ္ပောကာသုဋ္ဌိတေ၊ လွင်တီး
ခေါင်၌တက်သော။ ဝမ္ဘိကေ၊ တောင်ပို၌၎င်း။ မတ္တိကာကုဋေ၊ မြေနံရံ၌၎င်း။
တထာ၊ ထိုတိကျစ်စာမြေစသည်နှင့်အတူတည်း။ ဣဋ္ဌကကုဋကော၊ အုတ်နံရံ
သည်။ ယေဘုယျကထလဋ္ဌာနေ၊ အိုးခြမ်းများသော မြေအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏။

၁၃။ ထမ္ဘာဒိံ ဂဏ္ဍိတုံ ဘူမိံ၊ သဗ္ဗာလေတွာ ဝိကောပယံ။
ဓာရာယ ဘိန္ဒိတုံ ဘူမိံ၊ ကာတုံ ဝါ ဝိသမံ သမံ။ ။

၁၄။ သမ္မဇ္ဇနီဟိ ဗံသိတုံ၊ ကဏ္ဍကာဒိံ ပဝေသိတုံ။
ဒဿေဿာမီတိ ဘိန္ဒန္တော၊ ဘူမိံ စက်မိတုံ ပဒံ။ ။

၁၅။ ဗံသိတုံ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ကဏ္ဍရောဂီ တဋ္ဌာဒိသု။
ဟတ္ထံ ဝါ ဓောဝိတုံ ဘူမိံ၊ ဗံသိတုံ န စ ကပ္ပတိ။ ။

၁၃-၁၄-၁၅။ သဗ္ဗာလေတွာ၊ ထိုမှဤမှလှုပ်ရှား၍။ ဘူမိံ၊ မြေကို။
ဝိကောပယံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ထမ္ဘာဒိံ၊ တိုင်စသည်ကို။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ငှါ၎င်း။
ဓာရာယ၊ ကျင်ငယ်အယဉ်ဖြင့်။ ဘူမိံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတုံ၊ ဖျက်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဝိသမံ၊
မညီညွတ်ရာအရပ်ကို။ သမံ၊ အညီအမျှ။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သမ္မဇ္ဇနီဟိ၊ တံမြက်
တို့ဖြင့်။ ဗံသိတုံ၊ ပွတ်ခြင်းငှါ၎င်း။ ကဏ္ဍကာဒိံ၊ ဆူးစသည်ကို။ ဘူမိံ၊ သို့။
ပဝေသိတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ၎င်း။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒဿေဿာမီတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။

ဘူမိံ၊ ကို။ ဘိန္ဒုန္တော၊ ဖျက်လျက်။ စက်မိတုံ၊ ငှါငှင်း။ ကဏ္ဍ၊ ရောဂီ၊ ဝဲနာ၊ ယားနာ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဋ္ဌာဒိသု၊ ကမ်းပါးစသည်တို့၌။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။
ဃံသိတုံ၊ ပွတ်ခြင်းငှါငှင်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓောဝိတုံ၊ ဆေးခြင်းငှါ။ ဘူမိံ၊
ကို။ ဃံသိတုံ၊ ငှါငှင်း။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

[ဟတ္ထံ ဓောဝိသာမိတိ ပထဝီ ဃံသန္တိ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍
တဝါကျတည်းသမ္ပန်။]

၁၆။ ထမ္ဘာဒိဥဇုကုဒ္ဓါရော၊ ပါသာဏာဒိ ပဝဋ္ဋနံ။
သာခါဒိကမုနံ ရုက္ခ၊ လတာစ္ဆေဒန ဖာလနံ။ ။

၁၇။ သေကော ပဿာဝအာဒိနံ၊ သုဒ္ဓစိတ္တဿ ဝဋ္ဋတိ။
အလ္လဟတ္ထံ ဌပေတွာန၊ ရဇဂ္ဂါဟော စ ဘူမိယာ။ ။

၁၆-၁၇။ ထမ္ဘာဒိဥဇုကုဒ္ဓါရော၊ တိုင်စသည်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်နုတ်ခြင်း
သည်၎င်း။ ပါသာဏာဒိပဝဋ္ဋနံ၊ ကျောက်စသည်ကို လှိမ့်ခြင်းသည်၎င်း။
သာခါဒိကမုနံ၊ သစ်ခက်စသည်ကို ငင်ခြင်းသည်၎င်း။ ရုက္ခလတာစ္ဆေဒန-
ဖာလနံ၊ သစ်ပင်နှယ်ကိုဖြတ်ခြင်း၊ ခွဲခြင်းသည်၎င်း။ ပဿာဝအာဒိနံ၊ ကျင်ငယ်
စသည်တို့ကို။ သေကော၊ သွန်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘူမိယာ၊ ၌။ အလ္လဟတ္ထံ၊
စိုသောလက်ကို။ ဌပေတွာန၊ ၍။ ရဇဂ္ဂါဟောစ၊ မြို့ကိုယူခြင်းသည်၎င်း။ သုဒ္ဓ-
စိတ္တဿ၊ မပျက်စေချင် စင်သော စိတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၈။ အဂ္ဂိဿ အနုပါဒါနေ၊ ကပါလေ ဣဋ္ဌကာယ ဝါ။
ပါတေတုံ လဗ္ဘတေ အဂ္ဂိံ၊ ဘူမိယံ ဝါ ဝသေ သတိတိ။ ။

၁၈။ အဂ္ဂိဿအနုပါဒါနေ၊ မီး၏လောင်စာမဟုတ်သော။ ကပါလေ၊
အိုးကင်း၌၎င်း။ ဣဋ္ဌကာယဝါ၊ အုတ်၌၎င်း။ အဝသေသတိ၊ လိုမပါနိုး အစိုး
မရသည်ရှိသော်။ ဘူမိယံဝါ၊ ၌၎င်း။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ပါတေတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတေ၊
ရအပ်၏။

[ဝသော ပဘုတ္တအာယတ္တေတိဟိ နိသဏ္ဌ၊ နဝသော-အဝသော၊ တသ္မိံ
အပဘုတ္တေတိအတ္ထော။ ။ ဋီကာသစ်။ ဝသာဝိလီနတေလသ္မိံ၊ ဝသင်္ဂါဝဉ္ဇု-
ဂါဝိသု။ ။ အဘိဓာန်။ ဤ၌ဝသင်္ဂနှင့်ထို၌ပဘုတ္တပရိယာယ်ပင်။]

ပထဝီပြီး၏။

၃၅-ပရိက္ခာရ

၁။ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ သုတ္တေဟိ၊ အန္တော ဗဟိ စ သိဗ္ဗိတုံ။
ဂိရိကုဋုစန္ဒာဒိ၊ ဆတ္တေ ပဏ္ဏေ စ ဆိန္ဒိတုံ။ ။

၂။ ယဋကံ ဝါဠုပံ ဝါ၊ ဒဏ္ဏေ လေခါ န ဝဋ္ဋတိ။
ဝဋ္ဋတေ ဒဏ္ဏဗုဒ္ဓမ္မိ၊ အဟိစ္ဆတ္တက သာဒိသံ။ ။

၁-၂။ ပရိက္ခာရေတိ၊ ကား။ ဆတ္တေ၊ ထီး၌။ အန္တောဗဟိစ၊ အတွင်း၌ ၎င်း၊ အပ၌၎င်း။ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိသုတ္တေဟိ၊ အဆင်းငါးပါးရှိသောချည်တို့ဖြင့်။ သိဗ္ဗိတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဏ္ဏေစ၊ ထီးရှက်အမိုး၌ကား။ ဂိရိကုဋုစန္ဒာဒိ၊ မကရီးသွားသဏ္ဌာန်၊ လရေးသဏ္ဌာန်စသည်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ထုခြင်းငှါ။ ဒဏ္ဏေ၊ ထီးရိုး၌။ ယဋကံဝါဠုပံဝါ၊ တိုင်ကြာသည်၎င်း၊ သားရဲရုပ်သည်၎င်း။ လေခါ၊ ကြံဆစ်အရေးသည်၎င်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဒဏ္ဏဗုဒ္ဓမ္မိ၊ ထီးရိုးအရင်း၌။ အဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ၊ မှိုင့်နှင့်အတူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၃။ သိဗ္ဗိတုံ ဧကဝဏ္ဏေန၊ ပဉ္စရံ ဝါ ဝိနန္ဒိတုံ။
ထိရတ္ထံ ဝဋ္ဋတိ ဆတ္တေ၊ ဒဏ္ဏေ လေခါ ဗန္ဓိတုံ။ ။

၃။ ဆတ္တေ၌။ ဧကဝဏ္ဏေန၊ တခုသောအဆင်းရှိသောချည်ဖြင့်။ ထိရတ္ထံ၊ မြဲမြံစေခြင်းငှါ။ ဝါ၊ အကျိုးငှါ။ သိဗ္ဗိတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဉ္စရံဝါ၊ ထီးစွန်ကုတ်ကိုမူ လည်း။ ထီးချိုင့်ကိုမူလည်း။ ဝိနန္ဒိတုံ၊ ဘွဲ့ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒဏ္ဏေ၊ ထီးရိုး၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ လေခတ်သောခါဘွဲ့ခြင်းငှါ။ လေခါဝ၊ လက်ကောက်တမျှ ထသော အရေးသည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

[လေခါဝါတိ ဝလယဗိဝ ဥက္ကိရိက္ခာ ကတာ လေခါဧဝ ဝဋ္ဋတိ။ ။
ဒီကာသစ်။]

၄။ အန္တေ ပဋမုခေ ဝါ ပိ၊ ဝေဏိ သင်္ခလိကာပိ ဝါ။
သုစိဝိကာရမညံ ဝါ၊ စီဝရေ န စ ကပ္ပတိ။
ကပ္ပဗိန္ဒုဝိကာရံ ဝါ၊ ပါဠိကဏ္ဍိကအာဒိကံ။ ။

၄။ စီဝရေ၌။ အန္တေ၊ အလျားအနားပတ်စွန်း၌၎င်း။ ပဋမုခေဝါပိ၊ အနားပတ်နှစ်လွှာစပ်ရာ အထောင့်၌၎င်း။ ဝါ၊ လေးထောင့်၌၎င်း။ ဝေဏိ၊ ပြောင်းနံသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ သင်္ခလိကာပိဝါ၊ သံခြေကျင်းဆက် သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ သုစိဝိကာရမညံဝါ၊ ကင်းခြေများ သဏ္ဌာန် စသော တပါးသောအပ်အမှု၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်၎င်း။ ပါဠိကဏ္ဍိက

အာဒိကံ၊ နီလာသွယ်သွင် အစဉ်ပြု၍ထိုးခြင်း၊ ပန်းချက်တန္တ၊ အပေါင်းပြု၍ ထိုးခြင်းအစရှိသော။ ဝါ၊ ကန်သင်းအသွင်စဉ်၍ ထိုးခြင်း၊ စုလစ်တန္တ၊ စု၍ ထိုးခြင်းအစရှိသော။ ကပ္ပဗိန္ဒု၊ ဝိကာရံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းသည် ၎င်းန စကပ္ပတိ၊ တည်း။

[နီလာဝဋ္ဋိအာဒိ သဏ္ဌာနာယ ဗိန္ဒုပန္နိယာ ယထာ သောဘတိ၊ တထာ ကရိယမာနော ပါဠိကပ္ပေါ၊ တထေဝ ဗိန္ဒုသမူဟေ ကတ္တံစိ ဒသေဟော ကရိယမာနော ကဏ္ဍိကကပ္ပေါ။ ။ ဋီကာသစ်။ ကဏ္ဍိကာဝိယာတိ ပုပ္ဖမယကဏ္ဍိကာဝိယ။ ။ ဋီကာဒွါရ။ ပါဠိကဏ္ဍိကဘဒတောတိ မဏိကာဝဋ္ဋိရူပပုပ္ဖကဏ္ဍိကရူပဘဒတော။ ။ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ။ ဤဋီကာများနှင့် ပါဠိကဏ္ဍိကအနက်ကို လျော်စေ။]

၅။ ဂဏ္ဍိပါသကပဋ္ဌာပိ၊ စတုက္ကောဏာဝ အပ္ပိယံ။

မုဂ္ဂရော ကက္ကဋ္ဌာဒိ၊ ဝိကာရံ နေတ္ထ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၅။ ဂဏ္ဍိပါသကပဋ္ဌာပိ၊ ကမ္ပတ်သီးတပ်သော ကမ္ပတ်အိမ်၊ ကမ္ပတ်ကွင်းတပ်သော ကမ္ပတ်အိမ် တို့သည်လည်း။ စတုက္ကောဏာဝ၊ လေးထောင့်တို့သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္ပတ်အိမ်၌။ အပ္ပိယံ၊ စေတီသဏ္ဌာန်သည်၎င်း။ မုဂ္ဂရော၊ ဆောက်ပုတ် သဏ္ဌာန်သည်၎င်း။ ကက္ကဋ္ဌာဒိ ဝိကာရံ၊ ဗုဒ္ဓန်မျက်စိအစရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်၎င်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၆။ ကောဏသုတ္တာ စ ဝိဠကာ၊ ဒုဝိညေယျာဝ ကပ္ပရေ။

ဂန္ဓံ တေလံဝ လာခံ ဝါ၊ ရဇနေ န စ ပက္ခိပေ။ ။

၆။ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္ပတ်အိမ်၌။ [လိုက်စေ။] ကောဏသုတ္တာစ၊ အထောင့်တို့မှထုတ်သော ချည်စွန်းတို့သည်၎င်း။ ဝါ၊ ထောင့်သန်းချုပ်သောချည်၊ လေးမျက်နှာလှည့်၍ ချုပ်သော ချည်တို့သည်၎င်း။ ဝိဠကာ၊ ထိုချည်စွန်းကိုပင် ပြန်နှစ်စေ၍ ရွဲသေးသဏ္ဌာန်ပြုခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဝါ၊ ဝန်းကျင်စွန်းနားသွားသော လေးမျက်နှာဘိ၍ နှိပ်၍ ချုပ်သော ချည်တို့သည်၎င်း။ ဝါ၊ ထောင့်သန်းလေးမျက်နှာချုပ်သောချည်ကိုပင် သန္တာပြန်နှစ်၍ ချုပ်သော အစွန်းတို့သည်၎င်း။ ဒုဝိညေယျာဝ၊ ဆိုး၍ပြီးလျှင် မထင်မသိကောင်းကုန်သော် သာလျှင်။ ကပ္ပရေ၊ အပ်ကုန်၏။ ရဇနေ၊ ဆိုးရည်၌။ ဂန္ဓံ၊ ရနံ့ကောင်းစိမ့်သောငှါနံ့သာကို၎င်း။ တေလံဝါ၊ အရောင်တောက်စိမ့်သောငှါဆီကို၎င်း။ လာခံဝါ၊ အဆင်းလှစိမ့်သောငှါ ချိပ်ကို၎င်း။ နစပက္ခိပေ၊ မထည့်ရာသည်သာတည်း။

[ကောဏသုတ္တာတိ နပုံသကနိဒ္ဒေသော။ ဂဏ္ဍိပါသကပဋ္ဌာနံ ကောဏေဟိ နိဟတသုတ္တကောဋီယော။ ဝိဠကာတိ တာနိယေဝ နိဝတ္တေတွာ ဝိဠကာကာရေန ကတာနိ။ ။ ဋီကာသစ်။

ဂဏ္ဍိပါသကပဋ္ဌာနံ ကောဏတော ကောဏံ နိဟတသုတ္တာ ကောဏ
သုတ္တာနာမသမန္တတော ပနပရိယန္တေန ဂတာ စတုရဿသုတ္တာ ပိဋကနာမ၊
တံ ဒုဝိဓံပိ ကေမိ စိဝရတော ဝိသံ ပညာယနတ္ထာယ ဝိကာရယုတ္တံ ကရေန္တိ။
တံ နိသေဓာယ ဒုဝိညေယျရူပါ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ၊ နပန သဗ္ဗသော အစက္ခ၊
ဂေါစရဘာဝေန သိဗ္ဗနတ္ထာယ၊ တထာ သိဗ္ဗနဿ အသက္ခုဏေယျတ္တာ။ ။
ဝိမတိဝိနောဒနိ၊ ဤဋီကာအလိုကား ပိဋကသဒ္ဒါပိဋကအနက်ကဲ့သို့ရှိ၏။

သုတ္တာတိ ကောဏတော ကောဏံ သိဗ္ဗတသုတ္တာစေဝ စတုရဿသိဗ္ဗ
တသုတ္တာစ။ ပိဋကတိ တေသမေဝသုတ္တာနံ နိဝတ္တေတွာ သိဗ္ဗတကောဋီ
ယော၊ ၊ဝိနိစ္ဆယဋီကာ။

ဤစတုရဿ၏ ဝိသေသနကိုကား-သမန္တတော ပနပရိယန္တေနဂတာ-ဟု
သောဝိမတိပါဌ်ကို ဆောင်အပ်၏။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဍိကဗလကံ
အန္တေ အပ္ပေတံ၊ပါသကဗလကံ သတ္တင်္ဂလံဝါ အဋ္ဌင်္ဂလံဝါ ဩဂါဟေတွာ အပ္ပေ
တံ-ဟုသောစူဠဝါနှင့်အညီသီးအိမ်၊ကွင်းအိမ်ကိုလျော်စွာစီရင်၍တပ်လေ။]

၇။ ရတ္တံ သင်္ခေန မဏိနာ၊ ဃဇ္ဇေယျညေန ဝါ န စ။
ဃံသေယျ ဒေါဏိယံ ကတွာ၊ ပဟာရေ န စ မုဋ္ဌိနာ။ ။

၇။ ရတ္တံ၊ဆိုးပြီးသော သင်္ကန်းကို။ သင်္ခေန၊ ခရုသင်းဖြင့်၎င်း။ မဏိနာ၊
မသာရဂလ်စသော ကျောက်ဖြင့်၎င်း။ အညေနဝါ၊ တပါးသော ဆောက်
ပုတ်၊ကျည်ပွေ့စသည်ဖြင့်၎င်း။ နစဃဇ္ဇေယျ၊မပွတ်မတိုက်ရာ။ ဒေါဏိယံ၊ ဆိုး
ကျင်း၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ နစဃံသေယျ၊ ပုဆစ်တုပ်ကာ မပွတ်မနယ်ရာ။
မုဋ္ဌိနာ၊လက်ဆုပ်ဖြင့်။ နစပဟာရေ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။

၈။ ကဏ္ဍကောဏကသုတ္တာနိ၊ ရတ္တေ ဆိန္ဒေယျ စိဝရေ။
လေခါ န ဝဋ္ဋတိ ဓမ၊ ကရဏေ ဆတ္တ ဝဋ္ဋိယံ။ ။

၉။ လေခံ ဌပေတွာ မဏိကာ၊ ပိဋကကုဋ္ဌိကာယ စ။
ပိပ္ပလေ စ ပရိစ္ဆေဒ၊ လေခါ ဒဏ္ဍမိ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၈-၉။ ကဏ္ဍကောဏကသုတ္တာနိ၊ အစွန်း၊ အနား၊ လေးထောင့်တို့၌
ဆိုးသောအခါ ဆွဲစရာတပ်သော နသံကွင်းချည်တို့ကို။ စိဝရေ၊ ကို။ ရတ္တေ၊
ဆိုးပြီးသော်။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ဓမ္မကရဏေ၊ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်၌။ ဆတ္တ
ဝဋ္ဋိယံ၊ လက်ကိုင်ရာအမိုးမျက်နှာရေး၌။ ဝါ၊ ပုဆိုးကြက်ရာ မျက်နှာရေး၌။
လေခံ၊ လက်ကိုင်သောအရေး၊ပုဆိုးကြက်သောအရေးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
လေခါ၊ ထိုမှတပါးသောအရေးသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ကုဋ္ဌိကာယစ၊ သံ
ကောက်၌၎င်း။ ပိပ္ပလေစ၊ သင်စုန်းထား၌၎င်း။ မဏိကာ၊ ရွဲကြီးသည်၎င်း။

ပီဠက၊ ရွဲသေးသည်၎င်း။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဒဏ္ဍမိ၊ ထားရိုး၌။ ပရိစ္ဆေဒလေခါ၊ အပိုင်းအခြားအရေးသည်။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။

၁၀။ မာလာဒျရဏိယံ ပတ္တ၊ မဏ္ဍလေ ဘိတ္တိကမ္မ စ။
ဟေဋ္ဌာလေခါဒွယံ ဥဒ္ဓ၊ မဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ။ ။

၁၁။ ဟိတွာ ကတ္တရယဉ္ဇိမိ၊ သူစိသဏ္ဍာသကေ ပိ စ။
ယံကိဉ္စိ ဂိရိကုဋာဒိ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ န ဝဋ္ဌတိ။ ။

၁၀-၁၁။ အရဏိယံ၊ ပွတ်ခုံ၊ ပွတ်ကျေ၊ ပွတ်နှိပ်လေး၌။ မာလာဒိ၊ ခြူးပန်းစသောအဆင်း၊ အပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်၎င်း။ ပတ္တမဏ္ဍလေ၊ သလွဲစင်၊ သလွဲမည်းစသည်ဖြင့် ပြုသောသပိတ်ခံ၊ သပိတ်နှီးအဝန်း၌။ ဘိတ္တိကမ္မ၊ ရုပ်စုံပြုမ်း၍ဆန်းကြယ်စွာပြုခြင်းသည်၎င်း။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ကတ္တရယဉ္ဇိမိ၊ တောင်ရှေး၌။ ဟေဋ္ဌာလေခါဒွယံ၊ အောက်၌အရေးနှစ်ခုအပေါင်းကို၎င်း။ ဥဒ္ဓ၊ မဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ၊ အထက်၌မူငုံသဏ္ဌာန်ကို၎င်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ အဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ သူစိသဏ္ဍာသကေပိစ၊ အပ်သွေးသောညှပ်၌လည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ဂိရိကုဋာဒိဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ မကရီးသွားထုခြင်းစသောအဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။

[ဂိရိကုဋာဒိကို ယထာလာဘနည်းအားဖြင့် သူစိသဏ္ဍာသကေပိစ၌သာယှဉ်၊ ကတ္တရယဉ္ဇိ၌ မယှဉ်လင့်၊ အဋ္ဌကထာကိုရှု။

*ပွတ်ခုံပွတ်ကျေ၊ ထွားထွားကြေ၊ ပွတ်လေလွန်ကြိုးပမ်း။
ဟူသည်ကိုရှု၍ ခေ၊ ဝေ၊ ရေးသားနည်းကိုမှတ်ပါ။]

၁၂။ ဗိမ္ဗောဟနေ ဘိသိ မဉ္ဇ၊ ပိဋ္ဌာဒိသယနာသနေ။
သမ္မုဉ္ဇနိမိ သင်္ကာရ၊ ဆဋ္ဌနေ ရင်္ဂဘာဇနေ။ ။

၁၃။ ပါနိယဘာဇနေ ပါဒ၊ ပိဋ္ဌေ ကထလိကာယ စ။
ပတ္တာဓာရပိဓာနေသု၊ တာလဝဏ္ဏေ စ ဗီဇနေ။
ယံကိဉ္စိ မာလာကမ္မာဒိ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမဝါရိတံ။ ။

၁၂-၁၃။ ဗိမ္ဗောဟနေ၊ အိုး၌၎င်း။ ဘိသိမဉ္ဇပိဋ္ဌာဒိသယနာသနေ၊ ဘုံလျှို၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာနေရာ၌။ သံမုဉ္ဇနိမိ၊ တံမြက်ဆုပ်၌။ သင်္ကာရဆဋ္ဌနေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်သော တောင်း၌။ ရင်္ဂဘာဇနေ၊ ဆိုးရည်ကျိုသောအိုး၌။ ပါနိယဘာဇနေ၊ သောက်ရေအိုး၌။ ပါဒပိဋ္ဌေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌။ ကထလိကာယစ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌၎င်း။ ပတ္တာဓာရပိဓာ-

နေသူ၊ သပိတ်ခြေ၊ သပိတ်ဖုံးတို့၌။ တာလဝဏ္ဏေ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၌။
ဗီဇနေ၊ လေးထောင့်ယပ်ဝန်း၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ မာလာကမ္မာဒိဝဏ္ဏ
မဋ္ဌံ၊ ခြူးပန်းစသောအဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းကို။ အဝါရိတံ၊ မမြစ်အပ်။
[ဣတ္ထိရူပံ ပန ဝါရိတံ။ ။ ဋီကာသစ်။]

၁၄။ သေနာသနေ ပန ဒွါရ၊ ကဝါဠာဒိပ္ပဘေဒနေ။
သောဝဏ္ဏမယံနညာတံ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမိ ကာ ကထာ။ ။

၁၄။ သေနာသနေပန၊ ၌ကား။ ဒွါရကဝါဠာဒိပ္ပဘေဒနေ၊ တံခါးမ၊
တံခါးရွက်စသောအပြား၌။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်ကို။ အနညာတံ၊
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမိ၊ ဖြူသောအဆင်းစသောအပြေအပြစ်ပြုခြင်း၌။
ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

၁၅။ ဝိသာဏ နာဠိလာဗ္ဗာဒိ၊ ပုဗ္ဗဘေဒ တေလဘာဇနေ။
ပုမိတ္ထိရူပ ရဟိတံ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမဝါရိတန္တိ။ ။

၁၅။ ဝိသာဏနာဠိလာဗ္ဗာဒိပ္ပဘေဒ၊ သားချို၊ ဆီကျည်၊ ပူး စသည်
အပြားရှိသော။ တေလဘာဇနေ၊ ဆီခွက်၌။ ပုမိတ္ထိရူပရဟိတံ၊ အရုပ်ဖို၊ မ-
ကင်းထသော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ကို။ အဝါရိတံ၊ အပ်။

[ဝိသာဏေဝါ နာဠိယံဝါ အလာဗ္ဗကေဝါ-ဟုအဋ္ဌကထာမိန့်ရကား-ဝိသာ
ဏနာဠိနာမဝိသာဏမယာနာဠိ-ဟူသော ဋီကာသစ်မသင့်ပြီ။]

ပရိက္ခာရပြီး၏။

၃၆-ဘေသဇ္ဇ

၁။ ဇနဿ ကာတုံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဒါတုံ ဝတ္ထုံ န လဗ္ဘတိ။
ဘိက္ခာစရိယဝိညတ္တိ၊ သကေဟိ သဟဓမ္မိနံ။ ။

၂။ ပိတူနံ တဒုပဋ္ဌာက၊ ဘိက္ခုနိဿိတဘဏ္ဍာနံ။
လတ္တံ ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ဝေယျာဝစ္စကရဿ စ။ ။

၁-၂။ ဘေသဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ဇနဿ၊ လာတိုင်းသော ပြင်ပသူစိမ်းအား။
ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ကုခြင်းငှါ။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝတ္ထုံ၊ မေးလာသည်ကို
ပြောဆိုခြင်းငှါ။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သဟဓမ္မိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော် ငါး
ယောက်တို့အား၎င်း။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား၎င်း။ တဒုပဋ္ဌာကဘိက္ခုနိဿိတ

ဘဏ္ဍာနံ၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးသသူ၊ ရဟန်းတို့ကိုမှီသသူ၊ သာမဏေလောင်း
တို့အား၎င်း။ ဝေယျာဝစ္စကရဿစ၊ မိမိအမှုကို ပြုသသူအား၎င်း။ ဘိက္ခဝ
စရိယဝိညတ္တိသကေဟိ၊ ဆေးခံခြင်းငှါ လှည့်လည်ခြင်း၊ တောင်းခြင်း၊ မိမိဥစ္စာ
တို့ဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ဆေးကုခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

၃။ မဟာစူဠဝိတာမာတာ၊ ဘာတာဘဂိနိ အာဒိနံ။
တေသံ သကေနတ္တနိယေ၊ ဒါတဗ္ဗံ တာဝကာလိကံ။ ။

၄။ ကုလဒူသနဝိညတ္တိ၊ ဘေသဇ္ဇကရဏာဒိ ဟိ။
မာတာပိတူဟိ သမ္ပန္န၊ ဉာတကေသု န ရူဟတိ။ ။

၃-၄။ မဟာစူဠဝိတာမာတာဘာတာဘဂိနိအာဒိနံ၊ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊
မိကြီး၊ မိထွေး၊ အစ်ကို၊ ညီ၊ အစ်မ၊ နှမစသည်တို့အား။ တေသံ၊ ထိုဘကြီးစသော
သူတို့၏။ သကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောဆေးရှိလတ်သော်။ တေန၊ ထိုသူတို့ဥစ္စာဆေးဖြင့်။
[ထည့်။] ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ကို။ လဗ္ဘံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဘကြီးစသောသူတို့၏။
သကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောဆေးသည်။ န၊ မရှိခဲ့သော်။ အတ္တနိယေ၊ မိမိဥစ္စာရှိပါ
သော်။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်တသက်လျာမဆပ်နိုင်သမျှကာလပတ်
လုံး။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ နည်း။ [ထည့်။]
ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုလဒူသနဝိညတ္တိဘေသဇ္ဇကရဏာဒိ၊ သဒ္ဓါတရားကို
ဖျက်ဆီးခြင်း၊ တောင်းခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းစသည်သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့နှင့်။
သမ္ပန္နဉာတကေသု၊ စပ်သောအမျိုးခုနစ်ဆက်တို့၌။ နရူဟတိ၊ မရောက်။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅။ ပိဏ္ဍပါတော အနာမဋ္ဌော၊ မာတာဒိနမဝါရိတော။
ဆန္တံ ဒါမရိစောရဿ၊ ဒါတုမိဿရိယဿ စ။ ။

၅။ အနာမဋ္ဌောပိဏ္ဍပါတော၊ မသုံးသပ်အပ်သောဆွမ်းဦးကို။ မာတာ-
ဒိနံ၊ အမိအစရှိကုန်သော။ ဆန္တံ၊ ခြောက်ယောက်သော သူတို့အား၎င်း။
ဒါမရိစောရဿ၊ ထားပြ၊ ခိုးသူအား၎င်း။ ဝါ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင့်တသော
ခိုးသူ၊ ပြည်ရွာကိုဖျက်သော ခိုးသူအား၎င်း။ ဣဿရိယဿစ၊ မင်းအား၎င်း။
ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ ကို။ အဝါရိတော၊ မမြစ်အပ်။

[အဋ္ဌကထာ၌ ဆွမ်းဦးပေးအပ်သောသူ ခုနစ်ယောက်သာလာသည်။ ဤ၌
ဘိက္ခုနီသိတနှင့်တကွ ရှစ်ယောက်လာသည်။ ဘိက္ခုနီသိတကား ဘိက္ခုသံဃာ
၏အမှုလုပ်၊ ဝေယျာဝစ္စကရကား မိမိ၏အမှုလုပ်၊ ဤမျှသာထူးသည်။ ဝေယျာ

ဝစ္စကရ၌အပ်သမျှသည် ဘိက္ခုနိဿိတ၌အပ်သည်ချည်း၊ ယင်းသို့အပ်သည်ကိုလည်း ဘိက္ခုနိဿိတောနာမ ယောဝိဟာရေ သဗ္ဗကမ္မာနိကရောန္တော ဘိက္ခုနိဿာယ ဝသတိ၊ ဟူသောဋီကာဖြင့်သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌ ဋီကာသစ်အဆိုကို ဆင်ခြင်အပ်၏။]

၆။ တေသံ သုတ္တောဒကေဟေဝ၊ ပရိတ္တံ ကရေ နတ္တနော။
ဘဏိတဗ္ဗံ ဘဏာပေန္တေ၊ ပရိတ္တံ သာသနောဂဓံ။ ။

၆။ တေသံ၊ ထိုပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်ရေလိုသောသူတို့၏။ သုတ္တောဒကေဟေဝ၊ ပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်ရေတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းကို။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုတ္တောဒကေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။ ဘဏာပေန္တေ၊ ပရိတ်ရွတ်တော်မူပါဟု တကာတို့တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ သာသနောဂဓံ၊ သာသနာတော်၌ အကျုံးဝင်သော။ ပရိတ္တံ၊ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ဇေတသုတ်ပရိတ်ကို။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။

၇။ သီလံ ဓမ္မံ ပရိတ္တံ ဝါ၊ အာဂန္တာ ဒေတု ဘာသတု။
ဒါတုံ ဝတ္ထုဉ္စ လဗ္ဘတိ၊ ဂန္တာ ကေနစိ ပေသိတောတိ။

၇။ အာဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ဒေတု၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘာသတု၊ ရွတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပေသိတော၊ ပင့်စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဒါတုံ၊ သီလပေးခြင်းငှါ၎င်း။ ဝတ္ထုဉ္စ၊ တရားဟောခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းငှါ၎င်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

ဘောသဇ္ဇုပြီး၏။

၃၇-ဥဂ္ဂဟ

၁။ ကမ္မစေတိယသံဃည၊ ပုဂ္ဂလတ္ထံ ဂဏဿ စ။
ဒသဘေဒမ္ဘိ ရတနံ၊ ဥဂ္ဂဏန္တဿ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ဥဂ္ဂဟောတိ၊ ကား။ ကမ္မစေတိယသံဃည၊ ပုဂ္ဂလတ္ထံ၊ အမှုသစ်၊ စေတီ၊ သံဃာ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးငှါ၎င်း။ ဂဏဿစ၊ ဂိုဏ်းအကျိုးငှါ၎င်း။ ဒသဘေဒမ္ဘိ ရတနံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော ရတနာကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ၊ ခံသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၂။ နိဿဂ္ဂိ တေသု အတ္တတ္ထံ၊ ဒွိသု သေသေသု ဒုက္ကဋံ။
အနာမသိတွာ ဝုတ္တေ တု၊ ဂဏသံဃညပုဂ္ဂလံ။ ။

၃။ စေတျဿ နဝကမ္မဿ၊ ဒမ္မိတိ န ပဋိက္ခိပေ။
ဝဒေ ကပ္ပိယကာရာနံ၊ ဝဒန္တေဝ မိမေ ဣတိ။ ။

၂-၃။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ၊ အား။ တေသု၊ ထိုဆယ်
ပါးသောရတနာတို့တွင်။ ဒွိသု၊ ရွှေ၊ ငွေ ရတနာနှစ်ပါးတို့၌။ နိဿဂ္ဂိ၊ နိဿဂ္ဂိ
ပါစိတ်သင့်၏။ သေသေသု၊ ရွှေ၊ ငွေမှကြွင်းသော ရတနာရှစ်ပါးတို့၌။ ဒုက္ကဋံ၊
၏။ [မိဘတို့ဘို့လည်း မခံအပ်ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၌ဆို၏။] ဂဏသံဃညပုဂ္ဂလံ၊ ဂိုဏ်း၊
သံဃာ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မှု၍။ စေတျဿ၊
စေတီအား။ ဒမ္မိ၊ လျှာ၏။ နဝကမ္မဿ၊ အမှုသစ်အား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေတု၊
ဆိုသော်ကား။ နပဋိက္ခိပေ၊ မအပ်ဟုမပယ်ရာ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဧဝံ-
ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကပ္ပိယကာရာနံ၊ ကပ္ပိယကာရကတို့အား။
ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။

[အဋ္ဌကထာ၌ ဝိဟာရဿ ဒေမ-ဟူ၍လည်းလာ၏။]

၄။ ခေတ္တံ ဝတ္ထုံ တဠာကံ ဝါ၊ ဒေန္တေ ဒါသပသွာဒိကံ။
ပဋိက္ခိပိတွာ ဂဏေယျ၊ ကပ္ပိယေန ကမေန စ။
ခေတ္တာဒိနိ ဝိဟာရဿ၊ ဝုတ္တေ ဒမ္မိတိ ဝဋ်တိ။ ။

၄။ ခေတ္တံဝတ္ထုံတဠာကံဝါ၊ လယ်၊ ယာ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကို၎င်း။ ဒါသ-
ပသွာဒိကံ၊ ကျွန်၊ နွားစသည်ကို၎င်း။ ဒေန္တေ၊ လှူသည်ရှိသော်။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊
မအပ်ဟုပယ်ဦး၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယေနကမေနစ၊ အပ်သောဝေါဟာရ
အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒိန္တေ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ [ထည့်။] ဂဏေယျ၊ ခံရာ၏။
ခေတ္တာဒိနိ၊ လယ်စသည်တို့ကို။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်းအား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝဋ်တိ၊ ၏။

၅။ နဝမာတိကကေဒါရ၊ တဠာကကိရိယာ နဝေ။
မတ္တိကုဒ္ဓရဏံ ဗန္ဓော၊ ထိရကာရော စ အာဠိယာ။ ။

၅။ နဝမာတိကကေဒါရ၊ တဠာကကိရိယာ၊ မြောင်းသစ် သွယ်ခြင်း၊
လယ်သစ်တည်ခြင်း၊ ကန်သစ်ဆည်ခြင်းသည်၎င်း။ အနဝေ၊ ပစ္စည်းလေးပါး
၏အစွမ်းဖြင့်ခံအပ်သော တဘက်ဆည်ကန်ဟောင်း၌။ မတ္တိကုဒ္ဓရဏံ၊ မြေစိုင့်
ကိုထုတ်ခြင်းသည်၎င်း။ အာဠိယာ၊ ကျိုးပျက်သောကန်သင်းကို။ ဗန္ဓော၊

ဘွဲ့စည်းခြင်းသည်၎င်း။ အာဠိယာ၊ အားနည်းသောကန်သင်းကို။ ထိရကာ-
ရောစ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့စွာ ပြုခြင်းသည်၎င်း။

[တဠာကကိရိယာ နဝေဉ္စ ကိရိယာ-သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ရာ ဂါထာပါဒ အက္ခရာ
လွန်သင့်၏ဟု သဒ္ဓါနီတိမိန့်သောကြောင့် ကိရိယာအနဝေ-ဟု ပဒစ္စေဒနှင့်ရှိသင့်
သော်လည်း ဇရိုဏ်းအနေပျက်ရကား ဤမလွန်သင့်၊ ရအက္ခရာနှောင်းရာ ရှေးသ
ရကျေစေဟု၎င်း မိန့်သောကြောင့် ကြိယာ-ဟူ၍လည်း ရှိသင့်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော်
ရှစ်လုံးမပြည့် လျော့ရာ၏ဟူမူ-အက္ခရာသဏ္ဌာန် အစဉ်အရေအတွက်လျော့သော်
လည်း ရှစ်စဉ်အရေအတွက် မလျော့ရကားသင့်၏။ ကြိယာ-ဟု ပါဠိတော်၌
သံသုတ်နှင့်မရှိ၊ အဋ္ဌကထာ၌သာ ရှိသည်ဟု၎င်းမိန့်ရာမှာ အကြိယရူပေါ ပမဒါ-
ဟိသန္ဓဝေါ၊ ဟုသမုဂ္ဂဇာတ်၌ ဣန္ဒဝံသဂါထာပါဒရှိရကားမသင့်။

ဤတွင် သစေပန ဥဒကဿ ဩကာသော အတ္ထိ၊ တဠာကဿံ ပါဠိ ထိရာ၊
ယထာ ဗဟံ ဥဒကံ ဂဏှာတိ၊ဧဝံ ကရောဟိတိ၊ သမိပေ ဥဒကံ ကရောဟိတိဝါ၊
ဧဝံ ဥဒကမေဝ ဝိစာရေတိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဒ္ဓနေ အဂ္ဂိ နိပါတေန္တိ၊ ဥဒကကမ္မံ လဗ္ဘတု
ဥပါသကာတိ ဝတ္ထုပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ဥဒ္ဓနေ-စသောဝါကျ၏
အဓိပ္ပာယ်ကို ဋီကာများလည်းမတွင်၊ နိဿယဂဏှိလည်းသိသာအောင် မဆုံးဖြတ်
သောကြောင့် အလွန်သိခက်၏။ နိပါတေန္တိ-ဟု ပဋိသေခဖြစ်သော န-နိပါတ်နှင့်
ရှိကြသည်လည်းမလို၊ နိပါတေန္တိ-ဟု နိ-ဟူသော ဥပသာရနှင့်လိုသည်။

ဥဒကဿ၊ ၏၊ ဩကာသော၊ နေရာသည်။ သစေပနအတ္ထိ၊ အံ့။ တဠာကဿ၊
၏။ ပါဠိ၊ သည်။ သစေပနထိရာ၊ အံ့။ပ၊ သမိပေ၊ ကန်သင်း၏အနီး၌။ ဥဒကံ၊ ကို။
ကရောဟိ၊ နေအောင်ပြုလော့။ပ။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။
[ထည့်။] အဂ္ဂိ၊ ကို။ သစေပနနိပါတေန္တိ၊ အကယ်၍ ကျစေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။
ဥပါသကာ၊ ဟို့။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ [ထည့်။] ဥဒကကမ္မံ၊ ရေများစွာဆုံအောင်
ပြုအပ်သောအမှုကို။ လဗ္ဘတု၊ ရအပ်စေလော့။

ခိုင်ခံ့စွာ အပြန့်ကျယ်သောကန်၏အတွင်း ကန်သင်းထက်ချက်၍ စားသော
ခုံလောက်ထင်းမီးရှိခဲ့အံ့၊ ခုံလောက်ထင်းမီးကိုယူ၍ ပစ်ဟုမစီရင်ဘဲ ပရိယာယ်ပြု၍
ရေကိုသာစီရင်အပ်၏ဟုလို၊ ဤထိရကာရနှင့် အလျဉ်းသင့်သိခဲသောအရာဖြစ်၍
ရေးလိုက်သည်။]

၆။ အတိရေကဘာဂါဒါနံ၊ ကေဒါရေ အနဝေ နဝေ။
အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ စ၊ သဿေ ဒေထေတ္တကေ ဣတိ။
ကဟာပဏုဠာပနဉ္စ၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ အကပ္ပိယံ။ ။

၆။ အနဝေကေဒါရေ၊ လယ်ဟောင်း၌။ အတိရေကဘာဂါဒါနံ၊ ယူမြဲ
ထက်လွန်သောအဘို့ကို ယူခြင်းသည်၎င်း။ အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ၊ မပိုင်းခြား
အပ်သောအဘို့ရှိသော။နဝေသဿေ၊ ကောက်သစ်၌။တ္ထေကေ၊ ဤမျှလောက်

သောအသပြာတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ကဟာပဏုဋ္ဌာပ-
နဉ္စ၊ အသပြာကိုဖြစ်စေခြင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်း
တို့အားလည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။

[နဝသဿေဝ၊ အပရိစ္ဆိန္ဒဘာဂေ ဧတ္တကေ ကဟာပဏေ ဒေထာတိ
ကဟာပဏံ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ သဗ္ဗေသမကပ္ပိယံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။]

၇။ အဝတွာ ကသ ဝပ္ပိစ္စာ၊ ဒေတ္တကာယ စ ဘူမိယာ။
ပတိဋ္ဌာပေတိ ဘူမိံ ဝါ၊ ဘာဂေါ ဒေယျောတိ ဧတ္တကော။ ။

၇။ ကသ၊ ထွန်လော့။ ဝပ္ပ၊ စိုက်ပျိုးလော့။ ဣစ္စာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။
အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဧတ္တကာယစဘူမိယာ၊ ဤမျှလောက်သောမြေ၌သာလျှင်။
ဧတ္တကောဘာဂေါ၊ ဤမျှလောက်သောအဘို့ကို။ ဒေယျော၊ ပေးအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘူမိံ ဝါ၊ မြေကိုမူလည်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့
မြေကိုတည်စေခြင်းကြောင့်ရသောစပါးသည်။ တဿေဝ၊ ထိုတည်စေသော
ရဟန်းအားသာလျှင်။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်။

၈။ ဘူမိဘာဂေ ကတံ သဿံ၊ ဧတ္တကေ ဂဏှထေတ္တကံ။
ဂဏှနတ္ထံ ဝဒန္တေဝံ၊ ပမာဏံ ဒဏှရဇ္ဇုဘိ။ ။

၉။ မိနနေ ရက္ခဏေ ဌတွာ၊ ခလေ တံ နိဟရာပနေ။
ကောဋ္ဌာဒိပ္ပဋိသာမနေ၊ တဿေဝေတမကပ္ပိယံ။ ။

၈-၉။ ဧတ္တကေဘူမိဘာဂေ၊ ဤမျှလောက်သော မြေအဘို့၌။ သဿံ၊
ကောက်ကို။ ကတံ၊ ငါတို့ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောအဘို့ကို။
ဂဏှထ၊ အရှင်ဘုရားတို့ယူကုန်လော့။ ဧဝံဝဒန္တေ၊ ဤသို့လယ်လုပ်သားတို့ဆို
လတ်သော်။ ပမာဏံ၊ လယ်ပယ်အတိုင်းအရှည်ကို။ ဂဏှနတ္ထံ၊ ယူခြင်းငှါ။
ဒဏှရဇ္ဇုဘိ၊ တာဝါး၊ တာကြီးတို့ဖြင့်။ မိနနေ၊ တိုင်းတာ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကြောင့်။
ခလေဌတွာ၊ တလင်း၌ရပ်၍။ ရက္ခဏေ၊ စောင့်ခြင်းကြောင့်။ တံနိဟရာပနေ၊
ထိုတလင်းမှကျီသို့ဆောင်စေခြင်းကြောင့်။ ကောဋ္ဌာဒိပ္ပဋိသာမနေ၊ ကျီစသည်
၌ သိုမှီးသွင်းထားခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဧတံ၊ ထိုတိုင်းတာခြင်းစသည်ကြောင့်
ဖြစ်သောစပါးသည်။ တဿေဝ၊ ထိုတိုင်းတာခြင်း စသည်ကိုပြုသော ရဟန်း
အားသာလျှင်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။

[ပဋိသာမန သင်္ဂဟကိုပြုလို၍ ပဋိသာမေယျံစသည်ကိုမိန့်။ ဝါ၊ မခံအပ်သည်
ကိုပြုပြီး၍ မသိုအပ်သည်ကို ပဋိသာမေယျံ စသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၁၀။ ပဋိသာမေယျ ပါစိတ္တိ၊ ယံကိဉ္စိ ဂိဟိသန္တကံ။
ဘဏ္ဍာဂါရိကသီသေန၊ သစေပိ ပိတုသန္တကံ။ ။

၁၀။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဂိဟိသန္တကံ၊ လူ၏ဥစ္စာကို။ ဘဏ္ဍာဂါရိက-
သီသေန၊ ဘဏ္ဍာစိုးကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ပိတုသန္တကံပိ၊ မိဘဥစ္စာကိုသော်
လည်း။ သစေပဋိသာမေယျ၊ အကယ်၍သိုမှီးငြားအံ့။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၁၁။ ပိတုနံ ကပ္ပိယံ ဝတ္ထု၊ အဝဿံ ပဋိသာမိယံ။
အတ္တနော သန္တကံ ကတွာ၊ လဗ္ဘတေ ပဋိသာမိတုံ။ ။

၁၁။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဝါ၊ အလိုမရှိဘဲလျက်။ ပဋိသာမိယံ၊ သိုမှီးသင့်သော။
ပိတုနံ၊ မိဘတို့၏။ ကပ္ပိယံဝတ္ထု၊ အပ်သောဥစ္စာကို။ အတ္တနောသန္တကံကတွာ၊
မိမိဥစ္စာပြု၍။ ပဋိသာမိတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတေ၊ ရအပ်၏။

၁၂။ ဒေဟီတိ ပဋိသာမေတွာ၊ ဂုတ္တေ စာပိ ပဋိက္ခိပေ။
ပါတေတွာန ဂတေ လဗ္ဘံ၊ ပလိဗောဓောတိ ဂေါပိတုံ။ ။

၁၂။ ပဋိသာမေတွာ၊ ၍။ ဒေဟီတိ၊ ပေးပါဟူ၍။ ဂုတ္တေစာပိ၊ မိဘတို့ဆို
သော်လည်း။ ပဋိက္ခိပေ၊ ပယ်ရာ၏။ ပါတေတွာန၊ ပစ်ချ၍။ ဂတေ၊ သွားခဲ့သော်။
ပလိဗောဓောတိ၊ အဇ္ဈာရာမသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် ကြောင့်ကြဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဂေါ
ပိတုံ၊ လုံစေခြင်းငှါ။ လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

၁၃။ ကမ္မံ ကရေန္တာ အာရာမေ၊ သကံ ဝဗ္ဗကိအာဒယော။
ပရိက္ခာရဉ္စ သယန၊ ဘဏ္ဍံ ဝါ ရာဇဝလ္လဘာ။ ။

၁၄။ ဒေဟီတိ ပဋိသာမေတွာ၊ ဝဒန္တိ ယဒိ ဆန္ဒသော။
န ကရေယျ ဘယာ ဌာနံ၊ ဂုတ္တံ ဒဿေတု ဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၃-၁၄။ အာရာမေ၌။ ကမ္မံကရေန္တာ၊ အမှုကိုပြုကုန်သော။ ဝဗ္ဗကိ
အာဒယော၊ လက်သမားစသည်တို့သည်။ သကံပရိက္ခာရဉ္စ၊ မိမိ၏ ပဲခွပ်စ
သော ပရိက္ခရာကို၎င်း။ ရာဇဝလ္လဘာ၊ မင်းကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်။ သယန
ဘဏ္ဍံဝါ၊ အိပ်ရာဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ပဋိသာမေတွာ၊ ၍။ ဒေဟီတိ၊ ၍။ ယဒိဝဒန္တိ၊
အံ့။ ဆန္ဒသော၊ လက်သမားတို့၌ ချစ်သောအားဖြင့်။ ဘယာ၊ မင်းချင်းတို့၌
ကြောက်သဖြင့်။ နကရေယျ၊ သိုမှီးခြင်းကိုမပြုရာ။ ဂုတ္တံဌာနံ၊ လုံခြုံရာအရပ်ကို။
ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၍။

၁၅။ ဗလက္ကာရေန ပါတေတွာ၊ ဂတေသု ပဋိသာမိတုံ။
ဘိက္ခု မနုဿာ သင်္ကန္တိ၊ နဋ္ဌေ ဝတ္ထုမိ တာဒိသေ။ ။

၁၆။ ဝိဟာရာဝသထဿန္တော၊ ရတနံ ရတသမ္ပတံ။
 နိက္ခိပေယျ ဂဟေတွာန၊ မဂ္ဂေ ရညေ ပိ တာဒိသေ။
 သာမိကာနာဂမံ ဥတွာ၊ ပတိရူပံ ကရိယတိတိ။ ။

၁၅-၁၆။ ဗလက္ခာရေန၊ နိုင်ထက်မူသဖြင့်။ ပါတေတွာ၍။ ဂတေသု၊ သွား
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဋိသာမိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ မှီ၊ လူ၏ဥစ္စာသည်။ နဋ္ဌေ၊
 ပျောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သင်္ကန္တိ၊ ရဟန်း
 ယူရာ၏ဟုယုံမှားကုန်၏။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ယုံမှားကောင်းသော။ ဝိဟာရာ
 ဝသထဿန္တော၊ ကျောင်း၏အတွင်း၊ တည်းခိုရာစရပ်၏ အတွင်း၌။ ရတနံ၊
 ရတနာဆယ်ပါးကို၎င်း။ ရတသမ္ပတံ၊ ရတနာဟု သမုတ်အပ်သော ပုဆိုး
 စသည်ကို၎င်း။ ဂဟေတွာန၊ ကောက်ယူ၍။ နိက္ခိပေယျ၊ အမှတ်ပြုကာသိုမှီးရာ
 ၏။ နိက္ခိပိတွာ၍။ [ထည့်။] သာမိကာနာဂမံ၊ ဥစ္စာရှင်၏ မလာခြင်းကို။
 ဥတွာ၍။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်း၊ စေတီ၊ ရေကန်ကို။ ကရိယတိ၊
 ပြုအပ်၏။ မဂ္ဂေရညေပိ၊ လူသူမနီးတော့ရိုး၌လည်း။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ ရဟန်း
 ယူရာ၏ဟုယုံမှားကောင်းသောရတနာ၊ ရတနာဟု သမုတ်အပ်သော ဝတ္ထု
 သည်။ သတိ၊ သော်။ [ထည့်။] သာမိကာနံ၊ တို့၏။ အာဂမံ၊ လာခြင်းကို။ ဥတွာ၊
 ၍။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာကြားခြင်းကို။ ကရိယတိ၊ ၏။ သာမိကာနာဂမံ၊ ကို။
 ဥတွာ၍။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာရတနာဟု သမုတ်အပ်သောဝတ္ထု၌ ပံသု
 ကူကောက်ခြင်း၊ ရတနာ၌ ကြောင့်ကြမဲ့သွားခြင်းကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။
 [ဤသို့သမ္ပန်။]

[သာမိကာနာဂမံကား ဘိန္တုပဒဝါကျသိလေသနည်း။ ။ နာနာရတွေ့စမာ
 နိယေ၊ ဟူသောဝေဿန္တရာကိုဆောင်၍ ဂါထာ၌ တ၊ န အက္ခရာဆင့်ကာ ရေး
 သင့်ကြောင်းကို သဒ္ဒနီတိမိန့်ရကား ရတသမ္ပတံလိုသည်။]

ဥဂ္ဂဟပြီး၏။

၃၈-ဂူသန

၁။ ပုပ္ဖံ ဝေဠု ဖလံ စုဏ္ဍံ၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ မတ္တိကံ။
 သင်္ဂဟဏတ္ထံ ဒဒတော၊ ကုလဒူသနဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ဒူသနန္တိ၊ ကား။ ပုပ္ဖံဝေဠု၊ ဖလံစုဏ္ဍံ၊ ပန်း၊ ဝါး၊ သစ်သီး၊ ကသယ်မှုန့်
 ကို၎င်း။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စမတ္တိကံ၊ ဒန်ပူ၊ မြေညက်ကို၎င်း။ သင်္ဂဟဏတ္ထံ၊ ဒါယကာကို

သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ။ဒဒတော၊ပေးသောရဟန်းအား။ ကုလဒူသနဒုက္ကဋုံ၊ ကုလဒူသနဒုက္ကဋ်သင့်၏။

ပုပ္ဖံ ဖလံ စုဏ္ဍံ၊ မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌံ။
ဝေဠုဝေဠုပေသနန္တိ၊ အာဂတာ ပဒဘာဇနေ။ ။

ပုပ္ဖံ၊ပန်းပေးခြင်း၎င်း။ဖလံ၊သစ်သီးပေးခြင်း၎င်း။စုဏ္ဍံ၊ကသယ်မှုန့်ပေးခြင်း၎င်း။
မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌံ၊ မြေဖြူမြေနီပေးခြင်း၊ ဒန်ပူပေးခြင်း၎င်း၊ ဝေဠုဝေဠုပေသနံ၊
ဝါးပေးခြင်း၊ဆေးကုခြင်း၊အစေအပါးခံခြင်း၎င်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤကုလဒူသနဝတ္ထု
ရှစ်ပါးတို့သည်။ ပဒဘောဇနေ၊၌။ အာဂတာ၊လာကုန်၏။

၂။ ထုလ္လစ္စယံ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဣဿရေနတ္ထ သံဃိကံ။
ဒေန္တဿ ဒုက္ကဋာဒီနိ၊ ထေယျာ သံဃဿ သန္တကံ။ ။

၂။ ထွေ၊ဤပန်းစသည်တို့တွင်။သံဃိကံ၊သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ဂရုဘဏ္ဍံ၊
ဂရုဘဏ်ကို။ ဣဿရေန၊ အစိုးရသဖြင့်။ ဒေန္တဿ၊ ပေးသော ရဟန်းအား။
ထုလ္လစ္စယံ၊ကုလဒူသန ဒုက္ကဋ်နှင့်တကွ ထုလ္လစဉ်းသင့်၏။ သံဃဿ၊၏။သန္တကံ၊
ဥစ္စာဖြစ်သောပန်းစသည်ကို။ ထေယျာ၊ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ ဒေန္တဿ၊အား။
ဒုက္ကဋာဒီနိ၊ ကုလဒူသနဒုက္ကဋ်နှင့်တကွဒုက္ကဋ်၊ထုလ္လစဉ်း၊ ပါရာဇိကတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

[အရာအားဖြင့် ကုလဒူသနအကျိုးငှါ ပေးခြင်းပြီးသောကြောင့် ကုလဒူသန
ဒုက္ကဋ်နှင့်တကွဟူသောအနက်ပြီးသတည်း။]

၃။ ကုလသင်္ဂဟာ ရောပေတုံ၊ ရောပါပေတုဉ္စ သဗ္ဗထာ။
ဖလပုပ္ဖုပဂံ ရုက္ခံ၊ ဇဂ္ဂိတုဉ္စ န ဝဋ္ဋတိ။ ။

၃။ ကုလသင်္ဂဟာ၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ။ ဖလပုပ္ဖုပဂံရုက္ခံ၊
အသီး၊အပွင့်ကိုဆောင်သောသစ်ပင်ကို။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကပ္ပိယာ
ကပ္ပိယဝေါဟာရ၊ ပရိယာယ်၊ ဩဘာသ၊ နိမိတ်ပြုခြင်းဖြင့်။ ရောပေတုံ၊ မိမိ
စိုက်ခြင်းငှါ၎င်း။ ရောပါပေတုဉ္စ၊ သူတပါးကို စိုက်စေခြင်းငှါ၎င်း။ ဇဂ္ဂိတုံ၊
စောင်ရန်းစသည်ရံ၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဝါ၊ရေသွန်းခြင်း စသည်ကို
ပြု၍သုတ်သင်ခြင်းငှါ၎င်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ [ထည့်။]

၄။ နိမိတ္တောဘာသတော ကပ္ပ၊ ဝေါဟာရပရိယာယတော။
အတ္တနော ပရိဘောဂတ္ထံ၊ ရောပါပနာဒိ လဗ္ဘတိ။ ။

၄။ အတ္တနောပရိဘောဂတ္ထံ၊ မိမိသုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နိမိတ္တောဘာသ
တော၊ စိုက်ပျိုးအောင်အမှတ်ပြုခြင်း၊ အရိပ်အရောင်ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ ကပ္ပဝေါ
ဟာရပရိယာယတော၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်၎င်း။ ရောပါပနာ
ဒိ၊ စိုက်စေခြင်းစသည်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၅။ ဝုတ္တာဝ ဝေဇ္ဇိကာ ဇဃံ၊ ပေသနေ ဂိဟိကမ္မိသု။
ဌပေတွာ ပိတရော ဘဏ္ဍု၊ ဝေယျာဝစ္စကရံ သကံ။ ။

၆။ ဒုက္ကဋ်ပဒဝါရေန၊ ဟရဏေ ဒူတသာသနံ။
သာသနံ အဂဟေတွာ ပိ၊ ပဌမံ ဝဒတော ပုန။ ။

၅-၆။ ဝေဇ္ဇိကာ၊ ဆေးကုခြင်း ကုလဒူသနကို။ ဝုတ္တာဝ၊ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇန၌
ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဇဃံပေသနေ၊ အစေခံ၍ သတင်းစကားကို
ဆောင်ရာ၌။ ပိတရော၊ မိဘတို့ကို၎င်း။ ဘဏ္ဍု၊ သာမဏေလောင်းကို၎င်း။
ဝေယျာဝစ္စကရံသကံ၊ မိမိ၏အမှုကိုပြုသောသူကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဂိဟိကမ္မိသု၊
လူ၏အမှုတို့၌။ ဒူတသာသနံ၊ တမန်၏အမှုသတင်းစကားကို။ ဟရဏေ၊
ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပဒဝါရေန၊ ဘဝါးလှမ်းအကြိမ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဘဝါးလှမ်း
တိုင်း။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။ ပဌမံ၊ မှာစအခါ ရှေးဦးစွာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
အဂဟေတွာပိ၊ မယူမူ၍လည်း။ ပုန၊ တဘန်နောက်ခါ မှာအပ်သသူကိုတွေ
ရာ၌။ ဝဒတော၊ ပြောဆိုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။

၇။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ ဧဝံ၊ ပဉ္စန္ဒမ္ပိ အကပ္ပိယာ။
အဘူတာရောစနာရူပ၊ သံဝေါဟာရဂ္ဂဟာဒိသာ။ ။

၇။ ဧဝံဥပ္ပန္နပစ္စယာ၊ ဤကုလဒူသနကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်။
ပဉ္စန္ဒမ္ပိ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့အားလည်း။ အကပ္ပိယာ၊ ကုန်။
အဘူတာရောစနာရူပသံဝေါဟာရဂ္ဂဟာဒိသာ၊ မိမိ၌ထင်ရှား မရှိသော
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုကြားခြင်း၊ ရှေ့-ငွေစသည်ဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှေ့-ငွေ
စသည်ကို ခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့် တူကုန်၏။

၈။ ဟရာပေတွာ ဟရိတွာ ပိ၊ ပိတူနံ သေသညတိနံ။
ပတ္တာနံ ဝတ္ထုပူဇတ္ထံ၊ ဒါတုံ ပုပ္ဖဂီနိ လဗ္ဘတိ။
မဏ္ဍနတ္ထန္တ လိင်္ဂါဒိ၊ ပူဇတ္ထန္တ န လဗ္ဘတိ။ ။

၈။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဟရာပေတွာ၊ သူတပါးကို ဆောင်စေ၍၎င်း။
ဟရိတွာပိ၊ မိမိဆောင်၍၎င်း။ ဝတ္ထုပူဇတ္ထံ၊ ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်စေခြင်း

၄။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ပတ္တာနံ၊ ခေါ်
မခေါ်ဘဲရောက်လာကုန်သော။ သေသညတိနံ၊ မိဘမှကြွင်းသော ဆွေမျိုး
တို့အား။ ဝတ္ထုပူဇတ္ထံ၊ ၄။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ မဏ္ဍနတ္ထဉ္စ၊
တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ၎င်း။ လိင်္ဂါဒိပူဇတ္ထဉ္စ၊ ဗိဿဏိုးနတ်စသည်ကို ပူဇော်
စေခြင်းငှါ၎င်း။ ဒါတုံ၊ ကို။ နလဗ္ဘတိ၊ အပ်။

၉။ တထာ ဖလံ ဂိလာနာနံ၊ သမ္ပတ္တိဿရိယဿ စ။
ပရိဗ္ဗယဝိဟိနာနံ၊ ဒါတုံ သပရသန္တကံ။ ။

၉။ သပရသန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာ၊ အကျွမ်းဝင်သော သူတပါး၏ဥစ္စာဖြစ်သော။
ဖလံ၊ သစ်သီးကို။ တထာ၊ မိဘ၊ ရောက်လာသော ဆွေမျိုးတို့အား ထိုပန်း
အတူ၎င်း။ ဝါ၊ တထာ-တေသံ၊ ထိုမိဘ၊ ရောက်လာသော ဆွေမျိုးတို့အား၎င်း။
ဂိလာနာနံ၊ သူနာတို့အား၎င်း။ သမ္ပတ္တိဿရိယဿ၊ ရောက်လာသော မင်း
အား၎င်း။ ပရိဗ္ဗယဝိဟိနာနံ၊ ရိက္ခာကုန်သော ညှော်သည်တို့အား၎င်း။ ဒါတုံ၊
ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘာဇေန္တေ ဖလပုပ္ဖမှိ၊ ဒေယျံ ပတ္တဿ ကဿစိ။
သမ္ပတေနာပလောကေတွာ၊ ဒါတဗ္ဗမိတရေန တု။ ။

၁၀။ ဖလပုပ္ဖမှိ၊ သစ်သီး၊ ပန်းကို။ ဘာဇေန္တေ၊ ဝေဘန်စဉ်။ ပတ္တဿ၊
ရောက်လာသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ သမ္ပတေန၊ သမ္ပု
တိရသော ရဟန်းသည်။ ဒေယျံ၊ လေးဘို့တဘို့ပေးအပ်၏။ ဣတရေနတု၊ သမ္ပု
တိ မရသော ရဟန်း၊ သာမဏေသည်ကား။ အပလောကေတွာ၊ သံဃာကို
ပန်ကြား၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဖလပုပ္ဖမှိကို။ ပ။ ကဿစိ၊ အား။ သမ္ပတေ၊
သမ္ပုတိရသည်ရှိသော်။ အနပလောကေတွာ၊ မပန်မူ၍။ ဣတရေနတု၊ ကား။
အပလောကေတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဤသမ္ပတေနာပလောကေတွာ ပုဒ်ကို ဘိန္နုပဒဝါကျသိလေသနည်း သမ္ပန်
အပ်၏။ ဘာဇေန္တေတိ သံဃဿ ဖလပုပ္ဖမှိ ဘာဇိယမာနေ-ဟု ဋီကာဟောင်း
လှစ်ရကား ဘာဇိတေရှိကြသည်မသင့်။]

၁၁။ ဝိဟာရေ ဝါ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ၊ ကတွာန ကတိကံ တတော။
ဒေယျံ ယထာ ပရိစ္ဆေဒံ၊ ဂိလာနသေတရဿ ဝါ။
ယာစမာနဿ ကတိက၊ ကတရုက္ခာဝ ဒဿိယာ။ ။

၁၁။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ၊ ဤအပင်မှဤမျှသော အသီး
ကိုယူသည်ကို မမြစ်အပ်ဟု အသီးအပင်ကို အပလောကန ကံဖြင့်ပိုင်းခြား

၍၎င်း။ ကတိကံကတွာန၊ ကတိကဝတ်ပြု၍၎င်း။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဇာ။ [ထည့်။]
 တတော၊ ထိုအပလောကနကံ၊ ကတိကဝတ်ပြုပြီးသည်မှစ၍။ ယာစမာနဿ၊
 တောင်းလာသော။ ဂိလာနဿ၊ အား၎င်း။ ဣတရဿဝါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 အား၎င်း။ ဒေယျံ၊ ပေးအပ်သောသစ်သီးကို။ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားတိုင်း။
 အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ တောင်းလာသူအားကြားအပ်၏။ [ထည့်။] ကတိကကတရုက္ခာ
 ဝါ၊ ဤအပင်မှ ဤမျှသောအပိုင်းအခြားဖြင့်ယူသည်ကို မမြစ်အပ်ဟု ကတိက
 ဝတ်ပြုသော သစ်ပင်တို့ကိုမူလည်း။ ဒဿိယာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့သမ္ပန်မှ အဋ္ဌကထာကြီးနှင့်ညီ၍ ဤအဋ္ဌကထာအပြစ်လွတ်မည်၊ အဋ္ဌ
 ကထာပါဠိကိုရေးလျှင် ကျယ်တော့မည်သာ၊ အလိုရှိမှု ပရိဝါ အဋ္ဌကထာကံပိုင်းမှ
 ယူ၊ ဋီကာ၊ နိဿယတို့ သမ္ပန်ကြသည်ကားမသင့်သည်ချည်း။]

၁၂။ သိရိသကသဝါဒီနံ၊ စုံဏ္ဍေ သေသေ စ နိစ္ဆယော။
 ယထာဝုတ္တနယော ဝေ၊ ပဏ္ဏမေတ္တ ပဝေသယေတိ။ ။

၁၂။ သိရိသကသဝါဒီနံ၊ ကုက္ကိပန်းစသည်တို့၏။ စုံဏ္ဍေ၊ အမှုန့်၌၎င်း။
 သေသေစ၊ ကြွင်းသောဝါး၊ ဒန်ပူ၊ မြေ၌၎င်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ယထာဝုတ္တန
 ယောဝေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ကုလဒူသနဝတ္ထု၌။ ပဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက်ဟူသော ကုလဒူသနဝတ္ထုကို။ ပဝေသယေ၊
 သွင်းရာ၏။ [လက္ခဏဟာရနည်းဖြင့် ဝင်စေဟူလို။]

ဒူသနပြီး၏။

၃၉-ဝ သူပနာယိက

၁။ ပုရိမိကာ ပစ္စိမိကာ၊ ဒုဝေ ဝသူပနာယိကာ။
 တတ္ထာလယ ပရိဂ္ဂါဟော၊ ဝစီဘေဒေါ စ ဒေသော။ ။

၂။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမံ၊ တေမာသံ ဝဿံ ဥပေမိ”။
 “ဣဓ ဝဿံ ဥပေမိ”တိ၊ စိတ္တုပ္ပါဒေတ္ထ အာလယော။ ။

၁-၂။ ဝသူပနာယိကာစေဝါတိ၊ ကား။ ပုရိမိကာ၊ နွယ်တာလပြည့်ကျော်
 တရက်နေ့ ရှေ့ဝါကပ်ခြင်း။ ပစ္စိမိကာ၊ နံကာလပြည့်ကျော် တရက်နေ့
 နောက်ဝါကပ်ခြင်းဟူ၍။ ဝသူပနာယိကာ၊ ဝါကပ်ခြင်းတို့သည်။ ဒုဝေ၊
 နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမဝါ၊ ပစ္စိမဝါနှစ်ပါးတို့၌။ အာလယပရိဂ္ဂါဟော၊
 အာလယပြုခြင်း၊ အာလယနှင့်တကွ ကျောင်းခံခြင်း၎င်း။ ဝါ၊ ဝဇ-သတ္တ-
 နာဝါ၌အာလယပြုခြင်း၊ အာလယရှိလျက် သတိမရ၍ ဝါမဆိုဘဲ ကျောင်းခံ

ခြင်း၎င်း။ ဝစီဘေဒေါ၊ ကျောင်း၌ဝစီဘေဒပြုခြင်း၊ သတ္တ-နာဝါ၌ ဝစီဘေဒပြုခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါး၊ နှစ်ပါးစီတို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပုရိမဝါဝစီဘေဒအာလယ၊ ပစ္ဆိမဝါဝစီဘေဒအာလယ နှစ်ပါးစီတို့တွင်။ ဒေသောဝစီဘေဒေါ၊ ဤသို့သောဝစီဘေဒသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ပ။ ဥပေမိတိ၊ မိဟူသည်တည်း။ ဒေသောအာလယော၊ ဤသို့သောအာလယသည်။ ဣမ ဝဿံ ဥပေမိတိစိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဣမ ဝဿံ ဥပေမိ-ဟုစိတ်ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၌။ ဣမံတေမာသံ၊ ဤပုရိမဝါ၊ ပစ္ဆိမဝါသုံးလပတ်လုံး။ ဝဿံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပေမိ၊ ကပ်၏။ ဝါ၊ ဝဿံဥပေမိ၊ ဝါဆို၏။ [ဤကားကျောင်း၌ ဝစီဘေဒပြုခြင်းတည်း။] ဣမ၊ ဤကုန်သည် ပြုသောကုဋိ၊ စရပ်အသွင်ရှိသောလှည်း၊ လှေကုဋိ၌။ ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး။ ဥပေမိ၊ ကပ်၏။ [ဤကားသတ္တ၊ နာဝါ၌ ဝစီဘေဒတည်း။]

[ဤအနက်ကို အဋ္ဌကထာကြီးနှင့်ညှိ၍ မှတ်ပါ။]

၃။ နောပေတုကာမော အာဝါသံ၊ တဒဟူတိက္ကမေယျ ဝါ။
ဘဝေယျ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ ဇာနိ ဝါနုပဂစ္ဆတော။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တဒဟု၊ ထိုဝါဆို၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌။ နောပေတုကာမော၊ ဝါဆိုကပ်ခြင်းငှါအလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဝါသံ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာကို။ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်ငြားအံ့။ တဿဝါ၊ ထိုရဟန်းအား၎င်း။ ဇာနိဝါ၊ ဝါဆိုနေ့ဟုသိလျက်။ အနုပဂစ္ဆတောဝါ၊ ဝါမကပ်သောရဟန်းအား၎င်း။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။

၄။ ဒုတိယံ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ဆိန္ဒဝဿောနုပါဂတော။
န ပက္ကမေယျ တေမာသံ၊ အဝသိတွာန စာရိကံ။ ။

၄။ ဆိန္ဒဝဿောနုပါဂတော၊ ပုရိမဝါပြတ်သောရဟန်း၊ တစုံတခုအန္တရာယ်ကြောင့် ပုရိမဝါမကပ်သောရဟန်းသည်။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တေမာသံ၊ ပုရိမဝါ၊ ပစ္ဆိမဝါသုံးလပတ်လုံး။ အဝသိတွာန၊ မနေမူ၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ နပက္ကမေယျ၊ မဘဲရာ။

၅။ မာတာပိတုနမတ္တာယ၊ ပဉ္စန္ဒံ သဟဓမ္မိနံ။
ဂိလာနတဒုပဋ္ဌာက၊ ဘတ္တမေသိဿမောသဓံ။ ။

၆။ ပုစ္ဆိဿာမိ ဥပဋ္ဌိဿံ၊ ဂန္ဒာနဘိရတိံ အဟံ။
ဝူပကာသိဿံ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဒိဋ္ဌိံ ဂရုကမာဒိကံ။ ။

၇။ ကရိယံ ဝါပိ ကာရေယံ၊ ဝိနောဒဉ္စ ဝိဝေစနံ။
 ဝုဠာနံ ဝါ ပိ ဥဿုက္ကံ၊ ဂန္တုမိစ္ဆေဝမာဒိနာ။
 လဗ္ဘံ သတ္တာဟကိစ္ဆေန၊ ပဟိတာပဟိတေ ပိ စ။ ။

၅-၆-၇။ မာတာပိတုနံ၊ တို့၏၎င်း။ ပဉ္စန္ဒသဟဓမ္မိနံ၊ တို့၏၎င်း။ အတ္ထာယ၊
 ငှါ။ ဂိလာနတဒုပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊ ဂိလာနဘတ်၊ ဂိလာနပဋ္ဌာကဘတ်ကို၎င်း။
 ဩသဓံ၊ ဆေးကို၎င်း။ ဧသိယံ၊ ရှာအံ။ ပုစ္ဆိ သာမိ၊ မေးအံ။ ဥပဋ္ဌိယံ၊ လုပ်ကျွေး
 အံ။ အဟံ၊ သည်။ ဂန္တု၊ ချီ။ အနဘိရတိ၊ သီတင်းသုံးဘော်မမ္ဘေလျော်ခြင်းကို။
 ဝူပကာသိယံ၊ ငြိမ်းစေအံ။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စကို။ ဝိနောဒံ၊ ဖြေဖျောက်
 ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဝိဝေစနံ၊ ကင်းစေခြင်းကို။ ဂရုကမာဒိကံ၊
 သံဃာဒိသိသ်စသည်ကို။ ဝုဠာနံဝါပိ၊ ထခြင်းကို၎င်း။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြ
 ခြင်းကို၎င်း။ ကရိယံဝါပိ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ။ ကာရေယံ၊ သူ့ကိုမူလည်းပြု
 စေအံ။ ဣစ္ဆေဝမာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ သတ္တာဟကိစ္ဆေန၊ သတ္တာဟကိစ္စ
 ဖြင့်။ ဝါ၊ ဣစ္ဆေဝမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ သတ္တာဟ-
 ကိစ္ဆေန၊ သတ္တာဟပြုသဖြင့်။ ပဟိတာပဟိတေပိစ၊ ပင့်ခေါ်အပ်သော်၎င်း၊
 မပင့်ခေါ်အပ်သော်၎င်း။ ဂန္တု၊ ကို။ လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

၈။ သံဃကမ္မေ ဝဇေ ဓမ္မ၊ သဝနတ္ထံ နိမန္တိတော။
 ဂရူဟိ ပဟိတော ဝါ ပိ၊ ဂရူနံ ဝါပိ ပဿိတုံ။ ။

၈။ သံဃကမ္မေ၊ သံဃာ၏ဥပုသ်အိမ်စသောအမှုကြောင့်။ ဝဇေ၊ သတ္တာ
 ဟပြု၍သွားရာ၏။ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်
 သောကတိကဝတ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဂရူဟိပဟိတောဝါပိ၊ ဆရာတို့
 သင်္ကန်းဖွပ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဂရူနံဝါပိပဿိတုံ၊ ဆရာတို့ကိုဖူးမြင်ခြင်း
 ငှါ၎င်း။ ဝဇေ၊ ၏။

၉။ န ဘဏ္ဍာဓောဝနဒ္ဒေသ၊ ဉာတုပဋ္ဌာကဒဿနေ။
 လဗ္ဘံ န ပါပုဏေယျဇ္ဇေ၊ ဝါဂမိဿန္တုဒူရဂေါ။ ။

၉။ ဘဏ္ဍာဓောဝနဒ္ဒေသဉာတုပဋ္ဌာကဒဿနေ၊ သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်း၊ ပါဠိသင်
 ခြင်း၊ ဆွေမျိုးဒါယကာကို ရှုလိုသောကြောင့်။ နဝဇေ၊ သတ္တာဟပြု၍မသွား
 ရာ။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေပင်လျှင်။ အာဂမိဿန္တု၊ ပြန်အံ့ဟူ၍။ အဒူရဂေါ၊ မဝေး
 သော ကျောင်းသို့သွားသောရဟန်းသည်။ နပါပုဏေယျ၊ အရုဏ်မတက်မီ
 မရောက်နိုင်ငြားအံ့။ ကပ္ပံ၊ ဝါလည်းမပြတ်၊ ဒုက္ကင်္ဂမသင့်ခြင်းဟူသော အပ်
 ခြင်းကို။ [ထည့်။] လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

၁၀။ သေသဉ္စတီဟိ ပေသိတေ၊ ဘိက္ခုနိဿိတကေန စ။
ဥပါသကောပါသိကာဟိ၊ နိဒ္ဒိသိတ္တာဝ ပေသိတေ။ ။

၁၀။ သေသဉ္စတီဟိ၊ မိဘမှကြွင်းသောဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း။ ဘိက္ခုနိဿိ
တကေနစ၊ ရဟန်းကိုမှီသောသူသည်၎င်း။ နိဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ဣစ္ဆာမိ ဒါနဉ္စ ဒါ-
တုံ ဓမ္မဉ္စ သောတုံ ဘိက္ခုစ ပဿိတုံ-ဟုရည်ညွှန်း၍။ ပေသိတေ၊ ပင့်ခေါ်
အပ်သော်၎င်း။ ဥပါသကောပါသိကာဟိ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည်။
နိဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ၍။ ပေသိတေဝါ၊ သော်၎င်း။ ဂမနံ၊ သတ္တာဟပြု၍သွားခြင်းကို။
လဗ္ဘံ၏။ [ထည့်။]

၁၁။ ဝဿစ္ဆေဒေ အနာပတ္တိ၊ အန္တရာယေ သတတ္တနော။
သံဃဿာမဂ္ဂိယာ ဝါ နော၊ ဆိန္ဒဝဿော ပဝါရယေ။ ။

၁၁။ အတ္တနော၊ ၍။ အန္တရာယေ၊ ခိုးသူစသော အန္တရာယ်သည်။ သတိ
ဝါ၊ သော်၎င်း။ သံဃဿာမဂ္ဂိယာ၊ သံဃာကွဲအောင် လုံ့လပြုသည်ကိုမြင်၍
သံဃာကိုညီညွတ်စေခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ သော်၎င်း။ ဝဿစ္ဆေဒေ၊ အရပ်
တပါးသွား၍ ဝါပြတ်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဆိန္ဒဝဿော၊
ဝါပြတ်သောရဟန်းသည်။ နောပဝါရယေ၊ ပဝါရဏာမပြုရာ။

၁၂။ အဇ္ဈောကာသေ စ ရုက္ခဿ၊ သုသိရေ ဝိဋပေ ပိ ဝါ။
ဆဝကုဋိ ဆတ္တစာဋိ၊ သူပဂန္တံ န ဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၂။ အဇ္ဈောကာသေစ၊ ဌ၎င်း။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ သုသိရေ၊ အခေါင်း
ဌ၎င်း။ ဝိဋပေပိဝါ၊ အခွဌ၎င်း။ ဆဝကုဋိဆတ္တစာဋိသု၊ သုသာန်ဌ သံဃိက
ညောင်စောင်းစသော ကုဋိ၊ ထီး-အိုးစရည်းကြီးတို့ဌ၎င်း။ ဥပဂန္တံ၊ ဝါကပ်
ခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၁၃။ အသေနာသနိကေနာပိ၊ ဥပဂန္တံ န လဗ္ဘတိ။
ပဝါရေတုဉ္စ လဗ္ဘတိ၊ နာဝါသတ္ထဝဇူပဂေါတိ။ ။

၁၃။ အသေနာသနိကေနာပိ၊ အမိုးငါးပါးတံခါးဘွဲ့ရှိသော ကျောင်းမရှိ
သောရဟန်းသည်လည်း။ ဥပဂန္တံ၊ ကို။ နလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ နာဝါသတ္ထဝဇူ
ပဂေါ၊ လှေ၊ လှည်း၊ နွားကျောင်းတို့နေရာ၌ ဝါကပ်သောရဟန်းသည်။ ပဝါ
ရေတုဉ္စ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၍။

အန္တောဝဿေ ဌာနပ္ပတ္တေ၊ ဝသံ တတ္ထ ပဝါရိယံ။
အန္တောဝဿေ အန္တရဌေ၊ တတောဂန္တံ န ဝဋ္ဋတိ။ ။
[သတ္တံ၊ နာဝါဌ သင်္ဂဟဂါထာ။]

အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ဌာနပ္ပဒတ္တံ၊ ရဟန်းလိုရာ လှည်း၊ လှေရောက်လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုလိုရာအရပ်၌။ ဝဿံ၊ နေလျက်။ ပဝါရိယံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ အန္တောဝဿေ၊ ၌။ အန္တရဌေ၊ လှည်း၊ လှေ မသွားအကြား၌ တည်လတ်သော်။ တတော၊ ထိုလှည်း၊ လှေ နေရာမှ။ ဂန္တံ၊ လိုရာတပါးသွားခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

*လှည်း၊ လှေစီးကာ၊ လိုရာရောက်လျှင်၊ ဝါဘူင်းပင်၊ ထိုတွင်နေအပ်စွ။

လှည်း၊ လှေမသွား၊ အကြား၌သာ၊ တန့်ရပ်ကြာ၊ လိုရာမသွားရ။

[ပဝါရေတုဇ္ဇာတိ စသဒ္ဓေန ဝဿန္တေဒနိမိတ္တာယ အာပတ္တိယာ အဘာဝံ သမ္ပိဏ္ဏေတိ။ ဝဇေ သတ္ထေ နာဝါယန္တိ တီသုဌာနေသု နတ္ထိ ဝဿန္တေဒေ အာပတ္တိ၊ ပဝါရေတုဇ္ဇ လဗ္ဘတိတိ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။ ဝဿန္တေဒေတိစ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယေန ဝဇော တေန ဂန္တန္တိ ဝုတ္တတ္တာ နာဝါယစ ဂမနသဘာဝေနဝ ဌိတတ္တာစ ဝဿုပဂတဋ္ဌာနေ အဝသိတွာ အညတ္တံ ဂမန မတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဋီကာသစ်။ နာဝါ၊ သတ္ထ၊ ဝဇေ ဝါပြတ်ခြင်း စင်စစ်ရှိသောကြောင့် မမိန့်ဟူလို၊ ဤအကြောင်းကိုမသိသောသူတို့ကား ဤပါဌ ကိုပင်ဆောင်၍ နာဝါ၊ သတ္ထ၊ ဝဇေ ဝဿန္တေဒရှိသောဟူကုန်၏။]

ဝဿုပနာယိကပြီး၏။

၄၀-အဝေဘဂီယ

၁။ အာရာမာရာမဝတ္ထုနိ၊ ဝိဟာရေ တဿ ဝတ္ထု စ။
မဇ္ဈော ပိဋံ ဘိသိ ဗိမ္ဗော၊ ဟနာဒိသယနာသနံ။ ။

၂။ လောဟကုမ္ဘီ ကဋာဟော စ၊ လောဟဘာဏကဝါရကော။
ကုဌာရီ ဝါသိ ဖရသု၊ ကုဒါလော စ နိခါဒနံ။ ။

၃။ ဝလ္လီ ဝေဠု တိဏံ ပဏ္ဍံ၊ မုဉ္ဇ ပဗ္ဗဇ မတ္တိကာ။
ဒါရမတ္တိကဘဏ္ဍာနိ၊ ပဉ္စေတေ အဝိဘာဇိယာ။ ။

၁-၂-၃။ အဝေဘဂီယန္တိ၊ ကား။ အာရာမာရာမဝတ္ထုနိ၊ အရံ၊ အရံရာ တို့၎င်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၎င်း။ တဿ၊ ထိုကျောင်း၏။ ဝတ္ထု၊ စ၊ အရာ၎င်း။ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်း၎င်း။ ပိဋံ၊ အင်းပျဉ်၎င်း။ ဘိသိဗိမ္ဗောဟနာဒိသယနာသနံ၊ ဘုံလျှို၊ အိုးစသော အိပ်ရာ၊ နေရာ၎င်း။ လောဟကုမ္ဘီ ကဋာဟောစ၊ ကြေးအိုး၊ ကြေးဖျဉ်း၎င်း။ လောဟဘာဏက ဝါရကော၊ ကြေးအိုးစရည်း ကြီး၊ ကြေးအင်တွဲ၎င်း။ ကုဌာရီဝါသိဖရသု၊ ထားမ၊ ပဲခွပ်၊ ပုဆိန်၎င်း။ ကုဒါလောစနိခါဒနံ၊ ပေါက်တူး၊ ဆောက်၎င်း။ ဝလ္လီ၊ နွယ်၎င်း။ ဝေဠု၊ ဝါး၎င်း။

တိဏံ၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇမ္ပတပါးသော မြက်သက်ငယ်၎င်း၊ ပဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက်၎င်း။ မုဉ္ဇ-
ပဗ္ဗဇမတ္တိကာ၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိတ်မြက်၊ မြေညက်၎င်း။ ဒါရမတ္တိက ဘဏ္ဍာနိ၊
သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာတို့၎င်း။ ဧတေပဉ္စ၊ ဤအစုအားဖြင့် ငါးပါး၊ သရုပ်
အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ အစိတ်အားဖြင့် များစွာကုန်သောဘဏ္ဍာတို့ကို။
အဝိဘာဇိယာ၊ သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဝေဘန်အပ်ကုန်။

၄။ ထုလ္လစ္စယံ ဘာဇယတော၊ ဘာဇိတာ ပိ အဘာဇိတာ။
ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဧတေ ဝိဿန္တိယာ န စ။

၄။ ဘာဇယတော၊ ဝေဘန်သော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။
ဧတေ၊ ထိုဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဘာဇိတာပိ၊ သံဃာစသည် ဝေဘန်ကုန်သော်လည်း။
အဘာဇိတာ၊ ဝေဘန်အပ်သည် မမည်ကုန်။ ဂရုဘဏ္ဍာနိ၊ မဝေဘန်ရာ
လေးလှစွာသောဘဏ္ဍာတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဿန္တိတာပိ၊ မူလရွှေ့
စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း။ [ထည့်။] နစဝိဿန္တိယာ၊ စွန့်အပ်သည်မမည်ကုန်။
ဝါ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ကို။ ဘာဇိတာပိ၊ လည်း။ အဘာဇိတာ၊
ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ တို့ကို။
ဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစဝိဿန္တိယာ၊ ကုန်။ [ဤသို့အနု
လောမဟေတာလင်္ကာရအားဖြင့်၎င်း။] ဝါ၊ ယသ္မာဧတေ၊ ကို။ နစဝိဿန္တိယာ၊
ကုန်။ တသ္မာဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ ယသ္မာ ဧတေ ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဝုစ္စန္တိ၊ တသ္မာ
ဘာဇိတာပိ အဘာဇိတာ၊ ကုန်။ ယသ္မာ ဧတေ ဘာဇိတာပိ အဘာဇိတာ၊
ကုန်။ တသ္မာ ဘာဇယတောထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ [ဤသို့ပဋိလောမဟေတာလင်္ကာရ
အားဖြင့်၎င်း အနက်ကိုယူအပ်၏။]

[အာရာမာရာမဇတ္ထုတစု၊ ဝိဟာရဝိဟာရဇတ္ထုတစု၊ မဇ္ဇိဝိဋ္ဌာဘိသိဗိဓမ္မာဟန
တစု၊ သောဟကုမ္ဘီ၊ ပ။ နိခါဒနံတစု၊ ဝလ္လိဒဝဠု၊ ပ။ ဒါရမတ္တိကာဘဏ္ဍာနိတစု၊
ဤငါးစုတွင် ရှေးသုံးစု၌ ဂရုဘဏ္ဍာမလောက်သောမည်သည်မရှိ၊ နောက်နှစ်စုတွင်
ဂရုဘဏ္ဍာမလောက်ကို ပဉ္စမအစုမှစ၍ ပြလိုရကား ဝလ္လိစသည်ကိုမိန့်။]

၅။ ဝလ္လိဗုဗာဟုမတ္တာ ပိ၊ ဝေဠု၊ အဋ္ဌင်္ဂီလာ ယတော။
တိဏာဒိမုဋ္ဌိမတ္တမ္ပိ၊ ပဏ္ဏံ ကေမ္ပိ မတ္တိကာ။ ။

၆။ ပါကတာ ပဉ္စဝဏ္ဏာ ဝါ၊ သုဓာ ကင်္ကဋ္ဌအာဒိကာ။
တာလပက္ကပ္ပမာဏာပိ၊ ဒိန္နာ ဝါ တတ္ထ ဇာတကာ။ ။

၇။ ရက္ခိတာ သံဃိကာ ရဇ္ဇ၊ ယောတ္တာဒိပိ အဘာဇိယာ။

နိဋ္ဌိတေ ဘာဇိယာ ကမ္မေ၊ သံဃိကေ စေတိယဿ ဝါ။ ။

၅-၆-၇။ အမုဗာဟုမတ္တာ၊ မောင်းထက်ဝက်ပမာဏရှိသော။ ဝလ္လိပိ၊ နွယ်ကို၎င်း။ အဋ္ဌင်္ဂလာယတော၊ လက်ရှစ်သစ်လျား၊ လုံးပတ်အားမူ ကန့်ကူ ကညစ်ရိုးပမာဏရှိသော။ ဝေဠု၊ ဝါးကို၎င်း။ မုဋ္ဌိမတ္တမ္ပိတိဏာဒိ၊ တဆုပ်မျှ သောသက်ငယ်မြက်၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိတ်မြက်ကို၎င်း။ ဧကမ္ပိပဏ္ဍိ၊ တခုသော သစ်ရွက်ကို၎င်း။ ပါကတ၊ ပကတိလည်းဖြစ်သော။ ပဉ္စဝဏ္ဏာဝါ၊ အဆင်း ငါးပါးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တာလပက္ကပ္ပမာဏာ၊ ထန်းသီးမှည့်ပမာဏ ရှိသော။ မတ္တိကာပိ၊ မြေစိုင်ကို၎င်း။ တာလပက္ကပ္ပမာဏာ၊ သော။ သုခာ- ကင်္ဂုဋ္ဌအာဒိကာပိ၊ အင်္ဂတေ၊ ကညစ်စေးစသည်ကို၎င်း။ ဒိန္နာဝါ၊ လှူအပ် သော်၎င်း။ တတ္ထဇာတကာ၊ ထိုသံဃာ့အရံ၌ဖြစ်သော်၎င်း။ ရက္ခိတာ၊ စောင့် ရှောက်အပ်သော။ သံဃိကာ၊ သံဃာ့ဥစ္စာတို့ကို။ အဘာဇိယာ၊ မဝေဘန်အပ် ကုန်။ ရဇ္ဇ၊ ယောတ္တာဒိပိ၊ သံဃာ့ ဥစ္စာကြီးလွန်စသည်တို့ကိုလည်း။ အဘာ- ဇိယာ၊ ကုန်။ သံဃိကေကမ္မေ၊ သံဃာပြုအပ်သောအမှုသည်၎င်း။ စေတိယဿ၊ ၏။ ကမ္မေဝါ၊ အမှုသည်၎င်း။ နိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဘာဇိယာ၊ နွယ်စသည်တို့ကို ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

၈။ ပတ္တာဒိဘိက္ခုသု၊ တထာ ဝိပုကတာကတံ။

ဘာဇိယံ လောဟဘဏ္ဍေသု၊ ဝါရကံ ပါဒဂဏ္ဍကံ။ ။

၈။ လောဟဘဏ္ဍေသု၊ ကြေး၊ သံဘဏ္ဍာတို့၌။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်း အားလျောက်ပတ်သော။ ပတ္တာဒိ၊ သံသပိတ်၊ သံခွက်၊ ကြေးနီခွက်၊ မျက်စဉ်း ကျည်စသည်ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ဝိပုကတာကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေး၊ အလျဉ်း မပြုသေးသောကြေး- သံဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ပါဒဂဏ္ဍကံ၊ မဂဓငါးကွမ်းစား ဝင်သော။ ဝါရကံ၊ ကြေးအင်တွဲကို၎င်း။ ဘာဇိယံ၊ အပ်၏။

[ဤဝါရကံ ပါဒဂဏ္ဍကံကို မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကိုပြရုံသာ၊ ဟောပစ္စရိဝါ ဒအားဖြင့် မဝေဘန်အပ်၊ ထို့ကြောင့်ပိမတိ၌။ ။ တသ္မာဝဋ္ဌလောဟ ကံသ လောဟမယံ ယံကိဉ္စိ ပါဒဂဏ္ဍနဝါရကံပိ ဥပါဒါယ အဘာဇိယမေဝ၊ ဝိဟိဟိ ဒိယျမာနာပိ ပုဂ္ဂလဿ သမ္ပုဋ္ဌိတုံပိ န ဝဋ္ဌတိ၊ မိန့်၏။]

၉။ ဝေဠုမ္ပိ ဘာဇိယာ တေလ၊ နာဠိကတ္တရဒဏ္ဍကော။

ဆတ္တဒဏ္ဍသလာကာယော၊ တထောပါဟနဒဏ္ဍကော။ ။

၁၀။ အနုညာတဝါသိဒဏ္ဍော၊ ကရဏ္ဍော ပါဒဂဏ္ဍကော။

အရဏ္ဍနိသိင်္ဂါဒိ၊ ဘိက္ခု ပကရဏံ တထာ။ ။

၁၁။ တစ္ဆိတာနိဋ္ဌိတံ ဒါရ၊ ဘဏ္ဍံ ဒန္တဉ္စ ဘာဇိယံ။

ဘိက္ခုပကရဏေ ပါဒ၊ ဃဋကော မတ္တိကာမယော။ ။

၉-၁၀-၁၁။ ဝေဠုမ္ပိ၊ ဝါးဌ။ တေလနာဠိ၊ ဆိကျည်ကို၎င်း။ ကတ္တရ-
ဒဏ္ဍကော၊ တောင်ဌေးကို၎င်း။ ဆတ္တဒဏ္ဍသလာကာယော၊ ထီးရိုးထီးတံ
တို့ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ဥပါဟနဒဏ္ဍကော၊ ဘိနပ်ချိတ်တံကို၎င်း။ အနုညာ
တဝါသိဒဏ္ဍော၊ ဝေဘန်အပ်၏ဟု ခွင့်ပြုအပ်သော ကြံခုံနွေး၊ ဒန်ပူဖြတ်၊ ပဲခွပ်
ငယ်ရိုးကို၎င်း။ ဘာဇိယာ၊ ကုန်၏။ ပါဒဂဏ္ဍကော၊ မဂဓငါးကွမ်းစားဝင်သော။
ကရဏ္ဍော၊ ကြတ်ကို၎င်း။ အရဏ္ဍနီသိင်္ဂါဒိ၊ မီးပွတ်၊ မျက်စဉ်းကျည်၊ သား
ချိုစသော။ ဘိက္ခုပကရဏံ၊ ရဟန်း၏အဆောက်အဦကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။
တစ္ဆိတာနိဋ္ဌိတံ၊ ရွှေ၍မပြီးသေးသော။ ဒါရဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ဒန္တဉ္စ၊
ဆင်စွယ်ကို၎င်း။ ဘာဇိယံ၊ ။ ဘိက္ခုပကရဏေ၊ ရဟန်း၏အဆောက်အဦ၌။
မတ္တိကာမယော၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ပါဒဃဋကော၊ မဂဓငါးကွမ်းစားဝင်
သောကြာသွတ်အိုးကို။ ဘာဇိယော၊ ။ [ထည့်။]

[ပါဒဂဏ္ဍနကတော အနုတိရိတ္တပ္ပမာဏောပန ဃဋကော ပတ္တိ ထာလင်္ကံ
ကဉ္စနကော ကုဏ္ဍိကာတိ ဣဒမေတ္ထ ဘာဇနီယဘဏ္ဍံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။]

၁၂။ ဘာဇိယံ ကပ္ပိယံ စမ္ပံ၊ ဧဠစမ္ပမဘာဇိယံ။

ဂရုနာ ဂရုဘဏ္ဍဉ္စ၊ ထာဝရံ ထာဝရေန စ။ ။

၁၃။ ထာဝရံ ပရိဝတ္တေယျ၊ တထာ ကတွာ စ ဘုဉ္ဇတု။

ဝလ္လာဒိ၊ ဖာတိကမ္ပေန၊ ဂဏ္ဍေ သေသမဘာဇိယန္တိ။ ။

၁၂-၁၃။ ကပ္ပိယံစမ္ပံ၊ အပ်သောသားရေကို။ ဘာဇိယံ၊ အပ်၏။ ဧဠစမ္ပံ၊
အခင်းနှင့်အလားတူသောသိုးရေကို။ အဘာဇိယံ၊ အပ်။ ဂရုနာ၊ မဉ္ဇစသော
ဂရုဘဏ္ဍံဖြင့်။ ဂရုဘဏ္ဍဉ္စ၊ မဉ္ဇစသောဂရုဘဏ္ဍကို၎င်း။ ထာဝရံ၊ အရံစသော
ထာဝရကို၎င်း။ ပရိဝတ္တေယျ၊ ဖလယ်ရာ၏။ ထာဝရေနစ၊ အရံစသောထာဝရ
ဖြင့်ကား။ ထာဝရံ၊ အရံစသောထာဝရကို။ ပရိဝတ္တေယျ၊ ။ တထာကတွာစ၊
ထိုသို့ဖလယ်ခြင်းကိုပြု၍လည်း။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဝလ္လာဒိ၊ နွယ်စ
သည်ကို။ ဖာတိကမ္ပေန၊ ထံပိုးတိုးပွားသောအမှုဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယူရာ၏။ သေသံ၊
ဝလ္လိဗုဗာဟုမတ္တာပိစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောစတုတ္ထပဉ္စမအစုမှ ကြွင်းသော
ရှေးအစုသုံးပါးကို။ အဘာဇိယံ၊ အပ်။

[ဤအရာ၌ ပကိဏ္ဍကသင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုအပ်၏။]

(က) ထာဝရာထာဝရဇ္ဈေဝ၊ ခွါဒိအာဒိတရေတရံ။

ဂရုစဂရုဂရုကံ၊ တျာဒိအာဒိတရေတရံ။ ။

(ခ) သံဃေဒိန္နံဂရုဘဏ္ဍိ၊ ရက္ခိတဂရုဘဏ္ဍိကံ။
 အတ္တလဒ္ဓိပိသံဃိကံ၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟရံ။
 ပါဒဂဏှာတိရေကဉ္စ၊ ပါသာဒပရိဘောဂိကံ။ ။

(ဂ) တတ္ထ မဇ္ဇာဒိကံ အာဒိ၊ ကမ္မာရာဒိပကရဏံ။
 သုတ္တာဒိရဇ္ဇုယောတ္တဉ္စ၊ သမုဂ္ဂမဉ္ဇုသာဒိစ။
 ကဋ္ဌသာရာဒိအင်္ဂါရ၊ ကဋ္ဌာဟအာဒိကံပိစ။ ။

(ဃ) ရက္ခိတံ ဝလ္လိဝေဠာဒိ၊ ဓူမနေက္ကာဒိသံဃိကံ။
 ဝိကဋ္ဌံ သံဃဒိန္နံပိ၊ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ။
 ပါဒိ တေလဘာဇနာဒိ၊ သောဏှာဒိပရိဘောဂိကံ။ ။

(က) ထာဝရာထာဝရဉ္စေဝ၊ ထာဝရဂရုဘဏ္ဍိ၊ အထာဝရဂရုဘဏ္ဍိဟူ၍။
 ဒုဝိဓံ၊ ဧ။၊ တေသု၊ တွင်။ ဒွါဒိ၊ အစအစုနှစ်ခုသည်။ အာဒိ၊ ထာဝရဂရုဘဏ္ဍိ
 မည်၏။ ဣတရံ၊ နောက်အစုသုံးခုသည်။ ဣတရံ၊ အထာဝရဂရုဘဏ္ဍိမည်၏။ ဂရုစ
 ဂရုဂရုကံ၊ ဂရုဘဏ္ဍိချည်းလောက်သော ဂရုဘဏ္ဍိ၊ ဂရုဘဏ္ဍိလောက်မလောက်
 သော ဂရုဘဏ္ဍိဟူ၍လည်း။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ။၊ တေသု၊ တွင်။ တျာဒိ၊ အစအစုသုံးခုသည်။
 အာဒိ၊ ဂရုဘဏ္ဍိချည်းလောက်သော ဂရုဘဏ္ဍိမည်၏။ ဣတရံ၊ နောက်စုနှစ်ခု
 သည်။ ဣတရံ၊ လောက်မလောက်သော ဂရုဘဏ္ဍိမည်၏။

(ခ) သံဃေဒိန္နံဂရုဘဏ္ဍိ၊ သံဃာကိုလှူမှ ဂရုဘဏ္ဍိဖြစ်သော ဘဏ္ဍာငွင်း။
 ရက္ခိတဂရုဘဏ္ဍိကံ၊ သံဃာစောင့်ရှောက်မှ ဂရုဘဏ္ဍိဖြစ်သော ဘဏ္ဍာငွင်း။ အတ္တ
 လဒ္ဓိပိသံဃိကံ၊ မိမိရလည်း သံဃာအသုံးအဆောင်သာအပ်သော ဘဏ္ဍာငွင်း။
 ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟရံ၊ လူ့ဥစ္စာအမှတ် သုံးဆောင်မှအပ်သော ဘဏ္ဍာငွင်း။ ပါဒ
 ဂဏှာတိရေကဉ္စ၊ မဂဓငါးကွင်းစား ဝင်သည်ထက်လွန်မှ ဂရုဘဏ္ဍိဖြစ်သော
 ဘဏ္ဍာငွင်း။ ပါသာဒပရိဘောဂိကံ၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌမှ မအပ် ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်
 မှ အပ်သော ဘဏ္ဍာငွင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂရုဘဏ္ဍိ၊ သည်။ ဆဗ္ဗိဓံ၊ ဧ။၊

(ဂ) တတ္ထ၊ တွင်။ မဇ္ဇာဒိကံ၊ မဇ္ဇစသည်သည်ငွင်း။ ကမ္မာရာဒိပကရဏံ၊
 ပန်းဘဲ၊ ပန်းတည်း၊ ပန်းတိမ်၊ ကျူထရံ၊ ရွဲတွင်း၊ သပိတ်ဖာသမား၊ သလွဲဖြတ်သသူ၊
 ရွှေသမား၊ သားရေသမား၊ ဆေတ္တာသည်၊ အပ်လျှိုသမားတို့၏ ပေ၊ တူ၊ ညှပ်၊ ချိန်
 စသော အဆောက်အဦသည်ငွင်း။ သုတ္တာဒိရဇ္ဇုယောတ္တဉ္စ၊ ချည်စသည်ဖြင့် ပြု
 သောကြိုးလွန်သည်ငွင်း။ သမုဂ္ဂမဉ္ဇုသာဒိစ၊ ပန်းတောင်း၊ ပူတာ၊ ပအုပ် ဟူသော
 သမုဂ္ဂ၊ တံတင်း၊ သစ်တာ၊ ဖာ-ဟူသော မဉ္ဇုသာစသည်သည်ငွင်း။ ကဋ္ဌသာရာဒိ၊
 ဖျာ၊ သင်ဖြိုး၊ မြေအခင်း၊ အကပ္ပိယသားရေ စသည်သည်ငွင်း။ အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟ
 အာဒိကံပိစ၊ မီးမယ်ဖျူးစသည်သည်ငွင်း။ အာဒိ၊ အစဖြစ်သော သံဃေဒိန္နံ ဂရု
 ဘဏ္ဍိမည်၏။

[ဤဝတ္ထုတို့၌ သံဃေ ဒိန္နံ ဂရုဘဏ္ဍံ-ဟူ၍ လာသောကြောင့် သံဃေဒိန္နံ ဂရုဘဏ္ဍံဟူသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူမှု လဟုဘဏ္ဍံ၊ ဝလ္လိစသည်၌လည်း သံဃေဒိန္နံဟု လာလျက် ရက္ခိတဂေါပိတဖြစ်မှ ဂရုဘဏ္ဍံဖြစ်သောကြောင့် ထိုကိုရက္ခိတ ဂရုဘဏ္ဍံဟူသည်။]

(ဃ) ဝလ္လိဝေဠာဒိ၊ နွယ်၊ ဝါး စသည်သည်။ ရက္ခိတံ၊ ရက္ခိတဂရုဘဏ္ဍံ မည်၏။ ဓမ္မနေတ္တာဒိ၊ အခိုးပေါက်၌ကြက်သော သံကွန်ရက်စသည်သည်။ သံသိကံ၊ မိမိပင်ရသော်လည်း သံသိကသာအပ်သော ဂရုဘဏ္ဍံမည်၏။

[ဓမ္မနေတ္တဖာလဒီပရက္ခဒီပကပလ္လကာအတ္တနာ လဒ္ဓါနိပိ။ ပ။ သံသိကပရိဘော ဂေန ဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိဝါဝဋ္ဌန္တိ၊ တိပုဘဏ္ဍေပိ ဇေသဝနယော။ ဤအဋ္ဌ ကထာကိုရည်၍ အတ္တလဒ္ဓံပိ သံသိကဂရုဘဏ္ဍံ-ဟူ၏။ ဤဓမ္မနေတ္တကို အခိုး သောက်စရာပန်းတူသမ္ပန်ကြသည်မှာအရာမဟုတ်။ ဓမ္မနေတ္တကို အခိုးထွက်စရာ သံကွန်ရက်ပေါက်။ ဖာလ၊ သံပြုဘင်းပေါက်။ ဤသို့ သမ္ပန်သည်မှာ အရာနှင့် လျော်၏။]

သံဃဒိန္နံပိ၊ သံဃာကိုလှူသော်လည်း သွားရာမဆောင်အပ် လူ့ဥစ္စာအမှတ် သာအပ်သော။ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ၊ ကြေးဖြူခွက်စသည်သည်။ ဝိကဋ္ဌံ၊ ဂိဟိ ဝိကဋ္ဌနီဟာရဂရုဘဏ္ဍံ မည်၏။

[ကံသလောဟဝဋ္ဌလောဟဘာဇနဝိကတိသံသိက ပရိဘောဂေန ဝါ ဂိဟိ ဝိကဋ္ဌာဝါဝဋ္ဌတိ။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန န ဝဋ္ဌတိ။ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ သံဃဿ ဒိန္နံပိ ပါရိဟာရိယံ န ဝဋ္ဌတိ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနီဟာရေန ဝ ပရိဘုဉ္ဇိ တဗ္ဗန္တိ မဟာပစ္စရိယံ ဝတ္ထံ။ ဤကိုရည်၍ သံဃဒိန္နံပိဝိကဋ္ဌ ဂရုဘဏ္ဍံဟူသည်။ ဂိဟိ ဝိကဋ္ဌနီဟာရေန ဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဣမိနာ သစေ အာရာမိကာဒယော ပဋိသာ မေတွာ ပဋိဒေန္တိ ပရိဘုဉ္ဇိတံ ဝဋ္ဌတိတိ ဒေသတိ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ ဦးကာတို့၌မိန့်ရကား-သွားရာမဆောင်အပ် ဟူသည်မှာ ရှည်သော ခရီးကို ဆိုသည်။ နေ့ခြင်းပြန်ကား ဆောင်အပ်၏ဟု ယူကြသည်မသင့်။]

တေလဘာဇနာဒိ၊ ဆီအိုးစသည်သည်။ ပါဒံ၊ ပါဒဂဏှာတိရေက ဂရုဘဏ္ဍံ မည်၏။

[ဃံဋ္ဌကောပန တေလဘာဇနံဝါ ပါဒဂဏှနကတော အတိရေကမေဝ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဃံဋ္ဌကော၊ ကြာသွတ်အိုး။ မြူတာ။ သမ္ပန်။ ပါဒဂဏှနကတော အနတိရိတ္တံ အာမလကတုမ္ပံ အာမလကဃဠော လာဗုံကတုမ္ပံ လာဗုကဃဠော ဝိသာဏတုမ္ပန္တိသဗ္ဗမေတံ ဘာဇနီယံ၊ တတော မဟန္တတရံ ဂရုဘဏ္ဍံ။ ဤသို့ စသည်ဖြင့်လာသည်ကို ရည်၍ ပါဒါတိရေက ဂရုဘဏ္ဍံ ဟူသည်။]

သောဏ္ဍာဒိ၊ ရွှေခွက်စသည်သည်။ ပရိဘောဂိကံ၊ သေနာသနပရိဘောဂ ဂရုဘဏ္ဍံမည်၏။

[သုဝဏ္ဏရဇတဟာရကုဋ္ဌဇာတိ ဖလိကဘာဇနာဒိနိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိပိ န ဝဋ္ဌန္တိ။ ပ။ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဌတိ။ ဤကိုရည်၍သောဏ္ဍာဒိပရိဘောဂိကံဟူသည်။ ဤဂရုဘဏ္ဍံ

အရာ၌ အဋ္ဌဂုံလပွဲမာဏောပိ ရိတ္တပေါတ္တကော ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို ဆရာတို့မဆုံးဖြတ်နိုင်သောအရာ ဤသို့သာ၏။ ရေးပြီးသောပေကား ဂရုဘဏ္ဍမဖြစ်ဟု အတ္ထာပတ္တိအားဖြင့်ရောက်၏။ ဂရုဘဏ္ဍမဖြစ်သော်လဟုဘဏ္ဍဖြစ်မည်။ မြတ်သောတရားတော်၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မစေတီသော်လည်းဖြစ်မည်။ ကျမ်းဂန်အထူးမလာ၊ အကြောင်းကိုထောက်လျှင် နွယ်၊ ဝါး၊ မြက်စသည်တို့နှင့် အတူတူသာဖြစ်သော ပေချည်းသက်သက် သစ်ရွက်မျှကား အလေးပြုအပ်သော ဂရုဘဏ္ဍဖြစ်မည်။

ဘုရားမြတ်စွာ စကားတော်၊ တရားတော်တို့၏တည်ရာ ရှိခိုးပူဇော်မြတ်ခိုးရာ ဖြစ်သော ပိဋကတ်တော်ကား-အပေါ်၊ အလျော့ ပြုအပ်သော လဟုဘဏ္ဍဖြစ်သည်ဟု ယူ၍လည်း အကြောင်းအကျိုးမတန် ဖြစ်သည်။ ဓမ္မစေတီကို ကိုးကွယ်လိုလျှင်လည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်ကိုရေး၍ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု အစောင့်စောင့်သော ကျမ်းဂန်တို့၌ လာသည်ကိုထောက်၍သာ ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ငါတို့ဆရာဘုရားကား ဓမ္မစေတီပင်ထင်၏ဟုမိန့်၏။ ဤသို့ဆင်ထဲဝိနည်း ဂဏ္ဍိ၌လာ၏။ ဤအရာကို ထိုဆရာတို့သာ ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ တပါးသော ဆရာအများပင် အပြီးအပြတ်မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြလေ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို မှတ်အပ်၏။

ရိတ္တပေါတ္တက၏ ဂရုဖြစ်ကြောင်းကား-အဝိဿဇ္ဇိယ အဝေဘဂီယ သဘောတည်း။ ယင်းသဘောလည်း ဂရုဘဏ္ဍ၏ကောန်ဖြစ်သော ကျောင်း၏အဆောက်အဦဖြစ်၍ ကျောင်းမိုးခြင်းကိစ္စမပြီးမီ ရက္ခိတဂေါပိတအခိုက်သာတည်၏။ ကိစ္စပြီး၍ မစောင့်ရှောက်သောအခါ ထိုသဘောကင်း၍ ဂရုဘဏ္ဍမဖြစ်ပြီ၊ ဤအနက်သည်ကား-

တ္ထပနယံကိဉ္စိဝလ္လိဝေဠု။ပ။ပုဂ္ဂလိကကမ္မေပိ ဒါတုံ ဝန္တတိ။အဂရုဘဏ္ဍတ္တာဘာဇိတုံပိ လပ္ပတိ။သေနာသနတ္ထာယ ရက္ခိတဂေါပိတမေဝ ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ။န ဣဘရံ။ သီဟဠဒီပေ တုမူလသောမင်္ဂဟာရေ သံဃဿပါကဝတ္ထံပိ တာလပဏ္ဍံ ပိက္ခိဏိတွာ ကရိယတိ။ ။ဟူသော ဦကာဟောင်းဖြင့် အလွန်ထင်ရှား၏။ စာရေးပြီးသော လိခိတပေါတ္တကကား ပိတ္တိကတစသော ရတနသဘောကြောင့် ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလွန်လေးရကား ဂရုဖြစ်၏။ရိတ္တပေါတ္တကကဲ့သို့ အဝိဿဇ္ဇိယ အဝေဘဂီယကြောင့်၎င်း၊ ဂရုဘဏ္ဍဖြစ်သော ကျောင်းစသည်နှင့်စပ်၍၎င်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတဖြစ်မှ၎င်း ဂရုဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝိဿဇ္ဇိယဝေဘဂီယပြုသော်၎င်း၊ ကျောင်းနှင့်စပ်သော်၎င်း၊ မစပ်သော်၎င်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတဖြစ်သော်၎င်း သဘောအားဖြင့် ဂရုသာဖြစ်၏။ ဂရုဘဏ္ဍမဖြစ်သည်ကိုရည်၍ ကင်္ခါဦကာ၌-လိခိတပေါတ္တကော ပန ဂရုဘဏ္ဍံ န ဟောတိ။ မိန့်၏။ ကျောင်းအကျိုးငှါ စောင့်ရှောက်ရာ၌သာ ဂရုဘဏ္ဍဖြစ်သောကြောင့် စာရေးရန်ပြုသမျှပေလည်း အဝိဿဇ္ဇိယ အဝေဘဂီယ ဂရုဘဏ္ဍမဖြစ်၊ ဝိဿဇ္ဇိယ ဝေဘဂီယ လဟုဘဏ္ဍသာဖြစ်၏။]

အဝေဘဂီယပြီး၏။

၄၁-ပင်္ကဏ္ဍက

၁။ သဒ္ဓါရဗန္ဓနေ ဌာနေ၊ သောဒုက္ခလကပါသကေ။
သယန္တေန ဒိဝါ ဒွါရံ၊ ဗန္ဓေယျ ပရိဝဋ္ဋကံ။ ။

၁။ ပင်္ကဏ္ဍကန္တိ၊ ကား။ သောဒုက္ခလကပါသကေ၊ အောက်စယွေးတွင်း၊ အထက်စယွေးတွင်းနှင့်တကွသော။ ဝါ၊ အောက်ဆုံငယ်ပုရစ်တွင်း၊ အထက်လက်ကောက်ကွင်း၊ နသံကွင်းနှင့်တကွသော။ သဒ္ဓါရဗန္ဓနေ၊ တံခါးဘွဲ့ရှိသော။ ဌာနေ၊ သဟသေယျလောက်အောင် အရံရှိရာ၌။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ သယန္တေန၊ မှောက်ခုံပက်လက် နှစ်ဘက်နံပါး တလန်ကြားလျှင် ကျောက်သားဆန့်လျက် လျောင်းစက်အိပ်လှည်းသော ရဟန်းသည်။ ပရိဝဋ္ဋကံ၊ လှည့်လည်ကောင်းသော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဗန္ဓေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဗန္ဓေယျ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဗန္ဓေယျ၊ ရှိ။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။

[သယန္တေန-တတိယာကိုပစ္စတ္တဉ္စသက်မူ၊ ဗန္ဓေယျကားအာချာတ်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒိဝါ ပဋိသလ္လိယန္တေန။ ပါဠိတော်နှင့်အညီ ကတ္တတ္တဉ္စသက်မူ ကိတ်ပုဒ်ကံဟော နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်လိုသည်။ နောက်၌ကား ကာမေသု ဝိနေယျဂေဓံ ကဲ့သို့ တွာပစ္စယန္တံ။]

၂။ သန္တေ ဝိညုမှိ ပုရိသေ၊ အာဘောဂေါ စာပိ ကပ္ပတိ။
သဝသေ တံ ဝိနာကာရံ၊ သယန္တော ဒုက္ကဋ္ဌံ ဖုသေ။ ။

၂။ ဝိညုမှိပုရိသေ၊ သိကျမ်းလိမ်မာသော ယောက်ျားသည်။ သန္တေ၊ အနီး၌ရှိလတ်သော်။ အာဘောဂေါစာပိ၊ ဤသူပိတ်လတ္တံ့ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သဝသေ၊ မိမိနှင့်သာစပ်ရာ၌။ ဝါ၊ မိမိအစိုးရရာ၌။ တံဝိနာကာရံ၊ ထိုပိတ်ခြင်းကိုယ်အမူအရာ၊ ပိတ်လေစေခြင်း နှုတ်အမူအရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း စိတ်အမူအရာကိုကြဉ်၍။ သယန္တော၊ မှောက်ခုံ။ ပ။ အိပ်လှည်းသောရဟန်းသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ ရောက်၏။

[အာဘောဂေါ စာပိ၌-အဘိဋ္ဌိ ပဂေဝ ဇဂ္ဂါဟိတံ ပေသနံ-ဟူသော အနက်ကိုပေါင်း။]

၃။ ရတနာနိတ္ထိရူပါနိ၊ ဓညမိတ္ထိပသာဓနံ။
တူရိယာဝုဓဘဏ္ဍာနိ၊ အာမသန္တဿဒုက္ကဋ္ဌံ။ ။

၃။ ရတနာနိ၊ ရတနာဆယ်ပါးတို့ကို၎င်း။ ဣတ္ထိရူပါနိ၊ မိန်းမရုပ်တို့ကို၎င်း။ ဓညံ၊ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးကို၎င်း။ ဣတ္ထိပသာဓနံ၊ မိန်းမတန်းဆာကို၎င်း။ တူရိယာဝုဓဘဏ္ဍာနိ၊ တူရိယာမျိုး၊ လက်နက်ဘဏ္ဍာတို့ကို၎င်း။ အာမသန္တဿ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၎င်း။

၄။ သိတ္တတေလောဒတေလေဟိ၊ ဖဏဟတ္ထဖဏေဟိ ဝါ။
ကောစ္စေန ဝါပိ ယောကေသေ၊ ဩသဏ္ဍေယျဿ ဒုက္ကဋ်။ ။

၄။ သိတ္တတေလောဒတေလေဟိ၊ ဘယောင်းနှင့်ရောသော ဆိတို့ဖြင့်၎င်း။
ဖဏဟတ္ထဖဏေဟိဝါ၊ ခေါင်းဖီး၊ လက်ဖီးတို့ဖြင့်၎င်း။ ကောစ္စေနဝါပိ၊
ဝက်မှင်ဖီးဖြင့်၎င်း။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။
ဩသဏ္ဍေယျ၊ ဖီးငြားအံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ။

၅။ နေကပါဝုရဏာ ကေ၊ ဣရဏာ ဝါ တုဝဋ္ဋယံ။
တထေကမဉ္ဇေ ဘုဉ္ဇေယျ၊ ကေသ္မိံ ဝါပိ ဘာဇနေ။ ။

၅။ ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ [ထည့်။] ကေပါဝုရဏာ၊ တထည်တည်းရုံကုန်
၍၎င်း။ ကေတ္တရဏာဝါ၊ တထည်တည်းခင်းကုန်၍၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ကေ
မဉ္ဇေ၊ တညောင်စောင်းတည်း၌။ နတုဝဋ္ဋယံ၊ မအိပ်ကုန်ရာ။ ကေသ္မိံ ဝါ
ပိဘာဇနေ၊ တခွက်တည်း၌လည်း။ နဘုဉ္ဇေယျ၊ တပြိုင်နက်မစားကုန်ရာ။
[တခွက်တည်း၌တလှည့်စီယူ၍စားရာ၏။]

၆။ စတုရဂုံလတော ဥန၊ မဓိကဋ္ဌဂုံလံ တထာ။
ဒန္တကဋ္ဌံ န ခါဒေယျ၊ လသုဏံ န အကလ္လကော။ ။

၆။ တထာ၊ ပါး။ စတုရဂုံလတော၊ မဇ္ဈိမပုရိသ လက်လေးသစ်အောက်။
ဥနံ၊ ယုတ်သော။ မဓိကဋ္ဌဂုံလံ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ လက်ရှစ်သစ်ထက် ရှည်သော။
ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ နါဒေယျ၊ ရာ။ အကလ္လကော၊ မနာသော ရဟန်းသည်။
လသုဏံ၊ အမြောင့်များသော ကြက်သွန်ဖြူကို။ နါဒေယျ၊ ရာ။

ပလဏ္ဍာကော ပလဏ္ဍာဝဏ္ဏော၊ ဘဉ္ဇနကောစ လောဟိတော။
ဟရိတော ဟရိတဝဏ္ဏော၊ ကမေကဒ္ဓိတိမိဉ္ဇကာ။ ။
အမိဉ္ဇကင်္ဂရောစာပေါ၊ တီဏိဒွေဝေကမိဉ္ဇကာ။
ဝဇ္ဇန္တိ ဟေသဘာဝေန၊ သုပါဒီသုစ မာဂဓော။ ။

ပလဏ္ဍာကော၊ ပလဏ္ဍာကကြက်သွန်သည်။ ပလဏ္ဍာဝဏ္ဏော၊ ခြေတော့သော
အဆင်းရှိ၏။ ဘဉ္ဇနကောစ၊ ဘဉ္ဇနကကြက်သွန်သည်ကား။ လောဟိတော၊
နီသောအဆင်းရှိ၏။ ဟရိတော၊ ဟရိတကြက်သွန်သည်။ ဟရိတဝဏ္ဏော၊ သစ်
ရွက်စိမ်းအဆင်းရှိ၏။ ကမာ၊ ပလက်၊ ဘဉ္ဇ၊ ဟရိတအစဉ်အတိုင်း။ ကေဒ္ဓိတိမိဉ္ဇ
ကာ၊ တမြောင့်၊ နှစ်မြောင့်၊ သုံးမြောင့်ရှိကုန်၏။ စာပေါ၊ စာပကြက်သွန်သည်။
အမိဉ္ဇကင်္ဂရော၊ အမြောင့်မရှိ အညွန့်မျှသာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တီဏိဒွေ
ဝေကမိဉ္ဇကာ၊ သုံးမြောင့်ပလဏ္ဍာ၊ နှစ်ခုဘဉ္ဇန၊ ဟရိတမှာတမြောင့်သာရှိ

ကုန်၏။ တေ၊ထိုပလဏ္ဍ၊ကစသောကြက်သွန်လေးပါးတို့သည်။ သဘာဝေန၊ ရော
နှောမရှိမိမိသဘောအားဖြင့်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဓောစ၊ အမြောင့်များသော
မာဂဓကြက်သွန်သည်ကား။ သူပါဒီသု၊ ဟင်းစသည်တို့၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။ [သက်သက်
သာမအပ်ဟုလို။]

*ပလဏ္ဍ၊ ဘဉ္ဇ၊ ဟရိတ၊ စာပ၊ မာဂဓာ။
အဆင်းဖြော့မှု၊ ပလဏ္ဍ၊ အဥတမြောင့်သာ။
အဆင်းနီလှ၊ ဘဉ္ဇန၊ ဥကမြောင့်နှစ်မြွှာ။
အဆင်းစိမ်းမြ၊ ဟရိတ၊ သုံးဥမြောင့်မှာ။
ကြက်သွန်စာပ၊ ဥမရ၊ ပေါက်ထည့်နဲ့ဝေဆာ။
အမြောင့်များက၊ မာဂဓ၊ မြို့စွအဆင်းမှာ။
ပလဏ္ဍ၊ ဘဉ္ဇ၊ ဟရိတ၊ စာပသုံးအပ်စွာ။
မာဂဓတွင်၊ သက်သက်ပင်၊ သုံးလျှင်ဒုက္ကဋ္ဌာ။
ကြက်သွန်ငါးရပ်၊ အပ်-မအပ်၊ ပညတ်ဝိနည်းလာ။

၇။ ဟိနုက္ကဋ္ဌေဟိ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဟိနံ ဝါ ဇာတိအာဒိဟိ။
ဥဇုံဝါညာပဒေသေန၊ ဝဒေ ဒုပ္ပာသိတံ ဒဝါ။ ။

၇။ ဟိနုက္ကဋ္ဌေဟိ၊ အယုတ်၊ အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိအာဒိဟိ၊
ဒွန်းစက္ကားမျိုးစသည်တို့ဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်သောမင်းမျိုးစသော ရဟန်း၊
ရှင်၊ လူကို၎င်း။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သောဒွန်းစက္ကားမျိုးစသော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူကို
၎င်း။ ဥဇုံဝါ၊ စက္ကာလောသိ-စသည်ဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့်၎င်း။ အညာပဒေသေန၊
သန္တိ ဣဓေကဓ္စေ စက္ကာလာ-စသည်ဖြင့်သူတပါးကို ရည်ညွှန်းသဖြင့်၎င်း။
ဒဝါ၊ ရွှင်ပျမြူးရယ် ကျီစယ်ကစားလိုသဖြင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဒေ၊ ဆိုငြား
အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုပ္ပာသိတံ၊ ဒုပ္ပာသိအာပတ်သင့်၏။

၈။ ဒီဃေနဓေစ ကေသေ စ၊ နာသလောမေ န ဓာရယေ။
နလဗ္ဘံ ဝိသတိမဋ္ဌံ၊ သမ္မာဓေ လောမဟာရဏံ။ ။

၈။ ဒီဃေနဓေစ၊ အသားထက်ရှည်သော လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့ကို
၎င်း။ ဒီဃေနေသေစ၊ အခါနှစ်လထက်၊ ပမာဏနှစ်သက်ထက် ရှည်ကုန်
သောဆံတို့ကို၎င်း။ ဒီဃေနာသလောမေ၊ နှာခေါင်းမှအပသို့ ထွက်အောင်
ရှည်သောနှာခေါင်းမွေးတို့ကို၎င်း။ နဓာရယေ၊ မဆောင်ရာ။ ဝိသတိမဋ္ဌံ၊ နှစ်
ဆယ်သောလက်သည်း၊ ခြေသည်းကို အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကို၎င်း။ သမ္မာဓေ၊
ပဿာဝမဂ်၊ လက်ကတီးကြားဟု ဆိုအပ်သော ကျဉ်းမြောင်းရာ၌။ လောမ
ဟာရဏံ၊ အမွေးကိုနုတ်ပယ်ခြင်းကို၎င်း။ နလဗ္ဘံ၊ မရအပ်။

၉။ ယထာဝုဗ္ဗံ န ဗာဓေယျ၊ သံဃုဒ္ဓိဌိဝံ သံဃိကံ။
 အဓောတအလ္လ ပါဒေဟိ၊ နာက္ကမေ သယနာသနံ။
 သုဓောတပါဒကံ ဝါပိ၊ တထေဝ သဥပါဟနော။ ။

၉။ သံဃုဒ္ဓိဌိဝါ၊ သံဃာအားရည်၍ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သံဃိ
 ကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာမူလည်းဖြစ်သော။ သယနာသနံ၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာ
 ကို။ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ ဝါ၊ သီတင်းကြီးအားလျော်စွာ။
 [ဤကား နဝါ ဘိက္ခု အာသနေန န ပဋိဗာဟိတဗ္ဗာ - ဟူသည်နှင့်အညီ
 တည်း။] နဗာဓေယျ၊ ဆီးတားပိတ်ပင်မဝင်စသာမမြစ်ရာ။ အဓောတအလ္လ
 ပါဒေဟိ၊ မဆေးမသုတ်သောခြေ၊ စွတ်စိုသောခြေတို့ဖြင့်။ သယနာသနံ၊
 ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ အိပ်ရာ၊ နေရာကို။ နာက္ကမေ၊ မနင်းရာ။ သုဓောတပါဒ
 ကံဝါပိ၊ ဆေးပြီးသောခြေရှိသည်ဖြစ်၍ နင်းရာအရပ်ကိုလည်း။ သဥပါဟ
 နော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ နာက္ကမေ၊ ရာ။

၁၀။ သဃိာဋိယာ န ပလ္လတ္ထေ၊ ဘိတ္တာဒိံ န အပဿယေ။
 ပရိကမ္မကတံ သန္တေ၊ ဥဒကေ နော န အာစမေ။ ။

၁၀။ သဃိာဋိယာ၊ ဒုက္ခငြိမ်းနေပလ္လတ္ထေ၊ မြင်းခေါင်းကျောက်ဆစ် လှည့်
 ရစ်ပတ်သိုင်း၍ အာယောဂပတ်မဘွဲရာ။ ပရိကမ္မကတံ၊ ဖြူသောအဆင်း
 စသည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘိတ္တာဒိံ၊ နံရံစသည်ကို။ နအပဿယေ၊
 မမှီရာ။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ သန္တေ၊ ရှိလတ်သော်။ နောနအာစမေ၊ သန့်သက်
 ဆေးရာသည်သာတည်း။

၁၁။ အကပ္ပိယသမာဒါနေ၊ ဒဝါ သိလာပဝိဇ္ဈနေ။
 ဒေသနာယ သဘာဂါယ၊ အာဝိကမ္မေ စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၁။ အကပ္ပိယသမာဒါနေ၊ ရဟန်း၊ သာမဏေတို့အား မအပ်သောအမှု
 ကို ဆောက်တည်စေခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒဝါသိလာပဝိဇ္ဈနေ၊ မြူးတူးလို၍
 ကျောက်ကိုလှိမ့်သောကြောင့်၎င်း။ သဘာဂါယ၊ ဝတ္ထုသဘောတူအာပတ်
 ကို။ ဒေသနာယ၊ ကြားခြင်းကြောင့်၎င်း။ အာဝိကမ္မေ၊ ဤမှတခါ ဤအာ
 ပတ်ကိုငါကုအံ့ဟု ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ ဝုဋ္ဌာနကံကိုထင်စွာပြုခြင်း
 ကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၎င်း။

[စသဒ္ဓါဖြင့်ပဋိဂ္ဂဟဏကိုယူ။]

၁၂။ ပဋိဿဝဝိသံဝါဒေ၊ သုဒ္ဓစိတ္တဿ ဒုက္ကဋံ။ ။
 ပဋိဿ ဝက္ခဏေ ဝေ၊ ပါစိတ္တိ ဣတရဿ စ။ ။

၁၂။ ပဋိဿဝဝိသံဝါဒေါ ဝန်ခံပြီးသည်ကိုချွတ်ယွင်းစေခြင်းကြောင့်။ သုဒ္ဓ
စိတ္တဿ၊ ဝန်ခံဆဲတွင် စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ။
ဣတရဿစ၊ ဝန်ခံဆဲပင် မစင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းအားကား။
ပဋိဿဝက္ခဏေဝေ၊ ဝန်ခံဆဲခဏ၌ပင်လျှင်။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၁၃။ န ရုက္ခမဘိရူဟေယျ၊ သတိ ကိစ္စေဝ ပေါရိသံ။
အာပဒါ သု ယထာကာမံ၊ ကပ္ပတေ အဘိရူဟိတုံ။ ။

၁၃။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ နအဘိရူဟေယျ၊ မတက်ရာ။ ကိစ္စေ၊ ထင်းခြောက်
စသည် ယူခြင်းကိစ္စသည်။ သတိဝေ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ပေါရိသံ၊ တသူခန့်
မျှ။ အဘိရူဟေယျ၊ တက်ရာ၏။ အာပဒါသု၊ သားရဲစသောဘေးရန်တို့
ကြောင့်။ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အဘိရူဟိတုံ၊ ငှါ။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။

၁၄။ ဝိနာဒ္ဓါနံ ဝဇန္တဿ၊ ဒုက္ကဋ် ပရိသာဝနံ။
ယာစမာနဿ အဒ္ဓါနေ၊ အဒဒန္တဿ ဒုက္ကဋ်။ ။

၁၄။ ပရိသာဝနံ၊ ရေစစ်မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွံန့်ရှည်စွာ ယူဇ
နာခွဲခရီးသို့။ ဝဇန္တဿ၊ သွားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ။ အဒ္ဓါနေ၊ ခရီး
၌။ ယာစမာနဿ၊ ရေစစ်ကိုတောင်းပါလျက်။ အဒဒန္တဿ၊ မပေးသော
ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ။

၁၅။ ထုလ္လစ္စယံ ဖုသေ အင်္ဂံ၊ ဇာတစ္ဆေဒေန ဒုက္ကဋ်။
အာဗာဓပစ္စယာညတြ၊ သေသင်္ဂေ အတ္တဃာတနေ။ ။

၁၅။ အင်္ဂံဇာတစ္ဆေဒေန၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊
သို့။ ဖုသေ၊ ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာဟူသော အကြောင်းမှ။ အညတြ၊
ကြဉ်၍။ သေသင်္ဂေ၊ ကြွင်းသောနား၊ နှာခေါင်းစသော အင်္ဂါကိုဖြတ်ခြင်း
ကြောင့်၎င်း။ အတ္တဃာတနေ၊ အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်းစသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို
သတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ကဋ်၊ ။

၁၆။ စိတ္တပေါတ္တကရူပါနိ၊ န ကရေ န စ ကာရယေ။
န ဝုဠာပေယျ ဘုဇ္ဇန္တံ၊ အာရာမာရညဂေဟသု။ ။

၁၆။ စိတ္တပေါတ္တကရူပါနိ၊ ပန်းချီရေးသော အရုပ်၊ ပန်းပုထုသော
အရုပ်တို့ကို။ နကရေ၊ မိမိလည်းမပြုရာ။ နစကာရယေ၊ သူတပါး ကိုလည်းမပြု

စေရာ။ အာရာမာရညဂေဟသူ၊ အရံ၊တော၊ အိမ်တို့၌။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားဆဲသီ
တင်းငယ်ကို။ နဂုဠာပေယျ၊ နောက်မှလာသော သီတင်းကြီးသည်မထစေရာ။

[သုနံဟိသုစ-ဟူသော ပုဗ္ဗရိမိကို သုဟိသုကာရော- ဟူသောပရိမိမြစ်၏
သို့၊ ထိုပရိမိကို ဆန္ဒလက္ခဏာမြစ်ရကား-ဂေဟသူ-ဟုပြီးသည်။ ဝါ၊ ပရိမိဖြင့်
ပြုသော ဧ-ကို ဝုတ္တသန္တိအားဖြင့် အ-ပြုသည်။ သဒ္ဓနိတိအလိုကား ဣပြု၍ ဂေဟိသု
ရှိလို၏။]

၁၇။ ယာနာနိ ပုမယုတ္တာနိ၊ သိဝိကံ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ။
ပါဠိကိဉ္စ ဂိလာနဿ၊ ကပ္ပတေ အဘိရူဟိတုံ။ ။

၁၇။ ဂိလာနဿ၊ အား။ ပုမယုတ္တာနိ၊ နွားဖို၊ မြင်းထီးစသည်ကကုန်
သော။ ယာနာနိ၊ လှည်း၊ ရထားစသောယာဉ်တို့ကို၎င်း။ သိဝိကံ၊ ထမ်းစင်ကို
၎င်း။ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ၊ လက်ဖြင့်ငင်သောယာဉ်ကို၎င်း။ ပါဠိကိဉ္စ၊ သံလျင်းကို
၎င်း။ အဘိရူဟိတုံ၊ စီးခြင်းငှါ။ ကပ္ပတေ၊ ၎င်း။

၁၈။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာရဗ္ဘ ကရဏေ ဒဝံ။
ဒုက္ကဋံ ပရိသံ ဝါ ပိ၊ အညဿ ဥပလာဠနေ။ ။

၁၈။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ ဘုရားကို၊ တရားကို၊ သံဃာကို၎င်း။ အာရဗ္ဘ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဒဝံကရဏေ၊ ကျောက်ဘုရားလော၊ နွားတရားလော၊
သားအပေါင်းလောစသည်ဖြင့်ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၎င်း။ အညဿ၊
သူတပါး၏။ ပရိသံဝါပိ၊ ပရိသတ်ကိုလည်း။ ဥပလာဠနေ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း
စသည်ဖြင့်ဖြားယောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၎င်း။

[ဒဝေါတိ ပရိဟာသဝစနံ၊ တံ ယေနကေနစိ ပရိယာယေန ကိံ ဗုဒ္ဓေါ
သိလကဗုဒ္ဓေါ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ ကိံ ဓမ္မော ဂေါဓမ္မော အဇဓမ္မော၊ ကိံ သံဃော
မိဂသံဃော ပသုသံဃောတိအာဒိနာ နယေန တိဏိ ရတနာနိ အာရဗ္ဘ န
ကာတဗ္ဗံ။ ။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ သိလကဗုဒ္ဓေါ၊ ကျောက်ရုပ်ဘုရားလော။ ပဋိ
ဗုဒ္ဓေါ၊ အိပ်၍နိုးသလော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ။]

၁၉။ ကာယံ ဦရုံ နိမိတ္တံ ဝါ၊ ဘိက္ခုနီနံ န ဒဿယေ။
ဝိဝရိတွာ န သိဇ္ဈေယျ၊ တာ ကဒ္ဒမုဒကာဒိနာ။ ။

၁၉။ ဝိဝရိတွာ၊ သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်ကိုဘွင့်လှစ်၍။ ကာယံဦရုံနိမိတ္တံဝါ၊
ကိုယ်ကို၊ ပေါင်ကို၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို၎င်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ နဒဿယေ၊
တပ်စေခြင်းငှါမပြရာ။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ကဒ္ဒမုဒကာဒိနာ၊ ညွှန်ရေ
စသည်ဖြင့်။ နသိဇ္ဈေယျ၊ မသွန်းရာ။

၂၀။ အဂဏ္ဍတော စ ဩဝါဒံ၊ န ပစ္စာဟရတော ပိ စ။
ဗာလံ ဂိလာနံ ဂမိယံ၊ ဝဇ္ဇယိတွာန ဒုက္ကဋံ။ ။

၂၀။ ဗာလံဂိလာနံဂမိယံ၊ ဩဝါဒကိုခံခြင်းစသော အစီအရင်ကို မသိသောဗာလရဟန်း၊ မစွမ်းနိုင်သောဂိလာနရဟန်း၊ အထွက် တရက်နေ့ခရီးသွားလိုသောရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇယိတွာန၊ ကြည်၍။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကိုရပါအံ့လောဟု တောင်းပန်သောစကားကို။ အဂဏ္ဍတောစ၊ ဥပုသ်နေ့မခံမယူသောရဟန်းအား၎င်း၊ နပစ္စာဟရတောပိစ၊ အဆုံးအမရ-မရကို အထွက်တရက်နေ့တဘန်ပြန်၍ မကြားသော ရဟန်းအား၎င်း၊ ဒုက္ကဋံ၊ ၎င်း။

၂၁။ လောကာယတံ န ဝါစေယျ၊ ပလိတံ န စ ဂါဟယေ။
ပေဠာယ ပိ န ဘုဇ္ဇေယျ၊ န ကီဠေ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိတံ။ ။

၂၁။ လောကာယတံ၊ လောကကို ခွဲတတ်သော တိတ္ထိကျမ်းကို။ နဝါစေယျ၊ မပို့ချရာ။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကို။ နဂါဟယေ၊ မနုတ်ရာ။ ပေဠာယပိ၊ ကြေးနီစသည်ဖြင့်ပြုသော အုပ်၌လည်း။ နဘုဇ္ဇေယျ၊ မစားရာ။ ကိဉ္စိကိဉ္စိတံ၊ တကျစ်ရေး၌ ကစားခြင်းစသော တစုံတခုသော ကစားခြင်းကို။ နကီဠေ၊ မကစားရာ။

[အဋ္ဌပဒေဝိ ကိဠန္တိ-စသည်ဖြင့် လာသောဝတ္ထု၌ နဘိက္ခဝေ ဥစ္စာဝစာ-စသည်ဖြင့် ပညတ်သည်ကိုရည်၍ နကီဠေ-စသည်ကိုမိန့်သည်၊ ဤအရာကိုလည်း သတိမရကြသည် များ၏။]

၂၂။ ပါရုပေ န နိဝါသေယျ၊ ဂိဟိပါရုပနံ နိဝါ။
သနံ ကရေ သံဝေလ္လိယံ၊ ဒါယမာလိဗ္ဗယေယျ ဝါ။ ။

၂၂။ ဂိဟိပါရုပနံ၊ ပုဆိုးဖြူဝတ်သောသူ၏ရုံခြင်း၊ ပရိပိုဇ်၏ရုံခြင်းစသော လူတို့ကဲ့သို့ရုံခြင်းကို။ နပါရုပေ၊ မရုံရာ။ နိဝါသနံ၊ ဆင်နွှာမောင်းလား ငါးခြီးသဘွယ် လေးသွယ်အစွန်း ယပ်ဝန်းပမာ များစွာချိုး၍ ဝတ်ခြင်းဟူသော လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ခြင်းကို။ နနိဝါသေယျ၊ မဝတ်ရာ။ သံဝေလ္လိယံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်သိုင်းခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။ ဒါယံဝါ၊ တောကိုမူလည်း။ နအာလိဗ္ဗယေယျ၊ ပျက်စီးစေလို မြူးတူးလို၍ မီးမတိုက်ရာ။

၂၃။ ဝဇို ပယောဇယေ ယာစေ၊ နောညာတကပ္ပဝါရိတေ။
အတ္တနော ပရိဘောဂတ္ထံ၊ ဒိန္နမညဿ နော ဒဒေ။
အဂ္ဂံ ဂဟေတွာ ဘုတွာ ဝါ၊ ကတိပါဟံ ပုနော ဒဒေ။ ။

၂၃။ ဝဇီ၊ ကြွေးမြီအတိုးအပွားကို။ နောပယောဇယေ၊ မယှဉ်ရာ။ အညာတကပ္ပဝါရိတေ၊ အဆွေမတော်သသူ၊ မဘိတ်သသူတို့ကို။ နောယာစေ၊ မတောင်းရာ။ အတ္တနောပရိဘောဂတ္ထံ၊ မိမိ၏သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဒိန္နံ၊ ရည်မှတ်၍လှူအပ်သော ဆွမ်းသင်္ကန်းစသည်ကို။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ နောဒဒေ၊ မပေးရာ။ အဂ္ဂံဂဟေတွာဘုတွာဝါ၊ အဦးယူ၍၊ အဦးစား၍၎င်း။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်။ ဘုတွာဝါ၊ သုံးဆောင်၍၎င်း။ [ဤဘုတွာ-ပုဒ်ကား တန္တနည်း။] ပုနောဒဒေ၊ နောက်၌ပေးရ၏။

၂၄။ ဥဒ္ဓိဿ ယာစနေ ရက္ခံ၊ ဥ တွာ ဥ တွာဝ ဒဏ္ဍိနံ။

ဂီဝါဿ ဒဏ္ဍိတေ ဒဏ္ဍော၊ သယံ ဒဏ္ဍာ ပနေ ပန။

ဒဏ္ဍဿ အပ္ပ ဘေဒေန၊ ဥေ ယျာ ပါရာဇိကာဒိကာ။ ။

၂၄။ ဒဏ္ဍိနံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ ဥစ္စာဒဏ်သုံးဖြာတွင် ဥစ္စာဒဏ်ထားအံ့သည်ကို။ ဥ တွာ ဥ တွာဝါ၊ သိ၍၎င်း၊ မသိမူ၍၎င်း။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ဤသူဤအမှုကို ပြုပြီးပြီလတ္တံ့ဟုညွှန်ပြ၍။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ယာစနေ၊ တရားသူကြီးတို့ကိုတောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍိတေ၊ ဥစ္စာဒဏ် ထားသည်ရှိသော်။ ဒဏ္ဍော၊ ထားသောဥစ္စာဒဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုညွှန်ပြ၍ အစောင့်အရှောက် တောင်းသောရဟန်းအား။ ဂီဝါ၊ အစားထိုက်၏။ သယံဒဏ္ဍာပနေပန၊ ကိုယ်တိုင် ဥစ္စာဒဏ်ထားစေသည် ရှိသော်ကား။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဥစ္စာဒဏ်၏။ အပ္ပ ဘေဒေန၊ အဘိုးအထူးအားဖြင့်။ ပါရာဇိကာဒိကာ၊ ပါရာဇိက၊ ထုလွှစဉ်း၊ ဒုက္ကဋ်တို့ကို။ ဥေ ယျာ၊ ကုန်၏။

၂၅။ ဟရန္တေသု ပရိက္ခာရံ၊ စောရော စောရောတိ ဘာသိတေ။

အနတ္တာယေသံ ဂဏှန္တေ၊ ဒဏ္ဍံ ဂီဝါဿ တတ္တကံ။ ။

၂၅။ ပရိက္ခာရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းစသော ပရိက္ခရာကို။ ဟရန္တေသု၊ ခိုးသူတို့ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဆောင်ကုန်စဉ်။ ယေ၊ ထိုသူတို့၏။ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုခြင်းငှါ။ စောရောစောရောတိဘာသိတေ၊ ခိုးသူ-ခိုးသူဟုဆိုသောကြောင့်။ ဒဏ္ဍံဂဏှန္တေ၊ မင်း၊ အမတ်တို့ဥစ္စာဒဏ်ကို ယူသည်ရှိသော်။ တတ္တကံ၊ ထိုယူသမျှဥစ္စာဒဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုခိုးသူဟု ကြွေးဟစ်ကြော်ငြာသောရဟန်းအား။ ဂီဝါ၊ အစားထိုက်၏။

၂၆။ ဝိဃာသုစ္စာရသင်္ကာရံ၊ မုတ္တံ ဆဇေယျ ဒုက္ကဋံ။

ဗဟိပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ ဝဠုန္တေ နာဝလောကီယ။

ဟရိတေ ဝါ ပိ ဝိဟာဒိ၊ နာဠိကေရာဒိ ရောပိမေ။ ။

၂၆။ ပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ တံတိုင်း၊ နံရံတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝဠု၊ လူတို့ သွားလာသုံးဆောင်ရာ၌၎င်း။ ဝိဟာဒိနာဠိကေရာဒိရောပိမေ၊ စပါးစသည်၊ အုန်းပင်စသည်ကို စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော။ ဟရိတေဝါပိ၊ စိမ်းသော ကောက်ပဲ သစ်ပင်ရှိရာ၌၎င်း။ နာဝလောကိယ၊ မကြည့်မရှုမှု၍။ ဝိဃာသုစ္စာရသင်္ကာ- ရံမုတ္တံ၊ စားကြွင်း၊ ကျင်ကြီး၊ တံမြက်ချေး၊ ကျင်ငယ်ကို။ ဆဇ္ဈေယျ၊ စွန့်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။

၂၇။ ယောဇာပေတုံ ပယောဇေတုံ၊ ပယုတ္တာနိ စ ပဿိတုံ။
န လန္တံ ဓမ္မယုတ္တမ္ပိ၊ နန္တံ ဂီတဉ္စ ဝါဒိတံ။
ဥပဟာရံ ကရောမာတိ၊ ဝုတ္တေ ဝါ သမ္ပဒိန္နိတုံ။ ။

၂၇။ ဓမ္မယုတ္တမ္ပိ၊ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်နှင့် စပ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမှုနှင့် ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နန္တံဂီတဉ္စဝါဒိတံ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း ကို။ ယောဇာပေတုံ၊ သူတပါးကို ယှဉ်စေခြင်းကို၎င်း။ ယောဇေတုံ၊ မိမိ ယှဉ်ခြင်းကို၎င်း။ ပယုတ္တာနိစ ပဿိတုံ၊ ယှဉ်အပ်သော ကခြင်းစသည်တို့ကို ရှုခြင်းကို၎င်း။ ဥပဟာရံ၊ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ သမ္ပဒိန္နိတုံဝါ၊ ကောင်း၏ဟု ဝန်ခံခြင်းကို၎င်း။ န လန္တံ၊ မရအပ်။

၂၈။ ရာဇာဂါရံ ပေါက္ခရဏိ၊ ဥယျာနံ စိတ္တာဂါရကံ။
ကီဠတ္ထံ ဂစ္ဆတော ဒဋ္ဌု၊ အာရာမံ ဒုက္ကဋ္ဌံ ကတံ။ ။

၂၈။ ကီဠတ္ထံ၊ မင်း၏ကစားခြင်းငှါ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ရာဇာဂါရံ၊ မင်းကွန်းကို၎င်း။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို၎င်း။ ဥယျာနံ၊ မြို့ပဥယျာဉ် ကို၎င်း။ စိတ္တာဂါရကံ၊ ပန်းချီဆေးရေးသော စရပ်ကို၎င်း။ အာရာမံ၊ မြို့တွင်း ဥယျာဉ်အရံကို၎င်း။ ဒဋ္ဌု၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။

၂၉။ နဝေ နပ္ပဋိဗာဟေယျ၊ သနေနုဏှေ န စီဝရံ။
နိဒဟေယျ ခမာပေယျ၊ ဂရုနာ စ ပဏာမိတော။ ။

၂၉။ နဝေ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့ကို။ အာသနေန၊ နေရာမှ။ နပ္ပဋိဗာ ဟေယျ၊ မမြစ်ရာ။ ဥဏှေ၊ နေပူ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ နိဒဟေယျ၊ ကြာမြင့်စွာ မလှန်းရာ။ ဂရုနာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ် အပ်သောရဟန်းသည်။ ဂရုနာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ [ထည့်]ခမာပေယျ၊ သည်းခံစေရာ၏၊ ကန်တော့ရာ၏။
[ဂရုနာကား-တန္တနည်းအားဖြင့် ကာရိုက်ကံလည်း ဖြစ်သည်။]

၃၀။ အက္ခောသနေ ပရမ္မုခါ၊ အာပတ္တိဟိ စ သတ္တဟိ။
ဘိက္ခုံ ဥပါသကံ၊ ဝါ ပိ၊ အညေနော စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၃၀။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပရမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ သတ္တဟိအာပတ္တိဟိစ၊ ခုနစ်
ပါးသောအာပတ်တို့ဖြင့်၎င်း။ အညေနောစ၊ အာပတ်မှတပါး ဇာတ်စသော
ကိုးပါးသော ဩမသဝတ္ထု၊ ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဥပါသကံ
ဝါပိ၊ ဒါယကာကိုလည်း။ အညေနောစ၊ အာပတ်မှတပါး ဇာတ်စသော
ကိုးပါးသောဩမသဝတ္ထု၊ ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အက္ခော
သနေ၊ ဆဲရေးခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၃၁။ န လဗ္ဘံ ဝိနိပါတေတုံ၊ သဒ္ဓါဒေယျဉ္စ စိဝရံ။
လဗ္ဘံ ပိတူနံ သေသာနံ၊ ဉ္ဇတိနမ္မိ န လဗ္ဘတိ။ ။

၃၁။ သဒ္ဓါဒေယျဉ္စစိဝရံ၊ သဒ္ဓါ၍လှသော သင်္ကန်းကို၎င်း။ အညံ၊ တပါး
သော ပစ္စည်းကို၎င်း။ [ထည့်။] ဝိနိပါတေတုံ၊ မိဘမှ တပါးသောသူကိုပေး
သဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ နလဗ္ဘံ၊ မရအပ်။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။
[ထည့်။] လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။ သေသာနံ၊ မိဘမှကြွင်းသောသူတို့အား။ ဉ္ဇတိ
နမ္မိ၊ ဆွေမျိုးတို့အားလည်း။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။

၃၂။ ဝဿံဝုတ္တောညတောညတြ၊ ဘာဂံဂဏှေယျ ဒုက္ကဋံ။
ပဋိဒေယျ နဌေ ဇိဏှော၊ ဂိဝါ နော ဒေယျ စောဒိတော။
ဓုရနိက္ခေပတော တေသံ၊ ဟောတိ ဘဏ္ဍာဂ္ဂကာရိယော။ ။

၃၂။ အညတြ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ ဝဿံဝုတ္တော၊ ဝါကျွတ်သော
ရဟန်းသည်။ အညတော၊ တပါးသောကျောင်းမှ။ ဘာဂံ၊ သင်္ကန်းအဘို့ကို။
ဂဏှေယျ၊ ခံယူငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ပဋိဒေယျ၊ ခံယူရာမှာ ပြန်၍ပေးရာ၏။
နဌေ၊ ပျောက်သော်၎င်း။ ဇိဏှော၊ ဆွေးမြည့်သော်၎င်း။ ဂိဝါ၊ အစားပေး
အပ်၏။ စောဒိတော၊ သင်္ကန်းရှင်တို့တောင်းအပ်သော ရဟန်းသည်။ နော
ဒေယျ၊ မပေးငြားအံ့။ တေသံ၊ ထိုသင်္ကန်းရှင်ရဟန်းတို့၏။ ဓုရနိက္ခေပတော၊
ဝန်ချခြင်းကြောင့်။ ဘဏ္ဍာဂ္ဂကာရိယော၊ ဘဏ္ဍာဘိုးဖြင့် ပြုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။

၃၃။ န သန္တရုတ္တရော ဂါမံ၊ ကလ္လော ဝါ သဥပါဟနော။
ပဝိသေယျ န ဓာရေယျ၊ စာမရိံ မကသဗီဇနိံ။ ။

၃၃။ သန္တရုတ္တရော၊ သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်ကိုသာ ဝတ်ရုံ၍၎င်း။ ကလ္လော၊
ဤသာရွှင်လန်းကျန်းမာလျက်။ သဥပါဟနောဝါ၊ ဘိနပ်စီး၍၎င်း။ ဂါမံ၊ သို့။

နပဝိသေယျ၊မဝင်ရာ။ စာမရိမကသဗီဇနိ။ စာမရိမြီးဖြင့်ပြုအပ်သော ယင်နှင့် ယပ်ကို။ နဓာရေယျ၊ မဆောင်ရာ။

၃၄။ ။အဂိလာနော န ဆိန္ဒေယျ၊ ကေသေ ကတ္တရိယာ ဗဟိ။
အာရာမတော န ဓာရေယျ၊ ဆတ္တိ လဗ္ဘတိ ဂုတ္တိယာ။ ။

၃၄။ အဂိလာနော၊ မနာသောရဟန်းသည်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ကတ္တရိယာ၊ ကတ်ကျေးဖြင့်။ နဆိန္ဒေယျ၊ မကိုက်ဖြတ်ရာ။ အာရာမတော၊ အရံ၏ ဥပစာမှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဆတ္တိ၊ ကို။ နဓာရေယျ၊ ရာ။ ဂုတ္တိယာ၊ မိုဗ်းအခါ သင်္ကန်းကို လုံစေခြင်း၊ သားရဲ-ခိုးသူဘေးကြောင့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ငှါ။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းကို။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ၏။

[*အခွံအကြေး၊ ခွါတည့်နှေး၊ ကတ်ကျေးတရထည်။
ဟူသည်ကို ရှု၍ ကတ်ကျေးကို ရေးသားရွတ်ဘတ်လေ။]

၃၅။ ဝဟေယျ နဘတော ကာဇံ၊ ကေန္တရိကကာဇကံ။
သီသက္ခန္ဓကဋိဘာရာ၊ ဟတ္ထာလမ္ဗော စ လဗ္ဘတိ။ ။

၃၅။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို။ နဝဟေယျ၊ မထမ်းရာ။ ကေန္တရိကကာဇကံ၊ တဘက်ဝန်ရှိသောထမ်းပိုး၊ အလယ်၌ ဝန်ရှိသောထမ်းပိုးကို။ ဝဟေယျ၊ ထမ်းရာ၏။ သီသက္ခန္ဓကဋိဘာရာ၊ ခေါင်းဝန်၊ ပခုံးဝန်၊ ခါးဝန်တို့ကို၎င်း။ ဟတ္ထာလမ္ဗောစ၊ လက်ဆွဲဝန်ကို၎င်း။ ဝဟိတုံ၊ ငှါ။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၃၆။ အာပတ္တိယာ အနောကာသ၊ ကတံ စောဒေယျ ဒုက္ကဋုံ။
သုဒ္ဓဿ စ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ တထာ ဩကာသကာရဏေ။ ။

၃၆။ အနောကာသကတံ၊ စောဒနာခွင့် မတောင်းအပ်သောရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေယျ၊ စာဝန၊ အက္ခောသ၊ ကမ္မဝုဋ္ဌာန အလိုဖြင့် စောဒနာ ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋုံ၊ ၏။ သုဒ္ဓဿစ၊ စင်ကြယ်သော ရဟန်းအားလည်း။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဩကာသကာရဏေ၊ စောဒနာခွင့်တောင်းခြင်းကြောင့်။ တထာ၊ တူ။ ဒုက္ကဋုံ၊ ၏။

၃၇။ အဋ္ဌဂ်္ဂလာမိကံ မဉ္ဇ၊ ပဋိပပါဒံ န ဓာရယေ။
ပကဗျဂ်္ဂလျာ သတ္တာနံ၊ မဉ္ဇ ဝါ ဥစ္စပါဒကံ။ ။

၃၇။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပကဗျဂ်္ဂလျာ၊ ပကတိသော မဇ္ဈိမပုရိသ လက်သစ်ဖြင့်။ အဋ္ဌဂ်္ဂလာမိကံ၊ လက်ရှစ်သစ်ထက် လွန်သော။ မဉ္ဇပဋိပပါဒံ၊

ညောင်စောင်းခြေအခံကို၎င်း။ ဥစ္စာပါဒကံ၊ တတောင့်ထွာထက်မြင့်သော
အခြေရှိသော။ မဇ္ဈိဝါ၊ ကို၎င်း။ နဓာရယေ၊ ရာ။

[အဋ္ဌကထာ၌ မနုဿာနံပမာဏဂုံလေန ဟူ၏။]

၃၈။ မူဂဗ္ဗတာဒိ ဂဏှေယျ၊ ဒုက္ကဋ် တိတ္ထိယဗ္ဗတံ။
ခုရဘဏ္ဍံ ပရိဟရေ၊ တထာ နှာပိတပုဗ္ဗကော။ ။

၃၈။ မူဂဗ္ဗတာဒိ၊ သူအ-အလား စကားမဆိုသော အကျင့်အစရှိသော။
တိတ္ထိယဗ္ဗတံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို။ ဂဏှေယျ၊ ကျင့်ဆောက်တည်ငြားအံ့။
ဒုက္ကဋ်၊ ၏။ နှာပိတပုဗ္ဗကော၊ ဆေတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည်။
ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်စုန်းဘဏ္ဍာကို။ ပရိဟရေ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ တထာ၊ တူ။
ဒုက္ကဋ်၊ ၏။

[ကေသလောမနဓေ ဆိန္ဒတိတိ ဆေတ္တာ-ဟူသည်နှင့်အညီ ဆေတ္တာသည်ကို
ရေးလေ။ ။ချွတ်ယွင်းစေတတ်၊ ခောသောခတ်သို့၊ ဥပစ္ဆေဒ-ဟူသော အလင်္ကာ
၌ ကဲ့သို့ရွတ်ဘတ်လေ။]

၃၉။ ယံကိဉ္စိ ယာစိတုံ ဟတ္ထ၊ ကမ္မံ တဒနုသာရတော။
လဒ္ဓံ ဂဟေတုံ နိက္ကမ္မ၊ မယာစိတွာ ပိ ကပ္ပဘိ။
ကာရေတုမာဟရာပေတုံ၊ ယံကိဉ္စိပရသန္တကံ။ ။

၃၉။ ယံကိဉ္စိ၊ သူခပ်သိမ်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှု
ကို။ ယာစိတုံ၊ ငှါ၎င်း။ တဒနုသာရတော၊ ထိုလက်မှုတောင်းသည်ကိုအစဉ်
မှီးသဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ၎င်း။ နိက္ကမ္မံ၊ အမှုခရှိ
ပျင်းရိသောသူကို။ အယာစိတွာပိ၊ မတောင်းဘဲလည်း။ ကာရေတုံ၊ ငှါ၎င်း။
ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အပရသန္တကံ၊ အရှင်မရှိသောဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတုံ၊
ဆောင်စေခြင်းငှါ၎င်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

[ယာစိတုံ၌-ယာစဓာတ် ဒွိကမ္မကဖြစ်၍ ယံကိဉ္စိပုဒ် ဝိသေသနဖြစ်သော
အခါကရဏံ-ဟု ကံတခုထည့်၊ အာဟရာပေတုံ ၌-ဟရဓာတ်လည်း ဒွိကမ္မက
၎င်းဖြစ်၍ အပရသန္တကံ၊ ကို။ ယံကိဉ္စိ၊ ကို။ ဟူ၍၎င်း၊ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံထည့်၍၎င်း
သမ္မန်။]

၄၀။ ဂိဟိနံ ဂေါပကေ ဒေန္တေ၊ ဂဟေတုံ ဒေတိ ယတ္တကံ။
လဒ္ဓံ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ သံဃစေတိယသန္တကံ။ ။

၄၀။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ ဂေါပကေ၊ အရံစောင့်သည်။ ဒေန္တေ၊ ပေးသည်
ရှိသော်။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော သစ်သီးစသည်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။

တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သော သစ်သီးစသည်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ခံခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ သံဃစေတိယသန္တကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာ၊ စေတီဥစ္စာကို။ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ နေ့တိုင်း ဤမျှစားဟု ပိုင်းခြားတိုင်းကို မလွန်မှု၍။ လဒ္ဓံ၊ အရံစောင့် ရထိုက်သော အသီးစသည်ကို။ ဒါတုံ၊ အရံစောင့်ပေးခြင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ပေးသည်ကို ခံခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။

[လဒ္ဓံကား-ဒီပကနည်း၊ တန္တနည်း၊ လဗ္ဘလည်းရှိ၏။]

၄၁။ ဒွိဟာပဇ္ဇေယျ အာပတ္တိံ၊ ကာယဝါစာဟိ ဝါ ဆဟိ။
အလဇ္ဇိညာဏကုက္ကုစ္စ၊ ပကတတ္တာ သတိပ္ပ ဝါ။
အကပ္ပိယေ ဝါ ကပ္ပိယေ၊ ကပ္ပါကပ္ပိယသညိတာ။ ။

၄၁။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိဝါ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်တို့ကြောင့်၎င်း။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော သမုဋ္ဌာန်တို့ကြောင့်၎င်း။ အလဇ္ဇိညာဏကုက္ကုစ္စပကတတ္တာ၊ အရှက်မရှိသည်၊ မသိသည်၊ ကုက္ကုစ္စနိုင်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သတိပ္ပဝါ၊ သတိမေ့ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အကပ္ပိယေဝါ၊ မအပ်သောဝံသားစသည်၌၎င်း။ ကပ္ပိယေ၊ အပ်သောဝက်သားစသည်၌၎င်း။ ကပ္ပါကပ္ပိယသညိတာ၊ အပ်သောဝက်သား၊ မအပ်သောဝံသားဟု အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

၄၂။ အလဇ္ဇိညာဏတာပတ္တိံ၊ ကာယဝါစာဟိ ဆာဒယေ။
လိင်္ဂေ သံဃေ ဂဏေကသ္မိံ၊ စတုဓာပတ္တိဝုဋ္ဌိတိ။ ။

၄၂။ အလဇ္ဇိညာဏတာပတ္တိံ၊ အရှက်မဲ့ခြင်း၊ မသိခြင်းကြောင့်သင့်သော အာပတ်ကို။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်တို့ဖြင့်။ ဆာဒယေ၊ ဖုံးလွှမ်းငြားအံ့။ လိင်္ဂေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ သံဃေဂဏေကသ္မိံ၊ သံဃာကြောင့်၊ ဂိုဏ်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကြောင့်၎င်း။ စတုဓာ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌိတိ၊ အာပတ်မှထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[လိင်္ဂေစသည်ကား-စတုဓာ၏သင်္ချေတည်း။ ဤသို့သင်္ချာ၊ သင်္ချေ၊ သရုပ်၊ သရုပ်ဝန္တနေသည်ကား နည်း၏။ ပဌမန္တနေသည်သာများ၏။ ဤနည်းတူ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့် နေသင့်သည်ကိုသိအပ်၏။ ဝါ၊ လိင်္ဂေစသည်၌ လိင်္ဂသိဝိဘတ်ကိုပြေ၍ လိင်္ဂေ၊ လိင်ပြန်ခြင်း၎င်း။ ပ။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန်။ ။ ဝါ၊ ၎င်းသိဝိဘတ်ကိုဟောတွတ္တ၌သက်၍ပြေ။ ဝါ၊ ပစ္စက္ခ၌သက္ခမိသက်။]

၄၃။ ပရိကထောဘာသဝိညတ္တိ၊ န လဗ္ဘာ ပစ္စယဒ္ဓယေ။
ဝိညတ္တိ ယေဝ တတိယေ၊ သေသေ သဗ္ဗမ္ပိ လဗ္ဘတိ။ ။

၄၃။ ပစ္စယဒ္ဓယေ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းပစ္စည်းနှစ်ပါးအပေါင်း၌။ ပရိကထောဘာသဝိညတ္တိ၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်း၊ အရိပ်ပြခြင်း၊ တောင်းခြင်း၊ နိမိတ်ပြခြင်းလေးပါးကို။ နလဗ္ဗာ၊ မရအပ်။ တတိယေ၊ ကျောင်းပစ္စည်း၌။ ဝိညတ္တိယေဝ၊ တောင်းခြင်းကိုသာလျှင်။ နလဗ္ဗာ၊ အပ်။ သေသေ၊ ကြွင်းသောဆေးပစ္စည်း၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ပရိကထာစသော လေးပါးလုံးကိုလည်း။ လဗ္ဗတိ၊ ၏။

[နိမိတ္တကမ္မကိုကား-အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏။]

၄၄။ န ရူဟတစ္စယေ ဒါနံ၊ ပဉ္စန္ဓံ သဟဓမ္မိနံ။
သံဃဿေဝ စ တံ ဟောတိ၊ ဂိဟိနံ ပန ရူဟတိ။ ။

၄၄။ ပဉ္စန္ဓံသဟဓမ္မိနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေဒါနံ၊ ငါးသေလွန်ခါ ငါးဥစ္စာကို ယူရစ်ဟုပေးခြင်းသည်။ နရူဟတိ၊ ခံသူသို့မရောက်။ တံ၊ ထိုဒါနလက္ခဏာ မရှိပါ၍ ပေးရာမရောက်သော ဥစ္စာသည်။ သံဃဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ [ထည့်။] ဟောတိ၊ ၏။ ဂိဟိနံပန၊ တို့၏ကား။ သန္တကေ၊ ၌။ [ထည့်။] အစ္စယေဒါနံ၊ သည်။ ရူဟတိ၊ ၏။

[တ္ထေဝ ကေစ္စေဝိနယဓရာ ဂိဟိနန္တိပဒံ သမ္ပဒါနန္တိ ဂဟေတွာ ဘိက္ခုနံ သန္တကံ အစ္စယဒါနဝသေန ဂိဟိနံ ဒေန္တော ရူဟတိ။ ပဉ္စန္ဓံ ပန သဟဓမ္မိကာနံ ဒေန္တော န ရူဟတိတိ ဝဒန္တိ။ ဧဝံသန္တေ မာတာပိတုနံ ဒေန္တောပိ န ရူဟေယျ၊ တေသံပိ ဂိဟိဘူတတ္တာ။ အထ စ ပန မာတု ဟောတု၊ ပိတု ဟောတု၊ အညဿ ဝါ ကဿပိ ဟောတုတိ ဝဒတိ၊ တေသံ န ဟောတိတိ ဝစနတော န ရူဟတိတိ ဝိညာယတိ။ တဿှာ ဂိဟိနံ ပနာတိ ဣဒံ န သမ္ပဒါနဝစနံ၊ အထခေါ သာမိ ဝစနမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေန ဂိဟိနံ ပန သန္တကံ အစ္စယဒါနံ ရူဟတိတိ သမ္ပန္နော ကာတဗ္ဗော။ ပ။ ယဒိဧဝံ ဂိဟိနန္တိပဒဿ အသမ္ပဒါနတ္ထေသတိ ကတမံ သမ္ပဒါနံ ဟောတိတိ၊ ယဿကဿပိတိ ပဒံ။ ။ ဝိနယာလင်္ကာရ။]

၄၅။ ဘိက္ခု ဝါ သာမဏေရော ဝါ၊ မရေယျံ ယဒျုပ္ပဿယေ။
ဘိက္ခုသံဃောဝ ဒါယဇ္ဇော၊ တတ္ထ သေသေပျယံ နယော။ ။

၄၅။ ဘိက္ခုဝါ၊ သည်၎င်း။ သာမဏေရောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဿယေ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်း၌။ ယဒိမရေယျံ၊ အကယ်၍သေကုန်ငြားအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသေသောရဟန်း၊ သာမဏေဥစ္စာ၌။ ဘိက္ခုသံဃောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒါယဇ္ဇော၊ အမွေခံထိုက်၏။ သေသေပိ၊ ကြွင်းသောရဟန်း ယောက်ျားကျောင်း၌ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဘိက္ခုမာန်၊ သာမဏေရီသေရာ၌လည်း။ အယံ နယော၊ ဤနည်းတူတည်း။

၄၆။ ပုရိမဿေဝိမံ ဒိန္နံ၊ ဒေဟိ နေတွာသုကဿ စ။
 ပစ္ဆိမဿေဝ ဒမ္ပိတိ၊ ဒိန္နံ ဥတွာ ဣမံ ဝိမိံ။
 ဂဏှေ ဝိဿာသဂါဟံ ဝါ၊ မိဋ္ဌေ မတကစီဝရံ။ ။

၄၆။ ဣမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ အသုကဿ၊ ဤမည်သော
 ရဟန်းအား။ ဒေဟိ၊ ပေးချေဟူ၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာသည်။ ပုရိ
 မဿေဝ၊ ရှေးပေးတတ်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ စ၊
 ထိုမှတစ်ပါး။ ဣမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ အသုကဿ၊ အား။ ဒမ္ပိတိ၊ ပေး၏ဟူ၍။ ဒိန္နံ၊
 သည်။ ပစ္ဆိမဿေဝ၊ နောက်ပေးအပ်သောရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊
 ဥစ္စာတည်း။ ဣမံဝိမိံ၊ ဤဥစ္စာရှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်သောအစီအရင်ကို။ ဥတွာ၊
 သိ၍။ ဝိဿာသဂါဟံဝါ၊ ဥစ္စာရှင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်းကိုမူလည်း။
 ဂဏှေ၊ ယူရာ၏။ မတကစီဝရံ၊ သူသေသင်္ကန်းကိုမူလည်း။ အမိဋ္ဌေ၊ ငါ့အား
 ရောက်၏-ဟု မိဋ္ဌာန်ရာ၏။

၄၇။ လောဟဘဏှေ ပဟရဏိံ၊ ဒါရုဘဏှေ စ ဒါရုဇံ။
 ပတ္တိံ ပါဒုကပလ္လက်ံ၊ အာသန္နိံ မတ္တိကာမယေ။
 ဌပေတွာ ကပ္ပတိ သဗ္ဗံ၊ ကတကံ ကုမ္ဘကာရိကန္တိ။ ။

၄၇။ လောဟဘဏှေ၊ သံ၊ ကြေးဘဏှာ၌။ ပဟရဏိံ၊ လက်နက်ကို။
 ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသံ၊ ကြေးဘဏှာသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဒါရု
 ဘဏှေ၊ သစ်ဘဏှာ၌။ ဒါရုဇံ၊ ပတ္တိံ၊ သစ်သားဖြစ်သောသပိတ်ကို၎င်း။ ပါဒုက
 ပလ္လက်ံ၊ ခြေနင်းဘိနပ်၊ အခြေ၌သားရဲရုပ်ထူသော ပလ္လင်ကို၎င်း။ အာသန္နိံ၊
 အခြေမြင့်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသောသစ်ဘဏှာသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ မတ္တိကာမယေ၊ မြေဖြင့်ပြုသောဘဏှာ
 ၌။ ကတကံ၊ ပဒုမာကြာချက်သဏှာန် ဆူးပြုတ်အရုပ်ထူ၍ ပြုအပ်သောခြေ
 ပွတ်ကို၎င်း။ ကုမ္ဘကာရိကံ၊ ဓနိယထေရ်၏ ကုဋိကဲ့သို့သောသဗ္ဗမတ္တိကာ
 မယကုဋိကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော မြေဘဏှာသည်။
 ကပ္ပတိ၊ ၏။

[ကတကံ နာမ ပဒုမကဏ္ဍိကာကာရံ ပါဒသံသနတ္ထံ ကဏ္ဍကေ ဌပေတွာ
 ကတံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။]

ပကိဏ္ဍကပြီး၏။

၄၂-ဒေသနာ

၁။ စာဂေါ ယော ဘိက္ခုဘာဝဿ၊ သာ ပါရာဇိကဒေသနာ။
ယထာဝုတ္တေန ဝုဠာနံ၊ ဂရုကာပတ္တိဒေသနာ။ ။

၁။ ဒေသနာတိ၊ ကား။ ဘိက္ခုဘာဝဿ၊ ဘိက္ခုဘောတည်းဟူသော
ရဟန်း၏အသွင်ကို။ ယောစာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ
စဇနာ၊ ထိုစွန့်ခြင်းသည်။ ပါရာဇိကဒေသနာ၊ ငါပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီဟု
ကြားခြင်းမည်၏။ ယထာဝုတ္တေန၊ ဆာဒေတိ ဇာနဗာပန္နံ-စသော ဆိုအပ်
ပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ ဝုဠာနံ၊ အာပတ်မှထခြင်းသည်။ ဂရုကာပတ္တိဒေသနာ၊
သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ကြားခြင်းမည်၏။

[အပစ္စယော ဣဏာ ဒုတိယော၊ ဣပစ္စယောပုမေသိယံ၊ ဟူရကား စာဂေါ
ပုဒ်သည် ဣပစ္စယန္တပုလ္လင်မြဲသောကြောင့် ဒေသနာဟူသော ပဋ္ဌာနပုဒ်၏လိင်ကို
မယူ။]

ဝုတ္တဿ ဝက္ခမာနဿ၊ သဗ္ဗာဒိလိင်္ဂမာဒိယိ။
ဝုတ္တဿ သမာသေ ဝါကျေ၊ အဘိဓမ္မော စ သောဇ္ဇတိ။
ဇ္ဇတရေ ဝက္ခမာနဿ၊ ယောစာဂေါ သာဝ ဒေသနာ။

သဗ္ဗာဒိ၊ သဗ္ဗစသောသဗ္ဗနာမ်သည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်၏၎င်း၊
ဝက္ခမာနဿ၊ ဆိုသတ္တံ့သောပုဒ်၏၎င်း။ လိင်္ဂံ၊လိင်ကို။ အာဒိယိ၊ ယူ၏။ သမာ
သေဝါကျေ၊ သမာသ်ဝါကျ၌။ ဝုတ္တဿ၊၏။ လိင်္ဂံကို။ အာဒိယိ၊ ၏။ အဘိ
ဓမ္မောစသောဇ္ဇတိ၊အဘိဓမ္မော စ သော ပိဋကဉ္စာတိ အဘိဓမ္မပိဋကံ ဟူသည်
တည်း။ ဇ္ဇတရေ၊သမာသ်ဝါကျမှတပါးသော ဝါကျ၌။ ဝက္ခမာနဿ၊၏။လိင်္ဂံကို။
အာဒိယိ၊ ၏။ ယောစာဂေါသာဝဒေသနာ၊ ဒေသနာဟူသည်တည်း။

[သမာသ်ဝါကျ၌ ရှေးပုဒ်ကို ဝံသည့်မြဲ၏၊ တပါးသောဝါကျ၌ ရှေ့နောက်
ဝံသမြဲ။]

၂။ ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတွာ၊ ပဂ္ဂဟိတွာန အဉ္ဇလိံ။
ထုလ္လစ္စယာဒိံ ဒေသေယျ၊ ဝေမေကဿ သန္တိကေ။ ။

အဟံ ဘန္တေ ဧကံ တုလ္လစ္စယာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ၊ တံ တုမှမူလေ
ပဋိဒေသေမီတိ ဝတွာ၊ တေန ပဿသိ အာဝုသော တံ အာပတ္တိန္တိ
ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမီတိ ဝတွာ၊ ပုန တေန အာယတိံ
အာဝုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာရ သုဠ၊ ဘန္တေ သံဝ-
ရိဿာမီတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။အဟံ ဘန္တေ ဒွေ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော

အာပဇ္ဇိံ၊ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ
တာ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမီတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။နိဿဂ္ဂိယေသု ပန ဣဒံ
မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာ-
ယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမီတိ၊ ဣမာနိ မေ ဘန္တေ စီဝရာနိ ဧတံ ဝေ
ဘန္တေ စီဝရံ၊ ဧတာနိ မေ ဘန္တေ စီဝရာနိ၊ ဒသာဟာတိက္ကန္တာနိ
နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ဧတာနာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမီတိ။

၂။ ကေဿ၊ ရဟန်းတပါး၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ကြောင့်။
နိသီဒိတွာ၊ ရှိ။ အဉ္ဇလိံ၊ ဆယ်ခုပေါင်းစည်း လက်သည်းဖြူလွှဲ တောက်ပ
သော လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏိတွာန၊ ဦးထိပ်အပြင် မြှောက်ချီတင်၍။ ထုလ္လစ္စ
ယာဒိံ၊ ထုလ္လစ္စဉ်းစသော အာပတ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။
ဒေသေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ
ထုလ္လစ္စယာပတ္တိံ၊ တခုသော ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။
တံ၊ ထိုတခုသောထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို။ တုမှမူလေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌။
ပဋိဒေသေမိ၊ ရှေးရှုကြားပါ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ အာပတ်သင့်သော ရဟန်း
ကြားသောကြောင့်။ တေန၊ ထိုအာပတ်ကိုခံသော ရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်။ တွံ၊ ငါ့ရှင်သည်။ တံအာပတ္တိံ၊ ထိုတခုသော ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို။
ပဿသိ၊ ရှုပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ
ပဿာမိ၊ ဩရှုပါ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဘန်။ တေန၊ ထိုခံသော
ရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အာယတိံ၊ ဌ။ သံဝရေယျာသိ၊ စောင့်ဘိ
လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သုဠ၊
လွန်စွာ။ ဝါ၊ သာဓုသုဠ၊ မြဲမြံစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ စောင့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ။

[ပဿသိ၊ ရှု၏သော၊ ရှုလော့-ဟု ပုစ္ဆာ၊ အာဏတ္တိအနက် သမ္ပန်ကြသည်မှာ
ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်သည် ထိုအနက်၌မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် အာပတ်ထင်ရှားရှိလျက်
ရှုခဲ့သည့်အရာကို ရှုပေသည်ဟု ပသံသတ္တ၌ ဝတ္တမာန်သင့်သည်၊ ပဿသု-ဘုအပ်
လျက် ဥကို ဣပြသော်၎င်း၊ ပသေယျာသိ-ဘုအပ်လျက် ယေျာသိကို အာသိပြု၍
ရသေပြသော်၎င်း ပုစ္ဆာ၊ အာဏတ္တိသင့်၏။

ယခုအခါကား ဤကြားနည်းမှထူး၍ ဂရုဏအာပတ် ရှိလျှင်လည်း ပကာသန
ဖြစ်လျှင်းအောင် “အဟံဘန္တေ သဗ္ဗာအာပတ္တိယော အာရောစေမိ” ဟုကြားလျှင်
“သာဓုသာဓု” ဟုခံ၍ သဘောတူဝတ္ထုရှိလျက် ကြားမိခဲ့လျှင် သင့်ကောင်းသော
ဒုက္ကဋ်ပါလေအောင် “အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာအာပတ္တိ-
ယော” စသည်ဖြင့်ကြားပြန်သည်။ ယင်းသို့ကြားရာ၌၎င်း ဒုက္ကဋ်ပါပြီဖြစ်၍ အလျင်

ကြားသော ရဟန်းသည် နောက်တဖန်ထပ်၍ ကြားပြန်ခြင်းကား အလျဉ်းမသင့်၊
ဂိုဏ်း၊ သံဃာ အားကြားခြင်းကို ပါဠိတော်မှယူ။]

ဘန္တေ၊ ရာဇံ။ အဟံ၊ သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော၊
တို့သို့။ပ။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ပ။ တာ၊ ထိုထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်
တို့ကို။တုမှမူလေ၊၌။ပဋိဒေသေမိ၊၏။ဣတိ၊သို့။ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

နိဿဂ္ဂိယေသုပန၊ စွန့်၍ကြားအပ်သော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့၌ကား။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ ၏။ ဣဒံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ်၌တထည်သော ဤသင်္ကန်းကို။
မေ-မယာ၊သည်။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်စေအပ်ပြီ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
စွန့်အပ်၏။ ဝါ၊ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်ပြီ။
နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ဝါ၊ဣဒံစီဝရံ၊ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်သည် လွန်သည်
ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်လွန်
သည်ဖြစ်၍၊ လွန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဆယ်ရက်သည် လွန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
လွန်သောဆယ်ရက်ရှိသည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။ဝါ၊ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ သော။
ဣဒံစီဝရံ၊ကို။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။အဟံ၊သည်။ဣမံ၊ဟတ္ထပါသ်၌တထည်သော တထည်
သော ဤသင်္ကန်းကို။ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ စွန့်၏။
ဣတိ၊သို့။နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ [ထည့်။] ဣမာနိစီဝရာနိ၊ ဟတ္ထပါသ်၌ များစွာ
သော ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ပ။ ဧတံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌တထည်သော
ထိုသင်္ကန်းကို။ပ။ ဧတေနိစီဝရာနိ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌များစွာသော
ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ပ။ ဧတေနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ အား။
နိဿဇ္ဇာမိ၊၏။ဣတိ၊သို့။နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။

၃။ နိဿဇ္ဇိတွာန ဒေသေယျ၊ အာပတ္တိံ တေန ဘိက္ခုနာ။
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ အာပတ္တိံ၊ ဒေယျံ နိဿဇ္ဇစီဝရံ။ ။

ဣမံ ဣမာနိ ဧတံ ဧတေနိ စီဝရာနိ အာယသ္မတော ဒဗ္ဗိတိ။ ။
ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ရတ္တိဝိပုဉ္ဇံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ
နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ အကာလစီဝရံ မာသာတိက္ကန္တံ
နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစီဝရံ အညာတိကာယ
ဘိက္ခုနိယာ ဓောဝါပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ
အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ဟတ္ထတော ပဋိဂ္ဂဟိတံ အညတြ ပါရိ-
ဝတ္တကာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အညာတကံ ဂဟ-

ပတိကံ ဝိညာပိတံ အညတြ သမယာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ
 စီဝရံ အညာတကံ ဂဟပတိကံ တတုတ္တရိ ဝိညာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။
 ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတံ အညာတကံ ဂဟပတိကံ
 ဥပသင်္ကမိတွာ ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ
 ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတေ အညာတကေ ဂဟပတိကေ ဥပသင်္ကမိတွာ
 ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အတိရေက-
 တိက္ခတ္တု စောဒနာယ အတိရေကဆက္ခတ္တု ဌာနေန အဘိနိပ္ပုဒိတံ
 နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ကောသေယုမိဿကံ သန္တတံ ကာ-
 ရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ သုဒ္ဓကာဠကာနံ ဧဠက-
 လောမာနံ သန္တတံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ
 သန္တတံ အနာဒိယိတွာ တုလံ ဩဒါတာနံ တုလံ ဂေါစရိယာနံ
 ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္တတံ ဦနဆဗ္ဗ-
 သံ ကာရာပိတံ အညတြဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ
 မေ ဘန္တေ နိသီဒနသန္တတံ အနာဒိယိတွာ ပုရာဏသန္တတဿ
 သာမန္တာ သုဂတဝိဒတ္ထိံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣမာနိ မေ
 ဘန္တေ ဧဠကလောမာနိ တိယောဇနပရမံ အတိက္ကာမိတာနိ နိဿ-
 ဂ္ဂိယာနိ။ ။ ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ဧဠကလောမာနိ အညာတိကာယ
 ဘိက္ခုနိယာ ဓောဝါပိတာနိ နိဿဂ္ဂိယာနိ။ ။ အဟံ ဘန္တေ ရူပိ-
 ယံ ပဋိဂ္ဂဟေသိံ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ
 နိဿဇ္ဇာမိ။ ။ အဟံ ဘန္တေ နာနပ္ပကာရကံ ရူပိယသံဝေါဟာရံ
 သမာပဇ္ဇိံ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿ-
 ဇ္ဇာမိတိ။

၃။ နိဿဇ္ဇိတွာန၊ ပြီး၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေယု၊ ရာ၏။ တေနဘိက္ခုနာ၊
 ထိုစွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို ခံရသောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂ-
 ဟေတွာ၊ ခံပြီး၍။ ဣမံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ်ဌတည်သော တထည်သော ဤသင်္ကန်း
 ကို။ ပ။ အာယသ္မတော၊ သင်္ကန်းရှင်ငါ့သျှင်အား။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ နိဿဋ္ဌစီဝရံ၊ စွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ဒေယျံ၊ ပေးအပ်၏။ ပေးလေ၊
 ပေးရမည်။

[ထိုသင်္ကန်းကို မပေးမနေအပ်ရကား-ဒေယျံ၌ ဣပစ္စည်းကို ပေသာတိသဂ္ဂ၌
 သက်။ ။ တောသုံးထောင်ရှင်၊ နတ်မင်းသျှင်ဟူသော ကဗျာကိုရှု၍ ဤသင်္ကန်း
 ရှင်ကား ထို၌ တောသုံးထောင်ရှင်ကဲ့သို့သာမျှ၊ ငါ့သျှင်ကား နတ်မင်းသျှင်ကဲ့သို့
 ဒီဃာယုကဇီဝတ္ထိဟူ၍ သုတိတူ သဒ္ဓါပြား ခွဲထားအစပ်ကို သိအပ်၏။]

ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ သင်္ကန်းနှင့်ကင်း၍နေစေဟု ရဟန်းတို့၏ ခွင့်ပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သော ဥတ္တိဒုတိယကံဟူသော ဝေါဟာရပညတ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္တံ၊ ညဉ့်ကင်း၍နေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

[သမ္ပုတု နုညာဝေါဟာရေ။ ။သမ္ပုတိ၊ သဒ္ဓါသည်။ အနုညာဝေါဟာရေ၊ ခွင့်ပြုခြင်း၊ ဝေါဟာရပညတ်၌။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ။အဘိဓာန်။]

ဣဒံအကာလစီဝရံ၊ ဤအကာလသင်္ကန်းကို။ မာသာတိက္ကန္တံ၊ တလကို လွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဣဒံပုရာဏစီဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းဟောင်းကို။ အညာတိကာယဘိက္ခုနိယာ၊ ဆွေစဉ်မပျက် ခုနစ်ဆက်မစပ်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ ဓောဝါပိတံ၊ ဖွပ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ပါရိဝတ္တကာ၊ ဖလယ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ၍။ အညာတိကာယဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဟတ္တတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ သမယာ၊ အခါကို။ အညတြ၊ ၍။ အညာတကံ၊ သော။ ဂဟပတိကံ၊ ဒါယကာကို။ ဝိညာပိတံ၊ တောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

တတုတ္တရိ၊ ထိုသင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်။ ဝိညာပိတံ၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတံ၊ မဘိတ်သော။ အညာတကံ၊ သော။ ဂဟပတိကံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပံ၊ အလွန်စီရင်ခြင်းသို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အပ္ပဝါရိတေ၊ မဘိတ်ကုန်သော။ [ဗဟုဝစ်မျသထူးသည်။]

အတိရေကတိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်ထက်အလွန်။ စောဒနာယ၊ တောင်းခြင်းဖြင့်။ အတိရေက ဆက္ခတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန်။ ဌာနေန၊ ရပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိပ္ပာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဣဒံသန္တတံ၊ ဤအခင်းကို။ ကောသေယျမိဿကံ၊ ပိုးချည်နှင့်ရော၍။ ကာရာပိတံ၊ ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဣဒံသန္တတံ၊ ကို။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ၊ သက်သက်မည်းနက်ကုန်သော။ ဧဠကလောမာနံ၊ သိုးမွေးတို့ကို။ ကာရာပိတံ၊ ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

[ကာရာပိတံ-၌ ကရဓာတ်ဒွိကမ္မက၊ သန္တတံဟူသောပဋ္ဌာနကံကို တပစ္စည်းဟောရကား ချာဒိဂိုဏ်း၊ ကပ္ပိယကာရကံဟု ကာရိုက်ကံကို ထည့်သော်လည်း ထိုကံကိုမဟော။]

ဩဒါတာနံ၊ ဖြူကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။ တုလံ၊ ချိန်ကို။ ဂေါစရိယာနံ၊
ကြောင်ကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။ တုလံကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍။ ကာရာပိတံ၊
ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။

ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဦနဆဗ္ဗဿံ၊ ခြောက်နှစ်မပြည့်မီ။ ဝါ၊
ခြောက်နှစ်အတွင်း၌။ ကာရာပိတံ၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။

[ဦနဆဗ္ဗဿန္တိ ဆဗ္ဗဿံတော ဩရဘာဂေ။ ။ ဦကာဟောင်း။ အံဝိဘတ္တိ-
နမကာရန္တာ အဗျယိဘာဝါ-သုတ်ဖြင့်သို့ ဝိဘတ်ကိုအံပြု၍ ဦနဆဗ္ဗဿံပြီးသည်ဟု
လို၊ ဦနဆဗ္ဗဿာနိရှိကြ၏မသင့်။]

ဣဒံနိသီဒနသန္တတံ၊ ဤနိသီဒင်အခင်းကို။ ပုရာဏသန္တတဿ၊ အခင်း
ဟောင်း၏။ သာမန္တာ၊ အစွန်းအနား နံပါးတဘက်၌။ သုဂတဝိဒတ္ထိံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားလက်သန်းထွာ ပမာဏရှိသောအရပ်ကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍။
ကာရာပိတံ၊ ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။

ဣမာနိဠေကလောမာနိ၊ တို့ကို။ တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်း
အရှည်ရှိသောအရပ်ကို။ အတိက္ကာမိတာနိ၊ လွန်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်၏။

ဣမာနိဠေကလောမာနိ၊ တို့ကို။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ကို။
ဓောဝါပိတာနိ၊ ဖွပ်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ရူပိယံ၊ ရွှေ၊ ငွေကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိံ၊ ခံပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
မေ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤရွှေ၊ ငွေကို။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊
ဤရွှေ၊ ငွေကို။ သံဃဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ နာနပ္ပကာရကံ၊ ခုတ်လုပ်ပြီး၊ မခုတ်လုပ်သေးသော
အားဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ၊ ရွှေ၊ ငွေ
ကိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤရောင်းဝယ်သောရွှေ၊ ငွေကို။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။
အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤရောင်းဝယ်သောရွှေ၊ ငွေကို။ သံဃဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ။ [ထည့်။]

၄။ နိဿဇ္ဇိတွာန အာပတ္တိံ၊ ဒေသေယျာထ ဂိဟိံ ဝဒေ။
ဇာနာဟိမန္တိ ဣမိနာ၊ သော ဝဒေယျာဟရာမိ ကိံ။

၄။ နိဿဇ္ဇိတွာနာ၍။ အာပတ္တိံ။ ကိ။ ဒေသေယျ။ ရာဇ်။ အထ။ ထိုနောက်မှ။
ဣမံ။ ဤဝတ္ထုကို။ ဇာနာဟိ။ သိလော့။ ဣတိ။ သို့။ ဂိဟိံ။ ထိုသို့လာသော ထို၌ရှိ
သောသူကို။ ဝဒေဆိုရာဇ်။ သော။ ထိုသူသည်။ ဣမိနာ။ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ကိ။ အဘယ်
ကို။ အာဟရာမိ။ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒေယျ။ အံ့။

၅။ အဝတွာမန္တိ တေလာဒိံ။ ဝဒေ ဘိက္ခုန ကပ္ပိယံ။
ယံ အာဟရတိ သော တေန၊ ပရိဝတ္တေတွာ ကပ္ပိယံ။

၆။ လန္တံ ဌပေတွာ ဒွေပေတေ၊ သဗ္ဗေဟိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။
တတော အညေန လဒ္ဓေါပိ၊ ဘာဂေါ တေသံ န ကပ္ပတိ။ ။

၅-၆။ ဣမန္တိ။ ဤဝတ္ထုကိုဆောင်ခဲ့ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဘိက္ခုနံ၊
တို့အား။ တေလာဒိ၊ ဆီစသည်သည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏ဟု။ ဝဒေ၊ ရာဇ်။ သော၊
ထိုသူသည်။ တေန၊ ထိုရွှေ၊ ငွေဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဖလယ်၍။ ကပ္ပိယံ၊ သော။ ယံ၊
အကြင်ဆီစသည်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုဆီစသည်ကို။ ဒွေပိ၊
နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုရွှေ-ငွေကို ခံသောရဟန်း၊ ရောင်း
ဝယ်သောရဟန်းတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄။ လန္တံ၊ ရအပ်၏။ တတော၊ ထိုစွန့်သောရွှေ၊ ငွေဖြင့်
ဝယ်သော ဆီစသည်မှ။ ဝါ၊ ထိုဝေဘန်ရာမှ။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။
လဒ္ဓေါပိ၊ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘာဂေါ၊ အဘို့သည်။ တေသံ၊
ထိုခံသောရဟန်း၊ ရောင်းဝယ်သောရဟန်းတို့အား။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။

၇။ ရုက္ခန္တယာပန္နမသော၊ တံနိဗ္ဗတ္တာ န ကပ္ပတိ။
နိဿဉ္ဇံ ပဋိလဒ္ဓမ္မိ၊ အာဒိတော သန္တတတ္တယံ။ ။

၇။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ တံနိဗ္ဗတ္တာ၊ ထိုရွှေ၊ ငွေကြောင့် ဖြစ်သော။
ရုက္ခန္တယာပိ၊ သစ်ပင်ရိပ်သည်လည်း။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ နိဿဉ္ဇံ၊ စွန့်အပ်ပြီး
သည်ကို။ ပဋိလဒ္ဓမ္မိ၊ တဘန်ရသော်လည်း။ အာဒိတော၊ အစ၌။ သန္တတတ္တ-
ယံ၊ ကောသိယမိဿက၊ သုဒ္ဓကာဠက၊ ဒွေဘာဂ အခင်းသုံးခုတို့၏ အပေါင်း
သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။

၈။ နော စေ လပေ္တထ ဧဝံ သော၊ ဣမံ ဆဇ္ဇေဟိ သံသိယော။
ဧဝမ္ပိ ဘိက္ခု ဆဇ္ဇေယျ၊ နော စေ လပေ္တထ သမ္ပတော။ ။

၈။ ဧဝံပရိဝတ္တေတွာ၊ ဤသို့ဖလယ်၍။ ကပ္ပိယဟာရကေ၊ အပ်သော
ဆီစသည်ကိုဆောင်တတ်သောသူကို။ နောစေလပေ္တထ၊ အကယ်၍ မရငြား

အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မရခဲ့သော်။ ဝါ၊ ဧဝံဝိမိံ၊ ဤဇာနာဟိမံ စသောအစီအရင်
ကို။ သော၊ ထိုသူသည်။ နောစေလဗ္ဗေထ၊ အကယ်၍မသိငြားအံ့။ အထ၊
ထိုသို့မသိခဲ့သော်။ သော၊ ထိုသူကို။ ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဆဇ္ဇေဟိ၊ စွန့်ချေလော့
ဟူ၍။ သံသိယော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ သော၊ ထိုစွန့်တတ်သောသူကို။
နောစေလဗ္ဗေထ၊ အကယ်၍ မရငြားအံ့။ ဝါ၊ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ သော၊ ထိုသူ
သည်။ နောစေလဗ္ဗေထ၊ အကယ်၍စွန့်ခြင်းကိုမသိငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့
စွန့်ခြင်းကိုမသိသည်ရှိသော်။ သမ္မတော၊ ငါးပါးအင်္ဂါပြည့်စုံစွာ သမုတ်အပ်
သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ [သမ္ပန်။]

[လဗ္ဗေထကား-ကမ္မရုပ်၊ ကတ္တရုပ်နှစ်ပါးသင့်၊ ကတ္တရုပ်၌ လာဓာတ်
ဉာဏတ္ထ၊ ဒီဝါဒီရိုက်။]

၉။ တောနိ ဒုတိယံ ပတ္တံ၊ သံဃေ သေသာနိ လဗ္ဗရေ။
သံဃေကသ္မိံ ဂဏေ ဝတ္တံ၊ လဗ္ဗံ ဘာသန္တရေန ပိ။

၉။ တောနိ၊ ထိုခံသော ရွှေငွေ၊ ဖလယ်သော ရွှေငွေတို့ကို၎င်း။ ဒုတိယံ၊
သော။ ပတ္တံ၊ ငါးဘွဲ့မပြည့်သောသပိတ်ရှိလျက် တောင်းအပ်သော သပိတ်ကို
၎င်း။ သံဃေ၊ သံဃာအထံ၌။ နိဿဇ္ဇိတံ၊ ၄။ [ထည့်။] လဗ္ဗရေ၊ ရအပ်
ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သောသင်္ကန်းစသည်တို့ကို။ သံဃေကသ္မိံ ဂဏေ၊
သံဃာ၊ တပါးပုဂ္ဂိုလ်၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသောရိုက်၎င်း။ နိဿဇ္ဇိတံ၊ ၄။ [ထည့်။]
လဗ္ဗရေ၊ ကုန်၏။ ဘာသန္တရေနပိ၊ မာဂဓဘာသာမှတပါးသောဘာသာ
အထူးဖြင့်လည်း။ ဝတ္တံ၊ ဤသင်္ကန်းကိုစွန့်အပ်၏ စသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းကို။ လဗ္ဗံ၊
ရအပ်၏။

[ဝတ္တံ-ပုဒ်ကိုဒီပကနည်းဖြင့်လည်း ဋီကာသစ်၌ယောဇနာ၏။]

၁၀။ အဟံ ဘန္တေ နာနပ္ပကာရကံ ကယဝိက္ကယံ သမာပဇ္ဇိံ၊ ဣဒံ
မေ ဘန္တေ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော ဒဿာဟာ-
တိက္ကန္တော နိဿဂ္ဂိယော။ ။ အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော ဥိနပဉ္စပန္နနေန
ပတ္တေန စေတာပိတော နိဿဂ္ဂိယော၊ ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာ-
မီတိ။

၁၁။ နိဿဇ္ဇိတွာန ဒေသေယျ၊ အာပတ္တိံ ပတ္တဂါဟကံ။
သမ္ပနိတွာန သံဃဿ၊ ပတ္တန္တံ တဿ ဒါပယေ။ ။

၁၀-၁၁။ နာနပ္ပကာရကံ၊ သင်္ကန်းစသောအားဖြင့် များစွာသော။
ကယဝိက္ကယံ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣဒံ၊

ဤရောင်းဝယ်အပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို။ နိဿဂ္ဂိယံ။ ၏။ ။ အယံပတ္တော၊
ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တော၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယော၊ ၏။ အယံပတ္တော၊ ကို။ ဥိနပဉ္စ
ဗန္ဓနေပတ္တေန၊ ငါးဘွဲမပြည့်သောသပိတ်ရှိသဖြင့်။ စေတာပိတော၊ တောင်း
အပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယော၊ ၏။ အဟံသည။ ဣမံ၊ ဤသပိတ်ကို။ သံဃဿ၊
အား။ နိဿဇ္ဇာမီတိ၊ ဟူ၍။ နိဿဇ္ဇိတွာန၊ ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊
ရာ၏။ ပတ္တဂါဟကံ၊ ငါးပါးအင်္ဂါပြည့်စုံစွာသော သပိတ်ခံရဟန်းကို။ သမ္ဗုဒ္ဓိ
တွာန၊ သမုတ်၍။ သံဃဿ၊ သပိတ်စွန့်ရာ စည်းဝေးလာသော သံဃာ၏။
ပတ္တန္တံ၊ အယုတ်ဆုံးသပိတ်ကို။ တဿ၊ ထိုတောင်းသောသပိတ်ကို စွန့်သော
ရဟန်းအား။ ဒါပယေ၊ မထေရ်ကြီးမှစ၍လဲကာပေးစေရာ၏။

၁၂။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဘေသဇ္ဇံ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။
ဣဒံ မေဘန္တေ ဝဿိကသာဠိကစီဝရံ အတိရေကမာသေ သေသေ
ဂိမ္မာနေ ပရိယိဋ္ဌံ၊ အတိရေကမာသေ သေသေ ဂိမ္မာနေ ကတွာ
ပရိဒဟိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဘိက္ခုဿ သာမံ
ဒတွာ ပုန အစ္ဆိန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ သာမံ
သုတ္တံ ဝိညာပေတွာ တန္တဝါယေဟိ ဝါယာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ
မေ ဘန္တေ စီဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတဿ အညာတကဿ ဂဟပတိ-
ကဿ တန္တဝါယေ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝိကပ္ပံ အာပန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ
မေ ဘန္တေ အစ္စေကစီဝရံ စီဝရကာလသမယံ အတိကာမိတံ
နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အတိရေကဆာရတ္ထံ ဝိပ္ပဝုတ္တံ
အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဇာနိ
သံဃိကံ လာဘံ ပရိဏာတံ အတ္တနော ပရိဏာမိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊
ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမီတိ။

သေသံ သဗ္ဗံ ယထာယောဂံ၊ အာဒိမိ ဝိယ ယောဇယေ။ ။

၁၂။ ဣဒံဘေသဇ္ဇံကို။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ ဣဒံ
ဝဿိကသာဠိကစီဝရံ၊ ကို။ အတိရေကမာသေသေသေ၊ တလထက်အလွန်
ကြွင်းသေးသော။ ဂိမ္မာနေ၊ ဌ။ ဝါ၊ ဂိမ္မာနေ၊ သည်။ အတိရေကမာ
သေသေသေ၊ လျက်။ ဝါ၊ စဉ်။ ပရိယိဋ္ဌံ၊ ရှာအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိရေကမာ
သေသေသေ၊ လခွဲထက်အလွန် ကြွင်းသေးသော။ ဂိမ္မာနေ၊ ဌ။ ကတွာ၊ ဖွပ်
ဆုံးလှီးဖြတ် တည်းစပ်ချုပ်ဆိုး မိန့်ထိုး၍။ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်အပ်ရကား။
နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ သာမံ၊ တိုင်။ ဒတွာ၊ ၍။ အစ္ဆိန္တံ၊ လူအပ်

ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ။ သာမံ၊ တိုင်။ သုတ္တံ၊ ကိ။ ဝိညာပေတွာ၊ ဤ။ တန္တဝါယေ၊ တို့ကို။ သာမံဝိညာပေတွာ၊ ဤ။ ဝါယာပိတံ၊ ရက်စေအပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အပ္ပဝါရိတဿ၊ သော။ အညာတကဿ၊ သော။ ဂဟပတိကဿ၊ ဧ။ တန္တဝါယေ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ ဝိကပ္ပံ၊ သို့။ အာပန္နံ၊ ဤ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ။ ဣဒံအစ္စေကစီဝရံ၊ ခရီးသွားလာ ဖျားနာ ပြင်း၍ ကိုယ်ဝန်ရင့်မာ သဒ္ဓါအသစ် ဖြစ်သူရှင်မော အဆောတလျင် ရှောင်းတခင်လှူအပ်သော ဤသင်္ကန်းကို။ စီဝရကာလသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလ အခါကို။ အတိက္ကာမိတံ၊ ဤ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။

[အရေးကန့်လန့်၊ ဟန့်ပါကောင်းလျက်၊ ရှောင်းတခင်ခင်-ဟူသည်ကို ရှု၍ ရှောင်းတခင်ကို ရေးသားရွတ်ဘတ်ပါ။]

ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ ကိ။ အညတြ၊ ဤ။ အတိရေကဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့် ထက်အလွန်။ ဝိပ္ပဝုတ္တံ၊ ကင်း၍နေအပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ။ ပရိဏာတံ၊ သံဃာသို့ညွတ်လေပြီးသော။ သံဃိကံ၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့် သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဣဒံလာဘံ၊ ကိ။ ဇာနံ၊ သိလျက်။ မေ၊ သည်။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမိတံ၊ ညွတ်စေအပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤလာဘ် ကို။ အာယသ္မတော၊ အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ ဧ။ ။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သေသံ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားအစဉ်ကို။ ယထာယောဂံ၊ ယှဉ်သင့် တိုင်းကို မလွန်ဘဲ။ အာဒိမှိဝိယ၊ အစနိဿဂ္ဂိ၌ကဲ့သို့။ ယောဇယေ၊ ယှဉ်လေမင်း၊ ယှဉ်ထိုက်၏။ ယှဉ်စွမ်းနိုင်လောက်ပြီ။

[ဝိဝိ၊ အရဟ၊ သတ္တိသုံးနက်သင့်။ ဣမာနိမေ။ ပ။ အာယသ္မတောဒဗ္ဗိတိ- ဟူသောစကားရပ်ကိုရည်၍ သေသံ။ ပ။ ယောဇယေမိန့်သည်။]

[နိဿဂ္ဂိပါစိတ္တိဒေသနာကို ပြပြီး၍ သုဒ္ဓပါစိတ္တိဒေသနာသည်ကို အဟံ ဘန္တေသည်ဖြင့်ပြသည်။]

၁၃။ အဟံ ဘန္တေ ဧကံ ပါစိတ္တိယာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ၊ ဒွေ သမ္ပဟုလာ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ ။ ဂါရယံ ဘန္တေ ဓမ္မံ အာပဇ္ဇိံ အသပ္ပာယံပါဠိဒေသနိယံ။ ။ တံ ပဋိဒေသေမီတိ၊ တေန ပဿသိ အာဝုသော တံ ဓမ္မန္တံ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။ အဟံ ဘန္တေ ဧကံ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ၊ ဒွေ သမ္ပဟုလာ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ ။ အဟံ ဘန္တေ ဧကံ ဒုပ္ပာသိတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ၊ ဒွေ သမ္ပဟုလာ ဒုပ္ပာသိ- တာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ တာ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမီတိ။ ။ အဟံ ဘန္တေ ဒွေ နာနာ ဝတ္ထုကာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊

သမ္မဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ တာ
တုမ္မမူလေ ပဋိဒေသေမီတိ ဝတ္တာ၊ တေန ပဿသိ အာရုသော တာ
အာပတ္တိယောတိ ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမီတိ ဝတ္တာ၊ ပုန
တေန အာယတိံ အာရုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာဓု
သုဠ၊ ဘန္တေ သံဝရိဿာမီတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။

၁၃။ ကေံပါစိတ္တိယာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သမ္မဟုလာ၊
ကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊
သည်။ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ပါဋိဒေသ
နီယံ၊ အမည်ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုပါဋိဒေသနီအာ
ပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုဒေသနာခံ
သောရဟန်းသည်။ အာရုသော၊ သျှင်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုပါဋိဒေသနီအာပတ်ကို။
ပဿသိ၊ ရှုပေ၏။ ပြပေ၏။ ကြည့်ပေ၏။ မြင်ပေ၏။ ဝါ၊ ရှုလော့၊ ရှုကာမူ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[အညာပတ္တိဒေသနာနယတော ပါဠေက္ကံ ဒေသေတဗ္ဗာတိ ပါဋိဒေသနီ၊
ဝုတ္တဉ္ဇေတံ သမန္တပဒါသဒိကာယံ ဂါရယံ အာရုသောတိ အာဒိနာပိ ပဋိဒေ
သေတဗ္ဗာကာရဒဿနန္တိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယမ္ပိ တဿာ ဒေသေတဗ္ဗာကာရော
ဂါရယံ အာရုသောတိ အာဒိနာ နယေန သိက္ခာပဒေယေဝ ဒဿိတောတိ၊
ဤသို့ဝစနတ္ထပြု၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ယခုအခါဒေသနာကြားနည်းဖြင့်ကြား၍ပါဋိဒေ
သနီရှိက မထရာဟူမူ-သဗ္ဗသဒ္ဓါဖြင့် ငရုကာပတ္တိပဏာသနပင်ဖြစ်သေး၏၊ ပါဋိဒေ
သနီမှာပဂေဝဟူလို၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဒေသနာကံကြောင့် ပါဋိဒေသနီမမည်
သင့်ဟူမူ-ယထာကထဋီပုပ္ဖတ္တိဟူလို။ ။ အဟံဘန္တေ ကေံ ပါဋိဒေသနီယာပတ္တိံ၊
ဒွေ သမ္မဟုလာ ပါဋိဒေသနီယာ ပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ-ဟု အဘယဂိရိဝါသီတို့
ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌ရှိသောဟူလို။]

ကေံဒုက္ကဋာပတ္တိံ၊ သို့။ ပ။ ကေံဒုဗ္ဘာသိတာပတ္တိံ၊ သို့။ ပ။ တာ၊ ထို
ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်တို့ကို။ တုမ္မမူလေ၊ ဤ။ ပဋိဒေသေမိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ကို။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ [သမ္မုန်။]

[ကေဝတ္ထုကကိုပြပြီး၍ နာနာဝတ္ထုကကို အဟံဘန္တေစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

ဒွေ၊ ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထုရှိကုန်သော။ ပ။ သမ္မ
ဟုလာ၊ ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။
အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ တာ၊ တို့ကို။ တုမ္မမူလေ၊ ဤ။ ပဋိဒေသေမိ၊ ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့
ကြားလတ်သော်။ တေန၊ ထိုဒေသနာခံသောရဟန်းသည်။ ပ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၄။ အဒေသနာဂါမိနိယံ၊ အနာပတ္တိဉ္စ ဒေသိတံ။
 နာနာသံဝါသနိဿိမ၊ ဌိတာနံ စတုပဉ္စဟိ။
 မနသာ ပကတတ္တာနံ၊ နာနေကာတိ န ဒေသယေတိ။ ။

၁၄။ အဒေသနာ ဂါမိနိယံ၊ နှုတ်မြွက် ဆန်းသာ ကြားတို့ပါလည်း ကြားရာမရောက် မထမြောက်သောပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသိသ်ကို၎င်း။ အနာပတ္တိဉ္စ၊ မသင့်သောအာပတ်ကို၎င်း။ ဒေသိတံ၊ သင့်၍ ကြားပြီးသော လဟုက အာပတ်ကို၎င်း။ နဒေသယေ၊ သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား မကြားရာ။ နာနာသံဝါသ နိဿိမဌိတာနံ၊ လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကရဟန်း၊ သိမ်ပဉ်တည်သော ရဟန်းတို့အား။ နဒေသယေ၊ ရာ။ စတုပဉ္စဟိ၊ လေးပါး၊ ငါးပါးသောရဟန်းတို့နှင့် တကွ။ နဒေသယေ၊ ရာ။ မနသာ၊ နှုတ်မမြွက်ပါစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ နဒေသယေ၊ ရာ။ အပကတတ္တာနံ၊ အဆုံးရောက်ငြား သုံးပါးနှင့်ထုတ် ဥပုသ်ပဝါရဏာ ချန်ကာထားအပ် ပကတတ်မဟုတ်သောသူတို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌိ။ နဒေသယေ၊ ရာ။ နာနာ၊ အထူးအပြားများသောအာပတ်တို့ကို။ ကောတိ၊ တခုသော အာပတ်ဟူ၍။ နဒေသယေ၊ ရာ။

[ဤ၌အဒေသနာ။ပ။ဒေသိတံ-ဖြင့် အာပတ်အားဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏။ နာနာသံဝါသနိဿိမဌိတာနံ အပကတတ္တာနံ-ဖြင့် ပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏။ နာနာသံဝါသကို လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကယူ၊ ကမ္မနာနာသံဝါသက၊ ဥက္ခိတ္တကသုံးပါးကို အပကတတ္တာနံဖြင့်ယူ၊ နိဿိမဌိတကိုခဏ္ဍသိမ်၊ သီမန္တရိကဌစသည်ဖြင့်ယူ၊ မာဠကသီမာယံ ဟိ ဌိတေန သီမန္တရိကာယဝါ ဌိတဿ သီမန္တရိကာယဝါ ဌိတေန အဝိပ္ပဝါသသီမာယ ဌိတဿပိ အာပတ္တိံ ဒေသေတုံ န ဝဇ္ဇိတိ။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ-ဥပါလိပဉ္စကဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ်။]

[စတုပဉ္စဟိ-ဖြင့်ဒေသက၏အစွမ်းဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏။ နှစ်ပါး၊ သုံးပါးကား တပြိုင်နက်ကြားရ၏။ မနသာ-ဖြင့် မာနသိကပယောဂဖြင့် မကြားရာသည်ကို၊ နာနေကာတိ-ဖြင့် ဝါစသိကပယောဂဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏။ ဟတ္ထမုဒ္ဒစသော ကာယိကပယောဂကား ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာမလာ၊ အဒေသနာသာမညဖြင့်ယူ။]

ဒေသနာပြီး၏။

၄၃-ဆန္ဒဒါနာဒိ

၁။ ဘေရိံ ဃဏှိံ ပတာဠေတွာ၊ ကမ္မပ္ပတ္တေ သမာဂတေ။
 သံဃေ ဟရေယျ ဆန္တံ ဝါ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ ပဝါရဏံ။ ။

၁။ ဆန္ဒဒါနာဒိတိ၊ ကား။ ဘေရိပတာဠေတွာ၊ စည်ကြီးခတ်တီး ဆော်
ရှမ်း၍။ ယဏိပတာဠေတွာ၊ ကျောက်စည်ထိုး၍။ ကမ္မပ္ပတ္တေ၊ ဥပုသ်စသော
ကံအားလျောက်ပတ်သော။ သံဃေ၊ စတုဝဂ်စသော သံဃာသည်။ သမာ-
ဂတေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလတ်သော်။ ဆန္ဒဝါ၊ ကို၎င်း။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို၎င်း။
ပဝါရဏံ၊ ကို၎င်း။ ဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။

[ပေးမှဆောင်ရ ရကား ပေးနည်းကို ကော်စသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၂။ ကေံ ဘိက္ခုံ၊ ဥပဂ္ဂမ္မ၊ နိသီဒိတွာ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကံ။
အဗ္ဗလိပဂ္ဂဏိတွာန၊ ဒဒေ ဆန္ဒံ ဝိစက္ခဏော။ ။
ဆန္ဒံ ဒမ္ဗိ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရ၊ ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိတိ ဝတ္တပ္ပံ။ ။
ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေန္တေန ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒမ္ဗိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ ဟရ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ
မေ အာရောစေဟိတိ ဝတ္တပ္ပံ။

၂။ ကေံဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတယောက်သို့။ ဥပဂ္ဂမ္မ၊ ကပ်၍။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊
ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ အဗ္ဗလိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏိတွာန၊ ၍။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာ
ရှိသောရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒဒေ၊ ပေးရ၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒမ္ဗိ၊ မေ၊ ဆန္ဒံ၊ ကို။
ဟရ၊ သံဃာတော်အား ဆောင်ပါလေ။ မေ၊ ဆန္ဒံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ သံဃာ
အား ကြားပါလေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တပ္ပံ၊ ၍။

ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဒမ္ဗိ၊
မေ၊ မေ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဟရ၊ လေ။ ဝါ၊ မေ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ သော။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။
ဟရ၊ လေ။ မေ၊ မေ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ လေ။ ဝါ၊ မေ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ သော။
ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ ဝါ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ လေ။ ဣတိ ဝတ္တပ္ပံ၊ ၍။

[သံဃဿ-ဟူသော ပါဠိသေသအဇ္ဈာဟာရလုတ္တ နိဒ္ဒိဋ္ဌငါးမျှမာန်ကား-ရစ
ဓာတ်သည် နှစ်ပါးသောကံ၊ သမ္ပဒါန်ကိုးရကား ကမ္မာဓိပ္ပေတသမ္ပဒါန်တည်း။]

၃။ ပါရိသုဒ္ဓိပ္ပဒါနေန၊ သမ္ပာဒေတိ ဥပေါသထံ။
သံဃဿ အတ္တနော စာဝိ၊ သေသကမ္ပံ ဝိဗာဓတိ။ ။

၄။ ဆန္ဒဒါနေန သံဃဿ၊ ဒွယံ သာဓေတိ နာတ္တနော။
တသ္မာဟိ ဆန္ဒံ ဒေန္တေန၊ ဒါတဗ္ဗာ ပါရိသုဒ္ဓိံ ပိ။ ။

၃-၄။ ပါရိ သုဒ္ဓိပ္ပ ဒါနေန၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးသဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၎င်း။
အတ္တနောစာဝိ၊ ၎င်း။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။
သေသကမ္ပံ၊ ဥပုသ်ကံမှကြွင်းသောကံကို။ ဝိဗာဓတိ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောအားဖြင့် တား
မြစ်၏။ ဆန္ဒဒါနေန၊ ဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၎င်း။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါးသောဥပုသ်ကံ၊ ကြွင်းသော

ကံကို။ သာဓေတိ၊ န။ အတ္တနော၊ န။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ [ထည့်။] နသာဓေတိ၊
စေ။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။
ပါရိသုဒ္ဓိပိ၊ ကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးသင့်၏။ ပေးရမည်။ ပေးလေ။

၅။ ဟရေယျေကော ဗဟုနဗ္ဗိ၊ ပရမ္ပရာ န ဟာရယေ။
ပရမ္ပရာဟဋာ ဆန္ဒ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ န ဂစ္ဆတိ။ ။

၅။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ဗဟုနဗ္ဗိ၊ များစွာသောသူ
တို့၏လည်း။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ [ထည့်။] ဟရေယျ၊ ရာ၏။ ပရမ္ပရာ၊ အဆင့်ဆင့်။
ဝါ၊ ပရာ၊ တယောက်မှ။ ပရံ၊ တယောက်သို့။ နဟာရယေ၊ မဆောင်ရာ။ ပရမ္ပ-
ရာဟဋာ၊ တယောက်မှတယောက်သို့ ဆောင်အပ်သော။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။
နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ မသွား၊ မလာ၊ မလိုက်။

[ဤ၌နောက်ထက်ဝက်ကား ရှေးထက်ဝက်၏အနက်ကို ပြီးစေသော ဝိသေ-
သဋ္ဌအတ္တန္တရဗျာသာ လင်္ကာရဝက်တို့တည်း။]

၆။ သဗ္ဗပစာရံ ကတွာန၊ ဧဝံ ဒေယျာ ပဝါရဏာ။ ။

ပဝါရဏံ ဒဗ္ဗိ၊ ပဝါရဏံ မေ ဟရ၊ ပဝါရဏံ မေ အာရော-
စေဟိ၊ မမတ္တာယ ပဝါရေဟိတိ။

၆။ သဗ္ဗပစာရံ၊ ကေဘိက္ခု၊ ဥပဂ္ဂမ္ဘဝသော ခပ်သိမ်းသော ပဝါရဏပစာ
ကို။ ကတွာန၊ ဤ။ ပဝါရဏံ၊ ပ။ ပဝါရေဟိတိ၊ ဟိဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရဏာ၊ ကို။
ဒေယျာ၊ ပေးရမည်၊ ပေးလေ။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒဗ္ဗိ၊ န။ ပ။ မမတ္တာယ၊ ငါ၏
အကျိုးငှါ။ ပဝါရေဟိ၊ ဘိတ်ပါလေ။

၇။ အာရောစေတွာထ သော သံဃံ၊ ပဝါရေယျေဝမာဂတော။

ဣတ္ထန္တာမော ဘန္တေ သံဃံ ပဝါရေတိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ
ပရိသင်္ကာယ ဝါ ဝဒတု တံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော
ပဋိကရိဿတိတိ။

၇။ အာဂတော၊ ပဝါရဏာကို ဆောင်၍လာသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။
အာရောစေတွာ၊ ပဝါရဏာဆောင်ခဲ့သည်ကို သံဃာအားကြား၍။ အထ၊
ထိုကြားပြီးသောအခါ၌။ သံဃံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ပ။ ပဋိကရိဿတိတိ၊ ဟူ၍။
ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရေယျ၊ ဘိတ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသော
ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏။ သံဃော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ မြင်သ
ဖြင့်၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိရှာ

သဖြင့်၎င်း။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ အနုကမ္ပ၊ နှလုံးတုန်ဖိမ့် သိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါ ကရုဏာ လွန်ပြင်း သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝဒတု၊ ဆိုတော်မူလော့။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုမြင်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အပြစ်ကိုရှု၍။ ပဋိကရိဿတိ၊ ကုလတ္တံ။

၈။ ဂဟေတွာ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဝါ၊ ဆန္ဒ ဝါ ပိ ပဝါရဏံ။
ဟာရကော သံဃမပ္ပတွာ၊ ဝိဗ္ဗမေယျ မရေယျ ဝါ။ ။

၉။ သာမဏေရာဒိဘာဝံ ဝါ၊ ပဋိဇာနေယျ နာဟဋာ။
ပတွာ သံဃံ တထာ ဟေယျ၊ အာဟဋာ ဟောတိ ဟာရကော။ ။

၈-၉။ ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သောရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဆန္ဒ ဝါ ပိ၊ ကို၎င်း။ ပဝါရဏံ၊ ကို၎င်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ သံဃံ၊ သို့။ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝိဗ္ဗမေယျ၊ လူမူလည်းထွက်ခဲ့အံ့။ မရေယျ ဝါ၊ သေမူလည်းသေခဲ့အံ့။ သာမဏေရာဒိဘာဝံ ဝါ၊ သာမဏေစသည်၏ အဖြစ် ကိုမူလည်း။ ပဋိဇာနေယျ၊ ဝန်ခံခဲ့အံ့။ နာဟဋာ၊ ဆန္ဒစသည်ကို ဆောင်အပ် သည်မမည်။ ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သောရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုအတူ လူထွက်ခြင်းစသည်ဖြင့်။ ဟေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ အာဟဋာ၊ ဆန္ဒစသည်ကို ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။

၁၀။ သံဃပ္ပတ္တော ပမတ္တော ဝါ၊ သုတ္တော နာရောစယေယျ ဝါ။
အနာပတ္တိဝ သဗ္ဗိစ္စ၊ နာရောစန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ။ ။

၁၀။ သံဃပ္ပတ္တော၊ သံဃာသို့ရောက်လျက်။ ပမတ္တော ဝါ၊ မေ့လျော့ သည်ဖြစ်၍၎င်း။ သုတ္တော ဝါ၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ နာရောစယေယျ ဝါ၊ ဆန္ဒ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပဝါရဏာကိုလည်း မကြားငြားအံ့။ နပဝါရေယျ ဝါ၊ ပေး လိုက်တိုင်းမူလည်း မတိတ်ငြားအံ့။ [ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ယူ။] အနာပတ္တိဝ၊ အာပတ် မသင့်သည်သာတည်း။ သဗ္ဗိစ္စ၊ မကြားလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ နာရော စန္တဿ၊ ဆန္ဒ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပဝါရဏာကိုမကြား-မတိတ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၍။

[ဣတ္ထိန္ဒာမော ဘန္တေ-စသည်ဖြင့် မတိတ်ခြင်းသည်လည်း နာရောစနပင်ဖြစ်၍ အပဝါရဏာလည်း အနာရောစေန္တဿပုဒ်၌ ဝင်သည်။ ။ အနာပတ္တိဝါတိ အနာပတ္တိဝေ။ ။ ဋီကာဟောင်း။ အနာပတ္တိစာတိ သမ္ပန္နော၊ စသဒ္ဓေါ ပါရိ သုဒ္ဓိဟရဏံ သမ္ပိဇ္ဇောတိ။ ။ ဋီကာသစ်။ ဋီကာဟောင်းနည်းသင့်၏။]

ဆန္ဒဒါနာဒိပြီး၏။

၄၄-ဥပေါသထ

၁။ ဒုဝေ ဥပေါသထာ စာတု၊ ဒုသော ပန္နရသော ဣတိ။

သုတ္တုဒ္ဓေသမဓိဋ္ဌာန၊ ပါရိသုဒ္ဓိဝသာ တယော။ ။

၁။ ဥပေါသထောတိ၊ ကား။ ဥပေါသထာ၊ တို့သည်။ စာတုဒ္ဓသော၊ စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝေ၊ ရလွယ်၊ ဖြစ်လွယ်သောနေအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုတ္တုဒ္ဓေသမဓိဋ္ဌာနပါရိသုဒ္ဓိဝသာ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသ၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ ပါရိသုဒ္ဓိကိုကြားခြင်းဟူသော ကတ္တဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။

၂။ သုတ္တုဒ္ဓေသောဝ သံဃဿ၊ အဓိဋ္ဌာနဥပေါသထော။

ပုဂ္ဂလဿေဝ သေသာနံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော။ ။

၂။ သုတ္တုဒ္ဓေသောဝ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ်ကိုသာလျှင်။ သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသော၊ ကို။ သံဃဿေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကတော၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာနဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ ကာရကအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။ [သမ္ပန်။]

၃။ ပုဗ္ဗကိစ္စေ စ ကရဏောပတ္တကလ္လေ သမာနိတေ။

သုတ္တံ ဥဒ္ဓိသတိ သံဃော၊ ပဉ္စဓာ သော ဝိဘာဝိတော။ ။

၃။ ပုဗ္ဗကိစ္စေစကရဏော၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိစသော ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါး၊ သမ္ပဇ္ဇနီ စသောပုဗ္ဗကရဏလေးပါးသည်၎င်း။ ပတ္တကလ္လေ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဥပုသ်သည်၎င်း။ သမာနိတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည် ရှိသော်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ သုတ္တံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိသတိ၊ ပြစ်။ သောသုတ္တုဒ္ဓေသော၊ ထိုပြုအပ်သော ပါတိမောက်ကို။ ပဉ္စဓာ၊ နိဒါနုဒ္ဓေသ စသော ငါးပါးအပြားဖြင့်။ ဝိဘာဝိတော၊ ပြုအပ်၏။

၄။ ဝိနာန္တရာယံ သင်္ခေပေနုဒ္ဓေသော ဝိနိဝါရိတော။

ထေရောဝ ဣဿရော ဒွိသုဥဒ္ဓေသေသွတ္တ တီသု ဝါ။

ဝိသဒေသုတိ ပုတ္တတ္တာ၊ အဝတ္တန္တေ ပိ ဝဇ္ဇတိ။ ။

၄။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါးကို။ ဝိနာ၊ ရှိ။ သင်္ခေပေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို။ ဝိနိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါတိ

မောက္ခုဒ္ဓေသငါးပါးတို့တွင်။ ဒွိသုဝါ၊ နိဒါန်း၊ ပါရာဇိကအားဖြင့် နှစ်ပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိသုဝါ၊ နိဒါန်း၊ ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသိသ်အားဖြင့်
သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓေသေသု၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသတို့သည်ကား။
ဝိသဒေသု၊ သန့်ရှင်းကုန်သည်ရှိသော်။ ထေရောဝ၊ မထေရ်ကြီးသည်သာလျှင်။
ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဝတ္တန္တေပိ၊ မထေရ်ကြီးအား အကျယ် နှုတ်မတက်သော်
၎င်း။ တေဟာဂစ္ဆာတိ၊ တေဟာဂစ္ဆဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ပါဠိ၌ဟောတော်မူ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဿစုဒ္ဓေသကဿ၊ တစုံတယောက်သောပါတိ
မောက္ခုဒ္ဓေသကအား။ အဝတ္တန္တေပိ၊ သော်၎င်း။ ဝါ၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါးမဖြစ်
သော်၎င်း။ သင်္ခေပေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓေသော၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ အဝတ္တန္တေ၊
မထေရ်ကြီးအား နှစ်ပါးသောဥဒ္ဓေသမျှနှုတ်မတက်ခဲ့သော်။ ဗျတ္တာဓေယျံ၊
ဗျတ္တပဋိဗလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်သော ပါတိမောက်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ [သမ္ပန်။]

[တေဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ဧကော ဘိက္ခု သာမန္တာ အာဝါသာ သဇ္ဇ၊
ကံ ပါဟေတဗ္ဗော၊ ဂစ္ဆာဝသော သံခိတ္တေနဝါ ဝိတ္တာရေနဝါ ပါတိမောက္ခံ
ပရိယာ ပုဏိတွာ အာဂစ္ဆာတိ။ ဤကား အဝတ္တန္တေပိ၌ ဝိသဒ္ဓါ၏ အပေက္ခိတဗ္ဗ
ဖြစ်သော တေဟာဂစ္ဆဟူသောပါဌသေသ၌ ပေယျာလပါဌကြွင်း။]

၅။ အာဂစ္ဆေယျံ ယဒိသမာ၊ ဥဒ္ဓိသန္တေဝ ထောက်ကာ။
ဥဒ္ဓိဌံ ယံ သုဥဒ္ဓိဌံ၊ သောတဗ္ဗမဝသေသကံ။ ။

၅။ ဥဒ္ဓိသန္တေ၊ ပါတိမောက်ပြစဉ်။ သမာဝါ၊ တူမျှသောညွှန်သည်
ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ထောက်ကာဝါ၊ နည်းသောညွှန်သည်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။
ယဒိအာဂစ္ဆေယျံ၊ အကယ်၍ လာကုန်ငြားအံ့။ ယံပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိဌံ၊
ပြအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုပြအပ်ပြီးသော ပါတိမောက်သည်။ သုဥဒ္ဓိဌံ၊ ကောင်းစွာ
ပြခြင်းပင်တည်း။ အဝသေသကံ၊ ကြွင်းသောပါတိမောက်ကို။ သောတဗ္ဗံ၊
ညွှန်သည်ရဟန်းတို့ နာအပ်၏။

[ဥဒ္ဓိဌမတ္တေကစ္စာယ၊ သကလာယုဋ္ဌိတာယဝါရှိမူ အစဉ်သင့်၏။]

၆။ ဥဒ္ဓိဌမတ္တေ သကလာ၊ ယေကစ္စာယုဋ္ဌိတာယ ဝါ။
ပါရိသုဒ္ဓိံ ကရေယျသံ၊ သန္တိကေ ဗဟုကာထ စေ။
ကတွာ သဗ္ဗဝိကပ္ပေသု၊ ပုဗ္ဗကိစ္စံ ပုနံဒ္ဓိသေ။ ။

၆။ ဥဒ္ဓိဌမတ္တေ၊ ပြ၍ပြီးခါ၌သာလျှင်၎င်း။ ကေစ္စာယ၊ အချို့သော ပရိ
သတ်သည်။ ဥဋ္ဌိတာယဝါ၊ ထပြီးသော်၎င်း။ သကလာယ၊ အလုံးစုံသော

ပရိသတ်သည်။ ဥဋ္ဌိတာယဝါ၊ အညီအမျှထစဉ်၎င်း။ သမာဝါ၊ ထပ်တူ ထပ်မျှသော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ထောက်ကာဝါ၊ အနည်းငယ်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယဒိအာဂစ္ဆေယျ၊ အံ၊ တေ၊ ထိုညွှန်သည် ရဟန်းတို့သည်။ [ထည့်။] သံ၊ ထိုပြု၍ပြီးစ မထသေးမြို့ တချို့ထတုံ လုံးစုံတထွေ ကျောင်းနေရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ဤ။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ [ကရေယျသံကို-ကရေယျသံဖြတ်။] အထ၊ ထိုသမ၊ ထောက်မတပါး။ ဗဟုကာစေ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းများကုန်ငြားအံ့။ သဗ္ဗဝိကပ္ပေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဥဒ္ဓိသန္တ၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ကေစ္စ၊ သကလ ပုဋ္ဌိတဟူသော လေးဝိကပ်တို့၌။ ပုဗ္ဗကိစ္စ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စ လေးပါးကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ပုနုဒ္ဓိသေ၊ တဘန် ပါတိမောက်ပြုရာ၏။

၇။ ပန္နရသောဝါသိကာနံ၊ ဣတရေသံ သစေတရော။
သမာနေတရေနဝတ္တန္တ၊ ပုရိမာနံ သစေမိကာ။
ပုရိမာ အနုဝတ္တန္တ၊ တေသံ သေသေပုယံ နယော။ ။

၇။ အာဝါသိကာနံ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့၏။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်တည်း။ ဣတရေသံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အား။ သစေတရော၊ အကယ်၍ စာတုဒ္ဓသီဖြစ်အံ့။ သမာ၊ တူမျှကုန်သော။ ဦနာ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ဣတရေ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့သည်။ ပုရိမာနံ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စဝိမိ၊ အဇ္ဈ၊ ပေါသထောပန္နရသောဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စအစီအရင်သို့။ [ထည့်။] အနုဝတ္တန္တ၊ ငါတို့ရက်ကား ဆယ့်လေးပါးဟု မတားမြစ်ထိုက် အတူလိုက်ကုန်လော့။ သစေမိကာ၊ အကယ်၍ ဧည့်သည်ရဟန်းများကုန်အံ့။ ပုရိမာ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုညွှန်သည်ရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စဝိမိ၊ အဇ္ဈ၊ ပေါသထော စာတုဒ္ဓသောဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စအစီအရင်သို့။ အနုဝတ္တန္တ၊ ငါတို့ရက်ကား တဆယ့်ငါးဟု မတားမြစ်ထိုက် အတူလိုက်ကုန်လော့။ သေသေပိ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့၏ပန္နရသီသည် ကျောင်းနေရဟန်းတို့အား စာတုဒ္ဓသီဖြစ်ရာ၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤသမ၊ ဦန၊ အမိကသို့လိုက်ရသော နည်းပင်တည်း။

[သမာနေတရေနဝတ္တန္တကို-သမာ ဦနာ ဣတရေ အနုဝတ္တန္တပုဒ်ဖြတ်။ ။
သဗ္ဗတေ၊ နံသံသာနံ၌ သဇ္ဇ သာနဇ္ဇ အာနဇ္ဇ သံသာနံပြု၍ ဣတရေသံပုဒ်ကိုစီရင်။]

၈။ ပါဋိမဒေါဝါသိကာနံ၊ ဣတရေသံ ဥပေါသထော။
သမထောကာနံ သာမဂ္ဂိ၊ မူလဋ္ဌာ ဒေန္တ၊ ကာမတော။ ။

၈။ အာဝါသိကာနံ၊တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ အထွက်တရက်နေသည်။ ဣတရေ သံ၊ ဧည့်သည်တို့အား။ ဥပေါသထော၊ ပန္နရသီဥပုသ်နေ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ သမထော ကာနံ၊ တူမျှကုန်၊ နည်းကုန်သော ဧည့်သည်တို့အား။ မူလဋ္ဌာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိ၊ ကာယသာမဂ္ဂိကို။ ကာမတော၊ ပေးလိုမှုကား။ ဒေန္တ၊ ပေးလေကုန်။

၉။ ဗဟိ ဂန္ဓာန ကာတဗ္ဗော၊ နော စေ ဒေန္တိ ဥပေါသထော။
ဒေယျာနိစ္ဆာယ သာမဂ္ဂိ၊ ဗဟုသု ဗဟိ ဝါ ဝဇေ။ ။

၉။ သာမဂ္ဂိ၊ ကို။ နောစေဒေန္တိ၊ အံ့။ အာဂန္တု၊ ကေဟိ၊ တို့သည်။ [ထည့်။] ဗဟိ၊ သိမ်ပသို့။ ဂန္ဓာန၊ သွားကုန်၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဗဟုသု၊ ဧည့်သည်များကုန်သည်ရှိသော်။ အနိစ္ဆာယ၊ မပေးလိုဘဲ။ သာမဂ္ဂိ၊ ကို။ ဒေယျာ၊ ပေးသင့်၏။ ပေးရမည်။ ပေးလေ။ ဗဟိဝါ၊ သိမ်ပသို့မူလည်း။ ဝဇေ၊ သွားရာ၏။

၁၀။ ပါဠိပဒါဂန္တုကာနံ၊ ဝေမေဝ အယံ နယော။
သာဝေယျ သုတ္တံ သဗ္ဗိစ္စ၊ အသာဝေန္တဿ ဒုက္ကဋ်။ ။

၁၀။ အာဂန္တုကာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ အထွက်တရက်နေ ဖြစ်ရာ၌။ အယံနယော၊ ဤသမထောကတို့အား ကာယသာမဂ္ဂိကို အလိုရှိမှပေးရခြင်း စသောနည်းသည်။ ဝေမေဝ၊ ဤပါဠိပဒေါဝါသိကာနံစသော နှစ်ဂါထာတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။ သုတ္တံ၊ ပါတိမောက်ကို။ သာဝေယျ၊ ကြားစေရာ၏။ သဗ္ဗိစ္စ၊ မကြားစေလိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အသာ ဝေန္တဿ၊ မကြားစေသော ပါတိမောက္ခ၊ ဒွေသကအား။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။

၁၁။ သမ္မဇ္ဇိတုံ ပဒီပေတုံ၊ ပညာပေတုံ ဒကာသနံ။
န ကရေယျ တထာ ကလ္လော၊ မဟာထေရေန ပေသိတော။ ။

၁၁။ သမ္မဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှါ။ ပဒီပေတုံ၊ ဆီမီး ထွန်းခြင်းငှါ။ ဒကာသနံ၊ သောက်ရေ၊ သုံးရေ၊ နေရာကို။ ပညာပေတုံ၊ တည်ထား၊ ခင်းထား ခြင်းငှါ။ မဟာထေရေန၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းငယ်သည်။ ကလ္လော၊ ခန့်ကျန်း၍သာ မဖျားနာဘဲ မာပျင်းလျက်။ နကရေယျ၊ အံ့။ တထာ၊ တူ။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။
[ပညာပေတုံ၌ ဉာဏ်-ဌပနတ္ထံ။]

၁၂။ သမ္မဇ္ဇိတွာ ပဒီပေတွာ၊ ပဌပေတွာ ဒကာသနံ။

ဂဏဉတ္တိံ ဌပေတွေဝံ၊ ကတ္တဗ္ဗော တီဟုပေါသထော။ ။

သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တော၊ အဇ္ဇုပေါသထော ပန္နရသော၊
ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိဉပေါသထံ
ကရေယျာမာတိ။

၁၂။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၍။ ပဒီပေတွာ၍။ ဒကာသနံကို။ ပဌပေတွာ၊ တည်
ထား၊ ခင်းထား၍။ တီဟိသုံးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဤသို့
ဆိုလတ္တံ့သော။ ဂဏဉတ္တိံကို။ ဌပေတွာ၍။ ဧဝံဝတ္တဗ္ဗော၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော။
ဉပေါသထော၊ ဂဏပန္နရသီ ပါရိသုဒ္ဓိဉပုသ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ။ [ဧဝံသဒ္ဓါ
ကာကောလောကနနည်း။] အာယသ္မန္တော၊ သက်တော်ရှည်တို့။ တုမ္ပေ၊
တို့သည်။ မေ၊ ။ ဝစနံကို။ ဝါ၊ မေ၊ ။ သန္တိကာ၊ မှ။ ဘဂဝတော၊ ။ ဝစနံကို။
သုဏန္တ၊ ကုန်လော့။ အဇ္ဇုယနေ၊ ဉပေါသထောသည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီ
တည်း။ ဝါ၊ ပန္နရသော၊ သော။ ဉပေါသထော၊ ဉပုသ်နေတည်း။ အာယသ္မန္တာ
နံ၊ တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဂဏ
ဉပုသ်ကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဝါ၊ ယံ-ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ။ တံ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဉပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျာမ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏဉတ္တိံကို။
ဌပေတွာ၍။

၁၃။ ဧကံသံ စိဝရံ ကတွာ၊ နိသီဒိတွာ ဉက္ကုဋိကံ။

ထေရေန အဉ္ဇလီံ တေဝံ၊ ပဂ္ဂယု သမုဒီရိယာ။ ။

ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ၊
ဝဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၁၃။ စိဝရံကို။ ဧကံသံ၌။ ဝါ၊ သို့။ ကတွာ၍။ ဉက္ကုဋိကံ၊ ကြောင့်။ နိသီ
ဒိတွာ၊ ၍။ အဉ္ဇလီံ၊ ကို။ ပဂ္ဂယု၊ ၍။ ထေရေန၊ သည်။ တေ၊ ထိုသီတင်းငယ်
တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒီရိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ အာဝုသော၊ ငါ့သျှင်တို့။
အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ အာပတ်မှစင်၏။ မံကို။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ၊ အာပတ်မှ
စင်သသူဟူ၍။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဝ
တတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝဒေ၊ ရာ၏။

၁၄။ သမတ္တပုဗ္ဗာရဗ္ဗေန၊ တေ နဝေနေဝမီရိယာ။

ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ၊
ဝဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၁၄။ သမတ္တပုဗ္ဗာရဗ္ဗေန၊ ပြီးပြီးသောရှေး၌ ကိုယ်ဝတ်စံပယ်တင်ခြင်း စသည်တို့၌အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ နဝေန၊ တပါးသော သီတင်းငယ်သည်။ တေ၊ ထိုမိမိမှတပါးသောရဟန်းနှစ်ပါးတို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဤရှိယာ၊ အစဉ်သင့် ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ယာဝတဟိယကံ၊ အောင်။ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။

[သမတ္တော နိဗ္ဗိတော ပုဗ္ဗေ ဥတ္တရာသင်္ဂဏိသကရဏာဒိသု အာရဗ္ဗော ယဿာတိ။ တိပဒေဟုဗ္ဗိဟိ။ ။ဋီကာ။ အာရဗ္ဗေန၌ အသဒိသဒ္ဓေဘော်လို သည်။]

၁၅။ ဒွိသု ထေရေန ကတ္တဗ္ဗံ၊ ကတွေဝဓီရိယော နဝေါ။ ။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဂုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေဟိတိ
တိက္ခတ္တံ၊ ဝတ္တဗ္ဗော။

၁၅။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊ သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စ၊ ကေသစီဝရ စသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နဝေါ၊ သီတင်း ငယ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဤရိယော၊ ၏။ အာဂုသော၊ သျှင်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ဓာ ရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။

၁၆။ နဝေန ထေရော တိက္ခတ္တံ၊ ဝေမဿ ဥဒီရိယော။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ။ ။

၁၆။ နဝေန၊ သည်။ ထေရော၊ ကို။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ပ။ ဓာရေထာတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တိက္ခတ္တံ၊ကြိမ်။ ဥဒီရိယော၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၇။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ သမ္ပာဒေတွာ၊ အဓိဋ္ဌေယျဝမေကကော။
အဇ္ဇေ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသောတိ ဝါ စာတုဒ္ဓသောတိ ဝါ
အဓိဋ္ဌာမိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နော စေ ဓိဋ္ဌေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၇။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး၊ ကေသစီဝရစသည်ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေပြီး၍။ ကေကော၊ တပါးတည်းသောရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိ ဋ္ဌေယျ၊ ဓိဋ္ဌာန်ရာ၏။ ။အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ မေ၊ ၏။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ပန္နရသော၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဓသော၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဓိဋ္ဌာန်ရာ၏။ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဤသို့ဓိဋ္ဌာန်၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ [ဝသ-နိဝါသေ၊ ဓာတ်နက်။] နောစေအဓိဋ္ဌေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၁၈။ ယတ္ထ ဝသန္တိ စတ္တာရော၊ တယော ဝါ ယဒိ ဝါ ဒုဝေ။
 ပါရိသုဒ္ဓိံ ဟရိတွာန၊ ဧကေကဿိတရီတရေ။
 တံ တံ ဥပေါသထံ ကယိရုံ၊ သိယာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၈။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဟာသိမ်၌ တည်သောကျောင်း၌။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးသော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယဒိ၊
 ထိုမှတပါး။ ဒုဝေဝါ၊တို့သည်၎င်း။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌
 ထိုရဟန်းတို့တွင်။ [ထည့်။] ဧကေကဿ၊ တပါးပါးသောရဟန်း၏။ ဝါ၊
 လေးပါးတွင်တပါး၊ သုံးပါးတွင်တပါး၊ နှစ်ပါးတွင် တပါးသော ရဟန်း၏။
 ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဟရိတွာန၊ ၍။ ဣတရီတရေ၊ ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး၊
 ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှ တပါးကုန်သော သုံးပါး၊ နှစ်ပါး၊ တပါးကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝါ၊ ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး၊ သုံးပါးသောရဟန်း၊ ဤ
 ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး နှစ်ပါးသောရဟန်း၊ ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှ တပါး
 တယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ တံတံဥပေါသထံ၊ ထိုထိုသုတ္တုဒ္ဓေသသံဃ
 ဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဝဏဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂလဥပုသ်ကို။ ကယိရုံ၊ ပြုကုန်ငြားအံ့။
 အာပတ္တိဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ဝါ၊ ဒုက္ကဋံ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 ဝါ၊ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[ကယိရုံ၌ ကရဓာတ်နောင် ယိရ ပစ္စည်းဇယျုဝိဘတ်သက်၍ သဒ္ဓနီတိ၌
 ဇယျုကို ဥပြုသည်၊ ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဇယျု၏ဇယျသဒ္ဓါကိုချေသည်။]

၁၉။ ဝဂ္ဂေ သမဂ္ဂ ဝဂ္ဂေါတိ၊ သညိနော ဝိမတိဿ ဝါ။
 ဒုက္ကဋံ ကရောတော ဘေဒါ၊ ဓိပ္ပေါယေန ထုလ္လစ္စယံ။
 ဝဂ္ဂေ သမဂ္ဂေနာပတ္တိ၊ သမဂ္ဂေါ ဣတိ သညိနော။ ။

၁၉။ ဝဂ္ဂေ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာ၌။ သမဂ္ဂဝဂ္ဂေါတိသညိနော၊ သမဂ္ဂ
 ဟူသောအမှတ်၊ ဝဂ်ဟူသောအမှတ်ရှိလျက်၎င်း။ သမဂ္ဂေ၊ သမဂ္ဂသံဃာ၌။
 [ထည့်။] ဝဂ္ဂေါတိသညိနော၊ ဝဂ်ဟူသောအမှတ်ရှိလျက်၎င်း။ ဝိမတိဿဝါ၊
 ဝဂ္ဂ၊ သမဂ္ဂသံဃာ၌ ယုံမှားရှိလျက်၎င်း။ ကရောတော၊ ဥပုသ်ပြုသော ရဟန်း
 အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၍။ ဘေဒါဓိပ္ပေါယေန၊ မလာသေးသောရဟန်း ရှိသည်ကို
 သိလျက်ကွဲပြားစေလိုသဖြင့်။ ကရောတော၊ အား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၍။ ဝဂ္ဂေ၊ ၌၎င်း။
 သမဂ္ဂေ၊ ၌၎င်း။ သမဂ္ဂေါဣတိသညိနော၊ ညီညွတ်၏ဟု အမှတ်ရှိလျက်။
 ကရောတော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

၂၀။ ဥက္ခိတ္တဿ ဂဟဋ္ဌဿ၊ သေသာနံ သဟဓမ္မိနံ။
 ပါရာဇိကဿာဘဗ္ဗဿ၊ သိက္ခာနိက္ခိတ္တကဿ စ။ ။

၂၁။ နိသိန္ဓပရိသာယဉ္ဇ၊ သဘာဂါပတ္တိကော တထာ။
 ဆန္ဒေန ပရိဝုတ္တေန၊ ပါတိမောက္ခံ န ဥဒ္ဓိသေ။ ။

၂၀-၂၁။ ဥက္ခိတ္တဿ၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသုံးပါးသည်၎င်း။ ဂဟဋ္ဌဿ၊ လူသည်၎င်း။ သေသာနံသဟဓမ္မိနံ၊ ရဟန်းမှ ကြွင်းသော သီတင်းသုံး ဘော်လေးယောက်တို့သည်၎င်း။ ပါရာဇိကဿ၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော သူသည်၎င်း။ အဘဗ္ဗဿ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ် တယောက်သည်၎င်း။ သိက္ခာနိက္ခိတ္တကဿ၊ သိက္ခာချပြီးသောသူသည်၎င်း။ နိသိန္ဓပရိသာယဉ္ဇ၊ နေအပ်သောပရိသတ်၌၎င်း။ သဘာဂါပတ္တိကော၊ သဘောတူဝတ္ထုကြောင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သံဃာသည်၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ဆန္ဒေနပရိ ဝုတ္တေန၊ သိုးသောဆန္ဒဖြင့်၎င်း။ ပါတိမောက္ခံကို၊ နဥဒ္ဓိသေ၊ မပြရာ။

၂၂။ အဒေသယိတွာနာပန္နံ၊ နာဝိကတွာန ဝေမတိ။
 နုပေါသထေ ပိ ဝါ ကာတုံ၊ ပေါသထော န စ ကပ္ပတိ။ ။

၂၂။ အာပန္နံ၊ သင့်သောလဟုကအာပတ်ကို။ အဒေသယိတွာန၊ မကြား မူ၍၎င်း။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားရှိသော လဟုကအာပတ်ကို။ နာဝိကတွာန၊ ဤမည် သောအာပတ်၌ယုံမှားရှိ၏ဟု ထင်စွာမပြုမူ၍၎င်း။ အာပန္နံ၊ သင့်သော ဂရု ကအာပတ်ကို၎င်း။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားရှိသော ဂရုကအာပတ်ကို၎င်း။ နာဝိ ကတွာန၊ ထင်စွာမပြုမူ၍၎င်း။ အနုပေါသထေပိဝါ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သော နေ့၌၎င်း။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာ တည်း။

၂၃။ အဓိဋ္ဌိတောပေါသထာဝါသာ၊ န ဝဇေ တဒဟူ ဝိနာ။
 အန္တရာယံ ဝါ သံဃံ ဝါ၊ ဓိဋ္ဌာတုံ သီမမေဝ ဝါတိ။ ။

၂၃။ အဓိဋ္ဌိတောပေါသထာဝါသာ၊ မတန့်မရပ် စွန့်အပ်သော သံဃ ဥပုသ်ရှိသောကျောင်းမှ။ တဒဟူ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ အန္တရာယံဝါသံဃံဝါ၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါးကို၎င်း၊ သံဃာကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ နဝဇေ၊ ရဟန်းမရှိ သောအာဝါသ၊ အနာဝါသသို့မသွားရာ။ သီမမေဝဝါ၊ ဗဒ္ဓသိမ်၊ အဗဒ္ဓသိမ်သို့ မူလည်း။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုခြင်းငှါ။ နဝဇေ၊ မသွားရာ။

ဥပေါသထပြီး၏။

၄၅-ပဝါရဏာ

၁။ ဒိန္နံ တိဏ္ဍံ စတုန္နဉ္စ၊ အညမညပ္ပဝါရဏာ။
 ဧကဿ စ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သေသာ သံဃပ္ပ ဝါရဏာ။ ။

၁။ ပဝါရဏာတိ၊ ကား။ ဒိန္နံတိဏ္ဍံစတုန္နဉ္စ၊ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊ လေးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အားကား။ အညမညပ္ပဝါရဏာ၊ အချင်းချင်း ဘိတ်အပ်သော ဂဏပဝါရဏာတည်း။ ဧကဿစ၊ တပါးသော ရဟန်းအားကား။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာတည်း။ သေသာ၊ ကြွင်းသော ငါးပါးသော ရဟန်းစသည်ပြုအပ်သောပဝါရဏာသည်။ သံဃပ္ပဝါရဏာ၊ သံဃပဝါရဏာတည်း။

၂။ ပုပ္ဖကိစ္စေ စ ကရဏေ၊ ပတ္တကလ္လေ သမာနိတေ။
 ဌပေတွာ ဥတ္တိံ သံဃေန၊ ကတ္တဗ္ဗေဝံ ပဝါရဏာ။ ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော ပဝါရေယျာတိ။

၂။ ပုပ္ဖကိစ္စေ၊ ကရဏေ၊ ပုပ္ဖကိစ္စငါးပါး၊ ပုပ္ဖကရဏလေးပါးသည်၎င်း။ ပတ္တကလ္လေ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော ပဝါရဏာကံသည်၎င်း။ သမာနိတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်လတ်သော်။ သံဃေန၊ သည်။ သုဏာတု။ ပ။ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဥတ္တိံ၊ ဤသို့သော သဗ္ဗသင်္ဂါဟိက သံဃပဝါရဏာဉာဏ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဧဝံပဝါရဏာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော သံဃံအာဝုသောစသော သံဃပဝါရဏာကို။ ကတ္တဗ္ဗေဝံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ ပ။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ပဝါရဏာ ကံသည်။ ယဒိသမာနိတံ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ ယဒိသမာဒပိတံ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ [သံရှေးအာရှေးရှိသော-အပဓာတ်၊ တပစ္စည်း၊ ဒအာဂုံ၊ ဣအာဂုံ။] ဝါ၊ ရောက်ခြင်းဖြစ်အံ့။ [သံပုပ္ဖအာပုပ္ဖအပသဒ္ဓ၊ ပပဒ-ဣဓာတ်။] ဧဝံသတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ဧက၊ ဒွေ၊ တေဝါစိက၊ သမာနဝသိက ပဝါရဏာပြုရာ၏။

*ယဒိသစေ။ ယှဉ်လေတုံထ၊ ပုဒ်ထိုမျှ၊ စွန့်ကြသကတ်၊ သံသယတ်။

[ယဒိသစေနှင့် ယှဉ်သောပုဒ်ကား သကတ္ထံကိုစွန့်၍ သံသယတ္ထံကိုဟော၏ဟူလို။]

၃။ ကေသံ စီဝရံ ကတွာ၊ နိသီဒိတွာ ဥက္ကဋ္ဌိကံ။
ထေရေန အဗ္ဗလိံ သံဃော၊ ပဂ္ဂယ သမုဒီရိယော။ ။

သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါသုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာ-
ယ ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော
ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အာဝုသော သံဃံ ပဝါရေမိ
ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။

၃။ ကေသံစီဝရံကတွာ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကံနိသီဒိတွာ၊ အဗ္ဗလိံပဂ္ဂယ၊
ထေရေန၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ သံဃံအာဝုသော။ ပ။ ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။
သမုဒီရိယော၊ ကောင်းစွာထုတ်လျက် မိန့်မြွက်သံမြဲ မြွက်ဟရင့်ကြည် ဆို
မြည်ကျူးဒေကြွေးအပ်၏။ ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။
ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်၏။ သံဃပရိယာပန္နာ၊ သံဃာ၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ [ထည့်။]
အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝါ၊ အာယသ္မန္တော၊ ကုန်သော။ သံဃာ၊ စတုဝဂ္ဂစ
သော သံဃာတော် တို့သည်။ [ထည့်။] ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ ၎င်း။ ပ။ အနုကမ္ပံ၊ နှလုံး
တုန်ဖိမ့် သိမ့်သိမ့်လှုပ်ကာ ကရုဏာလွန်ပြင်း သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ဤ။
ဝဒန္တ၊ ဆိုပါကုန်။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုရှု၍။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊
လည်း။ ပ။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ့။

[ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ သံဃာဝါ ဂဏာဝါ ဟူရကား-ဗဟုဝဏ် သံဃပုဂ္ဂ
လည်းရှိ၏။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌ သံဃံပဝါရေမိဟူမူကား- ဝဒတု မံ သံဃောဟု ဆို
သင့်၏ဟုစောဒနာ၍ဆိုသောအခါ သံဃာမဆိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသောကြောင့် ဝဒန္တ၊ မံ
အာယသ္မန္တောမိန့်၏ဟု ပရိဟာရပြု၍ ယေဘုယျကိုယှဉ်သည်။ သံဃာဆိုသော
အရာပါဠိ၌ အထင်အရှားပင်၊ မူလသိက္ခာ၌ ဝဒတု မံ သံဃော-ရှိသည်မှာ ပါဠိ
ဟောင်းမဟုတ်။]

၄။ ပဝါရေန္တေသု ထေရေသု၊ နိသဇ္ဇ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကံ နဝေါ။
ပဝါရေတိ သယံ ယာဝ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကောဝ အစ္ဆတု။ ။

၄။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ကြောင့်။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်၍။ ထေရေသု၊ မဟာ၊ မဇ္ဈိမ
ထေရ်တို့သည်။ ပဝါရေန္တေသု၊ ပဝါရဏာ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ ဝါ၊
ကုန်စဉ်။ နဝေါ၊ သီတင်းငယ်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သယံ၊ မိမိ
သည်။ ပဝါရေတိ၊ ပဝါရဏာပြု၏။ ဝါ၊ ပဝါရေတိ-ပဝါရံတေ၊ ပဝါရဏာ
ကိုဖြစ်စေ၏။ တာဝ၊ လောက်။ [ထည့်။] ဥက္ကဋ္ဌိကောဝ၊ လျောင်းစက်သွားရပ်
ပျပ်စပ်ထက်ဝယ် မသပ္ပာယ်ငြား ဆောင့်ကြွားသာလျှင်။ အစ္ဆတု၊ နေရာ၏။

၅။ ပုဗ္ဗာရတ္တံ သမာပေတွာ၊ နဝေါ သံဃမုဒီရယေ။ ။

သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ
ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော
ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန
ဝါ သုတေန ဝါ။ လ။ ပဋိကရိဿာမိတိ။

၅။ ပုဗ္ဗာရတ္တံ၊ စံပယ်တင်ခြင်းစသောရှေး၌ အားထုတ်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ရှေး၌
ပြုအပ်သောအမှုအရာသို့။ သမာပေတွာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ နဝေါ၊ သီတင်း
ငယ်သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သံဃံဘန္တေ။ ပ။ ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဥဒီရယေ၊ ရာ၏။
[အနက်ထင်ပြီ။]

၆။ ဒါနေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ကလဟေ ဟိ စ ရတ္တိယာ။

တေဝါစိကာယ ဩကာသေ၊ သတိ ခေပိတ ဘာဝတော။

အန္တရာယေ ဒသဝိဓေ၊ ဥတ္တိံ ဝတွာနုရူပတော။ ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ မနုဿေဟိ ဒါနံ ဒေန္တေဟိ၊ ဒွိဟိ
ဘိက္ခုဟိ ဓမ္မံ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ ကလဟံ ကရေန္တေဟိ ယေဘုယျေန
ရတ္တိ ခေပိတာ၊ သစေ သံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေဿတိ၊ အပ္ပဝါ-
ရိတောဝ သံဃော ဘဝိဿတိ၊ အထာယံ ရတ္တိ ဝိဘာယိဿတိ၊
အယံ ရာဇန္တရာယော၊ အယံ စောရန္တရာယော၊ အယံ အဂျန္တရာ-
ယော အယံ ဥဒကန္တရာယော၊ အယံ မနုဿန္တရာယော၊ အယံ
အမနုဿန္တရာယော၊ အယံ ဝါဠုန္တရာယော၊ အယံ သရီသပန္တရာ
ယော၊ အယံ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အယံ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သစေ
သံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေဿတိ၊ အပ္ပဝါရိတောဝ သံဃော
ဘဝိဿတိ၊ အထာယံ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော ဘဝိဿတိ၊ ယဒိ
သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော ဒွေဝါစိကံ၊ ကေဝါစိကံ၊ သမာနဝဿိကံ
ပဝါရေယျာတိ။

၇။ ပဝါရေယျာနုရူပေန၊ ယထာဌပိတဥတ္တိယာ။

အာဂစ္ဆေယျံ ယဒိသမာ၊ အာဒိကာ စေတ္ထ အာဟရေ။ ။

၆-၇။ ဒါနေန၊ လူတို့ပေးလှူသဖြင့်၎င်း၊ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ-
ကလဟေဟိစ၊ ရဟန်းတို့တရားဆွေးနွေးခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊
ကြောင့်၎င်း။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ခေပိတဘာဝတော၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဝါ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဝါစိကာယ၊ သုံးကြိမ်ဆိုခြင်း

ရှိသော ပဝါရဏာ၏။ ဩကာသေ၊ ပြုခွင့်သည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ဒသဝိဓေ အန္တရာယေ၊ ဆယ်ပါးသော အန္တရာယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ [သတိခေပိတ၌ အသတိ သတိဟု ဘိန္နပဒ ဝါကျသိလေသ ဖြစ်သည်။] ဝါ၊ တေဝါစိကာယ၊ သုံးကြိမ်ဆိုခြင်းရှိသော ပဝါရဏာ၏။ ဩကာသေ၊ သည်။ သတိ၊ လျက်။ ဒါနေန၊ သည်၎င်း။ ဓမ္မသာကစ္ဆာကလဟေဟိ၊ တို့သည်၎င်း။ မနုဿ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့ကို။ ရတ္တိယာ၊ ကို။ ခေပိတဘာဝတော၊ ကုန်စေအပ်၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒသဝိဓေအန္တရာယေ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသော အန္တရာယ်သည်။ ရာဇာဒိဟိ၊ တို့ကို။ ရတ္တိယာ၊ ကို။ ခေပိတဘာဝတော၊ ကြောင့်၎င်း။ သုဏာတု၊ ပ။ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ အနုရူပတော၊ ဒါနစသည်၊ ဒွေဝါစိက စသည်အားလျော်သဖြင့်။ ဥတ္တိ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ထား၍။ ယထာ ဌပိတဉ္စတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ထားအပ်သော ဒွေဝါစိကစသောဉာဏ်အား။ အနုရူပေန၊ လျော်သဖြင့်။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ [ဤသို့ဉာဏ်ကိုဝံ့၍သမ္ပန်။]

ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေဝစနံသုဏာတု၊ လော့။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တေဟိ၊ ပေးကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ တို့ကြောင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုကုန်သော။ ဒွိဟိဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ တို့ကြောင့်။ ဝါ၊ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တေဟိ၊ ပေးခြင်းတို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ တို့ကို။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ ခြင်းတို့သည်။ ကလဟံ၊ ကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုခြင်းတို့သည်။ ဒွိဟိဘိက္ခုဟိ၊ တို့ကို။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ ကို။ ခေပိတ၊ ကုန်ပြီ။ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဝါ၊ ကုန်စေအပ်ပြီ။ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ပြီ။ သံဃော၊ သည်။ တေဝါစိကံ၊ သုံးကြိမ်ရွတ်၍။ သစေပဝါရေယတိ၊ အကယ်၍ ပဝါရဏာပြုအံ့။ ဝါ၊ တေဝါစိကံ၊ တေဝါစိကပဝါရဏာကို။ သစေပဝါရေယတိကရိယတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ အထ၊ ထိုတေဝါစိက ပြုလတ်သော်။ ဝါ၊ စဉ်။ အယံရတ္တိ၊ ဤအကုန်များခြင်း ညဉ့်အကြွင်းသည်။ အဝိဘာယိဿ၊ နေအရုဏ် နီးခြင်းလင်းရာလတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ညဉ့်ကြွင်း လင်းရာလတ္တံ့ သောကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော အထွက်တရက်နေ့၌။ သံဃော၊ သည်။ အပ္ပဝါရိတောဝ၊ ပဝါရဏာ မပြုအပ်သည်သာတမူ။

[*အခြေပါဒ၊ သင်ဦးစက၊ ချနည်းမကျယ်၊ ဓိပ္ပါယ်ကောင်းစွာ၊ သိရုံသာလျှင် ၊ အပ်ရာမသည်း၊ နားထွင်းနည်းသို့၊ ညံ့ဖျည်းသိမ်မွေ့၊ တနေ့တထူး၊ ကျေးဇူးခံလွှင့်၊ ကျမ်းရိုးငင်လျက်၊ ဟူသည်နှင့်အညီ-

ဤဝါကျ၌ အာဒိတုပသမ္ပန္တတို့ နည်းရလွယ်ရုံ သမ္ပန်တော် မူကြသော ရှေးဆရာကျော်,ဆရာမြတ်တို့နည်းကား ထင်ရှားလှပြီဖြစ်၍ ဒေသကဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပရမုတ္တံသဂတဝိစိတြဉ္စာတော် ဒေသနာတော်၏ နာနာနယသုစိတ္တအဖြစ်ကိုပြလျက် နည်းတပါးဖြင့်သမ္ပန်သည်၊ ဤမှတပါးလည်း နည်းအများရသင့်လျက် အပ္ပဿတတို့ ခေဒင်္ဂတဖြစ်မည်ကြောင့် လျစ်လျူရှုအပ်တော့သည်။ ဗဟုဿုတတို့လည်း နည်းရလောက်ပြီ။]

[ဘဝိဿတိကို ဘူသဒ္ဓါတည် သေသေသန္တ၊ မာနာနာ-ဖြင့် သန္တ၊ပစ္စည်း သက်၊ ဘူကိုခွင်း၊ ဩဝုဒ္ဓိပ္ပ၊ အဝပ္ပ၊ ယထာဂမမိကာရော-ဖြင့် ဣလာ၊ သ္မိံသက်၊ တောတိတာသသ္မိံနာသုဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွသော နန္တ-ကိုတိပ္ပ၊ ဘဝိဿတိပြီး ၏။]

[ရတ္တိဝိဘာယိဿတိကို ရတ္တိ အဝိ ဘာယိဿာ ဣတိဖြစ်၊ ဝိပုဗ္ဗ-ဘူဇာတ်၊ ကာလာတိပတ္တိဿာ-ဝိဘတ်၊ ဦးကိုဩဝုဒ္ဓိပ္ပ၊ တေအာဝါယာဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဩကိုအာယပ္ပ၊ ဣကာရာဂမောအသဗ္ဗဓာတုကမ္ပိ-ဖြင့်ဣလာ၊ အကာရာဂမောဟိယုတ္တနိစသည်ဖြင့် အ-လာ၊ မှာဿာန္တဿစ ရဿတာ ဟူသည်နှင့် အညီ မှာ၏အစိတ်၊ သာ၏အစိတ် ရဿပ္ပ၊ဘူရကား သာ၏အစိတ် အာ-ကို အ-ရဿပ္ပ၊ အဝိဘာယိဿပြီး၏။]

[ကာလာတိပတ္တိကား ဝိရုဒ္ဓဟေတုယောဂ၊ဟေတုဝေကလ္လယောဂ ဟူသော ယောဂနှစ်ပါး၊ အတိတ်,အနာဂတ် ကာလနှစ်ပါး၌ဖြစ်၏။

ဝိရုဒ္ဓဟေတုယောဂါဝါ၊ဟေတုဝေကလ္လတောဝိဝါ။
 ကြိယာနမ ဘာဝေါဝ၊ ကြိယာတိပုံနန္တမိရိတော။ ။
 တဉ္စ ခွိဓာ ဘူတံဘာဝီ၊ ဘူတံသမ္ပုဏ္ဏကာရဏာ။
 ဘာဝိဘာဝါတိပုံနန္တ၊ကုတောစိလိင်္ဂဒဿနာ။ ။ကစ္စာယနသာရ။

ဤ၌ကား အနာဂတ်ဟူသောဘာဝိ၌ ဝိရုဒ္ဓဟေတုနှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်၏။]

အယံ၊ ဤမင်းလာခြင်းသည်။ ရာဇန္တရာယော၊ ရာဇန္တရာယ်တည်း။ အယံ၊ ဤခိုးသူလာခြင်းသည်။ စောရန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤတောမီးလောင်ခြင်း၊ ကျောင်း၌မီးထခြင်းသည်။ အဂ္ဂန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤမိုဃ်းတက်ခြင်း၊ရေယဉ်လာခြင်းသည်။ ဥဒကန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤလူများလာခြင်းသည်။မနုဿန္တရာယော၊တည်း။အယံ၊ဤရဟန်းကိုဘိလူးဘမ်းခြင်းသည်။ အမနုဿန္တရာယော၊ တည်း။အယံ၊ ဤခြင်္သေ့,သစ်,ကျား, သားရဲလာခြင်းသည်။ဝါဠန္တရာယော၊ တည်း။အယံ၊ ဤရဟန်းကို မြွေကင်းသန်း ကိုက်ခဲ့ခြင်းသည်။ သရီသပန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤရဟန်း နာခြင်း, သေခြင်း, ရန်သူသတ်လို၍ဘမ်းခြင်းသည်။ဇိဝိတန္တရာယော၊တည်း။အယံ၊ ဤရဟန်းကို သာသနာတော်မှ ရွှေစေလို၍ လူတို့ဘမ်းယူခြင်းသည်။ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊

တည်း။သံဃော၊သည်။တေဝါစိကံ၊၍။သစေပဝါရေသတိ၊အံ။ဝါ၊တေဝါစိကံ၊
ကို။သစေပဝါရေသတိကရိသတိ၊ အံ။အထ၊ သော်။ဝါ၊ စဉ်။ အယံဗြဟ္မစရိ-
ယန္တရာယော၊သည်။အဘဝိဿာ၊ရာလတ္တံ။ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ဘဝိဿတိ၊
၌။သံဃော၊သည်။အပ္ပဝါရိတောဝ၊ သာတမ္ပံ။သံဃဿ၊ အား။ပတ္တကလ္လံ၊
သည်။ယဒိသမာနိတံ၊အံ။ဝါ၊ ယဒိသမာဒဝိတံ၊အံ။ဧဝံသတိ၊သော်။သံဃော၊
သည်။ဒွေဝါစိကံ၊ကို။ကေဝါစိကံ၊ကို။သမာနဝဿိကံ၊ ဝါတူပေါင်း၍ပြုသော
သမာနဝဿိကပဝါရဏာကို။ပဝါရေယျ၊ ရာဇ်။အာဂစ္ဆေယျံ၊ယဒိသမာ-
အာဒိကာစ၊ ဥပုသ်၌ဆိုအပ်သော အာဂစ္ဆေယျံ၊ယဒိသမာစသော ဂါထာတို့
ကိုလည်း။တ္ထေ၊ဤပဝါရဏာအရာ၌။အာဟရေ၊လျော်စွာဆောင်ရာဇ်။

၈။ ဧဝံ တိစတုဝဂ္ဂေါစ၊ ဥတ္တိံ ဝတွာ ပဝါရယေ။ ။

သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တာ၊ အဇ္ဇေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ၊ယဒိ-
ယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပဝါရေယျာမာတိ။

၈။ တိစတုဝဂ္ဂေါစ၊ တိဝဂ္ဂိဏ်း၊ စတုဝဂ္ဂိဏ်းသည်ကား။သုဏန္တ၊ပ။
ပဝါရေယျာမာတိ၊ ဟူ၍။ဧဝံဥတ္တိံ၊ ဤသို့သောဂဏဉ်ကို။ဝတွာ၊၍။
ပဝါရယေ၊မထေရ်ကြီးမှ စ၍စဉ်းလျင်း အချင်းချင်းဘိတ်ရာဇ်။အာယသ္မန္တာ၊
အသျှင်နှစ်ပါးတို့သည်။မေ၊ဇ်၊ဝစနံ၊ကို။သုဏန္တ၊ ကုန်လော့။[တိဝဂ္ဂိဏ်း
ဘို့။]စတုဝဂ္ဂိဏ်း၌ကား။အာယသ္မန္တာ၊ဆိုလေ။[အကြွင်းထင်ပြီ။]

၉။ ကေသံ စိဝရံ ကတွာ၊ နိသီဒိတွာ ဥက္ကုဋ်ကံ။
ထေရေန အဗ္ဗလီ တေဝံ၊ ပဂ္ဂယ သမုဒီရိယာ။ ။

အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန
ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊
ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ အာဝုသော
အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊
ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိက-
ရိဿာမိတိ။ ။နဝေနာပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ
ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တာ
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ
အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ
ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊
ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။

၉။ ကေသံစီဝရံကတွာ၊ ဤ။ပ။ ထေရေန၊ သည်။ အဟံအာဝုသော။ပ။ ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။တေ၊ ထိုသီတင်းငယ်တို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သမုဒီရိယာ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။မံ၊ကို။အနုကမ္ပံ၊ကို။ပ။

[ဤလည်း စတုဝဂ်မှာ အာယသ္မန္တာ ဆိုလေ။]

နဝေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ပ။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုနှစ်ပါး၊သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကို။သမုဒီရိယာ၊ကုန်၏။[သမ္ပန်။]

[စတုဝဂ်၌ကား အာယသ္မန္တာ ဆိုလေ။]

၁၀။ ဒွိသု ထေရေန ကတ္တဗ္ဗံ၊ နဝေါ ကတွေဝမီရိယော။ ။

အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။ ။နဝေနာပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ။လ။ ပဋိကရိဿာမိတိ။

၁၀။ ဒွိသု၊တို့တွင်။ထေရေန၊သည်။ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး၊ စံပယ်တင်ခြင်းစသည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ နဝေါ၊ ကို။ အဟံ။ပ။ ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ဧဝံ၊သို့။ဤရိယော၊၏။အာဝုသော၊ငါ့သျှင်။အဟံ၊သည်။အာယသ္မန္တံ၊ကို။ ပဝါရေမိ၊၏။ပ။

နဝေနာပိ၊ သည်လည်း။ အဟံဘန္တေ။ပ။ ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဤ။ ဧဝံ၊ သို့။ ထေရော၊ကို။ဤရိယော၊၏။[သမ္ပန်။]

၁၁။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ သမာပေတွာ၊ အဓိဋ္ဌေယျေဝမေကကော။ ။

အဇ္ဇေ မေ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဒသိတိ ဝါ ပန္နရသိတိ ဝါ အဓိဋ္ဌာမိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။

၁၁။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး၊ ပတ္တကလ္လင်္ဂံ၊ ကေသစီဝရစသည်သို့။
 သမာပေတွာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ ကေကော၊ တပါးတည်းသောရဟန်း
 သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ မိ။ ပဝါရဏာ၊ သည်။
 စာတုဒ္ဓသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ပန္နရသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မိဋ္ဌာန်ရာ၏။ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိဋ္ဌာန်၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 နေရာ၏။

[ဝတ္တဗ္ဗံ၌ အဓိဋ္ဌာမိနှင့်မတန်ရကား ဝစဇာတ်-ဝဒဇာတ်မသင့်၊ ရှေးနည်း၌
 လည်း ဝတု-ဝတ္တနေ၊ ဇာတ်နက်၊ ဝတ္တနဟူသည် မိဋ္ဌာန်ခြင်း မနသိကာရပင်၊
 နောက်နည်း၌ ဝသနိဝါသေ၊ ဇာတ်နက်။]

၁၂။ ယသ္မိံ ဝသန္တိ ဝါ ပဉ္စ၊ စတ္တာရော ဝါ တယော ဒုဝေ။
 ပဝါရဏံ ဟရိတွာန၊ ဧကေကသီတရီတရေ။ ။

၁၃။ တံ တံ ပဝါရဏံ ကယိရုံ၊ သိယာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌံ။
 သေသာ ဥပေါသထေ ဝုတ္တာ၊ ဂါထာယော စေတ္တ အာဟရေ။ ။

၁၂-၁၃။ ယသ္မိံ၊ အကြင်မဟာသိမ်ပ၌ တည်သောကျောင်း၌။ ပဉ္စဝါ၊
 တို့သည်၎င်း။ စတ္တာရောဝါတယောဒုဝေ၊ လေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါးသော
 ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌ ထိုရဟန်းတို့တွင်။
 ဧကေကသ၊ တပါးတပါးသောရဟန်း၏။ ဝါ၊ ငါးပါးတွင် တပါး၊ လေးပါးတွင်
 တပါး၊ သုံးပါးတွင်တပါး၊ နှစ်ပါးတွင် တပါးသော ရဟန်း၏။ ပဝါရဏံ၊
 ကို။ ဟရိတွာန၊ ၍။ ဣတရီတရေ၊ ဤပဝါရဏာပေးသူမှ တပါးကုန်သော
 လေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါး၊ တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဝါ၊ ဣတရေ၊ ဤပဝါရ
 ဏာပေးသူမှတပါးကုန်သော။ ဣတရေ၊ ဤလေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါး၊ တပါး
 သောရဟန်းတို့သည်။ တံတံပဝါရဏံ၊ ထိုထိုသံဃာ၊ ဂဏ၊ ပုဂ္ဂလ ပဝါရဏာ
 ကို။ ကယိရုံ၊ အံ့။ အဓမ္မဝဂ္ဂတ္တာ၊ အဓမ္မဝဂ်ဖြစ်သောကြောင့်။ [ထည့်။] အာပတ္တိ
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌံအာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။
 ဥပေါသထေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဂါထာယော၊ ဝဂ္ဂေသမဂ္ဂ
 ဝဂ္ဂေါတိသည်နောစသောဂါထာတို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပဝါရဏာအရာ၌။
 အာဟရေ၊ ဆောင်ရာ၏။

(က) ပဉ္စေကဿာဟရိတွာ တံ၊ စတ္တာရော ဂဏဥတ္တိယာ။
 စတုတ္ထယော တထာ ကတွာ၊ တယော ဒွေ သံဃဥတ္တိယာ။
 ပဝါရေန္တိ သဗ္ဗမေတံ၊ အဓမ္မေနစ ဝဂ္ဂိကံ။ ။

(ခ) ပဉ္စေကတော နိပတိတွာ၊ ဂဏဥတျာ ပဝါရယံ။
 ဒွိတိစ္စတူ သံဃဥတျာ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂိကံ။ ။

(ဂ) ပဉ္စေကဿာဟရိတွာ တံ၊ စတ္တာရော သံဃဉတ္တိယာ။
 စတုတ္ထယော တထာကတွာ၊ တယော ဒွေ ဂဏဉတ္တိယာ။
 ပဝါရေန္တိ သဗ္ဗမေတံ၊ ဓမ္မေနေဝစ ဝဂ္ဂိကံ။ ။

(ဃ) ပဉ္စေကတော သံဃဉတ္တိယာ၊ ဂဏဉတ္တိယာ စတုတ္ထယော။
 ဒွညမညဓိဋ္ဌာနေကော၊ တံဓမ္မေန သမဂ္ဂိကံ။ ။

[ယသ္မိဝသန္တိစသောဂါထာ အဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံအောင် အဋ္ဌကထာနည်းဖြင့် သင်ဟဂါထာကို ဆိုသည်။]

(က) ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပဝါရဏာကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍၊ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဂဏဉတ္တိယာ၊ ဂဏဉတ်ထားသဖြင့်၊ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ငြားအံ့။ စတုတ္ထယော၊ လေးပါး၊ သုံးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ တထာကတွာ၊ ထိုသို့ရဟန်းတပါး၏ ပဝါရဏာကိုဆောင်ခြင်းကိုပြု၍။ တယောဒွေ၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ သံဃဉတ္တိယာ၊ သံဃဉတ်ထားသဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ အဓမ္မေနစ ဝဂ္ဂိကံ၊ အဓမ္မဉတ်၊ မညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ခ) ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတွာ၊ တပေါင်းတည်းစုဝေးကုန်၍၊ ဂဏဉတ္တိယာ၊ ဂဏဉတ်ထားသဖြင့်။ ပဝါရယံ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဒွိတိစ္စတူ၊ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊ လေးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကတောနိပတိတွာ၊ ၍၊ သံဃဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရယံ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ အဓမ္မေနသမဂ္ဂိကံ၊ အဓမ္မဉတ်၊ ညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ဂ) ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဧကဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပဝါရဏာကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍၊ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ သံဃဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ စတုတ္ထယော၊ တို့သည်။ တထာကတွာ၊ ထိုသို့ရဟန်းတပါး၏ ပဝါရဏာကိုဆောင်ခြင်းကိုပြု၍။ တယောဒွေ၊ တို့သည်။ ဂဏဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဓမ္မေနေဝစဝဂ္ဂိကံ၊ ဓမ္မိကဉတ်၊ မညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ဃ) ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ နိပတိတွာ၊ ၍၊ သံဃဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထယော၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတွာ၊ ၍၊ ဂဏဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတွာ၊ ၍၊ အညမညံ၊ ချင်း။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ ဧကော၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပဝါရေတိ၊ အံ့။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဓမ္မေနသမဂ္ဂိကံ၊ တရားမချွတ်၊ ညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

*ငါးပါးနေရာ၊ လေးပါးသာလျှင်၊ ဆောင်ကာတပါး၊ ဂိုဏ်းဉတ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှာ၊ နှစ်သုံးသာမျှ၊ သံဃဉတ်ထား၊ တပါးဆောင်မှု၊ ယင်းသို့ပြုကာ၊ အဓမ္မ၊ ဝဂ္ဂိကံမည်ငြား။

*ငါးပါးပေါင်းလတ်၊ ဂိုဏ်းဉတ်ထားဆုံး၊ နှစ်သုံးလေးမှာ၊ သံဃဉတ်ထား၊ ပြုချေငြားကာ၊ အဓမ္မ၊ ညီမျှကံမှတ်သား။

*ငါးပါးနေရာ၊ဆောင်ကာတပါး၊လေးပါးသာမျှ၊သံဃဉာဏ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှာ၊ နှစ်သုံးသာမျှ၊ ဂိုဏ်းဉာဏ်ပြ၊ ဓမ္မဝဂ်ဖြစ်လာ။

*ငါးပါးစုံကာ၊ သံဃဉာဏ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှတ်၊ ဂိုဏ်းဉာဏ်ထားလျှင်း၊ ချင်းချင်းခွေမှန်၊ မိဋ္ဌာန်ကေ၊ ပြုသမျှ၊ ဓမ္မညီမပြား။
ပဝါရဏာ၊ ကံလေးဖြာ၊ ကျမ်းလာယွင်းမမှား။

၁၄။ ပဝါရိတေဝ သံဃမ္ပိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ။
ကရေယျ ဆိန္နဝဿော ဝါ၊ အဝုတ္တော ဝါ နုပါဂတော။ ။

၁၄။ သံဃမ္ပိ၊ ပုရိမဝါမှထသော သံဃာသည်။ပဝါရိတေဝ၊ ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော် သာလျှင်။ ဆိန္နဝဿောဝါ၊ ဝါပြတ်သော ရဟန်းသည်၎င်း။ အဝုတ္တောဝါ၊ပုရိမဝါမှထသေးသောပစ္ဆိမဝါသားရဟန်းသည်၎င်း။အနုပါဂတော၊ ပုရိမဝါ၊ ပစ္ဆိမဝါမကပ်သော ရဟန်းသည်၎င်း။ပဝါရိတေ၊ သော။ သံဃမ္ပိဝေ၊ ဌာသလျှင်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ရာဇ်။

[ပဝါရိတေဝ သံဃမ္ပိကား-သီလေသာလင်္ကာရ။]

၁၅။ စာတုမာသိနိယာ စာပိ၊ ကတေ သံဃေနပေါသထေ။
ဝုတ္တဝဿာ ပဝါရေယျ၊ သစေ အပ္ပတရာ သိယုန္တိ။ ။

၁၅။ စာတုမာသိနိယာစာပိ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌လည်း။ ဝုတ္တဝဿာ၊ ပစ္ဆိမဝါကျွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပတရာ၊ ပုရိမဝါ သံဃာအောက်နည်းယုတ်ကုန်သည်။ သစေသိယံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံသန္တေသု၊ သော်။ သံဃေန၊ ပုရိမဝါသံဃာသည်။ ဥပေါသထေ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသသံဃဉာဏ်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်။ တသ္မိံ၊ ထိုသံဃာ၌။ [ထည့်။] ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ရာဇ်။

ပဝါရဏာ ပြီး၏။

၄၆-သံဝရ

၁။ စက္ခုသောတာဒိဘေဒေဟိ၊ ရူပသဒ္ဓါဒိဂေါစရေ။
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိ၊ ပွဝတ္တိံ ဝိနိဝါရယေ။ ။

၁။ သံဝရေဟိ၊ ကား။ စက္ခုသောတာဒိဘေဒေဟိ၊ စက္ခု၊ သောတ စသည် အပြားရှိကုန်သော ဒွါရခြောက်ပါးတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့မှ။ ရူပသဒ္ဓါဒိဂေါစရေ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓစသော အာရုံခြောက်ပါး၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။

ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ [ထည့်။] ဝါ၊ သည်။ အဘိမုဒ္ဓိဘူတေ၊ သော်။ [ထည့်။] အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိပဝတ္တိံ၊ လောဘ၊ ဒေါမနဿစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိနိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။

[ဘေဒေဟိကား-ပဝတ္တိ၌ ဥဘတော သုဇာတောကဲ့သို့ နာမယောဂအပါဒါနံ၊ ဝိနိဝါရယေ၌ကူပါ အနံ နိဝါရယေကဲ့သို့ ရက္ခဏတ္ထအပါဒါနံ။ ။ ဋီကာ၌ကားရိုက်ဟူ၏။]

၂။ နိဂ္ဂဏှေယျ သကံ စိတ္တံ၊ ကိဋ္ဌာဒိံ ဝိယ ဒုပ္ပသုံ။
သတိမာ သမ္ပဇာနော စ၊ စရေ သမ္ဘိရိယာပထေတိ။ ။

၂။ ကိဋ္ဌာဒိံ၊ ကောက်ပင်ကိုစားတတ်သော။ ဒုပ္ပသုံ၊ ပျက်ချော်သောနွားကို။ နိဂ္ဂဏှေယျဝိယ၊ နှိပ်ရာသကဲ့သို့။ ကိဋ္ဌာဒိံ၊ အာရုံမြောက်ပါးကိုစားတတ်သော။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဝါ၊ နိဂ္ဂဏှံ၊ နှိပ်ခြင်းကို။ ယေ-ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဝါ၊ နိဂ္ဂဏှံ-နိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှိပ်လျက်။ ယေ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဝါ၊ နိဂ္ဂဏှ-နိဂ္ဂဏှိတွာ၊ နှိပ်၍။ [ဤနည်း၌တွာလောပ။] ဝါ၊ နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်၍။ [ကာမေသု ဝိနေယျကဲ့သို့။] သမ္ဘိရိယာပထေ၊ ခပ်သိမ်းသော သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထ်လေးပါး၌။ ဝါ၊ သတိ သမ္ပဇဉ်ဟူသော ဣရိယာ၏ပထဖြစ်သော အဘိက္ကန္တ၊ ပဋိက္ကန္တ စသော ခုနစ်ဌာနလုံး၌။ သတိမာ၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ သာတ္ထက၊ သပ္ပာယ်၊ ဂေါစရ၊ အသမ္မောဟဟူသော သမ္ပဇဉ်လေးပါးဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

[ကိရ-ဝိကိရဏေ။ ကိရိတဗ္ဗန္တိ ကိဋ္ဌံ၊ ကိသ-ဟိံ သာယံ၊ ကိသိတဗ္ဗန္တိ ကိဋ္ဌံ၊ သဿံ။ တံ အဒတိ ဘက္ခတိတိ ကိဋ္ဌာဒိ၊ ဥပမာနဘို့။ ကိဋ္ဌ-ကိဋ္ဌာယံ။ ကိဋ္ဌန္တိ အာရမ္မဏိကာ တောတိ ကိဋ္ဌံ၊ အာရမ္မဏံ။ တံ အဒတိ အာရမ္မဏဝသေနာတိ ကိဋ္ဌာဒိ၊ စိတ္တံ၊ ဥပမေယျဘို့။ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဇေတိ သဿသမ္ဘာဇေ။ ။ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။]

သံဝရပြီး၏။

၄၇-သုဒ္ဓိ

၁။ ဒေသနာ သံဝရော ဧဋ္ဌိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဘေဒတော။
သုဒ္ဓိ စတုဗ္ဗိဓာ ပါတိ၊ မောက္ခသံဝရ သမ္ပတံ။
ဒေသနာယ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁။ သုဒ္ဓိတိ၊ကား။ဒေသနာသံဝရောဋ္ဌိပစ္စဝေက္ခဏ ဘေဒတောယံကြည်
သောအားကြား၍စင်ခြင်း၊ မပြတ်အောက်မေ့ စောင့်စည်း၍စင်ခြင်း၊မပျင်း
ရိပါရှာမှီး၍စင်ခြင်း၊ ကျိုးပြစ်မြော်မြင်ဆင်ခြင်၍ စင်ခြင်းအပြားအားဖြင့်။
သုဒ္ဓိ၊စင်ကြယ်ခြင်းသည်။စတုဗ္ဗိဓာ၊လေးပါးအပြားရှိ၏။တေသု၊တွင်။[ထည့်။]
ပါတိမောက္ခသံဝရသမ္ပတံ၊သဒ္ဓါဖြင့် ပြီးစေအပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရဟု
သမုတ်အပ်သောသီလကို။ ဒေသနာယ၊ယံကြည်လှစွာဒေသနာကြားသဖြင့်။
ဝါ၊ကြောင့်။ ဝါ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊ဒေသနာသုဒ္ဓိဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊၏။

၂။ န ပုနေဝံ ကရိဿန္တိ၊ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရော။
ဝုတ္တော သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ သုဇ္ဈတိန္ဒြိယသံဝရော။ ။

၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ သတိဖြင့်ပြီးစေအပ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို။
ပုန၊ လွန်စေ၍မျှ ဤမှတစ်ဆင့်။ ဧဝံအသံဝရံ၊ ဤသို့မစောင့်စည်း ခြင်းကို။
နကရိဿန္တိ၊ငါမပြုအံ့ဟူ၍။ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရော၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်
သဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊သဖြင့်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ သုဇ္ဈတိ၊စင်၏။
တသ္မာ၊ကြောင့်။ သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊အပ်၏။[သမ္ပန်။]

၃။ ပဟာယာနေသနံ ဓမ္မေ၊ နုပ္ပါဒေန္တယဋ္ဌိယာ။
သုဒ္ဓတ္တာ ဋ္ဌိ သုဒ္ဓိတိ၊ ဝုတ္တမာဇိဝနိဿိတံ။ ။

၃။ အာဇိဝနိဿိတံ၊ ဝီရိယဖြင့် ပြီးစေအပ်သော သမ္မာဇိဝံ၌ မှီသော
ပစ္စယသန္တိဿိတသီလကို။ အနေသနံ၊ မရှာမှီးအပ်သော နှစ်ဆယ့်တပါး
သောအရာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဥပ္ပါဒေန္တယ၊
ပစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေသောရဟန်း၏။ ဝါ၊ဖြစ်စေခြင်း၏။ ဋ္ဌိယာ၊ ရှာမှီး
ခြင်း၏။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အာဇိဝနိဿိတဿ၊ ၏။ [ဘာဝသမ္ပန်ထည့်။] သုဒ္ဓတ္တာ၊
ကြောင့်။ ဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။

[*ဟိတ်ဆိုက်လေရာ ကြိယာ၏ ကံကတ္တားကား-ဟိတ်၏သမ္ပန် လာမြဲတည်း။
ဟူရကား-အာဇိဝနိဿိတံဟူသောကံကို အာဇိ ဝ နိဿိတဿ-ဟူသမ္ပန်ပြု၍
လာစေ။]

(က) ဝေဇ္ဇဒူတပဟိဏကံ၊ ဂဏ္ဍဗာလာရမက္ခနံ။
ဥဒ္ဓမဓောဝိရေစနံ၊ နတ္ထုဝဏတ္ထံတေလိကံ။ ။

(ခ) ဝေဇ္ဇုပတ္တပုပ္ဖဗလ၊ နာနဒန္တမုခေါဒကံ။
စုဏ္ဏမတ္တိစာဠ၊ မုဂ္ဂံ၊ ဘဠံ၊ ဇေဉ်ဇူဒူတိကံ။ ။
[ဧကဝိသာနေသန သင်္ဂဟဂါထာ မူလဒီကာနည်း။]

- (က) ဝေဇ္ဇ၊ ဆေးကုခြင်း။ ခူတ၊ သဝန်စာရင်း၊ သတင်းစကား ဆောင်သွား အပြန် တမန်အမှုပြုခြင်း။ ပဟိဏ္ဍကံ၊ အစေခံ၍ တအိမ်မှတအိမ်သို့ သွားခြင်း။ ဂဏ္ဍဗာလ၊ အိုင်းအမာကိုဘောက်ခြင်း။ အရမက္ခနံ၊ အမာကို ဆေးလိမ်းခြင်း။ ဥဒ္ဓမ္မဓောဝိရေစနံ၊ ပျို့ အန်ဆေးပေးခြင်း၊ ဝမ်းကျဆေးပေးခြင်း။ နတ္ထ၊ ဝဏတ္ထတေလိကံ၊ နှာနှုတ်ဆီချက်ခြင်း၊ အမာသုတ်ဆီချက်ခြင်း။
- (ခ) ဝေဇ္ဇ၊ ပတ္တပုပ္ဖဗေဒ နှာနဒန္တ မုခေါဒကံ၊ ဝါး၊ သစ်ရွက်၊ အပွင့်၊ အသီး၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်၊ ဒန်ပူ၊ မျက်နှာသစ်ရေပေးခြင်း။ စုဏ္ဍမတ္တိ၊ ကသယ်မှုန့်ပေးခြင်း၊ မြေညက်ပေးခြင်း။ စာဠ၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်ကာ ဒါယကာကိုမြှင့်၍ဆိုခြင်း။ မုဂ္ဂံ၊ စုန်းကြူးစလျက် မကျက်နည်းပါး အကျက်များခြင်း၊ ပဲနောက်ဟင်းဟန် အမှန်နည်းပါး မမှန်များသောစကားကို ဆိုခြင်း။ ဘဠု၊ ထိန်းယအတူရွာသူသားငယ်ကိုချီပိုးဆောင်ရွက်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနေသနံ၊ သည်။ ဧကဝိသတိဝိဓံ၊ ဧ။ ဇဗ္ဗံ၊ သတင်းစကားရွာတပါးသို့ ပြန်သွားဆောင်ခြင်း၊ မြင်းခေါင်းဖြင့် အစေခံခြင်းသည်ကား။ ခူတိကံ၊ ခူတကမ္မနှင့်အလားတူ၏။

[ကသ္မာပနေတ္ထ သစ္စဝစနံ အပက္ကသဒိသန္တိ အဝိပရိတဘာဝတော။ ။ မုဂ္ဂသူပျဉ်မကျက်သောစုန်းကြူးပဲနှင့်စကားမှန်တူကြောင်း။ ။ မဓုသာရတ္ထဒီပနီ။ ။ ကသ္မာစ အလိကဝစနံ ပက္ကသဒိသန္တိ သဏ္ဌသဒိသ သုခသန္တာသဘာဝတော။ ပုရိမံဝါ အဇ္ဇဝဘာဝတော၊ ပစ္ဆိမံ မဒ္ဒဝဘာဝတော။ ။ ဤသို့လည်း စောဒနာသောဓနာကိုဆိုအပ်၏။]

၄။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ၊ စိဝရံ ပဋိသေဝတိ။
 ဧဝမာဒိယထာဝုတ္တ၊ ပစ္စဝေက္ခဏသုဇ္ဈနာ။
 ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိတိ၊ ဝုတ္တံ ပစ္စယနိဿိတန္တိ။ ။

၄။ ပစ္စယနိဿိတံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးစေအပ်သော ပစ္စယသန္တိဿိတသီလကို။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ ဝါ၊ အသီးအသီး ဆင်ခြင်ခြင်းပညာဖြင့်။ စိဝရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ။ ဧဝမာဒိယထာဝုတ္တပစ္စဝေက္ခဏသုဇ္ဈနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူတိုင်း ဆင်ခြင်သဖြင့် စင်ခြင်းကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။

[ပဋိသင်္ခါယ နံ အဝေက္ခနံ ပဋိသင်္ခါယ။ ပဋိသံပုဗ္ဗော-ခါဉာဏေ၊ တွာပစ္စည်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပင်ပညာဖြစ်၍ ပညာဖြင့်မဆိုသင့်ဟူမူ၊ ဆင်ခြင်သောစိတ္တ၊ ပြု၍စိတ္တသီသ၊ ပညာသီသဟူ၍ သီသနှစ်ပါး၊ ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝီရိယဟူသော အဓိပတိသုံးပါး၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသောဣန္ဒြိယအပြားအားဖြင့် ပဋ္ဌာနတရားများသည်တွင် တပါးသောပဋ္ဌာနဓမ္မကိုနှစ်စေလို၍ ပညာဖြင့်ဟူသောသရူပကျွာဝိသေသနကို ဆိုအပ်သတည်း။ ဝါ။

မထင်ရှားသော ပဋိသန္ဓိသဒ္ဓတ္ထပညာကို ထင်ရှားသော ပညာ သဒ္ဓတ္ထပညာဖြင့် အထူးမူလို၍ ပညာဖြင့်ဟုဆိုအပ်၏။ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ ကုသလာစသည် ကဲ့သို့၊ ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပဋိသန္ဓိယာတိ ပညာယဇာနိတွာ၊ မိန့်၏။ နောက် နည်း၌ ပဋိသန္ဓိယ နံ ဇာနနံ ပဋိသန္ဓိ။ ပညာရစေ၊ တာယပဋိသန္ဓိယဟု ဝိဘဏျန်ခံ။]

သုဒ္ဓိပြီး၏။

၄၈-သန္တောသ

၁။ အပ္ပေန အနုဝဇ္ဇေန၊ သန္တုဋ္ဌော သုလဘေန စ။
မတ္တညူ သုဘရော ဟုတွာ၊ စရေ သဒ္ဓမ္မဂါရဝေါ။ ။

၁။ သန္တောသောတိ၊ ကား။ သဒ္ဓမ္မဂါရဝေါ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌ ရှိသေသောရဟန်းသည်။ အပ္ပေန၊ နည်းသော ပံသုကုသင်္ကန်း၊ ပိဏ္ဍိယာ လောပဘောဇဉ်၊ သစ်ပင်ရင်းဟူသောကျောင်း၊ ဂေါမုတ်ထုံသောဆေးဟူ သောပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၎င်း။ အနုဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော ပံသုကုသသည် ဖြင့်၎င်း။ သုလဘေန၊ ရလွယ်သော ပံသုကုသသည်ဖြင့်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ သန္တောသတဆယ့်နှစ်ပါးဖြင့် ရောင့်ရဲသည်။ မတ္တညူ၊ ရှာခြင်း၊ ခံခြင်း၊ သုံး ဆောင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့ရှိသည်။ သုဘရော၊ ဆိုး ကောင်းယုတ်မြတ် ရတတ်သမျှ ယာပနကြောင့် မွေးမြူလွယ်သည်။ ဝါ၊ အပ္ပါနုဝဇ္ဇစသောဂုဏ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂။ အတိတံ နာနုသောစန္တော၊ နပ္ပဇပ္ပမနာဂတံ။
ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေန္တော၊ သန္တုဋ္ဌောတိ ပဝုစ္စတိတိ။ ။

၂။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော ပစ္စည်းကို။ နာနုသောစန္တော၊ အဘန် တလဲလဲမစိုးရိမ်ဘဲ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ပစ္စည်းကို။ နပ္ပဇပ္ပ-နပ္ပဇပ္ပန္တော၊ မတောင့်တဘဲ။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ရဆဲပစ္စည်းဖြင့်။ ယာပေန္တော၊ မျှသောရဟန်း ကို။ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အနာဂတပဇပ္ပါယ၊ အတိတဿာနုသောစနာ။
ဧတေနဗာလာသုဿန္တိ၊ နဋ္ဌောဝဟရိတောလုတော။ ။
[တေမိယဇာတ်။ အတိတစသည်ကိုစိုးရိမ်ခြင်း စသည်၌အပြစ်။]
အနာဂတပဇပ္ပါယ၊ အနာဂတ်ပစ္စည်းကို တောင့်တခြင်းကြောင့်၊ အတိ တဿာနုသောစနာ၊ အတိတ်ပစ္စည်းကို အဘန်ဘန်စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ

အယာပနာရဆဲပစ္စည်းဖြင့် မမျှခြင်းကြောင့်။ [ထည့်။] ဧတေန၊ ဤအကြောင်းသုံး
ပါးကြောင့်။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ သုဿန္တိ၊ သွေ့ခြောက်ခွေလိမ် ညှိုးပိန်ကုန်၏။ ကိမိ
ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ လုတော၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်သော။ ဟရိတော၊ စိမ်းညိုသော။
နဋ္ဌော၊ ကျသည်။ သုဿတိဇ္ဇဝ၊ သွေ့ရောင်းသကဲ့သို့တည်း။

သန္တောသပြီး၏။

၄၉-စတုရက္ခ

၁။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မေတ္တာ စ၊ အသုဘံ မရဏဿတိ။
အာရကတ္တာဒိနာရဟံ၊ သမ္မာ သာမဉ္ဇ ဗုဒ္ဓတော။ ။

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣတိ ဝါ၊ နုဿတိ ယာ ပုနပ္ပုနံ။
နဝဘေဒေ ဘဂဝတော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ သာ ဂုဏေ။ ။

၁-၂။ စတုရက္ခာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ အရ
ဟတာစသော ဂုဏ်တော်ကို အဘန်တလဲလဲ ကြံစည် အောက်မေ့ခြင်း
၎င်း။ မေတ္တာစ၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်း၎င်း။ အသုဘံ၊ ဒွတ္တိံ သာကာရအသုဘ
ဆယ်ပါးကို ပွားစေခြင်း၎င်း။ မရဏဿတိ၊ သေခြင်းသဘောကို အောက်မေ့
ခြင်း၎င်း။ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ စတုရက္ခာ၊ မိမိသည်
စောင့်အပ်သောတရား၊ မိမိကိုစောင့်တတ်သော တရားမည်ကုန်၏။ တေသု၊
တို့တွင်။ [ထည့်။] အာရကတ္တာဒိနာ။ ကိလေသာတို့မှဝေးသည်၏အဖြစ်စသော
အကြောင်းကြောင့်။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်။
ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်။ သာမဉ္ဇ၊ ဆရာမဆိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓတော၊
ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူသောကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝ-
တော၊ ၏။ နဝဘေဒေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ ဝါ၊ အသစ်အသစ်အထူးဖြစ်
သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ များစွာကြိမ်
ဘန် တန်တန်မလပ် အထပ်ထပ်။ ယာအနုဿတိ၊ အကြင်သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတအား
လျော်စွာ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းသည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ သာအနုဿတိ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မည်၏။

၃။ သီမဋ္ဌ သံဃေ သီမဋ္ဌ၊ ဒေဝတာသု စ ဣဿရေ။
ဇနေ ဂေါစရဂါမမှိ၊ တတ္ထုပ္ပါဒါယ မာနုသေ။ ။

၄။ သဗ္ဗသတ္တေသု သုခိတာ၊ ဟောန္တာဝေရာတိ အာဒိနာ။
ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ၊ ဘာဝနာ မေတ္တဘာဝနာ။ ။

၃-၄။ သီမဋ္ဌသံဃေ၊ ဥပစာရသိမ်ဉ်တည်သော သံဃာ၌၎င်း။ သီမဋ္ဌဒေ-
ဝတာသုစ၊ ဥပစာရသိမ်ဉ်တည်သော နတ်တို့၌၎င်း။ ဂေါစရဂါမမှိ၊ ဂေါစရဂါမ်
ဆွမ်းခံရွာ၌။ ဣဿရေဇနေ၊ စိုးရသေဌ်နင်း မင်းဖြစ်သသူ၌၎င်း။ တတ္ထ၊
ထိုဂေါစရဂါမ် ဆွမ်းခံရွာ၌။ မာနသေ၊ လူတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။
သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၎င်း။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။
ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊
ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ပါဏာ-
တိပါတစသော အတွင်းရန်ငါးပါး၊ မင်းစသော အပရန်ငါးပါးမရှိကုန်သည်။
ဟောန္တာ၊ တည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ ပရိစ္ဆိဇ္ဇေ၊ သီမဋ္ဌသံဃာစသည်ကို
ပိုင်းခြား၍၊ ပိုင်းခြား၍။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ မေတ္တဘာဝနာ၊ မည်၏။

၅။ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာန ဩကာသ၊ ဒိသတော ပရိဆေဒတော။
ဝဝတ္ထပေတွာ ကေသာဒိ၊ ကောဋ္ဌာသေ အနုပုဗ္ဗတော။ ။

၆။ နာတိသီဃဉ္စ သဏိကံ၊ ဝိက္ခေပံ ပဋိဗာဟယံ။
ပဏ္ဏတ္တိံ သမတိက္ကမ္မ၊ မုဉ္ဇန္တဿာနုပုဗ္ဗတော။ ။

၇။ ဝဏ္ဏအာသယသဏ္ဌာန၊ ဂန္ဓောကာသေဟိ ဘာဝနာ။
ပဋိကူလာတိ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဥဒ္ဓါမာတာဒိဝတ္ထုသု။
ဂဟေတွာ အသုဘာကာရံ၊ ပဝတ္တာ ဘာဝနာသုဘံ။ ။

၅-၆-၇။ ဝစသာ မနသာဇ္ဈာယတော၊ နှုတ်ဖြင့်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ စိတ်ဖြင့်
သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ [ထည့်။] ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန ဩကာသဒိသတော၊ ဆံစ
သည်၏အဆင်း၊ ဆံစသည်၏သဏ္ဌာန်၊ ဆံစသည်၏ ဦးရေစသောတည်ရာ၊
ဆံစသည်၏ချက်မှအထက်၊ အောက်အရပ်အားဖြင့်၎င်း။ ပရိစ္ဆေဒတော၊
ဤကောဋ္ဌာသကို အထက်၊ အောက်၊ နံပါးမှ ဤကောဋ္ဌာသဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်
၏ဟူသော သဘာဝပရိစ္ဆေဒ၊ ဆံစသည်အမွှေးမဟုတ်၊ လက်သည်းစသည်
မဟုတ်၊ အမွှေးသည်ဆံမဟုတ်၊ လက်သည်းစသည်မဟုတ် စသော ဝိသဘာဝ
ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့်၎င်း။ ကေသာဒိကောဋ္ဌာသေ၊ ဆံစသောအစဉ်။ ဝါ၊ တို့ကို။
ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။ သဇ္ဈာယသင်္ခါတံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
သတ္တဝိဓုဂ္ဂဟကောသလံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း၌

လိမ်မာခြင်းကို။သမ္မာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍။[ထည့်။]အနုပုဗ္ဗတော၊သရဇ္ဈာယ်
 သည်မှစ၍ ဆံအမွေးစသော အစဉ်အတိုင်း၎င်း။နာတိသီဃဉ္စသဏိကံ၊မလျင်
 လွန်း၎င်း၊ မနေ့လွန်း၎င်း။ ဝိက္ခေပံပဋိဗာဟယံ၊ များသောအာရုံ၌ စိတ်၏ပျံ့
 လွင့်ခြင်းကိုပယ်လျက်၎င်း။ ပဏ္ဏတ္တိံ၊ ဆံစသောပညတ်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊
 လွန်၍၎င်း။အနုပဋိတကောဋ္ဌာသံ၊ ဆံအမွေးစသည်တွင် မထင်သောအစုကို။
 [ထည့်။]အနုပုဗ္ဗတော၊အစဉ်သဖြင့်။မုဉ္ဇန္တဿ၊လွှတ်လျက်၎င်း။အပ္ပနာတော၊
 ကေသာစသောဒွတ္တိံသာကာရ၌ အပ္ပနာသုံးဆယ့်နှစ်ပါး ဖြစ်သဖြင့်၎င်း။
 တိသုတ္တတော၊ အဓိစိတ္တသုတ်၊ သီတိဘာဝသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ကောသလ္လသုတ်
 သုံးပါးအားဖြင့်၎င်း။ ဒသဝိဓ မနသိ ကာရကောသလ္လံ၊ ဆယ်ပါးအပြား
 ရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၌လိမ်မာခြင်းကို။သမ္မာဒေတွာ၊၍။[ထည့်။
 ဘာဝနာ၌စပ်။] ကောဋ္ဌာသေ၊ ဆံစသောအစဉ်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝဏ္ဏံအာသယ-
 သဏ္ဌာန ဂန္ဓောကာသေဟိ၊ မည်းနက်ခြင်းစသောအဆင်း၊ ပိတ္တ၊သေမှ၊ပုဗ္ဗ၊
 လောဟိတအားဖြင့် လေးပါးသော ဖြစ်ကြောင်းအာသယ၊ ရှည်သော၊
 လုံးသော၊စဉ်းရိုးနှင့်တူသော သဏ္ဌာန်၊ ညှိနံညော်လှောင်း မကောင်းသော
 ရနံ၊ ဘင်စဉ်ပေါက်သောမို့သည် ဖြစ်ရာအားဖြင့် ရွံရှာဘွယ်ရှိသကဲ့သို့
 သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုဟူသော ဖြစ်ရာဩကာသတို့ဖြင့်။ ပဋိကုလာတိ၊
 စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဟူ၍။ဘာဝနာ၊ပွားစေခြင်းသည်၎င်း။ဥဒ္ဓုမာတာဒိဝတ္ထု-
 သု၊ ဥဒ္ဓုမာတစသော အသုဘခြစ်ဆယ်ပါးတို့၌။ အသုဘာကာရံ၊ ဖူးဖူးရောင်
 သဖြင့် မတင့်တယ်ခြင်းစသော အသုဘ သဏ္ဌာန်ကို။ ဝါ၊ အခြင်းအရာကို။
 ဂဟေတွာ၊ ပရိကမ္မ၊ဥဂ္ဂဟ၊ပဋိဘာဂနိမိတ်ယူ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။
 ဘာဝနာ၊သည်၎င်း။အသုဘံ၊မည်၏။

[ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန၊ပ။ကောဋ္ဌာသေဖြင့် သတ္တဝိဓ ဥဂ္ဂဟကောသလ္လကို ပြသော
 ကြောင့် ဝစသာဇ္ဈာယ၊ မနသာဇ္ဈာယပုဒ်ကို အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏။ အနုပုဗ္ဗ
 တော။ပ။မုဉ္ဇန္တဿ၊အနုပုဗ္ဗတောဖြင့် ဒသဝိဓမနသိကာရ ကောသလ္လကို ပြရကား
 အပ္ပနာတောတိ သုတ္တတောဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏။
 ယင်းပုဒ်တို့သည် နာနာဝိဘတ္တိ ပစ္စယန္တဖြစ်သော်လည်း ဒသဝိဓ၏ သရုပ်ချည်း
 ဖြစ်၍ ကြိယာ ဝိသေသနချည်းဖြစ်၏။ ဥပမာကား-

အစ္ဆေဒါဒါနဂါဟေဟိ၊ ဝိပွမာ မရဏုဒ္ဓဉ္စာ။

လိင်္ဂသိက္ခာဟိ ဆိဒ္ဓေန၊ ပတ္တောမိဋ္ဌာနမုဇ္ဈတိ။ ။

၌ နာနာဝိဘတ္တိဝစနန္တဖြစ်လျက် ဥဇ္ဈတိ၌ ကာရိက်ဟိတ်ချည်း ဖြစ်သကဲ့သို့
 တည်း။ ဥဒ္ဓုမာတာဒိဝတ္ထုသု၌ ဝတ္ထုသဒ္ဓါဒဗ္ဗတ္တံ၊အသုဘာကာရံ၌ အာကာရ
 သဒ္ဓါသဏ္ဌာနတ္ထိ။

ဝတ္ထုတ္တိကားရဏေဒဗ္ဗေ၊ဘူဘေဒရတနတ္ထယေ။

အာကာရောကာရဏေ ဝုတ္တော၊သဏ္ဌာနနုဇ္ဈိတေဝိ။ ။အဘိဓာန်။]

၈။ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိ၊ ဇီဝိတံ ဥပရုဇ္ဈတိ။

မရဏံ မရဏံ ဝါတိ၊ ဘာဝယိတွာန ယောနိသော။ ။

၈။ မေ၊အား။ ဝါ၊ ၏။ မရဏံ၊ စုတိပျက်ကြေ ခန္ဓာကြွေသဖြင့် သေခြင်း သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဖြစ်အံ့သတည်း။ ဖြစ်အံ့မချွတ်။ဇီဝိတံ၊ရုပ်၊နာမ် ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္န ဘဝဆုံးဘိ သမ္ပုတိ မရဏ ဖြင့်ချုပ်၏။ မရဏံမရဏံ၊ မထင်အစ သံသာရ၌ သေရလှလေပြီ၊ သေရလှ လေပြီ။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်း။ ဝါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ ဘာဝ ယိတွာန၊ ၍။

[ဤသုံးပုဒ်ဖြင့်-အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်ကာလသုံးပါး၌ မရဏဿတိကို ပြသည်။ ဝါ၊ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိဖြင့်-အာဒိကဒ္ဓိကအား သတ္တသညာမကင်း သေးသောကြောင့် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် သမ္ပသနဉာဏ်ဖြင့် မရဏဿတိကိုပြ၏။ ဇီဝိတံ ဥပရုဇ္ဈတိဖြင့်-သတ္တသညာကင်း၍ ရုပ်၊နာမ်မျှသာဟု ရှုသော ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ဥဒယဗ္ဗ ယဉာဏ်ဖြင့် မရဏဿတိကိုပြ၏။ ရုပ်, နာမ်ဇီဝိတ၏ ဥပါဒ်ခြင်းမရှိသော် ဇီဝိတဟုမဆိုအပ်ရကား ဇီဝိတံဖြင့်-ဥဒယကို,ဥပရုဇ္ဈတိ ဖြင့်-ဝယကို ပြ၏။ မရဏံမရဏံဖြင့်-သဘာဝါဓိဋ္ဌာန်ဘင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်-မရဏဿတိကိုပြ၏။ ဘယဉာဏ် စသည်ဖြင့်မရဏဿတိကို ဣတိဝါသဒ္ဓါဖြင့်ပြ၏။

ဝါ၊ ကတမဉ္စိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ၊ ယံတေသံ တေသံ သတ္တာနံ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ၊ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဟူရာ၌ ရဟန္တာတို့၏ သမုစ္ဆေဒမရဏကိုရှုခြင်းဖြစ်၏။ ဤကျမ်း၌လည်း အဂ္ဂသာ ဝက,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့၏ မရဏကို ဥပသံဟရပြုအပ်၏ ဟူရကား မရဏံ မရဏံဖြင့်-သမုစ္ဆေဒ မရဏကို, ဇီဝိတံဥပရုဇ္ဈတိဖြင့်-ခဏိက မရဏကို, မရဏံမေ ဘဝိဿတိဖြင့်-ဇီဝိတိန္ဒြေယုပစ္ဆေဒမရဏကိုပြ၏။

မရဏံ မရဏံ၏ အရကို မိမိ၏ ထိုထိုဘဝမရဏ,သူတပါး၏ ဥပသံဟရိတဗ္ဗ မရဏယူသည်ဖြစ်အံ့၊ မရဏံ မရဏံဟူသော ပုဒ်သည် ကြိယာဝိစ္စာ ဖြစ်၏။ မိမိ၏ ဘဝပရိယောသာန ဇီဝိဘိန္ဒြေယုပစ္ဆေဒ မရဏကိုယူမူ မရဏတ္ထ တခုတည်းဖြစ်၍ နံ့,ရာမရှိခဲ့ရကား ၎င်းပုဒ်သည် ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏ်အားဖြင့် ဘယာမေဒိဘ်ဖြစ် သင့်၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရသင့်ရာယူအပ်၏။]

၉။ ဝဓကဿေဝုပဋ္ဌာနာ၊ သမ္ပတ္တိနံ ဝိပတ္တိတော။

ဥပသံဟရတော ကာယ၊ ဗဟုသာဓာရဏာ တထာ။ ။

၁၀။ အာယုဒုပ္ပလတော ကာလ၊ ဝဝတ္ထာနဿ ဘာဝတော။
အဒ္ဓါနဿ ပရိစ္ဆေဒါ၊ ဘာဝနာ မရဏဿတိတိ။ ။

၉-၁၀။ ဝဓကဿ၊ သူသတ်ယောက်ျား၏။ ဥပဋ္ဌာနံဝိယ၊ သန်လျက်
စွဲယူ ရှေးရှုထင်ခြင်း ကဲ့သို့။ ဝဓကဿ၊ ဝဓကမည်သော ခန္ဓာငါးပါး၏။
ဝါ၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏။ ဥပဋ္ဌာနာ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ သမ္ပတ္တိနံ၊
အာရောဂျ၊ ယောဗ္ဗန္ဓ၊ ဇီဝိတဟူသော ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ အာရောဂျစသော
ကြက်သရေတို့၏။ ဝိပတ္တိတော၊ ဗျာဓိ၊ ဇရာ၊ မရဏဟူသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့်
၎င်း။ ဝါ၊ ဗျာဓိပရိယောသာနစသောကြက်သရေပျက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဥပသံဟ
ရတော၊ သူတပါး၏သေခြင်းကို မိမိ၌၊ သူတပါးသေခြင်း၌ မိမိကိုဆောင်
သဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ခြံရံများခြင်း မန္ဓာတ်မင်း၊ ဘုန်းတန်းကြီးဘိ ဇောတိကစသော
သူ၊ ခွန်အားကြီးစွာ ဝါသုဒေဝစသောသူ၊ တန်းခိုးပြင်းထန် မောဂ္ဂလာန်
စသောသူ၊ ပညာကြီးဘိ သာရိပုတ္တရာ စသောသူ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သော်လည်း သေရချေသေး၏။ ငါသို့သူမှာ ဆိုရာမရှိဟု ရှေးရှုဆောင်
ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ကာယဗဟုသာဓာရဏာ၊ ကိုယ်၏များစွာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်၊
အတွင်း၌များသော ရောဂါ၊ အပ၌မြွေစသော များစွာသော သေခြင်း၏
အကြောင်းနှင့် ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ အာယုဒုပ္ပလတော၊
ထွက်သက်နှင့်စပ်သောသေခြင်းစသည်ဖြင့် အသက်၏ အားနည်းသောအား
ဖြင့်၎င်း။ ကာလဝဝတ္ထာနဿ၊ ဤအခါ၌သာသေရာ၏။ တပါးအခါ၌ မသေရာ
ဟူသော ကာလအပိုင်းအခြား၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းအနိမိတ္တအား
ဖြင့်၎င်း။ အဒ္ဓါနဿပရိစ္ဆေဒါ၊ ကြာမြင့်ရှည်မူ ယခုအခါ တရာတမ်းဟူသော
အခွန် အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၎င်း။ ခဏပရိတ္တတော၊ လျှပ်တပြက်တွင်ချင့်တွက်
ကုဋေ တသိန်းနေမျှ ခဏတိုသောအားဖြင့်၎င်း။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။
မရဏဿတိ၊ မည်၏။

[* ဝသံဥကာ၊ အာအအဒါ၊ မရဏ၊ ပွားထခြင်းရာရှစ်။

ဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌လာသော မရဏဿတိ အာကာရရှစ်ပါးတွင် အနိမိတ္တတော
ဟူသော အာကာရကို ဤ၌ကာလဝဝတ္ထာနဿ အဘာဝတောဖြင့် ပြ၏။ ခဏ
ပရိတ္တကို အရာအားဖြင့်ယူ။

*ယသပုည၊ ထာမဇ္ဈဒ္ဓိ၊ ကြီးဘိပညာ၊ ပစ္စေကာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ။
ထိုသို့သူစင်၊ သေထချင်၊ တို့တွင်မဆိုရ။
ဆောင်လေတုံလတ်၊ မဟုန္တတ်၊ ကြီးမြတ်သက္ကက။

သတ္တန် ဇိဝိတံ အဿာသပဿာသုပနိဗန္ဓဉ္စေ ဣရိယာပထုပနိဗန္ဓဉ္စ
သီတုဏှပနိဗန္ဓဉ္စ မဟာဘူတပနိဗန္ဓဉ္စ အာဟာရပနိဗန္ဓဉ္စ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ အာယု
ဒုဗ္ဗလ။]

*အဿာသိရိယာ၊ သီတုဏှာ၊ ဘူတာဟာရစင်။
ဤမျှဖြစ်ထွေ၊ မရလေ၊ သေ၏လျှင် လျှပ်လျှပ်။
ဇိဝိတံ ဗျာဓိကာလောစ၊ ဒေဟနိက္ခေပနံ ဂတိ။
ပဉ္စေတေ ဇိဝလောကသ္မိံ၊ အနိမိတ္တာ နနာယရေ။ ။

ဇိဝိတံ၊ အသက်။ ဗျာဓိ၊ အနာ။ ကာလောစ၊ သေရာကာလ။ ဒေဟနိက္ခေပနံ၊
အကောင်ပစ်ရာ။ ဂတိ၊ လားရာ။ ဧတေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဇိဝလောကသ္မိံ၊
သတ္တလောက၌။ အနိမိတ္တာ၊ ဤမျှသက်ရှည် ဤသည်အနာ ဤခါသေဆစ်
အကောင်ပစ်ထား ဤအလားဟု မှတ်သားတစ် ကြောင်းမရှိ၍။ နနာယရေ၊
မသိအပ်ကုန်။

*ဤမျှသက်ရှည်၊ ဤသည်အနာ၊ ဤခါသေဆစ်၊ အကောင်ပစ်ထား၊ ဤအလား
ဟု၊ မှတ်သားမရ၊ ဤငါးဝကို၊ လောကဤ၌၊ မသိထိုက်။

ရတ္တိဒိဝဉ္စ ဒိဝသံ၊ ဥပဗုံ ဧကဘောဇနံ။
ဥပဗုံ စတုပဉ္စာဒံ၊ ကောလောပါဒမဿသံ။ ။
ဇိဝေယျံ မနဿာ ကေယျံ၊ ဗဟုံ ဝတ ကတံ မမ။
မရဏဿတိ ဘာဝေသု၊ ပမာဒါသက္ကနဋ္ဌမော။ ။

[အဋ္ဌဂုံတ္တရပါဠိတော်၌လာသော အဋ္ဌါန ပရိစ္ဆေဒ မရဏဿတိကို သင်္ဂဟ
ဂါထာ ဆိုလိုက်သည်။]

အဟံ၊ သည်။ ရတ္တိဒိဝဉ္စ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံးလျှင်။ ဇိဝေယျံ၊ အသက်မသေနေ
ရဘိမူကား။ မနဿာကေယျံ၊ မြတ်စွာဘုရား သုံးလူ့ ဖျား၏ ဟောကြားဆုံးမ ဩ
ဝါဒကို နိစ္စကျင့်သုံး နှလုံးသွင်းရရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ညဉ့်နေ့မသေ နေ၍စင်းလျင်း
နှလုံးသွင်းရသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ငါသည်။ ဗဟုံဝတ၊ များစွာဖြင့်
ပည်း မနည်းတို့ပါ စင်စစ်သာလျှင်။ ကတံ၊ ဆုံးမတိုင်းတည် ပြုသည်မည်သည်။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ ရတ္တိဒိဝံ၊
ညဉ့်နေ့ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ မရဏဿတိံ၊ မရဏဿတိကို။ ဘာဝေ
မိတိ၊ ပွားစေ၏ဟူ၍။ အဝေါစ၊ လက်အုပ်ချီမြှောက် ဦးတင်လျှောက်၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ ဇိဝေယျံ၊ အသက်မသေ နေရဘိမူကား။ ပ။
ဥပဗုံ၊ နေ့ထက်ဝက်ပတ်လုံး။ ဇိဝေယျံ၊ မူကား။ ပ။ ဧကဘောဇနံ၊ ဆွမ်းတကြိမ်
စားအခန့်ပတ်လုံး။ ဇိဝေယျံ၊ မူကား။ ပ။ ဥပဗုံ၊ ဆွမ်းတကြိမ်စား၏ ထက်ဝက်အခန့်
ပတ်လုံး။ ဇိဝေယျံ၊ မူကား။ ပ။ စတုပဉ္စာဒံ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်စားအခန့်ပတ်လုံး။ ပ။
ကောလောပါဒံ၊ ဆွမ်းတလုပ်စားအခန့်ပတ်လုံး။ ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿသံ၊
ထွက်သက်ရှူ၍ ဝင်သက်ရှိုက်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဇိဝေယျံ၊ မူကား။ မနဿာ

ကေယျံ၊ ရာဇံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မျှပင် ထွက်ဝင်ရှုရှိုက် အခိုက်မသေ နေ၍စင်းလျင် နှလုံးသွင်းရသည်ရှိသော်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ဗဟုံဝတ၊ သာလျှင်။ ကတံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာဇံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကောဘိက္ခ၊ သည်။ အဿာသပဿံသံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍၊ မရဏဿတိ'၊ ကို။ ဘာဝေမိတိ၊ ဟူ၍။ အဝေ၊ စ၊ ဇံ။ ဣတိ၊ သို့။ မရဏဿတိဘာဝေသု၊ မရဏဿတိကို ပွားစေကုန်သော ရဟန်းရှစ်ပါး တို့တွင်၊ သတ္တ၊ ရှေးခုနစ်ပါးတို့သည်။ ပမာဒေါ၊ နှေးဖြည်းလှစွာ မရဏဿတိကို ပွားစေသောကြောင့် ပမာဒဝိဟာရီမည်ကုန်၏။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ယောက်မြောက် ရဟန်းကား။ နပမာဒေါ၊ လျှပ်လျှပ်လျင်စွာ မရဏဿတိကို ပွားစေသောကြောင့် ပမာဒဝိဟာရီမမည်။

[ဆဋ္ဌဂုံတ္တရပါဠိတော်၌ကား- နောက်နှစ်ပါးပမာဒဝိဟာရီမမည်ဟု ဟော တော်မူ၏။]

*တရက်တနေ၊ ထက်ဝက်ရွှေသာ၊ တခါစားငြား၊ ထက်ဝက်စားမျှ၊ လေးငါး လုပ်မျှ၊ တလုပ်ကိုပင်၊ ထွက်ဝင်သက်မျှ၊ ရှင်ဘို့ရသော်။ ။ ပြုရမမျှား တောင်း တကား။

စတုရက္ခပြီး၏။

၅၀-ဝိပဿနာ

၁။ နာမရူပံ ပရိဂ္ဂယ၊ တတော တဿ စ ပစ္စယံ။
ဟုတွာ အဘာဝတော နိစ္စာ၊ ဥဒယဗ္ဗယပီဠနာ။ ။

၂။ ဒုက္ခာ အဝသဝတ္တိတ္တာ၊ အနတ္တာတိ တိလက္ခဏံ။
အာရောပေတွာန သင်္ခါရေ၊ သမ္မသန္တော ပုနပ္ပုနံ။
ပါပုဏေယျာနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယန္တိ။ ။

၁-၂။ ဝိပဿနာတိ၊ ဝိပဿနာဟူသည်ကား။ နာမရူပံ၊ လောကီစိတ် စေတသိက်ဟူသော နာမ်၊ ရုပ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခုကို။ ဝါ၊ တေဘူမကသင်္ခါရဖြစ် သော နာမ်၊ ရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂယ၊ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ကိစ္စပြည့်မှု ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒုပ္ပန် ဖြင့် ဝေဘန်၍လျှင် ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး သိမ်းယူကျုံး၍။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ တဿစ၊ ထိုနာမ်၊ ရုပ်၏လျှင်။ ပစ္စယံ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ အာဟာရစသောအကြောင်းကို။ ပရိဂ္ဂယ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး သိမ်းယူကျုံး၍ ဟုတွာ၊ စက္ခု၊ ရူပစသည်အကြောင်းညီညွတ်ရှောင်းက ဖြစ်ကုန်ကြ၍။ အဘာ-ဝတော၊ မီးငြိမ်းသောသွင်မထင်ခဲ့ရကား။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်ဘိတည်း။

ဥဒယဗ္ဗယဝီဠနာ၊ ဖြစ်ပျက်တုန်တုန်သိပ်နင်းခုန်လျက် နှိပ်စက်ခဲ့ရကား။ ဒုက္ခာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ကြီး အချည်းနှီးသာ မချမ်းသာဘဲ ဆင်းရဲကုန်ဘိတည်း။ အဝသ-
ဝတ္တိတ္တာ၊ အမြဲချမ်းသာ တင့်တယ်စွာကို ဖြစ်စေဆိုလည်း အလိုသို့မလိုက်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ မည်သူသည်မျှ စိုးမရတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိလက္ခဏံ၊
သင်္ခါရဟု မှတ်အပ်သော လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါး၊ သင်္ခါရကို မှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးသို့။ အာရောပေတွာန၊ ဉာဏ်လက်ယူငင် ရှေးရှုတင်၍။
သင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်။ သမ္မသန္တော၊
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု သုံးသပ်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဥဒယဗ္ဗယစသော ဉာဏ်အ
စဉ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆဗ္ဗသုဒ္ဓိအစဉ်ဖြင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ်အ
စဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်ကို ကုန်စေတတ်
သော အရဟတ္တမဂ်သို့။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်၏ ကုန်ရာအရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပါပုဏေယျ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍။
အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစွမ်းနိုင်ရာ၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ [သမ္ပန်။]

ဝိပဿနာပြီး၏။

ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိ နိဂုံး

၁။ အဓိသီလာမိစိတ္တာနံ၊ အဓိပညာယ သိက္ခနာ။
ဘိက္ခု ကိစ္စမတော ခုဒ္ဒ၊ သိက္ခာယံ သမုဒါဟဋ္ဌာ။ ။

၁။ အဓိသီလာမိစိတ္တာနံ၊ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ တို့ကို၎င်း။
အဓိပညာယ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို၎င်း။ သိက္ခနာ၊ သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊
အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဘိက္ခုကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စမည်၏။ ဝါ၊ သိက္ခနာ၊ ကို။
ဘိက္ခုကိစ္စံ၊ ရဟန်းသည်ပြုအပ်၏။ အတော၊ ထို့ကြောင့်။ အယံခုဒ္ဒသိက္ခာ၊
ဤခုဒ္ဒသိက္ခာ များစွာကျင့်တမ်း လက်သန်းအဋ္ဌကထာကို။ ဝါ၊ အတော၊
ကြောင့်။ တာ၊ ထိုအဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာသိက္ခာ သုံးပါးတို့ကို။
[ထည့်။] ခုဒ္ဒသိက္ခာယံ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌။ သမုဒါဟဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာဆောင်
အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အကျဉ်းရုံး၍ ဆောင်အပ်ကုန်၏။

[ပါရာဇိကမှစ၍ သန္တောသတိုင်အောင်သော သီလဝိသုဒ္ဓိကား အဓိသီလ
သိက္ခာ၊ စတုရက္ခာ၏အရဖြစ်သော ဥပစာရဈာနသမာဓိဟူသော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကား
အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ဝိပဿနာ၏အရဖြစ်သော နာမရူပပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ဟူသော ဒိဋ္ဌိ-

ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဟူသောကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဟုတွာ အာဘဝတော
 ။ပ။ သမ္မသန္တောဖြင့်ပြုအပ်သော သမ္မသနဉာဏ်၊ ပုနပျုနံပုဒ်၏သာမတ္တိယဖြင့်၊ ဝါ၊
 အနုပုဗ္ဗေနဖြင့်ပြုအပ်သော အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော ဥဒယဗ္ဗယ၊ ဘင်္ဂ၊ ဘယ၊ အာဒိ-
 နဝ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ မုဇ္ဈိတုကဗျတာ၊ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ဟူသော
 မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပါပုဏေယျနုပုဗ္ဗေန၊
 သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံဖြင့်ပြုအပ်သော ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဟူသော အဓိပညာ
 သိက္ခာသုံးပါးကို အကျဉ်းရုံး၍ ဆောင်အပ်၏ဟူလို။]

၂။ မဟတော ကိတ္တိသဒ္ဓဿ၊ ယဿ လောက ဝိစာရိနော။
 ပရိဿမော န သမ္ဘောတိ၊ မာလုတဿေဝ နိစ္စသော။ ။

၂။ နိစ္စသော၊ မပြတ်။ ဝါ၊ အမြဲအားဖြင့်။ လောကဝိစာရိနော၊ လောက
 ဓာတ်၌ အရပ်ဆယ်မည် လှည့်လည်သွားလာ၊ ရွှေ့ရှားတိုက်သုတ် ဟုတ်
 တွန်းခတ်ဝှေ့သော။ မဟတောကိတ္တိသဒ္ဓဿ၊ ဝှန်သည်းကြီးမား ကြားအပ်သော
 အသံရှိသော။ ယဿမာလုတဿ၊ အကြင်သို့သောလေ၏။ ပရိဿမော၊
 ကုန်ခြင်းသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မဖြစ်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ယဿထေရဿ၊
 ။ နိစ္စသော၊ မပြတ်။ လောကဝိစာရိနော၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ် လောကဓာတ်၌
 ထူးမြတ်တည်တည် လှည့်လည်သော။ မာလုတဿ၊ မရိတ်မဖြတ် မပယ်အပ်
 သော။ မဟတောကိတ္တိသဒ္ဓဿ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော ကျော်စောခြင်း၏။
 ဝါ၊ ချီးမွမ်းသံ၏။ ပရိဿမော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မဖြစ်။

[ဤသို့ ဓမ္မောပမာသိလေသောပမာဖြင့်လျှင် ထင်အောင်သမ္မန်။]

၃။ တေန ဓမ္မသီရိကေန၊ တမ္ပပဏ္ဍိယကေတုနာ။
 ထေရေန ရစိတာ ဓမ္မ၊ ဝိနယညပသံသိတာ။ ။

၄။ ဧတ္တာဝတာယံ နိဋ္ဌာနံ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဥပါဂတာ။
 ပဉ္စမတ္တေဟိ ဂါထာနံ၊ သတေဟိ ပရိမာဏတောတိ။ ။

၃-၄။ ဓမ္မသီရိကေန၊ ဓမ္မသီရိအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ကောင်းကင်သဘွယ်
 နည်းကျယ်ဆုံးဖြတ် အာပတ်ခုနစ်ပုံ အလုံးစုံကို လိုရုံနည်းကျဉ်း ရုံးစည်းချဉ်း
 ကာ ဆိုတတ်စွာ၍ ပညာကြက်သရေ တည်နေရှိထ ဓမ္မသီရိအမည်ရှိသော။
 ဝါ၊ ပညာဦးခေါင်း တောင်းလောင်းမကျ နိမိတ္တကြောင့် ဓမ္မသီရိအမည်ရှိ
 သော။ တမ္ပပဏ္ဍိယ ကေတုနာ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ တံခွန် မှန်ကင်းသဘွယ်ဖြစ်
 သော။ ဝါ၊ မှန်ကင်းအသွင် ထင်ရှားသောသီဟိုဠ်ကျွန်း၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊
 သီဟိုဠ်ကျွန်းဟူသော အမှတ်တံဆိပ် ကမ္ပည်းလိပ်ရှိသော။ တေနထေရေန၊

ထိုမထေရ်သည်။ ရစိတာ၊ စီရင်အပ်သော။ ဓမ္မဝိနယညူပသံသိတာ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကိုသိသော ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဝါ၊ မိမိ၏ ဓမ္မဝိနည်းကိုသိသည်၏ အဖြစ်ကိုကြားတတ်သော။ [ဓမ္မဝိနယညူ ပသံသိတာ ပုဒ်ဖြတ်။] အယံခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်းသည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ပါရာဇိကစသော မာတိကာ၊ ပဒဘာဇနီငါးဆယ်စီဟူသော ပရိစ္ဆေဒပမာဏဖြင့်။ ဝါ၊ ဒွိဘာဏဝါရဟူသော ပရိစ္ဆေဒပမာဏဖြင့်။ ဂါထာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ မတ္တာဝုတ္တိ၊ ဝဏ္ဏဝုတ္တိအားဖြင့်နှစ်ပါး၊ သမ၊ အမုသမ၊ ဝိသမအားဖြင့်သုံးပါးကုန်သော ဂါထာမျိုးတို့တွင်။ ဂန္ထတေ၊ ဗာတ္ထိံသက္ခရဂန္ထအားဖြင့်။ [ထည့်။] ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ငါးခုသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတေဟိ၊ အရာတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဂါထာနံ၊ တို့တွင်။ ဧဟိ၊ ဤသို့ဗာတ္ထိံသက္ခရဂန္ထသဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တသတေဟိ၊ ငါးရာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိမာဏတော၊ သမူဟပရိမာဏအားဖြင့်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဥပါဂတာ၊ ရောက်ပြီ။

[ဝိတ္ထာရေန ဝိနိစ္ဆိတံ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသင်္ခါတံ ဓမ္မံ သံခိဝိတွာ ဤရတိကထေတိတိ ဓမ္မသိရိကော။ ဓမ္မသင်္ခါတာ ပညာသိရိ ဧတဿ အတ္ထိတိ ဝါ၊ ဓမ္မောသိရော ဧတဿာတိဝါ ဓမ္မသိရိကော-ပြု။

ကေတုမ္ပိဟနေဓဇော၊ ဟူသောအဘိဓာန်၌ဓဇသဒ္ဒါသည် ကေတုတ္ထမိဟနတ္ထကိုဟောရကား၊ ဇေ၏ပရိယာယ်ကေတုလည်း မိဟနဓဇကိုဟောသင့်သော ယုတ္တိအားဖြင့် တမ္ပပဏ္ဍိမှိဇာဘတ္တာတန္တိဝါသိတတ္တာ တမ္ပပဏ္ဍိယသင်္ခါတံ ကေတု-မိဟနံ အဿာတိ တမ္ပပဏ္ဍိယကေတု-ပြု။

တက္ကာရကံ အတ္တာနံ ဓမ္မဝိနယညူ အယန္တိ ဥပဂန္ဓာ သံသတိ အာစိက္ခတိတိ ဓမ္မဝိနယညူပသံသိတာ။ ဤဝစနတ္ထဖြင့်ဤမထေရ်၏ ဓမ္မဝိနယညူအဖြစ်ပြီးသော်လည်း မူလဋီကာဝယ် ဒွါရသံသန္နနမ္ပစ၍ ထိုထိုအရာကေစိဝါဒပြသမျှ၌ ဓမ္မသိရိထေရ်ကိုရည်၍ ကေစိယူသည်ဟူ၍ များသောအားဖြင့် အနုဋီကာ၌ဘွင့်၏။ ထိုမူလဋီကာပြု အာနန္ဒာဆရာ၏ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ကို ဝဇီရ ဗုဒ္ဓိ၌ ပြသည်ကိုလည်း နောက်ဋီကာရှင်တို့မကြိုက်သည်များ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဆရာတို့ဓမ္မဝိနယညူချည်း ဖြစ်ကြသော်လည်း တခုစီသာလွန်သည်ကိုသိအပ်၏။

ဝိနည်း၌ ဓမ္မသိရိထေရ်၏ ဝိနိစ္ဆယပမာဏ ဖြစ်သင့်သည်ကို ဓမ္မသိရိထေရ်ကား၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ထံ၌ အဆုံးအဖြတ်ကိုကြားနာမှတ်သားဘူး၏ဟူ၍ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၌မိန့်၏။ ထိုစကားကိုစွဲ၍ ဓမ္မသိရိထေရ်ကား ဆရာဗုဒ္ဓ ခောသ၏ တပည့်ဟူ၍ ပြောဆိုစဉ်ပြုကြသည်။ ယင်းသို့ပြုသော်လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူအပ်သူကို ယဿ ကေသဂီတိံ ဝိ အဋ္ဌကထာယ သဒ္ဓိံ ပဂုဏာ၊ သယဉ္ဇ လဇ္ဇိ ဟောတိ၊ တဿ သန္တိကေ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဟူရာ၌ ပဂုဏအဋ္ဌကထာကို လိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဤ၌လည်း မဟာပဒုမစသောမထေရ်တို့ကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာ၌ အတိပဂုဏ ဖြစ်သသူကို လိုအပ်၏။

ဦးကာဟောင်း၌အဘယဂိရိဝါသီတို့၏ ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိများကို ပြသောကြောင့် သာသနာ ၄၄၅-ခု တွင်နန်းတက်၍ တဆယ့်နှစ်နှစ်မင်းမူသော ပိတုရာဇာမည် သော အဘယဝဇ္ဇဂါမဏိမင်းလက်ထက် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ သာ သနာ ၉၃၀-ပြည့် မဟာနာမ်မင်း ၁၂-နှစ်တွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဆောသ သီဟိုဠ်သို့ရောက် သည်ကို ဆိုသည်များနှင့် ကာလမညီခဲ့တကားဟူမူ-အဘယဂိရိဝါသီ အနွယ် အဆက်သည် သာရတ္ထိဒီပနီဦးကာရှင်တို့တကာ ပရက္ကမဗာဟု မင်းလက်ထက် ၁၅၈၇-ခုတိုင်မှ သုံးဂိုဏ်းသားညီညွတ်၍ ဝါဒတူမျှသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသိရီ ထေရ်ပြုသည့်နောက် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့ဝါဒအလျောက် ပြုပြင်သောပါဠိကို ဦးကာဟောင်း၌ပြသောကြောင့် ကာလမဆန့်ဟူပေ။

ကျမ်း၏ပရိမာဏသည် ပရိစ္ဆေဒပရိမာဏ၊ သမူဟပရိမာဏ နှစ်ပါးရှိသည်။ ထိုတွင်တ္ထောဝတောဖြင့်-ပရိစ္ဆေဒပမာဏကို၊ ပရိမာဏတောဖြင့်-သမူဟပရိမာဏ ကိုပြ၏။ ယင်းသို့ပရိမာဏတောဖြင့်-ပရိမာဏကိုပြပြီးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပဉ္စ-မဂ္ဂ၌ မတ္တသဒ္ဓါ အဝဇာရဏတ္တံသာသင့်၏။ နဝံပနဘိက္ခုနာ စိဝရလာဘေန၌ ပန,ဘိက္ခုနာနှစ်ပုဒ်ခြားလျက် နဝံစိဝရလာဘေနဟုသမာသ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပဉ္စမတ္တေ ဟိဂါထာနံသတေဟိ၌ ဧဟိ,ဂါထာနံ နှစ်ပုဒ်ခြားလျက် ပဉ္စမတ္တသတေဟိဟု သမာသ်ဖြစ်သတည်း။

(က) ပါရာဇိကာဒိမံသန္တော၊ နိဿဂ္ဂိယာဒိဝန္တိယော။
ဝဂ္ဂေါစမ္မာဒိဝတ္တန္တော၊ ဝိကပ္ပနာဝိဘင်္ဂိယော။ ။

(ခ) ပကိဏ္ဍကဝိပဿန္တော၊ ပညာသေ ဝဂ္ဂပဉ္စကာ။
ပဌမံ ကာယဗန္ဓန္တံ၊ ဝိပဿနန္တမိတရံ။ ။

(က) ပါရာဇိကာဒိမံသန္တော၊ ပါရာဇိကအစ၊ မံသအဆုံးရှိသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်၎င်း။ နိဿဂ္ဂိယာဒိ ဝန္တိယော၊ နိဿဂ္ဂိယအစ၊ အဝန္တိယ အဆုံးရှိသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်၎င်း။ စမ္မာဒိဝတ္တန္တော၊ စမ္မအစ၊ ဝတ္တအဆုံးရှိသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ တတိယဝဂ်၎င်း။ ဝိကပ္ပနာ ဝိဘင်္ဂိယော၊ ဝိကပ္ပနာအစ၊ အဝေဘင်္ဂိယအဆုံးရှိသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ စတုတ္ထ ဝဂ်၎င်း။

(ခ) ပကိဏ္ဍကဝိပဿန္တော၊ ပကိဏ်းအစ၊ ဝိပဿနာအဆုံးရှိသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စမဝဂ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာသေ၊ မာတိကာပုဒ်ငါးဆယ်၌၊ ဝဂ္ဂပဉ္စ ကာ၊ ဝဂ်ငါးပါးအပေါင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဗန္ဓန္တံ၊ စတုဝဂ်၌ တတိယမာတိကာ ကာယဗန္ဓန အဆုံးရှိသော။ ပဌမံ၊ ပဌမ ဘာဏဝါရ၎င်း။ ဝိပဿနန္တံ၊ ပထဝီအစ၊ ဝိပဿနာအဆုံးရှိသော။ ဣတရံ၊ ဒုတိယဘာဏဝါရ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဘာဏဝါရာ၊ နှစ်ကြိမ် ရွတ်တို့သည်။ နှစ်ကြိမ်မျှသာ ရွတ်ရာအခွင့်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝါရောတွဝသရာဟေသု။ ။အဘိဓာန်။ ဝါရောတု၊ ဝါရသဒ္ဓါသည်ကား။ အဝသရာဟေသု၊ အခွင့်အလှည့်ဟူသောအနက်၊ နေဟူသော အနက်တို့၌။ ဘဝေ၊ ဧ။]

ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိနိဂုံးပြီး၏။

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယနိဂုံး

ဣတိ မဟိဋ္ဌကာဝါသနိဝါသိနာ မဟာထေရေန
ရစိတော ယံနိဿယော။

- (က) သဟဿဒ္ဓိသတေ ဇေဋ္ဌ၊ ကာဠအင်္ဂါရပဉ္စမေ။
ဇာတမာသာ ဟဝါရမ္ပိ၊ သူရေ မဇ္ဈမ္ပိ နိဋ္ဌိတော။ ။
- (ခ) ဝိဇ္ဇမာနေပိ ရောဂမ္ပိ၊ တံနပေက္ခံဝ ယော ကတော။
တဿွာဟိ မနုယုန္တု၊ သောတာရတ္တာနပေက္ခိနော။ ။

ဣတိဣမိနာအနုက္ကမေန၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ မဟိဋ္ဌကာဝါသနိဝါသိနာ၊ မဟာအောင်မြေ ဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ မဟာထေရေန၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သီရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာမိ ရာဇဂုရု မဟာထေရ်သည်။ ရစိတော၊ စီရင်အပ်သော။ အယံနိဿယော၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယသည်။

(က) သဟဿဒ္ဓိသတေ၊ သက္ကရာဇ်တထောင်နှစ်ရာပြည့်။ ဇာတမာသာဟဝါရမ္ပိ၊ ဘွားလ၊ ဘွားဘက်၊ ဘွားရက်၊ ဘွားနေ့ဖြစ်သော။ ဇေဋ္ဌကာဠအင်္ဂါရပဉ္စမေ၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ငါးရက်အင်္ဂါနေ့၌။ သူရေမဇ္ဈမ္ပိ၊ နေမွန်းတည့်၌။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ရောက်၏။

(ခ) ရောဂမ္ပိ၊ ကိုယ်စိတ်မသာကျင်နာခြင်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိလျက်လည်း။ တံနပေက္ခံဝ၊ ထိုရောဂါကိုမငဲ့မူ၍သာလျှင်။ ယောနိဿယော၊ ကိုယသွား၊ ကြောင့်။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တဿွာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သောတာရော၊ စာသင်သားတို့သည်။ အတ္တာနပေက္ခိနော၊ ကိုယ်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဣမံနိဿယံ၊ ကို။ ဣမံခုဒ္ဒသိက္ခံ၊ ဤများစွာသော ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ ဝါ၊ အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်သော အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာသိက္ခာသုံးပါးကို။ ဝါ၊ ပျားကောင်ပမာ ချိုမြိန်စွာသားပျားငယ်ရသာ မနှုန်းရာသော သိက္ခာသုံးပါးကို။ အနုယုန္တု၊ ကိစ္စတပါးစွန့်ပစ်ထား၍ ဘန်များကြိမ်ခါ လွန်စွာကြိုးကုတ်အားထုတ်မြဲပင် ယှဉ်စေကုန်သတည်း။

(ဂ) ပတ္ထဋုံ ထုတိဃောသဿ၊ တေလဿဝဏ္ဏဝေဟိဟ။
မေဃောဝ ဘူဒိလံ ပူရံ၊ တေနာယံရစိတောမနံ။ ။

(ဂ) အဏ္ဏဝေ၊ ငါးရာ့ငါးစင်းမြစ်ခပင်းတို့ခွန်သွင်းစီးဝင်ပင်လယ်ပြင်၌။ သိက္ခဿ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ တေလဿ၊ ဆီ၏။ အဒိလံ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာလုံး။ ပူရံ၊ ပြည့်လျက်။ ပတ္ထဋုံ၊ ပျံ့နှံ့ခြင်းသည်။ အဟုဇ္ဇဝ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဣဟ၊ ဤသဘာဝတော်၌။ ယဿထေရဿ၊ အကြင်စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ ထေရ်၏။ ထုတိဃောသဿ၊ ဒွေဘာတိက နရိန္ဒတို့ အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီ ရတနာ ပူဇော်ရာစသော လောကဂုဏ်၊ ဗဟုသုတ စသော ဓမ္မဂုဏ်ဖြင့် ပြောဟုန်သီးသီး အံ့ဝံ့ချီးသောအသံ၏။ ပတ္ထဋုံ၊ လုံးစုံအနှံ့၊ ပြည့်လျက်ပျံ့သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ မေဃော၊ ဘုရားစကြာ ဖြစ်ခါအလွှံ့ လေးကျွန်းနှံ့သော မိုဃ်းကြီးသည်။ ဘူဒိလံ၊ ဤသည်တိုက်မြတ် လောကဓာတ်တွင် မြေပြင်အလုံး ကို။ ပူရံ၊ ပြည့်စေလျက်။ အဟုဇ္ဇဝ၊ ၏သို့။ တေနထေရေန၊ သည်။ မနံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် စဉ်းငယ်အနည်း။ ရစိတော၊ သော။ အယံနိဿယော၊ သည်။ အဒိလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ ဘုရား- တရား- သံဃာ- သိက္ခာ၌ ယုံမှား ခြင်း၊ သီတင်းသုံးဘော်၌ အမျက်ထွက်ခြင်းအားဖြင့် ငါးပါးသော နှလုံး တံသင်းခိုင်မာခြင်းကင်းသော။ မနံ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ မှီရာအတ္ထ နိဿယကို နည်းရ စိမ့်ငှါ စီရင်ပါဟူသော သိက္ခာလိုရှိ အဘိယာစကတို့၏ နှလုံးအလိုကို။ ပူရံ၊ လျက်။ အဟု၊ ဖြစ်သတည်း။

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယနိဂုံးပြီး၏။
ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓပြုစု စီရင်တော်မူ အပ်သော
ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယပြီး၏။

မူလသိက္ခာနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ထာရမ္ဘ

- (က) မတုဇ္ဈမတုဂ္ဂဘိပုညဝန္တံ၊ သီလဇ္ဈသီလာဘိနမဿနေယျံ။
ဒေဝဇ္ဈဒေဝါဘိဝိသုဒ္ဓိစိတ္တံ၊ ယတုဇ္ဈယတျာဘိပဏဗျဗုဒ္ဓံ။ ။
[ဣန္ဒဝဇိရာ။]
- (ခ) မတဆေကံ သိဝနာယကံ၊ ဝန္တေ သေဌံ ဓမ္မဇ္ဈဏ္ဍဝံ။
သုဒ္ဓိမဂ္ဂဒက္ခိဏေယျကံ၊ သံဃံတဿောရသုတ္တမံ။ ။
[ဝေတာလီ။]
- (ဂ) ရတနတ္ထယမစ္စန္တံ၊ ဝေမဘိနမဿိယံ။
သမ္မာသင်္ကပ္ပစိတ္တဿ၊ သမ္မာလေတု မနံ မမ။ ။
[ပထျာဝတ္ထ။]
- (ဃ) ဝိညာတုတ္တော ဟိ သက္ကာ န၊ သန္တေပိ ပုဗ္ဗနိဿယေ။
သုခေန မန္တပညေဟိ၊ ဘိက္ခုဟိ အဘိယာစိတော။ ။
[ပထျာဝတ္ထ။]
- (င) ရစယိသံ သာဝကေဟိ၊ သိက္ခာကာမေဟိ နိဿယံ။
နာတိသင်္ခေပပိတ္တာရံ၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ။ ။
[ပထျာဝတ္ထ။]

- (က) အဟံ၊ ငါသည်။ မတုဇ္ဈမတိ၊ ပညာရှိကုန်သော သူတို့ထက် အလွန်ပညာရှိတော်မူထသော။ အဂ္ဂံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်တော်မူ ထသော။ အဘိပုညဝန္တံ၊ သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ထက် လွန်သော၊ ထူးသော ဘုန်းရှိတော်မူထသော။ သီလဇ္ဈသီလံ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့ထက်အလွန်သီလရှိတော်မူထသော။ အဘိနမဿနေယျံ၊ ရှိသေ သဖြင့် ရှိခိုးအပ်ထသော။ ဒေဝဇ္ဈဒေဝံ၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ အဘိဝိသုဒ္ဓိစိတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကိလေ သာတို့မှ စင်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော။ ယတုဇ္ဈယတိ၊ ရဟန်းတို့ ထက်မြတ်သော ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ အဘိပဏဗျ-အဘိပဏမာမိ၊ ရှိသေသဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။
- (ခ) မတဆေကံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်ကိုဖြတ်တော် မူထ သော။ သိဝနာယကံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို သုဂတိ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထ သော။ အဏ္ဍဝံ၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ နက်နဲကျယ်ဝန်းစွာထသော။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ် လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါး သော တရားတော်မြတ်ကို၎င်း။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ပြီးထ သော။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျကံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရသံ၊ သားတော်ဖြစ်ထသော။ ဥတ္တမံ၊ နတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်ရှိတော်မူထသော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။
- (ဂ) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အစ္စန္တံ၊ ရှိသေသဖြင့်။ အဘိနမဿိယံ၊ ငါသည်ရှိခိုးအပ် သော။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ စိတ္တဿ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ မနံ၊ စိတ် ကို။ သမ္မာလေတု၊ ကောင်းစွာစောင့်တော်မူစေသတည်း။
- (ဃ-င) ဧဝံ၊ သို့။ ရတနတ္ထယံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ဤ။ [ရစယိသံ၌ ပုဗ္ဗကာလ ကြိယာဝိသေသန စပ်။] ပုဗ္ဗနိဿယေ၊ ရှေးဆရာတို့ ပြုအပ်သော နိဿယသည်။ သန္တေပိ၊ ရှိသော်လည်း။ တေဟိ၊ ထိုရှေးဆရာတို့ သည် ပြုအပ်သော နိဿယတို့ဖြင့်။ [ဤကား ကရိုဏ်းထည့်သည်၊ ဝိညာတုံ၌စပ်လေ။] မန္တပညေဟိ၊ ပညာနည်းကုန်သော သောတုဇန တို့သည်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဝိညာတုံ၊

သိခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊
ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိက္ခာကာမေဟိ။ သိက္ခာ
သုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။
ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အဘိယာစိတော၊ အရိုအသေ တောင်းပန်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ နာတိသင်္ခေပဝိတ္တာရံ။ မကျဉ်း၊ မကျယ်လွန်း ထသော။
ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ၊ ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော။ နိဿယံ၊
နိဿယကို။ ရစယိဿံ၊ စီရင်ပေအံ့။

နတ္တာ နာထံ ပဝက္ခာမိ၊ မူလသိက္ခံ သမာသတော။
ဘိက္ခုနာ နဝကေနာဒေါ၊ မူလဘာသာယ သိက္ခိတုံ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ နာထံ၊ သုံးပါးကုန်သော သတ္တလောကတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။
မူလသိက္ခံ၊ မူလသိက္ခာအမည်ရှိသောကျမ်းကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။
နဝကေန၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းကို။ အာဒေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော
နေ့၌။ [ပဉ္စင်းဖြစ်သောအခါမှစ၍လည်းဟူ။] မူလဘာသာယ၊ မာဂဓဘာသာ
ဖြင့်။ သိက္ခိတုံ၊ သင်စေခြင်းငှါ။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေအံ့။

ဂန္ထာရမ္မပြီး၏။

၁-ပါရာဇိက နိဒ္ဒေသ

၁။ သန္တိမိတ္တံ ပဝေသေန္တော၊ ဘိက္ခု၊ မဂ္ဂတ္တယေ စုတော။
ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ၊ ပဝိဋ္ဌေ စေပိ သာဒိယံ။ ။

၁။ သန္တိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ [တနည်းကား။] သန္တိမိတ္တံ၊ မိမိဥစ္စာ
ဖြစ်သောအင်္ဂါဇာတ်ကို။ မဂ္ဂတ္တယေ၊ မဂ်သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌။ ပဝေသေန္တော၊
သွင်းတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စုတော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ
ရွှေ့လျော့သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ [တနည်းကား။] ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်။ မဂ္ဂတ္တယေ၌။ သန္တိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ပဝေသေန္တော၊ သွင်းသည်။
စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ၊ ပဝိဋ္ဌေ၊ သွင်းသောခဏ၊ တည်သော

ခဏ,ထုတ်သောခဏ,ဝင်ပြီးသောခဏ၌။ သာဒိယံ-သာဒိယန္တော၊ သာယာ
သည်။ စေဟောတိ၊အံ။သောပိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ န။

[ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရပဝိဋ္ဌေ-ဟု ပဝိဋ္ဌသဒ္ဓါကို နောက်ဆုံးထား၍ ဆိုခြင်းသည်
ကား ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့်ဆိုသတည်း။ အနက်အစဉ်အားဖြင့်ကား-ပဝေသန
ပဝိဋ္ဌဋ္ဌိတုဒ္ဓါရေ-ဟုဆိုအပ်၏။ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ သောစေပဝေသနံသာဒိ-
ယတိ၊ပဝိဋ္ဌံ သာဒိယတိ၊ဋ္ဌိတံ သာဒိယတိ၊ဥဒ္ဓရဏံ သာဒိယတိ-ဟု ဟောတော်မူ
သည်။ မူလသိက္ခာကျမ်း၌ရှိသော ပါဠိစဉ်အားဖြင့် အနက်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော်
ထုတ်ပြီးမှဝင်၏ဟူသော အနက်သည်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ထိုအနက်သည် အစဉ်မသင့်
သောကြောင့်မသင့်၊ ဤဂါထာ၌ ရှေ့နှစ်ပါးဖြင့် မိမိလုံ့လပြု၍ သွင်းခြင်းကိုပြတော်
မူ၏။ နောက်နှစ်ပါးဖြင့်ကား မိမိ၏ရန်သူတို့သည် လူမိန်းမအစရှိသည်ကိုဆောင်၍
အနိုင်အထက်ကိုင်၍ မိမိ၏အင်္ဂါဇာတ်ကို လူမိန်းမအစရှိသည်တို့၏ အင်္ဂါဇာတ်၌
သွင်းသည်ရှိသော် ပဝေသန,ပဝိဋ္ဌ,ဋ္ဌိတ,ဥဒ္ဓါရတည်းဟူသော လေးပါးကုန်သော
ခဏတို့တွင် တပါးပါးသောခဏ၌ သာယာသောရဟန်းအားလည်း ပါရာဇိက
သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုလေးပါးကုန်သော ခဏတို့တွင် နှမ်း
တစေ့မျှလောက်လည်း ဝင်အောင်သွင်းခြင်းသည်ပဝေသနမည်၏။ တည်ရာသို့
မရောက်သေးသော ကာလပတ်လုံးဝင်ခြင်းသည် ပဝိဋ္ဌမည်၏။ တည်ရာသို့ရောက်
ပြီးသော်ကား ဋ္ဌိတမည်၏။ အလိုပြည့်စုံ၍ထုတ်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓါရမည်၏။ သန္တိမိတ္တံ
ဟူသောပါဠိဖြင့် သူတပါး၏အင်္ဂါဇာတ်ကို မိမိလုံ့လပြု၍ သူတပါး၏အင်္ဂါဇာတ်
၌ သွင်းသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသီစေတော်
မူ၏။ ဒုက္ကဋ်သာသင့်၏ဟုမှတ်လေ။]

[မဂ်သုံးပါး ဟူသော်ကား-ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်တည်း။ မဂ္ဂတ္ထယေ
ဟူသောစကားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုရည်၍ မူလသိက္ခာ
ဆရာဆိုတော်မူသတည်း။ အကျယ်အားဖြင့် မဂ်ပေါင်းကား သုံးဆယ်တည်း။
သုံးဆယ် ဟူသော်ကား-လူမိန်းမ, ဘီလူးမိန်းမ, တိရစ္ဆာန်မိန်းမ ဤမိန်းမသုံး
ယောက်တို့တွင် တယောက်တယောက်၌ ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်အားဖြင့်
သုံးပါးစီ ရကောင်းရကား မဂ်ကိုးပါးဖြစ်သတည်း။ လူဥဘတောဗျည်း,ဘီလူးဥဘ
တောဗျည်း,တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း ဤသုံးယောက်ကုန်သော ဥဘတောဗျည်း
တို့တွင်လည်း တယောက်တယောက်၌ ထို့အတူ မဂ်သုံးပါးစီ ရကောင်းရကား
မဂ်ကိုးပါးဖြစ်သတည်း။ နှစ်ပါးစုံကိုပေါင်းသော် တဆယ့်ရှစ်ပါးဖြစ်၏။ လူပဏ္ဍုက်,
ဘီလူးပဏ္ဍုက်,တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်၊ဤနပုန်းပဏ္ဍုက်သုံးယောက်တို့တွင် တယောက်
တယောက်၌ ဝစ္စမဂ်, မုခမဂ်အားဖြင့် နှစ်ပါးစီရကောင်းရကား မဂ်ခြောက်ပါး
ဖြစ်သတည်း။ လူယောကျ်ား, ဘီလူးယောကျ်ား, တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ ဤ
ယောကျ်ားသုံးယောက်တို့တွင် တယောက်တယောက်၌လည်း ထို့အတူ နှစ်ပါး
စီ ရကောင်းရကား မဂ်ခြောက်ပါးဖြစ်သတည်း။ နှစ်ပါးစုံကိုပေါင်းသော် တဆယ့်
နှစ်ပါးဖြစ်၏။ဤတဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်ရှေးတဆယ့်ရှစ်ပါးကိုပေါင်းသော် မဂ်အပေါင်း

ကား သုံးဆယ်ဖြစ်၏၊ ဤသို့လျှင် မဂ်သုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။]

[ဤပဌမပါရာဇိက၌ အင်္ဂါကား-မေထုန်မှီဝဲလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ မဂ်ဖြင့်မဂ်ကို သွင်းသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၂-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ ပဌမပါရာဇိကကိုပြတော်မူပြီး၍ ဒုတိယပါရာဇိကကို ပြတော်မူလို၍ အဒိန္နံ။ပ။ ဘဝေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ အဒိန္နံ မာနသံ ဘဏ္ဍံ၊ ထေယျာယေကေန အာဒိယံ။
ပဉ္စဝိသာ ဝဟာရေသု၊ ဂရုကံ စေ စုတော ဘဝေ။ ။

၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော။ ဂရုကံ၊ ငါးပဲထိုက်သော။ မာနသံဘဏ္ဍံ၊ လူ၏ဥစ္စာကို။ ပဉ္စဝိသာဝဟာရေသု၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့တွင်။ ဧကေန၊ တပါးပါးသော။ ထေယျာယ-ထေယျေန၊ ခိုးခြင်းဖြင့်။ စေအာဒိယံ၊ အကယ်၍ ယူအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့သည်။ ဘဝေ၊ ။

[ဤအနက် ယောဇနာခြင်းကား-ငါတို့ အလိုတည်း။]

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော။ ဂရုကံ၊ သော။ မာနသံဘဏ္ဍံ၊ ကို။ စေအာဒိယံ၊ အကယ်၍ယူအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စဝိသာဝဟာရေသု၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးလိုသော စိတ်တို့တွင်။ ဧကေန-ဧကေသိယံ၊ တပါးပါးသော။ ထေယျာယ-ထေယျစိတ္တေ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ။

[ဤအနက်ယောဇနာခြင်းကား-ဋီကာဆရာ အလိုတည်း။]

[ခိုးလိုသောစိတ်သည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးအပြားမရှိ၊ ခိုးခြင်းသာလျှင် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာဆရာ စကားကို ဆင်ခြင်အပ်၏။ ။ ထေယျာယကားလိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း၊ ဝိစ္စာအနက်ကို လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထေယျာယေကေန-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် က-တလုံးကို ချေ၍ ထေယျာယေကေန-ဟု ဆိုအပ်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌-ထေယျာယာတိ လိင်္ဂဝိပလ္လာသော၊ ဧကေနာတိ ဧကေကေန၊ ဝိစ္စာလောပေါယံ-ဟူသော စကားကိုဆိုတော်မူသတည်း။ ။ မာနသံ ဘဏ္ဍံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် နတ်တို့၏၎င်း၊ ဘီလူး၊ ပြိတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏၎င်း၊ ဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ယူသော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟူသော အနက်ကိုမူလသိက္ခာဆရာပြတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌-အနာပတ္တိံ ပေတပရိဂ္ဂဟေ တိရစ္ဆာနပရိဂ္ဂဟေ-ဟူ၍ ဟောတော်မူသတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ။ စာတုမဟာရာဇိကဒယော ဒေဝါပိ သဗ္ဗေ

ပေတာတွေဝ သင်္ချံ ဂတာ၊ တေသံ ပရိဂ္ဂဟေ အနာပတ္တိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဆရာ...နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းဟု ဆရာဆိုပြီ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါး ဟု သည်ကား-အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့၏ သရုပ်ကို ပြခြင်းငှါ-အာဒိယန္တော။ပ။ ပရာဇိကော။ ၊ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ အာဒိယန္တော ဟရန္တော၊ ဟရန္တော ဣရိယာပထံ။
ဝိကောပေန္တော တထာ ဌာနာ၊ စာဝေန္တော ပိ ပရာဇိကော။ ။

၃။ အာဒိယန္တောပိ၊ အရံအစရှိသည်ကို တရားစိစစ်၍ အနိုင် အထက် နှိပ်စက်၍ယူသောရဟန်းသည်၎င်း။ ဟရန္တောပိ၊ မိမိသည် ဆောင်အပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးသော ရဟန်းသည်၎င်း။ အဝဟရန္တောပိ၊ မိမိလက်၌ နှံ့၍ထားသော ဥစ္စာကိုခိုးသော ရဟန်းသည်၎င်း။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထံကို။ ဝိကောပေန္တောပိ၊ ကျွဲ၊ နွားစသည်ကို ပြောင်းရွှေ့လျက် ခိုးသောရဟန်းသည်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ။ စာဝေန္တောပိ၊ ရွှေစေသော ရဟန်းသည်၎င်း။ ပရာဇိကော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝံ၊ ၏။

[အချို့သောစာ၌ အာဒိယန္တောအဝဟရန္တော-ဟု ဂါထာပါ၌အစဉ်ရှိ၏၊ ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် မသင့်သောကြောင့် ထိုသို့ရှိသောပါ၌သည်မသင့်၊ အာဒိယန္တော ဟရန္တော-ဟု ရှိသော ဂါထာပါ၌သာလျှင် သင့်မြတ်၏၊ ဝါကျ မပြတ်ဘဲလျက် ပါဒပြတ်၍ ပုဒ်ဖြတ်သင့်အံ့လော ဟူမူကား-ရှေ့နောက်၌ အက္ခရာ အများ ကြွင်းရာ၌ ဝါကျမပြတ်သော်လည်း ပုဒ်ဖြတ်သင့်၏၊ အက္ခရာတလုံးသာ ကြွင်းမူကား ပုဒ်မဖြတ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် သုဗောဓာလင်္ကာရ၌-

ယတိ သဗ္ဗတ္ထ ပါဒန္တေ၊ ဝုတ္တဗေစ ဝိသေသတာ။
ပုဗ္ဗာပရနေကဝဏ္ဏ၊ ပဒမဇ္ဈေပိ ကတ္တစိ။ ။
ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဂါထာ၌။ ပါဒန္တေ၊ လေးပါဒတို့၏ အဆုံး၌၎င်း။ ဝုတ္တဗေစ၊ ဂါထာဝက်၌၎င်း။ ဝိသေသတာ၊ ကေနစင်စစ်အားဖြင့် ပဒတို့၏ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောဂါထာ၌။ ပုဗ္ဗာပရနေကဝဏ္ဏ၊ ပဒမဇ္ဈေပိ၊ ရှေ့နောက်များသောဝဏ္ဏရှိသောပုဒ်၏ အလယ်၌လည်း။ ယတိ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ဤသို့- သုဗောဓာလင်္ကာရ ဂါထာကို ယောဇနာ။]

ပါရာဇိကော-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ် အာ-ကို အ-ရသာပြု၍ ပရာဇိကောဟူ၍ ဆိုတော်မူသတည်း။ ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာဒီကာ ၅-ပါရာဇိကောတိ ဝတ္ထုဗ္ဗေ ဆန္ဒာနုရက္ခနတ္ထံ ပရာဇိကောတိ ဂုတ္တံ၊ ဟုဆိုသတည်း။]

[အာဒိယန္တောအစရှိကုန်သော ငါးပုဒ်တို့၏အထူးကား-အရာမှရွေးစခြင်း ၄၊ မတတ်ကောင်းသောလယ်၊ ယာ၊ အရံ၊ ကျောင်းအစရှိသည်တို့ကို တရားစိစစ်၍ မိမိဥစ္စာမဟုတ်ဘဲလျက် စဉ်းလဲသောသက်သေကိုပြု၍ အနိုင်အထက်နှိပ်စက်၍ ယူသောရဟန်း၏ခိုးခြင်းသည် အာဒိယန္တမည်၏။ သူတပါး၏ဥစ္စာကို အကျိုးလို သကဲ့သို့ဆောင်၍ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ခိုးယူပြေးသောရဟန်း၏ ခိုးခြင်းသည် ဟရန္တမည်၏။ မိမိလက်၌သူတပါးအပ်နှံ၍ ထားသောဥစ္စာကို ခိုးသောရဟန်း၏ ခိုးခြင်းသည် အဝဟရန္တမည်၏။ နွား၊ ကျွဲ အစရှိသော သဝိညာဏကဖြစ်သော ဥစ္စာကိုဝယ်၍နေသော နွား၊ ကျွဲ အစရှိသည်ကို ထစေ၍ ရပ်၍နေသော နွား၊ ကျွဲ အစရှိသည်ကို သွားစေ၍ခိုးခြင်းသည် ဣရိယာပထဝိကောပေန္တမည်၏။ ပူတာ တံတင်းအစရှိသည်တို့၌ သိုမှီး၍ထားသောဥစ္စာကို ညဉ့်အခါ အစရှိသည်တို့၌ အရာမှရွေးစေ၍ ခိုးခြင်းသည် ဌာနာစာဝေန္တမည်၏။]

[ဆရာ...နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့ကိုပြခြင်း၄၊ အာဒိယန္တော ဟရန္တောအစရှိသော ထိုဂါထာကို ဆရာဆိုတော်မူ၏။ ထိုဂါထာ၌ အဘယ်မျှ သော ခိုးခြင်းတို့ကို ရအပ်ကုန်သနည်းဟု သုမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်း၄၊ တတ္ထံ။ ပ။ ဝိညာတဗ္ဗာဝိဘာဝိနာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်ဆိုသတည်း။]

၄။ တတ္ထ နာနေကဘဏ္ဍာနံ၊ ပဉ္စကာနံ ဝသာ ပန။
အဝဟာရာ ဒသဉ္စေတိ၊ ဝိညာတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။ ။

၄။ တတ္ထ-တိသံဂါထာယံ၊ ထိုအာဒိယန္တော ဟရန္တော အစရှိသော ဂါထာ၌။ နာနေကဘဏ္ဍာနံ၊ အထူးထူးသောဥစ္စာ၊ တခုတည်းသောဥစ္စာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ [တနည်းကား။] နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စက၊ ကေဘဏ္ဍာပဉ္စက ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စကာနံ၊ ပဉ္စကနှစ်ပါးတို့၏။ ဝသာ၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အဝဟာရာ၊ ခိုးခြင်းတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသွာ၊ကြောင့်။ ဒွေပဉ္စကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပဉ္စကတို့ကို။ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

[ဤဂါထာ၌ ပနသဒ္ဓါ၊ စသဒ္ဓါတို့ကားနိပါတ်မျှသာတည်း။ ဒွေပဉ္စကာကိုကား ကံအလို့ငှါထည့်သည်။

အကျဉ်း အဓိပ္ပါယ်ကား-ရှေ့ဂါထာ၌ဆိုအပ်ပြီးသော အာဒိယန္တ၊ ဟရန္တ၊ အဝဟရန္တ၊ ဣရိယာပထဝိကောပေန္တ၊ ဌာနာစာဝေန္တ၊ ဤငါးပါးသောခိုးခြင်း

တို့တွင် တပါးတပါးသောခိုးခြင်း၌ အထူးထူးသောဘဏ္ဍာကိုခိုးခြင်း၊ တခုတည်းသောဘဏ္ဍာကိုခိုးခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီရကောင်းသောကြောင့် ပဉ္စကနှစ်ပါးစီရကောင်းရကား—ဆယ်ပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့ကိုရအပ်ကုန်၏ ဟုလိုသော်။]

[ဤသို့နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စက၊ ကောဘဏ္ဍာပဉ္စကအားဖြင့် ပဉ္စကနှစ်ပါးကို ပြပြီး၍ သာဟတ္ထိကပဉ္စကကို ပြတော်မူလို၍— သာဟတ္ထိကဏတ္ထိကော။ပ။ ဣဒံသာဟတ္ထိပဉ္စကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ သာဟတ္ထာ ဏတ္ထိကော စေဝ၊ နိဿဂ္ဂေါ စာတ္ထသာဓကော။
ဓုရနိက္ခေပနဉ္စေဝ၊ ဣဒံ သာဟတ္ထိပဉ္စကံ။ ။

၅။ သာဟတ္ထောစ၊ မိမိလက်ဖြင့်ခိုးခြင်း၎င်း။ အာဏတ္ထိကောစေဝ၊ သူတပါးကိုစေ၍ခိုးခြင်း၎င်း။ နိဿဂ္ဂေါစ၊ ကင်းထားရာအရပ်၏အတွင်း၌ တည်သောဥစ္စာကို ကင်းထားရာအရပ်၏အပေါ်ပေါ်ပစ်လိုက်သဖြင့် ခိုးခြင်း၎င်း။ အတ္ထသာဓကောစ၊ မခိုးမီကပင် ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သောခိုးခြင်း၎င်း။ ဓုရနိက္ခေပနဉ္စေဝ၊ ငါမပေးပြီဟူ၍ ဝန်ချသဖြင့်ခိုးခြင်း၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးအပေါင်းသည်။ သာဟတ္ထိပဉ္စကံ၊ သာဟတ္ထိကပဉ္စကမည်၏။

[သာဟတ္ထာဏတ္ထိကောကို သာဟတ္ထော အာဏတ္ထိကောဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကောဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ဣကပစ္စည်းကိုချေ၍ သာဟတ္ထာဏတ္ထိကောဟု ဆိုသတည်း။ သာဟတ္ထိက ပဉ္စကဟူသော အမည်သည် ကုသလတိက်၊ ပါရာဇိကဏ်အစရှိသော အမည်ကဲ့သို့ အာဒိလဒ္ဓအမည်တည်း။

ထိုငါးပါးတို့တွင် သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္ထိက နှစ်ပါးကားစင်ရှား၏။ ကင်းခွန်ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သောဥစ္စာကို ကင်းခွန်ပေးရာအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ကင်းထားရာအရပ်၏ အပေါ်ပစ်လိုက်၍ ခိုးခြင်းသည် နိဿဂ္ဂိယခိုးခြင်းမည်၏။ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ တယောက်သောရဟန်းကို ဤဥစ္စာကိုခိုးချေဟုစေအံ့၊ စေအပ်သောရဟန်းသည် အနှစ်တရာ၊ အနှစ်တထောင်မှပင် ဧကန်စင်စစ်ခိုးလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ စေတတ်သောရဟန်းသည် စေသောခဏ၌ပင် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ဤသို့မခိုးမီကာလကပင် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သောခိုးခြင်းသည် အတ္ထသာဓကမည်၏။ မိမိလက်၌အပ်နှံထားသော ဥစ္စာကိုခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ယူသောရဟန်းသည် ယူသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး၊ အကြင်အခါ၌ ဥစ္စာရှင်သည် ငါ့ဥစ္စာကိုပေးလော့ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ငါမယူဟု ဆိုသောကြောင့် ဥစ္စာရှင်လည်း ဤရဟန်းသည် ငါ့အားမပေးချေပြီဟု ဝန်ချသောကာလ၌ ရဟန်းသည် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ဤသို့ခိုးသော ရဟန်းသည်လည်း ငါမပေးပြီဟု ဝန်ချပြီးမှ ဥစ္စာရှင်သည် ငါမရ

ချေပြီဟု ဝန်ချမှ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောကြောင့် ဓုရနိက္ခေပမည်၏။ အာဏတ္တိကနှင့် အတ္တသာဓကကား အနက်အားဖြင့် တူ၏။ သဒ္ဓါမျှသာပြားသတည်း။]

[ဤသို့ သာဟတ္ထိကပဉ္စကကို ပြပြီး၍ ပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စကကို ပြတော်မူလို၍- ပုဗ္ဗသဟပယောဂေါစ။ပ။ ပုဗ္ဗယောဂေါတိပဉ္စကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၆။ ပုဗ္ဗသဟပယောဂေါ စ၊ သံဝိဓာဟရဏမ္ပိ စ။
သင်္ကေတကမ္ပံ နိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗယောဂေါတိ ပဉ္စကံ။ ။

၆။ ပုဗ္ဗသဟပယောဂေါစ၊ မခိုးမိရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော ပယောဂဖြင့် ခိုးခြင်း၊ ခိုးခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောခိုးခြင်း၎င်း။ သံဝိဓာဟရဏမ္ပိစ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည် တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ သင်္ကေတကမ္ပမ္ပ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြု၍ခိုးခြင်း၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ခိုးခြင်း၎င်း[လည်းဟူ။] နိမိတ္တမ္ပ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း၊ လည်ညိတ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် နိမိတ်ပြု၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ဣတိ-ဣဒံပဉ္စကံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးအပေါင်းသည်။ ပုဗ္ဗပယောဂေါ၊ ပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စကမည်၏။

[ဤပုဗ္ဗပယောဂဟူသော အမည်သည် အာဒိလဒ္ဓအမည်၎င်းတည်း။ ထိုပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စက၌ ပုဗ္ဗပယောဂဖြင့် ခိုးခြင်းကို သူတပါးကိုစေ၍ ခိုးသော အခါ၌ ရအပ်၏။ ထို့ကြောင့်ပုဗ္ဗပယောဂနှင့် အာဏတ္တိကပယောဂသည် သဒ္ဓါမျှသာတူ၏။ အနက်အားဖြင့်ကားမတူ။ အရာမှရှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းသည် ဥစ္စာကိုချီသည်နှင့်တကွ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောကြောင့် သဟပယောဂမည်၏။ များစွာသောရဟန်းတို့သည် တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ တယောက်သော ရဟန်းကိုစေ၍ ခိုးစေကုန်အံ့။ ထိုရဟန်းသည် ငါးပဲသော ဥစ္စာကိုခိုးအံ့၊ တိုင်ပင်ညီညွတ်ကုန်သော အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ခိုးခြင်းသည် သံဝိဓာဟရဏမည်၏။ နံနက်အခါ၌ခိုးလေ၊ ည၌အခါ၌ ခိုးလေ၊ ယနေ့ခိုးလေ၊ နက်ဖြန်ခိုးလေ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ကာလအပိုင်းအခြားကိုပြု၍ သူတပါးကိုစေ၍ ခိုးခြင်းသည် သင်္ကေတကမ္ပမည်၏။ မျက်စိမှိတ်ခြင်း၊ လည်ညိတ်ခြင်း၊ လက်ကိုလှုပ်ခြင်း အစရှိသော နိမိတ်ကိုပြု၍ သူတပါးကို စေ၍ခိုးခြင်းသည် နိမိတ္တကမ္ပမည်၏။ ဤသင်္ကေတကမ္ပ၊ နိမိတ္တကမ္ပနှစ်ပါးကိုလည်း သူတပါးကိုစေ၍ ခိုးသော အခါ၌သာရအပ်၏။]

[ပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စကကို ပြပြီး၍ ထေယျာဝဟာရပဉ္စကကိုပြတော်မူလို၍- ထေယျာပသေ။ပ။ ဝိညာတဗ္ဗာဝိဘာဝိနာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ ထေယျာပသေ ပရိကပ္ပ၊ ပဋိစ္ဆန္တာ ကုသာတိကာ။
အဝဟာရာ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဝိညာတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။ ။

၇။ ထေယျာစ၊ တင်းစဉ်းလဲ၊ အသပြာစဉ်းလဲ အစရှိသည်ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ပဿေယျာစ၊ အနိုင်အထက်လုယက်ခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ပရိကပ္ပါစ၊ ဥစ္စာကို၎င်း၊ အရပ်ကို၎င်းကြံ၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ [တနည်းကား။] ဥစ္စာကို၎င်း၊ အရပ်ကို၎င်းပိုင်းခြားခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ပဋိစ္ဆန္တာစ၊ မြေမှုန့်၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ကုဿာတိကာစ၊ ကမ္ပည်းပြောင်း၍ ခိုးခြင်း၎င်း။ ဣဒံပဉ္စကံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်။ ထေယျာဝဟာရပဉ္စကံ၊ ထေယျာဝဟာရပဉ္စကမည်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ အဝဟာရာ၊ ဤခိုးခြင်းတို့ကို။ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

[ဣဒံပဉ္စကံ ထေယျာဝဟာရ ပဉ္စကံကား-ပါဌသေသတည်း။ ထေယျာပဿေယျာဟု ဆိုအပ်လျက် ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ပဿေယျာ၌ ယှာအက္ခရာကို ချေ၍ ပဿေ-ဟူ၍သာ ဆိုအပ်သတည်း။ သာဟတ္ထိကပဉ္စက၊ ပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စက၊ ထေယျာဝဟာရပဉ္စက၊ ဤပဉ္စကသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စက၊ ဧကဘဏ္ဍာပဉ္စက၊ ဤပဉ္စကနှစ်ပါးနှင့်ရောသော် ငါးပါးသောပဉ္စကသည်ဖြစ်၏။ ဤပဉ္စကငါးပါးသည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းဖြစ်၏။

ထေယျာဝဟာရ ပဉ္စက၌ ပေးသောကာလ၌ တင်းငယ်ဖြင့်ပေး၏။ မိမိယူသောကာလ၌ တင်းကြီးနှင့်ယူ၍၎င်း၊ ရွှေ၊ ငွေမဟုတ်ဘဲကို ရွှေ၊ ငွေကဲ့သို့ပြု၍ မလိမ်မာသောသူတို့ကိုလှည့်ပတ်၍ အလွန်သောဥစ္စာကို ယူ၍၎င်းခိုးခြင်းသည် ထေယျာဝဟာရမည်။ ခရီး၌စောင့်၍လုယက်ခြင်း၊ ရွာကိုဖျက်ခြင်းကိုပြု၍ခိုးခြင်းသည် ပဿေယျာဝဟာရ မည်၏။ ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားခြင်း၊ အရပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်းသည် ပရိကပ္ပါဝဟာရမည်၏။ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ပိုင်းခြားခြင်း တို့တွင် ဤလောက၌ အချို့သောရဟန်းသည် တိုက်တွင်းသို့ဝင်၍ အကယ်၍ ပုဆိုးဖြစ်အံ့ယူအံ့၊ အကယ်၍ချည်ဖြစ်အံ့ မယူအံ့ဟုကြံ၍ ခိုးခြင်းသည် ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားသည်မည်၏။ ဤသို့ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားခြင်း၌ မိမိယူသောအထုပ်သည် အကယ်၍ ပုဆိုးဖြစ်အံ့၊ ချီသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ အကယ်၍ချည်ဖြစ်အံ့၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး။ အပသို့ထုတ်၍ ချည်ဟုသိပြီးလျှင် ဤချည်ကိုပင် ငါယူတော့မည်ဟု ယူလေသောအခါ၌ကား ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ပစ်၍ထားခဲ့သောကြောင့် သူတပါးတို့ယူလေသော်၎င်း၊ ပျောက်ပျက်လေသော်၎င်း ဘဏ္ဍာစားပေးအပ်၏။ အရံအစရှိသည်တို့၏အတွင်း၌ တည်သောဥစ္စာကို ဤအရံအစရှိသည်တို့၏ အတွင်း၌ အရှင်မြင်သည်ရှိသော်ပေးအံ့၊ မမြင်မူကား ယူအံ့ဟူ၍ အရပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းသည် အရပ်ကို ပိုင်းခြားသည်မည်၏။ ဤအရပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်း၌လည်း ပိုင်းခြားရာအရပ်ကိုလွန်မှသာ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ဥစ္စာရှင်တို့သည် အဝတ်တန်းဆာတို့ကို ထား၍ တစုံတခုသောအမှုကို ပြုကုန်စဉ် အဝတ်တန်းဆာဖြစ်သော ဥစ္စာကို မြေမှုန့်ဖြင့်၎င်း၊ မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း ဖုံးလွှမ်းပိုင်းခြားခြင်းသည်

ပဋိစ္စနွာဝဟာရမည်၏။ ဤသို့ပဋိစ္စနွာဝဟာရ၌လည်း မြေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ဗုံး
လွှမ်းသောကာလ၌ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး။ အကြင်အခါ၌ ဥစ္စာရှင်တို့သည်
ရှာဘွေ၍မရသောကြောင့် မရချေပြီဟုဝန်ချ၍သွားကုန်သော် ရဟန်းသည် ဥစ္စာ
ကိုယူသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ စာရင်း၊ ကမ္မည်း မှတ်၍ထားသော
ပုဆိုး၊ ဖျင် အစရှိသောဘဏ္ဍာ၌ မိမိ၏အဘိုးအနည်းထိုက်သော ပုဆိုး၊ ဖျင် အစရှိ
သည်၌ သူတပါး၏အမည်ဖြစ်သော စာရင်း၊ ကမ္မည်းတံကို အဘိုးအများထိုက်
သော သူတပါး၏ ပုဆိုး၊ ဖျင် အစရှိသည်၌ မိမိ၏အမည်ဖြစ်သော စာရင်း၊
ကမ္မည်းတံကိုထား၍ ခိုးခြင်းသည် ကုသာဝဟာရမည်၏။ ဤထေယျာဝဟာရဟု
သော အမည်သည်လည်း အာဒိလဒ္ဒနာဒင်းတည်း။]

[ဤဒုတိယပါရာဇိက၌ အင်္ဂါကား-အရှင်သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာလည်းဖြစ်
စေ၊ အရှင်သိမ်းဆည်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ တမတ်ထိုက်သောဥစ္စာ
လည်းဖြစ်စေ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်း
ဘို့တွင် တပါးပါးသောခိုးခြင်းဖြင့် ခိုးသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[တမတ်၊ တမတ် ထိုက်သော ဥစ္စာ၏အရကို ရှေ့စင်တမတ်ထိုက်သောဥစ္စာကို
ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌ-ကာဠကဝိရဟိတဿ နိဒ္ဒန္တသုဝဏ္ဏဿ
ပဉ္စမာသဋ္ဌနကေန ဘဏ္ဍေန ပါဒပရိစ္ဆေဒေါ ကာတဗ္ဗော။ ။ဟု ဆိုတော်မူ
သည်။]

[ဤသို့ ဒုတိယပါရာဇိကကိုပြပြီး၍ တတိယပါရာဇိကကို ပြတော်မူလို၍-
မနုဿပါဏံ။ပ။ ပရာဇိကော။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၈။ မနုဿပါဏံ ပါဏောတိ၊ ဇာနိ ဝဓကစေတသ။
ဇိဝိတာ ယော ဝိယောဇေတိ၊ သာသနာ သော ပရာဇိကော။ ။

၈။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မနုဿပါဏံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါကို။
ပါဏောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ဇာနိ-ဇာနန္ဒော၊ သိလျက်။ ဝဓကစေတသ၊
သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်။ [သေစေလိုသော စိတ်ဖြင့်လည်းဟူ။] [တနည်းကား။]
ဝဓကစေတသ၊ သတ်လိုသောစေတနာဖြင့်။ [သေစေလိုသောစေတနာဖြင့်
လည်းဟူ။] ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ။ [အသက်မှလည်းဟူ။] ဝိယောဇေတိ၊ ခွင်းအံ့။
[ချအံ့လည်းဟူ။] သောဘိက္ခု၊ သည်။ သာသနာ၊ ဘုရားသခင်သာသနာတော်မှ။
ပရာဇိကော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဤ၌လည်း ပါရာဇိကောဟုဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ်
အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ပရာဇိကောဟု ဆိုအပ်သတည်း။ ပါဏောတိဟု သာမည
ဆိုတော်မူသောကြောင့် လူဇာတ်ဟူ၍ အမှတ်မရှိမူ၍ သတ္တဝါဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍
လူဇာတ်ကိုသတ်မိအံ့။ အရာကိုမှတ်သည်ရှိသော် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ လူဇာတ်
ဟူ၍သိမှသာ ပါရာဇိကသို့ရောက်သည်မဟုတ်ဟု မှတ်အပ်၏။ ဝဓကစေတသ

ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သေစေလိုသော စိတ်မရှိမှု၍ ပုတ်ခတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်သာ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော် သေသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤတတိယ ပါရာဇိက၌အင်္ဂါကား-လူဇာတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါလည်းဖြစ်စေ၊ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ထိုလုံ့လဖြင့် သေသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ တတိယပါရာဇိကကိုပြပြီး၍ စတုတ္ထပါရာဇိကကို ပြတော်မူလို၍-ဈာနာဒိဘေဒံ။ပ။ ပရာဇိကော။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ဈာနာဒိဘေဒံ ဟဒယေ အသန္တံ၊
အညာပဒေသဉ္စ ဝိနာမိမာနံ။
မနုဿဇာတိဿ ဝဒေယျ ဘိက္ခု၊
ဉ္စတက္ခဏေ တေန ပရာဇိကော ဘဝေတိ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ဟဒယေ၊မိမိန့်လုံး၌။အသန္တံ၊ထင်ရှားမရှိသော။ဈာနာဒိဘေဒံ၊ ဈာန်အစရှိသောအပြားကို။ အညာပဒေသဉ္စ၊ သူတပါးကိုညွှန်းခြင်းကို၎င်း။ အမိမာနဉ္စ၊ ရနိုးခြင်းကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။မနုဿဇာတိဿ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သောသူအား။ ဝဒေယျ၊ ပြောဟောငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တေန၊ ထိုပြောဟောအပ်သောသူသည်။ ဉ္စတက္ခဏေ၊ သိသောခဏ၌။[တနည်းကား။]ပြောဟောသောခဏ၌ သိသည်ရှိသော်၊ပရာဇိကော၊သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

[ဈာနာဒိဘေဒံ၌အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဝိမောက္ခ၊သမာဓိ၊ မာပတ္တိ၊မဂ္ဂ၊ဖလသန္တိကိရိယ၊ကိလေသပွဲဟာနအစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုယူလေ၊ ထိုဈာနာဒိဘေဒံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သီလမရှိဘဲလျက် ငါသီလရှိ၏၊ဝိဇ္ဇကတ်ကိုမဆောင်ဘဲလျက် ငါဝိဇ္ဇကတ်တော်ကိုဆောင်၏၊ ဓုတင်ကို မဆောက်တည်ဘဲလျက် ငါဓုတင်ကိုဆောက်တည်၏ဟု ပြောဆိုကာမျှဖြင့် ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ တပါးသောအာပတ်သို့ မူကားရောက်၏။

ဟဒယေအသန္တံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မိမိ၌ထင်ရှားရှိသောဈာန် အစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို လာဘ် အကျော် အစောကိုအလိုရှိ၍ပြောဟောမိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အညာပဒေသံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် သူတပါးကိုညွှန်း၍ မဟုတ်မှန်ပြောဟောမိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အဓိမာနံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မိမိ၌ထင်ရှားမရှိခဲ့သော်လည်း ဤငါ၌ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မသည် ထင်ရှားရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ပြောဟောသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက် ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

မနုဿဇာတိဿ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် လူယောင်ဆောင်သော ငဠုန်၊နဂါးအစရှိ သော တိရစ္ဆာန်တို့အား၎င်း၊ နတ်၊ဘီလူး၊ပြိတ္တာတို့အား၎င်း ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟောသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော် မူ၏။

ဉာတက္ခဏေ တေန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ထိုသို့ပြောဟောအပ်သော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မကို ပြောဟောအပ်သောသူမသိ၊ တပါးသောသူ သိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤစတုတ္ထပါရာဇိက၌ အင်္ဂါကား-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိခြင်း၊ မကောင်းသော အလိုဗျူဟာဖြင့် ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟောခြင်း၊မိမိကိုယ် သို့ တိုက်ရိုက်ဆောင်၍ ဟောပြောခြင်း၊အကြင်သူအား ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြော ဟော၏၊ ထိုပြောဟောအပ်သောသူ၏ လူဇာတ်ဖြစ်ခြင်း၊ ထိုသို့ပြောဟောသော ခဏ၌ ပြောဟောအပ်သောသူကို သိစေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

ပါရာဇိကနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၂-ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပါရာဇိကကိုပြုပြီး၍ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-မောစေတု။ပ။ ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ မောစေတုကာမစိတ္တေန၊ ဥပက္ကမ္မ ဝိမောစယံ။
သုက္ကမညတြိ သုပိနာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၁။ မောစေတုကာမ စိတ္တေန၊သုက်ကိုလွှတ်စေလိုသောစိတ်ဖြင့်။သုပိနာ၊ အိပ်မက်ကို။ အညတြိ၊ကြဉ်၍။ သုက္ကံ၊သုက်ကို။ ဥပက္ကမ္မ၊လုံ့လပြု၍။ ဝိမောစ ယံ-ဝိမောစယန္တော၊ လွှတ်စေသော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ဂရုကံ၊သံဃာ ဒိသိသ်သို့။ ဖုသေ၊ ရောက်၏။

[မောစေတုကာမစိတ္တေန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သုက်ကိုလွှတ်စေလိုသောစိတ် မရှိ မူ၍ မေထုန်မှီဝဲလိုသော စိတ်ဖြင့်၎င်း၊မ-တုဂါမကို သုံးသပ်လိုသော စိတ်ဖြင့်၎င်း ကိုင်သော ရဟန်းအား သုက်လွှတ်လေသော်လည်း သုက္ကဝိဿန္တိ သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသို့ ရောက်မူကား ပါရာဇိက၊ သုံးသပ်ကာမျှသာဖြစ်မူကား-ကာယသံသဂ္ဂသံဃာဒိသိသ်သင့်၏ ဟု မှတ်လေ။]

[ဥပက္ကမ္မ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်၌လက်ဖြင့်၎င်း၊ တုတ်လုံကန်ဖြင့်၎င်း၊ ခါးကိုအထက်သို့ညွတ်သဖြင့်၎င်း၊ လုံ့လမပြုမူ၍ သုက်လွှတ်လေသည်ကို စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကိုဆရာသီစေတော်မူ၏။ ဥပက္ကမ္မ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သူတပါးကို မိမိအင်္ဂါဇာတ်၌ လုံ့လပြုစေ၍ သုက်ကိုလွှတ်စေခြင်းကိုလည်းယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့်မာတိကာအဋ္ဌကထာ၌—

သစေ ပန ပရေန အတ္တနော အင်္ဂဇာတေ ဥပက္ကမံ ကာရာပေတွာ မောစေတိ၊
အာပတ္တိယေဝ။ ။ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

အညတြသုပိနာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အိပ်မက်၌ မေထုန်မှီဝဲမက်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သုက်လွှတ်လေသည်ကို အင်္ဂါဇာတ်၌ လုံ့လမပြုမူ၍ စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသီစေတော်မူ၏။]

[ဤသုက္ကရိဿဋ္ဌိ သံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား—သုက်ကို လွှတ်စေလိုသော စေတနာရှိခြင်း၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ လုံ့လပြုခြင်း၊ သုက်လွှတ်ခြင်း၊ ဤ ၃-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ သုက္ကရိဿဋ္ဌိသံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ ကာယ သံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍—ကာယ။ ပ။ သေ။ ။ ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ကာယ သံသဂ္ဂ ရာဂေန၊ မနုဿိတ္ထိံ ပရာမသံ။

ဣတ္ထိသညီ ဥပက္ကမ္မ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၂။ မနုဿိတ္ထိံ၊ လူမိန်းမကို။ ဣတ္ထိသညီ၊ လူမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပက္ကမ္မ၊ လုံ့လပြု၍။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန၊ ကိုယ်ကိုသုံးသပ်ခြင်း၌ တပ်သော ရာဂဖြင့်။ ပရာမသံ-ပရာမသန္ဓေ၊ သုံးသပ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။ ။

[ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဟူသောပုဒ်၌ ကာယသံသဂ္ဂသဒ္ဓါဖြင့် ကိုယ်ကိုသာ မယူအပ်၊ လက်၊ ခြေ၊ ဆံထုံး အစရှိသည်တို့ကိုလည်းယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့်—ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ ဝေဏိဂ္ဂါဟံဝါ အညတရဿဝါ အညတရဿဝါ အင်္ဂဿ-ပရာမသနံ အာပဇ္ဇေယျ၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဟု ဘုရားဟောတော်မူသည်။

ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မေထုန်မှီဝဲလိုသဖြင့်၎င်း၊ သုက်ကိုလွှတ်စေလိုသောစိတ်ဖြင့်၎င်း မာတုဂါမကိုကိုင်သော်လည်း ကာယသံသဂ္ဂသံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသီစေတော်မူ၏။

မနုဿိတ္ထိံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ၊ ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမ၊ နတ်မိန်းမတို့ကို သုံးသပ်သော်လည်း သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသီစေတော်မူ၏။ ဒုက္ကဋ်မူကား သင့်၏ဟုမှတ်အပ်၏။

ဣတ္ထိသညီ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် လူမိန်းမဟုအမှတ်မရှိ၊ ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးသပ်သော်လည်း သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသီ

စေတော်မူ၏။ ဣတ္ထိသညီဟုသားမညဆိုသောကြောင့် မိန်းမသာမညကိုသာ လိုအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား-လူမိန်းမကိုမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်သော်သာ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏။ ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန် အစရှိသည်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးသပ်မူကား ထုလွှစဉ်းသာ သင့်ကောင်းသော ကြောင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် မာတိကာအဋ္ဌကထာ၌-ဣတ္ထိယာဝေမတိကဿ ပဏ္ဏကပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတ သညိဿစ ထုလွှစွယံ။ ။ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

ဥပက္ကမ္မ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မာတုဂါမသည် သုံးသပ်သည်ရှိသော် ကိုယ်ကိုလှုပ်ခြင်းဖြင့် လုံ့လမပြုမူ၍ စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။ ထိုသို့ စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ပါဌ်ကြောင့် သိရပါသနည်းဟူမူကား-ယော ဟိ သေဝနာ-မိပ္ပါယော နိစ္စလေန ကာယေန ကေဝလံ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ သာဒိယတိ အနုဘောတိ၊ တဿ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တေ အာပတ္တိယာ အဘာဝတော အနာပတ္တိ။ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သိရသတည်း။]

[ဤကာယသံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ မာတုဂါမကို သုံးသပ်ခြင်း၌တပ်ခြင်း၊ လုံ့လပြုခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ကာယသံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဒုဋ္ဌုလ္လပ။ ဖုသေ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒေန၊ မဂ္ဂံ ဝါရဗ္ဘ မေထုနံ။

ဩဘာသန္တော မနုဿိတ္ထိံ၊ သုဏမာနံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၃။ သုဏမာနံ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌တည်သော။ [တနည်းကား။] သောတပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ မနုဿိတ္ထိံ၊ လူမိန်းမကို။ မဂ္ဂံဝါ၊ ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ်ကို၎င်း။ မေထုနံဝါ၊ မေထုန်ကို၎င်း။ အာရဗ္ဘ-ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒေန၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကို ဆိုခြင်း၌တပ်သဖြင့်။ ဩဘာသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏စကားကိုဆိုသော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ။

[သင်ကားနိမိတ်မရှိသော မိန်းမတည်း၊ နိမိတ်မျှသာရှိသော မိန်းမတည်း၊ သွေးမလာသော မိန်းမတည်း၊ အမြဲသွေးလာသော မိန်းမတည်း၊ သင်၏နိမိတ်ကား ရှည်သောမယ်နနှင့်တူသော အသားစွန်းရှိ၏၊ သင်ကားမိန်းမပဏ္ဍုက်တည်း၊ မိန်းမဥဘာတောမျည်းတည်း၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည် မဂ်ကိုရည်၍ ဆိုသည်မည်၏။

မေထုန်ဟူသောအလှူသည်မြတ်၏၊ မေထုန်ကိုသင်လှူပါလော့၊ မေထုန်ကိုလှူခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ အဘယ်အခါ၌သင်၏အမိအဘတို့သည်ကြည်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ အဘယ်အခါ၌မေထုန်ကို ငါရပါအံ့နည်း၊ အသို့ပေးသည်ရှိသော် သင်၏လင်သင့်ကို ချစ်သနည်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် မေထုန်ကိုရည်၍ဆိုသည်မည်၏။

ထိုသို့ မဂ်ကိုင်း၊ မေထုန်ကိုင်း ရည်၍ဆိုသော်လည်း မေထုန်ကို မှီဝဲလိုသဖြင့်
 ၎င်း၊ ကာယသံသဂ္ဂကို ပြုလိုသဖြင့်၎င်း၊ ဆုံးမကံမြစ်လိုသဖြင့်၎င်း ဆိုသော် ဒုဠုလ္လ-
 ဝါစာ သံဃာဒိသိသ်သင့်၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌ သာယာသဖြင့်ဆို
 သော်သင့်၏ဟု သိစေခြင်းငှါ ဒုဠုလ္လဝါစာသာဒေနဟူသော ဝိသေသနကို ဆရာ
 ဆိုတော်မူသတည်း။

မနုဿိတ္ထိံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဒုဠုလ္လဝါစာကို ဆိုသော်လည်း လူမိန်းမအား ဆို
 သော်သာ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏။ တိရစ္ဆာန်မ၊ နတ်မိန်းမတို့အား၎င်း၊ ယောက်ျား
 အား၎င်းဆိုသော် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

သုဏမာနံ-ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် ထိုသို့ လူမိန်းမအားဆိုသော်လည်း ဝေး
 သော မကြားကောင်းသောအရပ်၌ တည်သောမိန်းမအား၎င်း၊ ဘာသာကို မသိ
 သော မိန်းမအား၎င်းဆိုသည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသော အနက်ကို
 ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤဒုဠုလ္လဝါစာသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ မိန်းမဟုတ်
 ရှိခြင်း၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌ တပ်ခြင်း၊ ရုန့်ရင်းသော စကားကိုဆိုခြင်း၊
 ထိုဆိုသောခဏ၌ သိလေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ဒုဠုလ္လဝါစာသံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ အတ္တကာမ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြု
 တော်မူလို၍-ဝဏ္ဏံ၊ ပ။ ဖုသေ။ ။ ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ဝဏ္ဏံ ဝတ္တာတ္တနော ကာမ၊ ပါရိစရိယာယ မေထုနံ။

ဣတ္ထိံ မေထုနရာဂေန၊ ယာစမာနော ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၄။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ [ကိုလည်းဟူ။] ကာမပါရိစရိယာယ၊ မေထုန်ဖြင့်
 လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ မေထုနရာဂေန၊ မေထုန်၌
 တပ်သဖြင့်။ ဣတ္ထိံ၊ လူမိန်းမကို။ မေထုနံ၊ ကို။ ယာစမာနော၊ တောင်းသော။
 သမဏော၊ သည်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၎င်း။

[မေထုန်ကိုတောင်းသည်ရှိသော် ရသည်ဖြစ်စေ၊ မရသည်ဖြစ်စေပမာဏမဟုတ်၊
 တောင်းကာမျှဖြင့်ပင် သံဃာဒိသိသ်သင့်၏ဟု သိစေခြင်းငှါ ယာစမာနော ဟူ
 သော ဝိသေသနကို ဆရာဆိုတော်မူသတည်း။ ဣတ္ထိံဟူသောမညသာဆိုသော်လည်း
 လူမိန်းမကိုသာလိုအပ်၏။ ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမ၊ တိရစ္ဆာန်မတို့ကိုမလိုအပ်။ ထို့ကြောင့်
 ပဒဘာဇနီ၌။ ။ မာတုဂါမောနာမ မနုဿိတ္ထိံ န ယက္ခိနိ နပေတိ နတိရစ္ဆာန
 ဂတာ။ ဟူသောစကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤအတ္တကာမသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ မိန်းမဟုတ်
 ရှိခြင်း၊ မိမိ၌မေထုန်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်တပ်ခြင်း၊ ထိုသို့တပ်ခြင်းဖြင့် မေထုန်ကို
 တောင်းခြင်း၊ ထိုခဏ၌ မာတုဂါမသိလေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့အတ္တကာမ သံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ သဗ္ဗရိတ္တသံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-သန္ဓေသံ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၅။ သန္ဓေသံ ပဋိဂ္ဂဏိတွာ၊ ပုရိသဿိတ္ထိယာ ပိ ဝါ။
ဝီမံသိတွာ ဟရံ ပစ္စာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၅။ ပုရိသဿိဝါ၊ယောကျာ်း၏၎င်း။ ဣတ္ထိယာပိဝါ၊မိန်းမ၏၎င်း။ သန္ဓေသံ၊သတင်းစကားကို။ ပဋိဂ္ဂဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝီမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ပစ္စာဟရံ-ပစ္စာဟရန္တော၊တဘန်ဆောင်သော။ သမဏော၊သည်။ဂရုကံ၊သို့။ ဖုသေ၊၏။

[လင်မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ ယောကျာ်း၏၎င်း၊မိန်းမ၏၎င်း သတင်းစကားကို ဆောင်၍ ယောကျာ်းအား၎င်း၊မိန်းမအား၎င်းကြားသောရဟန်းအား လင်မယား ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော် သံဃာဒိသိသ် သင့်၏။]

[ဤသဗ္ဗရိတ္တသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား- ယောကျာ်း၏၎င်း- မိန်းမ၏၎င်း သတင်းစကားကို ဝန်ခံခြင်း၊ သွား၍မိန်းမ၏၎င်း- ယောကျာ်း၏၎င်း အလိုကို စုံစမ်းခြင်း၊တဘန်ပြန်၍ မိန်းမ၏၎င်း- ယောကျာ်း၏၎င်း အလိုရှိသည် အလိုမရှိ သည်၏အဖြစ်ကိုယောကျာ်းအား၎င်း-မိန်းမအား၎င်းကြားခြင်း၊ဤ၃-ပါးတည်း။]

[ဤသို့သဗ္ဗရိတ္တသံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ ဒုဋ္ဌဒေါသသံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-စာဝေတု။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၆။ စာဝေတုကာမော စောဒေန္တော၊ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ။
စောဒါပယံ ဝါ သမဏော၊ သုဏမာနံ ဂရံ ဖုသေ။ ။

၆။ စာဝေတုကာမော၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့စေလိုသည်ဖြစ်၍။ သုဏမာနံ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌တည်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ၊ မြင်ခြင်း၊ကြားခြင်း၊ရှုရှာခြင်း အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်။ စောဒေန္တောဝါ၊မိမိစောဒနာသော်၎င်း။စောဒါပယန္တောဝါ၊ သူတပါးကို စောဒနာစေသော်၎င်း။သမဏော၊သည်။ ဂရံ၊သို့။ဖုသေ၊၏။

[စာဝေတုကာမော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့ခြင်းကို အလိုမရှိမူ၍ အကျော်အစောမဲ့ ဖြစ်စေလို၍ စောဒနာသော်လည်း သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အမူလန္တိမ ဝတ္ထုနာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပါရာဇိကဝတ္ထုကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကိုမိမိမြင်၍၎င်း၊ သူတပါးပြောသည်ကိုကြား၍၎င်း၊ အရိပ်အမြှက်ထင်သော ကြောင့် ရှုရှာသောစိတ်ရှိ၍၎င်း စောဒနာသော်လည်း သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

သုဏမာနံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ထိုစောဒနာသောစကားကို စောဒနာအပ်သော ရဟန်းမကြားသည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေ တော်မူ၏။]

[ဤပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-စောဒနာအပ်သော ရဟန်း ၌ စင်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ မြင်ခြင်း-ကြားခြင်း-ရွံရှာခြင်းအရင်းမရှိခြင်း၊ သာသနာ တော်မှ ရွှေ့လျော့စေခြင်းကိုအလိုရှိခြင်း၊ မိမိစောဒနာခြင်း-သူတပါးကိုစောဒနာ စေခြင်း၊ ထိုစောဒနာသောခဏ၌ စောဒနာအပ်သောရဟန်းသိခြင်း၊ ဤ ၅-ပါး တည်း။]

[ဤသို့ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်ကို ပြပြီး၍ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်ကိုပြတော်မူလို၍-လေသ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကို ဆိုသတည်း။]

၇။ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယ၊ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ။

စာဝေတုကာမော စောဒေန္တော၊ သုဏမာနံ ဂရုံ ဖုသေတိ။ ။

၇။ စာဝေတု ကာမော၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့စေလိုသည်ဖြစ်၍။ လေသမတ္တံ၊ အမြွက်မျှကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သုဏမာနံ၊ ကြားကောင်းသော အရပ်၌တည်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တော ဝါ၊ ၎င်း။ စောဒါပယန္တောဝါ၊ ၎င်း။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၎င်း။

[စောဒါပယန္တောကား-အောက်မှ လိုက်သည်၊ ဆိတ်ဖိုနှင့် ဆိတ်မပေါင်း ဘော်ကြသည်ကိုမြင်၍ ဆိတ်ဖိုကိုရှင်ဒဗ္ဗပြု၍ ဆိတ်မကို ဘိက္ခုနီမပြု၍ ဒဗ္ဗသည် မေထုန် မှီဝဲသည်ဟု အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်ကို မေတ္တိယဘုမ္မဒက ရဟန်းတို့ မေထုန် မှီဝဲခြင်းဟူသောအမြွက်ကိုစွဲ၍ စွပ်စွဲသကဲ့သို့သော စွပ်စွဲခြင်းသည် လေသမတ္တ မပါဒါယမည်၏။ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ သူတပါးပြော၍ ကြားခြင်းဖြင့် စွပ်စွဲသည်၊ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ကား- မိမိတို့မြင်ခြင်းဖြင့် စွပ်စွဲသည်၊ [ဤသည်လျှင် သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးအထူးတည်း။]

[ဤ ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်၏ အင်္ဂါ ၅-ပါး၌ အမြွက်မျှကို စွပ်စွဲခြင်း-ဟူသော အင်္ဂါတပါးကိုထည့်၍ ခြောက်ပါးတည်း။]

ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

၃-နိဿဂ္ဂိယနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့သံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို ၍-ဝိကပ္ပန။ ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ ဝိကပ္ပနမဓိဋ္ဌာန၊ မကတွာ ကာလစီဝရံ။

ဒသာဟမတိမာပေတိ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အကာလစီဝရံ၊ အခါမဟုတ်သည့် ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပနဉ္စ၊ ဝိကပ္ပနာကို၎င်း။ အဓိဋ္ဌာနဉ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို ၎င်း။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဒဿဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ [တနည်းကား။] စွန့်အပ်သောဝတ္ထုရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[အတိက္ကမာပေတိ-ဟု ဆိုအပ်လျက် ကွ-ကိုချေ၍ အတိမာပေတိ-ဟု ဆို သတည်း။ ။အကတွာကာလစီဝရံကို အကတွာ အကာလ စီဝရံဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ စသဒ္ဓါကား ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ကျေသတည်း။ အချို့သောဆရာတို့ကား နိဿဂ္ဂိယံကို စွန့်ခြင်းရှေးရှိသောဟု အနက်ယောဇနာ၍ စွန့်မှသာ နိဿဂ္ဂိသင့် သည်။ မစွန့်ရသေးသည်ရှိသော် ဆယ်ရက်ကိုလွန်သော်လည်း နိဿဂ္ဂိမသင့်ဟု ဆို ကုန်၏။ ထိုဆရာတို့၏စကားကို-ဒဿဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ တံ အတိက္ကာမယကော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ဟူသော ပါဠိနှင့် ဆန့်သော ကြောင့် မယူအပ်။

ကထိန်မခင်းသည်ရှိသော် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှစ၍ တန် ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင် ဤတလသည် ကာလမည်၏။ ကထိန်ခင်းမူကား တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် ဤငါးလသည် ကာလမည်၏။ ဤမှတပါးသော လ- သည် အကာလမည်၏။ ထိုအကာလ၌ ရသောသင်္ကန်းကို ဆယ်ရက်မလွန်မီ ဝိကပ္ပ နာသော်လည်း ပြုအပ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်အပ်၏။

ဝိကပ္ပနာပြုဟန်ကား-ဤသို့တည်း။ ဣမံစီဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ-ဟူ၍ ဤပါဠိကို ရွတ်၍ တယောက်သောရဟန်းအထံ၌ ဝိကပ္ပနာပြုလေ။ ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော် တယောက်သော ရဟန်းသည်-မယံ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇေဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာ ပစ္စယံ ကဓရာဟိ-ဟူ၍ ဤပါဠိကိုရွတ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုန်လေ။ ပြန်ပြီးလျှင် သင်္ကန်း ရှင်ကိုသင်္ကန်းပေးလေ။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ဟန်ကား ဤသို့တည်း။ ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣမံစီဝရံ အဓိဋ္ဌာမိဟု တင်လေ။ ဟတ္ထပါသ်နှစ်တောင့်ထွာမှ အပ၌ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧတံစီဝရံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍တင်လေ။ စီဝရသဒ္ဓါ ဖြင့် ပုဆိုးထည်၊ ဖျင် စသည်ကို ယူအပ်၏။

ဆယ်ရက်လွန်၍ နိဿဂ္ဂိသင့်သော သင်္ကန်းကိုကား ဤသို့စွန့်အပ်၏။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဒဿဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ-ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍ တယောက်သော ရဟန်းအထံ၌စွန့်လေ။ စွန့်ပြီး လျှင်အာပတ်ကိုဒေသနာကြားလေ။ ဒေသနာကြားပြီးလျှင် သင်္ကန်းကိုတယောက် သောရဟန်းသည်-ဣမာဟံ အာယသ္မတော ဒဓ္မံ၊ ဤပါဠိကိုရွတ်၍ သင်္ကန်းရှင်ကို ပေးလေ။ အငယ်အထံ၌ အကြီးစွန့်အံ့။ ဣဒံ မေ အာဂုသော၊ ဟုဆိုလေ။]

[ဤသို့လျှင် ဒဿဟာတိက္ကန္တနိဿဂ္ဂပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ စိဝရဝိပ္ပဝါသနိဿဂ္ဂပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခု။ပ။ဝိနာ။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာညတြ၊ တိစိဝရမဓိဋ္ဌိတံ။
ကောဟမတိမာပေတိ၊ နိဿဂ္ဂိသမယံ ဝိနာ။ ။

၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော။ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ သမ္ပုတိကိုရပြီးသော ရဟန်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ သမယံ၊ အခါကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ကောဟံ၊ တရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။ [တနည်းကား။] စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေဂိလာနဿ စိဝရဝိပ္ပဝါသံ ဝသိတုံ-ဟူ၍ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်ကို မဆောင်နိုင်သော ရဟန်းအား သံဃာသည် အပလောကနကံ ဖြင့်၎င်း၊ ဥတ္တိ ဒုတိယကံ ဖြင့်၎င်း သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်နှင့်ကင်း၍ နေခြင်းငှါ သမုတ်သောရဟန်းသည် ဘိက္ခုသမ္ပုတိ မည်၏။

တိစိဝရံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်ကို ယူအပ်၏။ သုံးထည်လုံးကို မယူအပ်။ ထို့ကြောင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တထည်ထည်သော သင်္ကန်းကိုလည်း တရက်ကိုမျှ မလွန်စေအပ်။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

တိစိဝရေနာတိ အဓိဋ္ဌိတေသု တီသု စိဝရေသု ယေနကေနစိ ဧကေန ဝိပ္ပုရုတ္တောပိ တိစိဝရေန ဝိပ္ပုရုတ္တော ဟောတိ၊ ဟူသောစကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

တရက်မလွန်စေအပ်ဟူသည် သင်္ကန်းနှင့် ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ အရုဏ်ကို မတက်စေအပ်ဟူလိုသတည်း။ ဤသို့သင်္ကန်းနှင့်ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ အရုဏ်ကိုမတက်စေအပ်ဟူသော စကားကိုလည်း တိစိဝရိကံအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်သောသင်္ကန်းကိုရည်၍ ဆိုအပ်သတည်း။ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်မှုကား ညဉ့်ကင်းသော်လည်း နိဿဂ္ဂိ မသင့်၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

ပရိက္ခာရစောဠနာမ ပါဠိယေက္ကံ နိဓာနမုခမေတံ တိစိဝရံ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဇ္ဇတိ။ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား-ဣဒံ မေဘန္တေ စိဝရံ ရတ္တိဝိပ္ပုရုတ္တံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ-ဟု ဤပါဌ်ကိုရွတ်၍ စွန့်လေ။]

[ဤသို့စီဝရဝိပုဏ္ဏနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ပုရာဏစီဝရဓောဝါပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍- အညာတိကာ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဝါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၃။ အညာတိကာ ဘိက္ခုနိယာ၊ ပုရာဏစီဝရံ ပန။
ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိ၊အာကောဋာပေတိ တံ သိယာ။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။အညာတိကာယ၊ အဆွေမဟော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုရာဏစီဝရံ၊ ဝတ်ရုံပြီးသောသင်္ကန်းကို။ ဓောဝါပေတိဝါ၊ဖွပ်မူလည်းဖွပ်စေအံ့။ ရဇာပေတိဝါ၊ ဆိုးမူလည်းဆိုးစေအံ့။ အာကောဋာပေတိဝါ၊ နယ်မူလည်းနယ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

[နိဿဂ္ဂိယံ၊ပါစိတ္တိယံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကား အောက်ဝါထာမှလိုက်သတည်း၊ ပုရာဏစီဝရံဟုဆိုအပ်သော်လည်း ဟောင်းမြင်းလေပြီးသော သင်္ကန်းကိုသာ မယူအပ်၊တကြိမ်မျှဝတ်ရုံပြီးသောသင်္ကန်းကိုပင်ယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-ပုရာဏစီဝရံနာမ သင်္ကံ နိဝတ္ထံပိ သင်္ကံ ပါရုတံပိ-ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ပုရာဏဓောဝါပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ စီဝရာဒါန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍- အညာတိကာ။ ပ။ မုဒီရိတံ။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ အညာတိကာ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဟတ္ထတော ကိဉ္စိမူလကံ။
အဒတွာ၊စီဝရာဒါနော၊ နိဿဂ္ဂိယ မုဒီရိတံ။ ။

၄။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ မူလကံ၊ အဘိုးကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊လက်မှ။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။စီဝရာဒါနော၊ သင်္ကန်းကိုယူခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ [စီဝရံဂဏှာတိကား-ထည့်သတည်း။]

[တနည်းကား။]ကိဉ္စိ၊သော။ မူလကံ၊ကို။ အဒတွာ၊၍။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ စီဝရာဒါနော၊ သင်္ကန်းကိုယူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒီရိတံ၊၏။[ဘဂဝတာကား-ကတ္တားထည့်သတည်း။]

[ဤသို့ စီဝရာဒါနနိဿဂ္ဂပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ စီဝရဝိညာပနနိဿဂ္ဂ ပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-အပ္ပဝါရိတံ။ပ.တံ။ ၊ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ အပ္ပဝါရိတမညာတိ၊ ဝိညာပေန္တဿ စီဝရံ။
အညတြ သမယာ တဿ၊ နိဿဂ္ဂယ မုဒီရိတံ။ ။

၅။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပဝါရိတံ၊ မတိတ်သော။ အညာတိ၊ အဆွေ မတော်သောသူကို။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ သမယာ၊ သင်္ကန်း ပျောက်သောအခါကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[တနည်းကား။] သမယာ၊ ကို။ အညတြ၊ ၍။ အပ္ပဝါရိတံ၊ သော။ အညာ တိ၊ ကို။ ဝိညာပေန္တဿ၊ သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[သင်္ကန်းကိုခိုးသူလု၍၎င်း၊ ရေ၌မျော၍၎င်း၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် ပျောက်ပျက်၍၎င်း ဝတ်စရာမရှိသောအခါကို သမယဟု ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-တတ္ထာယံ သမယော အစ္ဆိန္နစီဝရောဝါ ဟောတိ နဋ္ဌစီဝရောဝါ၊ အယံ တတ္ထ သမယော-ဟု ဆိုအပ်သတည်း။]

[ဤသို့ စီဝရဝိညာပန နိဿဂ္ဂပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂဟဏနိဿဂ္ဂပါစိတ် ကိုပြတော်မူလို၍-ရဇတံ။ပ။ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၆။ ရဇတံ ဇာတရူပံ ဝါ၊ မာသကံ ဝါ ကဟာပဏံ။
ဂဏှေယျ ဝါ ဂဏှာပေယျ၊ နိဿဂ္ဂ သာဒိယေယျ ဝါ။ ။

၆။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ရဇတံဝါ၊ ငွေကို၎င်း။ ဇာတရူပံဝါ၊ ရွှေကို ၎င်း။ မာသကံဝါ၊ ပဲရုပ်ကို၎င်း။ ကာဟာပဏံဝါ၊ အသပြာကို၎င်း။ ဂဏှေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်းခံအံ့။ ဂဏှာပေယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ခံစေငြားအံ့။ သာဒိယေယျဝါ၊ အနီး၌ထားသော ဥစ္စာကိုမူလည်း သာယာအံ့။ တဿဘိက္ခု နော၊ အား။ နိဿဂ္ဂယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[မတ်စေ့၊ ကျပ်စေ့ကို ကဲ့သို့ ပြ၍ ရောင်းဝယ်သောဝတ္ထုသည် မာသက မည်၏။]

[ဤသို့ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏ နိဿဂ္ဂပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ရူပိယ ပရိဝတ္တန နိဿဂ္ဂ ပါစိတ်၊ ကယဝိက္ကယနိဿဂ္ဂပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ - ပရိဝတ္တေယျ။ပ။ ကေ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၇။ ပရိဝတ္တေယျ နိဿဂ္ဂ၊ ရဇတာဒိ စတုပ္ပိဓံ။
ကပ္ပိယံ ကပ္ပိယေနာပိ၊ ဌပေတွာ သဟဓမ္မိကေ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ရဇတာဒိစတုဗ္ဗိဓံ၊ ငွေအစရှိသော လေးပါး အပြားရှိသော အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ပရိဝတ္တေယျ၊ ဖလယ်ငြားအံ့။ [ရောင်းဝယ် အံ့လည်းဟူ။] ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောပုဆိုးအစရှိသောဝတ္ထုကို။ ကပ္ပိယေနာပိ၊ သပိတ်အစရှိသော ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြင့်မူလည်း။ သဟဓမ္မိကေ၊ သီတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပရိဝတ္တေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ရဇတာဒိဋ္ဌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဇာတရူပ၊ ဘေသက၊ ကဟာပဏ ဤသုံးပါးကို ယူလေ၊ ပုဆိုးအစရှိသော အပ်သောဝတ္ထုဖြင့် သပိတ်၊ သားရေနယ်အစရှိသော အပ်သော ဝတ္ထုကို ဤဝတ္ထုကိုယူ၍ ဤဝတ္ထုကိုပေးလော့၊ ဤဝတ္ထုနှင့် ဤဝတ္ထုကို လဲ ကြအံ့၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆို၍သာမလဲ၊ မဖလယ်အပ်သည်၊ ငါ၌ ဤဝတ္ထုရှိ၏ ဤဝတ္ထုကိုငါအလိုမရှိပါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆို၍မူကား ဖလယ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ရူပိယပရိဝတ္တန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ ကယဝိက္ကယနိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့ကိုပြပြီး၍ ဒဿဟာတိက္ကန္တ ပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဝိကပ္ပန၊ ပ။ သိယာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၈။ ဝိကပ္ပနမဓိဋ္ဌာန၊ မကတွာန ပမာဏိကံ။
ဒဿဟမတိမာပေတိ၊ ပတ္တံ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၈။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပမာဏိကံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဝိကပ္ပနဉ္စ၊ ဝိကပ္ပနာကို၎င်း။ အဓိဋ္ဌာနဉ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို၎င်း။ အကတွာန၊ မပြုမူ၍။ ဒဿဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[သပိတ်ကို ဝိကပ္ပနာပြခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို သင်္ကန်း၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကို မှီ၍သိလေ၊ စိဝရံအရာ၌ ပတ္တံဟု ဆိုသည်သာထူးသည်။]

ပမာဏိကသပိတ်ဟူသည်ကား-ကြီးသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ဟောင်း လေပြီးသော သလေးဆန်ရင်း တစရွတ်ဖြင့် ချက်သောဆွမ်း၊ ထိုဆွမ်း၏ လေးဘို့ တဘို့ကို လက်ဖြင့်ယူကောင်းသော ပဲနောက်ဟင်း၊ အဆုံးစွန်သောဆွမ်းလုပ်အား လောက်သော ငါး-အမဲအစရှိသော စားဘွယ်၊ ဤသုံးပါးကိုသပိတ်၌ ထည့်သည် ရှိသော် အောက်အနားရေးနှင့် ထပ်မျှရှိသော သပိတ်သည် ပမာဏိကသပိတ် မည်၏။

ငယ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်ကား-ဟောင်းလေပြီးသော သလေးဆန်ရင်း တပြည်ချက်သောဆွမ်း၊ ထိုဆွမ်း၏ လေးဘို့တဘို့သော လက်ဖြင့် ယူကောင်း သော ပဲနောက်ဟင်း၊ အဆုံးစွန်သောဆွမ်းလုပ်အား လောက်သော ငါး- အမဲ အစရှိသော စားဘွယ်၊ ဤသုံးပါးကိုထည့်သည်ရှိသော် အောက်အနားရေး နှင့် ထပ်မျှရှိသော သပိတ်သည် ပမာဏိက သပိတ်မည်၏။

ထိုသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သပိတ်ထက်ကြီးသောသပိတ်၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သပိတ်အောက် ငယ်သောသပိတ်ကား ပမာဏိကသပိတ်မမည်။ ဆယ်ရက်ကိုပင် လွန်စေသော်လည်းနိဿဂ္ဂိမသင့်၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သောသပိတ်ကိုလည်းမြေသပိတ် ကို နှစ်ကြိမ်၊ သံသပိတ်ကိုငါးကြိမ်ဖုတ်မှ အဓိဋ္ဌာန်လောက်၏။ ဝိကပ္ပနလည်း လောက်၏။ မဖုတ်သောသပိတ်ကား မလောက်။ ထို့ကြောင့် မဖုတ်ရသေးသော သပိတ်ကို ဆယ်ရက်လွန်စေသော်လည်း နိဿဂ္ဂိမသင့်ဟု မှတ်အပ်၏။ အဘယ်ပါဌ် ကြောင့် သိရအံ့နည်းဟူမူကား—သစေ ဧကောပိ ပါကော ဦနော ဟောတိ၊ ကာကဏိကမတ္တံပိ မူလံ အဒိန္နံ၊ နေဝ အဓိဋ္ဌာနူပဂေါ၊ နဝိကပ္ပနူပဂေါ-ဟု သောသမန္တပါသဒိကအဋ္ဌကထာပါဌ်ကြောင့် သိရသတည်း။]

[ဤသို့သောဟာတိက္ကမန ပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ဦနပဉ္စနနိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ပဉ္စနတော။ ပ။ သိယာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့် သတည်း။]

၉။ ပဉ္စနတော ဦန၊ ပတ္တေ သတိ ပရံ ပန။
ဝိညာပေတိ နဝံ ပတ္တံ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စနတော၊ ငါးဘွဲ့အောက်။ ဦနပတ္တေ၊ ယုတ်သော သပိတ်သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ပရံ၊ တပါးသော။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ် သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား၊ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ။

[ပရံ ပန၌ ပနသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း။ အနက်မရှိ၊ အောက်အနားရေး မှစ၍ လက်နှစ်သစ် နှစ်သစ်ခြားဘွဲ့၍ ငါးဘွဲ့မပြည့်သေးသည်ရှိသော် တပါးသော သပိတ်ကို မတောင်းအပ်၊ ငါးဘွဲ့ပြည့်မူကား တောင်းအပ်၏။ ထိုသို့မတောင်း အပ်ဟူသော စကားကိုလည်း သံဃာအား ဘိတ်ရာ၌မတောင်းအပ်သည်ကိုသာ ရည်၍ဆိုတော်မူသည်။ မိမိအားဘိတ်ရာ၌၎င်း၊ အဆွေတော်သောသူ၌၎င်း အလို ရှိတိုင်းတောင်းအပ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် သိရပါအံ့နည်းဟူမူကား-သံဃဝသေန ပဝါရိတဋ္ဌာနေ ပဉ္စနနေနေဝ ဝဇ္ဇတိ၊ ပုဂ္ဂလဝသေန ပဝါရိတဋ္ဌာနေ ဦနပဉ္စ နနေနာပိ ဝဇ္ဇတိ-ဟူသောပါဌ်ကြောင့်သိရသတည်း။]

[ဤသို့ ဦနပဉ္စနပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ သတ္တာဟာတိက္ကမနနိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ပဋိဂ္ဂဟေတွာ။ ပ။ သိယာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့် သတည်း။]

၁၀။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သပ္ပိတေလာဒိကံ ပန။
သတ္တာဟမတိမာပေတိ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၁၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သပ္ပိတေလာဒိကံ၊ ထောပတ်၊ ဆီအစရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေ၏။ [တနည်းကား။] သပ္ပိတေလာဒိကံ၊ ထောပတ်နှင့် ရောသော ဆီအစရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ကို။ အတိမာပေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[သပ္ပိတေလာဒိကံပန၌ ပနသဒ္ဓါကား ပဒပူရဏသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဆီဦး၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ ဤသုံးပါးကို ယူလေ။]

[ဤသို့ သတ္တာဟာတိက္ကမန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ စိဝရအစ္စန္ဒနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခုဿ။ ပ။ ပိဝါ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဘိက္ခုဿ စိဝရံ ဒတွာ၊ အစ္စန္ဒန္တဿ တံ ပုန။
သကသညာယ နိဿဂ္ဂိ၊ အစ္စန္ဒာပယတော ပိ ဝါ။ ။

၁၁။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းတယောက်အား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ သကသညာယ၊ မိမိဥစ္စာဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ အစ္စန္ဒန္တဿဝါ၊ မိမိလုယက်သော ရဟန်းအား၎င်း။ အစ္စန္ဒာပယတောပိဝါ၊ သူတပါးကိုလုစေသော ရဟန်းအား၎င်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[ဤသို့ စိဝရအစ္စန္ဒနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ စိဝရဝါယာပနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-အပ္ပဝါရိတ။ ပ။ ပဝါရိတေ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ အပ္ပဝါရိတမညာတိ၊ သုတ္တံ ယာစိယ စိဝရံ။
ဝါယာပေန္တဿ နိဿဂ္ဂိ၊ ဝိနာ ဉ္ဇတိပ္ပဝါရိတေ။ ။

၁၂။ အပ္ပဝါရိတံ၊ သော။ အညာတိ၊ အဆွေမတော်သောသူကို။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ယာစိယ၊ တောင်း၍။ ဉ္ဇတိပ္ပဝါရိတေ၊ အဆွေတော်သောသူ၊ ဘိတ်သောသူတို့ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဝါယာပေန္တဿ၊ ရက်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[ဤသို့ စိဝရဝါယာပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ လာဘပရိဏာမန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဇာနန္တော။ ပ။ သိယာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ ဇာနန္တော ဘိက္ခုသံဃဿ၊ လာဘံ ပရိဏာတံ ပန။
အတ္တနော ပရိဏာမေတိ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာတိ။ ။

၁၃။ ယောဘိက္ခုသည။ ဇာနန္တောသိလျက်။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်လေပြီးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ [မိမိသို့လည်းဟူ။] ပရိဏာမေတိ၊ ညွတ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

နိဿဂ္ဂိယနိဋ္ဌေသပြီး၏။

၄-ပါစိတ္တိယနိဋ္ဌေသ

[ဤသို့ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ သုဒ္ဓပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-
သမ္ပဇာန။ ပ။ ဝိစ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။
ဘိက္ခု၊ ဩမသန္တဿ၊ ပေသုညဟရဏေ ပိ စ။ ။

၁။ သမ္ပဇာန မုသာဝါဒေ၊ သိလျက် ပျက်စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ [သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်လည်းဟူ။] ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ [ရဟန်းကိုလည်းဟူ။] ဩမသန္တဿ၊ ဆဲရေးသောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။ ။ ပေသုညဟရဏေပိစ၊ ကုန်းတိုက်သောစကားကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[ဤသို့မုသာဝါဒပါစိတ်အစရှိသော သုံးပါးကိုပြပြီး၍ ပဒသောဓမ္မပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဌပေတွာ။ ပ။ တံ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ ဌပေတွာ ဘိက္ခုနိ၊ ဘိက္ခု၊ အညေန ပိဋကတ္တယံ။
ပဒသော ဓမ္မ ဘဏန္တဿ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။ ။

၂။ ဘိက္ခုနိဉ္စ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၎င်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောက်ျားကို၎င်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညေန၊ တပါးသောလူ၊ သာမဏေနှင့်။ [သဒ္ဓိ၊ ထည့်ပါ။] သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဖြစ်သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ ပဒသော၊ ပုဒ်ပြင်။ ဘဏန္တဿ၊ သင်သောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[ပိဋကတ္တယံ-ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ဘုရားဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ကို သာ ပုဒ်ပြင်မသင်အပ်၊ သာဝကတို့ဟောသောတရားကိုကား သင်အပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ လူ၊ သာမဏေနှင့် ပုဒ်ပြင်မသင်အပ်၊ လူ၊ သာမဏေနှင့် တကွ ပုဒ်ပြင်၍

စာသင်သော်၎င်း၊ တက္ခသရဇ္ဈာယ်သော်၎င်း၊ လေ့လာသောကျမ်းတို့ကို လူ၊ သာမဏေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်၎င်း အာပတ်မသင့်၊ ထို့ကြောင့်အနာပတ္တိဝါရဉ္စ- အနာပတ္တိ ဧကတော ဥဒ္ဓိသာပေခန္တာ ဧကတော သဇ္ဈာယ် ကရောန္တာယေဘု ယျေန ပရဏံ ဂန္တံ ဘဏန္တံ ဩပါတေတိ၊ ဩသာရေန္တံ ဩပါတေတိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပဒသောဓမ္မပါစိတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ပဌမသဟသေယျပါစိတ်ကို ပြ တော်မူလို၍-အနုပ ။ပ။ပုန။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ အနုပသမ္ပန္နေနဝ၊ သယိတွာန တိရတ္တိယံ။
ပါစိတ္တိ သဟသေယျာယ၊ စတုတ္ထတ္တိတေ ပုန။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ အနုပသမ္ပန္နေနဝ၊ လူ၊ သာမဏေနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တိရတ္တိယံ၊ သုံးညဉ့်ပတ်လုံး။ သယိတွာန၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်း၌အိပ်ပြီး၍၊ စတုတ္ထေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အတ္တိတေ၊ နေဝင်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ သယတိ၊ အိပ်ပြန်၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သဟသေယျာယ၊ လူ၊ သာမဏေနှင့်တကွ သုံးညဉ့်ထက်အလွန် တမိုး တရံတည်းသောကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ် ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊၏။

[စတုတ္ထတ္တိတေကို စတ္တတုေ အတ္တိတေပုဂ်ဖြတ်။]

[ဤသို့ ပဌမသဟသေယျပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ဒုတိယ သဟသေယျပါစိတ်၊ ဆပွ ဒုတ္တရိဓမ္မဒေသနာပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဣတ္ထိယာ။ပ။ရိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ဣတ္ထိယာ ဧကရတ္တိမ္ပိ၊ သေယျံ ကပ္ပယတော ပိ ဝါ။
ဒေသေန္တဿ ဝိနာ ဝိညု၊ ဓမ္မဉ္စ ဆပဒုတ္တရိ။ ။

၄။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဧကရတ္တိမ္ပိ၊ တညဉ့်မျှလည်း။ သေယျံ၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်း၌အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပယတောပိဝါ၊ ပြသော ရဟန်းအား၎င်း။ ဝိညု၊ သိကြားလိမ်မာသောယောက်ျားကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဣတ္ထိယာ၊ အား။ ဆပဒုတ္တရိ၊ ခြောက်ပုဒ်ထက်အလွန်။ ဓမ္မံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဖြစ်သောတရားကို။ ဒေသေန္တဿပိဝါ၊ ဟောသောရဟန်းအား၎င်း။ ပါစိတ္တိ ယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊၏။

[ဆပဒုတ္တရိ၌ ရှစ်လုံး ရှစ်လုံးကိုတပုဒ်ယူလေ၊ ဝိညု၏အရကိုသူငယ်ပင်ဖြစ် သော်လည်း တရားကိုနာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောသူကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဆပုဒုတ္တရိဓမ္မဒေသနာပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဒုဋ္ဌုလ္လ္လရောစန ပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဒုဋ္ဌုလ္လံ။ပ။တံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဘိက္ခုနော ဝဇ္ဇံ၊ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ ဝိနာ။
အဘိက္ခုနော ဝဒန္တဿ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒိရိတံ။ ။

၅။ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းတယောက်၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ရုန့်ရင်းသော။ဝဇ္ဇံ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ သမ္ပုတိရသောရဟန်းကို။ဝိနာ၊၍။ အဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းမှတပါးသောသူအား။ ဝဒန္တဿ၊ ပြောသောရဟန်းအား။[ကြားသောရဟန်းအားလည်းဟူ။] ပါစိတ္တိယံကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒိရိတံ၊ ၏။

[ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဝဇ္ဇံ ၏အရကို သံဃာဒိသိသ်တေရသကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဒုဋ္ဌုလ္လရောစနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ပထဝီဓဏနပါစိတ်၊ ဘူတဂါမပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ခဏေယျဝါ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့် သတည်း။]

၆။ ခဏေယျ ဝါ ခနာပေယျ၊ ပထဝိဉ္စ အကပ္ပိယံ။
ဘူတဂါမံ ဝိကောပေယျ၊ တဿ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၆။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်သော၊ ပထဝိဉ္စ၊ မြေကိုလည်း။ ခဏေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းတူးအံ့။ ခနာပေယျဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း တူးစေအံ့။ ဘူတဂါမဉ္စ၊ မြက်၊သစ်ပင်ကိုလည်း။ဝိကောပေယျ၊ ဖျက်အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အကပ္ပိယမြေဟူသည်ကား-သက်သက်သော မြေ၊ နည်းသော ကျောက်ရှိသောမြေ၊နည်းသောသဲရှိသောမြေ၊ မီးမလောင်သောမြေ၊ မိုဗ်းလေးလအောက် မိုဗ်းမစွတ်သောမြေ၊ ဤမြေတို့သည် အကပ္ပိယမြေမည်၏။]

[ဤသို့ပထဝီဓဏန၊ ဘူတဂါမပါစိတ်တို့ကိုပြပြီး၍ ပဌမသေနာသနပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-အဇ္ဈောကာသေ။ပ။ကံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ အဇ္ဈောကာသေ တု မဇ္ဇာဒိံ၊ကတွာ သန္တရဏာဒိကံ။
သံဃိကံ ယာတိ ပါစိတ္တိ၊ အကတွာ ပုစ္ဆနာဒိကံ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဇ္ဇာဒိံ၊ ညောင်စောင်းအစရှိသည်ကို။ သန္တရဏာဒိကံ၊ မိမိခင်းခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာပုစ္ဆနာဒိကံ၊ မိမိပန်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ယာတိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားအံ့။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အကတွာပုစ္ဆနာဒိကံကို အကတွာ အာပုစ္ဆနာဒိကံ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ တုသဒ္ဓါ ကားပဒပူရဏမျှသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ မဉ္ဇာဒိဉ္စ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အင်းပျဉ်၊ ဘုံလျှို၊ကင်ကျစ်နေရာတို့ကိုယူလေ၊ သန္တရဏာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သူတပါး ကို ခင်းစေခြင်းကိုယူလေ၊ အာပုစ္ဆနာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်သူတပါးကို ပန်စေ ခြင်းကိုယူလေ။]

[ဤသို့ပဌမသေနာသနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဒုတိယသေနာသနပါစိတ်ကိုပြတော် မူလို၍-သံဃိကာ။ပ။တဿပိ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၈။ သံဃိကာဝသထေ သေယျံ၊ ကတွာ သန္တရဏာဒိကံ။
အကတွာ ပုစ္ဆနာဒိ ယော၊ ယာတိ ပါစိတ္တိ တဿ ပိ။ ။

၈။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကာဝသထေ၊ သံဃိကကျောင်း၌။သေယျံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောအိပ်ရာကို။ သန္တရဏာဒိကံ၊ မိမိခင်းခြင်းအစရှိသည် ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာပုစ္ဆနာဒိ၊ မိမိပန်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ယာတိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သေယျံ၏ အရကို ဘုံလျှို၊ပုဆိုးနှင်းဖြင့်ပြုသောအခင်း၊အပြေအပြစ်ပြုသော မြေ၏အထက်၌ ခင်းသောအခင်း၊ မြေအခင်း၊ သင်အစရှိသည်ဖြင့်ပြုသောဖျာ၊ သားရေအခင်း၊ နိသီဒိုင်၊ကော်ဇော အစရှိသောခင်းနှီး၊ မြက်ဖြင့်ပြုသော အခင်း၊ သစ်ရွက်ဖြင့်ပြုသော အခင်း၊ ဤဆယ်ပါးအပြားရှိသော အခင်းကိုယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌-

သေယျနာမဘိသိ၊ စိမိလိကာ၊ ဥတ္တရတ္ထဏံ၊ ဘူမတ္တရဏံ၊ တဒ္ဓိကာ၊ စမ္ပ ခဏ္ဍော၊နိသီဒနံ၊ပစ္စတ္တရဏံ၊တိဏသန္တာရော၊ပဏ္ဏသန္တာရော-ဟုဆိုသတည်း။]

[ဒုတိယသေနာသနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ သပ္ပါဏကပါစိတ်၊ စိဝဒါနပါစိတ်၊ စိဝရသိဗ္ဗနပါစိတ်၊ အနုတိရိတ္တဘောဇနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဇာနံ ။ပ။ ဘုဉ္ဇတော။ ။ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ဇာနံ သပ္ပါဏကံ တောယံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဉ္ဇယေ။
အညာတိကာဘိက္ခုနိယာ၊ဌပေတွာ ပရိဝတ္တကံ။ ။

၁၀။ စိဝရံ ဒေတိ ပါစိတ္တိ၊ စိဝရံ သိဗ္ဗတော ပိ ဝါ။
အတိရိတ္တံ အကာရေတွာ၊ ပဝါရေတွာန ဘုဉ္ဇတော။ ။

၉-၁၀။ သပ္ပာဏကံ၊ ပိုးရှိသော။ တောယံ၊ ရေကို။ ဇာနိ-ဇာနန္ဒော၊ သိလျက်။ ပရိဘုဉ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ပရိဝတ္တကံ၊ ဖလယ်ကြသည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အညာတိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗတောပိဝါ၊ ချုပ်သော ရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ပဝါရေတွာန၊ မြစ်ပြီး ဤ။ [ပဝါရိတ်သင့်ပြီး၍လည်းဟူ။] အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို။ အကာရေတွာ၊ မပြုစေမှု၍။ ယာဝကာလိကဘောဇနံ၊ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကို။ [ဤကား ကံထည့်သည်။] ဘုဉ္ဇတောပိဝါ၊ စားသော ရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။

[ထမင်း၊ မုယောမ္ဘုံ၊ မ္ဘုံလုံး၊ ငါး၊ အမဲ၊ ဤဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးသော ဘောဇဉ်ကိုစားစဉ် တပါးပါးသောယာဝကာလိကကိုမိမိသို့ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော် ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းသို့ရောက်မှ မြစ်သည်ရှိသော် ပဝါရိတ်သင့်၏။ ထိုသို့ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုစေမှု၍ စားသောရဟန်းအား ပါစိတ်သင့်၏။ အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို ဤသို့ပြုအပ်၏။ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် ဆွမ်းစားဆဲဖြစ်သော တယောက်သောရဟန်း၏ အထံသို့သွား၍ “အတိရိတ္တံကရောထဘန္တေ” ဟူ၍ဤပါဌ်ကိုရွတ်၍ သပိတ်ကိုစောင်း၍ အတိရိတ်ပြုအပ်၏။ တယောက်သော ရဟန်းသည် သပိတ်၌ ဆွမ်းကို တလုံး၊ နှစ်လုံးမျှကိုပင်သော်လည်းယူ၍ “အလမေတံသဗ္ဗံ” ဟု ဤပါဌ်ကိုရွတ်၍ အတိရိတ်ကို ပြုအပ်၏။ ဤသို့အတိရိတ်ကို ပြုပြီးသော် ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် ထိုဆွမ်းကိုစားအပ်၏။ ဤသို့ပြုလေ။ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် အတိရိတ်မပြုမှု၍ ယာဝကာလိကကို သာမစားအပ်၊ ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက တို့ကိုကား အနာဟူသော အကြောင်းရှိသော်စားအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အနတိရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၏ အနာပတ္တိဝါရဉ္စ-

အနာပတ္တိ ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ သတိပစ္စယေ ဘုဉ္ဇတိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ အနတိရိတ္တပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ အာသာဒနာပေက္ခာပါစိတ်ပြုတော်မူလို၍-ဘိက္ခု၊ ပ။ တံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဘိက္ခု၊ အာသာဒနာပေက္ခော၊ ပဝါရေတိ ပဝါရိတံ။

အနတိရိတ္တေန ဘုတ္တေ တု၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။ ။

၁၁။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဝါရိတံ၊ ပဝါရိတ် သင့်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာသာဒနာပေက္ခော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

အနတိရိတ္တေန၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပဝါရေတိ၊
ဘိတ်အံ့။ [တေန၊ ထည့်ပါ။] တေန၊ ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။
[တသ္မိံ၊ ထည့်ပါ။] တသ္မိံ၊ ထိုအတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ဘောဇဉ်ကို။
ဘုတ္တေတု-ဘုတ္တေပန၊ စားသည်ရှိသော်ကား။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဘိတ်
သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒါရိတံ၊ ။

[ဤသို့ အာသာဒနာပေက္ခပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ သန္နိမိဘောဇန ပါစိတ်၊ ဝိကာလ
ဘောဇနပါစိတ်၊ ပဏီတဘောဇနပါစိတ်၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘောဇနပါစိတ်တို့ကို
ပြတော်မူလို၍ သန္နိမိပ။ ဝိနာ။ ။ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို
မိန့်သတည်း။]

၁၂။ သန္နိမိဘောဇနံ ဘုဉ္ဇေ၊ ဝိကာလေ ယာဝကာလိကံ။
ဘုဉ္ဇတော ဝါ ပိ ပါစိတ္တိ၊ အဂိလာနော ပဏီတကံ။ ။

၁၃။ ဝိညာပေတွာန ဘုဉ္ဇေယျ၊ သပ္ပိဘတ္တာဒိကမ္ပိ စ။
အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ ဘုဉ္ဇေ၊ ဒန္တကဋ္ဌောဒကံ ဝိနာ။ ။

၁၂-၁၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သန္နိမိဘောဇနံ၊ သန္နိမိဘောဇဉ်ကို။
[တညဉ့်သိုမှီးသော ဘောဇဉ်ကိုလည်းဟူ။] ဘုဉ္ဇေ၊ စားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊
အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ။ ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။
ယာဝကာလိကံ၊ ယာဝကာလိကကို။ ဘုဉ္ဇတောဝါပိ၊ စားသောရဟန်းအား
လည်း။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဂိလာနော၊
မနာမဖျားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဏီတကံ၊ မွန်မြတ်သော။ သပ္ပိဘတ္တာဒိကမ္ပိစ၊
ထောပတ်နှင့် ရောသော ထမင်းအစရှိသည်ကိုလည်း။ ဝိညာပေတွာန၊
တောင်း၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဒန္တကဋ္ဌောဒကံ၊ ဒန်ပူ၊ ရေကို။ ဝိနာ၊ ၍။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိ
တံပိစ၊ အကပ်မခံသော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဘုဉ္ဇေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊
အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ။

[သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပါဠိတော်၌။ ။ယာနိ ခေါ် ပန တာနိ
ပဏီတဘောဇနာနိ၊ သေယျထိဒံ၊ သပ္ပိ၊ နဝနီတံ၊ တေလံ၊ မရ၊ ဖါဏိတံ၊
မစ္ဆော၊ မံသံ၊ ဒီရံ၊ ဒမိ၊ ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် နဝနီတဘတ်၊ တေ
လဘတ်၊ မရဘတ်၊ ဖါဏိတဘတ်၊ မစ္ဆဘတ်၊ မံသဘတ်၊ ဒီရဘတ်၊ ဒမိဘတ်
တို့ကိုယူလေ၊ ဤကိုးပါးကိုတောင်း၍ ထမင်းနှင့်ရော၍စားသော် ဤပဏီတဘော
ဇနပါစိတ်သင့်၏။ မရောမူ၍ စားမူကား ပဏီတဘောဇနပါစိတ်မသင့်။ သေဒိယ
သိက္ခာပုဒ်၌ အကျုံးဝင်သော သူပေါဒနဒုက္ကဋ်သာ သင့်သတည်း။ ထို့ကြောင့်
သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

သုဒ္ဓါနိ သပ္ပိအာဒိနိ ဝိညာပေတွာ ဘုဇ္ဇန္တော ပါစိတ္တိယံ နာပဇ္ဇတိ၊ သေခိယေ သု သုပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကဋ် အာပဇ္ဇတိ၊ ဩဒနသံသဋ္ဌာနိ ပန ဝိညာပေတွာ ဘုဇ္ဇန္တော ပါစိတ္တိယံ အာပဇ္ဇတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

ထို့ကြောင့် သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၌ သပ္ပိဘတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို သပ္ပိနာ သံသဋ္ဌဘတ္တံ သပ္ပိဘတ္တံ-ဟု မဇ္ဈေလောပတတိယာတပျံ့ရိသ်ပြုအပ်၏။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်နှင့်။ သံသဋ္ဌ၊ ရောသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းတည်း။ သပ္ပိဘတ္တံ၊ ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်း။ သပ္ပိဘတ္တံဇေ အာဒိ သပ္ပိဘတ္တာဒိ၊ သပ္ပိဘတ္တံဇေ၊ ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်းသည်လျှင်။ အာဒိ၊ အစိတ်တည်း။ သပ္ပိဘတ္တာဒိ၊ အစိတ်။ အစဓာရဏကမ္မဓာရာယ်တည်း။ သပ္ပိဘတ္တာဒိ အဿတ္တိတိ သပ္ပိဘတ္တာဒိ ကံ။ အဿပဏီတဘောဇနဿ၊ ထိုပဏီတဘောဇဉ်အား။ သပ္ပိဘတ္တာဒိ၊ ထောပတ်နှင့်ရောသောထမင်းသာလျှင်ဖြစ်သော အစိတ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံပဏီတဘောဇနံ၊ သည်။ သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၊ မည်၏။ အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်၊ ဣကပစ္စည်း။ ဒန်ပူ၊ ရေကိုကြည့်၍ဆိုသော်လည်း ဒန်ပူ၏အရည်ကိုမသောက်မူ၍ ခံတွင်းကိုသုတ်သင်လိုကာမျှ ဒန်ပူကိုစားသော်သာ အကပ်မခံဘဲစားအပ်၏။ ဒန်ပူ၏အရည်ကိုသောက်လိုမူကား အကပ်ခံ၍သာစားအပ်၏။ ရေကိုလည်း ကြည်သောရေကိုသာ အကပ်မခံမူ၍ သောက်အပ်၏။ နောက်သောရေကိုကား အကပ်ခံ၍သာ သောက်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-သစေတဿ ရသံ ပိဝိတုကာမော ဟောတိ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ။ ခေတ္တေသု ကသိတဋ္ဌာနေ ဗဟလံ ဥဒကံ ဟောတိ ပဋိဂ္ဂဟိတဗ္ဗံ၊ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘောဇနပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ အစေလကဒါနပါစိတ်၊ ရဟော နိသဇ္ဇပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-တိတ္ထိယဿ။ပ။တော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ တိတ္ထိယဿ ဒဒေ ကိဉ္စိ၊ ဘုဉ္စိတဗ္ဗံ သဟတ္ထတော။
နိသဇ္ဇံ ဝါ ရဟော ကပ္ပေ၊ မာတုဂါမေန စေ ကတော။ ။

၁၄။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထိယဿ၊ အဝတ်မဝတ်သောတိတ္ထိအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို။ သဟတ္ထတော၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒဒေ၊ ပေးအံ့။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ ကတော၊ တကွနက်။ ရဟော၊ နား၊ မျက်စိ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိသဇ္ဇံဝါ၊ နေခြင်းကိုမူလည်း။ ကပ္ပေ၊ ပြအံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[မာတုဂါမေနစ၌ စသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာ၊ အနက်မရှိ။]

[ဤသို့ ရဟောနိသဇ္ဇပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ သုရာပါနပါစိတ်၊ အင်္ဂုလိပတောဒက
ပါစိတ်၊ ဟသဓမ္မပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သုရာ ။ပ။ကေ။ ။ဟူသော
ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၅။ သုရာမေရယပါနေ ပိ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။
အင်္ဂုလိပတောဒကေ စာပိ၊ ဟသဓမ္မပိ စောဒကေ။ ။

၁၅။ သုရာမေရယပါနေပိ၊ သေအရက်ဟူသော ယစ်မျိုးတို့ကို သောက်
ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အင်္ဂုလိပတောဒကေစာပိ၊ လက်ကတီးကြားကို ချိုင်းထိုး
ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဟသဓမ္မပိစ၊ ရယ်မြူးကစားခြင်းကြောင့်
၎င်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၎င်း။

[ဥဒကေဟသဓမ္မ-ဟု ဆိုသော်လည်း ရေ၌သာမကစားအပ်၊ ကုန်း၌ကစား
အပ်သောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်၊ ရေ၌ကစားသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်
သင့်သည်ကိုသာရည်၍ဆိုသတည်း။ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိတံ န ကိဉ္စိတဗ္ဗံ-ဟုဆိုသောကြောင့်
တစုံတခုသောကစားခြင်းကိုလည်း မပြုအပ်ဟု မှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ဟသဓမ္မပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ အနာဒရပါစိတ်၊ ဘိသယနပါစိတ်တို့ကို
ပြတော်မူလို၍-အနာဒရေ။ပ။ကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၆။ အနာဒရေ ပိ ပါစိတ္တိ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိသယတော ပိ ဝါ။
ဘယာနကံ ကထံ ကတွာ၊ ဒဿေတွာ ဝါ ဘယာနကံ။ ။

၁၆။ အနာဒရေပိ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်လျော်စွာ ဆိုသော စကားကို၎င်း၊
သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၎င်း မရိုသေခြင်းကြောင့်လည်း။ ပါစိတ္တိ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၎င်း။ ဘယာနကံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ကထံ၊
စကားကို။ ကတွာ၊ ပြောဟော၍၎င်း။ [ဆို၍၎င်းလည်းဟူ။] ဘယာနကံ၊ ကြောက်
မက်ဘွယ်ရှိသော။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒဿေတွာဝါ၊ ပြု၍၎င်း။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိသ-
ယတောပိ၊ ချောက်သောရဟန်းအားလည်း။ [ကြောက်စေသောရဟန်းအား
လည်းဟူ။] ပါစိတ္တိ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၎င်း။

[ဤသို့ ဘိသယနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဇောတိသမာဒဟနပါစိတ်ကို ပြတော်
မူလို၍-ဌပေတွာ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၇။ ဌပေတွာ ပစ္စယံ ကိဉ္စိ၊ အဂ္ဂိလာနော ဇလေယျ ဝါ။
ဇောတိံ ဇလာပယေယျာ ပိ၊ တဿ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၁၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဂ္ဂိလာနော၊ မနာမဗျားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပစ္စယံ၊ ဆီမီးညှိခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၎င်း။

[ဝိသိဗ္ဗနာပေက္ခော၊ထည့်ပါ။] ဝိသိဗ္ဗနာပေက္ခော၊လုံခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇောတိံ၊ မီးကို။ ဇလေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းညှိအံ့။ ဇလာပယေယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းညှိစေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ဂိလာန၏အရကို မီးနှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာသောအနာကိုသာ ယူအပ်၏။ အနာသာမညကိုမယူအပ်။ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-ဂိလာနောနာမ ယဿ ဝိနာ အဂ္ဂိနာ နဖာသု ဟောတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ ကိဉ္စိပစ္စယံ၏အရကို ဆီမီးညှိခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကိုယူလေ၊ထို့ကြောင့်သမန္တ ပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-တထာရှုပစ္စယာတိ ပဒိပါဒိပစ္စယာ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ဇောတိသမာဒဟန ပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ကပ္ပဗိန္ဒုအနာဒါနပါစိတ်၊ နဝစီဝရပါစိတ်၊ စီဝရနိဓာပနပါစိတ်၊ တိရစ္ဆာနဂတဝဓနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ကပ္ပ ၂၀။ ၁။ ။ဟူသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၀။ ကပ္ပဗိန္ဒု၊မနာဒါယ၊ နဝစီဝရဘောဂိနော။
ဟဿာပေက္ခဿ ပါစိတ္တိ၊ ဘိက္ခုနော စီဝရာဒိကံ။ ။

၁၉။ အပနေတွာ နိဓေန္တဿ၊ နိဓာပေန္တဿ ဝါ ပန။
ဇာနံ ပါဏံ မာရေန္တဿ၊ တိရစ္ဆာနဂတမ္ပိ စ။ ။

၁၀-၁၉။ ကပ္ပဗိန္ဒု၊ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ အနာဒါယ၊မထိုးမူ၍။ [မယူမူ၍လည်းဟူ။]နဝစီဝရဘောဂိနောဝါ၊သင်္ကန်းသစ်ကိုသုံးသောရဟန်းအား၎င်း၊ဟဿာပေက္ခဿ၊ ရယ်မြူးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတယောက်၏။ စီဝရာဒိကံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ပရိက္ခရာကို။ အပနေတွာ၊ ဝှက်၍။ နိဓေန္တဿဝါ၊ မိမိထားသောရဟန်းအား၎င်း။ နိဓာပေန္တဿဝါ၊သူတပါးကိုထားစေသောရဟန်းအား၎င်း။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သတ္တဝါဟူ၍သိလျက်။[တနည်းကား-သေစေလိုသော စိတ်ဖြင့်သိလျက်လည်းဟူ။] တိရစ္ဆာနဂတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ မာရေန္တဿပိစ၊ သတ်သောရဟန်းအား၎င်း။ ပါစိတ္တိ၊သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ပနသဒ္ဓါကား-နိပါတ်မျှသာတည်း။ အနက်မရှိ၊ နဝစီဝရ ဟူ၍ ဆိုသော်လည်း အသစ်ဖြစ်သောသင်္ကန်းကိုသာမယူအပ်။ သူတပါးပေး၍ရသော ဟောင်းပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-နဝနာမ အကတကပ္ပံ ဝုစ္စတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ ထို့ကြောင့် သူတပါးပေး၍ ရသော သင်္ကန်းဟောင်းကိုလည်း မိမိလက်သို့ရောက်လျှင် ကပ္ပဗိန္ဒု ထိုး၍သာသုံးဆောင်

သင့်၏။ ယခုအခါ၌ သိက္ခာပုဒ်ကို အလိုရှိကုန်သော အရှင်တို့သည် ကပ္ပမိန္ဒုကို အလျားတထွာ၊ အနံလက်လေးသစ် အတွင်း၌သာ ထိုးအပ်သည်ဟုဆိုကုန်၏။ ထို စကားသည် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌မရှိ၊ ထို့ကြောင့် လေးပါးကုန်သော အထောင့် တို့တွင် အမှတ်မဲ့တပါးပါးသော အထောင့်၌ ထိုးအပ်၏။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါ သာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

တံ ပန ကပ္ပံ အာဒိယန္တေန စိဝရံ ရဇိတွာ စတူသု ကောဏေသု ကေသ္မိံဝါ ကောဏေ မောရဿ အက္ခိမဏ္ဍလမတ္တံဝါ မဂ်လပိဋ္ဌိမတ္တံဝါ အာဒါတဗ္ဗံ- ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ မာတိကာ အဋ္ဌကထာ၌လည်း- နိဝါသနပါရူပနူပဂံ စိဝရံ လဘိတွာ တဿ နိဋ္ဌိတရဇနဿ ယသ္မိံဝါ တသ္မိံဝါပဒေသေ ကံသနီလေနဝါ ပတ္တနီလေနဝါ ကဒ္ဒမေနဝါ ယေနကေနစိ ကာဠကေနဝါ မောရက္ခိမဏ္ဍလ- မဂ်လပိဋ္ဌိနံ အညတရပ္ပမာဏံ ကပ္ပမိန္ဒု အာဒိယိတွာ တံစိဝရံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ တိရစ္ဆာန်ဂတဝနေပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဒုဠုလ္လုစ္ဆာဒနပါစိတ်၊ ဂါမန္တရ ဂတပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍- ဆာဒေတု။ပ။သဟ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိ၊ ဒုဠုလ္လံ ဘိက္ခုနော ပိ စ။
ဂါမန္တရဂတဿာပိ၊ သံဝိဓာယိတ္တိယာ သဟ။ ။

၂၀။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဘိက္ခုနောပိစ၊ ရဟန်းတယောက်၏လည်း။ ဒုဠုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော။[အာပတ္တိံ၊ထည့်ပါ။] အာပတ္တိံ၊ ကို။ [ဇာနန္တော၊ လည်းထည့်ပါ။] ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဆာဒေတုကာမော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း ငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ဣတ္တိယာ၊ နှင့်။ သဟ၊တကွ။ သံဝိဓာယ၊တိုင် ပင်ညီညွတ်၍။ ဂါမန္တရဂတဿာပိ၊ ရွာတပါးသို့သွားသော ရဟန်းအား လည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ သိယာ၊၏။

[ဒုဠုလ္လုစ္ဆာအာပတ် ဟူသည်ကား- ပါရာဇိက လေးပါး၊ သံဃာဒိသိဿိတေရ သတည်း။ထို့ကြောင့်ပဒဘာဇနီ၌-ဒုဠုလ္လုနာမ အာပတ္တိံ စတ္တာရိပါရာဇိကာနိ တေရသသံဃာဒိသေသာစ-ဟုဆိုအပ်သတည်း။ ဤပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိ သိဿိတေရသတို့မှတပါးသော အာပတ်သည် အဒုဠုလ္လုအာပတ်မည်၏။ ထို အဒုဠုလ္လု အာပတ်ကိုသိလျက် ဖုံးလွှမ်းသော်ကား ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် အာပတ္တိဝါရ၌- အဒုဠုလ္လုယ အာပတ္တိယာ အာပတ္တိသညီ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-ဟုဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ဂါမန္တရဂတပါစိတ်တို့ကို ပြပြီး၍ ပဟရဏပါစိတ်၊ တလသတ္တိက ဥဂ္ဂိရဏပါစိတ်၊ စောဒါပနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခု၊ ပ။ ပိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ ဘိက္ခု၊ ပဟရတော ဝါပိ၊ တလသတ္တိက မုဂ္ဂိရေ။
စောဒေတိ ဝါ စောဒါပေတိ၊ ဂရုကာမူလကေန ပိ။ ။

၂၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတယောက်ကို။ ပဟရတောဝါပိ၊ ပုတ်ခတ်သော ရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်တည်းဟူသောလုံကို။ ဥဂ္ဂိရေ၊ ပုတ်ခတ်အံ့ဟူ၍ ရှယ်အံ့။ [မိုးအံ့လည်းဟူ။] ဘိက္ခု၊ ကို။ ဂရုကာမူလကေနပိ၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိသော ဂရုကအာပတ်ဖြင့်။ စောဒေတိဝါ၊ မိမိမူလည်းစောဒနာအံ့။ စောဒါပေတိဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း စောဒနာစေအံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဂရုက အာပတ်ဟူသည့်ကား-ပါရာဇိက လေးပါး၊ သံဃာဒိသိသံတေရသတည်း၊ ပဟရန္တောဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်။ ပဟရတောဟု ရှိမှ သင့်သည်။]

[ဤသို့စောဒါပနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနပါစိတ်၊ ဥပဿုတိပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေ။ ပ။ သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေ စာပိ၊ ဘဏ္ဍနတ္ထာယုပဿုတိ။
သောတုံ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ယာတိ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၂၂။ [ဘိက္ခုဿ၊ ထည့်ပါ။] ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းတယောက်အား။ [ကိုလည်းဟူ။] ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေစာပိ၊ အလို့လိုကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်း။ [စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်းဟူ။] ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍနတ္ထာယစ၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၎င်း။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သောသူတို့၏။ [ဝစနံ-ထည့်ပါ။] ဝစနံ၊ စကားကို။ သောတုဉ္စ၊ နာခြင်းငှါ၎င်း။ ဥပဿုတိ၊ နာကြားကောင်းသောအရပ်သို့။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အပြစ်မထင်ဘဲကိုလျက် သင်ကားအသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်မှ၍ ပဉ္စင်းခံ သကဲ့သို့ ငါထင်သည်၊ သင်ကားသီလမရှိသကဲ့သို့ ငါထင်သည်၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုခြင်းသည် ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒ်ဖြစ်စေသည်မည်၏။]

[ဤသို့ ဥပဿိတိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ လာဘပရိဏာမနပါစိတ်, အနာပုစ္ဆဂါမပ္ပဝေသနပါစိတ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-သံဃံဿ။ပ။ဝိကာလေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၃။ သံဃဿ လာဘံ ပရိဏာမိတန္တု၊
နာမေတိ ယော တံ ပရပုဂ္ဂလဿ၊
ပုစ္ဆံ အကတွာပိ စ သန္တဘိက္ခု၊
ပါစိတ္တိ ဂါမဿ ဂတေ ဝိကာလေတိ။ ။

၂၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃဿ၊ အား။ [သို့လည်းဟူ။] ပရိဏာမိတံ၊
ညွတ်လေပြီးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ပရပုဂ္ဂလဿ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်
အား။ [သို့လည်းဟူ။] နာမေတိ၊ ညွတ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ
ယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊ ပန်ခြင်း
ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဂါမဿ၊ ရွာသို့။ ဂတေ၊
သွားခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤဂါထာကား-ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာတည်း။ ထို့ကြောင့် တဆယ့်တလုံးပုဒ်
မှန်အောင်လေးပါးကိုတပုဒ်၊ ဣန္ဒာဒိကာတာဝဇီရာဇဂါဂေါ-ဟူ၍ ဝုတ္တောဒယ
ကျမ်း၌ ဆိုအပ်သောပါဌ်နှင့်အညီ ဂိုဏ်းဂရုမှန်အောင်ရှုတ်လေ၊ ယောတံ၌
တံကားပဒပူရဏမျှသာတည်း။ အနက်မရှိ၊ ပကတိစကားဖြင့် ကြားခြင်းငှါ တတ်
ကောင်းသော အရပ်၌တည်သောရဟန်းသည် သန္တဘိက္ခုမည်၏။ ထို့ကြောင့်
သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-ယံ ပဿေဝါ အဘိမုခေဝါ ပဿတိ၊ ယဿ
သတ္တာ ဟောတိ ပကတိဝစနေန အာရောစေတုံ၊ အယံ သန္တောနာမ-ဟူ
သောစကားကို ဆိုသတည်း။]

ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၅-ပ'ကိဏ္ဍကနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပါစိတ်အပြားကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ထုလွှဲစဉ်းအပြားကို ပြတော်မူ
လို၍-သံဃိကံ။ပ။ပါရာဇိကာဒိပိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ သံဃိကံ ဂရုကံ ဘဏ္ဍံ၊ ယော ဒေတုညဿ ဣဿရော။
ထုလ္လုစ္စယံ ယထာဝတ္ထု၊ ထေယျာ ပရာဇိကာဒိ ပိ။ ။

၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂရုကံဘဏ္ဍံ၊
ဂရုဘဏ်ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသဖြင့်။ [အစိုးရသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ။]
အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။

ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဧ။ ထေယျာ-ထေယျာယ၊ ခိုးလိုသောစေတနာဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယထာဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုအားလျော်စွာ။ ပရာဇိကာဒိပိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်အစရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ဧ။

[ပါရာဇိကာ-ဟု ရွတ်အပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ်အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ပရာဇိကာ-ဟု ရွတ်တော်မူသတည်း။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ထုလ္လစ္စဉ်း၊ ဒုက္ကဋ်တို့ကိုယူလေ။ ငါးပဲထိုက်သောဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ပေးအံ့ပါရာဇိကာ၊ ငါးပဲအောက်အယုတ် တပဲထက်လွန်သောဥစ္စာကို ပေးအံ့ ထုလ္လစ္စဉ်း၊ တပဲအောက် ယုတ်သောဥစ္စာကိုပေးအံ့ ဒုက္ကဋ်၊ ဤသို့ယထာဝတ္ထု-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူလေ။]

[ဤသို့ ဂရုဘဏ္ဍဒါနထုလ္လစ္စဉ်းကိုပြပြီး၍ စိဝရဓာရဏထုလ္လစ္စဉ်းကို ပြတော်မူ လို၍-ကုသာဒိ။ပ။ပံ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ကုသာဒိမယစီရာနိ၊ ကမ္မလံ ကေသဝါလဇံ။

သမယံ ဝိနာ ဓာရယတော၊ လူကပက္ခာဇိနက္ခိပံ။ ။

၂။ ကုသာဒိမယစီရာနိစ၊ သမန်းမြက်အစရှိသည်ဖြင့် ရက်သောသင်္ကန်း တို့ကို၎င်း။ ကေသဝါလဇံ၊ လူဆံပင်၊ စာမရီအမည်ရှိသောသား၏ အမြီးဖြင့် ရက်သော။ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာကို၎င်း။ ဥလူကပက္ခာဇိနက္ခိပဉ္စ၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အတောင်ဖြင့်ရက်သောသင်္ကန်း၊ သစ်နက်ရေသင်္ကန်းကို၎င်း။ [တနည်းကား-] တီးတုတ်မွေးဖြင့်ရက်သောသင်္ကန်း၊ သစ်နက်ရေ သင်္ကန်းကို၎င်း။ သမယံ၊ သင်္ကန်းပျောက်သောအခါကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဓာရယတော၊ ဆောင်သော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ကုသာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် လျှော်မျှင်ဖြင့်ရက်သောသင်္ကန်း၊ ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုယူလေ။]

[ဤသို့ စိဝရ ဓာရဏ ထုလ္လစ္စဉ်းကို ပြပြီး၍ သတ္တကမ္မ ဝတ္ထိကမ္မထုလ္လစ္စဉ်း၊ နိမိတ္တန္တိန္ဒနထုလ္လစ္စဉ်း၊ မံသခါဒနထုလ္လစ္စဉ်းတို့ကို ပြတော်မူလို၍-သတ္တကမ္မေ။ပ။ ဝိဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ သတ္တကမ္မေ ဝတ္ထိကမ္မေ၊ သန္တိမိတ္တဉ္စ ဆိန္ဒတော။

ထုလ္လစ္စယံ မနုဿာနံ၊ မံသာဒိဘောဇနေ ပိ ဝါ။ ။

၃။ [သမ္ဘာဓေ၊ ထည့်ပါ။] သမ္ဘာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ သတ္တ ကမ္မေစ၊ ထားငယ်ဖြင့် သွေးထုတ်သောအမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝတ္ထိ ကမ္မေစ၊ ငှေးစေ့အိမ်၌ပုဆိုးဖြင့် ရစ်၍ ဆေးစည်းသော အမှုကို ပြုခြင်း

ကြောင့်၎င်း။ သန္ဓိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဆိန္ဒတောစ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်
၎င်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ မံသာဒိဘောဇနပိဝါ၊ အသားအစရှိသည်ကို
စားခြင်းကြောင့်၎င်း။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[မံသာဒိန္ဒ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အရိုး၊ အသွေး၊ အမွှေးတို့ကိုယူလေ၊ သမ္မာဓ
ဟူသည်ကား-အင်္ဂါဇာတ်ကိုဆိုသတည်း။ န ဘိက္ခဝေ သမ္မာဓဿ သာမန္တာ
ဒွဂ်လာ သတ္တကမ္မံဝါ ဝတ္ထိကမ္မံဝါ ကာရာပေတဗ္ဗံ၊ ယော ကာရာပေယျ
အာပတ္တိထုလ္လစ္စယဿ-ဟူ၍သာမညဘုရားဟောတော်မူသော်လည်း ဘုရားသခင်
အလိုတော်ကို သိကုန်သော အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်-

တ္ထေ စ သမ္မာဓဿ သာမန္တာ ဒွဂ်လာတိ ဣဒံ သတ္တကမ္မမေဝ သန္တာယ
ဂုတ္တံ။ ဝတ္ထိကမ္မံ ပန သမ္မာဓေယေဝ ပဋိက္ခိတ္တံ-ဟုဆိုတော်မူသောကြောင့် အင်္ဂါ
ဇာတ်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ လက်နှစ်သစ်သောအရပ်၌ သတ္တကမ္မကိုပယ်တော်မူ၏၊
ဝတ္ထိကမ္မကိုကား ကျင်းမြောင်းရာ အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်၌သာ
ပယ်တော်မူ၏-ဟုမှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဒုက္ကဋ်အပြားကို
ပြတော်မူလို၍-ကဒလေ။ပ။ဒုက္ကဋ်။ ၊ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ကဒလေရကက္ကဒုဿာနိ၊ ပေါတ္တကံ သဗ္ဗနီလကံ။
သဗ္ဗပီတာဒိကဉ္စာပိ၊ ဓာရယန္တဿ ဒုက္ကဋ်။ ။

၄။ ကဒလေရကက္က ဒုဿာနိစ၊ ငှက်ပျောလျော်၊ ပြိန်းလျော်ဖြင့် ရက်
သောပုဆိုးတို့ကို၎င်း။ ပေါတ္တကဉ္စ၊ သင်ပန်းလျော်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကို
၎င်း။ သဗ္ဗနီလကဉ္စ၊ အလုံးစုံညိုသော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးကို၎င်း။ သဗ္ဗပီ
တာဒိကဉ္စာပိ၊ အလုံးစုံရွှေသော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးအစရှိသည်ကို၎င်း။
ဓာရယန္တဿ၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ပီတာဒိန္ဒ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံညိုသောအဆင်းရှိသောပုဆိုး၊ အလုံးစုံ
မောင်းသော အဆင်းရှိသောပုဆိုး၊ အလုံးစုံကင်းသန်းကျောက်ကုန်းနှင့်တူသော
အဆင်းရှိသော ပုဆိုးအစရှိသည်တို့ကို ယူလေ၊ သဗ္ဗနီလက ပုဆိုးအစရှိသည်တို့ကို
ဆိုးရည်ကို စင်စွာဖွပ်၍ ဆောင်အပ်၏။]

[ဤသို့ စိဝရဓာရဏဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ မံသဘောဇနဒုက္ကဋ်၊ ယာတာနုပုဗ္ဗဇဟ
နဂမန ဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဟတ္ထိဿုရဂ။ပ။ဝဇေ။ ။ဟူသောဂါထာ
နှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဟတ္ထိဿုရဂသောဏာနံ၊ သီဟ ဗျုပ္ပန္န ဒီပိနံ။
တရစ္ဆဿ စ မံသာဒိ၊ ဥဒ္ဓိဿ ကတကမ္ပိ စ။ ။

၆။ အနာပုစ္ဆိတ မံသဉ္စ၊ ဘုဉ္ဇန္တော ဒုက္ကဋ် သိယာ။

ယာတာနုပုဗ္ဗံ ဟိတွာန၊ ဒကတိတ္ထာဒိကံ ဝဇေ။ ။

၅-၆။ ဟတ္ထိဿုရဂသောဏာနံ၊ ဆင်၊မြင်း၊ မြွေ၊ မြေခွေးတို့၏၎င်း။ သီဟဗျဿန္တဒီပိနဉ္စ၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ဝံ၊သစ်တို့၏၎င်း။ တရစ္ဆဿစ၊ အောင်း၏၎င်း။ မံသာဒိဉ္စ၊ အသားအစရှိသည်ကို၎င်း။ ဥဒ္ဒိဿကတကမ္ပိစ၊ ရဟန်းတို့ကိုရည်၍ သတ်သောအသားကို၎င်း။ အနာပုစ္ဆိတမံသဉ္စ၊ မမေးအပ်သေးသောအသားကို၎င်း။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ ယာတာနုပုဗ္ဗံ၊ ရောက်သော အစဉ်ကို။ ဟိတွာန၊ စွန့်၍။ ဒကတိတ္ထာဒိကံ၊ ရေဆိပ်အစရှိသည်သို့။ ဝဇေ၊ သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဟတ္ထိဿုရဂသောဏာနံ ကို ဟတ္ထိ အဿ ဥရဂ သောဏာနံ-ဟုပုဒ်ဖြတ်လေ၊ မံသာဒိဋ္ဌိ အာဒိသဒ္ဓါ၏အရကို ရှေးနှင့်အတူယူလေ၊ ရဟန်းတို့ကို ရည်၍ သတ်သောအသားကိုကား သိသော်မစားအပ်၊ မသိမူကား စားအပ်၏၊ လူသား၊ ဆင်သား၊မြင်းသားအစရှိသော ဆယ်ပါးသော အသားကိုကားမသိ၍စားသော်လည်း အစိတ္တကအာပတ်သင့်၏၊တိတ္ထာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဥပုသ်အိမ်သို့သွားခြင်း၊ ခရီးသွားခြင်း၊ တရားနာအံ့သောငှါသွားခြင်း အစရှိသည်ကိုယူလေ၊မမေးအပ်သော အသားကိုစားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်သင့်၏ဟူသည်ကား ယုံမှားသင်္ကာရှိလျက်မမေးမူ၍ စားသော်ဒုက္ကဋ်သင့်သတည်း၊ ကပ္ပိယအသားဟူ၍သိသည် ဖြစ်အံ့၊မေးဘွယ်မရှိစားသင့်သည်သာ၊ အကပ္ပိယအသားဖြစ်အံ့၊ပယ်သင့်သည်သာ၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-သစေ ပန အသုကမံသန္တိ ဇာနာတိ၊ ပဋိပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ-ဟူသောပါဠိကိုဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ယာတာနုပုဗ္ဗဇာနာဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ ဝစ္စကုဒ္ဓိပဝိသနဒုက္ကဋ်၊ ဝစ္စကုဒ္ဓိနိက္ခမနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သဟသာ၊ပ။ဝိသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ သဟသာ ဝုပ္ပဇိတွာ ဝါ၊ ပဝိသေ နိက္ခမေယျ ဝါ။

ဝစ္စပ္ပဿာဝကုဋိကံ၊ ဝိနာ ဥက္ကာသိကံ ဝိသေ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင်လျင်။ ဝုပ္ပဇိတွာ၊ သင်္ကန်းကိုပင့်၍။ ဝစ္စပ္ပဿာဝကုဋိကံ၊ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်သို့။ ပဝိသေ၊ ဝင်အံ့။ [တတော၊ထည့်ပါ။] တတော၊ ထိုကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်မှ။ နိက္ခမေယျဝါ၊ ထွက်မူလည်း ထွက်အံ့။ ဥက္ကာသိကံ၊ ချောင်းဟန့်ခြင်းကို။ ဝိနာဝါ၊ ကြဉ်၍မူလည်း။ ဝစ္စပ္ပဿာဝကုဋိကံ၊ သို့။ဝိသေ၊ ဝင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ဝစ္စပ္ပဿာဝကုဋိပဝိသန၊ နိက္ခမနဒုက္ခဋ္ဌိကိုပြုပြီး၍ ဝစ္စကရဏဒုက္ခဋ္ဌိကို ပြတော်မူလို၍--နိတ္ထုနန္တောပ။ကရေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၈။ နိတ္ထုနန္တော ကရေ ဝစ္စံ၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ ခါဒယံ။
ဝစ္စပ္ပဿာဝဒေါဏီနံ၊ ဗဟိ ဝစ္စာဒိကံ ကရေ။ ။

၈။ ယောဘိက္ခု၊သည်။နိတ္ထုနန္တော၊ကြည်းညည်းလျက်။ [တံတွေးတစစ် စစ်ပြု၍လည်းဟူ။] ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကရေ၊ ပြအံ့။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပူကိုလည်း။ ခါဒယံ-ခါဒယန္တော၊ စားလျက်။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကရေ၊ အံ့။ ဝစ္စပ္ပဿာဝဒေါဏီနံ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၊ ကျင်ငယ်တွင်းတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝစ္စာဒိကံ၊ ကျင်ကြီးအစရှိသည် ကို။ ကရေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ယခုအခါ၌ သိက္ခာကာမရဟန်းတို့သည် ဒန်ပူစားလျက် ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၌ မအပ်ဟု ကုက္ကုစွရှိကုန်၏။ ။န ဘိက္ခဝေ ဒန္တကဋ္ဌံ ခါဒန္တေန ဝစ္စော ကာ- တဗ္ဗော-ဟူ၍ကျင်ကြီးစွန့်လျက် ဒန်ပူစားခြင်းကိုသာ ဘုရားမြစ်တော်မူသည်၊ ကျင်ငယ်စွန့်လျက် ဒန်ပူစားခြင်းကိုမြစ်တော်မမူ၊ ဤမူလသိက္ခာကျမ်း၌ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ ခါဒယံဟု-ဒန်ပူစားလျက် ကျင်ကြီးစွန့်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌိကို ဆိုတော်မူသ တည်း။ ကျင်ငယ်စွန့်သောရဟန်းအားမဆို၊ ထို့ကြောင့် ကျင်ငယ်စွန့်လျက်ဒန်ပူ ကိုစားအပ်၏-ဟု မှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ဝစ္စကုဋိပဝိသန ဒုက္ခဋ္ဌိအစရှိသည်ကိုပြုပြီး၍ အဝလေခန ဒုက္ခဋ္ဌိ၊ ကဋ္ဌပါတနဒုက္ခဋ္ဌိ၊ အဒောဝနဒုက္ခဋ္ဌိတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ခရေနပ။ ယေ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ခရေန စာဝလေခေယျ၊ ကဋ္ဌံ ပါတေယျ ကုပကေ။
ဥဟတဉ္စ န ဓောဝေယျ၊ ဥက္ကာပဉ္စ န သောဓယေ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ခရေနစ၊ အစောင်းထက်သောကနုတံဖြင့်လည်း။ အဝလေခေယျ၊ ကျင်ကြီးသုတ်အံ့။ ကဋ္ဌံ၊ ကနုတံကို။ ကုပကေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ ပါတေယျ၊ ချအံ့။ ဥဟတဉ္စ၊ ကျင်ကြီးအိမ်၌တင်သော ကျင်ကြီးကိုမူလည်း။ နဓောဝေယျ၊ မဆေးအံ့။ ဥက္ကာပဉ္စ၊ ကျင်ကြီးအိမ်၌ရှိသော အမှိုက်ကိုမူ လည်း။ နသောဓယေ၊ မသုတ်သင်အံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ အဝလေခနဒုက္ခဋ္ဌိ အစရှိသည်ကိုပြုပြီး၍ အာစမန ကရဏဒုက္ခဋ္ဌိ၊ ပါတိမောက္ခဒွိသနဒုက္ခဋ္ဌိ တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ဒကကိစ္စံပ။သေ။ ။ဟူသောဂါ ထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၀။ ဒကကိစ္စံ ကရေန္တဿ၊ ကတွာ စပု စပူတိ စ။
အနဇ္ဈိဋ္ဌောဝ ထေရေန၊ ပါတိမောက္ခမိ ဥဒ္ဓိသေ။ ။

၁၀။ စပုစပုတိ၊ ပက်ပက်ဟူသောအသံကို။ ကတွာ၊ ချုံ။ ဒကကိစ္စံ၊ သန့်သက်ရေဆေးသောအမှုကို။ ကရေန္တဿစ၊လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ထေရေန၊သီတင်းကြီးသည်။အနုဇ္ဈိဋ္ဌော၊မတိုက်တွန်းဘဲလျှင်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိသေ၊ ပြအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နောပိ၊ လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဤသို့ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓိသနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ပဉ္စာကထနဒုက္ကဋ်၊ ပဉ္စာဝိဿဇ္ဇနဒုက္ကဋ်၊သဇ္ဈာယကရဏဒုက္ကဋ်၊ဒီပဇာလနဒုက္ကဋ်၊ ဒီပဝိဇ္ဈာပနဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-အနာပုစ္ဆာယ။ပ။ပိစ။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ အနာပုစ္ဆာယ ပဉ္စဿ၊ ကထနေ ဝိဿဇ္ဇနေ ပိ စ။
သဇ္ဈာယကရဏေ ဒီပ၊ ဇာလနေ ဝိဇ္ဈာပနေ ပိ စ။ ။

၁၁။ အနာပုစ္ဆာယ၊ သီတင်းကြီးကိုမပန်မူ၍။ ကထနေပိစ၊ တရားဟောခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆနေစ၊မေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိဿဇ္ဇနေပိစ၊ ဖြေခြင်းကြောင့်၎င်း။ သဇ္ဈာယကရဏေပိစ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ဇာလနေပိစ၊ ညှိခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိဇ္ဈာပနေပိစ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ [ပုစ္ဆနေကား-ထည့်ပါဌ်။]

[ဤသို့ ဒီပဝိဇ္ဈာပနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ဒွါရဝိဝရဏဒုက္ကဋ်၊ဒွါရထကနဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ဝါတပါန။ပ။ကံ။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ ဝါတပါနကဝါဋာဒိံ၊ ဝိဝရေယျ ထကေယျ ဝါ။
ဝန္တနာဒိံကရေ နဂ္ဂေါ၊ ဂမနံ ဘောဇနာဒိကံ။ ။

၁၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ [အနာပုစ္ဆာယလိုက်ပါ။] အနာပုစ္ဆာယ၊ သီတင်းကြီးကိုမပန်မူ၍။ ဝါတပါနကဝါဋာဒိံ၊ လေသာတံခါးရှက် အစရှိသည်ကို။ ဝိဝရေယျဝါ၊ ဘွင့်မူလည်းဘွင့်အံ့။ ထကေယျဝါ၊ ပိတ်မူလည်းပိတ်အံ့။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်ဘဲ။ [အချည်းစည်းလည်းဟူ။] ဝန္တနာဒိဉ္စ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကို၎င်း။ ဂမနံ၊ ခရီးသွားခြင်းကို၎င်း။ ဘောဇနာဒိကဉ္စ၊ စားခြင်းအစရှိသည်ကို၎င်း။ ကရေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဝန္တနာဒိံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဝန္တာပနကိုယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဝတ်မဝတ်သောရဟန်းသည် သူတပါးကိုလည်းရှိမခိုးရာ၊ ဝန္တနာဒိံ၌ အာဒိသဒ္ဓါကို ဘောဇနသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်အပ်၏။ ဘောဇနာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အဝတ်မဝတ်သော

ရဟန်းသည် ခဲလည်းမခဲအပ်၊ သူတပါးအားလည်း မပေးအပ်၊ သူတပါးပေးသည်ကိုလည်း မခံအပ်၊ ယာဂုအစရှိသည်ကိုလည်း မသောက်အပ်၊ ဤသို့သော အနက်တို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ ခွါရဝိဝရဏဒုက္ကဋ် အစရှိသည်ကို ပြပြီး၍ ပရိကမ္မကရဏဒုက္ကဋ်၊ နဟာယနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ပရိကမ္မံ။ ပ။ ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ ပရိကမ္မံ ကရေ ကာရေ၊ တိပ္ပင်္ဂိစ္ဆန္တကံ ဝိနာ။
ကာယံ နဟာယံ ဗံသေယျ၊ ကုဋ္ဌေထဗ္ဗေ တရုမိ ဝါ။

၁၃။ တိပ္ပင်္ဂိစ္ဆန္တကံ၊ သုံးပါးသော အဖုံးအလွှမ်းကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ နဟာယံ- နဟာယန္တော၊ ရေချိုးသော ရဟန်းသည်။ ပရိကမ္မံ၊ လက်ဖြင့်ချေးတွန်းသော အမှုကို။ ကရေ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရေ၊ သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ နဟာယံ-နဟာယန္တော၊ ရေချိုးသော ရဟန်းသည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကုဋ္ဌေဝါ၊ နံရံ၌၎င်း။ ထဗ္ဗေဝါ၊ တိုင်၌၎င်း။ တရုမိဝါ၊ သစ်ပင်၌၎င်း။ ဗံသေယျ၊ ပွတ်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။

[တိပ္ပင်္ဂိစ္ဆန္တကံ၏အရကို အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိပ္ပင်္ဂိစ္ဆာဒိ၊ ကောဠပင်္ဂိစ္ဆာဒိ၊ ဥဒကပင်္ဂိစ္ဆာဒိ၊ ဝတ္ထပင်္ဂိစ္ဆာဒိ- ဟူ၍ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့် အံ့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ အဝတ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ဤသုံးပါးကိုယူလေ၊ ညဉ့်အမိုက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုတိုက်ရိုက်အားဖြင့်ပါဠိတော်၌ ဟောဘော်မမူသော် လည်း အမိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၏ အံ့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် ကောဠပင်္ဂိစ္ဆာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ညဉ့်အမိုက်တိုက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း ကိုလည်းယူအပ်၏ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏။ ထိုစကားသည်သင့်သကဲ့သို့ထင်၏။]

[ထိုမှတပါးသော နဟာယနဒုက္ကဋ်၊ ဥပါဟနစရဏဒုက္ကဋ် တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ကုရုဝိန္ဒက။ ပ။ နော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တေန၊ အညမညဿ ကာယတော။
အဂိလာနော ဗဟာရာမေ၊ စရေယျ သဥပါဟနော။ ။

၁၄။ [နဟာယန္တောလိုက်ပါ။] နဟာယန္တော၊ ရေချိုးသော ရဟန်းသည်။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တေန၊ မှတ်ကျောက်မှုန့်ဖြင့်ပြုသော ချေးသတ်ဖြင့်၎င်း။ အည-မညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဗံသေယျ၊ ပွတ်အံ့။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ။အဂိလာနော၊ မနာမဖျားသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟာရာမေ၊ ကျောင်းအရံမှအပဖြစ်သော ရွာတွင်း၌။ သဥပါဟနော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ စရေယျ၊ သွားအံ့။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။

[ဗဟာရာမေ-ဟု ဆိုသော်လည်း ကျောင်းအရံမှအပဖြစ်သော တောအရပ်ကို မယူအပ်၊ ကျောင်းဥပစာရမှ အပဖြစ်သောရွာကိုသာယူအပ်၏။ ထိုသို့ယူအပ်သောကြောင့် တောအရပ်၌ဘိနပ်စီးသော ရဟန်းအားအာပတ်မသင့်၊ ကျောင်းဥပစာရမှအပဖြစ်သော ရွာတွင်း၌မနာမဖျားမှု၍ ဘိနပ်စီးသောရဟန်းအားသာလျှင် အာပတ်သင့်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ဗဟာရာမေ-ဟု သာမညဆိုလျက် အဘယ့်ကြောင့် အရံအပကို မယူရလေသနည်းဟုမူကား-အရံမှ အပဖြစ်သော အရပ်၌ ဘိနပ်စီးအပ်ဟု ဘုရားမြစ်တော်မူသော ပါဠိတော်သည်လည်း ဝိနည်းပိဋကတ်၌မရှိ၊ ဘုရားအလိုတော်ကိုသိသော သင်္ဂါယနာဆရာတို့ ထားအပ်သော အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း ထိုသို့မြစ်တော်မူသောပါဠိသည်မထင်။

န ဘိက္ခဝေ အဂ္ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဥပါဟနေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော၊ ယော ပဝိသေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူ၍မနာမဖျားမှု၍ ဘိနပ်စီးလျက်ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌကိုပညတ်တော်မူသော ပါဠိသည်သာ ဝိနည်းပါဠိတော်၌ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရွာတွင်း၌သာ မနာမဖျားသောရဟန်းသည် ဘိနပ်ကို မစီးအပ်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း အာဂန္တုကဝတ်၌-

အာဂန္တုကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ဣဒါနိ အာရာမံ ပဝိသိဿံမိတိ ဥပါဟနာ ဩမုဇ္ဈိတွာ အာရာမော ပဝိသိတဗ္ဗော-ဟု ဧည့်သည်ဖြစ်သောရဟန်းအား ဧတပါးသောကျောင်းအရံသို့မဝင်မီ ဘိနပ်ကိုချွတ်၍ ဝင်စိမ့်သည်ကို ဘုရားပညတ်တော်မူသဖြင့် အရံ၏အပ၌ ဘိနပ်စီးအပ်၏ ဟူသောစကားသည် ပြီး၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဥပါဟနေန ဂါမံ ပဝိသိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် နာသောရဟန်းအားကား ဘိနပ်စီးလျက် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းငှါအပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ဂိလာနအရကို အချို့သောဆရာတို့ကား ခြေကွဲ၍ ခြေ၌ တံသင်းကဲ့သို့ အသားထွက်သောရဟန်းကိုသာ ယူအပ်၏။ အချို့သောဆရာတို့ကား ခြေမှတစ်ပါး အနာသာမညကိုပင်ယူကုန်၏။ ထိုသို့ယူခြင်းသည် မသင့်။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယဿ ပါဒါဝါ ဖာဠိတာ ဒီလာဗာဓောဝါ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ-ဟူ၍ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဘိနပ်စီးမှု၍သွားသည်ရှိသော် ခြေကျင်နာသည်ဖြစ်၍ ဘိနပ်နှင့် ကင်း၍သွားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို ဤအရာ၌ ဂိလာနဟူ၍ယူအပ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ-ဟူ၍အရံတွင်း၌ဘိနပ်စီးခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် အရံ၏ အပ၌ ဘိနပ်စီးအပ်ဟူသော စကားသည် ပြီးသည်မဟုတ်တုံလောဟုဆိုငြားအံ့။ ထိုအနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ-ဟူသောပါဠိကိုလည်း အရံတွင်း၌သာ ဘိနပ်စီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုရည်၍ ခွင့်ပြုတော်မူသည်မဟုတ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်

ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲလျက် အရံတွင်း၌ စကြိုသွားကုန်စဉ် ဘိနပ်မစီးကုန်လျက် စကြို သွားကုန်သောကြောင့် ဘုရားသခင်သည်-

န ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူ၍ သာမညအရံအတွင်း၌ ဘိနပ်မစီးခြင်းကို မြစ်တော်မူသည်။ ထိုသို့ သာမညမြစ်တော်မူသောကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ဥပုသ်အိမ်သို့၎င်း၊ စည်းဝေးရာ အရပ်သို့၎င်း သွားကုန်သည်ရှိသော်လည်း ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲသွားကုန်၍ အဓိုက် တို့၌ ဆူးသစ်ငုတ်တို့ကို နင်းမိကြကုန်သောကြောင့် ခြေ၏ကျင်နာခြင်းသည် ဖြစ် ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအား နားတော်လျှောက်ကုန်သောကြောင့် အရံအတွင်း၌ လည်း ဘိနပ်မစီးစိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသောပါဠိဖြစ်သည်ဟုဆိုအပ်၏။]

[ဤသို့ ဥပါဟနာရဟနဒုက္ကဋ္ဌကိုပြပြီး၍ ဥပါဟနဓာရဏဒုက္ကဋ္ဌ၊ ဣတ္ထိဩလော ကနဒုက္ကဋ္ဌတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဥပါဟနံ၊ ပ။ ယာ။ ၊ ဟူသောဝါထာကို မိန့် သတည်း။]

၁၅။ ဥပါဟနံ ယော ဓာရေတိ၊ သဗ္ဗနီလာဒိကမ္ပိ စ။
နိမိတ္တံ ဣတ္ထိယာ ရတ္တော၊ မုခံ ဝါ ဘိက္ခဒါယိယာ။ ။

၁၅။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနီလာဒိကမ္ပိစ၊ အလုံးစုံညီသောဘိနပ် အစရှိသော။ ဥပါဟနံပိစ၊ ဘိနပ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်အံ့။ ရတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခဒါယိယာ၊ ဆွမ်းလှူသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ နိမိတ္တံဝါ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို၎င်း။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာကို၎င်း။ ပဿေယျ၊ ကြည့်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သဗ္ဗနီလာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံမည်းသော အဆင်းရှိသောဘိနပ်၊ အလုံးစုံ နီသောဘိနပ်၊ အလုံးစုံရွှေသောဘိနပ်၊ အလုံးစုံမောင်းသောဘိနပ်၊ ပြောက်ကျားသောအဆင်းရှိသောဘိနပ်တို့ကို ယူလေ၊ ဘိက္ခဒါယိယာ ဣတ္ထိယာ ဟူသော ဤစကားကို ဥပသက္ခဏနည်းအားဖြင့်ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းလှူ သော မိန်းမမူလည်းဖြစ်စေ၊ ဆွမ်းမလှူသောမိန်းမမူလည်းဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားပင် မူလည်းဖြစ်စေ၊ တပ်သောစိတ်ဖြင့်မကြည့်အပ်၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌-

တ္ထေ စ ဘိက္ခဒါယိယာတိ ဥပလက္ခဏဝသေန ဝုတ္တံ၊ ယာယကာယမိ ဣတ္ထိ ယာဝါ ပုရိသဿဝါ မုခံ သာရတ္တော ဩလောကေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-ဟူသော စကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

မုခံဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါ၏အနိယမအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မျက်နှာကိုသာ မကြည့်အပ်သည်မဟုတ်၊ မိန်းမ၏၎င်း၊ ယောက်ျား၏၎င်း အမှတ်မဲ့သော ကိုယ် အင်္ဂါကိုပင် တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မကြည့်အပ်ဟုသန္နိဋ္ဌာန် ဟုမှတ်လေ။]

[ဤသို့မူခေါ်လောကနုဒုက္ခကိုပြပြီး၍ ဥဇ္ဈာနသည်ပစ္စေကာလောကနုဒုက္ခ၊ အာဒါသောလောကနုဒုက္ခ၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနုဒုက္ခ၊ နာနာသံဝါသကာဒိဝန္တနုဒုက္ခတို့ကိုပြတော်မူလို၍-ဥဇ္ဈာနသည်။ပ။ သံဝါသကာဒိနံ။ ။ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၁၆။ ဥဇ္ဈာနသည် အညဿ၊ ပတ္တံ ဝါအတ္တနော မုခံ။
အာဒါသာဒိမိ ပဿေယျ၊ ဥစ္စာသန မဟာသနေ။ ။

၁၇။ နိသဇ္ဇာဒိ ကရောန္တဿ၊ ဒုက္ကဋံ ဝန္တနေ ပိ စ။
ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နော နာနာသဝါသကာဒိနံ။ ။

၁၆-၁၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဇ္ဈာနသည်၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ ပတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းစားသော သပိတ်ကိုမူလည်း။ ပဿေယျ၊ ကြည့်အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာ ကိုမူလည်း။ [ရတ္တောလိုက်ပါ။] ရတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အာဒါသာဒိမိ၊ ကြေးမုံအစရှိသည်၌။ ပဿေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ဥစ္စာသနမဟာသနေ၊ မြင့်သောနေ ရာ၊မြတ်သောနေရာ၌။ နိသဇ္ဇာဒိ၊ နေခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြသောရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နော ဝါ၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်း၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်သောသူတို့ကို၎င်း။ နာနာ သံဝါသကာဒိနံ ဝါ၊ နာနာသံဝါသက ရဟန်းအစရှိသည် တို့ကို၎င်း။ ဝန္တနေပိဝါ၊ ရိုးခိုခြင်း ကြောင့်မူလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နောဟု ပါဠိရှိကြ၏။ ထိုသို့ရှိသောပါဠိသည် မသင့်၊ ဥက္ခိတ္တာ နုပသမ္ပန္နောဟု ရှိသောပါဠိသည်သာသင့်သတည်း။ အာဒါသာဒိမိ၌ အာဒိသဒ္ဓါ ဖြင့် ပါဠိတော်၌-န ဘိက္ခဝေ အာဒါသေဝါ ဥဒကပတ္တေဝါ မုခနိမိတ္တံ ဩလော ကေတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ရေခွက်ကိုယူအပ်၏။ ဥဒကပတ္တေဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါသည် အနိယမအနက်ရှိခြင်းကြောင့် ထိုဝါသဒ္ဓါဖြင့်ရေခွက်၌သာ မကြည့် အပ်သည်မဟုတ်သေး။ ပအုံးရည်ခွက် အစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောခွက်တို့၌ မျက်နှာအရိပ်သည်ထင်၏။ ထိုအလုံးစုံသော ခွက်တို့ကိုလည်းကြေးမုံဟူ၍သာ ယူ အပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသောခွက်၌ ကြည့်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

န ဘိက္ခဝေ အာဒါသေဝါ ဥဒကပတ္တေဝါတိ ဧတ္ထ ကံသပတ္တာဒိနိပိ ယေသု မုခနိမိတ္တံ ပညာယတိ၊ သဗ္ဗာနိ အာဒါသသင်္ချမေဝ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကဗ္ဗိယာဒိနိပိ ဥဒက ပတ္တသင်္ချမေဝ။ တသ္မာ ယတ္ထကတ္ထမိ ဩလောကေန္တဿ ဒုက္ကဋ်-ဟုဆိုတော်မူ သတည်း။

ရက္ခိယ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် တပ်သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား ကြေးမုံဥ္စသော်၎င်း၊ ရေခွက်ဥ္စသော်၎င်း မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်အပ်၏- ဟူသောအနက်ကို ဆရာပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ လည်း-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဗာဓပစ္စယာ အာဒါသေဝါ ဥဒကပတ္တေဝါ မုခနိမိတ္တံ ဩလောကေတုံ-ဟူ၍ဟောတော်မူသတည်း။ အဋ္ဌကထာ၌-

သုတ္တဝီ နုခေါ မေ ဝဏော ဥဒါဟု န တထာဝါတိ ဇာနနတ္ထံ ဇိဏ္ဏော နုခေါမိ နောတိ ဧဝံ အာယုသင်္ခါရံ ဩလောကနတ္ထံပိ ဝဇ္ဇတိ-ဟုဆိုတော်မူသောကြောင့် အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာ ကြည့်အပ်သည်မဟုတ်။ ငါသည် အိုမင်းလေပြီသောဟု အာယုသင်္ခါရကို ကြည့်ခြင်းငှါလည်းအပ်၏။

ဥစ္စာသယနဟူသည်ကား- ပကတိလူတို့၏ တတောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသောညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်သည် ဥစ္စာသယနမည်၏။ ထိုဥစ္စာသယနသည်မအပ်။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သတ္တင်္ဂ-ဟုဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် အိုးတားလက်တင်နှစ်ဘက်ရှိသော ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်သည်ကား တတောင့်ထွာထက်လွန်သော အခြေရှိသော်လည်းအပ်၏- ဟု မှတ်အပ်၏။ လဲသွတ်သော ဘုံလျှို၊ အခြေ၌ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ သားရဲရုပ် အစရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ခင်းနှီးပြောက် အစရှိသည် သည်မဟာသယနမည်၏။ နိသဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ အာဒိ သဒ္ဓါဖြင့် အိပ်ခြင်းကိုယူလေ။

ဥက္ခိတ္တကရဟန်းဟူသည်ကား-သင့်ပြီးသော အာပတ်ကိုမကုလိုသောကြောင့် ၎င်း၊သိက္ခာကို မစောင့်စည်းလို မရှုလိုသောကြောင့်၎င်း၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်လိုသောကြောင့်၎င်း၊ သံဃာသည်ဥပုသ်၊ဒေသနာအစရှိသည်ကို ပယ်သောရဟန်းတည်း။

နာနာသံဝါသကသည်လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက၊ ကမ္မနာနာသံဝါသကအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသည် ကမ္မနာနာသံဝါသကမည်၏။ ဥက္ခိတ္တနုဝတ္တကရဟန်းသည် လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကမည်၏။ကမ္မနာနာသံဝါသကကို ဥက္ခိတ္တသဒ္ဓါဖြင့်ယူပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာ၌ နာနာသံဝါသကသဒ္ဓါဖြင့် လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကကိုသာ ယူအပ်၏။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်-

အဓမ္မဝါဒီ အဝန္တနိယော၊ပါရိဝါသိကော အဝန္တနိယော၊မူလာယပဋိကဿ နာရဟော အဝန္တနိယော၊ မာနတ္တာရဟော အဝန္တနိယော၊ မာနတ္တစာရိကော အဝန္တနိယော၊ အပ္ပာနာရဟော အဝန္တနိယော-ဟူ၍ ဟောတော် မူသောကြောင့် အဓမ္မဝါဒီရဟန်း၊ ပရိဝါသိဋ္ဌ တည်သောရဟန်း၊ အရင်းသို့ငင်ခြင်းငှါ ထိုက်သောရဟန်း၊ မာနတ် ထိုက်သောရဟန်း၊ မာနတ်၌တည်သောရဟန်း၊ အပ္ပာနထိုက်သော ရဟန်းတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ အဝန္တနဒုက္ခိကံပြုပြီး၍ ဒီဃာသနနိဿယဒုက္ခိကံ, ကုလသင်္ဂဟဒုက္ခိကံ
ကိုပြုတော်မူလို၍-ဧကေတော။ပ။မိစ္ဆ။ ။ဟူသော ဂါထာ နှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်
သတည်း။]

၁၈။ ဧကေတော ပဏ္ဏကိတ္တိဟိ၊ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနေန ဝါ။
ဒီဃာသနေ နိသီဒေယျ၊ အဒိယေ အာသနေ ပန။ ။

၁၉။ အသမာနာသနိကေန၊ မဇ္ဈဝိဋ္ဌေ သယေယျ ဝါ။
ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ ဒဒတော၊ ဖလပုပ္ဖုဒိကမ္ပိ စ။ ။

၁၈-၁၉။ ။ပဏ္ဏကိတ္တိဟိဝါ၊ပဏ္ဏ၊မိန်းမတို့နှင့်၎င်း။ ဥဘတောဗျဉ္ဇ
နေနဝါ၊ ဥဘတောဗျည်းနှင့်၎င်း။ ဧကေတော၊တကွနက်။ ဒီဃာသနေ၊ ရှည်
သောနေရာ၌။ နိသီဒေယျဝါ၊ နေမူလည်းနေအံ့။ သယေယျဝါ၊ အိပ်မူလည်း
အိပ်အံ့။ အဒိယေ၊မရှည်သော။မဇ္ဈဝိဋ္ဌေ၊ ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်ဖြစ်သော။
အာသနေပိစ၊ ဌလည်း။ အသမာနာသနိကေနပိ၊ မျှသောနေရာ မရှိသော
ရဟန်းနှင့်မူလည်း။ ဧကေတော၊ တကွနက်။ နိသီဒေယျဝါ၊ အံ့။ သယေယျဝါ၊
အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ၊
ဒါယကာတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ ဖလပုပ္ဖုဒိကံ၊ သစ်သီး၊ ပန်းအစရှိသည်
ကို။ ဒဒတောပိစ၊ ပေးသောရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဖလပုပ္ဖုဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်သစ်ရွက်၊ ဝါး၊ ဒန်ပူအစရှိသည်ကိုယူလေ။
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဍန္တံ ပဟောတိ၊ ဧတ္တကံ ပစ္စိမံ ဒီဃာသနံ-ဟူ၍
ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ငယ်စွာသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သုံး
ယောက်သောရဟန်းနေလောက်သော နေရာသည်ဒီဃာသနမည်၏။ နှစ်ယောက်
နေလောက်သော နေရာသည်အဒီဃာသနမည်၏။ထိုအဒီဃာသန၌-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟော
တော်မူခြင်းကြောင့် နှစ်ဝါကြီး၊ နှစ်ဝါငယ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တကွ
နေအပ်ကုန်၏။ သုံးဝါကြီး၊ သုံးဝါငယ် အစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အသမာ-
နာသနိက ရဟန်းမည်ကုန်၏။ ထိုသုံးဝါကြီး၊ သုံးဝါငယ် အစရှိကုန်သော ရဟန်း
တို့သည်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတွာ ပဏ္ဏကံ မာတုဂါမံ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနံ
အသမာနာသနိကေဟိ သဟ အဒီဃာသနေ နိသီဒိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူ
သောကြောင့် ပဏ္ဏ၊လူမိန်းမ၊ ဥဘတောဗျည်းတို့ကိုထား၍ အဒီဃာသန၌
တကွနေအပ်ကုန်၏။ ဒီဃာသန၏အရကို ဖျာ၊ သင်ဖြူး အစရှိသည်ကိုပင် အချို့
သောဆရာတို့သည် ယူကြကုန်၏။ မဇ္ဈဝိဋ္ဌေဟု မူလသိက္ခာကျမ်း၌ ဆိုသောကြောင့်
ထိုဆရာတို့၏စကားကို သန္နိဋ္ဌာန်ကျမမှတ်အင်။]

[ဤသို့ကုလသင်္ဂဟဒုက္ခံကိုပြပြီး၍ပုဗ္ဗကရဏဒုက္ခံ၊ ပစ္စယပရိဘောဂဒုက္ခံ၊ နိဿယဝိပ္ပဝါသဒုက္ခံတို့ကို ပြလို၍-ဂန္ထိမာဒိံ။ပ။ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ဂန္ထိမာဒိံ ကရေ ကာရေ၊ ဇိနဝါရိတပစ္စယေ။
ပရိဘုဉ္ဇေယျ အဗျတ္တော၊ အနိဿာယ ဝသေယျ ဝါ။ ။

၂၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂန္ထိမာဒိံ၊ ဂန္ထိမ အစရှိသော ပန်းကုံးကို။ ကရေဝါ၊ မိမိမူလည်းပြအံ့။ ကာရေဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ပြစေအံ့။ ဇိနဝါရိတပစ္စယေဝါ၊ ဘုရားသခင်မြစ်အပ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်အံ့။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌မလိမ်မာဘဲလျက်။ အနိဿာယဝါ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ်မာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို မမှီမူ၍ လည်း။ ဝသေယျ၊ နေအံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ဂန္ထိမာဒိံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဂေါပ္ပိမပန်းကုံး၊ ဝါယိမပန်းကုံး၊ ပုရိမပန်းကုံး၊ ဝေဌိမပန်းကုံး၊ ဝေဓိမပန်းကုံးတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ နိဿယဝိပ္ပဝါသဒုက္ခံကိုပြပြီး၍ ဘေသဇ္ဇကရဏဒုက္ခံ၊ ဥပေါသထပ ဝါရဏဒုက္ခံတို့ကို ပြတော်မူလို၍-အနုညာတေဟိ။ပ။ဏံ။ ။ဟူသော ဂါထာ ကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ အနုညာတေဟိ အညဿ၊ ဘေသဇ္ဇံ ဝါ ကရေ ဝဒေ။
ကရေ သာပတ္တိကော ဘိက္ခု၊ ဥပေါသထပဝါရဏံ။ ။

၂၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အနုညာတေဟိ၊ ဘုရားသခင်ခွင့်ပြုတော်မူသော သူတို့မှ။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရေဝါ၊ ကုမူလည်းကုအံ့။ ဝဒေဝါ၊ ကြားမူလည်းကြားအံ့။ သာပတ္တိကော၊ သဘောတူ သော အာပတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပေါသထပဝါရဏံ၊ ဥပုသ်ပဝါရ ဏာကို။ ကရေပြအံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[ဘုရားသခင်ဆေးကုအပ်၏ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသောသူကား-ဆွေခုနစ်ဆက်၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်၊ တယောက်ထည်း ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ကျောင်းကိုမှီခို လာသောဉာဉ်သည်၊ မိမိအမှုကြီး ငယ်ကိုပြုသောသူ၊ သာမဏေလောင်း ဤသူတို့ တည်း။]

[ဤသို့ ဥပေါသထပဝါရဏ ကရဏဒုက္ခံကို ပြပြီး၍ ဒိဝါသေယဒုက္ခံကိုပြ တော်မူလို၍-ဒွါရ။ပ။ဒိဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ဒွါရဗန္ဓာဒိကေ ဌာနေ၊ ပရိဝတ္တ ကဝါဇကံ။
အဝိဓာယ ဝိနာ ဘောဂံ၊ နိယောဂံ ဝါ သယေ ဒိဝါ။ ။

၂၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွါရဗန္ဓာဒိကေ၊ တံခါးလက်ရုံးအစရှိသည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပရိဝတ္တကဝါဠကံ၊ လှည့်ကောင်းသော တံခါးရွက်ကို။ အပိဓာယ၊ မပိတ်မူ၍။ အာဘောဂံဝါ၊ သူတပါးပိတ်လတ္တံ့ဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၎င်း။ နိယောဂံဝါ၊ အများနှင့်ဆက်ဆံရာကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ သယေ၊ အိပ်အံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[နိယောဂံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အကြင်အရပ်သည် အများနှင့်ဆက်ဆံ၏။ တံခါးကိုပိတ်သော်လည်း ပိတ်တိုင်းမတည်၊ ထိုအရပ်၌ တံခါးမပိတ်မူ၍အိပ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။ ဒွါရဗန္ဓာဒိကေ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် တံခါးရွက်အောက်၊ အထက်လက်ကွင်း ကျည်ငယ်၊ ကျည်မ တို့ကို ယူလေ။]

[ဤသို့ ဒိဝါသယနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ အာမသနဒုက္ကဋ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဧညိတ္ထိ၊ ပ။ သေ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၃။ ဧညိတ္ထိရူပ ရတနံ၊ အာဝုဓိတ္ထိပသာဓနံ။
တူရိယဘဏ္ဍံ ဖလံ ရုက္ခေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိဉ္စ အာမသေ။ ။

၂၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧညဉ္စ၊ စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးကို၎င်း။ ဣတ္ထိရူပဉ္စ၊ မိန်းမရုပ်ကို၎င်း။ ရတနဉ္စ၊ ရတနာခုနစ်ပါးကို၎င်း။ အာဝုဓဉ္စ၊ လက်နက်ဖြစ်သောဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ဣတ္ထိပသာဓနဉ္စ၊ မိန်းမတို့၏အဝတ်တန်းဆာကို၎င်း။ တူရိယဘဏ္ဍဉ္စ၊ စည်၊ စောင်း၊ ညှင်း အစရှိသောတူရိယာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ဖလဉ္စ၊ သစ်သီးကို၎င်း။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိဉ္စ၊ စပါးအစရှိသည်ကို၎င်း။ အာမသေ၊ သုံးသပ်အံ့။ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။

[မိန်းမတို့၏တန်းဆာကို တပ်သောစိတ်ဖြင့်သာ မသုံးသပ်အပ်၊ မိန်းမတို့၏အဝတ်တန်းဆာကို အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဟုဆိုမှုကား ခံအပ်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိဉ္စ၌ သာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပဲကိုယူလေ၊ ဧညိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် စု၍ထားသော စပါးကို ယူလေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိဉ္စ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အပင်၌ဖြစ်သောစပါးကိုယူ။]

[ဤသို့ အာမသနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကေသောသဏ္ဌနဒုက္ကဋ်၊ ကေတောဘောဇန ဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍- သတိတ္ထော၊ ပ။ ပိစ။ ။ ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၄။ သသိတ္ထောဒကတေလေဟိ၊ ဖဏဟတ္ထဖဏေ ဟိ ဝါ။
ကေသမောသဏ္ဌနေကသ္မိံ၊ ဘာဇနေ ဘုဉ္ဇနေ ပိ စ။ ။

၂၄။ သသိတ္ထောဒကတေလဟိ၊ ဘယောင်းနှင့်ရောသောဆီ၊ ရေနွံ
ရောသောဆီရှိကုန်သော။ ဖဏဟတ္ထဖဏေဟိဝါ၊ ဦးဖြိုး၊ လက်ဖြိုး တို့ဖြင့်၎င်း။
ကေသမောသဏ္ဌနေဝါ၊ ဆံကိုဖြိုးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ကေသ္မိ၊ တခုတည်းသော။
ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ဘောဇနေပိစ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက် တကွစားခြင်းကြောင့်
၎င်း။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ ကေတောဘောဇန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကေတောသယန ဒုက္ကဋ်၊ ပမာ
ဏာဓိကဒန္တကဋ္ဌခါဒနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍- ကေတ္တရပါဝုရဏာ။ ပ။
တော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၅။ ကေတ္တရ ပါဝုရဏာ၊ သယေယျံ ဒွေကမ္မဉ္စကေ။
ဒန္တကဋ္ဌ ခါဒေယျ၊ အဓိကုနံ ပမာဏတော။ ။

၂၅။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတ္တရပါဝုရဏာ၊
တထည်တည်းခင်းကုန်လျက်၊ တထည်တည်းရုံကုန်လျက်။ ကေမ္မဉ္စကေ၊ တခု
တည်းသောညောင်စောင်း၌။ သယေယျံ၊ အိပ်ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
တို့အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပမာဏတော၊
အတိုင်းအရှည်ထက်။ အဓိကုနံ၊ လွန်ယုတ်သော။ ဒန္တကဋ္ဌ၊ ဒန်ပူကိုလည်း။
ခါဒေယျ၊ စားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌင်္ဂလပရမံ ဒန္တကဋ္ဌ-ဟု ဘုရားသခင်ဟောတော်
မူသောကြောင့် မဇ္ဈိမပုရိသ၏ လက်ရှစ်သစ်သည် အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သော
ဒန်ပူမည်၏။ ထိုထက်လွန်သော ဒန်ပူသည် အတိုင်းအရှည်ထက် လွန်သော ဒန်ပူ
မည်၏။]

[ဤသို့ ပမာဏာဓိကဒန္တကဋ္ဌခါဒန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ နစ္စာဒိဒဿနဒုက္ကဋ်ကို ပြ
တော်မူလို၍-ယောဇေတိ။ ပ။ ဒုက္ကဋ်။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂၆။ ယောဇေတိ ဝါ ယောဇာပေတိ၊ နစ္စံ ဂီတဉ္စ ဝါဒိတံ။
ဒဿနံ သဝနံ တေသံ၊ ကရေန္တဿ စ ဒုက္ကဋ်။ ။

၂၆။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ နစ္စဂီတဉ္စ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်းကို၎င်း။ ဝါဒိတဉ္စ၊ တီး
မှုတ်ခြင်းကို၎င်း။ ယောဇေတိဝါ၊ မိမိမူလည်းယှဉ်အံ့။ ယောဇာပေတိဝါ၊
သူတပါးကိုမူလည်းယှဉ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊
၏။ တေသံ၊ ထိုကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ ကြည့်ခြင်းကို၎င်း။
သဝနဉ္စ၊ နာခြင်းကို၎င်း။ ကရေန္တဿစ၊ ပြုသောရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋ်၊
သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ နစ္စာဒိဒဿနဒုက္ခဋ္ဌာန်ကိုပြပြီး၍ ဝစ္စာဒိဆဉ္စန ဒုက္ခဋ္ဌာန်ကို ပြတော်မူလို၍-
ဝိဟာဒိ။ပ။ဇော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၇။ ဝိဟာဒိ ရောပိမေ စာပိ၊ ဗဟိပါကာရ ကုဋကေ။
ဝစ္စာဒိဆဉ္စနာဒိမှိ၊ ဒိဃကေသာဒိ ဓာရဇော။ ။

၂၇။ ဝိဟာဒိရောပိမေစာပိ၊စပါးအစရှိသည်ကိုစိုက်ပျိုးရာအရပ်၌၎င်း။
ဗဟိပါကာရကုဋကေစ၊ တံတိုင်းနံရံတို့၏ အပ၌၎င်း။ ဝစ္စာဒိဆဉ္စနာဒိမှိစ၊
ကျင်ကြီးအစရှိသည်ကို မိမိစွန့်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒိဃ
ကေသာဒိဓာရဇောစ၊ ရှည်စွာသောဆံ အစရှိသည်ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်
၎င်း။ ဒုက္ခဋ္ဌာန်သည်။သိယာ၏။

[ဝိဟာဒိကို ဝိဟိအာဒိဟုပုဒ်ဖြတ်၊ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အုန်းပင်စိုက်ရာ အရပ်၊
ပဲခင်း၊ပြောင်းခင်း၊နှမ်းခင်းအစရှိသည်ကိုယူလေ၊ ထိုအရပ်၌ စပါးပင်အစရှိသည်
တည်စဉ်သာ ကျင်ကြီးအစရှိသည်ကို မစွန့်အပ်၊ စပါးပင်အစရှိသည် မရှိမူကား
စွန့်အပ်၏၊ ကျင်ကြီး၊ကျင်ငယ်ဖြင့် ပြင်းစွာနှိပ်စက်သော ရဟန်းအားကား မြေ
အလပ်ကိုမရသည်ရှိသော် စပါးပင်၊ပဲပင်ရှိရာ အရပ်၌လည်းစွန့်အပ်၏၊ထို့ကြောင့်
အဋ္ဌကထာ၌-

အဟရိတဋ္ဌာနံ ဩလောကေန္တဿ သဟဿ နိက္ခမတိ၊ ဂိလာနဋ္ဌာနေ
ဌိတော ဟောတိ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ဟိုက်နံရံ၏ အပ၌လည်း လူတို့မပြတ်သွားလာရာ၌သာ မစွန့်အပ်၊ လူတို့မ
သွားရာ၌ကား ကြည့်ရှုမျှော်တင်း၍ စွန့်အပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌- မုတ္တံ
ဆဉ္စေယျ ဒုက္ခဋ္ဌာန်၊ ဗဟိပါကာရကုဋာနံ၊ ဝဋ္ဌဉ္စေ နာဝလောကိယ၊ဟုဆိုသတည်း။

ဝစ္စာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ကျင်ငယ်၊နှပ်၊တံတွေး၊ စားဖတ်၊အရိုးစသည်တို့ကို
ယူလေ၊ ဆဉ္စနာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်သူတပါးကိုစွန့်စေခြင်းကိုယူလေ၊ ကေသာဒိ၌
အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်ရှည်သောလက်သည်း၊နှာခေါင်းမွေးတို့ကိုယူလေ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုမာသိကံဝါ ဒွင်္ဂလံဝါ ကေသေ ဓာရေတုံ-ဟူ၍
ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ကာလအားဖြင့် ၂-လဆံကိုမရိတ်ဘဲထားအပ်
၏၊ ပမာဏအားဖြင့်ကား လက် ၂-သစ်ထားအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆံရှည်
လွယ်၍ ၂-လမတိုင်မီ လက် ၂-သစ်သာရှိသော်လည်း ၂-လ အတွင်း၌ပင်
ရိတ်အပ်၏၊ လက် ၂-သစ်ကိုမလွန်စေအပ်၊ ဆံရှည်ခဲသောကြောင့် ၂-လတိုင်၍
လည်းလက် ၂-သစ်မရှိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း ၂-လကို မလွန်စေအပ်၊ ရိတ်အပ်၏
ဟု မှတ်လေ။]

[ဤသို့ ဒီဃကေသာဒီဇာရဏဒုက္ခံကိုပြပြီး၍ နခမဋ္ဌကရဏဒုက္ခံ၊ သမ္မာ
ဓလောမဟာရဏဒုက္ခံ၊ ပရိကမ္မကတဘူမိအက္ကမန ဒုက္ခံတို့ကို ပြတော်မူလို၍-
နခ။ပ။ နော။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂၀။ နခမဋ္ဌ ကရာဒိမ္ပိ၊ သမ္မာဓေ လောမဟာရဏေ။
ပရိကမ္မကတံ ဘူမိံ၊ အက္ကမေ သဥပါဟနော။ ။

၂၀။ နခမဋ္ဌကရာဒိမ္ပိစ၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းအစရှိသည်တို့ကို အပြေ
အပြစ်ပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ လောမဟာ
ရဏေစ၊ အမွေးကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ခဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဥပါဟနော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေ
အပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ အက္ကမေ၊ နင်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊
အား။ ဒုက္ခဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[နခမဋ္ဌကရာဒိမ္ပိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်နှုတ်ခမ်းကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်း၊ ရင်မွေးကို
အပြေအပြစ်ပြုခြင်းတို့ကိုယူလေ။ ။န ဘိက္ခဝေ ဝိသမဋ္ဌံ ကာရာပေတဗ္ဗံ-ဟု
ဟောတော်မူသောကြောင့် နခမဋ္ဌ၌ နခသဒ္ဓါဖြင့်ခြေသည်းကိုလည်း ယူအပ်၏။
လက်သည်းကိုသာမယူအပ်၊ ရှေးဒီဃနခ၌ကား လက်သည်း ကိုသာ ယူအပ်၏။
အပြေအပြစ်ပြု၏ဟူသည်ကား ဒန်းရွက်ဖြင့်နီအောင်ဆိုးခြင်း၊ ကွမ်းသွေးဖြင့်ဆိုးခြင်း
တို့တည်း။

သမ္မာဓေ၏အရကို အင်္ဂါဇာတ်ကိုသာမယူအပ်၊ ဥပကစ္ဆကာဒိနိပိ ဧတ္ထ သမ္မာ
ဓောနာမ-ဟု ဆိုသောကြောင့် လက်ကတီးကြား အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ယူအပ်
၏။ ထို့ကြောင့် လက်ကတီးကြားအမွေးတို့ကိုလည်း မနှုတ်အပ်ဟု မှတ်အပ်၏။
အပြေအပြစ်ပြုသောမြေဟူသည်ကား အင်္ဂတေ၊ သစ်စေး၊ သင်္ဘောမြေနီတို့ဖြင့်
ကောင်းမွန်စွာပြုသောမြေတည်း။]

[ဤသို့ ပရိကမ္မကတဘူမိအက္ကမနဒုက္ခံကိုပြပြီး၍ အဓောတအလ္လပါဒအက္က
မနဒုက္ခံ၊ ပရိကမ္မကတဘိတ္တိအာမသနဒုက္ခံတို့ကိုပြတော်မူလို၍-အဓောတ။ပ။
ဒုက္ခဋံ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂၉။ အဓောတ အလ္လပါဒေဟိ၊ သံဃိကံ မဉ္ဇ ပိဌကံ။
ပရိကမ္မကတံ ဘိတ္တိံ၊ အာမသန္တဿ ဒုက္ခဋံ။ ။

၂၉။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဓောတအလ္လပါဒေဟိ၊ မဆေးသောခြေ၊
စွတ်သောခြေတို့ဖြင့်။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဉ္ဇပိဌကံ၊ ညောင်စောင်း၊
အင်းပျဉ်ကို။ အက္ကမေ၊ နင်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ခဋံ၊ သည်။

သိယာ၊ ဧ။ ။ ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ အာမသန္တဿ၊ သုံးသပ်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။

[ဘိတ္တိံဟူသောစကားကို နိဒဿနနည်းအားဖြင့် ဆိုတော်မူသတည်း။ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောနံရံကိုသာ မသုံးသပ်အပ်သည်မဟုတ်၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော တံခါးမ၊ လေသာတံခါးတို့ကိုလည်းမသုံးသပ်အပ်။ ။ အာမသန္တဿ-ဟူသောစကားကိုလည်း နိဒဿနနည်းအားဖြင့်ဆိုတော်မူသည်။ မသုံးသပ်အပ်သည်သာမဟုတ်သေး၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် အနီးမခံမှု၍ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော တိုင် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းမမှီအပ်၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-နကေဝလဉ္စ ဘိတ္တိံယေဝ၊ ခွါရဝါတပါနဗ္ဗိ အပဿယနဖလကမ္ပိ ပါသာဏတ္ထမ္ပမ္ပိ စိဝရေနဝါ ကေနစိဝါ အပ္ပဋိစ္စာဒေတွာ အပဿယိတံ န လဗ္ဘတိယေဝ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပရိကမ္မကတဘိတ္တိအာမသနဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ ပလ္လတ္ထဒုက္ကဋ်၊ စိဝရဒုပ္ပရိဘောဂ ဒုက္ကဋ်၊ အကာယဗန္ဓန ဂါမဂမန ဒုက္ကဋ်၊ အနာစမန ဒုက္ကဋ်၊ အကပ္ပိယသမာဒါနဒုက္ကဋ်၊ သဘာဂါပတ္တိဒေသနာရောစနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သင်္ဃာဋိယာ။ပ။စ။ ။ ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၃၀။ သင်္ဃာဋိယာပိ ပလ္လတ္ထေ၊ ဒုပ္ပရိဘုဉ္ဇေယျ စိဝရံ။
အကာယဗန္ဓနော ဂါမံ၊ ဝဇေ ကတွာန ဝစ္စကံ။ ။

၃၁။ နာစမေယျ၊ ဒကေ သန္တေ၊ သမာဒိယေ အကပ္ပိယေ။
ဒေသနာရောစနာဒိမ္ပိ၊ သဘာဂါပတ္တိယော ပိ စ။

၃၀-၃၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ဃာဋိယာ၊ ဒုက္ကဋ်သင်္ကန်းဖြင့်။ ပလ္လတ္ထေ၊ အာယောဂပတ်ဘွဲ့အံ။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒုပ္ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးဆောင်အံ။ အကာယဗန္ဓနော၊ ခါးပန်းမဘွဲ့မှု၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဝဇေ၊ သွားအံ။ ဝစ္စကံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကတွာန၊ ပြုပြီး၍။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ သန္တေ၊ ရှိလျက်။ နာစမေယျ၊ သန့်သက်ရေမဆေးအံ။ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သောအရာ၌။ သမာဒိယေ၊ သူတပါးကိုဆောက်တည်စေအံ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။ ။ သဘာဂါပတ္တိယော၊ သဘောတူသော အာပတ်တို့ကို။ ဒေသနာ ရောစနာဒိမ္ပိစ၊ ဒေသနာကြားခြင်းအစရှိသည်ကို ပြခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။ ။

[သင်္ဃာဋိယာဟူ၍ ဆိုသော်လည်း အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကိုပင် ယူအပ်၏။ ဒုက္ကဋ်ကိုသာ မယူအပ်၊ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌-သဗ္ဗာနိပိ စိဝရေနိ သင်္ဃာဋိတတ္တာ သင်္ဃာဋိတိ ဝုစ္စန္တိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

အခင်း မရှိသော မြေ၌ထိုင်ခြင်း၊ အဆူးရှိသော ကြမ်းတမ်းသော မြေ၌ ထိုင်ခြင်း၊ နေပူ၌ကာလရှည်စွာ ထားခြင်းသည် သင်္ကန်းကို မကောင်းသဖြင့် သုံး ဆောင်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့်ဦးကာ၌ ဒုပ္ပရိဘု၌နံနံမဘူမိယံဝါ ကဏ္ဍကာ- ဒီသုဝါ နိသီဒနံ-ဟူသော စကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော-အစရှိသည် ဖြင့်ကြားခြင်းသည် ဒေသနာမည်၏။ ဤသို့မဆိုမူ၍ ငါသည်ဤမည်သော အာပတ်သို့ ရောက်ချေသည်ဟု ရှက်စနိုး၍ တိုးတိုးသာ အခြားမဲ့၌နေသောရဟန်းအား ဆိုခြင်း သည်အာရောစန မည်၏။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သဘာဝအာပတ်ကို ခံခြင်းကိုယူလေ။]

[ဤသို့ သဘာဝအာပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်းကြောင့် သင့်သောဒုက္ခကို ပြပြီး၍ နဝသနဒုက္ခံ၊ ပဋိဿဝရိသံဝါဒနဒုက္ခံ၊ ဝဿန္တေဒနဒုက္ခံတို့ကို ပြတော်မူလို၍-နဝသေ။ပ။ကိစ္စတော။ ။ဟူသောဝါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၂။ န ဝသေ ဝဿံ ဝိသံဝါဒေ၊ သုဒ္ဓစိတ္တော ပဋိဿဝံ။
ဝဿံ ဝသိတွာ ဂမနေ၊ အနနညာတကိစ္စတော။ ။

၃၂။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဝဿံ၊ဝါကို။ နဝသေ၊မဆိုအံ။တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ။သုဒ္ဓစိတ္တော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ပဋိဿဝံ၊ဝန်ခံပြီးသည်ကို။ဝိသံဝါဒေ၊ချွတ်ယွင်းစေခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊သည်။သိယာ၊၏။ ။ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝသိတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ အနနညာတ- ကိစ္စတော၊ဘုရားသခင်သည် ခွင့်မပြုအပ်သောကိစ္စဖြင့်။ ဂမနေ၊ အရပ်တပါး သို့သွားခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဝါသို့ မကပ်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌံသင့်၏ ဟူသောစကားကို တစုံတခု သောအန္တရာယ်မရှိဘဲလျက် ပုရိမဝါသို့၎င်း၊ ပစ္ဆိမဝါသို့၎င်း မကပ်သောရဟန်း ကိုရည်၍ ဆိုတော်မူသည်။ တစုံတခုသောအန္တရာယ်ကြောင့် ပုရိမဝါသို့မကပ် သောရဟန်းသည် ပစ္ဆိမဝါသို့ ကပ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကေနစိ အန္တရာယေန ပုရိမိကံ အနုပဂတေန ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ-ဟု ဆိုတော်မူသ တည်း။

အရှင်ဘုရား……အကျွန်ုပ်ကျောင်း၌ ဝါဆိုတော်မူပါ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို ခံတော်မူပါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့ဘိတ်သော စကားကို၎င်း၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည် ဤကျောင်း၌ဝါဆိုကြကုန်အံ့၊ ဤကျမ်း ကိုအတူသင်ကြကုန်အံ့၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ရဟန်းချင်းချင်း ကတိကဝတ်ပြုသော စကားကို၎င်း ဝန်ခံပြီးမှချွတ်ယွင်းစေခြင်းသည် ပဋိဿဝရိသံဝါဒနမည်၏။

သုဒ္ဓစိတ္တော ဟူသည်ကား-စင်စစ်ပင် ဒါယကာတို့ဘိတ်တိုင်း ကတိကဝတ်ပြု တိုင်းပင်ဝါဆိုခြင်း၊ ကျမ်းသင်ခြင်းအစရှိသော အမှုကိုပြုလိုသောစိတ်တည်း။ ထိုသို့ ဝါဆိုအံ့၊ ကျမ်းဂန်အတူသင်အံ့ဟု စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် ဝန်ခံခြင်းကို ထိုသို့ဝန်ခံ

တိုင်းမပြုနိုင်သော် ထိုဒါယကာ၊ ထိုရဟန်းအား မကြားမူ၍ ချွတ်ယွင်းစေသော် ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏။ ရှေးဝန်ခံသော ကာလကပင် မုသားဆိုလိုသောစိတ်ရှိမှုကား ပါစိတ်သင့်၏။ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့၏ ကိစ္စဖြင့်၎င်း၊ အမိ-အဘတို့ကိစ္စ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူ၏ ကိစ္စဖြင့်၎င်း၊ အလှူပေးပါမည်၊ တရားနာပါမည်၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို ဘူးမြင်ပါမည်၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်ကိုညွှန်၍ ဒါယကာတို့ ပင့်ခေါ်သောကိစ္စဖြင့်၎င်း၊ သတ္တဝါဟာကရဏီယပြု၍ သွားသောရဟန်းသည် ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ကိစ္စဖြင့်သွားသည်မည်၏။ ထိုမှ တပါးသော ကိစ္စဖြင့် သွားသောရဟန်းအားကား ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏။ အကျယ်ကို သိလိုမှုကား သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာကိုကြည့်လေ။]

[ဤသို့ ဝဿန္တေဒနဒုက္ခဋ္ဌကိုပြုပြီး၍ ရုက္ခရူပဒုက္ခဋ္ဌ၊ အပရိဿာဝနဝမနဒုက္ခဋ္ဌ၊ အဒ္ဓါနဒုက္ခဋ္ဌတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဝိနာ။ပ။နဒေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၃။ ဝိနာ ပဒံ တရုဿုဒ္ဓံ၊ ပေါရိသမ္ဘာဘိရူဟဏေ။

အပရိဿာဝနောဒ္ဓါနံ၊ ဝဇေ တံ ယာစိတော န ဒေ။ ။

၃၃။ အာပဒံ၊ သားရဲကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ပေါရိသမ္ဘာ၊ တသူမှ။ [တသူထက်လည်းဟူ။] ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ [တနည်းကား။] ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ တရုဿ၊ သစ်ပင်ကို။ အဘိရူဟဏေ၊ တက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အပရိဿာဝနော၊ ရေစစ်မဆောင်မူ၍။ အဒ္ဓါနံ၊ ယူဇနာခွဲသောအရပ်သို့။ ဝဇေ၊ သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။ ။တံ၊ ထိုရေစစ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သောရဟန်းသည်။ နဒေ၊ မပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အားလည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။

[ဝိနာပဒံကို ဝိနာ အာပဒံဟုပုဒ်ဖြတ်၊ ဝိနာပဒံဟုဆိုအပ်သောကြောင့် သားရဲဘေးရန်ရှိမှုကား အလိုရှိတိုင်းတက်အပ်၏။ အဒ္ဓါနံ၏အရကို နည်းစွာသော အပိုင်းအခြားဖြင့် ယူဇနာခွဲသော ခရီးကိုယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဦးကာ၌ အဒ္ဓါနန္တိ ပနေတ္ထ ဟေဋ္ဌိမန္တေန အမုယောဇနံ အမိပ္ပေတံ-ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

တံ ယာစိတော နဒေ-ဟူသောစတုတ္ထပါဒ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရေစစ်ဓမ္မကရိုဏ်ကိုမေ့လျော့၍သွားသော ရဟန်းသည်သောက်လို၍ တယောက်သောရဟန်းအား တောင်းလေသော် ရေစစ်ရှိပါလျက် ထိုရဟန်း၏ပျက်စီးခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍မပေးအံ့၊ မပေးသောရဟန်းအားလည်း ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏။ ဟုလိုသော်။]

[ဤသို့ အဒ္ဓါနဒုက္ခဋ္ဌကိုပြုပြီး၍ အတ္တဃာတနဒုက္ခဋ္ဌ၊ ဣတ္ထိရူပါဒိကရဏဒုက္ခဋ္ဌတို့ကိုပြတော်မူလို၍-အတ္တနော။ ပ။ ကရေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၄။ အတ္တနော ဃာတနေ ဣတ္ထိ၊ ရူပါဒိံ ကာရယေဿ ဝါ။

ဟိတွာ မာဇာဒိကံ စိတ္တံ၊ ဇာတကာဒိံ သယံကရေ။ ။

၃၄။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယာတနေ၊ သတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတ္ထိရူပါဒိ၊ မိန်းမရုပ်အစရှိသည်ကို။ ကရေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရယေယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ မာလာဒိကံ၊ ခြူးပန်းအစရှိသည်ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်၍။ ဇာတကာဒိ၊ အသဒိသဇာတ်ရုပ်အစရှိသည်ကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ ကရေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြု၍ မိမိကိုယ်ကို သေအောင်ပြုခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိသတ်သည်မည်၏။ ဣတ္ထိရူပါဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ယောကျ်ားရုပ်၊ တိရစ္ဆာန်ရုပ်တို့ကိုယူလေ။ ကာရယေယျဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါသည် ကြိယာသမုစ္စယ အနက်ရှိခြင်းကြောင့် ကရေယျ-ဟူသော သုဒ္ဓကြိယာကို ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဆည်းသတည်း။ မိန်းမရုပ်၊ ယောကျ်ားရုပ်ကိုသာ မပြုအပ်သည်မဟုတ်။ အယုတ်သဖြင့် တိရုပ်ကိုသော်လည်း မိမိလည်းမပြုအပ်။ ပြုလော့ဟူ၍လည်းမဆိုအပ်။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

န ကေဝလံ ဣတ္ထိပုရိသရူပမေဝ တိရစ္ဆာန်ဂတရူပမ္ပိ၊ အန္တမဒသာ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒ-ရူပမ္ပိ ဘိက္ခုနော သယံ ကာတုံဝါ ကရောဟိတိ ဝတ္ထုဝါ န ဝဇ္ဇတိ၊ ဥပါသကဒ္ဓါရပါလံ ကရောဟိတိဝိ ဝတ္ထု န လဘတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

မာလာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ခြူးနွယ်၊ ခွေးသွား၊ စေတီရုပ်အစရှိသည်တို့ကို ယူလေ။ ဇာတကာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အသဒိသဒါနအရုပ်၊ ခပ်သိမ်းသောသူ အပေါင်းတို့ သံဝေဂရစေခြင်းငှါပြုအပ်သော ငရဲသူရုပ်အစရှိသည်တို့ကို ယူလေ။ သယံကရေ ဒုက္ကဋ်-ဟုဆိုသောကြောင့် ဇာတ်ရုပ်အစရှိသည်ကိုကား သူတပါးကိုသာပြုစေအပ်၏။ မိမိမပြုအပ်။ ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ် အစရှိသည်တို့ကိုကား မိမိပင်ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

ဇာတကပ္ပကရဏ အသဒိသဒါနာဒိနိ ပန ပသာဒနိယာနိ နိဗ္ဗိဒါ ပဋိသံယုတ္တာ နိဝါ ဝတ္ထုနိ ပရေဟိ ကာရာပေတုံ လဗ္ဘတိ၊ မာလာကမ္မာဒိနိ သယံပိ ကာတုံ လဗ္ဘတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ဣတ္ထိရူပါဒိ ကရဏဒုက္ကဋ်ကိုပြုတော်မူပြီး၍ ဘုဉ္ဇန္တဥဋ္ဌာပနဒုက္ကဋ်၊ ဩကာသာဒါန ဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြုတော်မူလို၍-ဘုဉ္ဇန္တပဒုက္ကဋ်။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၅။ ဘုဉ္ဇန္တ မုဋ္ဌပေန္တဿ၊ သာလာဒိသု နိသီဒတော။

ဝုဗ္ဗာနံ ပန ဩကာသံ၊ အဒတွာ ဝါပိ ဒုက္ကဋ်။ ။

၃၅။ သာလာဒိသု၊ ဆွမ်းစားစရပ်အစရှိသည်တို့၌။ ဘုဉ္ဇန္တ၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်းကို။ ဥဋ္ဌပေန္တဿဝါ၊ ထစေသောရဟန်းအား၎င်း။ ဝုဗ္ဗာနံ၊

သီတင်းကြီးတို့အား။ ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ သာ
လာဒီသု၊ တို့၌။ နိသီဒတောဝါပိ၊ နေသောရဟန်းအား၎င်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ ဩကာသာဒါနဒုက္ကဋ္ဌကိုပြပြီး၍ ယာနာဘိရူဟနဒုက္ကဋ္ဌ၊ ဒဝါကရဏ
ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ပရိသောပလောဘနဒုက္ကဋ္ဌတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ယာနာဒီ။ ပ။ နေ။ ။ဟု
သော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၆။ ယာနာဒီမဘိရူဟေယျ၊ ကလ္လကော ရတနတ္ထယံ။
အာရဗ္ဘ ဝဒေ ဒဝါည၊ ပရိသာယ ပလောဘနေ။ ။

၃၆။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ကလ္လကော၊ မနာ၊ မဖျားမူ၍။ ယာနာဒီ၊
ယာဉ်အစရှိသည်ကို။ အဘိရူဟေယျ၊ စီးအံ့။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါး
အပေါင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒဝါ-ဒဝါယ၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ ဝဒေ၊
ဆိုအံ့။ တဿဘိက္ခုနေ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။အညပရိသာယ၊
သူတပါးတို့၏ပရိသတ်ကို။ ဥပလောဘနေ၊ ဖြားယောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ယာနာဒီ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သံလျင်းစီးခြင်း၊ ထမ်းစင်စီးခြင်း တို့ကိုယူလေ၊
ကလ္လကောဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ဖျား၊ နာမူကား ယာဉ်ကိုစီးအပ်၏ ဟူသော
အနက်သည်ပြီး၏။ နာသောရဟန်းဟူသည်လည်း ယာဉ်နှင့်ကင်း၍ မသွားနိုင်
အောင် နာသောရဟန်းကိုသာ လိုအပ်၏။ နာကာမတ္တံကိုမလိုအပ်၊ ထို့ကြောင့်
ဋီကာ၌-

ယော ပန န သက္ကောတိ ဝိနာ ယာနေန ဂန္တု၊ ဧဝရူပေါ သော အကလ္လ-
ကော နာမ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

နာသောရဟန်းအား ယာဉ်ကိုစီးခြင်းငှါအပ်၏ ဟူသည်လည်း- အနုဇာနာမိ
ဘိက္ခဝေ ပရိသယုတ္တံ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် အဖို
ကသောယာဉ်သာအပ်သည်။ အမကသောယာဉ်ကား မအပ်ဟု မှတ်အပ်၏။
ဘုရားဆင်းတုကို ရည်၍ကျောက်ရုပ် တကား၊ သစ်သားရုပ် တကား၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့် ရယ်မြူးလို၍ ဆိုခြင်းသည် ဘုရားကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့စကား ဆိုသည်
မည်၏။ တရားစကားကိုပြောသော် နွားတရားစကားလော၊ ခွေးတရားစကား
လောဟု ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် တရားတော်ကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့စကားဆို
သည်မည်၏။ သံဃာတော်ကိုရည်၍ ပြောဟောသော် နွားအပေါင်းလော၊ သမင်
အပေါင်းလော၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် သံဃာတော်ကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့
စကားဆိုသည်မည်၏။ ဤသို့ရတနာသုံးပါးကိုရည်၍ ရယ်မြူးလိုသဖြင့် ဆိုသော
ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌံသင့်၏။

သင်တို့အား ငါသိပ်ပေးမည်၊ သင်္ကန်းပေးမည်၊ ငါ့အထံ၌နေလှည့်တော့ဟု မိမိအလုပ်အကျွေးဖြစ်စေခြင်းငှါ မဖြားယောင်းအပ်၊ သင်သည်ဒုဿီလကို မှီ၍နေ သဖြင့် မစင်ဖြင့် သင့်ကိုယ်ကိုလိမ်းကျံသကဲ့သို့သာဖြစ်၏ဟုအပြစ်ကိုဆိုခြင်းငှါကား အပ်၏၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားကိုကြား၍ မိမိအလိုလိုပင်ကြောက်ထိတ်လန့်၍ အရှင် ဘုရားတို့ကိုမှီ၍ နေပါရစေဟုတောင်းပန်မှုကား နေစေအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တ ပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌—

အာဒီနဝံ ပန ဝတ္ထု ဝဋ္ဋတိ၊ တယာ နှာယိတုံ အာဂတေန ဂူထမက္ခနံဝိ-
ယာဂတံ ဒုဿီလံ နိဿာယ ဝိဟရန္တေနာတိ။ သစေ သောသယမေဝ ဇာနိတွာ
ဥပဇ္ဈာယံဝါ နိဿယံဝါ ယာစတိ၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပရိသောပလောဘန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကာယာဒိဝိဝရဏဒုက္ကဋ်၊ ပလိ-
တဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်၊ လောကာယတဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ကာယာဒိ°
။ပ။ဝါ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၇။ ကာယာဒိ° ဝိဝရိတွာန၊ ဘိက္ခုနီနဉ္စ ဒဿယေ။

ဝါစေ လောကာယတံ ပလိတံ၊ ဂဏှေယျ ဂဏှာပေယျ ဝါ။ ။

၃၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယာဒိ°၊ ကိုယ်အစရှိသည်ကို။ ဝိဝရိတွာန၊
တွင်၍။ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ရဟန်းမိန်းမဘို့အားလည်း။ ဒဿယေ၊ ပြအံ့။ လောကာ-
ယတံဝါ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျမ်းကိုမူလည်း။ ဝါစေ၊ သင်အံ့။ ပလိတံဝါ၊ ဆံဖြူကိုမူလည်း။
ဂဏှေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းယူအံ့။ [မိမိမူလည်းနုတ်အံ့လည်းဟူ။] ဂဏှာပေ-
ယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းယူစေအံ့။ [သူတပါးကိုမူလည်း နုတ်စေအံ့လည်း
ဟူ။] တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ်၊ သည်။ သိယာ၊ ။

[ကာယာဒိ°၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပေါင်၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်း အစရှိသော အင်္ဂါ
ကိုယူလေ၊ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၌ စသဒ္ဓါဖြင့် လူမိန်းမ၊ လူယောက်ျား အစရှိသည်တို့ကို
ဆည်းသတည်း၊ အချို့သောစာ၌ စသဒ္ဓါမရှိ၊ ဘိက္ခုနီနံ ဒဿယေဝါ-တွင်၍
သာ တပါဒဖြတ်၍-ခလောကာယတံ ပလိတံ-ဟု တပါဒဖြတ်၍ရှိသည်၊ ထိုသို့
ရှိခြင်းသည် တပုဒ်တည်း၌ တလုံးကိုရှေ့ပါဒသို့၊ တလုံးကိုနောက်ပါဒသို့ သွင်း၍
ဂါထာကို မခွဲသင့်သောကြောင့်မသင့်၊ ပုဗ္ဗာပရနောဝဏ္ဏ၊ ပဒမဇ္ဈေပိကတ္ထစိ-
ဟူ၍ သုဗောဓာလင်္ကာရ၌ ဆိုသောကြောင့် ရှေ့နောက်များသော အက္ခရာရှိမှု
ကား-ပုဒ်၏အလယ်၌လည်း ပုဒ်ဖြတ်သင့်၏။]

[ဤသို့ ပလိတဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ပေဋ္ဌာဘုဉ္စဒုက္ကဋ်၊ ဒွါရဝိဝရဏဒုက္ကဋ်၊
ပတ္တဉ္စပနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ယတ္ထကတ္ထစိ။ပ။ကေ။ ။ဟူသော ဂါထာ
နှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၃၈။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ ပေဋ္ဌာယံ၊ ဘုဉ္စတော ပတ္တဟတ္ထကော။

ဝါတပါန ကဝါဠိဝါ၊ ပဏာမေ သောဒကမ္ပိ စ။ ။

၃၉။ ဥဏှေယျ ပဋိသာမေယျ၊ အတိဥဏှေယျ ဝေါဒကံ။
ဌပေယျ ဘူမိယံ ပတ္တံ၊ အင်္ဂေ ဝါ မဇ္ဇဝိဌကေ။ ။

၃၈-၃၉။ ယတ္ထကတ္တစိ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ပေဋာယံ၊ ပခြုံငုံ၍။ ဘုဇ္ဇတော၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ပတ္တဟတ္ထဒကာ၊ သပိတ်လက်၌ရှိလျက်။ ဝါတပါနကဝါဋံဝါ၊ လေသာ တံခါးရွက်ကိုမူလည်း။ ပဏာမေ၊ တွန်းအံ့။ [ဘွင့်အံ့လည်းဟူ။] သောဒကမ္ပိစ၊ ရေရှိသောသပိတ်ကိုမူလည်း။ ဥဏှေယျဝါ၊ နေပူ၌မူလည်းလှန်းအံ့။ ပဋိသာမေယျဝါ၊ သိုမှီးမူလည်းသိုမှီးအံ့။ ဝေါဒကမ္ပိစ၊ ရေမရှိသောသပိတ်ကိုမူလည်း။ အတိဥဏှေယျဝါ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေပူ၌ထားအံ့။ ပတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းခံသော သပိတ်ကိုမူလည်း။ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌၎င်း။ အင်္ဂေဝါ၊ ရင်ခွင်၌၎င်း။ မဇ္ဇဝိဌကေဝါ၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌၎င်း။ ဌပေယျ၊ ထားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ပတ္တဟတ္ထကော-ဟူသော စကားကို နိဒဿန နည်းအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ လက်၌သပိတ်ရှိသော်သာ တံခါးရွက်ကိုမဘွင့်အပ်သည်မဟုတ်၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါး သော ကိုယ်အစိတ်၌လည်း သပိတ်ရှိသည်ရှိသော် တံခါးရွက်ကိုမဘွင့်အပ်၊ ပခုံး၌ သပိတ်ကိုလွယ်၍မူကား အလိုရှိတိုင်းဘွင့်ခြင်းငှါအပ်၏။ ထို့ကြောင့် သမန္တ ပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

ယတ္ထကတ္တစိ သရီရာဝယဝေ ပတ္တသ္မိံ သဘိ ကဝါဋံ အပါပုရိတံ န လဘဘိ၊ အံသကူဇေ ပန ပတ္တိလဂ္ဂေတွာ ယထာသုခံ အပါပုရိတံ လဘဘိ၊ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

သောဒကမ္ပိစ ဥဏှေယျ ပဋိသာမေယျ-ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ရေကိုမသွန်မူ၍ ရေနှင့်တကွသပိတ်ကို နေပူ၌လည်းမလှန်းအပ်၊ သိုမှီး၍လည်းမထားအပ်၊ ရေကို သွန်၍မူကား နေပူ၌အတန်ငယ်ထားအပ်၏။ အတိဥဏှေယျ ဝေါဒကံ-ဟုဆို သောကြောင့် ရေမရှိသောသပိတ်ကိုလည်း အလွန်ကြာမြင့်စွာနေပူ၌ မထားအပ်၊ ခြောက်ရုံအတန်ငယ်သာ ထားအပ်၏။ မြေ၌သပိတ်ကို မထားအပ်ဟူသည်လည်း ကြမ်းတမ်းသော မြေ၌သာမထား အပ်၊ အကြင်မြေ၌ထားသည်ရှိသော် သပိတ်၏ အဆင်းသည် မပျက်၊ ထိုသို့သဘောရှိသောမြေ၌၎င်း၊ သက်သက်သော သဲ၌၎င်း ထားခြင်းငှါအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌-

ဘူမိယန္တိ ခရာယ ဘူမိယာ။ ယတ္ထပန ဌပိတဿ ပတ္တဿ ဝဏ္ဏော န ဒုဿတိ၊ ဧဝရူပါယ မတ္တိကာယဝါ ဝါလုကာယဝါ နိက္ကုဇိတွာ ဌပေတံ ဝနုတိ၊ ဟု ဆိုသတည်း။

ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်၌ မထားအပ် ဟူသည်လည်း အိပ်ရာဖြစ်သော
ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်၌သာ မထားအပ်၊ တပါးသောဘဏ္ဍာနှင့် ဘွဲ့၍မူကား
ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်၌လည်း ထားအပ်၏။ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကိုပင်
စင်ကဲ့သို့ပြု၍သပိတ်ကိုထားအပ်၏။ထို့ကြောင့်သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

အညေနဘဏ္ဍကေန သဒ္ဓိံ ဗန္ဓိတွာ ဌပေတုံဝဇ္ဇတိ၊ သစေ ပန မဇ္ဇိဝါ ပိဋ္ဌိဝါ
ဥက္ကိပိတွာ စိဝရဝံသာဒိသု အဇ္ဇကဆန္နေန ဌပိတံဟောတိ၊ တတ္ထ ဌပေတုံဝဇ္ဇတိ၊
ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ပတ္တဓာဝနဒုက္ခကိုပြပြီး၍ တပါးသော ပတ္တဓာဝနဒုက္ခ,ဟတ္ထဓာဝန
ဒုက္ခတို့ကို ပြတော်မူလို၍-မိမုန္တေ။ပ။ ဓောဝနေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်
သတည်း။]

၄၀။ မိမုန္တေ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊ ပါဒေ ဆတ္တေ ဌပေတိ ဝါ။
စလကာဒိံ ဌပေ ပတ္တံ၊ ပတ္တေ ဝါ ဟတ္ထဓောဝနေ။ ။

၄၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မိမုန္တေဝါ၊ အတွင်းအကျည်စွန်း၌၎င်း။
ပရိဘဏ္ဍန္တေဝါ၊ အပအကျည်စွန်း၌၎င်း။ ပါဒေဝါ၊ ခြေ၌၎င်း။ ဆတ္တေဝါ၊
ထီး၌၎င်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဌပေတိ၊ထားအံ့။စလကာဒိံဝါ၊ စားဖတ် အရိုး
အစရှိသည်ကိုလည်း။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဒုက္ကဋံ၊
သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ပတ္တေ၊ ၌။ ဟတ္ထဓောဝနေဝါ၊ လက်ကိုဆေးခြင်း
ကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[နံရံအကျည်စွန်း၌မထားအပ်ဟူသည်ကား-သပိတ်ကျသည်ရှိသော် ကွဲခဲ့လေ
ရာသော နံရံအကျည်စွန်း၌သာ မထားအပ်၊သပိတ်သည်ပြန်လှန်၍ ထိုနံရံ၌ပင်လျှင်
အကယ်၍တင်အံ့၊ ထိုသို့သောနံရံအစွန်း၌ကား ထားခြင်းငှါအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်
သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

သစေ ပန ပရိဝတ္တေတွာ တတ္ထေဝ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဧဝရူပါယ ဝိတ္ထိဏ္ဍာယ
မိနိယံ ဌပေတုံ ဝဇ္ဇတိ-ဟု ဆိုသတည်း။ ။စလကာဒိံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် လုပ်
ဆေးရေတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဟတ္ထဓာဝနဒုက္ခကိုပြပြီး၍ ပတ္တနိဟရဏဒုက္ခ, အကပ္ပိယပတ္တပရိ
ဘောဂဒုက္ခတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ပတ္တေန။ပ။ဒုက္ကဋံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်
သတည်း။]

၄၁။ ပတ္တေန နိဟရန္တဿ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကမ္ပိ စ။
အကပ္ပိယမ္ပိ ပတ္တံ ဝါ၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄၁။ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကမ္ပိစ၊ လုပ်ဆေးရေ,လက်ဆေးရေကိုလည်း။ ပတ္တေန၊
သပိတ်ဖြင့်။ နိဟရန္တဿ၊ ထုတ်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊

၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော။ ပတ္တံဝါ၊ သပိတ်ကိုမူ
လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။

[လက်ဆေးရေး၊ လုပ်ဆေးရေးအစရှိသော ရေတို့ကို သပိတ်၌ထည့်၍ ပြင်ပသို့
မထုတ်အပ်သည်ကိုရည်၍ ပတ္တေန နိဟရန္တဿ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကမ္ပိစ-ဟူသောနှစ်ပါဒ
ကိုဆိုတော်မူ သတည်း။ ။မအပ်သော သပိတ်ဟူသည်ကား-သစ် သားသပိတ်၊
နီးသပိတ်၊ ရွှေငွေ အစရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောသပိတ်၊ ကြေးနီ-
ကြေးဖြူဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်၊ နိမိတ်ဩဘာသပြု၍ရသောသပိတ်တို့တည်း။]

[ဤသို့ပတ္တပရိဘောဂဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ခိဝိတဇီဝါတိဝဒနဒုက္ကဋ်၊ သေခံယ
အနာဒရဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ဝဒေ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်
သတည်း။]

၄၂။ ဝဒေ ဇီဝါတိ ခိဝိတေ၊ န သိက္ခတိ အနာဒရော။

ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၊ သေခံယေ ဒုက္ကဋံ သိယာ။ ။

၄၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ခိဝိတေ၊ ချေသည်ရှိသော်။ ဇီဝါတိ၊ အသက်
ရှည်စေသတည်းဟု။ ဝဒေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၊ အာန်းညီစွာ
ဝတ်ခြင်းအစရှိသော။ သေခံယေ၊ သေခံယဝတ်၌။ အနာဒရော၊ ရိုသေခြင်း
မရှိသည်ဖြစ်၍။ နသိက္ခတိ၊ မသင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။

[ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်း၍ ရွာတွင်းသို့
ဝင်ခြင်း၊ နည်းသောအသံရှိသည်ဖြစ်၍ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း အစရှိသော သေခံယ
ဝတ်ကိုယူလေ။ ။ချေသည်ရှိသော် အသက်ရှည်စေသတည်းဟု ဆိုသောစကား
သည် ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်သောစကား ဖြစ်သောကြောင့် အာဏာ
ထားခြင်းငှါထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်-န ဘိက္ခဝေ ခိဝိတေ ဇီဝါတိ
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ယော ဝဒေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-ဟု ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ပညတ်
တော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ သေခံယဝတ္တအနာဒရ ဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ ဘဏ္ဍပဋိသာမန ပါစိတ်၊
ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ယော။ပ။ယောဝတိ။ ။ဟူသော ဥပဇာ
တိ အမည်ရှိသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၄၃။ ယော ဘဏ္ဍဂါရေ ပယုတောဝ ဘဏ္ဍကံ၊

မာတူန ပါစိတ္တိယ မဿ ဂေါပယေ။

ဒဝါယ ဟိနေန ပိ ဇာတိအာဒိနာ၊

ဝဒေယျ ဒုဗ္ဘာသိတမုတ္တမဗ္ဗိ ယောတိ။ ။

၄၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌။ ပယုတောဝ၊
 ယှဉ်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ မာတူနံ၊ အမိတို့၏။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂေါပယေ၊
 သိုမှီးအံ့။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ ယော
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒဝါယ၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောသူကို။ ဟိနေန၊
 ယုတ်သော။ ဇာတိအာဒိနာပိ၊ ဇာတ်အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ဝဒေယျ၊ အံ့။
 တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုပ္ပာသိတံ၊ ဒုပ္ပာသီအာပတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤဂါထာကား-ဣန္ဒဝံသာ၊ ဝံသဋ္ဌ၊ ဤနှစ်ပါးရောသော ဂါထာ ဖြစ်သော
 ကြောင့် ဥပဇာတိ ဂါထာမည်၏။ တဆယ့်နှစ်လုံး တပုဒ်မှန်အောင် ပုဒ်ထားလေ။
 ဘဏ္ဍာဂါရေဟု ရွတ်အပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ဘဏ္ဍာ၏အစိတ် အာ-ကို
 အ-ရဿပြု၍ ဘဏ္ဍဂါရေဟု ရွတ်အပ်၏။

မာတူနံ-ဟုရွတ်အပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ၎င်းနံ၌ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်
 ကိုချေ၍ မာတူနံ-ဟူ၍သာ ရွတ်အပ်သတည်း။ စာကိုယ်အချို့၌ ဘဏ္ဍာဂါရေ-
 ဟူ၍အာဒိဃနှင့် မာတူနံ-ဟူ၍လည်း နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်ပါ၌ရှိ၏မသင့်။ ဘဏ္ဍဂါရေဟု
 ၍၎င်း၊ မာတူနံဟူ၍၎င်း အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၍သာ သင့်သ
 တည်း။ အချို့သောစာတို့၌ မာတာပိတုပါစိတ္တိယမဿ-ဟုပါ၌ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိခြင်း
 သည်လည်းမသင့်။ မာတူနံပါစိတ္တိယမဿ-ဟုရှိသောပါ၌သာ သင့်သတည်း။]

[အဘယ့်ကြောင့် ဘဏ္ဍပဋိသာမနပါစိတ်ကို ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသ၌ မဆိုမူ၍
 ဒုက္ကဋ်ကို ဆိုရာဖြစ်သောဤအရာ၌ ဆိုလေသနည်းဟူမူကား ပါဠိတော်၌ ဘုရား
 ဟောတော်မူသော ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးသောပါစိတ်မှ အသီးဖြစ်သော ဘုရားအလို
 တော်ကို သိသောသင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့ ထားတော်မူအပ်သော ပါစိတ်ဖြစ်
 သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်ကိုဆိုရာ၌ ဆိုလေသတည်း။ ဇာတိအာဒိနာ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်
 အမည်၊ အနွယ်၊ အမှု၊ အတတ်၊ အနာ၊ အသွင်၊ ကိလေသာ၊ အာပတ်၊ ဤသို့
 အက္ခောသဝတ္ထုတို့ကိုယူလေ။]

ပကိဏ္ဏကနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၆-၀ ဣဒိကဏ္ဍနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပကိဏ္ဏကဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝတ္တဝိနိစ္ဆယကို ပြတော်မူ
 လို၍-ဥပဇ္ဈာပ။နာ။ ။ ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္တဉ္စ၊ ဂမိကာဂန္တု၊ ကမ္ပိ စ။
 သေနာသနာဒိဝတ္တဉ္စ၊ ကာတဗ္ဗံ ပိယသီလိနာ။ ။

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္တဉ္စ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့အား ပြုရာသောဝတ်ကို၎င်း။
 ဂမိကာဂန္တု၊ ကမ္ပိစ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းတို့သည် ပြုရာသောဝတ်၊ ညွှန်သည်

ရဟန်းတို့သည် ပြုရာသောဝတ်ကို၎င်း။ သေနာသနာဒိဝတ္တဉ္စ၊ ကျောင်းအစရှိသည်တို့၌ ပြုရာသောဝတ်ကို၎င်း။ ပိယသီလိနာ၊ သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။

[သေနာသနာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဘတ္တဂ္ဂဝတ်၊ ဇန္တာသရဝတ်၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိဝတ်၊ အန္တေဝါသိကဝတ်၊ သဒ္ဓိဗိဟာရိကဝတ်တို့ကိုယူလေ။ အကျယ်ကို သိလိုမှုကား ဝတ္တကုန္တကကို ကြည့်လေ။]

[ဤသို့ဝတ္တဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကို ပြတော်မူလို၍-ဟတ္ထ။ပ။ ဟော။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ဟတ္ထပါသေ ဌိတော ကိဉ္စိ၊ ဂဟိတဗ္ဗံ ဒဒေ တိဓာ။
ဂဟေတုကာမော ဂဏှေယျ၊ ဒ္ဓိဓာယံ သမ္ပဋိဂ္ဂဟော။ ။

၂။ ဟတ္ထပါသေ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဂဟိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သောဝတ္ထုကို။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်။ ဒဒေ၊ ပေးအံ့။ ဂဟေတုကာမော၊ ယူလိုသောသူသည်။ ဒ္ဓိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူအံ့။ အယံ၊ ဤသို့နှစ်ပါး အပြားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ သမ္ပဋိဂ္ဂဟော၊ အကပ်ခံခြင်းမည်၏။

[သုံးပါးအပြားဖြင့် ပေးခြင်းဟူသည်ကား-ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောယောက်မ-ဟင်းချိုအစရှိသည်ဖြင့်ပေးခြင်း၊ ဝါးနံရံ-သစ်နံရံ အစရှိသည်တို့ကို ကျော်၍ပစ်လိုက်သဖြင့်ပေးခြင်း၊ ဤသုံးပါးတည်း။ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ခံခြင်းဟူသည်ကား-ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်ခံခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောသဝိတ်ခွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ခံခြင်း၊ ဤနှစ်ပါးတည်း။]

[ဤသို့ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ အဓိဋ္ဌာနပစ္စုဒ္ဓါရဝိနိစ္ဆယကိုပြတော်မူလို၍-သဃံာဋ္ဌိ။ပ။တိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ သဃံာဋ္ဌိမုတ္တရာသင်္ဂံ၊ တထာ အန္တရဝါသကံ။
ဧတံ ဣမံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ တထာ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။ ။

၃။ သဃံာဋ္ဌိ၊ ဒုကုဋ်ကို၎င်း။ မုတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို၎င်း။ [အဓိဋ္ဌေယျ-ပစ္စုဒ္ဓရေယျ၌ ကံချည်းစပ်လေ။] ဣမံ၊ ဤဒုကုဋ်အစရှိသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏။ ဧတံ၊ ထိုဒုကုဋ်အစရှိသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ [တနည်းကား။] ဣမံ အဓိဋ္ဌာမိတိဝါ၊ ဣမံ အဓိဋ္ဌာမိဟူ၍၎င်း။ ဧတံ အဓိဋ္ဌာမိတိဝါ၊ ဧတံ အဓိဋ္ဌာမိဟူ၍၎င်း။ ဝတ္တာ၊ ၍။

အဓိဋ္ဌေယျု၏။တထာ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်သောအတူ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ
ဟူ၍။ဝတွာ၊၍။ ပစ္စုဒ္ဓရေယျု၊ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာ၏။

[ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ရှိသော သင်္ကန်းကို ဣမံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍
အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ ဟတ္ထပါသ်နှစ်တောင့်ထွာမှ အပ၌ရှိသော သင်္ကန်းကို ဧတံ
အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာ၌လည်း ဤနည်းအတူ ဆို၍
ပြုရာ၏။ ပစ္စုဒ္ဓိရံဟူသည်ကား အဓိဋ္ဌာန်ချသည် ဟုလိုသည်။]

[ဤသို့အမည်ဖြင့် သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာသော အဆုံး
အဖြတ်ကိုပြုပြီး၍ ပရိက္ခာရစောဠာဟူသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြု
ရာသော အဆုံးအဖြတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဣမံ။ပ။တိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို
မိန့်သတည်း။]

၄။ ဣမံ ဣမာနိ တောနိ၊ တေမ္ပိ စိဝရန္တိ ဝါ။
ပရိက္ခာရစောဠာနိတိ၊ တထာ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။ ။

၄။ ဣမံစိဝရံ၊ ကိ။ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ၊ ပရိက္ခာရစောဠဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊
အဓိဋ္ဌာန်တင်၏။ဣမာနိစိဝရာနိ၊တို့ကို။ ပရိက္ခာရစောဠာနိတိ၊၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊
၏။ဣတိဝါ၊ဤသို့၎င်း။ဧတံစိဝရံ၊ထိုသင်္ကန်းကို။ပရိက္ခာရစောဠန္တိ၊၍။အဓိဋ္ဌာမိ၊
၏။တောနိစိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပရိက္ခာရစောဠာနိတိ၊၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊၏။ ဣတိဝါ၊
၎င်း။ ဝတွာ၊၍။ အဓိဋ္ဌေယျု၏။ တထာ၊တူ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြု၏ဟူ၍။
ဝတွာ၊၍။ပစ္စုဒ္ဓရေယျု၊ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာ၏။

[ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ရှိသော တထည်သောသင်္ကန်းကိုရည်၍
ဣမံ-ဟုဆိုသတည်း။သင်္ကန်းအများကိုရည်၍ ဣမာနိ-ဟုဆိုသတည်း။ ဟတ္ထပါသ်မှ
အပ၌ရှိသော တထည်သောသင်္ကန်းကိုရည်၍ ဧတံ-ဟုဆိုသတည်း။ သင်္ကန်းအ
များကိုရည်၍ တောနိ-ဟုဆိုသတည်း။ ထိုဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ တထည်တည်းဖြစ်
အံ့၊ ဣမံ စိဝရံ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ သင်္ကန်း
အများဖြစ်အံ့၊ ဣမာနိ စိဝရာနိ ပရိက္ခာရစောဠာနိတိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်
တင်အပ်၏။ ဟတ္ထပါသ်အပ၌ တထည်တည်းဖြစ်အံ့၊ ဧတံ စိဝရံ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ
အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ အများဖြစ်အံ့၊ တောနိ စိဝရာနိ ပရိက္ခာ
ရစောဠာနိတိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ထို့အတူ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြု
အပ်၏။]

[ဤသို့ သင်္ကန်း၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြုပြီး၍
ယခုအခါ၌ သပိတ်၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၊ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြတော်
မူလို၍-ဧတံ။ပ။ဝိမိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဧတံ ဣမံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ပတ္တံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။
ဧဝံ ပစ္စုဒ္ဓရေ မိဋ္ဌေ၊ စိဝရာဒိ ယထာဝိမိ။ ။

၅။ ဣမံပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ဧ။ ဧတံပတ္တံ၊
 ထိုသပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ဧ။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်။ စိဝရာဒိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ ယထာဝရိမိ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်အားလျော်စွာ။ ပစ္စုဒ္ဓရေ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ်လည်းပြရာ၏။
 အဓိဋ္ဌေ၊ အဓိဋ္ဌာန်လည်းတင်ရာ၏။

[ဣမံ-ဧတံ-ဟု ဣမသဒ္ဓါကိုရှေးဆိုအပ်လျက် ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ဧတံ-ဣမံ-
 ဟုဧတသဒ္ဓါကို ရှေးဆိုလေသတည်း။ ဧဝံ မိဋ္ဌေ ပစ္စုဒ္ဓရေ-ဟု ပစ္စုဒ္ဓရေဟု
 သော ကြိယာကိုနောက်ဆိုအပ်လျက် ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့်၎င်း ရှေးဆိုလေသ
 တည်း။ နှစ်လုံးအစရှိသောသပိတ်အများကို အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သောကြောင့်
 ဣမာနိ-ဧတာနိ-ဟု ဗဟုဝစ်ကို သပိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ မဆိုလေသတည်း။
 ထိုဟတ္ထပါသ်၌ရှိသောသပိတ်ကို ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌ရှိ
 သောသပိတ်ကို ဧတံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။]

[ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြပြီး၍ သစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်၊
 အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သဇ္ဇရိတ္တံ။ပ။ကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို
 မိန့်သတည်း။]

၆။ သဇ္ဇရိတ္တံ ဝိနာ သေသာ၊ သစိတ္တာ ဂရုကန္တိမာ။

အတ္တိန္တံ ပရိဏာတံ ဟိတွာ၊ နိဿဂ္ဂိယ မစိတ္တကံ။ ။

၆။ သဇ္ဇရိတ္တံ၊ သဇ္ဇရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။
 ဂရုကာစ၊ သံဃာဒိသိသ်တို့သည်၎င်း။ အန္တိမာစ၊ ပါရာဇိက လေးပါးတို့
 သည်၎င်း။ သစိတ္တာ၊ သစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏။ အတ္တိန္တု၊ ပေးပြီးသော
 သင်္ကန်းကို မိမိဥစ္စာဟူသောအမှတ်ဖြင့် လှသောသိက္ခာပုဒ်ကို၎င်း။ ပရိဏာတဉ္စ၊
 သံဃာအား ညွတ်လေပြီးသောလတ်ကို မိမိသို့ညွတ်စေသော သိက္ခာပုဒ်ကို
 ၎င်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ [သေသံ၊ ထည့်ပါ။] သေသံ၊ ကြွင်းသော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

[ဂရုကန္တိမာ-ကို ဂရုကာ အန္တိမာ-ဟုပုဒ်ဖြတ်၊ စသဒ္ဓါကားကျေသတည်း။
 လွန်ကျူးလိုသော စိတ်ရှိ၍ လွန်ကျူးသော်သာ အာပတ်သင့်ကောင်းသောသိက္ခာ
 ပုဒ်သည် သစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ လွန်ကျူးလိုသောစိတ်မရှိသော်လည်း
 အာပတ်သင့်ကောင်းသော သိက္ခာပုဒ်သည် အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။]

[ဤသို့ နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌သစိတ္တက၊ အစိတ္တကအပြားကိုပြပြီး၍ ပါစိတ္တိ
 ယ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက၊ အစိတ္တက အပြားကို ပြတော်မူ လို၍-ပဒသော။ပ။
 ကာ။ ။ဟူသော နှစ်ဂါထာခွဲကို မိန့်သတည်း။]

၇။ ပဒသော ဓမ္မံ ဒုဝေ သေယျာ၊ ဣတ္ထိယာ ဓမ္မဒေသနာ။

ဒုဝေ သေနာသနာနိဝိ၊ သိဗ္ဗနံ စိဝရဿ ပိ။ ။

၈။ ပဝါရိတံ သုရာပါနံ၊ ပဉ္စသန္ဓိမိအာဒိကံ။
ဇောတိဥဇ္ဇာလနဉ္စေဝ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုမနာဒိကံ။
ဂါမပ္ပဝေသနန္တေတေ၊ ပါစိတ္တိသု အစိတ္တကာ။ ။

၇-၈။ ပါစိတ္တိသု၊ ပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ပဒသောဓမ္မဉ္စ၊ လူ၊ သာမဏေတို့နှင့်ပုဒ်ပြိုင်သင်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဒုဝေသေယျာ၊ နှစ်ပါးသောသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်တို့၎င်း။ ဣတ္ထိယာ၊ အား။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ ခြောက်ပုဒ်တို့ထက်အလွန် တရားဟောသော သိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သေနာသနာနိပ၊ သေနာသနသိက္ခာပုဒ်တို့၎င်း။ စိဝရဿ၊ အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမသင်္ကန်းကို။ သိပ္ပနမ္ပိ၊ ချုပ်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ပဝါရိတဉ္စ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကိုအတိရိတ်မပြုမူ၍ စားသော သိက္ခာပုဒ်၎င်း။ သုရာပါနဉ္စ၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ပဉ္စသန္ဓိမိအာဒိကဉ္စ၊ သန္ဓိမိသိက္ခာပုဒ်အစရှိသော ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဇောတိဥဇ္ဇာလနဉ္စေဝ၊ မနာ၊ မဖျားမူ၍ မီးလုံသောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ကပ္ပဗိန္ဒု၊ ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ အနာဒိကဉ္စ၊ မထိုးသောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဂါမပ္ပဝေသနဉ္စ၊ ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကိုမပန်မူ၍ နေလွှဲသောအခါ၌ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဧတေပန္နရဿ၊ ဤတဆယ့်ငါးပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အစိတ္တကာ၊ အစိတ္တကမည်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောပါစိတ်တို့သည်။ သ-စိတ္တကာ၊ ကုန်၏။

[ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာလေ၊ သန္ဓိမိအာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတသိက္ခာပုဒ်၊ တိတ္ထိယဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤလေးပါးသောသိက္ခာပုဒ်ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြပြီး၍ ပကိဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက၊ အစိတ္တက အပြားကို ပြလို၍-ပကိဏ္ဏကေသု။ပ။ကံ။ ။ဟူသော အခွဲနှင့်တကွ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကိုမိန့်သတည်း။]

၉။ ပကိဏ္ဏကေသု ဥဒ္ဓိဿ၊ ကတံ ဟိတွာညမံသကံ။
ကေတ္တရဏ ပါဝုရဏံ၊ ကေမဉ္စေ တုဝဇ္ဇနံ။
ကေတော ဘုဉ္ဇနဉ္စာပိ၊ နစ္စဂီတာဒိသတ္တကံ။ ။

၁၀။ အကာယဗန္ဓနဉ္စာပိ၊ ပတ္တဟတ္တကဝါဋကံ။
အစိတ္တကမိဒံ သမ္ပံ၊ သေသမေတ္တ သစိတ္တကံ။ ။

၉-၁၀။ ပကိဏ္ဏကေသု၊ ပကိဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓိဿကတံ ရည်၍ပြုသော အသားကို စားခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဟိတွာ ကြည်၍။ အညမံသကဉ္စ၊ တပါးသော အကပ္ပိယအသားကို စားခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဧကတ္ထရဏပါဝုရဏဉ္စ၊ နှစ်ယောက် ရဟန်း တထည်တည်းခင်းလျက် တထည်တည်းရုံလျက် အိပ်ခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဧကမဉ္စေ၊ တခုတည်းသောညောင်စောင်း၌။ တုဝဋ္ဌနဉ္စ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်အိပ်ခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ဘုဉ္ဇနဉ္စ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်စားခြင်းကြောင့်သင့်သောသိက္ခာ ပုဒ်၎င်း။ နစ္စဂီတာဒိသတ္တပိ၊ ကခြင်း၊ သိခြင်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၎င်း။ အကာယဗန္ဓနဉ္စ၊ ခါးပန်းမဘွဲ့မူ၍ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း ကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ပတ္တဟတ္တကဝါဠကဉ္စ၊ သပိတ်လက်စွဲလျက် တံခါးရှက်ကိုဘွင့်ခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်၎င်း။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပကိဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သစိတ္တကံ၊ မည်၏။

[နစ္စဂီတာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် နစ္စဂီတဒဿနသဝန သိက္ခာပုဒ်၊ ဝစ္စာဒိဆဉ္စ နသိက္ခာပုဒ်၊ ဒီဃကေသာဒိဓာရဏသိက္ခာပုဒ်၊ နခမဠကရဏသိက္ခာပုဒ်၊ သမ္ဗာဓ လောမဟရဏသိက္ခာပုဒ်၊ သဥပါဟနအက္ကမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့သစိတ္တက၊ အစိတ္တက အပြားကို ပြုပြီး၍ ယခု အခါ၌ ထိုသစိတ္တက၊ အစိတ္တက အကြောင်းကို ပြတော်မူ လို၍-ဝိတိက္ကမန ။ပ။ တထာ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဝိတိက္ကမနစိတ္တေန၊ သစိတ္တက မစိတ္တကံ။
ပညတ္တိံ ဇာနနေ စာပိ၊ ဝဒန္တာစရိယာ တထာ။ ။

၁၁။ ဝိတိက္ကမနစိတ္တေန၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးလိုသောစိတ်ဖြင့် သာလျှင်။ [အာပဇ္ဇိတံ၊ ထည့်ပါ။] အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ သစိတ္တကံ၊ ။ [ဣတရံ၊ ထည့်ပါ။] ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ အစိတ္တကံ၊ ။ တထာ၊ ထို အတူ။ ပညတ္တိံ၊ ပညတ်ကို။ ဇာနနေစာပိ၊ သိခြင်းကြောင့်လည်း။ သစိတ္တကံ၊ ။ ဣတရံ၊ သည်။ အစိတ္တကံ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

[ဤသို့ သမိတ္တကအမိတ္တကတို့၏အကြောင်းကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဥပုသ်ပဝါရဏာအစရှိသော သံဃံကံကို ပြတော်မူလို၍-ပုဗ္ဗပုနာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ ကတွာ၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ။
နဝဓာ ဒိပိတံ သဗ္ဗံ၊ ကာတဗ္ဗံ ပိယသီလိနာ။ ။

၁၂။ ပိယသီလိနာ၊ သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ၊ ပုဗ္ဗကရဏအစရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ နဝဓာ၊ ကိုးပါးအပြားဖြင့်။ ဒိပိတံ၊ ပြအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။

[ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါး၊ ပတ္တကလ္လင်္ဂ လေးပါးကို ယူလေ။ ။နဝဓာ၏သရုပ်ကိုအထက်၌ဆိုလတ္တံ့။]

[ဆရာ...ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ ကတွာ-ဟု ဆရာဆိုပြီး၊ အဘယ်လျှင် ပုဗ္ဗကရဏဟူ၍ ဆိုအပ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုကိုဖြေခြင်းငှါ-သမ္မဇ္ဇနီပုတိ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ သမ္မဇ္ဇနီ ပဒိပေါ စ၊ ဥဒကံ အာသနေန စ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၃။ သမ္မဇ္ဇနီစ၊ သိမ်အပြင်၌တံမြက်လှည်းခြင်း၎င်း။ ပဒိပေါစ၊ ဥပုသ်အိမ်၌ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၎င်း။ အာသနေန၊ နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ။ ဥဒကဉ္စ၊ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေတည်ခြင်း၎င်း။ တောနိစတ္တာရိကမ္မာနိ၊ ဤလေးပါးကုန်သောအမှုတို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ ဥပုသ်၏။ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ၊ ပုဗ္ဗကရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဝုစ္စန္တေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ ပုဗ္ဗကရဏသေးပါးတို့ကိုပြပြီး၍ ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဆန္ဒပုရိသုဒ္ဓိပုတိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ ဆန္ဒပုရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာ စ၊ ဩဝါဒေါ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၄။ ဆန္ဒပုရိသုဒ္ဓိစ၊ ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း၊ ပုရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်ခြင်း၎င်း။ ဥတုက္ခာနံ၊ ဥတုသုံးပါးတို့ကိုကြားခြင်း၎င်း။ ဘိက္ခုဂဏနာစ၊ ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်ခြင်း၎င်း။ ဩဝါဒေါ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အဆုံးအမကို ခံပါ၏ဟူသော စကားကိုကြားခြင်း၎င်း။ တောနိပဉ္စကမ္မာနိ၊ ဤငါးပါးသော အမှုတို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ ။ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဝုစ္စန္တေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကိုပြပြီး၍ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါတို့ကိုပြတော်မူလို၍- ဥပေါသထော။ပ။တိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၅။ ဥပေါသထော ယာဝတိကာ စ ဘိက္ခု။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊
သဘာဂါပတ္တိယော စ န ဝိဇ္ဇန္တိ။
ဝဇ္ဇနိယာ စ ပုဂ္ဂလာ တသ္မိံ န ဟောန္တိ၊
ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၅။ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်နေ့၏ ကြိမ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊
ပါတိမောက်ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်
သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသံကို။ အဝိဇ္ဇ-
ဟိတွာ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍။ ဌိတာစ၊ တည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
သဘာဂါပတ္တိယောစ၊ သဘောတူသော အာပတ်တို့သည်လည်း။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊
မရှိကုန်။ ဝဇ္ဇနိယာ၊ ဟတ္ထပါသံနှစ်တောင့်ထွာမှ အပပြုသော အားဖြင့်ကြဉ်
အပ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာစ၊ လူအစရှိသောနှစ်ကျိပ်တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုသိမ်အပြင်၌။ [ထိုကျောင်း၌လည်းဟူ။] နဟောန္တိ၊ ရှိ
သည်မဖြစ်ကုန်။ ဧတေဟိစတုဟိအင်္ဂေဟိ၊ ထိုလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်။
သင်္ဂဟိတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ ပတ္တကလ္လန္တိ၊
လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံဟူ၍။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဤသို့ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါကိုပြပြီး၍ အာရာဓနာကာရကို ပြတော်မူလို၍-ပုဗ္ဗ။ပ။
ကရောမ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၆။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာပေတွာ ဒေသိတာပတ္တိကဿ
သမဂ္ဂဿ ဘိက္ခုသံဃဿ အနုမတိယာ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတုံ
အာရာဓနံ ကရောမ။

၁၆။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏလေးပါး၊ ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကို။
သမာပေတွာ၊ ကောင်းစွာပြီးစေပြီး၍။ ဒေသိတာပတ္တိကဿ၊ ကြားအပ်ပြီး
သော သဘာဂအာပတ်ရှိသော။ သမဂ္ဂဿ၊ ညီညွတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
ရဟန်းသံဃာ၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။
ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာရာဓနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ကရောမ၊
ပြုကုန်အံ့။

[ဤသို့ အာရာဇနာကာရကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ နဝဓာဒီပိတံ-ဟူသောပါဌ
၌ နဝဓာဟူသောပါဌဖြင့် ပြအပ်ပြီးသော ကိုးပါးအပြားရှိသော ဥပုသ်တို့၏
သရုပ်ကိုပြတော်မူလို၍-ပါရိသုဒ္ဓိ။ပ။မံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၇။ ပါရိသုဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန၊သုတ္တုဒ္ဓေသဝဿာ တိဓာ။

ဂဏ ပုဂ္ဂလ သံဃာ စ၊တံ ကရေယျုယထာက္ကမံ။ ။

၁၇။ [ဥပေါသထော၊ ထည့်ပါ။] ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်သည်။ ပါရိ
သုဒ္ဓိအဓိဋ္ဌာန သုတ္တုဒ္ဓေသဝဿာ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်၊ သုတ္တုဒ္ဓေ
သဥပုသ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဂဏပုဂ္ဂလသံဃာ
စ၊ဂိုဏ်း၊ပုဂ္ဂိုလ်၊သံဃာတို့သည်လည်း။ တံ၊ထိုသုံးပါး အပြားရှိသောဥပုသ်ကို။
ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ။ ကရေယျု၊ ပြုကုန်ရာ၏။

[ယထာက္ကမံ-ဟူသောပါဌဖြင့် ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို ဂိုဏ်းသည်ပြုအပ်၏၊ အဓိ
ဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပြုအပ်၏၊ သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ်ကိုသံဃာသည်ပြုအပ်၏၊
ဤသို့သော အစဉ်ကိုပြသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာ၌ ကတ္တဗ္ဗာကာရအားဖြင့်
သုံးပါး၊ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်သုံးပါးဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိသောဥပုသ်ကိုရအပ်၏။]

[ဤသို့ ကတ္တဗ္ဗာကာရ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အပြားအားဖြင့် ခြောက်ပါး အပြားရှိသော
ဥပုသ်ကိုပြပြီး၍ နေ့အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော ဥပုသ်ကိုပြတော်မူလို၍-စာ-
တုဒ္ဓသော။ပ။တာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၈။ စာတုဒ္ဓသော ပန္နရသော၊သမဂ္ဂိ ဒိနတော တိဓာ။

ဒိနပုဂ္ဂလ ကာတဗ္ဗာ၊ကာရတော တေ နဝေရိတာ။ ။

၁၈။ စာတုဒ္ဓသော၊ စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်ဟူ၍၎င်း။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီ
ဥပုသ်ဟူ၍၎င်း။ သမဂ္ဂိ၊ သမဂ္ဂိဥပုသ်ဟူ၍၎င်း။ ဥပေါသထော၊ သည်။
ဒိနတော၊ နေ့အားဖြင့်။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ [တဿာ၊ ထည့်ပါ။]
တဿာ၊ ထိုသို့သုံးပါးအပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဥပေါသထာ၊
ထိုဥပုသ်တို့ကို။ ဒိနပုဂ္ဂလကာတဗ္ဗာကာရတော၊ နေ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြုအပ်သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်။နဝ၊ကိုးပါးတို့ဟူ၍။ဤရိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ ဥပုသ်အပြားကိုပြပြီး၍ ပဝါရဏာအပြားကို ပြတော်မူလို၍-တယော
။ပ။ဏာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၉။ တယော တယောတိ ကတွာန၊ဒိန ပုဂ္ဂလ ဘေဒတော။

တေဝါစိ ဒွေကဝါစိတိ၊နဝ ပုတ္တာ ပဝါရဏာ။ ။

၁၉။ ဒိနပုဂ္ဂလဘေဒတော၊ နေ့၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။တယော-
တယော၊ သုံးပါးသုံးပါးတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုပြီး၍။ [ကတ္တဗ္ဗာကာရတော၊

ထည့်ပါ။] ကတ္တဗ္ဗာကာရတော၊ ပြုအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေဝါ-
စီတိစ၊ တေဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍၎င်း။ ဒွေဝါစီတိစ၊ ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ
ဟူ၍၎င်း။ ဧကဝါစီတိစ၊ ဧကဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍၎င်း။ တယော၊ သုံးပါး
တို့ကို။ ကတ္တဗ္ဗာနု၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာတို့ကို။ ဝုတ္တော၊
ဟောအပ်ကုန်၏။

[ပဝါရဏာကား—စာတုဒ္ဓသီပဝါရဏာ၊ ပန္နရသီပဝါရဏာ၊ သာမဂ္ဂီပဝါရ
ဏာဟူ၍ နှစ်အားဖြင့် သုံးပါး၊ သံသပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ ပုဂ္ဂလပဝါရ
ဏာဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်သုံးပါး၊ တေဝါစိကပဝါရဏာ၊ ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ၊
ဧကဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍ ကတ္တဗ္ဗာကာရအားဖြင့်သုံးပါး၊ ဤသို့နေ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
ကတ္တဗ္ဗာကာရအားဖြင့် ကိုးပါးဖြစ်သတည်း။ ဤကိုးပါးသော ပဝါရဏာကို မြဲရာ
သောအခြင်းအရာကို အထက်၌ဆိုလတ္တံ့။]

[ဤသို့အသီးအသီးဖြစ်သော ဥပုသ်အပြားကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဥတုအပြား၊
အပေါင်းဖြစ်သော ဥပုသ်အပြားကို ပြတော်မူလို၍-ကတ္တိကန္တိမပက္ခမာ။ ပ။ ထာ။ ။ဟု
သောအခွဲလျှင် နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ကတ္တိကန္တိမပက္ခမာ၊ ဟေမံ ဖဂ္ဂနုပုဏ္ဏမာ။
တဿ အန္တိမပက္ခမာ၊ ဂိမံ အာသဠိပုဏ္ဏမာ။
ဝဿကာလံ တတော သေသံ၊ စတုရိသတုပေါသထာ။ ။

၂၀။ ကတ္တိကန္တိမပက္ခမာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလကွယ် ပက္ခမာ။ [တန်ဆောင်
မုန်းလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှ ဟူ၍သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်တ္ထပေးလေ။
ပဌာယ၊ ထည့်ပါ။] ပဌာယ၊ စ၍။ ဖဂ္ဂနုပုဏ္ဏမာ၊ တပေါင်းလပြည့် တိုင်
အောင် သောကာလသည်။ ဟေမံ၊ ဆောင်းဥတုမည်၏။ [ဆောင်းကာလမည်
၏လည်းဟူ။] တဿ၊ ထိုတပေါင်းလ၏။ အန္တိမပက္ခမာ၊ လကွယ်ပက္ခမာ။
[လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှလည်းဟူ။] ပဌာယ၊ ၍။ အာသဠိပုဏ္ဏမာ၊ ဝါဆိုလ
ပြည့်တိုင်အောင် သောကာလသည်။ ဂိမံ၊ နွေဥတုမည်၏။ [နွေလမည်၏
လည်းဟူ။] တတော၊ ထိုဥတုနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းမှ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
ကာလသည်။ ဝဿကာလံ၊ မိုးဇယားကာလမည်၏။ [မိုးဇယားဥတုမည်၏လည်းဟူ။]
ဣတိ၊ သို့။ ဥတု၊ ဥတုသည်။ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဧကေကသ္မိံ၊ တပါးပါး
သောဥတု၌။ အဋ္ဌအဋ္ဌဥပေါသထာ၊ ရှစ်ပါးရှစ်ပါးကုန်သော ဥပုသ်တို့ကို။
သမ္ဗုဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။ စတုရိသတုပေါသထာ၊ နှစ်ဆယ့်လေးဥပုသ်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ [ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ယောဇနာ။]

[ဤသို့ အပေါင်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဥပုသ်ကိုပြုပြီး၍ စာတုဒ္ဒသီ၊ ပန္နရသီအား
ဖြင့် ပြားကုန်သော ဥပုသ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-စာတုဒ္ဒသာ။ပ။ထာ။ ။ဟူသော
ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ စာတုဒ္ဒသာ ဆ ဧတေသု၊ပက္ခာ တတိယသတ္တမာ။
သေသာ ပန္နရသာ ဥပယျာ၊အဋ္ဌာရသ ဥပေါသထာ။ ။

၂၁။ ဧတေသု၊ ထိုနှစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်သော ဥပုသ်တို့တွင်။ ပက္ခာ-
တတိယသတ္တမာ၊တတိယပက္ခ၊ သတ္တမပက္ခဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်
ပါးတို့သည်။စာတုဒ္ဒသာ၊စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။သေသာ၊
ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဥပေါသထာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဥပုသ်တို့ကို။
ပန္နရသာ၊ပန္နရသီဥပုသ်တို့ဟူ၍။ဥပယျာ၊သိအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့စာတုဒ္ဒသီ၊ပန္နရသီအားဖြင့်ဥပုသ်တို့ကိုပြုပြီး၍ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးရာ
သောအခြင်းအရာကို ပြတော်မူလို၍-ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ဆန္ဒံ မေ ဟရ-အစရှိသောပါဌ်ကို
မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရ၊
ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိတိ ဆန္ဒံ ဒါတဗ္ဗံ။ ။

၂၃။ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒမ္မိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ ဟရ၊
ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ အာရောစေဟိတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒါတဗ္ဗာ။ ။

၂၂-၂၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ မေ၊ ငါ၏။
ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ တံ၊ သည်။ ဟရ၊ ဆောင်လေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။
သံဃဿ၊ အား။ [ဤကား-သမ္ပဒါန်ထည့်သည်။] အာရောစေဟိ၊ ကြားလေ
လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ။အဟံ၊ ငါသည်။ ပါရိ
သုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဟရ၊ လော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါရိ
သုဒ္ဓိံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊
ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ဤသို့ပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးရာသောအခြင်းအရာကိုပြုပြီး၍ ပဝါရဏာကို ပေးရာ
သော အခြင်း အရာကို ပြတော်မူလို၍-ပဝါရဏံ ဒမ္မိ-အစရှိသော ဤပါဌ်ကို မိန့်
သတည်း။]

၂၄။ ပဝါရဏံ ဒမ္မိ၊ပဝါရဏံ မေ ဟရ၊ ပဝါရဏံ မေ အာ-
ရောစေဟိ၊မမတ္ထာယ ပဝါရေဟိတိ ပဝါရဏာ ဒါတဗ္ဗာ။

၂၄။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒဗ္ဗိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဟရ၊ လေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လေ့။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္တာယ၊ အလို့ငှါ။ တံ၊ သင်သည်။ ပဝါရေဟိ၊ ပဝါရဏာပြုလေလေ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝါရဏာ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်သောရဟန်းကား ပါရိသုဒ္ဓိကို ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ပေးလိုက်ပါသည်ဟု သံဃာအားကြားခြင်းကိုသာ ပြုအပ်၏။ ပဝါရဏာကို ဆောင်သောရဟန်းကား ပဝါရဏာကိုပေးတတ်သောရဟန်း၏ အလို့ငှါ သံဃာ့အလယ်၌ ပဝါရဏာပြုရသည်ဟု သိစေခြင်းငှါ မမတ္တာယ ပဝါရေဟိ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။]

[ဤသို့ပဝါရဏာကိုပေးရာသော အခြင်းအရာကိုပြုပြီး၍ အာပတ်ကိုဒေသနာကြားရာသောအခြင်းအရာကို ပြတော်မူလို၍-အာပတ္တိ ဒေသကေန အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၅။ အာပတ္တိဒေသကေန အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ နာနာ-ဝတ္ထုကာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ တာ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမီတိ ဝတွာ၊ ပဿသိ အာရုသော တာ အာပတ္တိယောတိ ပဋိဂ္ဂဏန္တေန ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမီတိ ဝတွာ၊ ပုန ပဋိဂ္ဂဏန္တေန အာယတိံ အာရုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာရ သုဠ၊ ဘန္တေ သံဝရိဿာမီတိ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝတွာ ဒေသေတဗ္ဗာ။

၂၅။ အာပတ္တိဒေသကေန၊ အာပတ်ကိုဒေသနာကြားရာသော ရဟန်းသည်။ [ဒေသေတဗ္ဗံ ဌစပ်။]ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ တာအာပတ္တိယော၊ ထိုအာပတ်တို့ကို။ တုမှမူလေ၊ အရှင်ဘုရားထံ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဖြေ၏။ [ကြား၏လည်းဟူ။]ဣတိ၊သို့။ဝတွာ၊၍။[ဒေသေတဗ္ဗံ ဌကြိယာဝိသေသနစပ်။]ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာရသုဠ၊ မြဲမြံစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ စောင့်အံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သံဝရိဿာမိ၊ အံ့။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာရသုဠ၊ ကောင်းစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဒေသနာကြားရာ၏။

[ဤကား-သက်သက်သောဒေသနာကြားသော အခြင်းအရာတည်း။ ။ယမူ အခါ၌ကား ဒေသနာကြားသောအခြင်းအရာ၊ခံသော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူ

လို၍ အာပတ္တိဒေသကေန အဟံ ဘန္တေ-အစရှိသောပါဠိကို ပြသတည်း။ ထို
ပါဠိ၏အတ္ထကား-]

အာပတ္တိဒေသကေန၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ပဟုလာ၊
ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထုရှိကုန်သော။ အာပတ္တိ
ယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ တုမှမူလေ၊ အရှင်
ဘုရားထံ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဖြေ၏။ [ကြား၏လည်းဟူ။] ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ [ဝတ္ထု
၌စပ်။] အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ တံ၊ သည်။ ပဿသိ၊ မြင်၏
လော။ [တနည်းကား။] ရှုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဂ္ဂဏန္တေန၊ အာပတ်ကိုခံသော
ရဟန်းသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာမပဿာမိ၊
မြင်ပါ၏။ [ရှုပါ၏လည်းဟူ။] ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ [ဒေသေတဗ္ဗံ ၌စပ်။] ပုန၊
တဘန်။ ပဋိဂ္ဂဏန္တေန၊ အာပတ်ကိုခံသောရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရေယျာသိ၊ စောင့်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုံသုဋ္ဌ၊ မြဲမြံစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ၍။

[တိက္ခတ္တံ-ဟူသောပါဠိကား-ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဒီကာတို့၌ မထင်၊ တကြိမ်
ကြားခြင်းသာလျှင်ထင်၏။ ဤမူလသိက္ခာကျမ်း၌ တိက္ခတ္တံ ဟူသောစကားကို ဂရု
ဖြစ်စေခြင်းငှါ မူလသိက္ခာဆရာဆိုတော်မူသည်။ သုံးကြိမ်သာ ကြားအပ် သော
ကြောင့် ဆိုတော်မူသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌လာတိုင်း တကြိမ်သာ
ကြားသော်လည်း သင့်၏ ဟု မှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့အောက်မေ့သော အာပတ်ကို ဒေသနာကြားသော အခြင်းအရာကို
ပြပြီး၍ ယုံမှားရှိလောက်သော အာပတ်ကိုကြားသောအခြင်းအရာကိုပြတော်မူလို
၍-ဝေမတိ အာရောစေန္တေန-အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။]

၂၆။ ဝေမတိ အာရောစေန္တေန အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာသု
နာနာဝတ္ထုကာသု အာပတ္တိသု ဝေမတိကော၊ ယဒါ နိဗ္ဗေမတိကော
ဘဝိဿာမိ၊ တဒါ တာ အာပတ္တိယော ပဋိကရိဿာမီတိ တိက္ခတ္တံ
အာရောစေတဗ္ဗာ။

၂၆။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသော အာပတ်ကို။ အာရောစေန္တေန၊ ကြား
သောရဟန်းသည်။ [အာရောစေတဗ္ဗာ၌စပ်။] ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။
သမ္ပဟုလာသု၊ ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာသု၊ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်
သော။ အာပတ္တိသု၊ တို့၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။

နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ။ တဒါ၊ ဌ။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပဋိကရိဿာမိ၊ ကုအံ။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ချ်။ အာရောစေတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။

[ဆရာ...ဥပုသ်သည် ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ သုတ္တုဒ္ဓေသဟူ၍ ကတ္တဗ္ဗာကာရ အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသောဟု ဆရာဆိုပြီး၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ အဇ္ဈမေဥပေါသထော-အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။]

၂၇။ အဇ္ဈ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဓသောတိ ဝါ အဓိဋ္ဌာမိတိ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝတ္တာ ပုဂ္ဂလေန အဓိဋ္ဌာနုပေါသထော ကာတဗ္ဗော။

၂၇။ အဇ္ဈ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဓသောတိဝါ အဓိဋ္ဌာမိတိ၊ အဓိဋ္ဌာမိဟူ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ချ်။ ပုဂ္ဂလေန၊ တယောက်တည်းသောရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနုပေါသထော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဓသော၊ စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ [ဤကားအနက်။]

[ပန္နရသီဥပုသ်ဖြစ်အံ့၊ အဇ္ဈ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍ ဆိုလေ။ စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်ဖြစ်အံ့၊ အဇ္ဈပေါသထော စာတုဒ္ဓသော အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍ ဆိုလေ။]

[အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကိုပြုသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီး၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကိုကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ဒွိသု ပန ထေရေန-အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။]

၂၈။ ဒွိသု ပန ထေရေန ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံဓာရေဟိတိ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝတ္ထုပ္ပံ။ ။ နဝကေနာပိ တထေဝ ဝတ္ထုပ္ပံ။ “အဟံ ဘန္တေ မံဓာရေထာ”တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၂၈။ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံဓာရေဟိတိ၊ ပရိသုဒ္ဓေါအဟံ၊ ပ။ ဓာရေဟိ၊ ဟူ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ ဆိုအပ်၏။

အနက်ကား။ ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ အာပတ်မှစင်၏။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ၊ အာပတ်မှစင်သောသူဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့။

[သီတင်းကြီးပြရာသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီး၊ သီတင်းငယ်ကား အသို့ ပြရာသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။နဝကေနာပိ တထေဝ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း၊ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား-]

နဝကေနာပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီး ရဟန်းအတူသာလျှင်။ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

[ဆရာ...သီတင်းငယ် ရဟန်းသည် သီတင်းကြီးရဟန်း အတူဆိုအပ်သောဟု ဆရာဆိုပြီး၊ တစုံတခုသော အထူးမရှိပြီလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေ ခြင်းငှါ-အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထာတိ ဝိသေသော-ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား-]

အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထာတိ ဣဒံဝစနံ၊အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

[ဆရာ...နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ပြုအပ်သောဥပုသ်ကိုဆိုပြီး၊ သုံး ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်ကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအ မေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။တီသု ပန သုဏန္တ၊ မေ-အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။]

၂၉။ တီသု ပန သုဏန္တ၊မေ အာယသ္မန္တော၊ အဇ္ဈုပေါ- သထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဒသောတိ ဝါ၊ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကရေယျာမာတိ ဥတ္တိံ ဌပေတွာ ပဋိပါဋိယာ ဝုတ္တနယေနော ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။

၂၉။ တီသု၊သုံးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။[ဧကေနဧကေန၊ထည့် ပါ။]ဧကေနဧကေန၊တယောက်တယောက်သော ရဟန်းသည်။ [ကာတဗ္ဗော ဌ္ဍစပ်။]သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တော။ပ။ ဥပေါသထံ ကရေယျာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဥတ္တိံ၊ဥတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ သီတင်းကြီးအစဉ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ် ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။

ဥတ်ထားသောပါဠိ အနက်ကား။ ။အာယသ္မန္တော၊အရှင်တို့။[အာ- ယသ္မန္တာ၊ ထည့်ပါ။] အာယသ္မန္တာ၊ တို့သည်။ မေ၊ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏန္တ၊နာကုန်လော့။ အဇ္ဈုယနေ။ဥပေါသထော၊ဥပုသ်သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသော၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသော ကံသည်။ ယဒိဘဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။

မယံ၊ ငါတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကို။ ကရေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့။

[ဤသို့ ဥပုသ်ပြုရာသောအပြားကိုပြုပြီး၍ ပဝါရဏာပြုရာသော အပြားကို ပြ တော်မူလို၍-အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ-အစရှိသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။]

၃၀။ အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဓသီတိ ဝါ အဓိဋ္ဌာ-
မီတိ တိက္ခတ္တံ၊ ဝတ္တာ ဧကေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

၃၀။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဓသီ၊ စာတုဒ္ဓသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဧကေန၊ တယောက်တည်းသောရဟန်းသည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာ ပြုရာ၏။

[တယောက်တည်းသောရဟန်းသည် စာတုဒ္ဓသီပဝါရဏာ ဖြစ်အံ့၊ အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဓသီ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ပဝါရဏာပြုလေ၊ ပန္နရသီပဝါရဏာဖြစ် အံ့၊ အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ အဓိဋ္ဌာမိ ဟုဆို၍ပဝါရဏာပြုလေ။]

[တယောက်တည်းသော ရဟန်းသည် ပဝါရဏာပြုရာသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီး၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်ကား အသို့ပြုရာသနည်းဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။ဒွိသု ပန ထေရေန အဟံ အာဝုသော- အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။]

၃၁။ ဒွိသု ပန ထေရေန အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ
ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါသုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ
အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ
တိက္ခတ္တံ၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။နဝကေနာပိ တထေဝ ကာတဗ္ဗံ။ “အဟံ
ဘန္တေ”တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၃၁။ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ [ပဝါရေတဗ္ဗံ၌စပ်။] အဟံ၊ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ။ ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ [ဘိတ်ရာ၏လည်းဟူ။]

ပဝါရဏာပြုရာသောပါဌ်အနက်ကား။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ငါ့ရှင်ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်၏။ အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ယုံမှားရှိသဖြင့်၎င်း။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါ

ဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍ [အစွဲပြု၍လည်းဟူ။] ဝဒတု၊ ဆိုလော။ [ဆိုစေသတည်းလည်းဟူ။] နဝကေနာပိ၊ သီတင်းငယ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းအတူလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အဟံဘန္တေတိ ဝစနံ၊ အဟံဘန္တေဟူသော စကားသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

[နှစ်ယောက်သောရဟန်းသည် ပြုရာသောအခြင်းအရာကိုဆိုပြီး၊ သုံးယောက်လေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ တီသုဝါ-စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။]

၃၂။ တီသု ဝါ စတုသု ဝါ ပန သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တော အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဓသီတိ ဝါ၊ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပဝါရေယျာမာတိ ဥတ္တိံ ဌပေတွာ ထေရေန အဟံ အာရုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ တိက္ခတ္တံ၊ ဝတွာ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။ နဝကေဟိ ဝိ တထေဝ ပဋိပါဋိယာ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ “အဟံဘန္တေ”တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၃၂။ တီသုဝါ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ စတုသုဝါ၊ လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ [ပဝါရေတဗ္ဗံ ဌကတ္တားစပ်။] တီသုဝါ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၎င်း။ စတုသုဝါ၊ လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၎င်း။ [ထေရေနဌစပ်၊ ပန သဒ္ဓါကား ဝိသေသဇော တကနိပါတ်ပုဒ်တည်း။] သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တော။ ပ။ မယံ အညမညံ ပဝါရေယျာမာတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ [ပဝါရေတဗ္ဗံ ကြိယာဝိသေသနစပ်။] ထေရေန၊ သည်။ အဟံ အာရုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ၊ ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဝတွာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၍။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ အာယသ္မန္တာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တ၊ နာကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာသည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဓသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်။ ယဒါဘဝေယျ၊ အံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဝါရေယျာမ၊ ဘိတ်ကုန်အံ။

[ဤကား-ဥတ်ထံသောပါဌ်အနက်တည်း။]

အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တော၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်
၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ [အ
ကြောင်းပြု၍လည်းဟူ။] ဒိဋ္ဌေန ဝါ၊ မြင်သဖြင့်၎င်း။ သုတေန ဝါ၊ ကြားသဖြင့်
၎င်း။ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ယုံမှားရှိသဖြင့်၎င်း။ ဝဒန္တ၊ ဆိုစေကုန်သတည်း။
[ဆိုကုန်လော့လည်းဟူ။] အဟံ၊ သည်။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုမြင်မှုကား။ ပဋိ
ကရိဿာမိ၊ ကုအံ့။

[ဤကား-ပဝါရဏာပြုရာသောပါဌ်အနက်တည်း။ တိသုဝါ စတုသုဝါအရာ
၌ တိဟိဝါ စတုဟိဝါပါဌ်အချို့ရှိ၏။ မသင့်၊ ပမာဒလေခသာဖြစ်သည်။]

နဝကေဟိပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီး
အတူလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ။ အဟံ ဘန္တေတိ
ဝစနံ၊ သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၃၃။ စတူဟိ အဓိကေသု ပန သုဏာတု မေ အာဝုသော
သံဃော၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဓသီတိ ဝါ၊ ယဒိသံဃဿ
ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော ပဝါရေယျာတိ ဥတ္တိံ ဌပေတွာ ဝုဗ္ဗတရေန
သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ
ဝါ၊ ဝဒတု မံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာ-
မိတိ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝတွာ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။ နဝကေဟိ ပိ တထေဝ
ပဋိပါဋိယာ သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ
ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော
ပဋိကရိဿာမိတိ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝတွာ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။ အတ္ထတံ ဘန္တေ
သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒါမာတိ
တိက္ခတ္ထံ၊ အနုမောဒိတဗ္ဗန္တိ။

၃၃။ စတူဟိ၊ လေးယောက်သောရဟန်းတို့ထက်။ အဓိကေသု၊ လွန်ကုန်
သောရဟန်းတို့တွင်။ [ဝုဗ္ဗတရေန၌စပ်၊ အဓိကေ-ဟု ပါဌ်အချို့ရှိ၏။ မသင့်၊
အဓိကေသု-ဟု ရှိသောပါဌ်သာလျှင်သင့်သတည်း။] သုဏာတု မေ အာဝု
သော သံဃော၊ ပ။ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ပဝါရေယျာတိ၊ ၍။ ဥတ္တိံ၊ ကို။ ဌပေ
တွာ၊ ၍။ ဝုဗ္ဗတရေန၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ [ပဝါရေတဗ္ဗံ
စပ်။] သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ၊ ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ၍။
တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတွာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၍။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ကို။
သုဏာတု၊ နာစေသတည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္န

ရသီပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိဘဝေယျ၊ အံ။ ဧဝံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။
[ဤကား-ဥတ်ထားသောပါဠိ အနက်တည်း။]

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယာရုံ၊ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ ၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ၎င်း။ ဝဒတု၊ ဆိုစေသတည်း။ [ဆိုလေ့လည်းဟူ။] အဟံ၊ ငါသည်။ ပဿန္တော၊ ကား။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ။
[ဤကား-ပဝါရဏာပြုရာသော ပါဠိအနက်တည်း။]

နဝကေဟိပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီးရဟန်းအတူလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ။ ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ [ပါဠိအနက်ရှေးနည်းတူပြီ။]

[ဤသံဃပဝါရဏာ၌ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော-ဟု မူလ သိက္ခာစာကိုယ်၌ ပါဠိရှိ၏။ သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ-ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ ဝဒတု မံ သံဃော-ဟု ရှိသောပါဠိသည်သင့်မြတ်၏။ ဤတွင်၍သာ ဋီကာ၌ အတွင်ရှိသည်၊ အတ္ထတံ ဘန္တေ-အစရှိသောပါဠိတို့၏အတွင်ကား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာအလိုကား-ဤတွင်၍သာ မူလသိက္ခာကျမ်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်သင့်သည်။ ယခုမူလသိက္ခာစာ ကိုယ်၌ကား-အတ္ထတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိနံ-အစရှိသော ပါဠိတို့သည် လည်းရှိကြကုန်သည်။ ထိုသို့ရှိတိုင်း အနက် ယောဇနာခြင်းကို ဤသို့ပြုအပ်၏။]

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားတော်အားလျော်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနုမောဒါမ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ [အနုမောဒနာပြုကုန်၏လည်းဟူ။] ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ကထိနံ၊ ကို။ အနုမောဒိတဗ္ဗံ၊ အနုမောဒနာပြုအပ်၏။

ဧဝံ-ဣမိနာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ နိဿယောပိ၊ နိဿယည်းကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်တင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ယာဝတတိယံ၊

သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ အာယသ္မ
တော နိဿာယ ဝစ္ဆာမိတိ။ ဤ။ ဝတ္တာ၊ ဤ။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။
ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ ၏။ အာစ
ရိယော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ အရှင်
ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေ၏။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို။ ဒေန္တ
နာပိ၊ ပေးသော ဆရာသည်လည်း။ လဇ္ဇိနောယေဝ၊ လဇ္ဇိရဟန်းအား
သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးရာ၏။

ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်သင့်၏။ န ဘိက္ခဝေ အလဇ္ဇိနံ နိဿယော
ဒါတဗ္ဗော၊ ယော ဒေဗယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂ
ဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အလဇ္ဇိနံ၊ အလဇ္ဇိရဟန်းတို့အား။
နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။
ဒေဗယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဒုက္ကဋ်သို့။ အာပတ္တိ-
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။

ဒေသနာသုဒ္ဓိနာမ၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိမည်သည်ကား။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတည်း။...ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
သင့်၏။ တံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်။ သုဇ္ဈန-
တော၊ စင်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သံဝရသုဒ္ဓိနာမ၊ သံဝရသုဒ္ဓိမည်သည်ကား။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယ
သံဝရသီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို။ ပုန၊
တဘန်။ ဧဝံ၊ သို့။ နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ နိဓာယ၊
ထားသဖြင့်။ သုဇ္ဈနတော၊ ကြောင့်။ သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပရိယေဋ္ဌသုဒ္ဓိနာမ၊ ကား။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလကို။ ပရိယေသနာယ၊ ၏။ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိ
ယေဋ္ဌသုဒ္ဓိတိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပစ္စဝေက္ခနာသုဒ္ဓိနာမ၊ ကား။ ပစ္စယပရိဘောဂသန္ဓိသိတသီလံ၊ ပစ္စယသန္ဓိ
သိတသီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စိဝရံ
ပဋိသေဝါမိတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေန၊ သော။

ပစ္စဝေက္ခနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်။ သုဇ္ဈနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခနာသုဒ္ဓိတိ၊ ဤ။
ဝုစ္စတိ၊၏။

ဝတ္ထာဒိကဏ္ဍ နိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆-ခုနှစ် ရတနာပုရအဝမြို့တွင် နန်းတက်သော သီရိပဝရ
မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ တံဆိပ်နာမံခံသော လေးကျွန်းမာရ်အောင်၊ဇေယျ
မာရ်အောင်၊ မဟာမင်္ဂလာမာရ်အောင်၊ လောကမာရ်အောင် စေတီ
ဒါယကာ မှန်နန်းဆင်ဖြူရှင် တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက် ပုခန်းကြီးမြို့စီရင်စု နေ
ရင်းရွာဇာတိ မဏိရတနာပုံတိုက်နေ အရိယာလင်္ကာရမထေရ် စီရင်သည့်

မူလသိက္ခာနိဿယ ဤတွင်ပြီး၏။

